POSUDEK

NA DOKUMENTACI EIA

podle § 9, s obsahem a v rozsahu přílohy č. 5 k zákonu č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí)



Název záměru

„Mercedes-Benz Truck Park v Chebu“

Ing. Mario Petrů

říjen 2026

ÚDAJE O ZAKÁZCE

OBJEDNATEL POSUDKU:	MINISTERSTVO ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ ODBOR POSUZOVÁNÍ VLIVŮ NA ŽP VRŠOVICKÁ 65 100 10 PRAHA 10
ZÁSTUPCE OBJEDNATELE:	MGR. EVŽEN DOLEŽAL
KONTAKTNÍ OSOBA OBJEDNATELE:	ING. KATEŘINA TYTLOVÁ
ZPRACOVATEL POSUDKU:	ING. MARIO PETRŮ
(ODPOVĚDNÝ ŘEŠITEL)	*Autorizovaná osoba ke zpracování dokumentace a posudku dle § 19 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů: rozhodnutí MŽP o udělení autorizace č. j. 58628/ENV/12 ze dne 11. 7. 2012, s aktuálním prodloužením platnosti č. j. MZP/2022/710/1750 ze dne 18. 5. 2022.*
Obchodní název:	Ing. Mario Petrů
IČ:	76403238
Adresa:	Olgy Havlové 2902/19, 130 00 Praha 3
E-MAIL:	petru.mario@gmail.com
Tel.:	(+420) 721621059
ID DS:	qhhfrd8

OBSAH

ÚDAJE O ZAKÁZCE **2**

OBSAH **3**

ÚVOD 7

I. ZÁKLADNÍ ÚDAJE **14**

II. POSOUZENÍ DOKUMENTACE **16**

1. ÚPLNOST DOKUMENTACE 16

2. SPRÁVNOST ÚDAJŮ UVEDENÝCH V DOKUMENTACI VČETNĚ POUŽITÝCH METOD HODNOCENÍ 64

3. POŘADÍ VARIANT (POKUD BYLY PŘEDLOŽENY) Z HLEDISKA VLIVŮ NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ 269

4. HODNOCENÍ VÝZNAMNÝCH VLIVŮ ZÁMĚRU NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ PŘESAHUJÍCÍCH STÁTNÍ HRANICE 270

III. POSOUZENÍ TECHNICKÉHO ŘEŠENÍ ZÁMĚRU S OHLEDEM NA DOSAŽENÝ STUPEŇ POZNÁNÍ POKUD JDE O ZNEČIŠŤOVÁNÍ ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ **271**

IV. POSOUZENÍ NAVRŽENÝCH OPATŘENÍ K PREVENCI, VYLOUČENÍ, SNÍŽENÍ, POPŘÍPADĚ KOMPENZACI NEPŘÍZNIVÝCH VLIVŮ NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ A VEŘEJNÉ ZDRAVÍ A K JEJICH MONITOROVÁNÍ **273**

V. VYPOŘÁDÁNÍ VŠECH OBDRŽENÝCH VYJÁDŘENÍ **303**

VI. CELKOVÉ POSOUZENÍ AKCEPTOVATELNOSTI ZÁMĚRU Z HLEDISKA VLIVŮ NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ A VEŘEJNÉ ZDRAVÍ **304**

VII. NÁVRH STANOVISKA **309**

POVINNÉ ÚDAJE O ZPRACOVATELI POSUDKU **310**

POUŽITÉ ZDROJE **312**

LEGISLATIVNÍ A METODICKÉ PODKLADY: 312

INTERNETOVÉ ZDROJE 313

PŘÍLOHY POSUDKU **314**

SEZNAM OBRÁZKŮ V TEXTU

Obrázek na obálce: Pohled z místa plánované místní komunikace s vjezdem 3 (2. etapa záměru) na plochu určenou pro SPP Cheb k datu 8. 9. 2026 (Petrů, M.)

Obrázek č. 1: Poz. parc. č. 417/19 v k. ú. Dřenice u Chebu na výřezu ortofoto s překryvem katastrálních dat dle Mapy.cz 177

SEZNAM TABULEK V TEXTU

Tabulka č. 1: Porovnání hodnocení významnosti jednotlivých vlivů v rámci dokumentace EIA a v posudku 212

SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK

Časté použití:

č. j.: Číslo jednací

ČSN: Česká státní norma

EIA: Environmental Impact Assessment, posuzování vlivů záměrů na životní prostředí

MŽP: Ministerstvo životního prostředí

SEA: Strategic Environmental Assessment, posuzování vlivů koncepcí na životní prostředí

SPP Cheb: Strategický podnikatelský park Cheb

ZOPK: Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny

ZPV: Zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí)

Specifické použití:

AOPK ČR: Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky, 55, 81, 99, 100, 157, 185, 199, 200, 238, 241, 243, 244, 245, 246, 249, 250, 251, 277, 280, 283, 285, 286, 293, 294, 295, 298, 299

AOX: Adsorbovatelné organicky vázané halogeny, 262

BOZP: Bezpečnost a ochrana zdraví při práci, 203

BPEJ: Bonitovaná půdně ekologická jednotka, 107, 164, 166

BSK_5: Biochemická spotřeba kyslíku za pět dní, 260

BTEX: Benzen, toluen, ethylbenzen a xyleny, 162, 297

ČHMÚ: Český hydrometeorologický ústav, 45, 103, 136, 140, 142, 216, 217, 220, 221, 222

ČOV: Čistírna odpadních vod, 23, 87, 156

DESÚ: Dopravní a energetický stavební úřad, 74

EVL: Evropsky významná lokalita, 244

HEIS: Hydroekologický informační systém, 105

CHKO: Chráněná krajinná oblast, 9, 173, 197, 205, 247

CHLÚ: Chráněné ložiskové území, 116, 119, 120

CHOPAV: Chráněná oblast přirozené akumulace vod, 26, 28, 60, 88, 102, 104, 105, 106, 161, 173, 183, 259, 263, 264, 303

CHSK: Chemická spotřeba kyslíku, 260

IDVT: Identifikátor drobného vodního toku, 157, 159, 187, 193, 243, 244, 286

ILCR: Individual Lifetime Cancer Risk, Individuální celoživotní riziko vzniku rakoviny, 127, 128

IS EIA: Informační systém EIA, 8, 11, 16, 69, 70, 71, 265

JES: Jednotné environmentální stanovisko, 18

LBC: Lokální biocentrum, 243

LBK: Lokální biokoridor/příp. stavební objekt, 11, 26, 98, 186, 188, 189, 190, 193, 194, 195, 196, 198, 200, 208, 213, 238, 243, 245, 246, 247, 249, 266, 267, 270, 278, 282, 284, 285, 286, 292, 297, 298, 299, 301, 304, 306

MHD: Městská hromadná doprava, 257

NDOP: Nálezová databáze ochrany přírody, 110, 111, 112, 241, 242, 246

PAU: Polycyklické aromatické uhlovodíky, 28, 260, 262

PUPFL: Pozemky určené k plnění funkcí lesa, 107

RVB: Referenční výpočtový bod, 152, 230, 231, 232, 233, 234, 297

SEKM: Systém evidence kontaminovaných míst, 101, 102, 123, 168

SIRS: Státní investiční a rozvojová společnost, 66, 274

SZÚ: Státní zdravotní ústav, 126, 131, 235, 236

ÚAN: Území s archeologickými nálezy, 27, 30, 114, 115, 201, 202, 203, 275, 304

ÚSES: Územní systém ekologické stability, 26, 36, 37, 53, 55, 80, 81, 98, 112, 176, 186, 188, 193, 194, 196, 198, 226, 239, 243, 246, 247, 252, 282

VKP: Významný krajinný prvek, 26, 244

VOC: Volatile Organic Compounds, Těkavé organické látky, 44, 45, 84, 85, 128, 132, 135, 138, 141, 214, 218, 220, 223, 234, 235, 237, 238, 280, 300

VÚMOP: Výzkumný ústav meliorací a ochrany půdy, 107, 164, 166

WHO: World Health Organization, Světová zdravotnická organizace, 125, 126, 128, 132, 234, 236, 237

ZPF: Zemědělský půdní fond, 20, 26, 29, 35, 44, 76, 77, 107, 108, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 205, 210, 213, 215, 277, 291, 303

ŽST: Železniční stanice, 11, 82, 83, 136, 139, 147, 148, 210, 211, 216, 268, 306

ÚVOD

Předkládaný posudek je zpracován na základě pověření Ministerstva životního prostředí (dále jen „MŽP“), odboru posuzování vlivů na životní prostředí, jakožto příslušného úřadu dle § 3 písm. f) zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZPV“ či „zákon“), ze dne 17. 8. 2026, č. j. MZP/2026/910/3064.

Předmětem posouzení je dokumentace vlivů záměru „Mercedes-Benz Truck Park v Chebu“ na životní prostředí a veřejné zdraví dle § 8, zpracovaná v rozsahu přílohy č. 4 v červnu 2026 a předložená způsobem dle § 6 zákona ZPV (dále jen „dokumentace EIA“ a „dokumentace“). Odpovědným zpracovatelem dokumentace je Ing. Pavel Veselý, autorizovaná osoba ke zpracování dokumentace a posudku dle § 19 ZPV: rozhodnutí MŽP o udělení autorizace č. j. 12806/1491/OPVŽP ze dne 11. 10. 1994, prodloužení autorizace č. j. 72979/ENV/16 ze dne 18. 11. 2016 a č. j. MZP/2021/710/5301 ze dne 4. 11. 2021, s platností do 31. 12. 2026.

Předmětem posuzovaného záměru je výstavba závodu společnosti Daimler Truck AG pro koncovou výrobu nákladních vozidel Mercedes-Benz v rámci Strategického podnikatelského parku Cheb (SPP Cheb). Součástí záměru je realizace výrobního areálu, administrativního, logistického a skladového zázemí, související technické a dopravní infrastruktury a navazujících opatření pro hospodaření se srážkovými vodami a ochranu životního prostředí. Celková rozloha řešeného území činí přibližně 110 ha, přičemž rozvoj areálu je navržen ve třech etapách. V první etapě, předpokládané k roku 2029, má být realizován hlavní výrobní závod včetně související infrastruktury. Druhá etapa předpokládá rozšíření výrobního areálu a souvisejících technologií a třetí etapa umožní vznik navazujících subdodavatelských a doplňkových provozů. Dokumentace EIA hodnotí jak realizaci první etapy a souvisejících infrastrukturních objektů, tak cílový stav rozvoje území předpokládaný k roku 2035. Z hlediska variantního řešení je posuzována jedna aktivní varianta záměru porovnávaná s nulovou variantou představující zachování stávajícího zemědělského využití území.

Posuzovaný záměr je součástí dlouhodobě připravovaného rozvoje území Strategického podnikatelského parku Cheb, které bylo pro průmyslové využití vymezeno v rámci Aktualizace č. 1 Zásad územního rozvoje Karlovarského kraje a následně převzato do územního plánu města Cheb. Environmentální přijatelnost rozvojové plochy byla již v minulosti prověřována v procesu SEA vedeném na úrovni územně plánovací dokumentace. V rámci tohoto procesu byly identifikovány možné střety rozvojového záměru zejména se zájmy ochrany zemědělského půdního fondu, vodního režimu území a dalších složek životního prostředí. Ministerstvo životního prostředí ve svém stanovisku k návrhu aktualizace zásad územního rozvoje z roku 2016 požadovalo vypuštění rozvojové plochy Cheb II z důvodu možných rizik nadlimitního zatížení životního prostředí. Lokalita byla následně v územně plánovací dokumentaci ponechána na základě dohody o řešení rozporu mezi Ministerstvem životního prostředí a Ministerstvem pro místní rozvoj, přičemž současně došlo ke zmenšení jejího rozsahu a přijetí souvisejících kompenzačních opatření.

V navazujících letech byla lokalita opakovaně prověřována řadou odborných podkladů zaměřených zejména na územní uspořádání areálu, dopravní napojení, hospodaření se srážkovými vodami, hydrogeologické poměry, biologickou rozmanitost a možnosti minimalizace předpokládaných vlivů na životní prostředí. Současně byly v rámci územně plánovací dokumentace postupně stanoveny podmínky pro využití území, včetně požadavků na ochranu podzemních vod, způsob hospodaření se srážkovými vodami, etapizaci výstavby, zachování přístupu do štěrkopískovny Dřenice a realizaci ochranné a izolační zeleně. Předložená dokumentace EIA na tyto předchozí procesy navazuje a

podrobně hodnotí vlivy konkrétního investičního záměru na jednotlivé složky životního prostředí a veřejné zdraví.

Veškeré dokumenty k procesu posuzování vlivů záměru jsou k dispozici rovněž v Informačním systému EIA (dále jen „IS EIA“) kód záměru: MZP539, na internetové adrese https://portal.cenia.cz/eiasea/detail/EIA_MZP539.

SOUHRN DOSAVADNÍHO PRŮBĚHU PROCESU EIA:

Dne 30. 6. 2026 byla na MŽP předložena dokumentace EIA zpracovaná Ing. Pavlem Veselým, držitelem autorizace dle § 19 zákona (osvědčení o odborné způsobilosti č. j. 12806/1491/OPVŽP, rozhodnutí o prodloužení autorizace č.j. MZP/2021/710/5301).

Proces posouzení vlivů na životní prostředí dle ZPV k předmětnému záměru příslušný úřad zahájil na základě předložení dokumentace namísto oznámení, tj. způsobem dle § 6 odst. 3 ZPV, umožňující přímé zahájení procesu EIA, bez nutnosti předchozího zjišťovacího řízení. Podmínky vyplývající z ustanovení § 6 odst. 3 ZPV byly pro tento postup dle zpracovatele posudku v daném případě splněny.

Dopisem ze dne 10. 7. 2026 MŽP rozeslalo dokumentaci EIA dotčeným územním samosprávným celkům a dotčeným orgánům ke zveřejnění a vyjádření. Téhož dne byla dokumentace zveřejněna na internetu v Informačním systému EIA. Každý mohl zaslat své písemné vyjádření k předložené dokumentaci, a to ve lhůtě do 30 dnů ode dne zveřejnění informace o dokumentaci na úřední desce dotčeného kraje. Informace o dokumentaci byla na úřední desce Krajského úřadu Karlovarského kraje zveřejněna dne 13. 7. 2026. Termín pro vyjádření k dokumentaci uplynul dne 12. 8. 2026.

Prostřednictvím sdělení příslušného úřadu ze dne 17. 8. 2026 pod č. j. MZP/2026/910/3064 byl zpracováním posudku na dokumentaci EIA dle § 9 zákona pověřen Ing. Mario Petrů, autorizovaná osoba ke zpracování dokumentace a posudku dle § 19 zákona.

Současně s pověřením obdržel zpracovatel posudku také dokumentaci EIA spolu s vyjádřeními, které příslušný úřad obdržel k dokumentaci v zákonem stanovené lhůtě. Jedná se o vyjádření následujících subjektů:

Dotčené orgány státní správy

Ministerstvo životního prostředí,

1) Odbor územní ochrany přírody a krajiny, ze dne 15. 7. 2026
2) Odbor politiky ochrany klimatu, ze dne 15. 7. 2026
3) Odbor výkonu státní správy II, ze dne 17. 7. 2026
4) Odbor environmentálních rizik a ekologických škod, ze dne 17. 7. 2026
5) Odbor cirkulární ekonomiky a odpadů, ze dne 20. 7. 2026
6) Odbor ochrany ovzduší, ze dne 21. 7. 2026
7) Odbor geologie, ze dne 22. 7. 2026
8) Odbor adaptace na změnu klimatu, ze dne 28. 7. 2026
9) Odbor druhové ochrany a implementace mezinárodních závazků, ze dne 3. 8. 2026
10) Odbor strategií a finančních nástrojů, ze dne 5. 8. 2026
11) Odbor ochrany vod, ze dne 5. 8. 2026
12) Povodí Ohře, státní podnik, ze dne 14. 7. 2026
13) Obvodní báňský úřad pro území kraje Karlovarského, ze dne 24. 7. 2026

14) Ministerstvo zdravotnictví, Český inspektorát lázní a zřídel, ze dne 6. 8. 2026

15) Krajský úřad Karlovarského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, ze dne 7. 8. 2026

16) Ministerstvo kultury, ze dne 10. 8. 2026

17) Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Regionální pracoviště Správa CHKO Slavkovský les, ze dne 12. 8. 2026

Dotčené územní samosprávy

18) Karlovarský kraj, ze dne 11. 8. 2026

Ostatní subjekty a veřejnost

19) Tomáš Peták, ze dne 14. 7. 2026

20) Michal Tancoš, ze dne 17. 7. 2026

21) Tomáš Ciba, ze dne 20. 7. 2026

22) Pavel Nový, ze dne 22. 7. 2026

23) OPONENT, z.s., ze dne 7. 8. 2026

24) Společné vyjádření veřejnosti, kontaktní osoba Ing. Martin Černík, ze dne 7. 8. 2026

25) Společné vyjádření veřejnosti II, kontaktní osoba Ing. Martin Černík, ze dne 7. 8. 2026

26) CHEVAK Cheb, a.s., ze dne 11. 8. 2026

27) Jan Huml, datum neuvedeno (doručeno v zákonné lhůtě)

Dále zpracovatel posudku obdržel dne 27. 8. 2026 od příslušného úřadu následující vyjádření, která byla doručena po uplynutí zákonné lhůty. Podle § 6 odst. 6 ZPV k těmto vyjádřením příslušný úřad nepřihlíží. Jednalo se o vyjádření:

- Krajské hygienické stanice Karlovarského kraje zaslané dne 17. 8. 2026 (datované ke dni 13. 8. 2026)
- Městského úřadu Cheb, odboru stavebního a životního prostředí, zaslané dne 19. 8. 2026 (datované ke dni 19. 8. 2026)

Obě vyjádření po termínu byla zpracovateli posudku předána k případnému využití a jsou z jeho strany okomentována spolu s ostatními obdrženými vyjádřeními v samostatné příloze posudku.

Dne 8. 9. 2026 v 15:00 hodin se v Kulturním centru Svoboda, Za Mostní branou 5, Cheb uskutečnilo veřejné projednání dokumentace EIA ve smyslu § 17 ZPV.

SEZNAM PODKLADŮ, KTERÉ BYLY POUŽITY PRO ZPRACOVÁNÍ DOKUMENTACE EIA A DALŠÍ ÚDAJE, KTERÉ BYLY VYUŽITY PŘI ZPRACOVÁNÍ POSUDKU VE SMYSLU § 9 ODST. 4, 5 A 6 CIT. ZÁKONA:

Při zpracování posudku je vycházeno primárně z dokumentace EIA včetně jejích příloh a z poskytnutých obdržených vyjádření k dokumentaci. Předkládaný posudek je dále zpracován na základě uskutečněného veřejného projednání a terénní prohlídky záměru ze dne 8. 9. 2026 a následujících podkladů.

V průběhu zpracování posudku zpracovatel dále provedl telefonickou a elektronickou konzultaci s RNDr. Jakubem Nedvědem, osobou odborně způsobilou k projektování, provádění a vyhodnocování geologických prací v oborech environmentální geologie a hydrogeologie, číslo oprávnění 2359/201. Předmětem konzultace bylo odborné posouzení vybraných částí hodnocení vlivů záměru na podzemní vody a přírodní zdroje, včetně ochranného pásma přírodních léčivých zdrojů II. stupně IIB Františkovy

Lázně, způsobu vsakování srážkových vod, zachování dotace podzemních vod, vypořádání souvisejících připomínek a návrhu příslušných podmínek.

RNDr. Jakub Nedvěd se s provedeným hodnocením vlivů a způsobem vypořádání souvisejících připomínek ztotožnil a nevznesl k nim další věcné připomínky. Nad jejich rámec doporučil rozdělit vsakování do více míst namísto jeho soustředění do jediného vsakovacího objektu, zajistit dostatečné předčištění vsakovaných vod a s ohledem na omezený počet provedených vsakovacích zkoušek doplnit hydrogeologický průzkum o další sondy v blízkosti navrhovaných míst vsakování. Výsledky konzultace byly zohledněny v příslušných částech posudku a při formulaci podmínek návrhu závazného stanoviska.

Zpracovatel posudku dále emailovou žádostí ze dne 17. 9. 2026 vyžádal od oznamovatele, resp. jeho oprávněného zástupce spol. DEKONTA, a.s. podklady, jejichž potřeba vzešla z průběžné analýzy dokumentace EIA a z obdržených vyjádření k ní, a které byly použity pro zpracování dokumentace a další údaje, nezbytné pro zpracování posudku ve smyslu § 9 odst. 6 cit. zákona, a to:

Projektové a další podklady, použité při zpracování dokumentace:

- Protokoly z měření použitých pro kalibraci nebo validaci výpočtových modelů v akustických studiích, včetně naměřených hodnot, podmínek měření a vyhodnocení shody mezi měřením a výpočtem.
- Kompletní hydrotechnické posouzení hospodaření se srážkovými vodami, včetně všech vstupních údajů, výpočtů a příloh, ze kterého vycházejí údaje uvedené v kapitole B.III.2 dokumentace a v souvisejících přílohách.
- Kompletní zprávu z inženýrskogeologického a hydrogeologického průzkumu použitou při hodnocení geologických, hydrogeologických a vsakovacích poměrů území, včetně situace průzkumných objektů, geologických profilů, údajů o hladině a proudění podzemních vod a vyhodnocení propustnosti jednotlivých zastižených vrstev.
- Kompletní protokol a vyhodnocení vsakovací zkoušky, na jejímž základě byl stanoven koeficient vsaku kv = 2,6 × 10^{-6} m/s, včetně přesné polohy zkoušky, popisu zkoušeného geologického prostředí, prvotních naměřených údajů, použité metody a zdůvodnění reprezentativnosti výsledku pro místo navrhovaného retenčně-vsakovacího objektu a další části řešeného území.
- Projektové nebo jiné technické podklady ke stanovení regulovaného přítoku Qp10 = 41 l/s ze sousedního areálu, resp. expanze, včetně identifikace příslušného povodí, výpočtu této hodnoty, způsobu regulace a vysvětlení vztahu k 2. a 3. etapě a k neregulovanému přítoku 3 809 l/s, a dále k celkové koncepci hospodaření se srážkovými vodami, ze kterých bude zřejmé členění odvodňovaných ploch, vedení chráněné a nechráněné dešťové kanalizace, umístění, napojení, objem a funkce retenčních, vsakovacích, akumulačních, předčisticích a regulačních objektů, včetně podzemních akumulačních nádrží na nechráněné kanalizaci, etapové řešení systému a způsob bezpečného převedení vod při překročení návrhové kapacity.
- Projektový nebo jiný technický podklad k havarijnímu zabezpečení chráněné dešťové kanalizace, ze kterého bude pro jednotlivá dílčí povodí komunikací, parkovišť, odstavných a manipulačních ploch zřejmé umístění a způsob ovládání uzavíracích prvků, funkce odlučovačů lehkých kapalin, případných havarijních bypassů, jímek nebo nádrží a konkrétní nepropustný objem dostupný pro zadržení závadných látek a kontaminovaných srážkových nebo hasebních vod.
- Projektový nebo jiný technický podklad k navrhovanému monitoringu podzemních vod, včetně návrhu monitorovací sítě, sledovaných ukazatelů, četnosti odběrů, délky předprovozního sledování, způsobu vyhodnocování výsledků a kritérií pro přijetí nápravných opatření.

Další údaje nezbytné pro zpracování posudku:

- Použité podklady a informace k tomu, jak a kde jsou v dokumentaci EIA a jejích přílohách při hodnocení vlivů na podzemní vody a přírodní léčivé zdroje Františkových Lázní zohledněny technické parametry záměru, zejména způsob a hloubka založení staveb, rozsah zastavěných a zpevněných ploch a s nimi spojené změny infiltračních poměrů.
- Použité podklady a informace o odborné způsobilosti osob, které zpracovaly závěry dokumentace a jejích odborných podkladů vztahující se k hydrogeologickým poměrům území, podzemním vodám a ochrannému pásmu přírodních léčivých zdrojů Františkových Lázní, zejména o jejich oprávnění projektovat, provádět a vyhodnocovat geologické práce v oboru hydrogeologie, případně inženýrské geologie, podle zákona č. 62/1988 Sb., nebo o jiné relevantní odborné kvalifikaci, autorizaci či zvláštní odborné způsobilosti.
- Projektové nebo jiné technické podklady a informace k tomu, zda a kde byla v dokumentaci vyhodnocena odolnost navrženého, resp. konkrétního posuzovaného řešení záměru vůči klimatickým rizikům identifikovaným v klimatické studii, zejména vůči extrémním srážkovým událostem, teplotním extrémům, suchu a změnám vodní bilance, včetně posouzení dostatečnosti navrženého odvodnění, retenčních a vsakovacích objektů, zelené infrastruktury, chlazení a ventilace budov.
- Použité podklady či informace k tomu, zda a kde byly v dokumentaci nebo rozptylové studii posouzeny imisní limity pro ochranu ekosystémů a vegetace, tj. pro oxidy dusíku a oxid siřičitý, případně z jakého důvodu nebylo jejich samostatné vyhodnocení považováno za relevantní.
- Použité podklady či informace k tomu, zda a kde byly při zpracování dokumentace prověřeny další možnosti doplnění centrálního retenčně-vsakovacího systému, zejména prostřednictvím decentralizovaných retenčních, akumulačních nebo vsakovacích opatření, případně z jakých důvodů nebyly vhodné možnosti do navržené koncepce zahrnuty.
- Použité podklady či informace k tomu, zda a kde je v dokumentaci popsána zimní údržba komunikací, parkovišť a manipulačních ploch s ohledem na jejich odvodnění, vsakování srážkových vod a ochranu podzemních vod a přírodních léčivých zdrojů, včetně předpokládaných druhů posypových materiálů.
- Použité podklady a informace k tomu, zda a kde jsou v dokumentaci EIA a jejích přílohách zohledněny těžební aktivity v prostoru Dřenic, a to jednak stávající těžba štěrkopísků ve vztahu k ostatnímu infrastrukturálnímu objektu LBK1 (krajinářské úpravy v lokálním biokoridoru), jednak záměr „Rozšíření pískovny Dřenice“, evidovaný v IS EIA pod kódem KVK006, z hlediska jeho případných kumulativních a synergických vlivů s posuzovaným záměrem. Případně také kde v dokumentaci je vysvětlení rozsahu prací a činností v LBK1 a LBK2 a jaký je rozdíl ve značení objektů LBK1 a 2 a LBK 45 a 46.
- Použité podklady a informace k tomu, zda a kde je v dokumentaci a jejích přílohách ve variantě využívající železniční překladiště v ŽST Cheb zohledněna případná změna intenzity železniční dopravy, včetně předpokládaného počtu a četnosti vlaků souvisejících s obsluhou záměru, jejich časového rozložení a informace, zda tato doprava představuje navýšení stávající železniční dopravy, nebo má být zajištěna v rámci stávajících přepravních kapacit.
- Použité podklady a informace, ze kterých dopravně inženýrské podklady vycházejí při zahrnutí nového komunikačního propojení přes Ottův most, včetně napojení do ulice Truhlářská, do výhledového dopravního modelu pro rok 2035, zejména údaje o stavu přípravy této stavby, předpokládaném termínu jejího zprovoznění a parametrech, v nichž byla v dopravním modelu zohledněna.

- Použité podklady a informace vysvětlující význam a vzájemný vztah objektů IS10 a IS11 uvedených v dokumentaci a jejích přílohách, včetně jejich správného úplného názvu, účelu, základních technických parametrů, zdroje a způsobu vedení vody, vztahu k jednotlivým etapám záměru a jednoznačného potvrzení, zda jsou součástí posuzovaného záměru a zda některý z nich souvisí s odběrem povrchové vody z vodní nádrže Jesenice nebo s odváděním odpadních či srážkových vod do této nádrže.
- Použité podklady a informace vysvětlující rozdíl mezi zvýšením noční hladiny hluku v referenčním bodě Dřenice 337 o 1,4 dB podle přílohy č. 4c Akustická studie z dopravy a o 2,16 dB podle přílohy č. 5 Autorizované posouzení vlivů na veřejné zdraví ve variantě roku 2035 s využitím železničního překladiště, včetně doložení výpočtu hodnoty 49,96 dB, jednoznačné identifikace zahrnutých zdrojů hluku a určení hodnot rozhodujících pro hodnocení vlivů záměru.
- Použité podklady a informace vysvětlující nesoulad mezi hodnotami hlukové expozice v tabulce 10 a zařazením referenčních bodů RBL, RBM, RBB, RBK a RBN do pětidecibelových pásem v tabulce 11 přílohy č. 5 Autorizované posouzení vlivů na veřejné zdraví, včetně uvedení jejich správného zařazení a vysvětlení přechodu bodů RBB, RBK a RBN v noční době z pásma 45–50 dB do pásma 50–55 dB po realizaci záměru.
- Použité podklady a informace vysvětlující rozdíl mezi zvýšením noční hladiny hluku v referenčním bodě Dřenice 337 o 1,4 dB podle přílohy č. 4c a o 2,16 dB podle přílohy č. 5 ve variantě roku 2035 s využitím železničního překladiště, včetně doložení výpočtu hodnoty 49,96 dB, identifikace zahrnutých zdrojů hluku a použitých vstupních hodnot a potvrzení, že hladiny hluku byly složeny energeticky.

Na základě výše citované žádosti zpracovatel posudku obdržel prostřednictvím emailové odpovědi spol. DEKONTA, a.s. ze dne 24. 9. 2026 průvodní sdělení zpracovatele dokumentace, s informací o doložení výše požadovaných bodů prostřednictvím odkazu na sdílenou složku se soubory ke stažení, viz příloha posudku.

Prostřednictvím uvedeného odkazu byly poskytnuty následující dokumenty a složky:

- složka „Geologicky HG a radonovy pruzkum“, obsahující zprávu z inženýrskogeologického, hydrogeologického a radonového průzkumu a její výkresové, laboratorní a další přílohy,
- měření hladiny hluku ze stávajících zdrojů_26018590.pdf, velikost 1 906 kB,
- Predbezna hydrotechnicka bilance_RotaGroup_260602.docx, velikost 477 kB,
- soucty hluku Cheb_posudek HIA.xlsx, velikost 58 kB.

Složka „Geologicky HG a radonovy pruzkum“ obsahuje zejména přehlednou situaci, situace průzkumných prací, profily geotechnických vrtů, záznamy statických a dynamických penetračních sond, geologické řezy, přehled výsledků laboratorních zkoušek, křivky zrnitosti, výsledky stanovení Proctor Standard, výsledky analytických rozborů zemin a podzemních vod a grafické vyhodnocení vsakovacích zkoušek fotodokumentací a dalšími. Závěrečná zpráva identifikuje zájmové území jako součást výhradního ložiska hnědého uhlí Odravská pánev č. 3160800, u něhož uvádí dřívější hlubinnou těžbu, a současně popisuje návaznost území na chráněné ložiskové území, výhradní ložisko a dobývací prostor Dřenice. Výsledky průzkumu byly využity k ověření geologických, geotechnických, hydrogeologických a vsakovacích poměrů území a k vypořádání souvisejících připomínek, nikoli jako náhrada cíleného ložiskového průzkumu.

Soubor měření hladiny hluku ze stávajících zdrojů_26018590.pdf představuje protokol z měření hluku provedeného ve dnech 17. 4. a 26. 5. 2026 společností Studio D-akustika, který nebyl součástí zveřejněných příloh dokumentace EIA. Podle průvodního sdělení je porovnání výsledků měření s

výsledky hlukového modelu obsaženo na str. 14 akustické studie z dopravy, která tvoří přílohu č. 4c dokumentace EIA.

Soubor Predbezna hydrotechnicka bilance_RotaGroup_260602.docx obsahuje předběžné zhodnocení a návrh hospodaření se srážkovými vodami zpracovaný podle požadavků investora, dispozičního řešení areálu a výsledků hydrogeologického průzkumu. Podle průvodního sdělení bylo navržené řešení projednáno se správcem povodí se souhlasným závěrem a má být dále rozpracováno v dokumentaci pro povolení záměru.

Složka „Geologicky HG a radonovy pruzkum“ obsahuje zprávu společnosti G-Consult, spol. s r.o., z března 2026, zpracovanou pro celé území Strategického podnikatelského parku Cheb. Součástí zprávy jsou také podklady k provedeným vsakovacím zkouškám, včetně jejich umístění a vyhodnocení.

Soubor soucty hluku Cheb_posudek HIA.xlsx byl doložen k vysvětlení číselných rozdílů mezi hodnotami hlukové zátěže uvedenými v hlukové studii a v autorizovaném posouzení vlivů na veřejné zdraví. Podle sdělení zpracovatele dokumentace byly pro některé referenční body, včetně referenčního bodu L reprezentujícího objekt Dřenice 337, hladiny hluku z dopravy a hluku z provozu záměru složeny energeticky, aby byla stanovena celková hluková expozice z obou zdrojů. Výpočty tohoto energetického součtu jsou doloženy v uvedeném souboru

V rámci transparentnosti a legitimity zpracování posudku považuje zpracovatel posudku za žádoucí uvést obdržené texty v jejich původním znění. Vlastní průvodní dopis zpracovatele dokumentace EIA je proto rovněž součástí samostatných příloh tohoto posudku (ostatní poskytnuté soubory nejsou pro velký objem a rozsah součástí posudku a jsou uloženy u zpracovatele posudku nebo přímo u zpracovatele dokumentace či oznamovatele na příp. vyžádání).

Ze strany zpracovatele posudku nelze zamezit tomu, aby oznamovatel, resp. zpracovatel dokumentace EIA neuvedl či neposkytl také informace, které by bylo možné považovat za nepřípustné doplňování dokumentace. V tomto smyslu však považuje za podstatné, aby takové případné informace nebyly dále zohledněny v rámci prováděného hodnocení a aby těmito nebyly ovlivněny závěry posouzení vlivů na životní prostředí. Komentáře zpracovatele posudku k těmto informacím a k jednotlivým poskytnutým souborům, vč. jejich příp. akceptace či neakceptace, je uveden v rámci vypořádání souvisejících připomínek z vyjádření k dokumentaci. Další případné informace jsou dílčím způsobem zmíněny také průběžně v rámci hodnocení úplnosti a správnosti informací dokumentace v příslušných kapitolách posudku. Pakliže nejsou některé z těchto informací v posudku komentovány, nejsou v něm ani dále zohledněny či jinak využity.

Dále zpracovatel posudku emailovým dotazem ze dne 27. 9. 2026 vyžádal potvrzení platnosti dílčích výměr z důvodu zjištěného nesouladu v bilanci uvedené na str. 21 dokumentace EIA. Zpracovatel dokumentace v odpovědi ze dne 29. 9. 2026 potvrdil, že u pro 2. a 3. etapu platí výměra zeleně 15,72 ha namísto původně uvedené výměry 16,09 ha. Celkové výměry zůstávají zachovány a jsou s touto hodnotou v souladu.

Jiné dílčí podklady k ověření údajů o vlivech provedení záměru na životní prostředí od jiných odborníků ve smyslu § 9 odst. 4 ZPV zpracovatel posudku nevyužil.

Kromě výše uvedených zpracovatel posudku dále při jeho zpracování využil umělé inteligence – AI (M365 Copilot, ChatGPT a Gemini), a to pro analýzy, souhrny, formátování a formulace výsledného textu a další rutinní operace včetně příp. konzultací dílčích odborných částí.

Na zpracování posudku se žádným ani dílčím způsobem neúčastnila osoba, která se podílela na zpracování dokumentace EIA předmětného záměru ve smyslu § 9 odst. 4 ZPV.

I. ZÁKLADNÍ ÚDAJE

1. NÁZEV ZÁMĚRU

Mercedes-Benz Truck Park v Chebu

2. KAPACITA (ROZSAH) ZÁMĚRU

Předmětem záměru je výstavba závodu společnosti Daimler Truck AG pro montáž nákladních vozidel Mercedes-Benz se spalovacím i elektrickým pohonem v prostoru Strategického podnikatelského parku Cheb. Součástí záměru jsou výrobní, logistické, skladové a administrativní objekty, související dopravní a technická infrastruktura, parkovací plochy pro zaměstnance, návštěvníky a zásobování, odstavné plochy pro vyrobená vozidla a opatření pro hospodaření se srážkovými vodami.

Projektovaná výrobní kapacita závodu činí až 34 000 nákladních vozidel ročně. V první etapě se předpokládá zaměstnání přibližně 2 050 pracovníků. Pro cílový stav rozvoje území je uvažováno celkové personální obsazení přibližně 3 400 pracovníky.

Rozvoj areálu je členěn do tří etap. První etapa zahrnuje realizaci hlavního výrobního závodu s předpokládaným zahájením výroby v roce 2029. Druhá etapa předpokládá možné rozšíření výrobního závodu o navazující výrobní technologie a objekty administrativy a školení. Třetí etapa zahrnuje plošné vymezení území pro možné umístění subdodavatelských a doplňkových provozů. Cílového stavu rozvoje území má být dosaženo do roku 2035.

1. etapa, předpokládané zahájení provozu v roce 2029

- plocha etapy: 65,32 ha,
- zastavěné plochy: 13,53 ha,
- zpevněné plochy: 26,47 ha,
- plochy zeleně v areálu: 25,32 ha,
- výrobní kapacita závodu: až 34 000 nákladních vozidel ročně,
- předpokládaný počet pracovníků: přibližně 2 050 osob,
- parkovací a odstavné kapacity: 775 stání pro osobní vozidla, 40 stání pro nákladní vozidla zajišťující zásobování a 750 odstavných stání pro vyrobená nákladní vozidla.

2. etapa, po roce 2032

- plocha etapy: přibližně 25,5 ha,
- možné rozšíření výrobního závodu o navazující výrobní technologie a montáž komponentů pro nákladní vozidla, včetně objektů administrativy a školení,
- bez navýšení projektované výrobní kapacity závodu,
- předpokládané snížení logistických přeprav v důsledku vyšší míry montáže komponentů přímo v areálu.

3. etapa, cílový stav do roku 2035

- plocha etapy: přibližně 16,4 ha a 2,94 ha navazujících rozvojových ploch,
- možné umístění subdodavatelských a doplňkových provozů navázaných na hlavní výrobní závod,

- pro cílový stav rozvoje území je uvažováno navýšení celkového počtu pracovníků oproti první etapě přibližně o 1 350 osob.

V rámci druhé a třetí etapy se souhrnně předpokládá rozšíření parkovacích kapacit o dalších 380 stání pro osobní vozidla a 30 stání pro nákladní vozidla zajišťující zásobování.

Řešené území Strategického podnikatelského parku Cheb má celkovou výměru přibližně 133 ha. Jeho součástí je veřejně přístupný pás izolační zeleně o rozloze přibližně 22,8 ha. Posuzovaný areál je navržen na ploše o celkové rozloze přibližně 110,2 ha. V cílovém stavu bude zastavěná plocha areálu činit přibližně 25,8 ha, zpevněné plochy přibližně 43,3 ha a plochy zeleně v rámci areálu přibližně 41,0 ha.

3. UMÍSTĚNÍ ZÁMĚRU (KRAJ, OBEC, KATASTRÁLNÍ ÚZEMÍ)

Kraj:	Karlovarský
Obec:	Cheb, Odrava
Katastrální území:	Dřenice u Chebu, Dolní Dvory, Horní Dvory, Chvoječná, Cheb, Potočiště, Obilná, Hradiště

4. OBCHODNÍ FIRMA OZNAMOVATELE

Daimler Truck Customer Services & Parts s.r.o.

5. IČ OZNAMOVATELE

062 77 781

6. SÍDLO (BYDLIŠTĚ) OZNAMOVATELE

Aspira Business Center

Bucharova 2928/14a

158 00 Praha

II. POSOUZENÍ DOKUMENTACE

OPRÁVNĚNÍ KE ZPRACOVÁNÍ DOKUMENTACE, POSUDKU A VYHODNOCENÍ

Dle § 19 odst. 1 ZPV (cit): „Zpracovávat dokumentaci, posudek a vyhodnocení jsou oprávněny jen fyzické osoby, které jsou držiteli autorizace v oblasti posuzování vlivů na životní prostředí (dále jen „autorizace“). Právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání se může zavazovat k vypracování těchto dokumentů jen tehdy, pokud pro ni tuto činnost zabezpečuje fyzická osoba, která je držitelem autorizace“.

Zpracovatel posudku v rámci seznamu Autorizované osoby pro zpracování dokumentace a posudku na IS EIA ověřil, že odpovědný zpracovatel dokumentace EIA – Ing. Pavel Veselý je k datu jejího podání držitelem platné autorizace č. j. 12806/1491/OPVŽP/94, s posledním prodloužením platnosti č. j. MZP/2021/710/5301. Aktuální platnost autorizace je dle IS EIA: do 31.12. 2026.

Zpracovatel posudku – Ing. Mario Petrů je dle téhož seznamu držitelem platné autorizace č. j. 58628/ENV/12, s aktuálním prodloužením platnosti č. j. MZP/2022/710/1750 ze dne 18. 5. 2022. Aktuální platnost autorizace je dle IS EIA: do 17. 7. 2027.

Dle § 19 odst. 1 ZPV u záměrů předkládaných podle § 6 odst. 3 – tj. případ posuzovaného záměru a dalších v zákoně uvedených záměrů, musí být část dokumentace týkající se posuzování vlivů na veřejné zdraví zpracována osobou, která je držitelem osvědčení odborné způsobilosti pro oblast posuzování vlivů na veřejné zdraví. Osvědčení odborné způsobilosti pro oblast posuzování vlivů na veřejné zdraví uděluje a odnímá Ministerstvo zdravotnictví.

Zpracovatel posudku v rámci Evidence držitelů osvědčení odborné způsobilosti pro posuzování vlivů na veřejné zdraví na stránkách Ministerstva zdravotnictví ověřil, že zpracovatel expertní přílohy č. 5 (Autorizované posouzení vlivů na veřejné zdraví) dokumentace – RNDr. Alexander Skácel, CSc., je držitelem platného osvědčení odborné způsobilosti pro oblast posuzování vlivů na veřejné zdraví poř. č. 6/2024, s platností do 19. 11. 2029.

Dokumentace EIA i posudek tedy splňují požadavky na osvědčení odborné způsobilosti jejich zpracovatelů dle § 19 odst. 1 ZPV a lze přistoupit k hodnocení úplnosti a správnosti údajů uvedených v předložených dokumentech.

1. Úplnost dokumentace

NÁLEŽITOSTI DOKUMENTACE DLE PŘÍLOHY Č. 4 K CIT. ZÁKONU

Předmětem posouzení je dokumentace EIA dle § 8, zpracovaná v rozsahu přílohy č. 4 a předložená postupem dle § 6 odst. 3 ZPV. Jedná se o podklad zpracovaný pro účely procesu EIA, který byl zahájen podáním dokumentace záměru ke dni 30. 6. 2026. Zpracovatel posudku proto při kontrole úplnosti dokumentace vychází ze znění ZPV, rozhodného k výše uvedenému dni podání dokumentace.

V daném případě se jedná o zákon č. 100/2001 Sb., ve znění zákonů č. 93/2004 Sb., č. 163/2006 Sb., č. 186/2006 Sb., č. 216/2007 Sb., č. 124/2008 Sb., č. 223/2009 Sb., č. 227/2009 Sb., č. 436/2009 Sb., č. 38/2012 Sb., č. 85/2012 Sb., č. 167/2012 Sb., č. 350/2012 Sb., č. 39/2015 Sb., č. 268/2015 Sb., č. 256/2016 Sb., č. 298/2016 Sb., č. 225/2017 Sb., č. 326/2017 Sb., č. 403/2020 Sb., č. 261/2021 Sb., č. 284/2021 Sb., č. 413/2021 Sb., č. 149/2023 Sb., č. 465/2023 Sb., č. 87/2025 Sb., č. 223/2025 Sb. a č. 249/2025 Sb. (účinné znění: 1. 8. 2025 - bez omezení).

Předložená, resp. hodnocená dokumentace zahrnuje tyto dokumenty:

- Dokumentace

Samostatné přílohy:

- Příloha 1 Stanovisko orgánu ochrany přírody k Natura 2000
- Příloha 2 Seznam pozemků dotčených realizací záměru
- Příloha 3 Rozptylová studie (M. Zambojová, 05/2026)
- Příloha 4a Akustická studie k projektu „Mercedes-Benz Truck Park v Chebu“ z hlediska hluku ze stavební činnosti vůči stávajícím akusticky chráněným objektům (Studio D – akustika s.r.o., 05/2026)
- Příloha 4b Akustická studie k projektu „Mercedes-Benz Truck Park v Chebu“ z hlediska hluku z provozu záměru (Studio D – akustika s.r.o., 05/2026)
- Příloha 4c Akustická studie projektu „Mercedes-Benz Truck Park v Chebu“ z hlediska hluku z automobilové dopravy vůči stávajícím akusticky chráněným objektům (Studio D – akustika s.r.o., 05/2026)
- Příloha 5 Autorizované posouzení vlivů na veřejné zdraví (A. Skácel, 06/2026)
- Příloha 6 Hodnocení vlivu zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny podle § 67 zákona č. 114/1992 Sb. (RNDr. Kateřina Lagner Zímová a kol., 06/ 2026)
- Příloha 7 Vyhodnocení vlivu na krajinný ráz (Vitoňová a Lagner Zímová, 06/2026)
- Příloha 8 Dendrologický průzkum (K. Lagner Zímová a kol., 04/2026)
- Příloha 9 Hodnocení vlivu na klima (DEKONTA, a.s., 05/2026)
- Příloha 10 Dopravně inženýrské podklady (ETC, 04 2026 a rozšíření 06/2026)
- Příloha 11 Plná moc k podání a projednání Dokumentace
- Příloha 12 Fotodokumentace
- Příloha 13 Posouzení souladu záměru s cíli rámcové směrnice o vodách (DEKONTA, 06/2026)
- Příloha 14 Osvědčení o autorizaci zpracovatele Dokumentace

Ve vztahu k výše uvedenému rozsahu dokumentace EIA a rozhodného znění ZPV lze za současně platné a relevantní považovat zejména následující metodické výklady a pokyny MŽP:

- Metodický pokyn MŽP pro autorizované osoby k rozsahu a podrobnosti zpracovávaných dokumentů v souvislosti se závazností výstupů z postupů dle zákona o posuzování vlivů na ŽP ze srpna 2016,
- Metodický výklad MŽP k aplikaci vybraných nových pojmů (biologická rozmanitost, změna klimatu) a požadavků ZPV z října 2017,
- Metodický výklad vybraných ustanovení zákona a bodů přílohy č. 1 k zákonu o posuzování vlivů na životní prostředí z října 2018,
- Metodický pokyn MŽP k předcházení a snižování světelného znečištění, opatření související se světelným zářením z června 2020, ve znění Aktualizovaného metodického pokynu k předcházení a snižování světelného znečištění ze září 2023.

Při zpracování posudku dále zpracovatel posudku přihlédl zejména k následujícím předpisům a metodickým podkladům, využitelným při hodnocení dokumentace EIA nad rámec povinných zákonných náležitostí podle ZPV:

- Obsahové náležitosti rozptylové studie dle přílohy č. 15 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší,
- Metodický pokyn MŽP, OOO pro vypracování rozptylových studií podle § 32 odst. 1 písm. e) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší,
- Náležitosti hodnocení vlivu závažného zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny dle § 7 vyhlášky č. 142/2018 Sb., o náležitostech posouzení a hodnocení podle zákona o ochraně přírody a krajiny a zákona o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie,
- Metodika posouzení vlivu navrhované stavby, činnosti nebo změny využití území na krajinný ráz (Vorel, Bukáček, Matějka, Culek, Sklenička, 2004),
- Aktualizace metodiky pro výpočet hluku ze silniční dopravy – manuál 2025 (EKOLA group, spol. s r.o., 2025).

Zpracovatel posudku směrem k předloženým podkladům současně konstatuje, že oznamovatel při předložení dokumentace EIA nepožádal o vydání jednotného environmentálního stanoviska (JES) a není tedy naplněna podmínka § 1 odst. 4 ZPV. Předmětem hodnocení dokumentace proto nejsou náležitosti stanovené pro žádost o vydání jednotného environmentálního stanoviska, neboť v rámci procesu EIA nebude vydáváno závazné stanovisko současně jako jednotné environmentální stanovisko podle § 1 odst. 4 ZPV.

Úplnost dokumentace EIA dále v této kapitole zpracovatel posudku hodnotí pouze z hlediska formální úplnosti, tj. z hlediska naplnění buďto zákonných náležitostí, nebo alespoň obvyklého rozsahu, tam, kde zákon ani jiné závazné předpisy požadavky na obsahovou část podkladů procesu EIA přímo nestanovují. Toto úvodní hodnocení zároveň určuje, zda je účelné se dále zabývat také správností dále prováděných hodnocení v rámci dokumentace. Faktická, resp. odborná úplnost je pak již součástí hodnocení správnosti dokumentace v další kapitole posudku, mimo jiné z důvodu, že spolu více či méně úzce souvisí.

Ve vztahu k výše uvedenému rozhodnému znění zákona č. 100/2001 Sb. a souvisejícím metodickým podkladům a předpisům je plnění předepsaných náležitostí dokumentace EIA hodnoceno následovně - ***komentáře zpracovatele posudku uvedeny tučně kurzívou***.

Část A – Údaje o oznamovateli
1. Obchodní firma
2. IČ
3. Sídlo (bydliště)
4. Jméno, příjmení, bydliště a telefon oprávněného zástupce oznamovatele

Komentář zpracovatele posudku:

V rozsahu zákonem požadovaných náležitostí uvedeno na str. 18 dokumentace EIA, bez potřeby komentáře.

Část B – Údaje o záměru
I. Základní údaje
1. Název záměru a jeho zařazení podle přílohy č. 1
2. Kapacita (rozsah) záměru
3. Umístění záměru (kraj, obec, katastrální území)

4. Charakter záměru a možnost kumulace s jinými záměry

5. Zdůvodnění umístění záměru a popis oznamovatelem zvažovaných variant s uvedením hlavních důvodů vedoucích k volbě daného řešení, včetně srovnání vlivů na životní prostředí

6. Popis technického a technologického řešení záměru včetně případných demoličních prací nezbytných pro realizaci záměru; v případě záměrů spadajících do režimu zákona o integrované prevenci včetně porovnání s nejlepšími dostupnými technikami, s nimi spojenými úrovněmi emisí a dalšími parametry

7. Předpokládaný termín zahájení realizace záměru a jeho dokončení

8. Výčet dotčených územních samosprávných celků

9. Výčet navazujících rozhodnutí podle § 9 odst. 3 a správních orgánů, které budou tato rozhodnutí vydávat.

Komentář zpracovatele posudku:

V rozsahu zákonem požadovaných náležitostí podkapitoly B.I.1 (Název záměru a jeho zařazení podle přílohy č. 1) uvedeno na str. 19 dokumentace EIA. Dokumentace uvádí název záměru „Mercedes-Benz Truck Park v Chebu“ a provádí jeho zařazení podle přílohy č. 1 k ZPV. Záměr je v dokumentaci zařazen pod body 96 - výroba nebo montáž motorových vozidel na výrobní ploše nad 10 000 m², bod 106 – výstavba skladových komplexů se zastavěnou plochou nad 10 000 m², bod 107 – průmyslové zóny a záměry rozvoje průmyslových oblastí o rozloze nad 20 ha a bod 109 – parkoviště a garáže s kapacitou nad 500 parkovacích stání, kategorie II přílohy č. 1 k ZPV. Z hlediska kontroly formálního plnění zákonných náležitostí lze tuto kapitolu považovat za splněnou.

V rozsahu zákonem požadovaných náležitostí podkapitoly B.I.2 (Kapacita (rozsah) záměru) uvedeno na str. 19 až 22 dokumentace. Kapitola obsahuje základní kapacitní charakteristiky záměru, včetně rozsahu plánované výstavby a navržených funkčních celků.

V rozsahu zákonem požadovaných náležitostí podkapitoly B.I.3 (Umístění záměru (kraj, obec, katastrální území) uvedeno na str. 22 a 23 dokumentace. Kapitola uvádí územní lokalizaci záměru včetně kraje, okresu, obce a katastrálního území a je doplněna mapovými podklady. Rozsah údajů odpovídá požadavkům přílohy č. 4 zákona.

V rozsahu zákonem požadovaných náležitostí podkapitoly B.I.4 (Charakter záměru a možnost kumulace s jinými záměry) uvedeno na str. 23 až 26 dokumentace. Kapitola popisuje účel, funkci a základní technické parametry záměru a zabývá se rovněž možnými vazbami na další záměry v dotčeném území.

V převážném rozsahu zákonem požadovaných náležitostí podkapitoly B.I.5 (Zdůvodnění umístění záměru a popis oznamovatelem zvažovaných variant s uvedením hlavních důvodů vedoucích k volbě daného řešení, včetně srovnání vlivů na životní prostředí) uvedeno na str. 26 až 28 dokumentace. Kapitola obsahuje zdůvodnění navrženého řešení a zabývá se variantním přístupem k přípravě záměru.

V rozsahu zákonem požadovaných náležitostí podkapitoly B.I.6 (Popis technického a technologického řešení záměru včetně případných demoličních prací nezbytných pro realizaci záměru; v případě záměrů spadajících do režimu zákona o integrované prevenci včetně porovnání s nejlepšími dostupnými technikami, s nimi spojenými úrovněmi emisí a dalšími parametry) uvedeno na str. 28 až 44 dokumentace. Kapitola podrobně popisuje jednotlivé stavební objekty, technologické části záměru i navazující infrastrukturní opatření. Součástí dokumentace jsou rovněž údaje o předpokládané výstavbě a souvisejících stavebních

činnostech. Integrovaná prevence není předpokládána, demolice jsou hodnoceny také v ostatních kapitolách a přílohách.

V rozsahu zákonem požadovaných náležitostí podkapitoly B.I.7 (Předpokládaný termín zahájení realizace záměru a jeho dokončení) uvedeno na str. 44 a 45 dokumentace. Kapitola uvádí předpokládané termíny zahájení a dokončení jednotlivých etap výstavby a obsahuje rovněž rámcový harmonogram realizace.

V rozsahu zákonem požadovaných náležitostí podkapitoly B.I.8 (Výčet dotčených územních samosprávných celků) uvedeno na str. 45 dokumentace. Kapitola identifikuje dotčené územní samosprávné celky, na jejichž území bude záměr realizován.

V rozsahu zákonem požadovaných náležitostí podkapitoly B.I.9 (Výčet navazujících rozhodnutí podle § 9 odst. 3 a správních orgánů, které budou tato rozhodnutí vydávat) uvedeno na str. 45 a 46 dokumentace. Kapitola uvádí přehled navazujících správních řízení a příslušných správních orgánů

Kapitola B.I. „Základní údaje" obsahuje všechny náležitosti požadované přílohou č. 4 zákona č. 100/2001 Sb. Zpracovatel posudku v rámci této části dokumentace nezjistil významnější formální nedostatky a považuje rozsah zpracování za odpovídající požadavkům zákona i charakteru posuzovaného záměru.

II. Údaje o vstupech (zejména pro výstavbu a provoz)
1. Půda (například druh, třída ochrany, velikost záboru)
2. Voda (například zdroj vody, spotřeba)
3. Ostatní přírodní zdroje (například surovinové zdroje)
4. Energetické zdroje (například druh, zdroj, spotřeba)
5. Biologická rozmanitost
6. Nároky na dopravní a jinou infrastrukturu (například potřeba souvisejících staveb)

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

V rozsahu zákonem požadovaných náležitostí podkapitoly B.II.1 (Půda (například druh, třída ochrany, velikost záboru)) uvedeno na str. 46 až 48 dokumentace EIA. Dokumentace obsahuje identifikaci dotčených pozemků, vyhodnocení dotčení zemědělského půdního fondu včetně bonitovaných půdně ekologických jednotek a tříd ochrany ZPF a uvádí rozsah záborů v členění podle jednotlivých etap záměru. Součástí kapitoly jsou rovněž údaje o skrývkách kulturních vrstev půdy a základní informace o nakládání s ornicí. Podrobnější údaje jsou dále uvedeny v navazujících částech dokumentace, samostatnou přílohou č. 2 je Seznam dotčených pozemků. Zpracovatel posudku konstatuje, že náležitost je z hlediska požadavků přílohy č. 4 zákona obsažena v odpovídajícím rozsahu.

V rozsahu zákonem požadovaných náležitostí podkapitoly B.II.2 (Voda (například zdroj vody, spotřeba)) uvedeno na str. 49 až 52 dokumentace. Kapitola popisuje způsob zásobování areálu vodou ve fázi výstavby i provozu, identifikuje zdroje zásobování vodou a uvádí předpokládané potřeby vody pro jednotlivé etapy rozvoje areálu. Součástí jsou rovněž údaje o technologické a požární vodě, základní informace o odvádění odpadních vod a související vodohospodářské infrastruktuře. Problematika vlivů na vodní režim a vodní zdroje je následně dále rozpracována v dalších kapitolách dokumentace a ve specializovaných přílohách. Takové členění lze považovat za odpovídající účelu kapitoly B.II, jejímž smyslem je především popis vstupních požadavků záměru.

V rozsahu zákonem požadovaných náležitostí podkapitoly B.II.3 (Ostatní přírodní zdroje (například surovinové zdroje)) uvedeno na str. 52 až 53 dokumentace. Dokumentace popisuje hlavní materiálové vstupy potřebné pro realizaci i provoz záměru a zabývá se rovněž vztahem záměru k nerostným surovinám a dalším přírodním zdrojům v dotčeném území. Součástí kapitoly jsou informace o stavebních materiálech, provozních materiálech a identifikace případných vazeb na ložiska nerostných surovin. Vzhledem k charakteru posuzovaného záměru, jehož hlavní environmentální aspekty souvisejí především s využitím území, dopravou, vodním hospodářstvím a vlivy na biologickou rozmanitost, považuje zpracovatel posudku rozsah zpracování této náležitosti za dostatečný.

Podrobnější věcné posouzení vztahu záměru k evidovaným ložiskům nerostných surovin je provedeno v navazující části posudku, a to rovněž s využitím úplné závěrečné zprávy předběžného inženýrskogeologického, hydrogeologického a radonového průzkumu, kterou zpracovatel dokumentace EIA doložil na základě žádosti zpracovatele posudku ze dne 17. 9. 2026. Doložený podklad potvrzuje polohu záměru na výhradním ložisku hnědého uhlí Odravská pánev a výskyt písčitých a štěrkovitých sedimentů v ploše záměru, sám však nepředstavuje ložiskové vyhodnocení těchto sedimentů.

V rozsahu zákonem požadovaných náležitostí podkapitoly B.II.4 (Energetické zdroje (například druh, zdroj, spotřeba)) uvedeno na str. 53 až 54 dokumentace EIA. Kapitola obsahuje popis energetického zabezpečení záměru ve fázi výstavby i provozu, včetně způsobu napojení na elektrizační soustavu a předpokládaných energetických nároků jednotlivých etap rozvoje areálu. Dokumentace uvádí hlavní druhy využívaných energií, předpokládané příkony a spotřeby a popisuje rovněž využití obnovitelných zdrojů energie a záložních energetických systémů. Zpracovatel posudku současně konstatuje, že rozsah zpracování odpovídá také požadavkům metodického výkladu MŽP z října 2017 k problematice změny klimatu, neboť dokumentace se zabývá energetickou náročností záměru, využitím obnovitelných zdrojů energie a vytváří podklad pro následné hodnocení emisí skleníkových plynů a klimatických souvislostí v navazujících částech dokumentace a ve specializované klimatické studii.

V rozsahu zákonem požadovaných náležitostí podkapitoly B.II.5 (Biologická rozmanitost) uvedeno na str. 55 až 56 dokumentace EIA. Kapitola obsahuje základní charakteristiku biologické rozmanitosti dotčeného území a odkazuje na provedené biologické průzkumy a další specializované přírodovědné podklady. Dokumentace identifikuje hlavní biotopy, významné druhy rostlin a živočichů a základní vazby záměru na chráněné části přírody. Problematika biologické rozmanitosti je následně podrobně rozpracována zejména v kapitole C, kapitole D a v samostatné příloze věnované hodnocení vlivů zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny. Zpracovatel posudku současně konstatuje, že dokumentace zohledňuje rovněž požadavky metodického výkladu MŽP z října 2017, podle kterého mají relevantní části kapitoly B.II obsahovat informace o ovlivnění druhů a ekosystémů, záboru jejich stanovišť a opatřeních podporujících biologickou rozmanitost a tzv. zelenou a modrou infrastrukturu. Dokumentace se těmito aspekty zabývá zejména prostřednictvím návrhu rozsáhlých ploch izolační a doprovodné zeleně, opatření pro hospodaření se srážkovými vodami a navazujících kompenzačních a ochranných opatření rozpracovaných v dalších částech dokumentace.

V rozsahu zákonem požadovaných náležitostí podkapitoly B.II.6 (Nároky na dopravní a jinou infrastrukturu (například potřeba souvisejících staveb)) uvedeno na str. 56 až 62 dokumentace EIA. Dokumentace podrobně popisuje dopravní obsluhu záměru v období výstavby i provozu, předpokládané intenzity dopravy a související nároky na dopravní infrastrukturu. Současně uvádí přehled navazujících infrastrukturních staveb, zejména dopravních staveb, vodohospodářských objektů, kanalizace, energetických přípojek a dalších technických zařízení nezbytných pro realizaci a provoz záměru. Rozsah informací odpovídá významu záměru a

umožňuje navazující vyhodnocení vlivů na dopravu, hlukovou situaci i další složky životního prostředí. Zpracovatel posudku proto považuje tuto náležitost za splněnou.

Kapitola B.II „Údaje o vstupech“ obsahuje všechny náležitosti požadované přílohou č. 4 zákona č. 100/2001 Sb. Jednotlivé vstupy jsou popsány samostatně, ve většině případů doplněny odpovídající kvantifikací a dále rozpracovány v navazujících kapitolách dokumentace nebo ve specializovaných přílohách. Zpracovatel posudku v rámci této části dokumentace nezjistil významnější formální nedostatky a považuje rozsah zpracování za odpovídající požadavkům zákona i charakteru posuzovaného záměru.

III. Údaje o výstupech (zejména pro výstavbu a provoz)
1. Znečištění ovzduší, vody, půdy a půdního podloží (například přehled zdrojů znečišťování, druh a množství emitovaných znečišťujících látek, způsoby a účinnost zachycování znečišťujících látek)
2. Odpadní vody (například přehled zdrojů odpadních vod, množství odpadních vod a místo vypouštění, vypouštěné znečištění, čisticí zařízení a jejich účinnost)
3. Odpady (například přehled zdrojů odpadů, kategorizace a množství odpadů, způsoby nakládání s odpady)
4. Ostatní emise a rezidua (například hluk a vibrace, záření, zápach, jiné výstupy - přehled zdrojů, množství emisí, způsoby jejich omezení)
5. Doplňující údaje (například významné terénní úpravy a zásahy do krajiny)

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

V částečném rozsahu zákonem požadovaných náležitostí podkapitoly B.III.1 (Znečištění ovzduší, vody, půdy a půdního podloží (například přehled zdrojů znečišťování, druh a množství emitovaných znečišťujících látek, způsoby a účinnost zachycování znečišťujících látek)) uvedeno na str. 62 až 74 dokumentace EIA.

Ve vztahu ke znečištění ovzduší obsahuje kapitola B.III.1 podstatnou část údajů předpokládaných přílohou č. 4 zákona, včetně přehledu zdrojů emisí, druhů a množství emitovaných látek a údajů o způsobech a účinnosti zachycování některých znečišťujících látek. Další podrobnosti jsou rozpracovány v rozptylové studii a klimatické studii. Současně lze konstatovat, že dokumentace reflektuje rovněž požadavky metodického výkladu MŽP z října 2017 vztahující se k emisím skleníkových plynů, energetické účinnosti a souvislostem záměru se změnou klimatu.

Ve vztahu ke znečištění vod a půdy však kapitola B.III.1 obsahuje pouze odkazy na jiné části dokumentace. Odkazované kapitoly C.II.2 a C.II.12 se přitom zabývají stávajícím stavem životního prostředí, nikoliv výstupy vlastního záměru. Údaje odpovídající požadavkům přílohy č. 4 zákona jsou u vod rozptýleny především v kapitole B.III.2 a v příloze Posouzení souladu záměru s cíli rámcové směrnice o vodách, zatímco u půdy a půdního podloží jsou částečně obsaženy až v technickém popisu záměru a v kapitolách věnovaných hodnocení vlivů a rizikům havárií. Z hlediska systematiky přílohy č. 4 zákona proto nelze náležitost B.III.1 ve vztahu ke znečištění vod, půdy a půdního podloží považovat za zpracovanou v požadovaném rozsahu přímo v této kapitole.

Zpracovatel posudku tak konstatuje, že podkapitola B.III.1 je v požadovaném rozsahu zpracována především ve vztahu ke znečištění ovzduší. Ve vztahu ke znečištění vod a půdy obsahuje převážně odkazy na jiné části dokumentace, přičemž podstatná část relevantních informací je obsažena až v kapitole B.III.2, v technickém popisu záměru, v kapitolách hodnocení vlivů a v samostatných odborných přílohách. Požadované náležitosti jsou tak naplněny zejména

dokumentací jako celkem, nikoliv vlastní kapitolou B.III.1. Vzhledem k tomu, že potřebné informace jsou v ostatních částech dokumentace dohledatelné a umožňují posoudit předpokládané vlivy záměru na jednotlivé složky životního prostředí, lze tento způsob zpracování akceptovat bez nutnosti doplnění dokumentace. Současně však zpracovatel posudku podotýká, že značná část těchto informací mohla být systematicky uvedena již v kapitole B.III.1, přičemž zejména ve vztahu k vodám dochází k významnému překryvu s navazující podkapitolou B.III.2 Odpadní vody a z přílohy č. 4 zákona není zcela jednoznačně patrný zamýšlený rozsah rozdělení těchto informací mezi obě kapitoly.

V rozsahu zákonem požadovaných náležitostí podkapitoly B.III.2 (Odpadní vody (například přehled zdrojů odpadních vod, množství odpadních vod a místo vypouštění, vypouštěné znečištění, čisticí zařízení a jejich účinnost)) uvedeno na str. 74 až 81 dokumentace.

Dokumentace EIA identifikuje hlavní zdroje odpadních vod vznikajících ve fázi výstavby i provozu záměru. Ve fázi provozu se jedná zejména o splaškové odpadní vody, technologické odpadní vody z testování vodotěsnosti kabin, oplachu rámů podvozků, provozu reverzní osmózy a čištění technologických zařízení a dále o srážkové vody ze zpevněných ploch a střech. Součástí kapitoly jsou údaje o předpokládaných množstvích jednotlivých druhů odpadních vod, způsobech jejich odvádění a likvidace a místech jejich vypouštění, resp. napojení na veřejnou kanalizaci zakončenou ČOV Cheb. Ve vztahu k vypouštěnému znečištění obsahuje kapitola nicméně pouze základní informace o charakteru a předpokládaném složení některých technologických odpadních vod a o nutnosti splnění požadavků kanalizačního řádu. Podrobnější údaje o sledovaných ukazatelích znečištění a kvalitativních parametrech odpadních vod jsou uvedeny až v příloze Posouzení souladu záměru s cíli rámcové směrnice o vodách. Kapitola dále popisuje navržená čisticí a ochranná zařízení, zejména odlučovač tuků, předčištění zaolejovaných vod, odlučovače lehkých kapalin, retenční a vsakovací systémy. Údaje o jejich účinnosti jsou však uvedeny jen částečně, např. formou garantované koncentrace lehkých kapalin na odtoku z odlučovačů. Souhrnné vyhodnocení účinnosti všech navržených systémů čištění a předčištění odpadních vod dokumentace neobsahuje a u některých technologických vod je konkrétní způsob předčištění ponechán až na další stupně projektové přípravy.

Zpracovatel posudku konstatuje, že podkapitola B.III.2 obsahuje přehled zdrojů odpadních vod, jejich množství a místa vypouštění v rozsahu odpovídajícím požadavkům přílohy č. 4 zákona. Ve vztahu k vypouštěnému znečištění, čisticím zařízením a zejména jejich účinnosti jsou však některé informace rozptýleny až v dalších částech dokumentace a samostatných přílohách. Požadované náležitosti jsou tak naplněny dokumentací jako celkem, nikoliv výhradně vlastní kapitolou B.III.2. Vzhledem k tomu, že podstatné informace jsou v dokumentaci dohledatelné a umožňují posoudit vlivy záměru na vodní prostředí, lze rozsah zpracování této náležitosti akceptovat bez nutnosti doplnění dokumentace.

V rozsahu zákonem požadovaných náležitostí podkapitoly B.III.3 (Odpady (například přehled zdrojů odpadů, kategorizace a množství odpadů, způsoby nakládání s odpady)) uvedeno na str. 82 až 88 dokumentace.

Dokumentace EIA rozlišuje odpady vznikající při přípravě území, výstavbě, provozu a případném ukončení provozu záměru. U jednotlivých druhů odpadů jsou uvedena katalogová čísla, kategorie odpadů a způsoby nakládání. U provozních a komunálních odpadů jsou současně uvedena i předpokládaná množství a způsoby jejich shromažďování.

Ve fázi přípravy území a výstavby dokumentace identifikuje hlavní druhy stavebních, demoličních a obalových odpadů a popisuje principy jejich třídění, využití a odstranění. U významných materiálových toků, zejména výkopových zemin, násypů a výstupů z demolice komunikace, jsou uvedeny rovněž orientační objemy a předpokládané způsoby jejich využití.

Ve fázi provozu dokumentace EIA obsahuje podrobný přehled výrobních, komunálních i nebezpečných odpadů, včetně jejich katalogových čísel, kategorií, očekávaného množství a shromažďovacích prostředků. Samostatně jsou řešeny také kapalné odpady z technologických procesů, které mají být zařazeny jako nebezpečný odpad katalogového čísla 16 10 01 a předávány oprávněné osobě.

Způsob nakládání s odpady je popsán poměrně podrobně, včetně třídění odpadů, centralizovaného systému soustřeďování, technického zabezpečení míst pro nebezpečné odpady, vedení evidence a předávání odpadů oprávněným osobám. Dokumentace se zabývá rovněž nakládáním s odpady při ukončení provozu a předpokládá maximální využití principů cirkulární ekonomiky a materiálového využití odpadů.

Zpracovatel posudku konstatuje, že podkapitola B.III.3 obsahuje všechny základní prvky požadované přílohou č. 4 zákona, tedy přehled zdrojů odpadů, jejich kategorizaci, údaje o množství a způsoby nakládání s odpady. Dílčí výhradou je skutečnost, že u části odpadů vznikajících při přípravě území a výstavbě nejsou množství vyčíslena jednotlivě, ale pouze u významnějších materiálových toků. Vzhledem ke stupni přípravy záměru a charakteru těchto odpadů lze však tento rozsah považovat za akceptovatelný. Na rozdíl od podkapitol B.III.1 a B.III.2 jsou přitom rozhodující informace soustředěny přímo v této kapitole a nejsou významně rozptýleny do dalších částí dokumentace. Z hlediska formálního naplnění požadavků přílohy č. 4 zákona proto zpracovatel posudku nemá k této kapitole zásadní výhrady.

V rozsahu zákonem požadovaných náležitostí podkapitoly B.III.4 (Ostatní emise a rezidua (například hluk a vibrace, záření, zápach, jiné výstupy - přehled zdrojů, množství emisí, způsoby jejich omezení)) uvedeno na str. 88 až 97 dokumentace.

Dokumentace EIA uvádí, že podkladem pro hodnocení hluku ze stavební činnosti, provozu záměru a související dopravy jsou samostatné akustické studie, které jsou přílohami dokumentace. Ve vztahu k hluku dokumentace identifikuje hlavní zdroje hlukové zátěže, tj. stavební činnost, provoz technologických zařízení, vnitroareálovou dopravu a navazující dopravu na veřejných komunikacích. Vlastní kvantifikace hlukové zátěže, vyhodnocení hygienických limitů a návrh případných opatření jsou obsaženy převážně v samostatných akustických studiích. Ve vztahu k vibracím, záření a zápachu dokumentace uvádí pouze omezené informace. Záměr není významným zdrojem ionizujícího ani neionizujícího záření a mezi dominantní výstupy záměru nejsou řazeny ani emise zápachu.

Zpracovatel posudku konstatuje, že podkapitola B.III.4 obsahuje základní identifikaci hlavních zdrojů ostatních emisí a reziduí, s tím, že rozhodující část odborného hodnocení hluku je přenesena do specializovaných příloh, zejména akustických studií. Požadované náležitosti jsou proto ve vztahu k hluku naplněny především dokumentací jako celkem. Ve vztahu k hluku lze tento přístup akceptovat, neboť podrobné vyhodnocení je součástí samostatných odborných podkladů. U ostatních sledovaných jevů (vibrace, záření, zápach) je rozsah informací podstatně stručnější, nicméně odpovídá charakteru posuzovaného záměru, u něhož nelze tyto vlivy považovat za rozhodující. Nad rámec zákonných požadavků kapitola obsahuje rovněž samostatné řešení problematiky světelného znečištění, včetně opatření odpovídajících metodickému pokynu MŽP k předcházení a snižování světelného znečištění a doporučením ČSN 36 0459. Dokumentace uvádí směrování světelného toku výhradně do osvětlovaného prostoru, omezení osvětlení v noční době, použití svítidel o teplotě chromatičnosti 2700 K, zohlednění ochrany živočichů a ekosystémů a další opatření ke snížení rušivého světla, což zpracovatel posudku hodnotí pozitivně.

V rozsahu zákonem požadovaných náležitostí podkapitoly B.III.5 (Doplňující údaje (například významné terénní úpravy a zásahy do krajiny)) uvedeno na str. 97 až 100 dokumentace.

Kapitola se zaměřuje především na popis terénních úprav souvisejících s výstavbou areálu, nakládání se zeminami, retenčními nádržemi, zemními valy a začleněním záměru do území. Součástí jsou rovněž informace o navržených plochách zeleně a krajinářských úpravách, jejichž účelem je mj. snížení vizuálních vlivů záměru a podpora začlenění areálu do okolní krajiny. Dokumentace identifikuje hlavní zásahy do reliéfu území a uvádí základní bilanci zemních prací a způsob využití výkopových zemin.

Zpracovatel posudku proto konstatuje, že podkapitola B.III.5 obsahuje informace o významných terénních úpravách a zásazích do krajiny v rozsahu odpovídajícím požadavkům přílohy č. 4 zákona a nemá k jejímu formálnímu naplnění zásadní výhrady. Část informací je dále rozpracována v navazujících kapitolách hodnotících vliv záměru na krajinný ráz, krajinu a prvky zelené infrastruktury.

Zpracovatel posudku dále ověřil, zda kapitola B.III zohledňuje také požadavky metodického výkladu MŽP z října 2017 k biologické rozmanitosti a změně klimatu a aktualizovaného metodického pokynu MŽP ze září 2023 k předcházení a snižování světelného znečištění. Metodický výklad MŽP z října 2017 výslovně uvádí, že relevantní části kapitol B.II a B.III dokumentace mají obsahovat údaje zejména o energetické náročnosti a účinnosti záměru, přímých a nepřímých emisích skleníkových plynů, využití obnovitelných zdrojů energie, opatřeních ke snižování emisí a dále o opatřeních k rozvíjení zelené a modré infrastruktury, zadržování, zasakování nebo využívání srážkových vod a opatřeních k podpoře biologické rozmanitosti.

Ve vztahu k těmto požadavkům lze konstatovat, že kapitola B.III dokumentace EIA je zpracovává zejména prostřednictvím podkapitol B.III.1, B.III.2 a B.III.5 a navazujících odborných příloh. Dokumentace obsahuje údaje o emisích z výstavby, provozu, technologií a dopravy, odkazuje na rozptylovou a klimatickou studii, řeší hospodaření se srážkovými vodami, retenčně-vsakovací systémy, izolační zeleň, terénní úpravy a další prvky využitelné z hlediska adaptace na změnu klimatu a rozvoje zelené a modré infrastruktury. Požadavky metodického výkladu MŽP z října 2017 proto lze v rámci kapitoly B.III a dokumentace jako celku považovat za zohledněné, byť některé informace nejsou soustředěny výhradně v kapitole B.III, ale jsou dále rozpracovány v samostatných odborných přílohách a navazujících kapitolách dokumentace.

Metodický pokyn MŽP ze dne 29. 9. 2023 k předcházení a snižování světelného znečištění požaduje, aby byly v dokumentaci vhodným způsobem popsány a vyhodnoceny možné vlivy záměru související s emisemi rušivého světla a aby byla navržena opatření k jejich prevenci a omezování. Ve vztahu k těmto požadavkům lze konstatovat, že dokumentace problematiku světelného znečištění zohledňuje nadstandardním způsobem. Samostatně popisuje zásady návrhu venkovního osvětlení, použití svítidel se směrováním světelného toku výhradně do osvětlovaného prostoru, omezení úniku světla do okolí, regulaci intenzity osvětlení v noční době, použití světelných zdrojů s barevnou teplotou 2700 K, respektování požadavků ČSN 36 0459 a zohlednění metodiky U500 pro hodnocení vlivů světelného znečištění na živočichy a ekosystémy. Současně navrhuje omezení osvětlení zelených ploch, redukci reklamního osvětlení a minimalizaci světelných odlesků. Zpracovatel posudku proto konstatuje, že požadavky metodického pokynu MŽP k předcházení a snižování světelného znečištění jsou v dokumentaci zohledněny v rozsahu odpovídajícím stupni přípravy záměru.

Část C – Údaje o stavu životního prostředí v dotčeném území 1. Přehled nejvýznamnějších environmentálních charakteristik dotčeného území (např. struktura a ráz krajiny, její geomorfologie a hydrologie, určující složky flóry a fauny, části území a druhy chráněné podle zákona o ochraně přírody a krajiny, významné krajinné prvky, územní systém ekologické stability krajiny, zvláště chráněná území, přírodní parky, evropsky významné lokality,

ptačí oblasti, zvláště chráněné druhy; ložiska nerostů; dále území historického, kulturního nebo archeologického významu, území hustě zalidněná, území zatěžovaná nad míru únosného zatížení, staré ekologické zátěže, extrémní poměry v dotčeném území).

Komentář zpracovatele posudku:

V částečném rozsahu zákonem požadovaných náležitostí kapitoly C.1, resp. C.I. (Přehled nejvýznamnějších environmentálních charakteristik dotčeného území) uvedeno na str. 101 až 104 dokumentace EIA.

Kapitola obsahuje přehled nejvýznamnějších environmentálních charakteristik dotčeného území. Uvádí geomorfologické zařazení území do Chebské pánve, základní údaje o ložiskových poměrech, chráněném ložiskovém území Dřenice a dobývacích prostorech Dřenice a Dřenice I, dále vymezuje hydrogeologické rajony 1190 Kvartér a neogén odravské části Chebské pánve a 2110 Chebská pánev. Dokumentace současně konstatuje, že se v zájmovém území nenacházejí registrované významné krajinné prvky, přičemž nejbližšími VKP ze zákona jsou vodní nádrž Jesenice a řeka Ohře, uvádí rovněž absenci pozemků určených k plnění funkcí lesa v ploše záměru a jejím nejbližším okolí.

V kapitole jsou dále popsány půdní poměry, zejména skutečnost, že záměr představuje trvalý zábor ZPF, převážně půd III. třídy ochrany, okrajově též V. třídy ochrany. Uvedeny jsou také povodí, vodní toky a vodohospodářské charakteristiky území, včetně polohy ve vazbě na ochranné pásmo II. stupně vodních zdrojů Jesenice - Nebanice, ochranné pásmo IIB přírodních léčivých zdrojů Františkovy Lázně a CHOPAV Chebská pánev a Slavkovský les. Tyto údaje jsou dále rozpracovány v odborných podkladech věnovaných vodnímu prostředí, které podrobněji charakterizují dotčené útvary povrchových a podzemních vod, vodní nádrž Jesenice, ochranná pásma vodních zdrojů, CHOPAV a související ekosystémy závislé na vodním režimu území.

Z hlediska ochrany přírody a krajiny kapitola C.I. uvádí biogeografické zařazení území, charakterizuje převážně antropogenně ovlivněné biotopy, přítomnost zvláště chráněných druhů živočichů a vymezení lokálních prvků ÚSES v jižní části plochy záměru, zejména lokálního biokoridoru LBK 46 a dalších lokálních prvků v širším okolí. Současně konstatuje nepřítomnost regionálních a nadregionálních prvků ÚSES přímo v zájmovém území a uvádí, že nejbližší regionální biocentra jsou situována ve vzdálenosti nejméně 1,5 km. Tyto informace jsou podrobněji rozpracovány v biologickém hodnocení, které obsahuje samostatné části věnované významným krajinným prvkům, ÚSES, krajinnému rázu, obecné ochraně rostlin a živočichů, ochraně volně žijících ptáků, ochraně dřevin rostoucích mimo les, přírodním parkům, zvláště chráněným územím, lokalitám soustavy Natura 2000 a zvláště chráněným druhům rostlin a živočichů.

Určující složky flóry a fauny nejsou v kapitole C.I. popsány v úplném detailu, ale jsou dále rozvedeny v navazujících částech dokumentace a zejména v biologickém hodnocení. Toto hodnocení obsahuje výsledky botanického a zoologického průzkumu, včetně sledování obratlovců i bezobratlých, zvláště chráněných a ohrožených druhů a jejich biotopů. Dokumentace EIA současně uvádí, že v území bylo zjištěno 9 druhů savců, 57 druhů ptáků, 4 druhy plazů a obojživelníků a 17 druhů bezobratlých, z toho 37 druhů živočichů zařazených do některé z kategorií ohrožených druhů a patřících mezi zvláště chráněné druhy.

Informace o částech území chráněných podle zákona o ochraně přírody a krajiny, zvláště chráněných územích, přírodních parcích, evropsky významných lokalitách, ptačích oblastech a zvláště chráněných druzích nejsou v kapitole C.I. uvedeny zcela systematicky podle jednotlivých pojmů přílohy č. 4 zákona. V dokumentaci jako celku jsou však tyto údaje dohledatelné. Dokumentace EIA uvádí, že vliv hodnoceného záměru na lokality soustavy Natura 2000 byl

vyloučen stanoviskem orgánu ochrany přírody podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb. a že pro biologickou rozmanitost bylo zpracováno samostatné biologické hodnocení. Toto hodnocení současně obsahuje samostatné kapitoly věnované přírodním parkům, zvláště chráněným územím, lokalitám Natura 2000 a zvláště chráněným druhům rostlin a živočichů.

Kapitola dále obsahuje základní údaje o územích historického, kulturního a archeologického významu, včetně konstatování, že plocha záměru není součástí památkové zóny či rezervace, avšak v širším okolí se nachází řada kulturních památek a samotné území spadá do kategorie ÚAN III. Uvedena je rovněž příslušnost území k honitbě Odrava a skutečnost, že Chebská pánev představuje seismicky aktivní oblast se zemětřesnými roji. Podrobnější charakteristika krajinného rázu, přírodních, kulturních a historických hodnot území, viditelnosti záměru a širších krajinných vztahů je dále obsažena v samostatném hodnocení vlivu na krajinný ráz.

Zpracovatel posudku však konstatuje, že některé zákonem výslovně požadované charakteristiky nejsou v kapitole C.I uvedeny zcela přehledně a samostatně. Týká se to zejména určujících složek flóry a fauny, částí území a druhů chráněných podle zákona o ochraně přírody a krajiny, zvláště chráněných území, přírodních parků, evropsky významných lokalit, ptačích oblastí, zvláště chráněných druhů a území hustě zalidněných. U většiny těchto charakteristik lze potřebné informace dohledat v jiných částech dokumentace nebo v odborných přílohách. U požadavku na identifikaci území hustě zalidněných je však patrná spíše návaznost na samostatnou část věnovanou obyvatelstvu, nikoliv jednoznačné a výslovné uvedení této charakteristiky přímo v kapitole C.I.

Z hlediska formální náplně lze proto konstatovat, že kapitola C.I pokrývá podstatnou část environmentálních charakteristik dotčeného území ve smyslu přílohy č. 4 zákona č. 100/2001 Sb., avšak nečiní tak u všech zákonem uvedených charakteristik v přehledném a samostatném členění. Některé údaje jsou uvedeny pouze stručně, jiné jsou rozpracovány až v kapitole C.II nebo v samostatných odborných přílohách. Tento způsob členění lze vzhledem k dohledatelnosti podstatných informací v dokumentaci EIA jako celku akceptovat, nicméně zpracovatel posudku podotýká, že zejména chráněná území, přírodní parky, lokality soustavy Natura 2000, zvláště chráněné druhy a území hustě zalidněná nejsou přímo součástí kapitoly C.I. Kapitolu C.I lze pouze ve spojení s navazujícími kapitolami a odbornými přílohami považovat za obsahově využitelný podklad pro navazující hodnocení vlivů záměru v části D dokumentace. Obdobně z hlediska metodického výkladu MŽP z října 2017 lze konstatovat, že požadované environmentální charakteristiky území jsou v dokumentaci jako celku identifikovány a popsány. Část údajů však není soustředěna přímo v kapitole C.I. dokumentace.

2. Charakteristika současného stavu životního prostředí, resp. krajiny v dotčeném území a popis jeho složek nebo charakteristik, které mohou být záměrem ovlivněny, zejména ovzduší (např. stav kvality ovzduší), vody (např. hydromorfologické poměry v území a jejich změny, množství a jakost vod atd.), půdy (např. podíl nezastavěných ploch, podíl zemědělské a lesní půdy a jejich stav, stav erozního ohrožení a degradace půd, zábor půdy, eroze, utužování a zakrývání), přírodních zdrojů, biologické rozmanitosti (např. stav a rozmanitost fauny, flóry, společenstev, ekosystémů), klimatu (např. dopady spojené se změnou klimatu, zranitelnost území vůči projevům změny klimatu), obyvatelstva a veřejného zdraví, hmotného majetku a kulturního dědictví včetně architektonických a archeologických aspektů.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

V rozsahu zákonem požadovaných náležitostí uvedeno na str. 104 až 156 dokumentace EIA.

V rozsahu zákonem požadované části náležitosti kapitoly C.2 Charakteristika současného stavu životního prostředí, týkající se ovzduší (např. stav kvality ovzduší) a klimatu (např. dopady

spojené se změnou klimatu, zranitelnost území vůči projevům změny klimatu) uvedeno v podkapitole C.II.1 Klima a ovzduší na str. 104 až 108 dokumentace.

Kapitola obsahuje charakteristiku klimatických a meteorologických poměrů území, rozptylových podmínek a stávající kvality ovzduší. Dokumentace uvádí, že imisní koncentrace všech sledovaných škodlivin se v zájmovém území pohybují pod hodnotami příslušných imisních limitů.

Problematika klimatu a změny klimatu je dále podrobně rozpracována v samostatné klimatické studii, která obsahuje klimatickou charakteristiku území, predikci vývoje klimatu, posouzení klimatické neutrality záměru a hodnocení citlivosti, expozice a zranitelnosti projektu vůči klimatickým rizikům. Studie se zabývá zejména očekávaným vývojem teplot, srážkového režimu, vodní bilance, extrémních meteorologických jevů a odolností záměru vůči jejich projevům.

Zpracovatel posudku konstatuje, že požadované informace o stavu ovzduší a klimatických poměrech území jsou v dokumentaci jako celku obsaženy v dostatečném rozsahu. Podrobnější aspekty související se změnou klimatu, adaptačními opatřeními a zranitelností území nejsou soustředěny přímo v podkapitole C.II.1, ale jsou rozpracovány v samostatné klimatické studii. Tento způsob členění lze akceptovat a kapitolu C.II.1 ve spojení s klimatickou studií považovat za dostatečný podklad pro navazující hodnocení vlivů záměru.

V části rozsahu zákonem požadované části náležitosti kapitoly C.2 Charakteristika současného stavu životního prostředí, týkající se vod (např. hydromorfologické poměry v území a jejich změny, množství a jakost vod atd.), uvedeno v podkapitole C.II.2 Povrchové a podzemní vody na str. 108 až 114 dokumentace. Podkapitola zde popisuje povrchové a podzemní vody v dotčeném území, včetně vazby na povodí Ohře a Odravy, vodní nádrž Jesenice, ochranné pásmo II. stupně vodních zdrojů Jesenice - Nebanice, ochranné pásmo IIB přírodních léčivých zdrojů Františkovy Lázně a CHOPAV Chebská pánev a Slavkovský les. Dokumentace dále vymezuje dotčené hydrogeologické rajony 1190 Kvartér a neogén odravské části Chebské pánve a 2110 Chebská pánev. Tyto základní charakteristiky jsou částečně uvedeny již v kapitole C.I jako součást přehledu nejvýznamnějších environmentálních charakteristik území a v kapitole C.II jsou dále rozvedeny v podrobnosti odpovídající popisu současného stavu vodního prostředí.

Podrobnější informace jsou dále uvedeny v příloze č. 13 – Posouzení souladu záměru s cíli rámcové směrnice o vodách, která identifikuje dotčené útvary povrchových a podzemních vod, vodní nádrž Jesenice, vodní zdroj Jesenice - Nebanice a jeho ochranné pásmo, útvary podzemních vod Chebské pánve a související ekosystémy závislé na vodním režimu území. Příloha zároveň uvádí, že v zájmovém území se nacházejí dva bezejmenné periodické vodní toky, charakterizované spíše jako svodné meliorační příkopy bez trvalého průtoku, a západně také bezejmenná odvodňovací strouha podél účelové komunikace „Do Pískovny“. Tím jsou popsány i základní hydrologické, resp. hydromorfologické charakteristiky vodních prvků v území. Ve vztahu k jakosti vod jsou v příloze č. 13 uvedeny informace o kvalitě dotčených útvarů povrchových vod, včetně vodních útvarů Ohře, nádrže Jesenice a Odravy, a identifikovány nevyhovující ukazatele, např. pesticidy, průmyslové znečišťující látky, PAU, uhlovodíky C10–C40, fosfor, dusík, těžké kovy a další ukazatele. U podzemních vod příloha uvádí chemický stav útvaru 11900 Kvartér a neogén odravské části Chebské pánve jako nevyhovující, zejména z důvodu překročení ukazatelů hliník, alachlor ESA, amonné ionty a fosforečnany; u útvaru 21100 Chebská pánev uvádí chemický i kvantitativní stav jako vyhovující.

Zpracovatel posudku konstatuje, že požadované informace ke stavu povrchových a podzemních vod jsou v dokumentaci a jejích přílohách obsaženy. Kapitola C.I plní především identifikační funkci a uvádí základní vodohospodářské charakteristiky území, zatímco

podkapitola C.II.2 a příloha č. 13 poskytují jejich podrobnější popis z hlediska současného stavu vodního prostředí, vodních útvarů, jakosti vod, ochranných pásem a vodohospodářských poměrů. Dílčí výhradou je, že hydromorfologické poměry nejsou zpracovány jako samostatně vyčleněný tematický okruh, ale jsou obsaženy spíše prostřednictvím popisu vodních toků, melioračních příkopů, odvodňovacích struh a vodohospodářského uspořádání území. Vzhledem k tomu, že požadované informace o současném stavu vodního prostředí, jeho množstevních i kvalitativních charakteristikách, jsou v dokumentaci jako celku dohledatelné, lze tuto část náležitosti považovat za splněnou.

V části rozsahu zákonem požadované části náležitosti kapitoly C.2 Charakteristika současného stavu životního prostředí, týkající se půd a přírodních zdrojů (např. podíl nezastavěných ploch, podíl zemědělské a lesní půdy a jejich stav, stav erozního ohrožení a degradace půd, zábor půdy, eroze, utužování a zakrývání, přírodní zdroje), jsou relevantní informace obsaženy zejména v podkapitolách C.II.3 Geologie a hydrogeologie, C.II.4 Půda a C.II.9 Surovinové zdroje a jiná přírodní bohatství. Podkapitoly popisují geologickou stavbu území, hydrogeologické poměry, ložiskové charakteristiky, chráněné ložiskové území Dřenice, dobývací prostory Dřenice a Dřenice I a vymezení hydrogeologických rajonů. Současně uvádí údaje o zemědělském půdním fondu, bonitovaných půdně ekologických jednotkách, třídách ochrany ZPF a o absenci pozemků určených k plnění funkcí lesa v zájmovém území.

Ve vztahu k půdám dokumentace EIA identifikuje převážně zemědělsky využívané pozemky, uvádí zastoupení jednotlivých tříd ochrany zemědělské půdy a charakterizuje půdní poměry v území. Součástí dokumentace jsou rovněž informace o erozním ohrožení území a vodní erozi. Problematika záboru půdy je podrobně popsána již v části B dokumentace, zatímco v kapitole C.II je pozornost věnována především charakteristice současného stavu půdního prostředí.

Z hlediska přírodních zdrojů dokumentace popisuje geologické a ložiskové poměry území, chráněné ložiskové území, dobývací prostory a další nerostné zdroje. Tyto informace jsou dále shrnuty v podkapitole C.II.9 Surovinové zdroje a jiná přírodní bohatství, která tematicky odpovídá zákonnému požadavku na popis přírodních zdrojů.

Zpracovatel posudku konstatuje, že požadavky zákonné náležitosti vztahující se k půdám a přírodním zdrojům jsou v dokumentaci obsaženy. Dokumentace poskytuje dostatečný popis geologických, hydrogeologických a ložiskových poměrů území, charakteristiku zemědělských půd, jejich ochrany a základních erozních poměrů. Jednotlivé části této náležitosti nejsou soustředěny do jediné kapitoly, ale jsou logicky rozděleny mezi podkapitoly C.II.3, C.II.4 a C.II.9. Dílčí výhradou je, že některé zákonem uváděné charakteristiky půd, zejména degradace půd, utužování a zakrývání půd, nejsou popsány jako samostatné tematické okruhy. Vzhledem k charakteru záměru a rozsahu ostatních uvedených informací však lze tuto část náležitosti považovat za splněnou.

V části rozsahu zákonem požadované části náležitosti kapitoly C.2 Charakteristika současného stavu životního prostředí, týkající se biologické rozmanitosti (např. stav a rozmanitost fauny, flóry, společenstev a ekosystémů), uvedeno zejména v podkapitole C.II.5 Fauna a flóra na str. 125 až 140 dokumentace. Podkapitola charakterizuje přírodní poměry dotčeného území, biotopy, flóru a faunu, uvádí výskyt zvláště chráněných druhů a popisuje biologickou rozmanitost zájmového území. Současně odkazuje na podrobnější údaje v příloze č. 6 – Hodnocení vlivu zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny, která obsahuje samostatné části věnované stavu přírody a krajiny, významným krajinným prvkům, územnímu systému ekologické stability, obecné ochraně rostlin a živočichů, ochraně volně žijících ptáků, lokalitám Natura 2000, zvláště chráněným územím a zvláště chráněným druhům rostlin a živočichů. Součástí přílohy jsou výsledky botanických a zoologických průzkumů, charakteristika biotopů a podrobný

přehled zjištěných druhů. Popsány jsou rovněž biotopové vazby jednotlivých skupin organismů, výskyt mokřadních stanovišť, liniové zeleně, remízů a dalších prvků významných z hlediska biologické rozmanitosti.

Zpracovatel posudku konstatuje, že rovněž požadavek na charakteristiku biologické rozmanitosti je v dokumentaci EIA splněn nadstandardním způsobem. Dokumentace neobsahuje pouze základní popis fauny, flóry a biotopů, ale je podložena samostatným odborným biologickým hodnocením, které podrobně rozpracovává stav a rozmanitost druhů, společenstev a ekosystémů v dotčeném území. Z hlediska požadavků přílohy č. 4 zákona i metodického výkladu MŽP z října 2017 k biologické rozmanitosti a změně klimatu lze tuto část dokumentace považovat za zpracovanou v dostatečném, místy až nadstandardním rozsahu.

V části rozsahu zákonem požadované části náležitosti kapitoly C.2 Charakteristika současného stavu životního prostředí, týkající se obyvatelstva a veřejného zdraví, uvedeno zejména v podkapitole C.II.7 Obyvatelstvo na str. 141 až 143 dokumentace. Podkapitola popisuje sídelní strukturu dotčeného území, rozmístění obytné zástavby a vztah záměru k nejbližším obytným lokalitám. Současně jsou v dalších částech dokumentace popsány složky životního prostředí významné z hlediska ochrany zdraví obyvatel, zejména kvalita ovzduší a hluková zátěž.

Problematika veřejného zdraví je dále podrobně rozpracována v příloze č. 5 – Autorizované posouzení vlivů na veřejné zdraví, která hodnotí zdravotní rizika spojená s hlukem a znečištěním ovzduší v souvislosti s provozem záměru a související dopravou. Posouzení zahrnuje hodnocení hlukové zátěže, suspendovaných částic PM10 a PM2,5, oxidu dusičitého, benzenu, benzo(a)pyrenu a dalších látek relevantních pro ochranu veřejného zdraví. Součástí je také vyhodnocení zdravotních rizik pro obyvatelstvo v okolí záměru.

Zpracovatel posudku konstatuje, že část náležitosti vztahující se k obyvatelstvu je v dokumentaci obsažena přímo v kapitole C.II.7, zatímco problematika veřejného zdraví je podrobně řešena v samostatném autorizovaném posouzení. Požadované informace o obyvatelstvu a veřejném zdraví jsou proto v dokumentaci jako celku obsaženy v dostatečném rozsahu. Tuto část zákonné náležitosti lze proto považovat za splněnou.

V části rozsahu zákonem požadované části náležitosti kapitoly C.2 Charakteristika současného stavu životního prostředí, týkající se hmotného majetku a kulturního dědictví včetně architektonických a archeologických aspektů, uvedeno zejména v podkapitole C.II.8 Hmotný majetek, kulturní památky na str. 143 až 145 dokumentace. Podkapitola identifikuje kulturní a historické hodnoty dotčeného území, evidované kulturní památky v širším okolí záměru a základní charakteristiky hmotného majetku v zájmovém území. Současně navazuje na informace uvedené již v kapitole C.I, kde je konstatováno, že plocha záměru není součástí památkové rezervace ani památkové zóny a že zájmové území spadá do území s archeologickými nálezy kategorie ÚAN III.

Ve vztahu ke kulturnímu dědictví dokumentace popisuje kulturní památky a historické hodnoty v dotčeném území a jeho okolí. Ve vztahu k archeologickým aspektům identifikuje archeologickou citlivost území a upozorňuje na skutečnost, že případné archeologické nálezy podléhají režimu stanovenému právními předpisy. Dokumentace tak poskytuje základní charakteristiku současného stavu území z hlediska kulturních a archeologických hodnot.

Další související informace jsou obsaženy rovněž v hodnocení krajinného rázu, které charakterizuje přírodní, kulturní a historické hodnoty krajiny a jejich prostorové vztahy v širším území. Tyto informace doplňují popis kulturního dědictví a krajinného kontextu dotčeného území.

Zpracovatel posudku konstatuje, že požadavek na charakteristiku hmotného majetku a kulturního dědictví včetně architektonických a archeologických aspektů je v dokumentaci splněn. Informace jsou soustředěny zejména v podkapitole C.II.8 a dále doplněny v kapitole C.I a v podkladech věnovaných krajinnému rázu. Rozsah zpracování odpovídá charakteru posuzovaného území, ve kterém se přímo v ploše záměru nenacházejí památkově chráněné objekty ani zvlášť významné historické či architektonické hodnoty. Podstatné informace potřebné pro následné hodnocení vlivů záměru na kulturní dědictví a archeologické hodnoty jsou v dokumentaci obsaženy v dostatečném rozsahu.

Mimo základní složky životního prostředí uvedené v bodě C.2 dokumentace EIA obsahuje také samostatné podkapitoly Ochranná pásma, Hluková zátěž a Staré ekologické zátěže a kontaminace zemin.

Podkapitolu Ochranná pásma lze považovat za vhodné doplnění kapitoly C.2, neboť ochranná pásma představují významnou součást charakteristiky současného stavu území a souvisejí s vodními zdroji, přírodními zdroji, technickou infrastrukturou i dalšími složkami životního prostředí. Jejich samostatné zpracování proto není v rozporu s požadavky přílohy č. 4 zákona.

Podkapitola Hluková zátěž není v demonstrativním výčtu kapitoly C.2 výslovně uvedena. Svým charakterem by mohla částečně navazovat již na kapitolu C.1, zejména ve vztahu k identifikaci území zatěžovaných nad míru únosného zatížení nebo území s výskytem specifických environmentálních poměrů. Současně však představuje popis stávajícího stavu prostředí, který může být záměrem ovlivněn, a její zařazení do kapitoly C.II lze proto považovat za odůvodněné.

Podkapitola Staré ekologické zátěže a kontaminace zemin tematicky navazuje na náležitost kapitoly C.1, kdy jsou staré ekologické zátěže mezi významnými environmentálními charakteristikami území výslovně uvedeny. Dokumentace je nejprve identifikuje v kapitole C.I a následně je podrobněji rozpracovává v samostatné podkapitole C.II. Nejedná se tedy o obsah nad rámec zákona, ale o podrobnější rozvedení jedné z charakteristik území.

Přes uvedené dílčí překryvy mezi kapitolami C.I a C.II lze konstatovat, že předepsaný obsah náležitosti C.2 Charakteristika současného stavu životního prostředí, resp. krajiny v dotčeném území je dokumentací naplněn a jednotlivé podkapitoly vhodným způsobem doplňují základní popis jednotlivých složek životního prostředí.

3. Celkové zhodnocení stavu životního prostředí v dotčeném území z hlediska jeho únosného zatížení a předpoklad jeho pravděpodobného vývoje v případě neprovedení záměru, je-li možné jej na základě dostupných informací o životním prostředí a vědeckých poznatků posoudit.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

V rozsahu zákonem požadované náležitosti kapitoly C.3 (Celkové zhodnocení stavu životního prostředí v dotčeném území z hlediska jeho únosného zatížení a předpoklad jeho pravděpodobného vývoje v případě neprovedení záměru) uvedeno v podkapitole Celkové zhodnocení stavu životního prostředí v dotčeném území z hlediska jeho celkového únosného zatížení na str. 156 dokumentace EIA.

Kapitola shrnuje výsledky předchozích částí dokumentace a konstatuje, že současná zátěž životního prostředí nepřekračuje, s výjimkou hlukové zátěže v širším území, platné limity a únosná kapacita území není překračována. Současně dokumentace stručně hodnotí i předpokládaný vývoj v případě neprovedení záměru, když uvádí, že by byl zachován stávající stav území. Podrobnější rozbor očekávaného vývoje jednotlivých složek životního prostředí při

realizaci nulové varianty dokumentace neobsahuje. Vzhledem k charakteru území a absenci známých významných změn prostředí, které by bylo možné na základě dostupných informací o životním prostředí a vědeckých poznatků s dostatečnou mírou jistoty predikovat, lze tento rozsah zpracování považovat za akceptovatelný.

Ve vztahu k metodickému výkladu MŽP z října 2017 lze konstatovat, že dokumentace EIA jako celek obsahuje informace o biologické rozmanitosti, klimatických souvislostech, environmentálních limitech území a jeho zranitelnosti vůči změně klimatu, zejména prostřednictvím biologického hodnocení a klimatické studie. Tyto aspekty nejsou v kapitole C.3 samostatně a souhrnně rozvedeny, jsou však obsaženy v navazujících kapitolách a odborných přílohách dokumentace. Požadavky metodického výkladu MŽP z října 2017 lze proto považovat za naplněné dokumentací jako celkem.

Část D – Komplexní charakteristika a hodnocení možných významných vlivů záměru na životní prostředí a veřejné zdraví

I. Charakteristika a hodnocení velikosti a významnosti předpokládaných přímých, nepřímých, sekundárních, kumulativních, přeshraničních, krátkodobých, střednědobých, dlouhodobých, trvalých i dočasných, pozitivních i negativních vlivů záměru, které vyplývají z výstavby a existence záměru (včetně případných demoličních prací nezbytných pro jeho realizaci), použitých technologií a látek, emisí znečišťujících látek a nakládání s odpady, kumulace záměru s jinými stávajícími nebo povolenými záměry (s přihlédnutím k aktuálnímu stavu území chráněných podle zákona o ochraně přírody a krajiny a využívání přírodních zdrojů s ohledem na jejich udržitelnou dostupnost) se zohledněním požadavků jiných právních předpisů na ochranu životního prostředí:

1. Vlivy na obyvatelstvo a veřejné zdraví

2. Vlivy na ovzduší a klima (např. povaha a množství emisí znečišťujících látek a skleníkových plynů, zranitelnost záměru vůči změně klimatu)

3. Vlivy na hlukovou situaci a event. další fyzikální a biologické charakteristiky (např. vibrace, záření, vznik rušivých vlivů)

4. Vlivy na povrchové a podzemní vody

5. Vlivy na půdu

6. Vlivy na přírodní zdroje

7. Vlivy na biologickou rozmanitost (fauna, flóra, ekosystémy)

8. Vlivy na krajinu a její ekologické funkce

9. Vlivy na hmotný majetek a kulturní dědictví včetně architektonických a archeologických aspektů

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

V rozsahu zákonem požadované náležitosti z hlediska vlivů na obyvatelstvo uvedeno v podkapitole D.I.1 Vlivy na obyvatelstvo a veřejné zdraví na str. 157 až 164 dokumentace EIA.

Podkapitola hodnotí vlivy záměru na obyvatelstvo a veřejné zdraví zejména prostřednictvím posouzení vlivů hluku, kvality ovzduší, dopravy a dalších faktorů ovlivňujících životní podmínky obyvatel v dotčeném území. Hodnocení vychází z autorizovaného posouzení vlivů na veřejné zdraví, akustických a rozptylových studií a dalších odborných podkladů. Dokumentace se zabývá vlivy vznikajícími ve fázi výstavby i provozu záměru, včetně vlivů přímých i nepřímých. Hodnoceny jsou zejména změny hlukové zátěže, imisní situace, dopravní obsluhy území a jejich možné dopady na obyvatelstvo. Součástí hodnocení je rovněž posouzení kumulativních vlivů se

stávající dopravní a průmyslovou zátěží území. Dokumentace současně hodnotí socioekonomické vlivy záměru, zejména vznik nových pracovních příležitostí, přínosy pro hospodářský rozvoj regionu, rozvoj navazujících služeb a ekonomických aktivit a související dopady na sociální prostředí dotčeného území. Přeshraniční vlivy na obyvatelstvo a veřejné zdraví nejsou vzhledem k charakteru a rozsahu záměru předpokládány.

Ve vztahu k požadavku přílohy č. 4 zákona na hodnocení velikosti a významnosti vlivů lze konstatovat, že dokumentace jednotlivé vlivy hodnotí z hlediska jejich intenzity, rozsahu, časového působení i významnosti. Zabývá se jak dočasnými vlivy ve fázi výstavby, tak dlouhodobými vlivy provozu záměru. Současně hodnotí očekávaný účinek navržených ochranných a organizačních opatření směřujících ke snížení negativních dopadů na obyvatelstvo a veřejné zdraví. Autorizované posouzení vlivů na veřejné zdraví dospívá k závěru, že při realizaci navržených opatření nepředstavuje záměr významné zvýšení zdravotního rizika pro obyvatelstvo a nebude docházet k překračování hygienických nebo zdravotně významných limitů. Dokumentace současně identifikuje hlavní zdroje potenciálních vlivů a vyhodnocuje jejich očekávaný význam ve vztahu ke stávajícímu stavu území.

Zpracovatel posudku konstatuje, že požadavky přílohy č. 4 zákona na charakteristiku a hodnocení velikosti a významnosti předpokládaných vlivů na obyvatelstvo a veřejné zdraví jsou dokumentací splněny. Hodnocení je podloženo samostatným autorizovaným posouzením vlivů na veřejné zdraví a je zpracováno v rozsahu odpovídajícím charakteru posuzovaného záměru. Dokumentace se zabývá přímými, nepřímými i kumulativními vlivy, hodnotí jejich významnost a vedle zdravotních a environmentálních aspektů zohledňuje rovněž významné socioekonomické souvislosti záměru. Dokumentace tak poskytuje dostatečný podklad pro posouzení vlivů záměru na obyvatelstvo a veřejné zdraví.

V rozsahu zákonem požadované náležitosti z hlediska vlivů na ovzduší a klima uvedeno v podkapitole D.I.2 Vlivy na ovzduší a klima na str. 164 až 173 dokumentace. Podkapitola hodnotí vlivy záměru na kvalitu ovzduší a klimatický systém zejména prostřednictvím rozptylové studie, klimatické studie a dalších odborných podkladů. Hodnocení zahrnuje emise znečišťujících látek vznikající ve fázi výstavby i provozu záměru a rovněž problematiku emisí skleníkových plynů a klimatických souvislostí posuzovaného záměru. Dokumentace se zabývá přímými i nepřímými vlivy na ovzduší, včetně emisí z provozu technologických zdrojů a související dopravy. Hodnoceny jsou zejména emise tuhých znečišťujících látek, oxidů dusíku, těkavých organických látek a dalších relevantních škodlivin, stejně jako jejich příspěvek ke stávající imisní situaci v území. Součástí hodnocení je rovněž posouzení kumulativních vlivů se stávajícími zdroji znečištění a dopravní zátěží v širším území. Ve vztahu ke klimatu dokumentace hodnotí emise skleníkových plynů vznikající během výstavby i provozu záměru a zabývá se rovněž jeho klimatickou neutralitou a odolností vůči projevům změny klimatu. Na základě klimatické studie jsou posouzeny možné dopady extrémních srážek, vysokých a nízkých teplot, sucha, větrných epizod a dalších klimatických jevů na navrhovaný areál. Dokumentace tak zohledňuje nejen vliv záměru na klima, ale i zranitelnost samotného záměru vůči změně klimatu.

Ve vztahu k požadavku přílohy č. 4 zákona na hodnocení velikosti a významnosti vlivů lze konstatovat, že dokumentace hodnotí jednotlivé vlivy z hlediska jejich rozsahu, intenzity, časového působení a významnosti. Zabývá se krátkodobými vlivy ve fázi výstavby i dlouhodobými vlivy ve fázi provozu a současně posuzuje účinnost navržených opatření ke snížení emisí a omezování klimatických dopadů.

Zpracovatel posudku konstatuje, že požadavky přílohy č. 4 zákona na charakteristiku a hodnocení velikosti a významnosti předpokládaných vlivů na ovzduší a klima jsou dokumentací splněny. Hodnocení je podloženo rozptylovou studií a samostatnou klimatickou studií a zahrnuje

jak problematiku emisí znečišťujících látek a skleníkových plynů, tak posouzení zranitelnosti záměru vůči změně klimatu. Dokumentace EIA se zabývá přímými, nepřímými i kumulativními vlivy a poskytuje dostatečný podklad pro posouzení vlivů záměru na ovzduší a klima.

V rozsahu zákonem požadované náležitosti z hlediska vlivů na hlukovou situaci a další fyzikální a biologické charakteristiky uvedeno v podkapitole D.I.3 Vlivy na hlukovou situaci a event. další fyzikální a biologické charakteristiky na str. 173 až 185 dokumentace.

Hodnocení vychází zejména z akustických studií a dalších odborných podkladů a zabývá se vlivy záměru na hlukovou situaci v dotčeném území ve fázi výstavby i provozu. Součástí hodnocení jsou rovněž vlivy související s dopravou generovanou záměrem a její příspěvek ke stávající hlukové zátěži území. Dokumentace hodnotí přímé, nepřímé i kumulativní vlivy hluku, a to jak z provozu samotného areálu, tak ze související silniční dopravy. Posouzeny jsou krátkodobé vlivy ve fázi výstavby i dlouhodobé vlivy ve fázi provozu, včetně jejich velikosti, prostorového rozsahu a významnosti ve vztahu k chráněným venkovním prostorům staveb a dalším citlivým receptorům. Součástí hodnocení je rovněž vyhodnocení účinnosti navržených protihlukových a organizačních opatření.

Ve vztahu k dalším fyzikálním a biologickým charakteristikám dokumentace hodnotí zejména možné vlivy související s provozem technologií, dopravou a dalšími provozními činnostmi. Současně konstatuje, že se nepředpokládají významné vlivy způsobené vibracemi, neionizujícím či ionizujícím zářením ani jiné významné rušivé fyzikální vlivy, které by mohly představovat podstatné riziko pro okolní území nebo obyvatelstvo. Těmto aspektům je proto věnována přiměřená pozornost odpovídající charakteru posuzovaného záměru.

Zpracovatel posudku konstatuje, že požadavky přílohy č. 4 zákona na charakteristiku a hodnocení velikosti a významnosti předpokládaných vlivů na hlukovou situaci a další fyzikální a biologické charakteristiky jsou dokumentací splněny. Hodnocení je podloženo specializovanými akustickými studiemi a zohledňuje přímé, nepřímé i kumulativní vlivy ve fázi výstavby i provozu záměru. Dokumentace současně posuzuje významnost jednotlivých vlivů a navrhuje opatření k jejich omezení. Rozsah zpracování odpovídá charakteru záměru i významu identifikovaných vlivů.

V rozsahu zákonem požadované náležitosti z hlediska vlivů na povrchové a podzemní vody uvedeno v podkapitole D.I.4 Vlivy na povrchové a podzemní vody na str. 186 až 189 dokumentace EIA. Hodnocení vychází ze specializovaných vodohospodářských a hydrogeologických podkladů, zejména z posouzení souladu záměru s cíli rámcové směrnice o vodách, a zabývá se vlivy záměru na hydrologické poměry území, povrchové a podzemní vody, vodní útvary a vodní zdroje. Dokumentace hodnotí vlivy vznikající ve fázi výstavby i provozu záměru, a to z hlediska množství i kvality vod. Posouzeny jsou zejména změny odtokových poměrů, nakládání se srážkovými a odpadními vodami, možné ovlivnění povrchových a podzemních vod, rizika související s havarijními stavy i vlivy na ochranná pásma vodních zdrojů. Hodnoceny jsou rovněž vlivy na útvary povrchových a podzemních vod ve smyslu požadavků rámcové směrnice o vodách. Součástí hodnocení je také posouzení kumulativních a dlouhodobých vlivů, včetně vztahu záměru k vodní nádrži Jesenice, vodnímu zdroji Jesenice - Nebanice, útvarům podzemních vod Chebské pánve a souvisejícím vodním ekosystémům. Dokumentace se zabývá rovněž účinností navržených technických a provozních opatření směřujících k ochraně vodního prostředí a k minimalizaci rizik znečištění vod.

Ve vztahu k požadavku přílohy č. 4 zákona na hodnocení velikosti a významnosti vlivů lze konstatovat, že dokumentace posuzuje vlivy z hlediska jejich rozsahu, intenzity, časového působení i významnosti. Zabývá se krátkodobými vlivy ve fázi výstavby i dlouhodobými vlivy ve

fázi provozu záměru a současně hodnotí předpokládaný účinek navržených ochranných opatření.

Zpracovatel posudku konstatuje, že požadavky přílohy č. 4 zákona na charakteristiku a hodnocení velikosti a významnosti předpokládaných vlivů na povrchové a podzemní vody jsou dokumentací splněny. Hodnocení je podloženo samostatnými odbornými vodohospodářskými podklady a zahrnuje přímé, nepřímé i kumulativní vlivy záměru. Dokumentace se zabývá jak kvantitativními, tak kvalitativními aspekty vodního prostředí, hodnotí významnost identifikovaných vlivů a poskytuje dostatečný podklad pro posouzení vlivů záměru na povrchové a podzemní vody.

V rozsahu zákonem požadované náležitosti z hlediska vlivů na půdu uvedeno v podkapitole D.I.5 Vlivy na půdu na str. 189 až 191 dokumentace EIA.

Podkapitola hodnotí vlivy záměru na půdní prostředí zejména ve vztahu k záboru zemědělského půdního fondu, změně způsobu využití území a nevratné ztrátě půd plnících produkční a mimoprodukční funkce. Hodnocení vychází z charakteristiky půdních poměrů v území, bonitovaných půdně ekologických jednotek a tříd ochrany ZPF uvedených v předchozích částech dokumentace. Dokumentace se zabývá přímými vlivy vznikajícími zejména v důsledku trvalého záboru půdy a realizace stavebních objektů, včetně souvisejícího zakrytí půdního povrchu. Posouzeny jsou rovněž vlivy související se skrývkami půdních horizontů, pohybem stavební techniky a možným rizikem kontaminace půd při výstavbě a provozu záměru. Dokumentace současně hodnotí navržená technická a organizační opatření ke snížení těchto vlivů.

Ve vztahu k požadavku přílohy č. 4 zákona na hodnocení velikosti a významnosti vlivů lze konstatovat, že dokumentace hodnotí zejména rozsah záborů půdy, význam dotčených půd z hlediska ochrany ZPF a dlouhodobý charakter těchto vlivů. Hodnoceny jsou jak dočasné vlivy spojené s výstavbou, tak trvalé vlivy vyplývající z realizace záměru.

Zpracovatel posudku konstatuje, že požadavky přílohy č. 4 zákona na charakteristiku a hodnocení velikosti a významnosti předpokládaných vlivů na půdu jsou dokumentací splněny. Hodnocení identifikuje hlavní vlivy záměru na půdní prostředí, zejména trvalý zábor zemědělského půdního fondu, změnu využití území a související ztrátu půdních funkcí. Dokumentace se zabývá přímými i dlouhodobými vlivy záměru a navrhuje opatření směřující k minimalizaci negativních dopadů na půdní prostředí. Současně lze konstatovat, že problematika degradace půd, utužování a erozních procesů je v dokumentaci řešena spíše okrajově, avšak s ohledem na charakter posuzovaného záměru nepředstavuje tato skutečnost zásadní nedostatek hodnocení.

V rozsahu zákonem požadované náležitosti z hlediska vlivů na přírodní zdroje uvedeno v podkapitole D.I.6 Vlivy na přírodní zdroje na str. 191 až 192 dokumentace. Dokumentace hodnotí vlivy záměru na přírodní zdroje zejména ve vztahu k záboru zemědělské půdy, využívání vodních zdrojů, spotřebě surovin a energií a k ložiskovým poměrům v dotčeném území. Hodnocení vychází z geologické, hydrogeologické a vodohospodářské charakteristiky území uvedené v předchozích částech dokumentace a zohledňuje rovněž existenci chráněného ložiskového území Dřenice a dobývacích prostorů Dřenice a Dřenice I. Dokumentace se zabývá přímými i dlouhodobými vlivy souvisejícími s využíváním přírodních zdrojů v období výstavby i provozu záměru. Posouzeny jsou zejména nároky na odběr vody, spotřebu energetických zdrojů a zábor zemědělského půdního fondu. Hodnocena je rovněž slučitelnost navrhovaného využití území s ochranou nerostných zdrojů a dalšími limity využití území.

Ve vztahu k požadavku přílohy č. 4 zákona na hodnocení velikosti a významnosti vlivů lze konstatovat, že dokumentace posuzuje význam jednotlivých zásahů do přírodních zdrojů z

hlediska jejich rozsahu, trvalosti a možnosti jejich ovlivnění záměrem. Současně hodnotí navržená opatření směřující k efektivnímu využívání zdrojů a minimalizaci negativních dopadů.

Zpracovatel posudku konstatuje, že požadavky přílohy č. 4 zákona na charakteristiku a hodnocení velikosti a významnosti předpokládaných vlivů na přírodní zdroje jsou dokumentací splněny. Hodnocení se zabývá zejména půdními, vodními a nerostnými zdroji, hodnotí významnost identifikovaných zásahů a poskytuje dostatečný podklad pro posouzení vlivů záměru na přírodní zdroje. Vzhledem k charakteru záměru a dotčeného území lze rozsah i podrobnost této části považovat za odpovídající požadavkům zákona.

V rozsahu zákonem požadované náležitosti z hlediska vlivů na biologickou rozmanitost (fauna, flóra, ekosystémy) uvedeno v podkapitole D.I.7 Vlivy na biologickou rozmanitost (fauna, flóra, ekosystémy) na str. 192 až 200 dokumentace EIA.

Podkapitola hodnotí vlivy záměru na biologickou rozmanitost zejména ve vztahu k dotčeným biotopům, flóře, fauně, zvláště chráněným druhům, prvkům ÚSES a ekologickým funkcím území. Hodnocení vychází z charakteristiky současného stavu uvedené v části C. dokumentace a ze samostatného odborného biologického hodnocení zpracovaného jako příloha č. 6 dokumentace. Dokumentace se zabývá přímými vlivy spojenými zejména se záborem a přeměnou stávajících biotopů, odstraněním části vegetačních prvků, zásahem do potravních, hnízdních nebo rozmnožovacích biotopů některých druhů a možným rušením živočichů ve fázi výstavby i provozu. Současně jsou posouzeny i nepřímé a sekundární vlivy související zejména se změnou charakteru území, dopravy, osvětlení, hluku a vodního režimu. Dokumentace hodnotí také kumulativní souvislosti záměru a vazby na další plánovaný rozvoj území Strategického podnikatelského parku Cheb.

Z hlediska zvláště chráněných druhů dokumentace identifikuje dotčené skupiny živočichů, zejména ptáky zemědělské krajiny, obojživelníky, plazy, bezobratlé a letouny. Uvádí druhy a biotopy, u nichž může dojít k zásahu, a navrhuje opatření k eliminaci, zmírnění nebo kompenzaci těchto vlivů, včetně časového omezení prací, biologického dozoru, ochrany a náhrady biotopů, tvorby náhradních vodních ploch a dalších kompenzačních opatření. Vliv na lokality soustavy Natura 2000 byl vyloučen stanoviskem příslušného orgánu ochrany přírody podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb.

Ve vztahu k požadavku přílohy č. 4 zákona na hodnocení velikosti a významnosti vlivů lze konstatovat, že dokumentace hodnotí vlivy na biologickou rozmanitost z hlediska jejich rozsahu, trvání, vratnosti a významnosti. Rozlišuje vlivy ve fázi výstavby a provozu a zabývá se rovněž účinností navržených ochranných a kompenzačních opatření. Hodnocení je podrobněji rozpracováno v příloze č. 6, která obsahuje vlastní odborné posouzení zásahu do zájmů ochrany přírody a krajiny.

Zpracovatel posudku konstatuje, že požadavky přílohy č. 4 zákona na charakteristiku a hodnocení velikosti a významnosti předpokládaných vlivů na biologickou rozmanitost jsou dokumentací splněny. Hodnocení je podloženo samostatným biologickým hodnocením a zabývá se vlivy na faunu, flóru, biotopy, ekosystémy, zvláště chráněné druhy i ekologické vazby v území. Rozsah zpracování lze vzhledem k charakteru záměru a významu dotčených přírodních hodnot považovat za dostatečný.

V rozsahu zákonem požadované náležitosti z hlediska vlivů na krajinu a její ekologické funkce uvedeno v podkapitole D.I.8 Vlivy na krajinu a její ekologické funkce na str. 200 až 202 dokumentace EIA.

Podkapitola hodnotí vlivy záměru na krajinu zejména z hlediska změny krajinného rázu, změny využití území, prostorových vztahů v krajině, vizuálního působení záměru a ovlivnění

ekologických funkcí krajiny. Hodnocení vychází ze samostatného posouzení vlivu na krajinný ráz a z biologického hodnocení, která jsou součástí odborných příloh dokumentace. Dokumentace se zabývá přímými i nepřímými vlivy souvisejícími zejména s transformací stávající zemědělské krajiny na rozsáhlý průmyslový areál, změnou krajinné struktury, zásahem do migrační prostupnosti území, ovlivněním ekologických funkcí krajiny a změnou krajinného obrazu. Hodnoceny jsou rovněž vazby záměru na prvky ÚSES, významné krajinné prvky, liniovou zeleň a další přírodní a krajinné charakteristiky území.

Ve vztahu k požadavku přílohy č. 4 zákona na hodnocení velikosti a významnosti vlivů lze konstatovat, že dokumentace posuzuje vlivy na krajinu z hlediska jejich rozsahu, trvání, vratnosti a významnosti. Hodnoceny jsou jak dočasné vlivy ve fázi výstavby, tak dlouhodobé a trvalé vlivy spojené s existencí záměru. Součástí hodnocení je rovněž posouzení účinnosti navržených krajinářských, vegetačních a kompenzačních opatření ke zmírnění negativních dopadů na krajinný ráz a ekologické funkce území. Dokumentace se současně zabývá kumulativními vlivy záměru ve vazbě na plánovaný rozvoj Strategického podnikatelského parku Cheb a hodnotí jejich souhrnný vliv na charakter krajiny a její ekologickou stabilitu. Přeshraniční vlivy na krajinu nejsou vzhledem k charakteru a rozsahu záměru předpokládány.

Zpracovatel posudku konstatuje, že požadavky přílohy č. 4 zákona na charakteristiku a hodnocení velikosti a významnosti předpokládaných vlivů na krajinu a její ekologické funkce jsou dokumentací splněny. Hodnocení je podloženo samostatným posouzením krajinného rázu a biologickým hodnocením a zahrnuje vlivy na krajinný ráz, ekologické funkce krajiny, prostupnost území, ekologickou stabilitu i vazby na přírodní hodnoty území. Rozsah zpracování odpovídá významu této složky životního prostředí vzhledem k charakteru a rozsahu posuzovaného záměru.

V rozsahu zákonem požadované náležitosti z hlediska vlivů na hmotný majetek a kulturní dědictví včetně architektonických a archeologických aspektů uvedeno v podkapitole D.I.9 Vlivy na hmotný majetek a kulturní dědictví včetně architektonických a archeologických aspektů na str. 203 až 204 dokumentace.

Podkapitola hodnotí vlivy záměru na hmotný majetek, kulturní dědictví a archeologické hodnoty území. Hodnocení vychází z identifikace kulturních, historických a archeologických charakteristik území uvedených v části C. dokumentace a zohledňuje prostorové vztahy záměru k evidovaným kulturním památkám a archeologickým lokalitám.

Dokumentace EIA konstatuje, že v ploše záměru ani v jejím bezprostředním okolí se nenacházejí kulturní památky ani jiné architektonické hodnoty, které by mohly být realizací záměru přímo dotčeny. Hodnoceny jsou proto především možné nepřímé vlivy související se změnou charakteru území, stavební činností a případným zásahem do dosud neznámých archeologických situací.

Ve vztahu k archeologickým aspektům dokumentace upozorňuje, že zájmové území se nachází v území s archeologickými nálezy a že případné nálezy budou řešeny postupem podle příslušných právních předpisů. Riziko ovlivnění archeologických hodnot je spojeno zejména se zemními pracemi v průběhu výstavby. Dokumentace současně uvádí opatření směřující k ochraně případných archeologických nálezů.

Ve vztahu k požadavku přílohy č. 4 zákona na hodnocení velikosti a významnosti vlivů lze konstatovat, že dokumentace hodnotí vlivy na hmotný majetek a kulturní dědictví z hlediska jejich rozsahu, trvání a významnosti. Vzhledem k absenci významných kulturních nebo architektonických hodnot přímo v prostoru záměru jsou identifikované vlivy hodnoceny jako nevýznamné nebo přijatelné při dodržení navržených opatření.

Zpracovatel posudku konstatuje, že požadavky přílohy č. 4 zákona na charakteristiku a hodnocení velikosti a významnosti předpokládaných vlivů na hmotný majetek a kulturní dědictví včetně architektonických a archeologických aspektů jsou dokumentací splněny. Hodnocení se zabývá přímými i nepřímými vlivy záměru, zohledňuje archeologické souvislosti území a poskytuje dostatečný podklad pro posouzení vlivů záměru na kulturní dědictví a hmotný majetek.

Hodnocení plnění náležitostí a dalších požadavků vlastními přílohami dokumentace je provedeno dále v textu posudku samostatně.

II. Charakteristika rizik pro veřejné zdraví, kulturní dědictví a životní prostředí při možných nehodách, katastrofách a nestandardních stavech a předpokládaných významných vlivů z nich plynoucích

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

V rozsahu zákonem požadované náležitosti uvedeno v kapitole D.II. Charakteristika rizik pro veřejné zdraví, kulturní dědictví a životní prostředí při možných nehodách, katastrofách a nestandardních stavech a předpokládaných významných vlivů z nich plynoucích na str. 204 až 207 dokumentace EIA.

Kapitola se zabývá možnými mimořádnými situacemi souvisejícími s výstavbou a provozem záměru, zejména haváriemi při manipulaci s nebezpečnými látkami, požáry, dopravními nehodami, selháním technických zařízení a dalšími nestandardními stavy, které by mohly ovlivnit jednotlivé složky životního prostředí nebo veřejné zdraví. Současně hodnotí pravděpodobnost jejich vzniku a možné důsledky pro okolní území.

Z hlediska veřejného zdraví dokumentace vychází rovněž z autorizovaného posouzení vlivů na veřejné zdraví a z odborných studií zpracovaných pro jednotlivé složky životního prostředí. Rizika jsou hodnocena ve vztahu k obyvatelstvu, životnímu prostředí i technické infrastruktuře. Dokumentace se zabývá také opatřeními, která mají pravděpodobnost vzniku mimořádných situací snižovat nebo omezovat jejich případné následky.

Ve vztahu ke kulturnímu dědictví a archeologickým hodnotám dokumentace konstatuje, že v ploše záměru nejsou identifikovány takové objekty nebo hodnoty, u kterých by bylo možné očekávat významná rizika spojená s nehodami nebo katastrofickými scénáři. Tato složka je proto v kapitole řešena přiměřeně charakteru posuzovaného území.

Zpracovatel posudku konstatuje, že požadavek přílohy č. 4 zákona na charakteristiku rizik souvisejících s možnými nehodami, katastrofami a nestandardními stavy je dokumentací splněn. Dokumentace identifikuje relevantní rizikové scénáře, hodnotí jejich možné důsledky a vytváří odpovídající podklad pro navazující návrh preventivních a ochranných opatření. Rozsah zpracování odpovídá charakteru posuzovaného záměru a míře identifikovaných rizik.

III. Komplexní charakteristika vlivů záměru podle části D bodů I a II z hlediska jejich velikosti a významnosti včetně jejich vzájemného působení, se zvláštním zřetelem na možnost přeshraničních vlivů

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

V rozsahu zákonem požadované náležitosti uvedeno v kapitole D.III. Komplexní charakteristika vlivů záměru podle části D bodů I a II z hlediska jejich velikosti a významnosti včetně jejich vzájemného působení, se zvláštním zřetelem na možnost přeshraničních vlivů na str. 207 až 209 dokumentace EIA.

Kapitola navazuje na předchozí hodnocení jednotlivých vlivů na složky životního prostředí a veřejné zdraví a obsahuje jejich souhrnné vyhodnocení. Dokumentace se zabývá velikostí, významností, rozsahem, dobou trvání a charakterem identifikovaných vlivů a současně hodnotí jejich vzájemné působení a kumulativní souvislosti. Souhrnné hodnocení vychází z výsledků odborných studií a dílčích hodnocení uvedených v předcházejících částech dokumentace.

Zpracovatel posudku konstatuje, že požadavek na komplexní charakteristiku vlivů záměru je dokumentací naplněn. Kapitola vhodným způsobem syntetizuje výsledky předchozích hodnocení a poskytuje celkový pohled na významnost vlivů záměru na životní prostředí a veřejné zdraví. Současně se vyjadřuje k možnosti vzájemného působení jednotlivých vlivů a k jejich případným kumulativním účinkům.

Ve vztahu k přeshraničním vlivům dokumentace EIA konstatuje, že vzhledem k charakteru, rozsahu a umístění záměru se významné přeshraniční vlivy nepředpokládají. S ohledem na vzdálenost státní hranice a výsledky provedených odborných hodnocení lze tento závěr považovat za odůvodněný.

Požadavky přílohy č. 4 zákona na souhrnné vyhodnocení velikosti a významnosti vlivů záměru, jejich vzájemného působení a posouzení možnosti přeshraničních vlivů lze proto považovat za splněné. Kapitola plní funkci syntetického vyhodnocení výsledků předcházejících částí dokumentace a poskytuje odpovídající podklad pro navazující formulaci závěru dokumentace.

IV. Charakteristika a předpokládaný účinek navrhovaných opatření k prevenci, vyloučení a snížení všech významných negativních vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví a popis kompenzací, pokud jsou vzhledem k záměru možné, popřípadě opatření k monitorování možných negativních vlivů na životní prostředí (např. post-projektová analýza), které se vztahují k fázi výstavby a provozu záměru, včetně opatření týkajících se připravenosti na mimořádné situace podle kapitoly II a reakcí na ně

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

V rozsahu zákonem požadované náležitosti uvedeno v kapitole D.IV. Charakteristika a předpokládaný účinek navrhovaných opatření k prevenci, vyloučení a snížení všech významných negativních vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví na str. 210 až 220 dokumentace EIA.

Kapitola obsahuje soubor technických, organizačních, provozních, ochranných, kompenzačních a monitorovacích opatření vztahujících se k jednotlivým složkám životního prostředí a veřejnému zdraví. Opatření jsou členěna podle fáze přípravy, výstavby a provozu záměru a navazují na výsledky hodnocení uvedené v předchozích částech dokumentace a odborných přílohách. Součástí dokumentace jsou tak opatření zaměřená zejména na ochranu ovzduší, vod, půdy, biologické rozmanitosti, krajinného rázu, obyvatelstva a veřejného zdraví. Dokumentace současně obsahuje návrhy monitoringu a ověřování některých vlivů po uvedení záměru do provozu, včetně kontrolních měření a sledování vybraných environmentálních parametrů. Součástí navržených opatření jsou rovněž kompenzační a náhradní opatření v oblasti ochrany přírody a krajiny.

Zpracovatel posudku konstatuje, že dokumentace obsahuje opatření vztahující se jak k fázi výstavby, tak k fázi provozu záměru, a pokrývá rovněž problematiku mimořádných stavů, havárií a dalších nestandardních situací řešených v předchozích kapitolách dokumentace. Navržená opatření jsou v převážné míře konkrétní a věcně provázaná s identifikovanými vlivy záměru. Požadavek na charakteristiku navrhovaných opatření, kompenzačních opatření, monitoringu a opatření pro mimořádné situace lze považovat za splněný.

Ve vztahu k požadavku na předpokládaný účinek navrhovaných opatření však dokumentace většinou vychází z odborného odůvodnění obsaženého v jednotlivých kapitolách hodnocení a odborných přílohách a pouze omezeně uvádí souhrnné vyhodnocení očekávaného efektu jednotlivých opatření přímo v této kapitole. Přesto je z dokumentace jako celku zřejmé, že navržená opatření směřují ke snížení, eliminaci nebo kompenzaci identifikovaných vlivů a jsou podložena výsledky odborných studií. Požadavky této náležitosti lze proto považovat za splněné, byť explicitní vyhodnocení předpokládané účinnosti jednotlivých opatření mohlo být v této kapitole rozvedeno podrobněji.

V. Charakteristika použitých metod prognózování a výchozích předpokladů a důkazů pro zjištění a hodnocení významných vlivů záměru na životní prostředí

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

V rozsahu zákonem požadované náležitosti uvedeno v kapitole D.V. Charakteristika použitých metod prognózování a výchozích předpokladů a důkazů pro zjištění a hodnocení významných vlivů záměru na životní prostředí na str. 221 až 223 dokumentace EIA.

Kapitola uvádí přehled podkladů, metodických postupů a odborných nástrojů použitých při hodnocení jednotlivých složek životního prostředí. Současně identifikuje odborné studie, modelové výpočty, terénní průzkumy, databázové zdroje a metodiky, ze kterých hodnocení vychází. Kapitola rovněž shrnuje použité postupy při hodnocení vlivů na ovzduší, klimatické poměry, hlukovou situaci, povrchové a podzemní vody, půdu, biologickou rozmanitost, krajinný ráz, obyvatelstvo a veřejné zdraví.

Zpracovatel posudku konstatuje, že dokumentace transparentně uvádí výchozí podklady i základní metodické přístupy použité při zpracování jednotlivých odborných hodnocení. Současně je zřejmé, že rozhodující část metodických postupů, modelových výpočtů a prognostických metod je podrobněji popsána v samostatných odborných přílohách, zejména v rozptylové studii, akustických studiích, biologickém hodnocení, autorizovaném posouzení vlivů na veřejné zdraví, klimatické studii, hodnocení krajinného rázu a dalších specializovaných podkladech.

Požadavek přílohy č. 4 zákona na charakteristiku použitých metod prognózování, výchozích předpokladů a důkazů pro zjištění a hodnocení významných vlivů záměru na životní prostředí lze považovat za splněný. Kapitola poskytuje dostatečný přehled použitých metod a současně vhodným způsobem odkazuje na odborné přílohy, ve kterých jsou jednotlivé metodické postupy rozpracovány podrobněji. Z hlediska rozsahu a charakteru posuzovaného záměru je zpracování této náležitosti odpovídající požadavkům zákona.

VI. Charakteristika všech obtíží (technických nedostatků nebo nedostatků ve znalostech), které se vyskytly při zpracování dokumentace, a hlavních nejistot z nich plynoucích

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

V rozsahu zákonem požadované náležitosti uvedeno v kapitole D.VI. Charakteristika všech obtíží (technických nedostatků nebo nedostatků ve znalostech), které se vyskytly při zpracování dokumentace, a hlavních nejistot z nich plynoucích na str. 224 až 225 dokumentace EIA.

Kapitola uvádí, že při jejím zpracování byly využity dostupné odborné podklady, výsledky terénních průzkumů, specializovaných studií a další relevantní informace potřebné pro vyhodnocení vlivů záměru na životní prostředí a veřejné zdraví. Současně identifikuje omezení související zejména se stupněm rozpracovanosti projektové přípravy záměru a s nutností

vycházet z prognózních modelů a odborných předpokladů používaných při hodnocení budoucích vlivů.

Zpracovatel posudku konstatuje, že dokumentace na existenci nejistot a omezení použitých podkladů upozorňuje a splňuje tak formální požadavek přílohy č. 4 zákona. Uvedené obtíže odpovídají charakteru dokumentace EIA zpracovávané ve fázi předcházející navazujícím řízením a nepředstavují neobvyklou nebo mimořádnou nejistotu, která by zásadním způsobem zpochybňovala provedené hodnocení. Rozsah této kapitoly lze proto považovat za dostatečný a odpovídající požadavkům zákona.

Část E – Porovnání variant řešení záměru (pokud byly předloženy) Údaje podle částí B, C, D, F, G a H se uvádějí v přiměřeném rozsahu pro každou oznamovatelem předloženou variantu řešení záměru.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

V rozsahu zákonem požadované náležitosti části E – Porovnání variant řešení záměru (pokud byly předloženy) uvedeno v kapitole Porovnání variant řešení na str. 225 až 227 dokumentace.

Dokumentace EIA uvádí porovnání variant řešení záměru, které byly v průběhu přípravy zvažovány, včetně variantních scénářů dopravního napojení a etap postupného rozvoje areálu. Porovnání je provedeno z hlediska hlavních vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví a vychází z výsledků hodnocení uvedených v předchozích částech dokumentace a navazujících odborných studiích. Současně je odůvodněna volba výsledného řešení předloženého k posouzení a přehledně uvedena hodnocení jednotlivých vlivů včetně jejich členění na fázi výstavby a provozu záměru.

Zpracovatel posudku konstatuje, že dokumentace neobsahuje samostatně zpracované plnohodnotné varianty záměru ve smyslu odlišných technických nebo lokalizačních řešení, pro které by byly v plném rozsahu samostatně rozpracovány údaje podle částí B, C, D, F, G a H přílohy č. 4 zákona č. 100/2001 Sb. Dokumentace však obsahuje porovnání variantních prvků a řešení, která byla v průběhu přípravy záměru posuzována a která měla význam pro výsledné uspořádání záměru. Pro rozsah a charakter předložených variant lze tento způsob zpracování považovat za přiměřený.

Vzhledem k tomu, že oznamovatel nepředkládá k posouzení více plnohodnotných variant záměru určených k samostatnému porovnání v procesu EIA, nevzniká ani potřeba samostatně zpracovávat části B, C, D, F, G a H pro jednotlivé varianty v rozsahu odpovídajícím samostatným variantním dokumentacím. Rozsah kapitoly E proto odpovídá charakteru předloženého záměru a požadavky přílohy č. 4 zákona lze považovat za splněné.

Část F – Závěr

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

V rozsahu zákonem požadované náležitosti části F – Závěr uvedeno na str. 228 až 229 dokumentace EIA.

V závěru dokumentace zpracovatel shrnuje výsledky provedeného hodnocení a konstatuje, že při realizaci navržených technických, organizačních, ochranných, kompenzačních a monitorovacích opatření nebude mít záměr významný negativní vliv na životní prostředí ani veřejné zdraví. Závěr vychází z výsledků jednotlivých odborných studií a hodnocení obsažených v dokumentaci a jejích přílohách a představuje souhrnné vyhodnocení zjištěných vlivů záměru.

Zpracovatel posudku konstatuje, že závěr dokumentace odpovídá účelu této části podle přílohy č. 4 zákona č. 100/2001 Sb. a obsahuje jednoznačné stanovisko zpracovatele dokumentace k přijatelnosti záměru z hlediska vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví. Rozsah i obsah této části lze považovat za dostatečný a odpovídající požadavkům zákona.

Část G – Všeobecně srozumitelné shrnutí netechnického charakteru

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

V rozsahu zákonem požadované náležitosti části G – Všeobecně srozumitelné shrnutí netechnického charakteru uvedeno na str. 230 až 235 dokumentace. Tato část shrnuje základní informace o záměru, jeho technickém řešení, umístění, vstupech a výstupech, charakteristikách dotčeného území a předpokládaných vlivech na jednotlivé složky životního prostředí a veřejné zdraví. Součástí shrnutí jsou rovněž základní informace o navržených opatřeních ke snížení nebo vyloučení negativních vlivů záměru.

Zpracovatel posudku konstatuje, že shrnutí postihuje hlavní závěry jednotlivých částí dokumentace a umožňuje základní orientaci v posuzovaném záměru i jeho předpokládaných vlivech bez nutnosti studia celé dokumentace. Struktura shrnutí odpovídá členění dokumentace a zahrnuje rozhodující informace o posuzovaném záměru, dotčeném území a výsledcích hodnocení.

Z hlediska formálních požadavků přílohy č. 4 zákona č. 100/2001 Sb. lze tuto náležitost považovat za splněnou. Vzhledem k rozsahu a technické složitosti posuzovaného záměru obsahuje shrnutí místy odbornější terminologii a odkazy na specializované podklady, nicméně jako celek plní svůj účel a poskytuje přiměřeně srozumitelný přehled o záměru a jeho předpokládaných vlivech na životní prostředí a veřejné zdraví.

Část H – Přílohy
Přílohy mapové, obrazové, grafické apod.:
Stanovisko orgánu ochrany přírody, pokud je vyžadováno podle § 45i odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny:
Referenční seznam použitých zdrojů:
Datum zpracování dokumentace:
Jméno, příjmení, bydliště a telefon zpracovatele dokumentace a osob, které se podílely na zpracování dokumentace:
Podpis zpracovatele dokumentace:

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Dokumentace EIA obsahuje rozsáhlý soubor odborných příloh, které zahrnují mapové, obrazové, grafické i specializované odborné podklady (např. biologické hodnocení, hodnocení krajinného rázu, autorizované posouzení vlivů na veřejné zdraví, klimatickou studii, akustické studie a posouzení souladu záměru s cíli rámcové směrnice o vodách). Požadavek na přiložení mapových, obrazových, grafických a dalších odborných příloh lze proto považovat za splněný.

Dokumentace dále obsahuje stanovisko orgánu ochrany přírody podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb., přičemž výslovně uvádí, že vliv záměru na lokality soustavy Natura 2000 byl vyloučen stanoviskem Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 15. 5. 2026, které je součástí příloh dokumentace. Požadavek této náležitosti je tedy splněn.

Dokumentace obsahuje seznam použitých podkladů a literatury, včetně odborných studií, metodických dokumentů, databází a právních předpisů, které byly použity při jejím zpracování. Požadavek na uvedení referenčního seznamu použitých zdrojů lze považovat za splněný.

Součástí dokumentace EIA je datum jejího zpracování, podpis a identifikační údaje zpracovatele dokumentace, resp. údaje o autorizované osobě dle § 19 zákona č. 100/2001 Sb. a seznam dalších osob podílejících se na zpracování jednotlivých částí dokumentace.

Zpracovatel posudku konstatuje, že formální náležitosti části H. přílohy č. 4 zákona č. 100/2001 Sb. jsou splněny.

Faktická úplnost, resp. správnost uvedených informací je komentována v další části posudku.

ÚPLNOST SAMOSTATNÝCH PŘÍLOH DOKUMENTACE

Mimo povinnou kapitolu H. Přílohy dokumentace, nejsou přímo v ZPV stanoveny náležitosti samostatně zpracovaných odborných příloh, zpravidla v podobě podkladových odborných studií. Lze je tak označit jako nepovinnou součástí dokumentace, nicméně mohou být pro posouzení vlivů nezbytné a současně mít náležitosti definovány jinými zákonnými předpisy, popř. metodikami. Tyto náležitosti nejsou ze strany zpracovatele posudku považovány za závazné (vyjma dále uvedených specifických požadavků ZPV), pro úplnost jsou však rovněž komentovány níže. V případě zpracování dílčích příloh relevantními držiteli příslušných oprávnění odborné způsobilosti (autorizace), jsou tito zpracovatelé v označení příloh uvedeni jmenovitě.

Hodnocení úplnosti jednotlivých příloh dokumentace je následující.

Příloha 1 Stanovisko orgánu ochrany přírody k Natura 2000

Příloha obsahuje stanovisko Krajského úřadu Karlovarského kraje podle § 45i odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., kterým byl vyloučen významný vliv záměru na předměty ochrany a celistvost lokalit soustavy Natura 2000.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Příloha č. 1 dokumentace EIA obsahuje stanovisko podle § 45i odst. 1 ZOPK, k vlivu záměru na evropsky významné lokality a ptačí oblasti soustavy Natura 2000, vydané Krajským úřadem Karlovarského kraje jako příslušným orgánem ochrany přírody dne 15. 5. 2026 pod č. j. KK/2105/ZZ/26. Stanovisko konstatuje, že záměr „Mercedes-Benz Truck Park v Chebu“ nemůže mít samostatně ani ve spojení s jinými záměry nebo koncepcemi významný vliv na předmět ochrany nebo celistvost evropsky významných lokalit nebo ptačích oblastí.

Pro účely posouzení úplnosti dokumentace EIA je podstatné zejména to, zda bylo stanovisko vydáno k posuzovanému záměru a zda je z hlediska procesu EIA dostatečně aktuální. Náležitosti stanoviska orgánu ochrany přírody stanoví správní řád a jejich přezkum zpracovateli posudku podle ZPV nepřísluší. Zpracovatel posudku proto stanovisko v tomto směru nepřezkoumává ani nehodnotí.

Pro účely vlastního procesu EIA lze identifikaci záměru ve stanovisku považovat za dostatečnou a odpovídající posuzovanému záměru. Za dostačující lze považovat rovněž výrokovou část i odůvodnění stanoviska, přičemž žádná podstatná část tohoto podkladu v dokumentaci nechybí. Současně je stanovisko dostatečně aktuální a od doby jeho vydání nelze předpokládat takovou změnu předmětu posouzení ani systému lokalit Natura 2000, která by mohla mít vliv na použitelnost jeho závěrů pro účely posuzování záměru.

Příloha 2 Seznam pozemků dotčených realizací záměru

Příloha obsahuje tabulkový seznam pozemků dotčených realizací záměru, včetně jejich parcelních čísel, výměr, způsobu využití, katastrálních území a přiřazení k jednotlivým stavebním souborům.

Komentář zpracovatele posudku:

Příloha č. 2 dokumentace EIA obsahuje tabelární výčet pozemků v rozsahu informací: Id, Parcela, Rozloha dle KN, Typ parcely, Druh pozemku, Způsob využití pozemku, KU a Kategorie. Výčet je doplněn o mapový přehled s vymezením parcel SPP Cheb.

Nejedná se však o přílohu vyžadovanou zákonem a v rámci posudku není důvod více kontrolovat ani komentovat její úplnost. Zároveň se jedná o podrobnost spíše pro povolující řízení, která v rámci procesu EIA není nezbytná. Mapový přehled lze nicméně považovat za vhodný a dokreslující celkovou situaci záměru, přehled pozemků je využitelný pro ověření druhu pozemků, např. z hlediska dotčení ZPF. Úplnost přílohy je proto akceptována bez připomínek.

Příloha 3 Rozptylová studie (M. Zambojová, 05/2026)

Příloha obsahuje rozptylovou studii členěnou na popis vstupních podkladů, klimatických faktorů a stávající imisní situace, charakteristiku záměru, emisní bilanci pro období výstavby a provozu, popis způsobu modelování, vymezení imisních limitů, výsledkovou část, zhodnocení nejistot a závěr.

Pro období výstavby studie zahrnuje emise ze stavebních činností, provozu drtičky a třídičky stavebního odpadu, stavební mechanizace a nákladní dopravy. Pro období provozu hodnotí emise z lakoven, záložních dieselagregátů a generované osobní a nákladní dopravy. Posuzovány jsou zejména imisní příspěvky suspendovaných částic PM_{10} a $PM_{2,5}$, oxidu dusičitého, benzenu, benzo(a)pyrenu a těkavých organických látek.

Výsledky jsou prezentovány v podobě tabulek vypočtených imisních příspěvků a grafických znázornění prostorového rozložení koncentrací jednotlivých znečišťujících látek. Součástí jsou také situační zákres referenčních bodů, emisní inventury pro výstavbu a provoz, posouzení kompenzačních opatření a závěrečné porovnání výsledků s příslušnými imisními limity.

Komentář zpracovatele posudku:

Příloha č. 3 dokumentace obsahuje rozptylovou studii, která hodnotí vlivy výstavby i provozu záměru na kvalitu ovzduší v širším okolí záměru, a to pro relevantní znečišťující látky, pro něž jsou stanoveny imisní limity, zejména NO2, PM10, PM2,5, benzen a benzo(a)pyren, samostatně jsou uvedeny také imisní příspěvky těkavých organických látek (VOC). Studie je zpracována autorizovanou osobou a využívá model SYMOS'97, který je uveden jako referenční metoda modelování imisí.

Z hlediska formálních náležitostí podle přílohy č. 15 k vyhlášce č. 415/2012 Sb. lze konstatovat, že studie obsahuje zadání, popis použité metodiky výpočtu, vstupní údaje o území a zdrojích, meteorologické podklady, popis referenčních bodů, přehled hodnocených znečišťujících látek a imisních limitů, zhodnocení stávající úrovně znečištění v lokalitě, výsledky modelových výpočtů, vyhodnocení potřeby kompenzačních opatření, závěrečné hodnocení i seznam použitých podkladů. Studie hodnotí samostatně fázi výstavby, fázi provozu a kumulativní scénáře, včetně variant roku 2029 a 2035 a variantního scénáře s realizací příp. samostatně připravovaného záměru železničního překladiště i bez něj.

Ve vztahu k podkladům pro posouzení správnosti a možnost kontrolního přepočtu studie obsahuje značné množství vstupních údajů, zejména emisních faktorů, emisních bilancí, hodnot dopravních intenzit, modelových scénářů, referenčních bodů a výsledkových tabulek. Dílčí

formální výhradu lze nicméně uplatnit k tomu, že některé údaje rozhodné pro úplnou reprodukovatelnost výpočtu nejsou v hlavním textu soustředěny zcela přehledně. Týká se to zejména explicitního uvedení období a výšky použité větrné růžice, souřadného systému a digitálního výškopisu mapových podkladů a některých předpokladů pro modelování mobilních zdrojů, zejména rychlostí, plynulosti dopravy a emisních charakteristik vozidel. Pro účely vyšší formální přehlednosti by bylo vhodné tyto údaje doplnit nebo souhrnněji zpřehlednit, nejde však o nedostatek bránící využití studie v procesu EIA.

Studie vyhodnocuje stávající imisní situaci na základě map úrovně znečištění pro dostupné pětileté klouzavé průměry za období 2020–2024 a doplňuje ji údaji z imisního monitoringu tam, kde mapové podklady neobsahují krátkodobé koncentrace. Výsledky jsou porovnány s platnými imisními limity podle zákona č. 201/2012 Sb. a nad rámec základních požadavků také s výhledovými hodnotami podle směrnice EU 2024/2881. Studie dospívá k závěru, že imisní příspěvky výstavby i provozu záměru, včetně kumulace s navýšenou dopravou, nezpůsobí při přibližném zachování imisního pozadí překročení příslušných imisních limitů.

Kompenzační opatření nejsou ve studii navrhována, přičemž studie tento závěr odůvodňuje tím, že imisní limity hodnocených znečišťujících látek jsou v imisním pozadí plněny a provozem záměru nedojde k takovému navýšení ročních koncentrací, které by způsobilo jejich překročení. Zpracovatel posudku považuje tento postup za formálně akceptovatelný, neboť v případě, kdy nejsou splněny podmínky pro ukládání kompenzačních opatření, není nezbytné zpracovávat jejich návrh ani výpočet jejich dostatečnosti.

Zpracovatel posudku však zároveň uplatňuje dílčí výhradu, že rozptylová studie výslovně nehodnotí imisní limity stanovené pro ochranu ekosystémů a vegetace, tj. zejména limit pro oxid siřičitý SO2 ve výši 20 µg/m³ pro rok a zimní období a limit pro oxidy dusíku NOx ve výši 30 µg/m³ pro kalendářní rok. Tyto limity jsou součástí systému imisních limitů podle zákona o ochraně ovzduší a jsou samostatně uváděny v přehledu imisních limitů ČHMÚ. Rozptylová studie však v kapitole věnované imisním limitům pracuje především s limity pro ochranu zdraví lidí pro NO2, PM10, PM2,5, benzen a benzo(a)pyren, samostatně uvádí také imisní příspěvky VOC. Problematikou imisních limitů pro ochranu ekosystémů a vegetace se výslovně nezabývá ani samotná dokumentace.

Z hlediska relevance je třeba uvést, že limity pro ochranu ekosystémů a vegetace nejsou primárně určeny k hodnocení expozice obyvatelstva, ale k ochraně vegetace, přírodních ekosystémů a obdobných receptorů. Směrnice 2008/50/ES ze dne 21. května 2008 o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu v tomto smyslu uvádí, že riziko znečištění ovzduší pro vegetaci a přírodní ekosystémy je nejvýznamnější v místech mimo urbanizovaná území a že posuzování těchto rizik a plnění kritických úrovní pro ochranu vegetace se má zaměřovat na místa mimo zastavěná území. V daném případě nelze tuto otázku bez dalšího považovat za zcela irelevantní, neboť záměr je umisťován do rozsáhlého rozvojového území s dosavadním podílem zemědělských, otevřených a biologicky hodnocených ploch a dokumentace i biologické hodnocení popisují v území biotopy, vegetační prvky a zvláště chráněné druhy.

Současně z předložených podkladů nevyplývá, že by absence samostatného vyhodnocení těchto limitů mohla mít významný dopad na závěry rozptylové studie. U SO2 rozptylová studie neidentifikuje záměr jako významný zdroj této látky a SO2 není mezi relevantními hodnocenými znečišťujícími látkami uveden. U oxidů dusíku je třeba rozlišovat, že studie hodnotí NO2, zatímco limit pro ochranu ekosystémů a vegetace je stanoven pro NOx jako celek. Hodnocení NO2 tedy formálně nenahrazuje hodnocení limitu NOx. Na druhou stranu dokumentace uvádí pro výstavbu imisní pozadí NO2 8,6 µg/m³, nejvyšší imisní příspěvek výstavby 0,41 µg/m³ a součet pozadí a

nejvyššího příspěvku 9,01 µg/m³. Tyto hodnoty jsou výrazně pod hodnotou 30 µg/m³, která je stanovena jako roční limit pro NOx na ochranu ekosystémů a vegetace. Tento údaj nelze považovat za přímý důkaz plnění limitu NOx, poskytuje však podpůrnou indikaci, že imisní působení oxidů dusíku v území není podle výsledků studie vysoké.

Absenci výslovného vyhodnocení nebo alespoň zdůvodnění neuplatnění imisních limitů pro ochranu ekosystémů a vegetace proto zpracovatel posudku hodnotí jako dílčí nedostatek rozptylové studie z hlediska její úplnosti a přezkoumatelnosti. Nejde však o nedostatek, který by sám o sobě zpochybňoval použitelnost studie pro účely dokumentace EIA. Z předložených podkladů nevyplývá, že by záměr představoval významný zdroj SO2, a u oxidů dusíku jsou modelované hodnoty NO2 nízké ve vztahu k imisnímu pozadí i k zákonným limitům pro ochranu zdraví lidí. Přestože z těchto údajů nelze formálně přímo prokázat plnění limitu NOx pro ochranu ekosystémů a vegetace, lze z nich dovodit, že případné samostatné doplnění této úvahy by s vysokou pravděpodobností neměnilo celkové závěry studie o přijatelnosti záměru z hlediska vlivů na kvalitu ovzduší.

V rámci podkladů společnosti DEKONTA, a.s., obdržených dne 24. 9. 2026 na základě žádosti zpracovatele posudku ze dne 17. 9. 2026, viz samostatná příloha posudku, zpracovatelé dokumentace vysvětlili, že samostatné hodnocení nebylo do rozptylové studie zařazeno s ohledem na charakter území a absenci území odpovídajícího obvyklému vymezení monitorovacích lokalit pro ochranu ekosystémů a vegetace. Současně doplnili pozaďové koncentrace SO_2 a koncentrace NO_x, k čemuž uvedli rovněž, že emise SO_2 se z provozu záměru nepředpokládají a orientační příspěvek k ročním koncentracím NO_x má dosahovat nejvýše desetin µg/m³. Toto doplnění potvrzuje závěr zpracovatele posudku, že samostatné vyhodnocení uvedených limitů by celkový závěr rozptylové studie pravděpodobně nezměnilo. Z hlediska přezkoumatelnosti však mělo být odborné zdůvodnění jejich neuplatnění uvedeno již ve vlastní rozptylové studii.

Zpracovatel posudku závěrem konstatuje, že celkové přehlednosti rozptylové studie a jednodušší kontrole její formální úplnosti by prospělo striktnější členění textu podle jednotlivých obsahových náležitostí stanovených přílohou č. 15 k vyhlášce č. 415/2012 Sb. Předložená studie sice většinu požadovaných údajů obsahuje, avšak některé z nich nejsou soustředěny v přesné struktuře odpovídající citované příloze vyhlášky, což ztěžuje jejich rychlou kontrolu a vzájemnou provázanost.

Současně je třeba zohlednit, že proces posuzování vlivů na životní prostředí podle ZPV není řízením podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, pro které je rozptylová studie typicky vyžadována. V rámci dokumentace EIA není rozptylová studie samostatnou zákonem obligatorní přílohou podle přílohy č. 4 ZPV, nebyla-li její povinnost výslovně stanovena např. závěrem zjišťovacího řízení nebo jiným relevantním požadavkem příslušného úřadu. Stejně tak pro účely procesu EIA nelze bez dalšího dovozovat povinnost, aby takový odborný podklad ve všech formálních detailech odpovídal režimu rozptylové studie zpracovávané pro účely řízení podle zákona o ochraně ovzduší, včetně požadavku na její zpracování autorizovanou osobou, pokud takový požadavek nevyplývá ze zvláštního právního režimu nebo z konkrétního požadavku příslušného úřadu. Zpracovatel posudku proto hodnotí předloženou rozptylovou studii především z hlediska její využitelnosti jako odborného podkladu dokumentace EIA pro posouzení vlivů záměru na kvalitu ovzduší. Z tohoto hlediska studie obsahuje rozhodující vstupní údaje, modelové scénáře, výsledky výpočtů, vyhodnocení imisního pozadí, porovnání s imisními limity i závěrečné hodnocení dopadů záměru na ovzduší. Dílčí nedostatky spočívající zejména v menší přehlednosti členění, ne zcela souhrnném uvedení některých vstupních parametrů a absenci výslovného vypořádání limitů pro ochranu ekosystémů a vegetace

zpracovatel posudku nepovažuje za takové formální či věcné vady, které by bránily použití studie v procesu EIA.

Zpracovatel posudku z výše uvedených důvodů považuje předloženou rozptylovou studii z hlediska formální úplnosti za akceptovatelnou pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí. Věcná správnost použitých vstupních údajů, modelových předpokladů, výpočtových postupů a závěrů studie je hodnocena samostatně v navazujícím textu posudku.

Příloha 4a Akustická studie k projektu „Mercedes-Benz Truck Park v Chebu“ z hlediska hluku ze stavební činnosti vůči stávajícím akusticky chráněným objektům (Studio D – akustika s.r.o., 05/2026)

Příloha obsahuje akustickou studii členěnou na všeobecnou část, přehled hodnocených stavebních činností, výsledkovou část a závěrečné vyhodnocení. Součástí jsou použité metodické předpisy, výpočtové postupy a vstupní podklady, situační vymezení řešeného území a identifikace nejbližších akusticky chráněných objektů.

Studie obsahuje přehled stavebních souborů, harmonogramu výstavby, používané mechanizace, staveništní dopravy a předpokládané doby provozu jednotlivých zdrojů hluku. Samostatné výpočtové stavy jsou zpracovány pro vybrané dopravní a technické stavby, hrubé terénní úpravy, demolici komunikace a výstavbu objektů výrobního areálu.

Výsledky jsou prezentovány v podobě tabulek vypočtených hladin hluku, hlukových map s izofonami, situačních zákresů a fotodokumentace hodnocených objektů. Závěrečná část obsahuje porovnání výsledků s příslušným hygienickým limitem a souhrnné vyhodnocení hluku ze stavební činnosti.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Příloha 4a dokumentace EIA obsahuje obvyklé náležitosti standardní akustické studie zaměřené na hluk ze stavební činnosti, které jsou podstatné pro zpracování posudku. Studie uvádí použité metodické podklady, výpočtové postupy a softwarové nástroje, stanovuje příslušné hygienické limity dle platné legislativy, identifikuje akusticky chráněné objekty a referenční výpočtové body, specifikuje jednotlivé zdroje hluku včetně jejich emisních parametrů a rozsahu využití v hodnocených stavebních souborech a obsahuje vlastní výpočty hluku ve formě tabelárních výstupů i grafických izofonových map včetně souhrnného vyhodnocení výsledků.

Zpracovatel posudku nicméně konstatuje, že akustická studie nepracuje s členěním záměru na tři etapy realizace dle dokumentace. Předmětem hodnocení jsou samostatné stavební soubory označené jako D1a, IS1–IS3 + D2a, IS8–IS9, HTÚ, DE a stavba objektů výrobního areálu, nikoliv jednotlivé etapy realizace záměru, aniž by byl tento přístup ve studii nebo v dokumentaci jakkoliv vysvětlen.

Hodnocené stavební soubory odpovídají převážně stavebním činnostem souvisejícím s realizací první etapy záměru. Druhá etapa zahrnuje budoucí rozšíření výrobního areálu. Přestože je tato etapa v dokumentaci vymezena, není ve studii samostatně identifikována ani hodnocena z hlediska hluku ze stavební činnosti. Z předložených podkladů není zřejmé, zda stavební práce související s touto etapou jsou dostatečně reprezentovány hodnocenými stavebními soubory první etapy nebo zda mohou představovat samostatný zdroj hlukové zátěže. Je-li možné připustit, že charakter stavebních prací při rozšíření výrobního areálu bude obdobný jako u první etapy, není tato skutečnost v předložených podkladech výslovně doložena.

Třetí etapa je vymezena pro dodavatelský a subdodavatelský park. Dokumentace ji zahrnuje mezi součásti posuzovaného záměru a zohledňuje ji v celkových rozvojových plochách a kapacitních bilancích. Současně však uvádí, že konkrétní investor a technologie této etapy

nejsou v době zpracování dokumentace známy. Charakter budoucí zástavby a souvisejících stavebních činností proto není v dokumentaci jednoznačně specifikován. Přestože je třetí etapa součástí posuzovaného záměru, není v akustické studii z hlediska hluku ze stavební činnosti identifikována vůbec, a to ani formou samostatné stavební činnosti, výpočtového stavu nebo jiného hodnocení. Z předložených podkladů proto nelze ověřit charakter budoucích stavebních prací ani vyloučit, že budou představovat významný zdroj hluku. Současně není doloženo, že hodnocené stavební soubory představují nejhlučnější stavební práce v rámci celého záměru nebo že závěry studie lze bez dalšího vztáhnout rovněž na třetí etapu realizace.

Studie dále odkazuje na měření použité pro kalibraci výpočtového modelu prostřednictvím identifikovaného protokolu o zkoušce. Samotný protokol z měření ani výsledky měření však nejsou součástí předložené přílohy, a kalibraci výpočtového modelu proto nelze z předloženého podkladu samostatně ověřit.

Z hlediska formální úplnosti akustické studie jako samostatného odborného podkladu lze přílohu považovat za dostačující pro zpracování posudku ve vztahu ke stavebním činnostem hodnoceným v předložené studii. Nejvýznamnější nejasnost přetrvává ve vztahu ke třetí etapě záměru (dodavatelský a subdodavatelský park), pro kterou není vzhledem k neznámému charakteru budoucí zástavby doloženo samostatné vyhodnocení hluku ze stavební činnosti. Ze studie proto není zřejmé, zda jsou deklarované výsledky a plnění hygienických limitů reprezentativní rovněž pro celý posuzovaný záměr.

Příloha 4b Akustická studie k projektu „Mercedes-Benz Truck Park v Chebu“ z hlediska hluku z provozu záměru (Studio D – akustika s.r.o., 05/2026)

Příloha obsahuje akustickou studii členěnou na všeobecnou část, vymezení zdrojů hluku, výsledkovou část a závěrečné vyhodnocení. Součástí jsou použité metodické předpisy, výpočtové postupy a vstupní podklady, situační vymezení řešeného území, popis záměru a přehled nejbližších akusticky chráněných objektů.

Studie zahrnuje hluk z výrobních prostor, parkování, zásobování a pohybu vozidel uvnitř areálu a z venkovních stacionárních zdrojů. Uvádí jejich rozmístění, akustické parametry, dobu provozu a navrhovaná technická opatření. Součástí jsou také údaje o intenzitách areálové dopravy a popis plánované rozvodny 110/22 kV.

Výsledky jsou prezentovány v podobě tabulek vypočtených hladin hluku a hlukových map s izofonami pro denní a noční dobu. Závěrečná část obsahuje porovnání výsledků s hygienickými limity, energetický součet u objektu č. 5 a požadavek na individuální akustické opatření u objektu na pozemku parc. č. 59.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Příloha 4b dokumentace obsahuje obvyklé náležitosti standardní akustické studie zaměřené na hluk z provozu záměru, které jsou podstatné pro zpracování posudku. Studie uvádí použité metodické podklady, výpočtové postupy a softwarové nástroje, stanovuje příslušné hygienické limity dle platné legislativy, identifikuje akusticky chráněné objekty a referenční výpočtové body, specifikuje hodnocené zdroje hluku včetně jejich emisních parametrů a obsahuje vlastní výpočty hluku ve formě tabelárních výstupů i grafických izofonových map včetně souhrnného vyhodnocení výsledků. Hodnocení zahrnuje hluk z provozu areálu jako stacionárního zdroje ve smyslu nařízení vlády č. 272/2011 Sb., včetně dopravy realizované v areálu a jeho bezprostředním dopravním napojení.

Zpracovatel posudku nicméně konstatuje, že akustická studie je zpracována na základě provozních intenzit a zdrojů hluku odpovídajících první etapě záměru. Studie explicitně uvádí,

že ve výpočtu jsou uvažovány intenzity vyvolané provozem 1. etapy záměru, přičemž na těchto údajích jsou založeny veškeré následné výpočty a vyhodnocení.

Druhá etapa zahrnuje budoucí rozšíření výrobního areálu včetně školicího a zákaznického centra. Přestože je tato etapa v dokumentaci i ve studii lokalizačně a funkčně popsána, nejsou uvedeny informace umožňující ověřit, zda její provozní režim a související zdroje hluku jsou z hlediska hlukové zátěže dostatečně zohledněny modelovaným stavem první etapy, nebo zda budou představovat samostatný zdroj hlukové zátěže. Je-li možné připustit, že školicí a zákaznické centrum pravděpodobně nebude představovat významný zdroj hluku, není tato skutečnost v předložených podkladech výslovně doložena.

Třetí etapa je vymezena pro dodavatelský a subdodavatelský park. Dokumentace ji zahrnuje mezi součásti posuzovaného záměru a zohledňuje ji v celkových rozvojových plochách a kapacitních bilancích. Současně však uvádí, že konkrétní investor a technologie této etapy nejsou v době zpracování dokumentace známy. Charakter budoucích provozů a souvisejících zdrojů hluku proto není v dokumentaci jednoznačně specifikován. Přestože je třetí etapa součástí posuzovaného záměru, nejsou pro ni v akustické studii uvedeny žádné provozní intenzity, zdroje hluku ani samostatné výpočty hluku z provozu této části areálu. Označení „dodavatelský a subdodavatelský park“ samo o sobě nevypovídá o budoucí náplni území, přičemž může zahrnovat skladové, logistické, servisní, montážní i výrobní provozy nebo jejich kombinaci. Z předložených podkladů proto nelze ověřit charakter budoucích provozů ani vyloučit vznik dalších zdrojů hluku. Současně není doloženo, že provozní stav modelovaný pro první etapu představuje nejhlučnější provozní stav v rámci celého záměru nebo že závěry studie lze bez dalšího vztáhnout rovněž na třetí etapu realizace.

Studie dále odkazuje na měření použité pro kalibraci výpočtového modelu prostřednictvím identifikovaného protokolu o zkoušce. Samotný protokol z měření ani výsledky měření však nejsou součástí předložené přílohy, a kalibraci výpočtového modelu proto nelze z předloženého podkladu samostatně ověřit.

Z hlediska formální úplnosti akustické studie jako samostatného odborného podkladu lze přílohu považovat za dostačující pro zpracování posudku ve vztahu k provoznímu stavu odpovídajícímu první etapě záměru. Nejvýznamnější nejasnost přetrvává ve vztahu ke třetí etapě záměru (dodavatelský a subdodavatelský park), pro kterou nejsou v předložené studii doloženy provozní intenzity, rozsah zdrojů hluku ani samostatné vyhodnocení jejich hlukových vlivů. Ze studie proto není zřejmé, zda jsou deklarované výsledky a plnění hygienických limitů reprezentativní rovněž pro celý posuzovaný záměr.

Příloha 4c Akustická studie projektu „Mercedes-Benz Truck Park v Chebu“ z hlediska hluku z automobilové dopravy vůči stávajícím akusticky chráněným objektům (Studio D – akustika s.r.o., 05/2026)

Příloha obsahuje akustickou studii členěnou na všeobecnou část, popis a validaci matematického modelu, vymezení hygienických limitů, výsledkovou část a závěrečné vyhodnocení. Součástí jsou použité metodické předpisy, výpočtové postupy a vstupní podklady, situační vymezení řešeného území, přehled hodnocených komunikací a identifikace akusticky chráněných objektů a referenčních výpočtových bodů.

Výpočtové stavy jsou zpracovány pro období výstavby v roce 2027, provoz první etapy v roce 2029 a provoz první a druhé etapy v roce 2035, včetně variant bez železničního překladiště a s jeho realizací. Studie uvádí vstupní intenzity automobilové dopravy a porovnává výhledové stavy bez záměru a se záměrem.

Výsledky jsou prezentovány v podobě tabulek vypočtených hladin hluku a hlukových map s izofonami pro denní a noční dobu. Závěrečná část obsahuje souhrnné porovnání jednotlivých výpočtových stavů a vyhodnocení protihlukových opatření, zejména snížení nejvyšší dovolené rychlosti, protihlukových stěn, změny povrchu vozovky a individuálních opatření na dotčených objektech.

Komentář zpracovatele posudku:

Příloha 4c dokumentace obsahuje obvyklé náležitosti standardní akustické studie zaměřené na hluk z automobilové dopravy, které jsou podstatné pro zpracování posudku. Studie uvádí použité metodické podklady, výpočtové postupy a softwarové nástroje, stanovuje příslušné hygienické limity dle platné legislativy, identifikuje akusticky chráněné objekty a referenční výpočtové body, specifikuje hodnocené zdroje hluku a obsahuje vlastní výpočty hluku ve formě tabelárních výstupů i grafických izofonových map včetně souhrnného vyhodnocení výsledků. Součástí studie je rovněž validace výpočtového modelu na základě terénního měření hluku a vyhodnocení několika výhledových dopravních stavů.

Studie hodnotí hluk ze silniční dopravy pro výhledové stavy roku 2027, 2029 a 2035. Modelován je stav bez záměru, stav odpovídající realizaci první etapy záměru a výhledový stav odpovídající realizaci první a druhé etapy záměru, a to včetně variantních scénářů souvisejících s provozem příp. samostatně připravovaného železničního překladiště. Hodnocení je založeno na dopravně-inženýrských podkladech a prognózách intenzit dopravy pro jednotlivé modelované stavy.

Zpracovatel posudku nicméně konstatuje, že v hodnocených stavech absentuje třetí etapa záměru. Zatímco první a druhá etapa jsou v akustické studii z dopravy zohledněny prostřednictvím modelovaných výhledových stavů, třetí etapa záměru, vymezená jako dodavatelský a subdodavatelský park, není v předložené studii samostatně dopravně vyhodnocena. Pro tuto etapu nejsou uvedeny samostatné dopravní intenzity, dopravní prognózy ani výpočtové stavy, ze kterých by bylo možné ověřit její vliv na hlukovou situaci v dotčeném území.

Vlastní dokumentace přitom zahrnuje třetí etapu mezi součásti posuzovaného záměru a zohledňuje ji v celkových rozvojových plochách a kapacitních bilancích. Současně však uvádí, že konkrétní investor a technologie této etapy nejsou v době zpracování dokumentace známy. Charakter budoucích provozů, jejich dopravní nároky a související intenzity automobilové dopravy proto nejsou v dokumentaci jednoznačně specifikovány.

Ze studie ani z dokumentace proto není zřejmé, zda modelovaný stav roku 2035 představuje konečný a nejvyšší dopravní stav celého záměru, nebo zda může být po realizaci třetí etapy dále navýšen. Současně není doloženo, že dopravní zatížení vyvolané třetí etapou bude z hlediska hlukových vlivů nevýznamné nebo dostatečně zohledněné v modelovaných stavech první a druhé etapy.

Studie dále využívá pro validaci výpočtového modelu výsledky terénního měření hluku a uvádí nejistotu modelu. Samotný protokol z měření ani podrobné porovnání naměřených a vypočtených hodnot však nejsou součástí předložené přílohy, a rozsah dosažené shody mezi měřením a výpočtovým modelem proto nelze z předloženého podkladu samostatně ověřit.

Z hlediska metodiky, použitých podkladů, validace výpočtového modelu a rozsahu hodnocení modelovaných stavů lze akustickou studii považovat za standardně zpracovaný odborný podklad. Nejasnost přetrvává ve vztahu ke třetí etapě záměru (dodavatelský a subdodavatelský park), pro kterou nejsou v předložené studii doloženy dopravní intenzity ani samostatné vyhodnocení hlukových vlivů vyvolané dopravy. Ze studie proto není zřejmé, zda

jsou deklarované výsledky a plnění hygienických limitů reprezentativní rovněž pro konečný stav celého posuzovaného záměru.

Příloha 5 Autorizované posouzení vlivů na veřejné zdraví (A. Skácel, 06/2026)

Příloha obsahuje autorizované posouzení členěné na popis záměru a dotčeného území, identifikaci zdravotně významných faktorů, hodnocení vztahu dávky a odpovědi, hodnocení expozice, charakterizaci zdravotních rizik, vyhodnocení psychických a subjektivních vlivů, nejistoty a závěrečné shrnutí. Součástí jsou rovněž údaje o autorizované osobě, použité metodické a informační zdroje a přílohy.

Posouzení se zaměřuje na zdravotní účinky hluku z výrobních technologií, vnitroareálové dopravy a dopravy na veřejné komunikační síti a na chemické znečištění ovzduší z technologických a dopravních zdrojů. Hodnoceny jsou zejména suspendované částice PM_{10} a $PM_{2,5}$, oxid dusičitý, benzen, benzo(a)pyren, těkavé organické látky, butylacetát a hexamethylendiizokyanát.

Výsledková část obsahuje vymezení referenčních bodů a dotčené populace, hodnocení expozice a kvalitativní i kvantitativní charakterizaci zdravotních rizik hluku a chemických imisí. Závěrečná část shrnuje výsledky posouzení jednotlivých zdravotně významných faktorů, související nejistoty a celkové předpokládané ovlivnění veřejného zdraví.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Příloha č. 5 je zpracována jako autorizované posouzení vlivů na veřejné zdraví vycházející z výsledků hlukové studie a rozptylové studie předložených v samostatných přílohách dokumentace. Předmětem hodnocení jsou jak zdravotní rizika související s expozicí hluku, tak zdravotní rizika související s expozicí chemickým látkám v ovzduší. Posouzení je zpracováno v souladu s obvyklým metodickým postupem hodnocení zdravotních rizik zahrnujícím identifikaci nebezpečnosti, charakterizaci nebezpečnosti, hodnocení expozice a charakterizaci rizika. Současně využívá standardní metodické podklady a doporučení Ministerstva zdravotnictví, Státního zdravotního ústavu a Světové zdravotnické organizace.

V části věnované hluku příloha hodnotí zdravotní význam zjištěných změn hlukové zátěže, včetně posouzení pravděpodobné míry obtěžování a narušování spánku. V části zaměřené na kvalitu ovzduší jsou posouzeny zejména suspendované částice PM10 a PM2,5, oxid dusičitý, benzen, benzo(a)pyren a další látky identifikované v rozptylové studii, a to včetně hodnocení nekarcinogenních i karcinogenních rizik. Součástí hodnocení je rovněž zohlednění existujícího imisního pozadí a vyhodnocení očekávaných změn zdravotních ukazatelů v dotčeném území.

Zpracovatel posudku neidentifikoval významnější chybějící náležitosti, které by omezovaly využitelnost podkladu pro potřeby posouzení vlivů na veřejné zdraví. Předložené hodnocení obsahuje všechny základní kroky a informace, které jsou pro tento typ odborného podkladu obvykle požadovány, a poskytuje jednoznačné závěry jak ve vztahu k hlukové zátěži, tak ve vztahu k expozici chemickým látkám v ovzduší. Součástí podkladu jsou rovněž doporučení týkající se ověření vybraných modelových předpokladů v období provozu a minimalizace rizik v období výstavby.

Z hlediska formální úplnosti lze tuto přílohu považovat za dostačující pro zpracování posudku. Požadavky na autorizované posouzení vlivů na veřejné zdraví vyplývají zejména z § 19 odst. 1 ZPV, podrobné závazné náležitosti a struktura tohoto podkladu však nejsou právními předpisy dále explicitně stanoveny.

Příloha 6 Hodnocení vlivu zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny podle § 67 zákona č. 114/1992 Sb. (RNDr. Kateřina Lagner Zímová a kol., 06/2026)

Příloha obsahuje hodnocení členěné na údaje o zásahu, popis stavu přírody a krajiny, identifikaci dotčených zájmů ochrany přírody a krajiny, vlastní hodnocení vlivů, návrh opatření a závěrečné shrnutí. Součástí jsou rovněž údaje o zpracovatelkách, vymezení řešeného území, použité informační zdroje a grafické přílohy.

Hodnocení zahrnuje zejména významné krajinné prvky, územní systém ekologické stability, krajinný ráz, obecnou ochranu rostlin a živočichů, ochranu volně žijících ptáků, dřeviny rostoucí mimo les, zvláště chráněná území, soustavu Natura 2000 a zvláště chráněné druhy rostlin a živočichů.

Výsledková část obsahuje vyhodnocení očekávaných vlivů zásahu na jednotlivé identifikované zájmy ochrany přírody a krajiny. Závěrečná část shrnuje výsledky hodnocení a uvádí opatření k vyloučení, zmírnění a kompenzaci negativních vlivů zásahu.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Hodnocení vlivu zásahu na přírodu a krajinu podle § 67 ZOPK (dále jen „hodnocení vlivu zásahu“) není taxativně požadovanou přílohou dokumentace dle ZPV. V rámci § 67 ZOPK je nicméně uvedeno (cit.):

„(1) Ten, kdo v rámci výstavby nebo jiného užívání krajiny zamýšlí uskutečnit závažné zásahy, které by se mohly dotknout zájmů chráněných podle částí druhé, třetí a páté tohoto zákona (dále jen „investor“), je povinen předem zajistit na svůj náklad provedení hodnocení vlivu zamýšleného zásahu na tyto chráněné zájmy. (...) Součástí hodnocení podle věty první je návrh opatření k vyloučení nebo alespoň zmírnění negativního vlivu na obecně nebo zvláště chráněné části přírody, nebo návrh náhradních opatření. Náležitosti hodnocení stanoví Ministerstvo životního prostředí vyhláškou.

(2) Hodnocení podle odstavce 1 se použije jako součást posouzení vlivů na životní prostředí podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, pokud splňuje zároveň požadavky tohoto zákona.“.

Pokud tedy takový podklad procesu EIA nesplňuje zároveň požadavky ZOPK na hodnocení vlivu zásahu dle § 67, pak tento podklad nelze uznat za hodnocení dle § 67 ZOPK. Jako podklad procesu EIA nicméně může být dostatečný, jakož i jakýkoliv jiný obdobný podklad, a „investor“ je nadále povinen jeho zpracováním v rámci dalších podkladů navazujících řízení. V daném případě nebylo zpracování hodnocení dle § 67 ZOPK stanoveno ani jako samostatný požadavek závěru zjišťovacího řízení, které nebylo provedeno z důvodu postupu podle § 6 odst. 3 ZPV.

Pokud by mělo být zpracovatelem posudku přesto ověřeno, zda předložená příloha obsahuje náležitosti hodnocení dle § 67 ZOPK, je třeba její obsah porovnat s požadavky § 7 vyhlášky č. 142/2018 Sb., o náležitostech posouzení vlivu záměru a koncepce na evropsky významné lokality a ptačí oblasti a o náležitostech hodnocení vlivu závažného zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny.

V případě bodu a) vyhlášky jsou údaje o zpracovateli hodnocení uvedeny v požadovaném rozsahu. Součástí dokumentu je samostatná příloha se jménem odpovědného zpracovatele i údaji o autorizaci pro provádění hodnocení podle § 67 ZOPK – Ing. Kateřina Lagner Zímová, držitelka autorizace č. j. MZP/2019/610/790 ze dne 7. 3. 2019, platnost autorizace do 14. 3. 2029.

Náležitosti § 7 písm. b) týkající se údajů o zásahu lze považovat za splněné. Dokument obsahuje název záměru, identifikaci investora, popis umístění, rozsahu a technického řešení, údaje o vstupních a výstupních parametrech záměru i údaje o etapizaci a časovém průběhu

realizace. Součástí hodnocení je rovněž popis variant řešení. Méně jednoznačně je však zpracováno samostatné odůvodnění výběru a posouzení jednotlivých variant, které je v textu obsaženo spíše rozptýleně a implicitně.

Požadavky § 7 písm. c) týkající se údajů o stavu přírody a krajiny v dotčeném území jsou naplněny ve značném rozsahu. Dokument obsahuje podrobný popis přírodních poměrů území, identifikaci potenciálně dotčených chráněných zájmů, výsledky biologických a dalších přírodovědných průzkumů, včetně údajů o jejich termínech, rozsahu a metodice. Součástí jsou rovněž rozsáhlé údaje o biotopech, zvláště chráněných druzích, významných krajinných prvcích, ÚSES a dalších složkách ochrany přírody. Méně jednoznačně jsou naplněny požadavky na systematické vymezení cílů ochrany jednotlivých chráněných zájmů, které jsou zpravidla dovozovány z jejich charakteristiky a právní ochrany, nikoliv vždy výslovně formulovány. Obdobně dokument neobsahuje samostatný přehled případných konzultací s orgány ochrany přírody a jejich závěrů, a nelze tak jednoznačně ověřit rozsah naplnění § 7 písm. c) bodu 4 vyhlášky.

V rámci § 7 písm. d) dokument obsahuje zhodnocení dostatečnosti použitých podkladů, jejich výčet a identifikaci zdrojů, identifikaci a popis předpokládaných vlivů záměru na jednotlivé chráněné zájmy, návrh zmírňujících a kompenzačních opatření, návrh monitoringu i závěrečné vyhodnocení významnosti vlivů. Požadavky § 7 písm. d) bodů 1, 2, 5 a 7 lze proto považovat za splněné. Určité dílčí nejasnosti přetrvávají ve vztahu k § 7 písm. d) bodu 4, neboť dokument sice pracuje s variantami řešení, neobsahuje však jejich výslovné pořadí z hlediska míry negativního ovlivnění chráněných zájmů. Obdobně není zcela systematicky zpracováno porovnání míry negativních vlivů bez realizace navržených opatření a po jejich realizaci ve smyslu § 7 písm. d) bodu 6. Tyto informace jsou v dokumentu obsaženy spíše průběžně v jednotlivých kapitolách hodnocení než formou samostatného souhrnného vyhodnocení.

Ve vztahu k § 7 písm. d) bodu 3 dokument obsahuje identifikaci okolních záměrů a stručné posouzení možnosti vzniku kumulativních a synergických vlivů. Faktické vyhodnocení kumulativních a synergických vlivů jednotlivých záměrů na chráněné zájmy je však provedeno pouze v omezeném rozsahu. V případě některých záměrů v bezprostředním okolí, zejména sousední těžební činnosti, dokument neobsahuje samostatné vyhodnocení jejich možného spolupůsobení s posuzovaným záměrem na jednotlivé chráněné zájmy z hlediska rozsahu, významnosti, délky trvání či opakování vlivů. Náležitost dle § 7 písm. d) bodu 3 lze proto považovat za naplněnou pouze částečně. Posouzení správnosti a dostatečnosti provedeného vyhodnocení kumulativních a synergických vlivů je současně předmětem odborného přezkumu v navazující části posudku.

Požadavek § 7 písm. d) bodu 7 lze považovat za splněný. Dokument obsahuje závěrečné souhrnné zhodnocení vlivů zásahu na chráněné zájmy, včetně závěrů o významnosti jednotlivých vlivů a o předpokládané přijatelnosti záměru za podmínky realizace navržených opatření.

Celkově lze konstatovat, že příloha obsahuje převážnou většinu náležitostí požadovaných § 7 vyhlášky č. 142/2018 Sb. a svým rozsahem i odbornou úrovní odpovídá hodnocení vlivu závažného zásahu podle § 67 ZOPK. Dílčí otázky lze identifikovat především ve vztahu k explicitní formulaci cílů ochrany jednotlivých chráněných zájmů, doložení případných konzultací, pořadí variant z hlediska míry negativního ovlivnění chráněných zájmů, rozsahu vyhodnocení kumulativních a synergických vlivů a k systematičnosti porovnání vlivů před a po realizaci navržených opatření. Tyto skutečnosti se však týkají především formální struktury a rozsahu prezentace jednotlivých náležitostí hodnocení. Věcná správnost a dostatečnost

provedeného vyhodnocení vlivů na chráněné zájmy je předmětem samostatného odborného přezkumu v dalších částech posudku.

Příloha 7 Vyhodnocení vlivu na krajinný ráz (Vitoňová a Lagner Zímová, 06/2026)

Příloha obsahuje hodnocení členěné na charakteristiku záměru a zájmového území, popis metodiky, vymezení dotčeného krajinného prostoru, vlastní hodnocení krajinného rázu, souhrn a závěr. Součástí jsou rovněž osvědčení zpracovatelek, mapové přílohy, terénní fotodokumentace a vizualizace z vybraných pohledových míst.

Metodická část popisuje použité podklady, terénní šetření, tvorbu 3D modelu a analýzu viditelnosti záměru. Vlastní hodnocení je členěno podle přírodní, kulturní a historické, vizuální a estetické charakteristiky krajiny a zahrnuje identifikaci a klasifikaci jednotlivých znaků krajinného rázu a stanovení míry jejich ovlivnění záměrem.

Samostatná část obsahuje vizualizace záměru z pěti vybraných pohledových míst, včetně variantního zobrazení izolační zeleně. Výsledky hodnocení jsou shrnuty v přehledových tabulkách podle jednotlivých znaků a zákonných kritérií ochrany krajinného rázu.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Příloha č. 7 dokumentace EIA obsahuje hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz ve smyslu § 12 zákona č. 114/1992 Sb. Studie vychází z metodického postupu Vorel et al. (2004) a obsahuje většinu obvyklých náležitostí tohoto typu odborného podkladu, které jsou podstatné pro zpracování posudku. Jedná se zejména o popis záměru z hlediska jeho možného vizuálního a prostorového působení, vymezení dotčeného krajinného prostoru, analýzu viditelnosti, vizualizace z vybraných pohledových míst, popis přírodních, kulturně-historických a vizuálně-estetických charakteristik krajiny, identifikaci významných znaků krajinného rázu a vyhodnocení vlivů záměru na jednotlivé kategorie chráněné podle § 12 zákona č. 114/1992 Sb.

Zpracovatel posudku současně konstatuje, že studie se odkazovanou metodikou řídí v jejích základních principech a přejímá řadu jeho hodnoticích kroků, včetně vymezení dotčeného krajinného prostoru, identifikace znaků krajinného rázu a stanovení míry zásahu do jednotlivých charakteristik chráněných podle § 12 zákona č. 114/1992 Sb. Nepřebírá však metodiku v jejím plném původním členění a nevyužívá všechny doporučené klasifikační nástroje. Zejména neprovádí samostatné vymezení oblastí a míst krajinného rázu a nepoužívá explicitní klasifikaci znaků krajinného rázu podle jejich významu, cennosti a projevu v podobě metodikou doporučené klasifikační matice. Tyto aspekty jsou ve studii zpracovány převážně věcně a popisně a částečně jsou promítnuty do identifikace rozhodujících znaků krajinného rázu a závěrečného hodnocení. Jedná se však spíše o odlišnou formu prezentace a strukturování hodnocení než o absenci samotného posouzení. Tuto skutečnost zpracovatel posudku nepovažuje za zásadní nedostatek. Metodický postup Vorel et al. (2004) představuje odborný metodický podklad, nikoliv právně závazný předpis stanovující povinný obsah studie krajinného rázu pro účely procesu EIA. Samotný metodický postup připouští využití pro různé typy podkladů, včetně dokumentace hodnocení vlivů na životní prostředí, a jeho rozsah se má odvíjet od konfliktnosti záměru a rozsahu možných vlivů na krajinu.

Současně platí, že závazné náležitosti tohoto podkladu pro účely procesu EIA nevyplývají přímo ani ze ZPV, ani ze ZOPK. Proces EIA zahrnuje vyhodnocení vlivů záměru na krajinu a krajinný ráz jako součást posouzení vlivů na životní prostředí, nenahrazuje však případné samostatné úkony orgánu ochrany přírody podle § 12 ZOPK. Podle § 12 odst. 2 ZOPK je k umisťování a povolování staveb, jakož i jiným činnostem, které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz, nezbytný souhlas orgánu ochrany přírody. Současně podle § 12 odst. 4 ZOPK platí, že krajinný ráz se neposuzuje v zastavěném území a v zastavitelných plochách, jsou-li v

příslušné územně plánovací dokumentaci stanoveny podmínky ochrany krajinného rázu dohodnuté s orgánem ochrany přírody. Posouzení, zda jsou v konkrétním případě naplněny podmínky pro samostatný postup podle § 12 ZOPK, případně zda se uplatní výjimka podle § 12 odst. 4 ZOPK, nepřísluší zpracovateli posudku ani samotnému procesu EIA. Předložené hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz v rámci dokumentace proto slouží především jako odborný podklad pro vyhodnocení vlivů záměru na krajinu a krajinný ráz v širších souvislostech procesu EIA, nikoliv jako náhrada případného souhlasu orgánu ochrany přírody podle § 12 ZOPK.

Z tohoto hlediska lze studii považovat za dostačující. Hodnocení se zabývá přírodní, kulturní a historickou charakteristikou dotčeného území, estetickými hodnotami, prostorovými vztahy, harmonickým měřítkem a vztahy v krajině, významnými krajinnými prvky, zvláště chráněnými územími, přírodním parkem, lokalitami soustavy Natura 2000 a dalšími hodnotami relevantními z hlediska § 12 ZOPK. Studie současně hodnotí viditelnost záměru a jeho prostorové uplatnění v krajině, včetně vizualizací z vybraných pohledových bodů, a formuluje závěry k míře zásahu do krajinného rázu. Součástí studie je rovněž návrh opatření ke zmírnění identifikovaných vlivů.

Zpracovatel posudku proto konstatuje, že studie obsahuje podstatné informace potřebné pro posouzení vlivu záměru na krajinný ráz v rámci procesu EIA. Z hlediska formální úplnosti a využitelnosti pro účely procesu EIA lze tuto přílohu považovat za dostačující pro zpracování posudku.

Příloha 8 Dendrologický průzkum (K. Lagner Zímová a kol., 04/2026)

Příloha obsahuje dendrologický průzkum členěný na charakteristiku plochy záměru, metodiku, inventarizaci dřevin, návrh náhradní výsadby, souhrn a doporučení. Součástí jsou rovněž mapový zákres dřevin, hodnoticí tabulka a fotodokumentace lokality.

Průzkum je zaměřen na dřeviny rostoucí mimo les v dotčeném území. Metodická část popisuje způsob terénního průzkumu a hodnocení jednotlivých stromů a porostních skupin podle jejich druhového složení, rozměrů, vitality, zdravotního stavu, stability, sadovnické a biologické hodnoty a dalších charakteristik.

Výsledková část obsahuje inventarizaci a prostorové vymezení jednotlivých dřevin a porostních skupin, souhrnný rozsah navrhovaného kácení a vyčíslení ekologické hodnoty odstraňovaných dřevin. Část věnovaná náhradní výsadbě uvádí doporučené druhy stromů a keřů, možné plochy pro jejich umístění a požadavky na následnou péči.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Příloha č. 8 dokumentace EIA obsahuje obvyklé informace k provedenému dendrologickému průzkumu a inventarizaci dřevin dotčených záměrem, dostačující pro potřeby zpracování posudku. Součástí podkladu je charakteristika zájmového území, identifikace relevantních zájmů ochrany přírody a krajiny, popis použité metodiky, soupis a druhové zařazení hodnocených dřevin, vyhodnocení dřevin určených ke kácení a souhrnné vyhodnocení rozsahu navrhovaných zásahů. Průzkum dále obsahuje základní informace o vazbě části hodnocených dřevin a porostů na prvky ÚSES, návrh vhodné druhové skladby náhradní výsadby a odpovídající mapové, tabulkové a fotografické přílohy. Inventarizační údaje o jednotlivých dřevinách a porostních skupinách jsou zpracovány v samostatné tabulkové příloze.

Nad rámec základní inventarizace je v rámci podkladu aplikována také řada hodnoticích kritérií a kvalitativní hodnocení jednotlivých dřevin a porostních skupin ve smyslu Standardu AOPK ČR A01 001 Hodnocení stavu stromů a souvisejících odborných metodik. Hodnoceny jsou zejména parametry vitality, zdravotního stavu, stability, fyziologického stáří a sadovnické

hodnoty jednotlivých stromů, stejně jako biologická hodnota, pěstební stav, vhodnost porostu, atraktivita umístění a další charakteristiky porostních skupin. Předložený podklad tak zahrnuje podstatné části hodnocení obvykle doporučované odbornými metodikami pro inventarizaci a posuzování mimolesní zeleně.

Za dílčí omezení podkladu lze považovat skutečnost, že návrh náhradní výsadby je formulován převážně v obecné rovině formou doporučené druhové skladby a možného umístění výsadeb, bez podrobnější specifikace jejich rozsahu, prostorového řešení a parametrů kompenzačních vegetačních úprav. Tyto otázky však bývají standardně řešeny až v navazujících stupních projektové přípravy a v příslušných řízeních podle zákona o ochraně přírody a krajiny.

Z hlediska formální úplnosti lze tuto přílohu považovat za dostačující pro zpracování posudku. Závazné náležitosti pro zpracování dendrologického průzkumu nejsou pro účely procesu EIA právními předpisy stanoveny v jednotném rozsahu a podrobnosti.

Příloha 9 Hodnocení vlivu na klima (DEKONTA, a.s., 05/2026)

Příloha obsahuje studii členěnou na identifikační údaje, charakteristiku záměru a řešeného území, přehled strategických dokumentů, predikci vývoje klimatu, metodiku klimatického prověřování, posouzení klimatické neutrality a odolnosti záměru vůči změně klimatu a závěrečné shrnutí. Součástí jsou rovněž seznam použitých podkladů, přehledové tabulky a mapové přílohy.

Mitigační část zahrnuje výpočet emisí skleníkových plynů z dopravy vyvolané záměrem pro hodnocené výhledové stavy. Adaptační část obsahuje analýzu citlivosti, expozice a zranitelnosti záměru vůči vybraným klimatickým jevům, zejména extrémním srážkám, povodním, teplotním extrémům, erozi, sesuvům půdy a požárům vegetace. Závěrečná část shrnuje výsledky obou oblastí hodnocení a uvádí navrhovaná mitigační a adaptační opatření.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Příloha č. 9 dokumentace obsahuje samostatnou studii zaměřenou na prověření záměru z hlediska klimatického dopadu. Studie se zabývá jak vlivem záměru na změnu klimatu, zejména z hlediska produkce emisí skleníkových plynů, tak jeho odolností vůči očekávaným projevům změny klimatu. Součástí podkladu je základní charakteristika záměru a řešeného území, popis klimatických podmínek dotčeného území, přehled relevantních strategických dokumentů v oblasti klimatu, predikce vývoje klimatu, posouzení klimatické neutrality a vyhodnocení odolnosti projektu vůči změně klimatu prostřednictvím analýzy citlivosti, expozice a zranitelnosti.

Při hodnocení přílohy je třeba rozlišit dvě metodické roviny. Studie je zpracována především podle Technických pokynů Evropské komise pro prověřování infrastruktury z hlediska klimatického dopadu pro období 2021–2027 a metodiky EIB pro uhlíkovou stopu infrastrukturních projektů. Tyto pokyny představují relevantní odborný rámec pro klimatické prověřování infrastrukturních projektů, zejména v souvislosti s investicemi podporovanými z vybraných nástrojů a fondů Evropské unie a dalšími infrastrukturními projekty, pro které jsou využívány jako doporučený metodický rámec. Nejde však o obecně závazný právní předpis stanovující náležitosti dokumentace EIA podle zákona č. 100/2001 Sb. Pro posouzení úplnosti dokumentace EIA je proto nutné vycházet zejména z požadavků přílohy č. 4 k zákonu č. 100/2001 Sb. a z metodického výkladu MŽP k aplikaci pojmu změna klimatu z října 2017.

Ve vztahu k uvedenému metodickému výkladu MŽP lze konstatovat, že předložená klimatická studie pokrývá hlavní věcné okruhy hodnocení změny klimatu. Obsahuje údaje o klimatické charakteristice území, vývoji klimatických podmínek, strategickém rámci v oblasti klimatu, energetických a provozních předpokladech záměru, využití obnovitelných zdrojů energie,

vyhodnocení emisí skleníkových plynů z vyvolané dopravy a posouzení zranitelnosti záměru vůči vybraným klimatickým rizikům. Studie se tedy zabývá jak mitigační, tak adaptační rovinou hodnocení.

Z hlediska mitigace studie uvádí očekávané nároky na elektrickou energii, předpoklad využívání elektřiny z obnovitelných zdrojů s certifikátem původu, přípravu části střech hlavní výrobní haly pro budoucí osazení fotovoltaickou elektrárnou, využití tepelných čerpadel pro vytápění a chlazení budov, rekuperaci tepla a předpokládaný rozvoj elektrické nákladní dopravy při návozu komponentů. Tyto údaje dokládají, že dokumentace se nezaměřuje pouze na výpočet emisí z dopravy, ale popisuje také základní koncepční prvky směřující ke snížení energetické a emisní náročnosti provozu.

Za dílčí metodické omezení podkladu lze nicméně považovat skutečnost, že vlastní kvantifikace emisí skleníkových plynů je provedena zejména pro dopravu vyvolanou záměrem a nepředstavuje úplné vyhodnocení celkové uhlíkové bilance záměru v širším rozsahu všech potenciálně relevantních přímých a nepřímých emisí ve smyslu metodického výkladu MŽP. Samostatně a kvantitativně tak nejsou vyhodnoceny všechny širší souvislosti změn využití území, záboru půdy, odstranění vegetace, energetické náročnosti provozu, stavební fáze a dalších souvisejících provozních vstupů. Současně je však nutné uvést, že pro podklady procesu EIA nejsou v tomto směru právními předpisy stanoveny žádné jednotné závazné metody, emisní limity ani rozhodovací kritéria. Uvedené omezení proto samo o sobě nezakládá nepoužitelnost podkladu pro účely procesu EIA, je však vhodné jej identifikovat jako omezení rozsahu provedeného emisního výpočtu.

V části adaptační odolnosti studie identifikuje relevantní klimatická rizika, zejména extrémní srážkové události, teplotní extrémy, sucho a související změny vodní bilance území. Studie správně uvádí potřebu věnovat pozornost zejména hospodaření se srážkovými vodami, kapacitě retenčních a vsakovacích objektů, dešťové kanalizaci, zelené infrastruktuře a odolnosti technické infrastruktury vůči extrémním teplotám. Z hlediska kritického posouzení však podklad již v omezené míře dokládá, zda konkrétní navržené řešení výrobních hal, chlazení, ventilace, retenčně-vsakovacích objektů a odvodnění areálu těmto identifikovaným klimatickým rizikům skutečně odpovídá. V tomto směru studie spíše obecně vyhodnocuje zranitelnost daného typu záměru a formuluje vhodné směry adaptačních opatření, než aby provedla podrobné ověření dostatečnosti konkrétních technických parametrů předloženého řešení.

Toto omezení je částečně kompenzováno ostatními částmi dokumentace a souvisejícími odbornými podklady, zejména popisem systému hospodaření se srážkovými vodami, návrhem retenčně-vsakovacích objektů, oddělením čistých a potenciálně kontaminovaných srážkových vod, předčištěním vod z rizikových ploch a vyhodnocením souladu záměru s cíli rámcové směrnice o vodách. Tyto podklady dokládají základní koncepci řešení hospodaření se srážkovými vodami, u 1. etapy i s uvedením základních kapacitních parametrů. Současně z nich však vyplývá, že část detailního technického řešení, zejména pro navazující etapy a přesné konstrukční provedení systému odvádění, retence a vsakování srážkových vod, má být upřesněna až v dalších stupních projektové přípravy.

Z hlediska formální úplnosti lze přílohu č. 9 považovat za použitelný a v základních rysech dostačující podklad pro zpracování posudku. Předložená studie obsahuje převážnou část hlavních okruhů doporučovaných pro hodnocení vlivu záměru na změnu klimatu a jeho zranitelnosti vůči projevům změny klimatu, avšak s výše uvedenými metodickými omezeními. Tato omezení nepředstavují důvod k závěru, že by problematika klimatu nebyla v dokumentaci hodnocena nebo že by byly zjištěny dosud neposouzené významné negativní vlivy záměru. Pro navazující projektovou přípravu je však vhodné požadovat, aby konkrétní technická řešení

hospodaření se srážkovými vodami, odvodnění, chlazení a ventilace výrobních objektů byla dále doložena také z hlediska jejich odolnosti vůči očekávaným projevům změny klimatu, zejména vůči přívalovým srážkám, teplotním extrémům a změnám vodní bilance území. Tento požadavek je zohledněn v rámci návrhu podmínek stanoviska EIA.

V rámci podkladů společnosti DEKONTA, a.s., obdržených dne 24. 9. 2026 na základě žádosti zpracovatele posudku ze dne 17. 9. 2026, viz samostatná příloha posudku, zpracovatelé dokumentace doplnili, že klimatická odolnost byla posuzována pouze kvalitativně. Směrem k extrémním srážkám odkázali na dimenzování centrálního retenčně-vsakovacího poldru první etapy na desetiletou srážku, bezodtokový objem 7 400 m³, regulovaný odtok nejvýše 3 l/s/ha, havarijní přepady střech a možnost povrchového rozlivu při překročení kapacity. Ve vztahu k teplotním extrémům odkázali na světlé fasádní a střešní pláště a budoucí návrh nuceného větrání a chlazení podle příslušných požadavků. U sucha a změn vodní bilance uvedli napojení na veřejný vodovod, zachycení srážkových vod a rozsah zelených ploch. Reakce podrobněji vysvětluje předpoklady kvalitativního závěru studie, sama však nepředstavuje kvantitativní ověření klimatické odolnosti konečného technického řešení. Požadavek posudku na její doložení v navazující projektové přípravě proto zůstává zachován.

Příloha 10 Dopravně inženýrské podklady (ETC, 04/2026 a rozšíření 06/2026)

Příloha obsahuje dopravně inženýrské podklady členěné na vymezení účelu a řešeného území, přehled vstupních podkladů, popis stávající komunikační sítě a intenzit dopravy, charakteristiku dopravního řešení záměru, stanovení záměrem vyvolané dopravy, výhledové dopravní modely a kapacitní posouzení komunikační sítě.

Součástí dokumentu jsou údaje o stávajících a výhledových intenzitách osobní, lehké nákladní a těžké nákladní dopravy, jejím směrovém a časovém rozdělení a využití jednotlivých areálových vjezdů. Výpočtové stavy jsou zpracovány pro stávající stav, období výstavby a jednotlivé fáze provozu záměru, včetně variant bez železničního překladiště a s jeho realizací.

Výsledky jsou prezentovány v podobě situačních výkresů, kartogramů intenzit a distribuce dopravy, součtových tabulek pro sledované profily a výstupů kapacitního posouzení vybraných křižovatek, areálových vjezdů a navazujících komunikací.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Příloha č. 10 dokumentace EIA obsahuje základní i obvyklé náležitosti standardních dopravně-inženýrských podkladů (DIP), které představují podstatný vstup zejména pro navazující hlukové a rozptylové studie. Pro zpracování dopravně-inženýrských podkladů nejsou stanoveny zákonné náležitosti a jejich zpracování se řídí zejména oborovými metodickými doporučeními a technickými podmínkami, které jsou podrobněji rozpracovány především pro oblast silniční dopravy.

Předložené dopravně-inženýrské podklady obsahují popis použitého dopravního modelu a metodického postupu, charakteristiku zájmového území a dopravní infrastruktury, popis vstupních dopravních intenzit, prognózu intenzit dopravy v jednotlivých výhledových stavech, zohlednění výhledové podoby dopravní sítě (dopravní nabídka), předpokládaného vývoje dopravních vztahů a intenzit (dopravní poptávka) a odpovídající grafické, mapové a tabulkové výstupy. Prognóza dopravy je zpracována s využitím postupů vycházejících z TP 225 Prognóza intenzit automobilové dopravy a souvisejících metodických podkladů.

Součástí podkladu je členění dopravy podle jednotlivých kategorií vozidel a zohlednění hromadné dopravy, která je zahrnuta v kategorii vozidel nad 3,5 t a je součástí uváděných

celkových intenzit dopravy. V tomto směru zpracovatel posudku neidentifikoval významnější chybějící vstupní údaje potřebné pro navazující hlukové a rozptylové výpočty.

Dopravně-inženýrské podklady současně pracují s variantami dalšího rozvoje území zahrnujícími variantní scénář s příp. realizací samostatně připravovaného železničního překladiště a bez jeho realizace, které se promítají do prognózovaných intenzit silniční dopravy. Z podkladů vyplývá, že existence železničního překladiště je v dopravním modelu zohledněna prostřednictvím změny prognózovaných intenzit silniční dopravy, zejména v důsledku převzetí části přepravních výkonů železniční dopravou. Vlastní prognóza železniční dopravy, očekávané počty vlaků, skladba železničních souprav, směrové vedení vlakové dopravy ani další provozní parametry železničního provozu však nejsou v rámci dopravně-inženýrských podkladů samostatně hodnoceny. Podklad tak zachycuje především dopady existence překladiště na silniční dopravu, nikoliv samostatně rozsah a parametry železniční dopravy vyvolané jeho provozem. Současně z dokumentace ani jejích odborných příloh není zřejmé, zda je případná záměrem vyvolaná železniční doprava považována za součást stávajících či povolených kapacit železniční infrastruktury, jako je zpravidla obvyklé v obdobných případech, nebo případně zda má být předmětem samostatného posouzení v jiném řízení. Tato skutečnost nepředstavuje zásadní omezení využitelnosti podkladu pro hodnocení silniční dopravy, hluku a imisních příspěvků ze silniční dopravy, je však vhodné ji identifikovat jako omezení rozsahu posuzovaných dopravních vztahů, žádoucí k prověření v rámci hodnocení správnosti.

Příloha 11 Plná moc k podání a projednání Dokumentace

Příloha obsahuje plnou moc dokládající oprávnění zmocněnce zastupovat oznamovatele při podání a projednání dokumentace záměru a při souvisejících úkonech v procesu posuzování vlivů na životní prostředí.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Příloha č. 11 dokumentace EIA obsahuje plnou moc udělenou k zastupování oznamovatele v souvislosti s podáním a projednáním dokumentace EIA. Příloha dokládá oprávnění příslušné osoby jednat jménem oznamovatele v průběhu procesu posuzování vlivů na životní prostředí, není však samostatnou zákonnou náležitostí dokumentace podle přílohy č. 4 ZPV.

Příloha je pro účely procesu EIA považována za dostatečnou a bez připomínek.

Příloha 12 Fotodokumentace

Příloha obsahuje soubor 18 fotografií zachycujících stav a charakter zájmového území a jeho okolí. Dokumentuje zejména celkové pohledy na území, stávající komunikace a doprovodné dřeviny, areál štěrkopískovny Dřenice, remíz s tůní, meliorační vodní linii, výskyt invazních druhů rostlin, okolní zemědělskou a průmyslovou zástavbu a vybrané objekty v okolí záměru.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Přiložená fotodokumentace představuje vhodný doplňující podklad dokumentace, ilustrující zejména stav a charakter dotčeného území v době přípravy záměru. Nejedná se však o přílohu vyžadovanou právními předpisy ani o podklad nezbytný pro odborné hodnocení vlivů záměru na životní prostředí. Zpracovatel posudku proto nepovažuje za účelné podrobněji hodnotit její rozsah či úplnost.

Příloha je pro účely procesu EIA považována za dostatečnou a bez připomínek.

Příloha 13 Posouzení souladu záměru s cíli rámcové směrnice o vodách (DEKONTA, 06/2026)

Příloha obsahuje posouzení souladu záměru s cíli směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES. Dokument je členěn na úvod, identifikaci dotčených útvarů povrchových a podzemních vod a jejich stavu, popis záměru ve vztahu k vodnímu prostředí, vyhodnocení možných vlivů na jednotlivé vodní útvary a závěrečné posouzení souladu s environmentálními cíli směrnice.

Součástí je vymezení možných vlivů v období výstavby a provozu, popis nakládání se srážkovými a odpadními vodami, zásobování vodou a preventivních, technických, organizačních a monitorovacích opatření. Závěrečná část shrnuje posouzení možného zhoršení ekologického, chemického a kvantitativního stavu dotčených vodních útvarů a možného ovlivnění dosažení jejich environmentálních cílů.

Komentář zpracovatele posudku:

Příloha č. 13 obsahuje posouzení souladu záměru s cíli Rámcové směrnice o vodách 2000/60/ES zaměřené zejména na identifikaci dotčených útvarů povrchových a podzemních vod, vyhodnocení jejich stavu, posouzení možného ovlivnění vodního prostředí záměrem a ověření souladu záměru s požadavkem nezhoršení stavu vodních útvarů a s environmentálními cíli podle článku 4 směrnice 2000/60/ES. Součástí podkladu jsou rovněž informace o chráněné oblasti přirozené akumulace vod, ochranných pásmech vodních zdrojů a přírodních léčivých zdrojů, způsobu nakládání se srážkovými a odpadními vodami, havarijních rizicích a navržených ochranných opatřeních.

Zpracovatel posudku nicméně konstatuje, že předložený podklad je prakticky jedinou odborně zaměřenou studií vlivu záměru na vody, avšak není koncipován jako komplexní hydrogeologická studie ani jako samostatné vodohospodářské posouzení v plném rozsahu. Absentují zejména informace běžně obsažené v hydrogeologických studiích, jako např. podrobnější hydrogeologická charakteristika území, přehled individuálních vodních zdrojů, podrobnější posouzení možného kvantitativního ovlivnění podzemních vod nebo samostatně zpracovaný návrh monitoringu. Převážná část těchto informací je obsažena alespoň ve vlastní dokumentaci, včetně údajů o CHOPAV, ochranných pásmech vodních zdrojů, ochranných pásmech přírodních léčivých zdrojů, záplavových územích, hydrogeologických poměrech, kvalitě vod a navržených ochranných opatřeních. Podklad neobsahuje ani samostatný přehled individuálních studní a nezabývá se jejich možným ovlivněním. Z textu posouzení i dokumentace pouze vyplývá, že záměr není spojen s odběry podzemních vod ani se zásahy do hlubších hydrogeologických struktur a potenciální vlivy jsou posuzovány především z hlediska možné změny kvality vod. Součástí navržených opatření je rovněž monitoring podzemních vod směrem k vodnímu zdroji Jesenice - Nebanice. Absence samostatného hodnocení individuálních studní tak sama o sobě nepředstavuje zásadní omezení využitelnosti podkladu pro posouzení souladu záměru s cíli Rámcové směrnice o vodách, pakliže jsou její předpoklady oprávněné.

Zpracovatel posudku dále konstatuje, že ačkoliv podklad identifikuje ochranné pásmo přírodních léčivých zdrojů Františkových Lázní a zohledňuje jeho existenci mezi územními limity, neobsahuje samostatnou úvahu o vztahu záměru k přírodním léčivým zdrojům ani explicitní zdůvodnění, proč nebylo takové hodnocení považováno za potřebné. Obdobně není podrobněji rozpracována otázka možného kvantitativního ovlivnění útvarů podzemních vod v souvislosti s rozsáhlým zastavěním a zpevněním území. Tyto skutečnosti lze považovat za dílčí omezení přezkoumatelnosti podkladu, žádoucí k dalšímu prověření, nikoliv však za absenci jeho základních náležitostí pro účely posouzení souladu záměru s cíli Rámcové směrnice o vodách.

Z podkladu současně nevyplývá, zda byl zpracován osobou disponující relevantní odbornou způsobilostí podle zákona č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, případně jinou odbornou

autorizací relevantní pro hydrogeologické hodnocení. Ani takový požadavek však pro zpracování posouzení souladu záměru s cíli Rámcové směrnice o vodách přímo nevyplývá ze ZPV ani z vodoprávních předpisů. Závazné náležitosti pro zpracování tohoto podkladu nevyplývají přímo ze ZPV, vodního zákona ani z prováděcích předpisů k Rámcové směrnici o vodách, stejně jako povinnost zpracování osobou s relevantní odbornou způsobilostí. Rozhodující je především skutečnost, zda podklad umožňuje identifikovat dotčené útvary povrchových a podzemních vod a posoudit, zda realizace záměru může vést ke zhoršení jejich stavu nebo ohrozit dosažení příslušných environmentálních cílů. Z tohoto hlediska lze předloženou přílohu považovat za obsahově i formálně dostačující pro zpracování posudku. Věcná správnost jednotlivých vstupních předpokladů, hodnocení možných vlivů a závěrů posouzení je předmětem další části posudku.

V rámci podkladů společnosti DEKONTA, a.s., obdržených dne 24. 9. 2026 na základě žádosti zpracovatele posudku ze dne 17. 9. 2026, viz samostatná příloha posudku, bylo následně uvedeno, že závěry dokumentace EIA vycházejí mimo jiné z průzkumů společností SG Geotechnika a.s. a G-Consult, spol. s r.o., přičemž odpovědným řešitelem geologických prací průzkumu z března 2026 byl Ing. Michal Kofroň. Kapitoly dokumentace týkající se vod a hydrogeologických poměrů zpracovala Mgr. Zdenka Szurmanová, držitelka odborné způsobilosti v hydrogeologii a sanační geologii č. 2166/2012. Nadále však platí, že vlastní příloha č. 13 tuto odbornou odpovědnost transparentně neuvádí a některé její závěry nejsou dostatečně propojeny s konkrétními výsledky odborných průzkumů.

Příloha 14 Osvědčení o autorizaci zpracovatele Dokumentace

Příloha obsahuje osvědčení o odborné způsobilosti Ing. Pavla Veselého a rozhodnutí Ministerstva životního prostředí o prodloužení jeho autorizace do 31. prosince 2026.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Příloha č. 14 dokumentace EIA obsahuje osvědčení o odborné způsobilosti odpovědného zpracovatele dokumentace ke zpracování dokumentace podle § 19 ZPV, včetně navazujících rozhodnutí o prodloužení autorizace. Příloha dokládá splnění zákonného požadavku na odbornou způsobilost zpracovatele dokumentace, není však samostatnou zákonnou náležitostí dokumentace podle přílohy č. 4 ZPV.

Příloha je pro účely procesu EIA považována za dostatečnou a bez připomínek.

Zpracovatel posudku v daném případě nepostrádá žádnou další mapovou, grafickou ani jinou přílohu nezbytnou pro posouzení vlivů záměru na životní prostředí, a to včetně podrobnějších vizualizací záměru nad rámec podkladů již obsažených ve studii vlivu záměru na krajinný ráz. Vyjádření orgánů územního plánování z hlediska souladu záměru s územně plánovací dokumentací již není zákonem vyžadovanou náležitostí dokumentace EIA.

Z hlediska formální úplnosti lze soubor společných příloh považovat za dostačující pro zpracování posudku.

ÚPLNOST DOKUMENTACE DLE POŽADAVKŮ ZJIŠŤOVACÍHO ŘÍZENÍ DLE § 7 CIT. ZÁKONA

V rámci této kapitoly zpracovatel posudku zpravidla hodnotí úplnost dokumentace EIA z hlediska požadavků na dokumentaci EIA uplatněných v rámci předchozího zjišťovacího řízení k záměru. Faktická správnost těchto doplnění je již sloučena s předmětem hodnocení správnosti jednotlivých předložených dokumentů v další části posudku.

Vzhledem k tomu, že v daném případě bylo využito postupu dle § 6 odst. 3 ZPV, nebylo provedeno zjišťovací řízení a nebyly tak uplatněny ani předchozí požadavky na dokumentaci EIA v rámci tohoto řízení. Hodnocení úplnosti z tohoto pohledu je tak v daném případě bezpředmětné.

SOUHRNNÝ KOMENTÁŘ ZPRACOVATELE POSUDKU K ÚPLNOSTI DOKUMENTACE

Zpracovatel posudku považuje dokumentaci i její odborné přílohy za formálně dostatečně úplné a způsobilé pro zpracování posudku. V rámci kontroly jejich náležitostí nicméně identifikoval několik dílčích nedostatků, omezení přezkoumatelnosti a metodických nejasností. Jedná se převážně o otázky rozsahu, struktury a doložení některých podkladů. Dokumentace v řadě případů přebírá závěry odborných studií bez podrobnějšího vysvětlení jejich vstupních předpokladů a bez zřetelného vymezení rozsahu hodnocených variant. Ne všechny aspekty záměru jsou zároveň v jednotlivých kapitolách dokumentace důsledně popsány ve stejném rozsahu jako v navazujících odborných přílohách. Jedná se zejména o otázky podrobnějšího technického řešení některých stavebních objektů, způsobu zakládání staveb, návaznosti jednotlivých etap záměru, vyhodnocení železničního překladiště a některých vodohospodářských souvislostí záměru ve vztahu k ochraně podzemních vod a přírodních léčivých zdrojů. Tyto skutečnosti samy o sobě nebrání zpracování posudku, v několika případech však zvyšují závislost dokumentace na obsahu odborných příloh a snižují její samostatnou přezkoumatelnost.

Významnější výhrady se týkají především akustických studií. Všechny tři akustické podklady jsou založeny převážně na parametrech první etapy záměru, zatímco třetí etapa představující dodavatelský a subdodavatelský park není z hlediska stavebního hluku, provozního hluku ani vyvolané dopravy samostatně vyhodnocena. Současně nejsou doloženy protokoly z měření použité pro kalibraci a validaci výpočtových modelů, takže správnost provedené kalibrace nelze z předložených podkladů samostatně ověřit.

Další výhrada se týká rozptylové studie, která výslovně nevyhodnocuje imisní limity určené k ochraně ekosystémů a vegetace pro oxidy dusíku a oxid siřičitý. Přestože tato skutečnost podle názoru zpracovatele posudku pravděpodobně nemění celkové závěry hodnocení vlivů na ovzduší, představuje dílčí omezení její úplnosti a přezkoumatelnosti.

V biologickém hodnocení byly identifikovány dílčí metodické nedostatky spočívající zejména v omezeném vyhodnocení kumulativních a synergických vlivů a v absenci některých systematických prvků hodnocení, zejména jednoznačného vymezení cílů ochrany jednotlivých chráněných zájmů a systematického porovnání stavu před a po realizaci navržených opatření.

Významné připomínky se vztahují rovněž k Posouzení souladu záměru s cíli Rámcové směrnice o vodách. Podklad není koncipován jako komplexní hydrogeologická studie a neobsahuje podrobnější posouzení možného kvantitativního ovlivnění podzemních vod, změn infiltračních poměrů ani samostatné vyhodnocení vztahu záměru k ochrannému pásmu přírodních léčivých zdrojů Františkových Lázní. Současně není zřejmé, z jakých konkrétních předpokladů týkajících se způsobu zakládání staveb a hloubky zemních zásahů autoři při formulaci svých závěrů vycházeli. Zpracovatel posudku proto považuje tuto oblast za jednu z hlavních otevřených otázek vyžadujících další objasnění v průběhu zpracování posudku.

Další významnější připomínka se týká dopravně-inženýrských podkladů. Varianta zahrnující železniční překladiště je v dokumentaci zohledněna pouze prostřednictvím změn intenzit silniční dopravy, zatímco vlastní železniční doprava související s provozem překladiště není samostatně popsána ani vyhodnocena. Není proto zřejmé, jaké provozní parametry železniční dopravy byly při hodnocení uvažovány a zda byly její vlivy zahrnuty do jiných povolovacích procesů nebo budou řešeny samostatně.

Uvedené skutečnosti samy o sobě nepředstavují důvod pro vrácení dokumentace k přepracování. Identifikují však okruhy, které vyžadují podrobnější objasnění, ověření vstupních předpokladů nebo

promítnutí do podmínek stanoviska EIA. Věcná správnost jednotlivých podkladů, použitých metod a závěrů dokumentace je hodnocena v navazující části posudku.

Z hlediska zákonem požadovaných náležitostí lze tak formální úplnost předložené dokumentace akceptovat. Členění kapitol dokumentace odpovídá platnému znění ZPV. Uplatněné výhrady k úplnosti jsou buďto již vypořádány odkazem na zastoupení alespoň v jiných kapitolách, nebo jsou řešeny v následujících částech posudku, z důvodu vazby na správnost uvedených informací.

2. Správnost údajů uvedených v dokumentaci včetně použitých metod hodnocení

V rámci hodnocení správnosti je v této kapitole je primárně zkoumáno, zda je také fakticky (tj. nikoliv již pouze formálně, jako v předchozí části) obsaženo v příslušných kapitolách a přílohách dokumentace EIA vše, co je potřebné k řádnému a komplexnímu zhodnocení vlivů záměru na životní prostředí a veřejné zdraví, dle jeho charakteru, rozsahu (kapacity) a umístění. Zároveň je hodnocena správnost uváděných vstupních informací, metod a také závěrů hodnocení a dalších souvisejících skutečností.

Pakliže je v této ale i v dalších kapitolách posudku zpracovatelem posudku pouze naznačeno řešení v podobě nově navržené podmínky, resp. opatření, pak konkrétní výsledné znění navržené podmínky je uvedeno pouze v návrhu stanoviska EIA v části VII. tohoto posudku, resp. v jeho samostatné příloze. Důvodem je potřeba udržení pouze jedné výchozí verze podmínek pro případné průběžné úpravy formulací ze strany zpracovatele posudku, jakož i lepší kontrola nad jejich celkovou koncepcí a organizací (řazení, slučování apod.).

ÚVODNÍ A OBSAHOVÉ KAPITOLY DOKUMENTACE EIA

Úvodní kapitoly obsahují úvodní stranu, obsahové seznamy, seznam použitých zkratek. Významná část následné úvodní kapitoly je věnována vazbám záměru na předchozí územně plánovací a strategické dokumenty. Popsán je vztah k zásadám územního rozvoje, územnímu plánu města Cheb, jeho změnám a k předchozím procesům SEA. Součástí jsou přehledy podmínek a doporučení vzešlých z těchto procesů a způsob jejich promítnutí do návrhu záměru.

Významnou součást kapitoly Úvod představuje vyhodnocení souladu záměru s požadavky a doporučeními vyplývajícími z předchozího posouzení koncepce (SEA) a z navazujících územně plánovacích procesů. Dokumentace uvádí, že vymezení rozvojové plochy bylo podmíněno realizací stanovených opatření k předcházení, vyloučení, omezení, zmírnění nebo kompenzaci negativních vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví. Součástí dokumentace je přehledná tabulka obsahující jednotlivá opatření ze SEA a způsob jejich promítnutí do návrhu záměru. Zvláštní pozornost je věnována opatřením, která nebyla do návrhu záměru nebo navazujících procesů plně převzata. Tato opatření jsou v tabulce označena a dokumentace k nim uvádí odůvodnění. Mezi takové případy patří zejména řešení bezpečného pohybu chodců a cyklistů v prostoru ulice Pražská, které má být dopracováno v navazujících řízeních, dále otázka minimalizace vlivů na zásoby nerostných surovin, u níž je poukazováno na souhlasná stanoviska příslušných orgánů a na omezenou využitelnost dotčených ložisek vzhledem k ochraně přírodních léčivých zdrojů a vodních zdrojů, a rovněž problematika záboru zemědělského půdního fondu, kde je zdůrazněna převaha půd III. až V. třídy ochrany, realizace rozsáhlých pásů izolační zeleně a existence převažujícího veřejného zájmu na realizaci strategického průmyslového rozvoje území.

Z hlediska následného hodnocení správnosti dokumentace jsou tedy úvodní kapitoly zaměřeny především na vymezení záměru, jeho kontextu, vazeb na předchozí plánovací a schvalovací procesy, základních parametrů projektu a přehled podkladů použitých pro další hodnocení vlivů.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Úvodní kapitoly dokumentace EIA obsahují převážně identifikační údaje, přehled navazujících územně plánovacích a koncepčních podkladů a informace o způsobu promítnutí jejich požadavků do přípravy záměru. Značná část těchto informací je z pohledu posouzení vlivů záměru na životní prostředí nad rámec vlastního hodnocení vlivů a slouží především k doložení souladu záměru s předchozími procesy SEA a územně plánovací dokumentací, které nejsou v procesu EIA vyžadovány. Vlastní hodnocení vlivů záměru na životní prostředí by přitom mělo

být založeno na odborném posouzení předpokládaných vlivů záměru bez ohledu na závěry předchozích koncepčních procesů a mělo by samostatně dospět k závěrům o významnosti jednotlivých vlivů. Předložený přehled však poskytuje užitečnou informaci o tom, jaké otázky byly identifikovány a jakým způsobem byly řešeny již v rámci předchozího strategického posuzování vlivů koncepcí. Tyto informace lze proto pro účely zpracování posudku považovat za vhodné a využitelné.

Ke správnosti informací uvedených v této části dokumentace jinak nejsou uplatňovány významnější výhrady. To platí mimo jiné s ohledem na skutečnost, že opatření, identifikované problémy i navrhovaná řešení v odkazovaných koncepčních dokumentech jsou formulovány převážně v obecné rovině a dokumentace přiměřeným způsobem vysvětluje jejich promítnutí do přípravy záměru, případně důvody jejich řešení v navazujících řízeních. Správnost vlastního vyhodnocení vlivů takto navrženého řešení záměru na jednotlivé složky životního prostředí a veřejné zdraví, včetně oblastí sledovaných rovněž nadřazenými koncepčními dokumenty, je předmětem hodnocení v navazujících odborných kapitolách dokumentace a jejich přílohách.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze správnost informací uvedených v této části dokumentace hodnotit jako akceptovatelnou.

ČÁST A. ÚDAJE O OZNAMOVATELI

Uvedeny jsou povinné údaje: obchodní firma, IČ, sídlo a oprávnění zástupci oznamovatele (včetně jména, el. adresy a telefonního čísla).

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Identifikační údaje oznamovatele zpracovatel posudku nepřezkoumává ani věcně nehodnotí. Účelem uvedených údajů je pouze identifikace oznamovatele jako příjemce stanoviska EIA.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí, lze správnost informací uvedených v této kapitole hodnotit jako akceptovatelnou.

ČÁST B. ÚDAJE O ZÁMĚRU

B.I. ZÁKLADNÍ ÚDAJE

B.I.1. Název záměru

Kapitola uvádí název záměru „Mercedes-Benz Truck Park v Chebu“ a jeho zařazení podle přílohy č. 1 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí. Dokumentace záměr zařazuje pod bod 96 (Výroba nebo montáž motorových vozidel, drážních vozidel, lodí, výroba a oprava letadel a výroba železničních zařízení), bod 106 (Výstavba skladových komplexů), bod 107 (Průmyslové zóny a záměry rozvoje průmyslových oblastí) a bod 109 (Parkoviště nebo garáže). Současně je uvedeno, že se jedná o stavbu strategicky významné infrastruktury podle zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby strategicky významné infrastruktury, pro kterou je příslušným úřadem pro proces posuzování vlivů na životní prostředí Ministerstvo životního prostředí.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

K vlastnímu názvu záměru nejsou připomínky. Uvedené další informace mají především administrativní a procesní charakter a slouží k identifikaci záměru, jeho zařazení podle ZPV a vymezení příslušného správního orgánu. Ke způsobu zařazení záměru podle přílohy č. 1 ZPV ani k jeho zařazení mezi stavby strategicky významné infrastruktury dle zákona č. 416/2009 Sb. (což je pro proces EIA podstatná informace zejména z důvodu určení Ministerstva životního prostředí

jako příslušného úřadu) nejsou uplatňovány významnější výhrady. S uvedeným zařazením záměru lze s ohledem na předložený popis jeho charakteru, rozsahu a účelu souhlasit. Nelze sice zcela vyloučit, že některé dílčí technologické nebo související stavby by při podrobnějším rozpracování mohly současně vykazovat znaky i dalších bodů přílohy č. 1 zákona č. 100/2001 Sb., takový závěr však z údajů uvedených v této kapitole jednoznačně nevyplývá a pro rozsah prováděného posouzení není podstatný. Záměr je již na základě uvedeného zařazení posuzován v plném procesu EIA, v jehož rámci jsou hodnoceny veškeré relevantní vlivy záměru na životní prostředí a veřejné zdraví bez ohledu na případné naplnění dalších bodů přílohy č. 1 ZPV.

Významnější nejistotu zpracovatel posudku spatřuje ve způsobu vymezení a popisu zejména 3. etapy záměru. Zatímco pro vlastní výrobní areál a související infrastrukturu jsou předloženy podrobnější údaje o charakteru a rozsahu budoucího využití území, v případě části ploch určených pro pozdější rozvoj je dokumentace založena převážně na vymezení územního rozsahu a základních prostorových parametrů budoucího využití. Rozsah a charakter konkrétních staveb a provozů, které zde budou v budoucnu realizovány, proto nelze z předložené dokumentace jednoznačně dovodit. Tato skutečnost může být významná z hlediska využitelnosti stanoviska EIA pro budoucí povolování jednotlivých staveb a provozů v rámci této etapy. Stanovisko EIA lze vydat pouze k záměru v podobě popsané a vyhodnocené v předložené dokumentaci. Pokud by následně došlo k významnějšímu upřesnění nebo změně charakteru budoucího využití těchto ploch, případně by byly navrženy stavby či provozy, které by samostatně naplňovaly některý z bodů přílohy č. 1 ZPV, bylo by nezbytné jejich další posouzení postupem podle ZPV. Skutečnost, že jsou tyto plochy zahrnuty do nyní posuzovaného záměru, sama o sobě nezakládá možnost budoucí realizace blíže nespecifikovaných staveb bez ověření jejich souladu s vydaným stanoviskem EIA a bez posouzení případných změn záměru podle požadavků zákona.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze správnost informací uvedených v této kapitole hodnotit jako akceptovatelnou.

B.I.2. Kapacita (rozsah) záměru

Kapitola uvádí, že předmětem záměru je výstavba závodu společnosti Daimler Truck AG pro koncovou výrobu nákladních automobilů Mercedes-Benz v rámci Strategického podnikatelského parku Cheb (SPP Cheb). Výroba bude zaměřena na kompletaci nákladních vozidel z dovezených komponent s předpokládaným zahájením provozu v roce 2029. Součástí areálu bude administrativní, logistické a skladové zázemí a související dopravní a technická infrastruktura. Celková rozloha záměru činí přibližně 110,17 ha. Investorem infrastrukturních objektů je Státní investiční a rozvojová společnost (SIRS).

Dokumentace uvádí, že celé řešené území SPP Cheb má rozlohu 133 ha a po jeho obvodu je navržen veřejně přístupný pás izolační zeleně o rozloze 22,81 ha. Záměr je rozdělen do tří etap, přičemž první etapa (cca 65,32 ha) zahrnuje hlavní výrobní závod, druhá etapa (25,5 ha) umožňuje jeho rozšíření a třetí etapa (cca 16,4 ha + 2,94 ha) je určena pro možné subdodavatelské a doplňkové provozy. Výměra zeleně (nad rámec zeleného pásu) je v první etapě 25,32 ha, ve druhé a třetí etapě 41,04 ha. Úplný rozvoj území SPP Cheb je předpokládán do roku 2035.

Výstavba výrobního závodu v první etapě je rozdělena do fází 1A a 1B. Po dokončení fáze 1B je plánována roční výrobní kapacita 34 000 nákladních vozidel. Dokumentace dále uvádí dvousměnný provoz a předpokládanou zaměstnanost 2 050 pracovníků v první etapě s následným navýšením o přibližně 1 350 zaměstnanců v rámci druhé a třetí etapy.

Pro stav v roce 2029 je uvažováno celkem 1 540 příjezdů a 1 600 odjezdů vozidel za 24 hodin, z toho 290 příjezdů a 350 odjezdů nákladních vozidel. Pro cílový stav v roce 2035 dokumentace předpokládá 2 510 příjezdů a 2 570 odjezdů vozidel za 24 hodin, z toho 480 příjezdů a 540 odjezdů

nákladních vozidel. Součástí hodnocení je rovněž varianta s využitím překladiště v železniční stanici Cheb.

V rámci první etapy mají být vybudována parkoviště s kapacitou 775 parkovacích stání pro osobní vozidla, 40 stání pro nákladní vozidla a 750 stání pro vyrobená nákladní vozidla. V rámci druhé a třetí etapy je navrženo dalších 380 parkovacích stání pro osobní vozidla a 30 stání pro nákladní vozidla.

Kapitola dále uvádí realizaci související dopravní a technické infrastruktury a konstatuje, že v dokumentaci je hodnocena výstavba a provoz první etapy výrobního areálu včetně infrastrukturních objektů k roku 2029 a cílový stav rozvoje SPP Cheb k roku 2035. Další záměry v rozvojové ploše SPP Cheb mají být předmětem samostatného povolování.

Komentář zpracovatele posudku:

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze správnost informací uvedených v této kapitole obecně hodnotit jako akceptovatelnou, s dílčím upozorněním, že uváděný součet výměr zeleně (nad rámec zeleného pásu) 25,32 ha + 16,09 ha = 41,04 ha ve 2. a 3. etapě není správný. Dle dodatečně vyžádaného potvrzení od zpracovatele dokumentace EIA ze dne 29. 9. 2026 platí výsledná hodnota 41,04 ha, ale správně má být složena z 25,32 + 15,72 ha. Tato dílčí nepřesnost nemá vliv na závěry hodnocení a v rámci posudku je vycházeno z uvedených potvrzených výměr.

Zpracovatel posudku nicméně nesouhlasí s konstatováním v závěru kapitoly, podle kterého má být předmětem hodnocení pouze 1. etapa záměru. Z předložené dokumentace i navazujících odborných podkladů je zřejmé, že řada hodnocení, modelových výpočtů a odborných studií vychází rovněž z předpokládaného cílového stavu rozvoje areálu k roku 2035, zejména z hlediska výměr ploch, počtu zaměstnanců, generované dopravy a dalších kapacitních parametrů souvisejících s rozvojem území. Tyto parametry jsou následně využity zejména v dopravních, hlukových a rozptylových hodnoceních.

Současně však nelze konstatovat, že by všechny části 2. a zejména 3. etapy byly v dokumentaci posouzeny se stejnou mírou podrobnosti jako vlastní výrobní závod realizovaný v rámci 1. etapy. Zatímco dopravní zátěž, základní územní rozsah rozvoje a některé bilanční parametry cílového stavu byly do hodnocení zahrnuty, vlivy vyplývající z dosud blíže nespecifikovaných budoucích provozů v rámci ploch určených pro subdodavatelské a doplňkové využití nebylo možné vyhodnotit ve srovnatelném rozsahu. To se týká zejména konkrétních technologických procesů, stacionárních zdrojů hluku, technologických emisí a dalších provozních parametrů, které dosud nejsou dostatečně určeny.

Dokumentace EIA v tomto ohledu ponechává určitý interpretační prostor. Za dostatečně vymezené a hodnocené lze považovat zejména rozsah rozvoje území, související dopravní zatížení a další kapacitní parametry, které byly využity jako vstupy pro provedená hodnocení. Naopak nelze dovozovat, že by budoucí využití všech ploch předpokládaných zejména v rámci 3. etapy bylo v současné době konkrétně vymezeno a komplexně posouzeno. S ohledem na obsah dokumentace, použité podklady a rozsah provedených hodnocení se proto jeví přiměřené považovat za součást nyní posuzovaného záměru především ty parametry 2. etapy a ty části dalšího rozvoje území, které byly v dokumentaci konkrétně definovány a použity jako podklad pro navazující odborná hodnocení.

Tuto skutečnost je vhodné zohlednit při formulaci stanoviska EIA. Parametry rozvoje území, které byly v dokumentaci konkrétně vymezeny a zohledněny ve výpočtech a modelových hodnoceních, lze považovat za součást nyní posuzovaného záměru. Případné budoucí odchylky od těchto parametrů nebo konkretizace dosud blíže neurčených provozů bude nutné posoudit z hlediska změn záměru podle zákona č. 100/2001 Sb. Současně platí, že některé infrastrukturní

objekty a plochy realizované již v současné etapě záměru jsou navrhovány s ohledem na předpokládaný budoucí rozvoj areálu a jejich kapacitní řešení z tohoto rozvoje vychází.

V rámci posudku současně není možné samostatně ověřit správnost všech deklarovaných kapacitních parametrů. Uvedené údaje nicméně představují podstatnou specifikaci posuzovaného záměru, ze které vycházejí navazující odborná hodnocení a která bude rozhodná rovněž pro formulaci závazné části stanoviska EIA. Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze proto správnost informací uvedených v této kapitole hodnotit jako akceptovatelnou, s výhradou ne zcela jednoznačného vymezení rozsahu a míry posouzení jednotlivých etap rozvoje areálu, které je vhodné zohlednit při formulaci návrhu stanoviska EIA.

B.I.3. Umístění záměru (kraj, obec, katastrální území)

Kapitola uvádí územní umístění záměru. Záměr je situován v Karlovarském kraji, v okrese Cheb, na území obcí Cheb a Odrava.

Z hlediska katastrálního členění je záměr umístěn v katastrálních územích Dřenice u Chebu, Dolní Dvory, Horní Dvory, Chvoječná, Cheb, Potočiště, Obilná a Hradiště.

Součástí kapitoly je rovněž mapové znázornění polohy zájmového území v širších územních vztazích.

Komentář zpracovatele posudku:

Informace o umístění záměru v zákonem požadovaném rozsahu (kraj, obec, katastrální území) odpovídá umístění řešenému záměru a jsou zřejmé i z grafických podkladů dokumentace EIA.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí, lze správnost informací uvedených v této kapitole hodnotit jako akceptovatelnou.

B.I.4. Charakter záměru a možnost kumulace s jinými záměry

Kapitola uvádí, že záměr představuje realizaci výrobního závodu společnosti Daimler Truck AG pro koncovou výrobu nákladních automobilů Mercedes-Benz v rámci Strategického podnikatelského parku Cheb. Předmětem výroby má být kompletace nákladních vozidel se spalovacím i elektrickým pohonem. Součástí záměru má být rovněž administrativní, logistické a skladové zázemí, související technická a dopravní infrastruktura, etapizace výstavby a variantní řešení dopravních vazeb včetně možnosti napojení na plánované železniční překladiště v Chebu.

Dokumentace stručně popisuje polohu záměru ve vztahu k okolnímu území, jeho vazbu na Strategický podnikatelský park Cheb, územně plánovací dokumentaci a jeho zařazení mezi strategické investiční stavby podle zákona č. 416/2009 Sb. Současně uvádí základní princip dopravního napojení areálu na silniční síť, zejména prostřednictvím komunikace III/0218 a dálnice D6.

Kapitola dále shrnuje etapizaci rozvoje území. V první etapě má být realizován hlavní výrobní závod Daimler Truck AG včetně logistického zázemí a související infrastruktury. Druhá etapa předpokládá rozšíření výrobního areálu a třetí etapa realizaci subdodavatelských a doplňkových provozů. Úplný rozvoj území je uvažován ve výhledu do roku 2035. Dokumentace současně uvádí, že záměr představuje nové využití ploch, které jsou v současnosti využívány převážně pro zemědělské účely.

V části věnované kumulaci s jinými záměry jsou identifikovány zejména stávající provozy a rozvojové projekty v širším okolí zájmového území. Mezi ně patří štěrkopískovna Dřenice, Průmyslový park Cheb I, rozvojové aktivity v Průmyslovém parku Cheb Jih, zóna ekonomického rozvoje EURON – Hradiště u Chebu, záměr Panattoni Park Cheb Jih, logistický areál H&M v Průmyslovém parku Cheb a

dále připravované projekty související přímo s rozvojem Strategického podnikatelského parku Cheb, zejména nová transformovna TR Dvory 110/22 kV a modernizace železničního překladiště v Chebu.

Dokumentace uvádí, že kumulace s identifikovanými záměry byla zohledněna zejména v dopravně inženýrských podkladech, které sloužily jako podklad pro hlukovou a rozptylovou studii. Z hlediska vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví označuje za hlavní faktor kumulativních vlivů silniční dopravu, a to jak v samotném areálu, tak na navazující silniční síti. Pro vyhodnocení těchto vlivů byly zpracovány hlukové a rozptylové studie, na které navazuje posouzení vlivů na veřejné zdraví.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Popis charakteru záměru víceméně odpovídá ostatním uvedeným informacím a nejsou k němu významnější připomínky.

Výčet tzv. kumulativních záměrů víceméně odpovídá záměrům, které byly v přiložených studiích skutečně explicitně zahrnuty do kumulativního hodnocení. Průmyslový park Cheb SO 09 (H&M) je v dopravně-inženýrských podkladech zahrnut samostatně jako nový zdroj dopravy ve všech výhledových stavech od roku 2027. Studie uvádí konkrétní generovanou osobní, lehkou a těžkou nákladní dopravu a výslovně konstatuje, že tato doprava nebyla obsažena ve výchozích podkladech Celostátního sčítání dopravy. Panattoni Park Cheb Jih, přestavba technologie v hale B, včetně haly C, je v dopravně-inženýrských podkladech zahrnut ve všech výhledových stavech od roku 2027 jako samostatný zdroj dopravy. Zóna ekonomického rozvoje EURON – Hradiště u Chebu je samostatně zahrnuta do dopravního modelu od výhledu roku 2029 a následně také pro rok 2035. Tyto tři záměry tedy odpovídají skutečně explicitně zahrnutým kumulativním záměrům v dopravně-inženýrských podkladech. Jejich dopravní příspěvky jsou následně obsaženy ve výhledových intenzitách použitých v akustické studii z dopravy a v rozptylové studii. Štěrkopískovna Dřenice představuje existující provoz, který je součástí stávajícího stavu území, přičemž informace o jejím připravovaném rozšíření nebo navýšení kapacity, které by bylo nutné samostatně zahrnout do kumulativního hodnocení nejsou známy. Obdobně je součástí výchozího dopravního stavu také stávající Průmyslový park Cheb I, přičemž záměr SO 09 byl do modelů zahrnut jako nový zdroj dopravy. Modernizace železničního překladiště Cheb je hodnocena variantně prostřednictvím změny distribučních vazeb nákladní dopravy bez navýšení jejího celkového objemu. Pro rok 2035 je zpracován variantní scénář bez překladiště a s překladištěm, které samotné není předmětem záměru. Tento variantní stav přebírá akustická studie z dopravy i rozptylová studie. V případě rozvodny 110/22 kV je v dokumentaci rovněž výslovně uvedeno, že není předmětem této EIA, nicméně dokumentace i akustická studie z provozu uvádějí požadavek na následné prověření jejího hlukového působení vůči nejbližší chráněné zástavbě, a to včetně případného návrhu protihlukových opatření. Tím je současně pokryta i možnost případného kumulativního působení hluku tohoto zdroje s ostatními provozy v území. Kumulativní vlivy stávajících provozů nejsou opomenuty, neboť akustická studie pracuje s naměřeným hlukovým pozadím území a u hodnocených objektů zohledňuje součet hluku navrhovaného záměru a stávajících zdrojů v území.

V rámci hodnocení správnosti kapitoly B.I.4 se dále zpracovatel posudku podrobněji zabýval zejména tím, zda nemohlo dojít v rámci uvažovaných kumulací v jednotlivých odborných přílohách k opomenutí záměrů s možnými významnějšími kumulativními a synergickými vlivy.

Zpracovatel posudku dále v rámci svých standardizovaných postupů prověřil zejména jednotlivé záměry evidované v IS EIA, u kterých lze spatřovat potenciální kumulativní vlivy s posuzovaným záměrem, a to dle umístění: Cheb (okres), v rámci kterého je záměr situován, zpětně od 1. 1. 2010 do data zveřejnění dokumentace EIA, tj. do 10. 7. 2026. Tj. v celé širší lokalitě posuzovaného záměru, kde lze prostou úvahou předpokládat maximální významnost případných kumulativních vlivů záměru a přibližně od doby, u které lze dle jeho názoru ještě teoreticky

předpokládat trvající úmysl realizace. Zároveň do data, po kterém už by měly možnou kumulaci s předloženým záměrem naopak uvažovat všechny pozdější záměry. Zpracovatel posudku pak z vygenerované selekce primárně vyloučil záměry s ukončením z jiných důvodů a dále procházel záznamy dle názvu, charakteru a umístění v dotčených katastrech shodných s posuzovaným záměrem. U záměrů s možným potenciálem kumulativních a synergických vlivů zpracovatel posudku dále prostudoval zveřejněné podklady a ověřil, zda mohou vyvolat významné kumulativní nebo synergické negativní vlivy a zda byly v dokumentaci EIA identifikovány a zohledněny. Informace o případných dalších záměrech čerpané při zpracování dokumentace z neveřejných zdrojů nebylo možné samostatně ověřit. U existujících záměrů však zpracovatel posudku neshledal významné riziko opomenutí relevantních kumulativních nebo synergických vlivů, neboť jejich působení je zohledněno v popisu výchozího stavu území.

V rámci prověření připravovaných záměrů v IS EIA dle výše uvedeného klíče zpracovatel posudku analyzoval celkem 110 všech záznamů mimo záznam vlastního posuzovaného záměru, z nichž primárně vyloučil 15 záznamů ve stavu Ukončeno z jiných důvodů. Ze zbylých 95 záměrů dále obdobně vyloučil 70 záměrů, které jsou z hlediska možné kumulace a synergie zjevně nerelevantní z důvodu jejich umístění či charakteru. Ze zbylých záměrů následně větší pozornost věnoval zejména záměrům, které ve výsledku vyhodnotil z hlediska možné kumulace a synergie s posuzovaným záměrem jako nevýznamné nebo již realizované záměry či záměry s deklarovanou částečnou či úplnou nerealizací (např. Panattoni park Cheb Jih - PŘESTAVBA TECHNOLOGIE V HALE B, Lokalita Želva Cheb – zastavovací studie, CTPark Cheb – CHE1C – Grammer Jifeng, Cheb, Podhradská ulice, logistické centrum, Průmyslový park Cheb Jih - hala C, Komerční zóna Cheb, Průmyslový park Jesenice, Průmyslový park Accolade Cheb SO08, CTPark Cheb, hala CHE1 - fáze II., Panattoni park Cheb Jih, Továrna komponentů z pěnové umělé hmoty HSV, Rozšíření výrobního závodu, průmyslový park Cheb, Průmyslový park ACCOLADE Cheb SO 07, ZEVO - Závod na energetické využití odpadu – Cheb, Průmyslový park ACCOLADE Cheb SO 03 a SO 04 / Industrial zone ACCOLADE SO 03 a SO 04, Průmyslový park ACCOLADE Cheb SO 01 / industrial zone ACCOLADE Cheb SO 01, Deufol Cheb, CTPark Odrava, ZIMMER & ROHDE výstavba haly v Chebu, Průmyslový park Cheb, Rozšíření areálu Playmobil Cheb – III. etapa výstavby, dílčí etapy 1 a 2, Nové vedení 2 x 110 kV Jindřichov – Drmoul, Obchodní centrum Pražská, Cheb). Zbylé záměry tvořili prakticky již pouze dva záměry, které jsou zohledněny v DIP (Zóna Ekonomického rozvoje IRP Cheb – Hradiště u Chebu (Zóna Ekonomického rozvoje EURON – Hradiště u Chebu), Průmyslový park Accolade Cheb SO09).

Zpracovatel posudku dále v Informačním systému EIA dodatečně dohledal záměr s kódem KVK006 „Rozšíření pískovny Dřenice“, jehož oznamovatelem byla společnost TEKAZ, s. r. o. Oznámení záměru bylo zveřejněno dne 10. 7. 2002 a závěr zjišťovacího řízení dne 14. 8. 2002. Záměr byl zařazen podle tehdejšího znění přílohy č. 1 ZPV do kategorie II, bodu 2.5, a proces byl ukončen závěrem, že záměr nebude dále posuzován podle ZPV. Předmětem záměru bylo rozšíření pískovny o přibližně 59,7 ha v severozápadním předpolí dobývacího prostoru Dřenice I, tedy v ploše navazující na severozápadní okraj stávající těžby. Záměr se týkal částí tehdejších pozemků parc. č. 417/1 a 527/1 a pozemku parc. č. 755/1 v k. ú. Dřenice. Geologickým průzkumem bylo v této ploše vyhodnoceno 6 640 000 m³ štěrkopísků a 3 209 000 t těsnicích jílů. Předpokládána byla těžba přibližně 200 000 m³ štěrkopísků ročně a životnost této části ložiska přibližně 25 let. Těžba měla plynule navázat na stávající pískovnu a postupovat do prostoru nevýhradního ložiska.

V závěru zjišťovacího řízení Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 12. 8. 2002, č. j. 484/ZP/ZR/BA/02, bylo současně konstatováno, že záměr v tehdejší době nebyl v souladu s platným územním plánem. Závěr, že záměr nebude dále posuzován podle ZPV, nenahrazoval

územní rozhodnutí ani povolení dobývání podle zvláštních právních předpisů. Samotné ukončení procesu EIA proto neprokazuje, že záměr byl následně povolen nebo realizován.

Ve veřejně dostupných zdrojích nebylo dohledáno navazující územní rozhodnutí, povolení činnosti prováděné hornickým způsobem ani jiný dokument potvrzující realizaci rozšíření těžby v celém oznámeném rozsahu. Ani z porovnání dostupných historických a současných ortofotomap není zřejmé, že by na uvedených třech pozemcích v katastru Dřenice byla těžba dosud realizována v rozsahu odpovídajícím oznámenému záměru. Vzhledem ke změnám parcelního členění však nelze bez aktuálních povolovacích a mapových podkladů spolehlivě určit rozsah případného dotčení jednotlivých dnešních pozemků.

Na základě dostupných informací proto nelze potvrdit, že je záměr Rozšíření pískovny Dřenice aktuálně připravován k realizaci nebo že lze jeho zahájení očekávat v nejbližší době. Současně jej však nelze považovat za formálně zrušený nebo definitivně opuštěný, protože jeho další osud po ukončení zjišťovacího řízení není z veřejně dostupných podkladů znám. Pro hodnocení kumulativních vlivů tak představuje nejistý potenciální záměr, nikoliv doloženou připravovanou těžbu. Toto rozlišení je důležité zejména proto, že veřejné zdroje potvrzují pokračující těžbu v pískovně Dřenice, nikoliv však uskutečnění právě tohoto historicky oznámeného rozšíření.

V rámci podkladů společnosti DEKONTA, a.s., obdržených dne 24. 9. 2026 na základě žádosti zpracovatele posudku ze dne 17. 9. 2026, viz samostatná příloha posudku, k tomuto zpracovatelé dokumentace uvedli, že podle informací ověřených v rámci přípravy SPP Cheb není v záměru KVK006 „Rozšíření pískovny Dřenice“ pokračováno. Záměr proto nebyl zahrnut mezi kumulativní záměry. Toto vysvětlení podporuje závěr, že nešlo o známý připravovaný záměr s konkrétními aktuálními parametry. Provoz stávající štěrkopískovny a návaznost krajinářských úprav LBK1 na využití a budoucí rekultivaci těžbou dotčeného území však zůstávají relevantními souvislostmi.

Dokumentace EIA záměru „Mercedes-Benz Truck Park v Chebu“ tak tento historicky posuzovaný záměr rozšíření pískovny mezi možnými kumulativními záměry neidentifikovala. Přestože jeho realizace ani současná příprava nebyly potvrzeny, dokumentace jej měla při rešerši Informačního systému EIA dohledat, stručně popsat a vyhodnotit jeho aktuální relevanci. Opomenutí nevede vzhledem k neprokázané realizaci ani známému harmonogramu záměru samo o sobě k zásadnímu zpochybnění závěrů dokumentace, vyžaduje však zohlednění případné budoucí těžby při zpřesňování řešení záměru v navazující projektové přípravě. Vzhledem k nejistému stavu historicky oznámeného záměru není účelné vytvářet pro něj v současnosti samostatné kumulativní výpočtové scénáře. Je však vhodné před dokončením podkladů pro povolení záměru ověřit jeho aktuální stav a případnou nově povolenou nebo připravovanou těžbu zohlednit zejména v aktualizovaném hydrogeologickém a hydrologickém hodnocení, pokud se ukáže možnost jeho realizace jako dostatečně relevantní.

Zpracovatel posudku na základě výše uvedeného konstatuje, že záměry s možnými kumulativními vlivy uvedené v kapitole převážně odpovídají záměrům zohledněným v odborných podkladech a hodnocení. Vlastní analýzou záměrů evidovaných v IS EIA však dodatečně identifikoval záměr rozšíření pískovny Dřenice, který dokumentace neuvedla. Vzhledem k nejasnému aktuálnímu stavu tohoto záměru a absenci údajů dokládajících jeho přípravu nebo realizaci v nejbližší době jeho opomenutí nezpochybňuje posouditelnost záměru ani závěry hodnocení kumulativních a synergických vlivů. Případná realizace tohoto nebo jiného těžebního záměru bude zohledněna v navazujícím hydrologickém a hydrogeologickém posouzení v souladu s podmínkou navrženou v závazném stanovisku.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze správnost a úplnost informací uvedených v této kapitole hodnotit jako podmíněně akceptovatelnou s dílčí výhradou.

B.I.6. Popis technického a technologického řešení záměru včetně případných demoličních prací nezbytných pro realizaci záměru

Kapitola podrobně popisuje stavební, technologické a provozní řešení záměru. Realizace má probíhat etapovitě, přičemž součástí první etapy jsou hrubé terénní úpravy, výstavba výrobního areálu Daimler Truck a související technické a dopravní infrastruktury. Hrubé terénní úpravy jsou navrženy ve třech fázích s vazbou na zachování a následnou přeložku přístupové komunikace ke štěrkopískovně Dřenice. Součástí řešení je odstranění stávající komunikace ke štěrkopískovně po zprovoznění její přeložky a následné dokončení terénních úprav včetně úprav ploch remízu a tůní.

Dále jsou popsány rozsáhlé zemní práce s předpokládaným objemem výkopů přibližně 258 tis. m³ a násypů přibližně 312 tis. m³. Výstavba výrobního areálu a související infrastruktury je předpokládána v období 04/2027 až 06/2028.

Výrobní areál je tvořen soustavou velkých jednopodlažních průmyslových hal s modulární ocelovou konstrukcí. Mezi hlavní objekty patří hlavní sklad komponentů (cca 14 700 m²), budova montáže podvozků a kompletace kabin (cca 61 600 m²), budova montáže předních modulů (cca 19 000 m²) a budova testování a dokončování nákladních vozidel (cca 19 100 m²). Součástí areálu budou rovněž administrativní objekty, kantýna, šatny, školicí a zákaznické centrum a další podpůrné provozy. Výška staveb nepřesáhne 20 m a střešní konstrukce umožní budoucí instalaci fotovoltaických panelů.

Následně je popsán hlavní výrobní proces založený na kompletaci dovezených komponentů bez výroby základních dílů. Součástí výroby bude montáž rámů podvozků, kompletace podvozků, automatizovaná lakovna podvozků, kompletace kabin, montáž předních modulů, finální montáž vozidel a jejich následné testování. Výroba je navržena pro nákladní vozidla se spalovacím i elektrickým pohonem.

Samostatně je popsán provoz automatizované lakovny podvozků s předpokládanou spotřebou přibližně 272 t lakovací směsi ročně při výrobní kapacitě 34 000 vozidel za rok. Součástí areálu bude také dokončovací lakovna určená pro opravy nátěrů omezeného počtu podvozků. Kabiny nákladních vozidel budou do závodu dováženy již nalakované.

Významná část kapitoly je věnována podpůrným provozům, zejména skladovému hospodářství kapalných látek, skladu chemických látek, skladu trakčních baterií, odpadovému hospodářství, nabíjecím stanicím, sprinklerovému hospodářství, trafostanicím, kompresorovým stanicím, parkovištím a odstavným plochám pro vyrobená vozidla. Součástí areálu má být také areálová rozvodna 110/22 kV.

Dále jsou uvedeny způsoby skladování provozních kapalin, pohonných hmot a dalších chemických látek včetně zabezpečení proti únikům, požadavků na záchytné systémy, detekci úniků a dalších bezpečnostních opatření. Popsán je rovněž sklad baterií pro elektrická vozidla a centrální areálové odpadové hospodářství.

Samostatná část je věnována požárně bezpečnostnímu řešení areálu zahrnujícímu sprinklerové systémy, požární nádrže, elektrickou požární signalizaci, hydrantové systémy, systémy hašení serveroven a záchyt kontaminované hasební vody.

Součástí řešení je rovněž přeložka stávající přístupové komunikace ke štěrkopískovně Dřenice a následné odstranění (demolice) její původní trasy po uvedení přeložky do provozu.

V další části je konstatováno, že záměr nebude podléhat režimu integrované prevence podle zákona č. 76/2002 Sb., neboť předpokládaná spotřeba organických rozpouštědel v lakovnách nedosahuje příslušných limitních hodnot.

Závěr kapitoly popisuje technickou a dopravní infrastrukturu související se záměrem, zahrnující napojení na vodovod, splaškovou a dešťovou kanalizaci, energetickou infrastrukturu, datové sítě a dopravní infrastrukturu. Součástí řešení je výstavba nové transformovny TR Dvory 110/22 kV a postupné navýšení příkonu areálu až na 80 MW. Popsán je rovněž systém hospodaření se srážkovými vodami využívající retenční nádrže a zasakovací objekty.

Kapitola rovněž popisuje veřejně přístupný izolační pás zeleně o šířce přibližně 50 m po obvodu areálu, který má plnit krajinářskou, ekologickou, mikroklimatickou a částečně ochrannou funkci. Součástí řešení jsou výsadby stromů a keřů, mokřadní a vodní plochy, biopásy, kompenzační opatření pro podporu biodiverzity, rekreační stezky a migrační propojení území prostřednictvím navrženého propustku pro živočichy.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Správnost popisu vlastního technického a technologického řešení záměru není ze strany zpracovatele posudku podrobněji ověřována, neboť se jedná o návrh řešení předložený oznamovatelem, který představuje závazný podklad pro provedené hodnocení vlivů na životní prostředí. Předložená kapitola poskytuje podrobný popis stavebního, technologického i provozního řešení záměru a obsahuje informace nezbytné pro navazující odborná hodnocení. Z hlediska integrované prevence lze informaci o nespadání záměru pod režim zákona č. 76/2002 Sb. považovat za správnou.

Kapitola současně obsahuje informace o přeložce stávající přístupové komunikace ke štěrkopískovně Dřenice a následném odstranění její původní trasy po uvedení přeložky do provozu. Jiný významnější rozsah demoličních prací nebo odstraňování stávajících stavebních objektů není v kapitole ani v navazujících podkladech zřejmý. Vzhledem k charakteru území, které je v současnosti využíváno převážně pro zemědělské účely, nepovažuje zpracovatel posudku absenci podrobnějšího popisu dalších demolic za významný nedostatek dokumentace.

Určitou nejednoznačnost zpracovatel posudku nadále spatřuje v rozsahu technického řešení popsaného pro jednotlivé etapy rozvoje areálu. Zatímco technické a technologické řešení 1. etapy a podstatné části 2. etapy je popsáno poměrně podrobně, budoucí využití ploch označených jako 3. etapa zůstává vymezeno převážně územně a funkčně bez jednoznačného určení konkrétních provozů a jejich technických parametrů. Tato skutečnost se následně promítá i do rozsahu provedených hodnocení vlivů. Nejedná se však o nedostatek, který by bránil posouzení nyní předloženého záměru, ale o skutečnost, kterou je vhodné zohlednit při formulaci stanoviska EIA a při následném posuzování případných změn záměru.

V rámci posudku současně není možné deklarované technické parametry, kapacity zařízení ani jednotlivá projektová řešení samostatně ověřit. Uvedené údaje však představují podstatnou specifikaci posuzovaného záměru, ze které vycházejí navazující odborná hodnocení a která bude rozhodná rovněž pro formulaci závazné části stanoviska EIA.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze správnost a úplnost informací uvedených v této kapitole hodnotit jako akceptovatelnou.

B.I.7. Předpokládaný termín zahájení realizace záměru a jeho dokončení

Kapitola uvádí předpokládaný harmonogram realizace záměru. Zahájení realizace 1. etapy je předpokládáno do konce roku 2026, nejpozději na přelomu let 2026 a 2027. Součástí této etapy mají být hrubé terénní úpravy, výstavba souvisejících infrastrukturních objektů a výstavba výrobních a skladových hal. Dokončení výstavby 1. etapy se předpokládá v polovině roku 2028, přibližně 18 měsíců od zahájení výstavby. Uvedení výrobního areálu do provozu je plánováno na rok 2029.

Dále je uvedeno, že po roce 2032 se předpokládá rozšíření výrobního areálu v rámci 2. etapy rozvoje. Úplné dokončení rozvoje území Strategického podnikatelského parku Cheb, včetně realizace 3. etapy představované dodavatelským parkem pro Daimler Truck AG, je očekáváno do roku 2035.

Komentář zpracovatele posudku:

Zpracovatel posudku spatřuje v této kapitole určitou nejednoznačnost ve vymezení rozsahu posuzovaného záměru. Dokumentace EIA v rámci kapitoly uvádí nejen předpokládaný termín realizace 1. etapy, ale také harmonogram rozvoje 2. a 3. etapy až do roku 2035. Současně však některé části dokumentace a navazujících podkladů uvádějí, že předmětem hodnocení je pouze 1. etapa záměru. Tento způsob prezentace vyvolává nejasnosti ohledně skutečného rozsahu posouzení. Samotné uvedení harmonogramu dalších etap v této kapitole proto podporuje závěr, že dokumentace nepracuje výhradně s realizací 1. etapy, ale v určitém rozsahu zohledňuje i následný rozvoj areálu.

Tato skutečnost sama o sobě nemá zásadní vliv na závěry provedeného hodnocení, avšak je vhodné ji zohlednit při interpretaci rozsahu posuzovaného záměru a při formulaci stanoviska EIA.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze správnost informací uvedených v této kapitole hodnotit jako akceptovatelnou, s výhradou výše uvedené nejednoznačnosti ve vymezení rozsahu jednotlivých etap záměru.

B.I.8. Výčet dotčených územních samosprávných celků

Kapitola uvádí, že záměr včetně souvisejících technických a dopravních infrastrukturních objektů Strategického podnikatelského parku Cheb zasahuje na území obcí Cheb a Odrava. U obce Cheb jsou jako dotčená katastrální území uvedena Dřenice u Chebu, Dolní Dvory, Hradiště a Chvoječná, u obce Odrava pak Potočiště a Obilná.

Komentář zpracovatele posudku:

Uvedené informace odpovídají územnímu vymezení záměru a souvisejících technických a dopravních infrastrukturních objektů doloženému v dokumentaci a v příloze se seznamem dotčených pozemků. Dotčené pozemky jsou situovány na území obcí Cheb a Odrava a jejich katastrálních území uvedených v této kapitole. Současně je třeba uvést, že dokumentace v jiných částech pracuje i s variantním scénářem využití příp. samostatně připravovaného železničního překladiště v Chebu. Vlastní modernizace a rozšíření areálu železniční stanice Cheb však není součástí posuzovaného záměru a má být v případě realizace povolována samostatně. Dotčené pozemky překladiště se přitom nacházejí na území města Cheb, a proto by jejich případné zahrnutí do výčtu dotčených územních samosprávných celků na výsledném vymezení obcí nic nezměnilo.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze správnost informací uvedených v této kapitole hodnotit jako akceptovatelnou.

B.I.9. Výčet navazujících rozhodnutí a správních orgánů

Kapitola uvádí přehled navazujících povolovacích procesů a příslušných správních orgánů souvisejících s realizací záměru. Dokumentace konstatuje, že po vydání závazného stanoviska EIA budou jednotlivé části záměru povolovány podle stavebního zákona, přičemž příslušným stavebním úřadem má být Dopravní a energetický stavební úřad (DESÚ). Tento úřad má povolovat rovněž související technickou a dopravní infrastrukturu, vodní díla, kolaudační rozhodnutí a přeložku i odstranění stávající komunikace ke štěrkopískovně Dřenice.

Dále je uvedeno předpokládané pořadí povolování jednotlivých etap rozvoje Strategického podnikatelského parku Cheb, počínaje hrubými terénními úpravami a infrastrukturními objekty, následně stavebními objekty výrobního závodu Daimler Truck AG a poté rozvojem druhé a třetí etapy areálu.

Kapitola dále uvádí, že realizace záměru bude vyžadovat vydání jednotného environmentálního stanoviska podle zákona č. 148/2023 Sb., přičemž příslušným orgánem má být Ministerstvo životního prostředí. Podle dokumentace má jednotné environmentální stanovisko zahrnovat zejména povolení zdrojů znečišťování ovzduší, povolení ke kácení dřevin, výjimky z ochrany zvláště chráněných druhů a souhlasy související s ochranou krajinného rázu a zemědělského půdního fondu.

Současně je uvedena potřeba získání povolení k nakládání s vodami pro retenční a vsakovací systémy a dalších povolení souvisejících s vodohospodářskými objekty. Dokumentace rovněž uvádí potřebu získání souhlasu se snížením nejvyšší dovolené rychlosti na komunikaci v ulici Pražská z důvodu zajištění plnění hygienických limitů hluku u vybraných chráněných objektů v okolí záměru.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Kapitola v zásadě správně identifikuje hlavní navazující správní úkony, které lze již v současné době bez významnějších pochybností považovat za navazující řízení ve smyslu ZPV. Jedná se zejména o povolení záměru podle stavebního zákona včetně souvisejících infrastrukturních objektů a dále o vydání jednotného environmentálního stanoviska, jehož prostřednictvím budou řešeny jednotlivé složkové požadavky ochrany životního prostředí. Za relevantní lze považovat rovněž navazující vodoprávní rozhodnutí a povolení související s vodními díly a nakládáním s vodami, pokud budou pro konkrétní objekty skutečně vyžadována příslušnými právními předpisy.

Naproti tomu část uváděných správních úkonů nelze v současné fázi přípravy záměru považovat za jednoznačně potvrzená navazující řízení. Jejich potřeba bude záviset na výsledném technickém řešení, podrobnosti následné projektové dokumentace, výsledcích provedených hodnocení a stanoviscích příslušných správních orgánů. To se týká například některých složkových souhlasů zahrnovaných do jednotného environmentálního stanoviska, jejichž konkrétní rozsah bude určován až v navazujících řízeních.

Obdobně je třeba přistupovat i k dokumentací uváděnému požadavku na snížení nejvyšší dovolené rychlosti na komunikaci v ulici Pražská. Potřeba realizace tohoto opatření bude záviset na konečných závěrech hodnocení vlivů záměru, obsahu vydaného stanoviska EIA a následně také na posouzení příslušnými silničními správními orgány a dalšími dotčenými orgány. Nelze proto předjímat, že se bude jednat o nezbytné nebo automaticky realizované opatření.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze správnost informací uvedených v této kapitole hodnotit jako akceptovatelnou, s tím, že konečný rozsah navazujících řízení a správních úkonů bude v některých případech záviset na výsledcích procesu EIA, obsahu stanoviska EIA a následném posouzení příslušnými správními orgány.

B.II. ÚDAJE O VSTUPECH (ZEJMÉNA PRO VÝSTAVBU A PROVOZ)

B.II.1. Půda

Kapitola popisuje půdu jako jeden z hlavních vstupů záměru a vymezuje rozsah dotčených pozemků pro vlastní výrobní areál i související technickou a dopravní infrastrukturu. Uvádí, že realizace záměru bude spojena s trvalými i dočasnými zábory pozemků zemědělského půdního fondu. Součástí kapitoly je přehled dotčených katastrálních území a odkaz na seznam všech dotčených pozemků.

Část kapitoly vychází z výsledků podrobného pedologického průzkumu provedeného v prostoru budoucího Strategického podnikatelského parku Cheb. Dokumentace uvádí, že dotčené půdy jsou

tvořeny převážně zemědělskou půdou III. až V. třídy ochrany ZPF, bez výskytu mimořádně úrodných nebo jinak zvlášť cenných půd. Převládajícími půdními typy jsou pseudogleje a gleje, lokálně byly zjištěny také fluvizemě. Území je charakterizováno jako převážně rovinaté, bez významného erozního ohrožení, s výskytem periodicky zamokřených půd a hydromorfních znaků.

Kapitola dále uvádí rozsah záborů zemědělské půdy. Pro realizaci 1. etapy záměru je předpokládáno trvalé odnětí přibližně 686 760 m² půdy ze zemědělského půdního fondu. Pro celý Strategický podnikatelský park Cheb je uváděn celkový trvalý zábor přibližně 1 055 239 m² zemědělské půdy. Součástí dokumentace je přehled dotčených parcel a výměr určených k odnětí ze ZPF.

Dokumentace současně uvádí, že realizace inženýrských sítí bude spojena také s dočasnými zábory půdy potřebnými pro provádění výkopových prací a výstavby technické infrastruktury. Po ukončení stavebních prací mají být dotčené pozemky uvedeny do stavu umožňujícího jejich další využití.

Samostatně je řešena skrývka ornice. Na základě pedologického průzkumu je pro celé území uvažována průměrná mocnost humózního horizontu 30 cm. Pro 1. etapu záměru se předpokládá skrývka přibližně 206 tis. m³ ornice, z čehož necelá polovina má být využita pro sadové a vegetační úpravy v rámci záměru a zbývající množství pro zlepšení půdní úrodnosti na jiných zemědělských pozemcích. Pro celý Strategický podnikatelský park Cheb je uváděn předpokládaný objem skrývky přibližně 317 tis. m³ ornice. Dokumentace dále konstatuje, že jednotlivé etapy rozvoje budou spojeny se samostatnými řízeními o odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Kapitola je zaměřena především na zemědělský půdní fond a podrobně řeší rozsah jeho trvalých a dočasných záborů, zatímco informace o ostatních druzích dotčených pozemků a půd jsou obsaženy zejména v jiných částech dokumentace a v seznamu dotčených pozemků. Podstatní část informací této kapitoly vychází z výsledků podrobného pedologického průzkumu a z podkladů připravených pro odnětí pozemků ze zemědělského půdního fondu. Dle namátkové kontroly informací o třídách ochrany ZPF a charakteru dotčených půd odpovídají prezentované údaje charakteru území, přičemž podle Geoportálu SOWAC-GIS je téměř celé rozsáhlé území SPP Cheb zařazeno do III. třídy ochrany ZPF a pouze úzký a krátký výběžek v okolí ulice U Pískovny u zemědělského areálu do V. třídy ochrany. Dokumentace nicméně v úvodních kapitolách uvádí celkovou rozlohu SPP Cheb přibližně 133 ha. Tomu odpovídá součet výměr jednotlivých etap a izolačního pásu zeleně, tj. přibližně 65,32 ha pro 1. etapu, 25,5 ha pro 2. etapu, 16,4 ha a 2,94 ha pro 3. etapu a 22,81 ha pro izolační pás zeleně. Celkový trvalý zábor ZPF pro všechny etapy je uváděn v rozsahu 1 055 239 m², tj. 105,5239 ha, což představuje přibližně 79 % celkové rozlohy SPP Cheb. Rozdíl oproti celkové výměře území nicméně nemusí představovat rozpor, neboť součástí dotčeného území jsou vedle zemědělské půdy také silnice, ostatní komunikace a plochy, vodní plochy a koryta vodních toků, drážní pozemky, zeleň a manipulační plochy, viz příloha dokumentace s výčtem dotčených pozemků. Obdobně nemusí být rozporem, že trvalé odnětí ZPF pro 1. etapu činí 68,676 ha, zatímco vlastní plocha této etapy je uváděna v rozsahu přibližně 65,32 ha, neboť zábor ZPF zahrnuje vedle plochy výrobního areálu také související technické a dopravní infrastrukturní objekty situované mimo její základní územní vymezení. Není však v možnostech zpracovatele posudku samostatně ověřit správnost všech uváděných výměr pozemků, tzn. ani rozsahů záborů ani bilancí skrývky ornice. Z těchto údajů vycházejí navazující hodnocení vlivů na půdu a zemědělský půdní fond a jejich rozsah je pro účely posouzení dostačující. Vzhledem k tomu, že rozhodujícím vstupem z hlediska vlivů záměru na půdu je v daném případě rozsáhlý zábor zemědělské půdy, nepředstavuje tento způsob členění informací zásadní nedostatek dokumentace.

Určitou nejednoznačnost lze spatřovat v tom, že kapitola uvádí rozsah záborů a skrývek nejen pro 1. etapu záměru, ale také pro celý Strategický podnikatelský park Cheb včetně dalších

etap rozvoje, přestože dokumentace na jiných místech uvádí, že předmětem hodnocení je především 1. etapa. Také v této oblasti tedy dokumentace pracuje s cílovým územním rozsahem celého areálu. Celkový trvalý zábor ZPF ve výši 105,5239 ha a související předběžná bilance skrývky proto představují parametry celkového rozvoje SPP Cheb, přičemž jejich konkrétní rozdělení a upřesnění pro další etapy mají být předmětem samostatných žádostí o odnětí půdy ze ZPF.

Navržený způsob hospodárného využití skrývané ornice pro sadové úpravy v areálu a ke zlepšení půdní úrodnosti na jiných zemědělských pozemcích odpovídá obvyklému postupu. Pro 1. etapu se předpokládá skrývka 206 028 m³ ornice, z níž má být 96 914 m³, tedy necelá polovina, využito v rámci záměru. Vzhledem k tomu, že záměrem nejsou dotčeny půdy I. ani II. třídy ochrany ZPF, lze rozsah uvedených informací považovat za dostačující. Konkrétní způsob využití zbývající části ornice, včetně určení pozemků pro její rozprostření a doložení potřebných souhlasů, bude řešen v navazujících řízeních o odnětí půdy ze ZPF pro jednotlivé etapy rozvoje. Tato skutečnost nepředstavuje pro hodnocení vlivů záměru zásadní nedostatek dokumentace a ke správnosti ani podrobnosti zpracování této kapitoly nejsou významnější výhrady.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze správnost informací uvedených v této kapitole hodnotit jako akceptovatelnou.

B.II.2. Voda

Kapitola popisuje potřebu vody ve fázi výstavby i provozu záměru a způsob zajištění zásobování areálu vodou.

Pro období výstavby uvádí využití vody zejména pro hygienické potřeby pracovníků staveniště a podle potřeby také pro skrápění nezpevněných ploch a komunikací za účelem omezení prašnosti a případně pro očistu vozidel. Zásobování staveniště má být zajištěno napojením na nově budovanou vodovodní přípojku nebo dovozem vody cisternami. Při maximálním počtu přibližně 540 osob na staveništi nepřesáhne denní spotřeba vody pro hygienické účely 65 m³. Předpokládaná doba výstavby činí přibližně 17 měsíců.

Pro provoz areálu je navrženo zásobování vodou z veřejného vodovodu města Cheb prostřednictvím nové vodovodní přípojky DN 300 doplněné o čerpací stanici. Kapitola uvádí, že kapacita vodovodního systému je pro potřeby záměru dostatečná a že jediným zdrojem vody pro areál bude veřejný vodovod provozovaný společností CHEVAK Cheb, a.s.

Maximální roční potřeba vody pro 1. etapu záměru je uváděna ve výši 80 710 m³, po realizaci 2. etapy přibližně 108 960 m³ ročně. Pro další rozvoj areálu je předpokládáno další zvýšení spotřeby vody zejména pro sociální účely a orientačně rovněž pro budoucí technologické procesy.

Významná část kapitoly je věnována potřebám pitné vody pro zaměstnance. V první etapě je uvažováno s 2 050 zaměstnanci, ve druhé a třetí etapě celkem s 3 400 zaměstnanci. Celková roční spotřeba vody pro sociální účely je po dokončení 1. etapy odhadována na 75 500 m³ ročně, po dokončení dalších etap přibližně na 100 000 m³ ročně.

V další části je popsána potřeba vody pro technologické účely. Voda má být využívána zejména pro zkoušky vodotěsnosti kabin nákladních vozidel a pro mytí rámů podvozků. Oba procesy jsou navrženy s recirkulací vody v uzavřených systémech. Roční spotřeba vody pro zkoušky vodotěsnosti je odhadována přibližně na 700 m³, pro mytí rámů přibližně na 300 m³ a pro regeneraci systému úpravy vody přibližně na 45 m³. Součástí technologie je úprava a čištění technologické vody a používání čisticích prostředků pro mytí rámů.

Samostatně je řešeno zásobování požární vodou. Kapitola uvádí výstavbu dvou nadzemních požárních nádrží o objemu 1 217 m³ každá, které budou sloužit pro sprinklerový systém a hydrantovou

síť areálu. Dodávka vody z veřejného vodovodu pro doplňování požární zásoby je omezena na maximální průtok 5 l/s.

Komentář zpracovatele posudku:

Z hlediska řešení zásobování záměru vodou nemá zpracovatel posudku k uvedeným informacím významnější výhrady. Zásobování z veřejného vodovodu, využití recirkulačních systémů pro technologickou vodu a akumulace požární vody představují standardní řešení a rozsah uvedených informací je pro účely posouzení dostačující.

Zpracovatel posudku však upozorňuje na vnitřní nejednoznačnost uvedených vodohospodářských bilancí. Kapitola uvádí maximální roční potřebu vody pro 1. etapu ve výši 80 710 m³/rok, po realizaci 2. etapy 108 960 m³/rok a následné navýšení spotřeby v souvislosti s realizací 3. etapy, včetně odhadovaného nárůstu technologické spotřeby až o 15 000 m³/rok. V bilanční tabulce označené jako bilance spotřeby vody pro sociální i technologické účely je současně uvedena technologická potřeba 75 m³/den, avšak z dokumentace nelze jednoznačně zjistit počet provozních dnů použitý pro její roční přepočet. Samostatně popsané technologické odběry přitom dosahují pouze přibližně 1 045 m³/rok. Vzájemně na sebe jednoznačně nenavazují ani denní a roční hodnoty sociální spotřeby a celkové roční potřeby vody uváděné v úvodu kapitoly. Z předložených údajů proto nelze spolehlivě určit, jak byly jednotlivé sociální a technologické odběry započteny do výsledných bilancí pro jednotlivé etapy.

Zjištěná nejednoznačnost nicméně nezpochybňuje technickou možnost zásobování záměru vodou. Provozovatel veřejného vodovodu připustil dodávku až 1 820 m³/den, zatímco maximální denní potřeba 1. etapy je uváděna ve výši 336,2 m³/den. I orientační přepočet cílového stavu při použití vyšších uváděných hodnot dosahuje nejvýše přibližně 442 m³ na pracovní den. Uvedené rozpory proto nemají podstatný vliv na závěry posouzení, vodohospodářskou bilanci však bude nutné v navazující projektové přípravě sjednotit a jednoznačně rozlišit sociální, technologickou, průměrnou a maximální potřebu vody.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze správnost informací uvedených v této kapitole hodnotit jako akceptovatelnou, s výhradou uvedené vnitřní nejednoznačnosti bilančních údajů.

B.II.3. Ostatní přírodní zdroje

Kapitola popisuje spotřebu ostatních přírodních zdrojů ve fázi výstavby i provozu záměru. Ve fázi výstavby předpokládá využití běžných stavebních surovin, zejména cementu, písku, štěrku, kovových materiálů, polymerních a kompozitních výrobků a dřeva. Současně uvádí spotřebu elektrické energie a pohonných hmot stavebních mechanismů a dopravy. Pozitivně je hodnocena možnost využití recyklátu získaného z odstranění komunikace ke štěrkopískovně Dřenice a případné využití místní štěrkopískovny pro dodávky kameniva, což by mohlo snížit přepravní vzdálenosti a spotřebu pohonných hmot.

V části věnované provozu kapitola uvádí spotřebu kovových materiálů, plastů, provozních kapalin, maziv a dřevních materiálů souvisejících zejména s výrobou vozidel a logistickými procesy. Spotřeba těchto materiálů má být přímo závislá na rozsahu výroby a počtu vyrobených vozidel.

Samostatně je popsána nepřímá závislost záměru na tzv. kritických surovinách. Jako nejvýznamnější jsou uvedeny lithium, kobalt, nikl a grafit pro bateriové systémy, vzácné zeminy využívané v elektromotorech a elektronice, měď pro elektrické rozvody a platinové kovy používané zejména v katalytických systémech a vybraných technologických aplikacích. Kapitola konstatuje, že spotřeba těchto surovin je nepřímá a je dána především strukturou dodavatelského řetězce automobilové výroby.

Dále je zdůrazněna významná složku v podobě spotřeby elektrické energie pro provoz výrobních technologií, technických zařízení budov a souvisejících provozů. Současně jsou zmíněna opatření zaměřená na snižování energetické náročnosti, využití tepelných čerpadel a příprava na budoucí využití fotovoltaických systémů.

Závěrem kapitola konstatuje, že záměr bude představovat standardní průmyslovou zátěž z hlediska spotřeby přírodních zdrojů odpovídající charakteru automobilového výrobního závodu, přičemž za pozitivní aspekty označuje využití recyklovaných materiálů ve fázi výstavby, možnosti optimalizace materiálové náročnosti provozu a využití energeticky úsporných technologií.

Komentář zpracovatele posudku:

Z hlediska správnosti této kapitoly nemá zpracovatel posudku k uvedeným informacím významnější výhrady. Jedná se o standardní řešení této kapitoly, větší rozsah, přesnost ani podrobnost není v daném případě relevantní.

Za určitou formální nejednoznačnost lze považovat skutečnost, že kapitola mezi ostatní přírodní zdroje zmiňuje také spotřebu elektrické energie a související energetické nároky záměru, přestože tyto údaje jsou následně podrobně řešeny samostatně v kapitole B.II.4. Energie. Zpracovatel posudku nicméně nepovažuje toto částečné překrytí informací za věcný nedostatek dokumentace EIA.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze správnost informací uvedených v této kapitole hodnotit jako akceptovatelnou.

B.II.4. Energetické zdroje

Kapitola popisuje potřeby energetických zdrojů ve fázi výstavby i provozu záměru.

Pro období výstavby je uváděna spotřeba elektrické energie, pohonných hmot a provozních kapalin pro stavební mechanismy, nákladní dopravu a obslužná vozidla. Elektrická energie má být po dobu výstavby zajištěna prostřednictvím provizorního napojení na distribuční síť VN 22 kV s příkonem až 12 MW.

V části věnované provozu jsou uvedeny předpokládané nároky na zásobování elektrickou energií v jednotlivých etapách rozvoje areálu. Pro 1. etapu je uváděn maximální instalovaný příkon 40 MW a roční spotřeba 68 000 MWh, pro 2. etapu příkon 63 MW a spotřeba 97 000 MWh. Pro cílový stav je předpokládán instalovaný příkon až 73 MW, přičemž napojení areálu má být postupně realizováno prostřednictvím nové transformační stanice TR Dvory 110/22 kV a areálové rozvodny 110/22 kV.

Dále je popsán způsob využití elektrické energie pro výrobní technologie, osvětlení, vytápění, přípravu teplé vody, chlazení a vzduchotechniku. Současně je uvedena příprava střešních konstrukcí pro budoucí instalaci fotovoltaických panelů a předpoklad využívání elektřiny z obnovitelných zdrojů s certifikátem původu.

Samostatně jsou uvedeny záložní zdroje elektrické energie tvořené třemi dieselagregáty o výkonu 600 kW a dvěma dieselovými čerpadly sprinklerového systému stejného výkonu.

V další části je popsáno zajištění vytápění, chlazení a výroby tepla pomocí tepelných čerpadel vzduch–voda a vzduch–vzduch doplněných rekuperací tepla. Jsou uvedeny instalované výkony tepelných čerpadel pro hlavní výrobní budovu, budovu testování a dokončování i administrativní objekt.

Kapitola rovněž uvádí používaná chladiva v tepelných čerpadlech a klimatizačních systémech, konkrétně F-plyn R32 v celkovém množství přibližně 750 kg a přírodní chladivo propan (R290) v množství přibližně 47 kg.

Komentář zpracovatele posudku:

Určitou nejednoznačnost lze spatřovat v tom, že kapitola rozlišuje jednotlivé etapy rozvoje areálu pouze v části věnované spotřebě elektrické energie, kde jsou uvedeny samostatné hodnoty instalovaných příkonů a ročních spotřeb pro jednotlivé fáze rozvoje záměru. U ostatních energetických zdrojů, zejména v případě vytápění, chlazení, tepelných čerpadel, záložních zdrojů elektrické energie a souvisejících technologických zařízení, jsou údaje prezentovány převážně souhrnně bez jednoznačného přiřazení k jednotlivým etapám rozvoje. Není proto vždy zcela zřejmé, zda uvedené technické parametry odpovídají již 1. etapě záměru, nebo cílovému stavu po dokončení všech etap rozvoje areálu.

Není v možnostech zpracovatele posudku samostatně ověřit správnost všech uváděných příkonů, spotřeb elektrické energie ani výkonů jednotlivých technologických zařízení. Tyto údaje však představují projektové parametry záměru, ze kterých vycházejí navazující odborná hodnocení a návrh energetické infrastruktury areálu.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze správnost informací uvedených v této kapitole hodnotit jako akceptovatelnou.

B.II.5. Biologická rozmanitost

Kapitola charakterizuje biologickou rozmanitost dotčeného území ve vazbě na jeho biogeografické zařazení, současný způsob využívání a přítomnost přírodně hodnotných prvků. Území je zařazeno do chebsko-sokolovského bioregionu a tvoří jej převážně zemědělsky využívaná krajina s omezeným zastoupením přírodních stanovišť.

Kapitola uvádí, že více než 95 % zájmového území tvoří zemědělská půda. Biologická rozmanitost je proto na většině ploch relativně nízká, přičemž vyšší ekologický význam mají zejména drobné podmáčené plochy, tůně, remízy, doprovodná liniová zeleň a lokální vodní prvky. Tyto biotopy poskytují podmínky pro výskyt zvláště chráněných druhů ptáků, obojživelníků, bezobratlých i dalších druhů vázaných na zemědělskou krajinu.

Významná část kapitoly je věnována popisu vegetace a dřevinných porostů. Na základě dendrologického průzkumu je konstatováno, že většina dřevin představuje běžnou doprovodnou vegetaci zemědělské krajiny s převážně lokálním ekologickým významem. Nejvýznamnějším porostem je remíz s částečně lesním charakterem při jižním okraji území.

Dále jsou popsány vazby území na vodní prvky a územní systém ekologické stability. V samotném zájmovém území se nenacházejí regionální ani nadregionální prvky ÚSES, avšak podél jeho jižní hranice jsou evidována dvě lokální biocentra a dva lokální biokoridory. V širším okolí se nachází vodní nádrž Jesenice a několik regionálních biocenter.

Kapitola dále konstatuje, že záměr nezasahuje do zvláště chráněných území ani do lokalit soustavy Natura 2000. Vliv záměru na evropsky významné lokality a ptačí oblasti byl vyloučen stanoviskem orgánu ochrany přírody podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb. Současně je uvedeno, že v území byly zaznamenány zvláště chráněné druhy živočichů a že záměr zasahuje do lokálních prvků ÚSES a významných krajinných prvků chráněných ze zákona.

Závěr kapitoly odkazuje na samostatné biologické hodnocení, které podrobněji popisuje stav biologické rozmanitosti území a slouží jako odborný podklad pro navazující hodnocení vlivů záměru na přírodu a krajinu.

Komentář zpracovatele posudku:

Pojetí předmětné kapitoly se mezi jednotlivými autory poměrně výrazně liší. Vzhledem k tomu, že se jedná o podkapitolu ke vstupům posuzovaného záměru, považuje zpracovatel

posudku zvolený způsob zpracování za obecně odpovídající jejímu účelu. Kapitola poskytuje základní přehled biologické rozmanitosti dotčeného území a identifikuje hlavní přírodní prvky, které jsou v území zastoupeny.

Z hlediska správnosti informací lze konstatovat, že kapitola přítomnost podmáčených ploch, tůní a na ně vázaných druhů ptáků i obojživelníků zaznamenala. Současně však z aktuálně obdrženého vyjádření k dokumentaci od AOPK ČR ze dne 12. 8. 2026 vyplývá podstatně vyšší ekologický význam konkrétního polního mokřadu v severní části území, který je označen za mimořádně významnou tahovou zastávku ptáků regionálního významu a za nenahraditelný biotop. Tento konkrétní mokřad ani rozsah jeho významu kapitola biologické rozmanitosti výslovně neidentifikuje a popisuje jej pouze obecně prostřednictvím zmínky o podmáčených plochách a tůních na zemědělských pozemcích.

Určité výhrady má zpracovatel posudku rovněž k souhrnné tabulce nejvýznamnějších charakteristik dotčeného území. Nejvýznamnější nesoulad se týká položky lokálního ÚSES. Zatímco vlastní text kapitoly výslovně uvádí existenci dvou lokálních biocenter a dvou lokálních biokoridorů přímo v zájmovém území, souhrnná tabulka vyznívá způsobem, který může navozovat dojem, že záměr do lokálních prvků ÚSES nezasahuje. Obdobně lze za diskutabilní považovat i zařazení významných krajinných prvků chráněných ze zákona mezi charakteristiky, do nichž záměr nezasahuje, přestože kapitola současně popisuje přítomnost vodních toků, remízů a dalších přírodních prvků, které mohou být s ochranou významných krajinných prvků spojeny.

Uvedené výhrady se tak týkají především míry podrobnosti a vnitřní konzistence prezentovaných informací. Podstatné skutečnosti týkající se biologické rozmanitosti území, výskytu zvláště chráněných druhů, mokřadních stanovišť, prvků ÚSES i dalších přírodních hodnot jsou podrobněji řešeny v biologickém hodnocení a v dalších částech dokumentace, jejichž správnost je hodnocena dále v textu posudku.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze správnost informací uvedených v této kapitole hodnotit jako akceptovatelnou, s výše uvedenými výhradami k úplnosti a konzistentnosti prezentace některých biologicky významných prvků území.

B.II.6. Nároky na dopravní a jinou infrastrukturu

Kapitola popisuje nároky záměru na dopravní infrastrukturu ve fázi výstavby i provozu a vychází z dopravně inženýrských podkladů zpracovaných společností ETC jako přílohy dokumentace.

V části věnované výstavbě jsou popsány očekávané nároky na staveništní dopravu. Pro období nejsilnější stavební aktivity je uvažováno zatížení přibližně 100 osobními a 100 nákladními vozidly v jednom směru za 24 hodin. Součástí kapitoly je rovněž popis organizace staveništní dopravy, využití stávající komunikace ke štěrkopískovně Dřenice, její budoucí přeložky a napojení staveniště primárně na dálnici D6 prostřednictvím mimoúrovňové křižovatky EXIT 152. Kapitola dále uvádí, že doprava materiálu během výstavby bude probíhat pouze v pracovní dny v denní době.

Pro fázi provozu je popsáno dopravní napojení areálu na dálnici D6, silnici I/21 a komunikaci III/0218. Současně jsou uvedena plánovaná opatření ke zvýšení kapacity dopravní infrastruktury, zejména úpravy okružních křižovatek u dálnice D6 a řešení jednotlivých vjezdů do areálu. Nákladní doprava má být vedena převážně přes východní napojení areálu tak, aby bylo minimalizováno zatížení zastavěného území města Cheb.

Kapitola dále uvádí etapizaci rozvoje areálu a s ní související dopravní nároky. Pro 1. etapu provozu v roce 2029 je uvažováno celkem 1 540 příjezdů a 1 600 odjezdů vozidel za 24 hodin, z toho 290

příjezdů a 350 odjezdů nákladních vozidel. Pro cílový stav v roce 2035 je předpokládáno 2 510 příjezdů a 2 570 odjezdů vozidel za 24 hodin, z toho 480 příjezdů a 540 odjezdů nákladních vozidel.

Samostatně je řešena varianta budoucího železničního překladiště v prostoru železniční stanice Cheb. V této variantě nedochází ke zvýšení celkové generované dopravy, ale ke změně struktury a trasování části nákladní dopravy. Předpokládá se převedení přibližně 100 nákladních vozidel za 24 hodin obousměrně mezi areálem a železničním překladištěm.

Významná část kapitoly je věnována organizaci dopravy zaměstnanců. Dokumentace předpokládá převahu individuální automobilové dopravy, současně však navrhuje rozšíření autobusové dopravy, vybudování nové zastávky veřejné dopravy a doplnění cyklistické infrastruktury. Počítá se s tím, že přibližně 10 % zaměstnanců bude využívat veřejnou autobusovou dopravu.

Součástí kapitoly jsou rovněž závěry dopravně inženýrských podkladů a kapacitních posouzení dopravní sítě. Dokumentace uvádí, že komunikační síť je schopna přenést předpokládané dopravní zatížení i ve výhledovém stavu roku 2035, přičemž za klíčová opatření označuje úpravy vybraných křižovatek, kapacitní řešení hlavních vjezdů do areálu a vhodnou organizaci vnitroareálové dopravy. Závěrem kapitola konstatuje, že záměr je z dopravního hlediska realizovatelný při respektování navržených dopravních opatření.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Z hlediska správnosti této kapitoly nemá zpracovatel posudku k většině uváděných informací významnější výhrady. Kapitola poskytuje podrobný popis dopravního napojení areálu, organizace staveništní i provozní dopravy, etapizace rozvoje záměru, předpokládaných intenzit dopravy a navrhovaných úprav dopravní infrastruktury. Současně vychází z dopravně inženýrských podkladů, na které přímo odkazuje a jejichž závěry shrnuje. Uvedený rozsah informací lze pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí považovat za dostatečný.

Podkladem pro zpracování kapitoly jsou dopravně inženýrské podklady, které obsahují obvyklé náležitosti tohoto typu dokumentace, zejména popis dopravního modelu, charakteristiku zájmového území a dopravní infrastruktury, vstupní dopravní intenzity, prognózy dopravy pro jednotlivé výhledové stavy, zohlednění výhledové podoby komunikační sítě i odpovídající grafické a tabulkové výstupy. Prognóza dopravy je založena na metodickém postupu vycházejícím zejména z TP 225 Prognóza intenzit automobilové dopravy. Součástí podkladů je rovněž členění dopravy podle jednotlivých kategorií vozidel a zohlednění veřejné dopravy. Z tohoto pohledu zpracovatel posudku neidentifikoval významnější chybějící údaje potřebné pro navazující hlukové a rozptylové výpočty.

Určitou nejednoznačnost lze spatřovat v tom, že dopravně inženýrské podklady vycházejí primárně z výsledků Celostátního sčítání dopravy ŘSD 2025 a neuvádějí další konkrétní dopravní průzkumy či sčítání, přestože na ně obecně odkazují. Současně není v možnostech zpracovatele posudku samostatně ověřit správnost předpokládané generované dopravy, distribučních vazeb na komunikační síť ani výsledků kapacitních výpočtů a mikrosimulačního modelu. Dokumentace EIA však uvádí základní vstupní předpoklady, hodnoty generované dopravy pro jednotlivé etapy rozvoje areálu i navrhovaná kapacitní opatření na komunikační síti, což umožňuje jejich následnou kontrolu a porovnání v navazujících stupních projektové přípravy.

Další otázkou je variantní scénář s příp. samostatně připravovaným železničním překladištěm v prostoru ŽST Cheb. Dopravně inženýrské podklady pracují s realizací překladiště i bez něj, přičemž existence překladiště je do dopravního modelu promítnuta prostřednictvím změny intenzit silniční dopravy. Z dokumentace však není zcela zřejmé, zda a v jakém rozsahu byla samostatně posouzena vlastní železniční doprava související s provozem překladiště, zejména předpokládané počty vlaků, charakter provozu, směrové vedení dopravy a vazba na

kapacitní možnosti železniční infrastruktury. Podklady tak zachycují především vliv překladiště na silniční dopravu, nikoliv samostatně rozsah a parametry železniční dopravy vyvolané jeho provozem. Tato skutečnost nepředstavuje zásadní omezení využitelnosti podkladů pro hodnocení silniční dopravy, hluku a imisních příspěvků ze silniční dopravy, je však vhodné ji identifikovat jako omezení rozsahu posuzovaných dopravních vztahů.

V rámci podkladů společnosti DEKONTA, a.s., obdržených dne 24. 9. 2026 na základě žádosti zpracovatele posudku ze dne 17. 9. 2026, viz samostatná příloha posudku, zpracovatelé dokumentace EIA uvedli předběžný předpoklad nejvýše jednoho vlaku týdně pro první etapu a dvou vlaků týdně pro druhou etapu. Současně výslovně uvedli, že tento údaj nebyl v době zpracování dokumentace investorem oficiálně potvrzen ani smluvně podložen, a proto nebyla změna intenzity železniční dopravy v dokumentaci hodnocena. Uvedený údaj proto nelze považovat za závazný vstup hodnocení. Pro posuzovaný záměr byly vyhodnoceny pouze změny nákladní silniční dopravy mezi areálem a ŽST Cheb, dle dokumentace v souvislosti s kumulativními vlivy. Samotné překladiště má být předmětem samostatného posouzení podle jeho konečného řešení a není tedy předmětem záměru, což je třeba zdůraznit. Tato skutečnost má dopad zejména na porovnání variant.

K výše uvedenému zpracovatel posudku konstatuje, že samotné navýšení intenzit železniční dopravy vlivem záměru zároveň neznamená, že půjde zároveň o intenzity nad rámec povolených kapacit vlastní železniční cesty, které by bylo nutné samostatně posuzovat ze strany záměru. Pokud tedy bude samostatně povolován záměr překladiště a teprve budou definovány související limity s tímto spojené, není úkolem posuzovaného záměru toto nutně prověřovat. Navíc při předpokládané minimální intenzitě a při skutečnosti, že se jedná pouze o jednu z posouzených možností dopravy záměru, při současně akceptovatelné druhé z nich v podobě čistě silniční dopravy.

Za pozitivní lze považovat předpoklad možného využití místní štěrkopískovny pro část stavebních materiálů, který by mohl omezit přepravní vzdálenosti a související dopravní zatížení v období výstavby, byť konkrétní rozsah tohoto využití bude záviset na následném technickém a obchodním řešení výstavby.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze správnost informací uvedených v této kapitole hodnotit jako akceptovatelnou, s výše uvedenou výhradou týkající se nejednoznačného vymezení a posouzení železniční dopravy související s variantním scénářem příp. železničního překladiště.

B.III. ÚDAJE O VÝSTUPECH (ZEJMÉNA PRO VÝSTAVBU A PROVOZ)

B.III.1. Znečištění ovzduší, vody, půdy a půdního podloží

Kapitola se věnuje především emisím znečišťujících látek do ovzduší při výstavbě a provozu záměru a vychází z rozptylové studie, která tvoří přílohu dokumentace. Informace o znečištění povrchových a podzemních vod a o znečištění půdy a půdního podloží nejsou v této kapitole podrobněji rozvedeny a jsou odkázány do kapitol C.II.2 Povrchové a podzemní vody - hodnocení vývoje kvality vod a C.II.12 Staré zátěže.

Ve fázi výstavby jsou jako hlavní zdroje znečišťování ovzduší uvedeny bourací a zemní práce, přesuny a manipulace s materiály, provoz stavebních mechanismů, staveništní doprava a drcení materiálu z demolované komunikace ke štěrkopískovně Dřenice. Za nejméně příznivé je označeno období hrubých terénních úprav, výstavby infrastrukturních objektů a demolice stávající komunikace, předpokládané zejména v roce 2027. Zvýšená prašnost má být dočasná a omezovaná zejména zkrápěním materiálů a dotčených ploch a vhodnou organizací prašných prací. Staveništní doprava je

uvažována pouze v denní době, v rozsahu 100 příjezdů a 100 odjezdů osobních vozidel a stejného počtu nákladních vozidel za 24 hodin.

Pro demolici komunikace ke štěrkopískovně se předpokládá použití mobilní drtičky po dobu přibližně 40 dnů. Zpracováno má být asi 3 200 m³, tj. přibližně 7 400 t demoličního odpadu, který má být následně využit do podkladních vrstev nových komunikací a parkovišť. Celkové denní emise z výstavby jsou vyčísleny přibližně na 233 kg NO_x, 32 kg PM_{10} a 16 kg $PM_{2,5}$, přičemž hlavním zdrojem oxidů dusíku má být provoz dieselových stavebních mechanismů.

Ve fázi provozu jsou jako zdroje znečišťování ovzduší uvedeny doprava na veřejných komunikacích, vnitroareálová doprava a provoz na parkovištích, automatizovaná a dokončovací lakovna podvozků, tři záložní dieselagregáty a dvě dieselová čerpadla sprinklerového systému.

Automatizovaná lakovna je navržena pro výrobní kapacitu 34 000 podvozků ročně a spotřebu přibližně 272 t lakovací směsi, z toho 68 t organických rozpouštědel. Odpadní vzdušina ze stříkacích boxů a sušárny má být odváděna samostatnými výduchy a čištěna tkaninovými filtry s deklarovanou účinností 99 % vůči tuhým částicím barvy. Dokončovací lakovna má být využívána nárazově k opravám nátěrů přibližně 3 až 5 % podvozků. Celkové roční emise obou lakoven jsou uváděny ve výši přibližně 88,3 t VOC a 6,0 t tuhých znečišťujících látek, z toho přibližně 5,1 t PM_{10} a 3,6 t $PM_{2,5}$. Lakovny mají být vyjmenovanými stacionárními zdroji znečišťování ovzduší a budou vyžadovat příslušné povolení podle zákona o ochraně ovzduší.

Tři záložní dieselagregáty a dvě dieselová čerpadla sprinklerového systému mají mít jednotlivě výkon 600 kW. Provozována mají být pouze při výpadku elektrické energie, potřebě požární vody a v rámci měsíčních testovacích náběhů v rozsahu jedné hodiny měsíčně, tedy 12 hodin ročně. Pro výpočet ročních emisí byl však z důvodu konzervativního přístupu uvažován provozní fond až 300 hodin ročně.

Emise z dopravy jsou hodnoceny samostatně pro 1. etapu v roce 2029 a pro cílový stav 2. a 3. etapy v roce 2035. Výpočty zahrnují dopravu na veřejných komunikacích, vnitroareálové pojezdy osobních a nákladních vozidel, provoz na parkovištích a resuspenzi prachových částic. Dopravní vstupy současně zohledňují výhledový růst pozaďové dopravy a kumulaci s dalšími záměry v území. Přestože investor předpokládá postupné využití elektrických nákladních vozidel až pro 30 % zásobování, rozptylová studie z důvodu předběžné opatrnosti uvažuje veškerou dopravu se spalovacími motory.

Za největší hmotnostní tok při provozu jsou označeny emise VOC z lakoven v rozsahu přibližně 88,3 t/rok. Emise oxidů dusíku a prachových částic mají dosahovat řádově jednotek tun ročně, zatímco emise benzenu a benzo[a]pyrenu jsou spojeny pouze s automobilovou dopravou a kapitola je označuje za nevýznamné. Dopady uvedených zdrojů na kvalitu ovzduší a veřejné zdraví jsou následně hodnoceny v části D dokumentace, rozptylové studii a hodnocení vlivů na veřejné zdraví.

Z důvodu navrhované kapacity parkovišť přesahující 500 stání kapitola dále uvádí potřebu příslušného závazného stanoviska orgánu ochrany ovzduší.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Rozsah identifikovaných zdrojů znečišťování ovzduší přiměřeně odpovídá technickému a technologickému řešení záměru dle jeho předchozí charakteristiky. Kapitola zahrnuje rozhodující zdroje emisí při výstavbě i provozu, zejména stavební mechanismy, staveništní a provozní dopravu, mobilní drtičku, lakovny a záložní dieselové zdroje. Zohlednění dopravy samostatně pro rok 2029 a cílový stav roku 2035, včetně výhledového růstu dopravy a kumulace s dalšími záměry, lze považovat za vhodné. Rovněž předpoklad veškeré dopravy se spalovacími motory, přestože investor plánuje částečný přechod na elektrická nákladní vozidla, představuje konzervativní postup.

Ve vstupních parametrech i výsledných bilančních údajích o emisích z provozu záměru spatřuje zpracovatel posudku pouze dílčí nesoulady a nepřesnosti, včetně např. nesprávného označení některých jednotek, zejména ve vztahu k lakovnám a vnitroareálové dopravě.

Kapitola dále neuvádí konkrétní způsob zachycování emisí VOC z lakoven ani účinnost případného zařízení určeného k jejich omezování. Deklarovaná účinnost tkaninových filtrů ve výši 99 % se výslovně vztahuje pouze k tuhým částicím barvy, nikoliv k těkavým organickým látkám. U VOC jsou uvedeny zejména spotřeba organických rozpouštědel, emisní toky, příslušný emisní limit a požadavek na jeho plnění podle vyhlášky č. 415/2012 Sb. Vzhledem k významnému ročnímu emisnímu toku VOC by bylo vhodné jednoznačně uvést, zda je jejich omezování založeno pouze na použití nátěrových hmot s nižším obsahem rozpouštědel a plnění stanoveného emisního limitu, nebo zda bude instalováno také koncové zařízení k zachycování či snižování těchto emisí.

U záložních dieselagregátů, dieselových požárních čerpadel a dopravy jsou uvedeny zdroje emisí, sledované znečišťující látky a vypočtené emisní nebo imisní příspěvky, nikoliv však konkrétní způsoby a účinnost jejich zachycování. U záložních zdrojů je popsáno zejména odvádění emisí výduchy nad střechu. Vzhledem k charakteru spalovacích motorů a mobilních zdrojů však absence údajů o samostatném koncovém zachycování emisí sama o sobě nepředstavuje nedostatek, pokud emisní bilance zohledňují skutečné parametry použitých zařízení a příslušné emisní faktory.

Podrobné ověření použitých výpočtových metod, vstupních parametrů, vzájemné konzistence bilančních údajů, uvažovaných způsobů omezování emisí a jejich případného vlivu na výsledné imisní příspěvky je nicméně předmětem samostatného hodnocení správnosti rozptylové studie a navazujících hodnotících částí dokumentace EIA.

Informace o znečištění povrchových a podzemních vod, půdy a půdního podloží jsou v kapitole řešeny převážně odkazy na kapitoly C.II.2 a C.II.12. Tyto části se však věnují především současnému stavu kvality vod a starým ekologickým zátěžím, nikoliv přímo výstupům posuzovaného záměru. Možné zdroje znečištění vod, způsob nakládání s odpadními a srážkovými vodami, technické zabezpečení provozu, havarijní rizika a jejich vlivy jsou popsány v dalších kapitolách částí B a D. Uvedený způsob členění proto nezpůsobuje věcnou mezeru v dokumentaci jako celku.

Ve vztahu k půdě a půdnímu podloží kapitola neobsahuje ani stručný souhrn možných výstupů záměru, zejména potenciálních úniků závadných látek při výstavbě a provozu, jejich šíření do půdního a horninového prostředí a způsobu jejich záchytu. Příslušné informace lze alespoň částečně dohledat v dalších částech dokumentace, zejména v popisu technického zabezpečení skladovacích a manipulačních ploch, havarijních jímek, kanalizačních systémů a opatření pro případ úniku provozních kapalin a chemických látek. Odkaz pouze na kapitolu C.II.12 Staré zátěže však není pro popis možného znečištění půdy a půdního podloží vyvolaného záměrem zcela přiléhavý, neboť tato kapitola charakterizuje především výchozí stav území.

Zjištěné rozpory a nejasnosti se týkají především vzájemné konzistence emisních bilancí, označení jejich jednotek, způsobu omezování emisí VOC a neúplného souhrnu informací o možném znečištění půdy a půdního podloží. Nezpochybňují samotnou identifikaci rozhodujících zdrojů ani možnost posoudit vlivy záměru na základě odborných příloh a dalších částí dokumentace, vyžadují však vysvětlení nebo jednoznačnější provázání s příslušnými podklady, aby byly emisní parametry a ochranná opatření záměru následně kontrolovatelné.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze správnost informací uvedených v této kapitole hodnotit jako akceptovatelnou s dílčí výhradou poukazovaných bilančních, formálních a obsahových nejasností.

B.III.2. Odpadní vody

Kapitola popisuje vznik a způsob nakládání se splaškovými, technologickými a srážkovými vodami ve fázi výstavby i provozu záměru.

Ve fázi výstavby se nepředpokládá významná produkce technologických odpadních vod. Vznikat budou především splaškové vody ze sociálního zázemí pracovníků, které mají být řešeny vývozem mobilních zařízení nebo napojením na nově budovanou kanalizaci.

Pro provoz areálu je navrženo napojení na veřejnou splaškovou kanalizaci prostřednictvím nového kanalizačního řadu a centrální čerpací stanice. Splaškové vody budou odváděny na městskou čistírnu odpadních vod Cheb. Dokumentace uvádí souhlas provozovatele kanalizace s přijímáním splaškových vod v množství až 450 m³/den. Produkce splaškových vod má odpovídat spotřebě vody pro sociální účely, tj. přibližně 75 500 m³/rok po dokončení 1. etapy a přibližně 100 000 m³/rok po dokončení všech etap.

Samostatně jsou popsány technologické odpadní vody vznikající zejména při testování vodotěsnosti kabin nákladních vozidel, provozu reverzní osmózy a systému úpravy vody, oplachu rámů podvozků a čištění a údržbě technologických zařízení.

Při testování vodotěsnosti kabin má vznikat přibližně 510 m³ odpadních vod ročně a dále až 200 m³/rok koncentrátu z reverzní osmózy a přibližně 45 m³/rok vod z čištění systému úpravy vody. Odpadní vody mají být přednostně vypouštěny do splaškové kanalizace při splnění podmínek kanalizačního řádu, případně shromažďovány a předávány oprávněné osobě.

Pro oplach rámů podvozků je navržen uzavřený recirkulační systém s týdenní výměnou vody. Roční produkce těchto odpadních vod je odhadována na přibližně 300 m³. Alternativně se uvažuje jejich předčištění a vypouštění do kanalizace nebo předávání oprávněné osobě. Součástí procesu je použití čisticího prostředku Hakupur 225 RDN HH a občasné proplachování systému kyselinou sírovou, která bude likvidována jako odpad.

Významná část kapitoly je věnována hospodaření se srážkovými vodami. Na základě hydrogeologického průzkumu a vsakovacích zkoušek byla posouzena možnost vsakování srážkových vod a navržen kombinovaný systém založený na maximálním možném zasakování v místě dopadu, retenci v retenčně-vsakovacích objektech a regulovaném odvádění přebytků do řeky Ohře.

Pro 1. etapu byla stanovena redukovaná odvodňovaná plocha 358 300 m² a vypočten potřebný objem retenční nádrže podle ČSN 75 9010. Výsledný návrhový objem retenčního zařízení činí přibližně 19 700 m³, přičemž součástí řešení má být centrální otevřený retenčně-vsakovací poldr umístěný v severní části izolační zeleně. Část dešťových vod bude zasakována, část regulovaně odváděna do centrální dešťové kanalizace s vyústěním do řeky Ohře.

Kapitola rovněž popisuje oddělené odvádění čistých srážkových vod ze střech a potenciálně kontaminovaných vod z komunikací, parkovišť a manipulačních ploch. Tyto vody mají být před vypuštěním předčištěny v odlučovačích ropných látek s deklarovanou účinností odpovídající třídě I podle ČSN EN 858-1.

Pro 2. a 3. etapu je navržen obdobný koncept hospodaření se srážkovými vodami. Přesné parametry retenčních a vsakovacích objektů mají být upřesněny v navazujících stupních projektové přípravy na základě podrobnějších hydrogeologických podkladů.

Součástí kapitoly je také zdůvodnění, proč není navrženo využití zelených střech. Dokumentace uvádí technické a provozní důvody související s vysokým zatížením střešních konstrukcí technologickými zařízeními, vzduchotechnikou, světlíky a případnými fotovoltaickými systémy. Jako kompenzační opatření je navrženo rozsáhlé ozelenění areálu a vytvoření přibližně 22,8 ha izolační zeleně po obvodu SPP Cheb.

Závěrem kapitola uvádí záměr vybudovat síť monitorovacích vrtů pro sledování kvality podzemních vod ve směru proudění k vodnímu zdroji Nebanice, zaměřenou zejména na případnou kontaminaci ropnými látkami a dalšími látkami nebezpečnými vodám.

Komentář zpracovatele posudku:

Zpracovatel posudku nemá k informacím o nakládání se splaškovými a technologickými odpadními vodami zásadní výhrady, s výjimkou několika dílčích tematických okruhů komentovaných níže. Popsané řešení odvádění splaškových vod na ČOV Cheb a nakládání s technologickými vodami vznikajícími při úpravě vody, testování vodotěsnosti kabin, oplachu rámů podvozků, čištění technologických zařízení a dalších výrobních operacích, včetně jejich recirkulace, předčištění, vypouštění do veřejné kanalizace při splnění požadavků kanalizačního řádu nebo předávání oprávněné osobě, lze považovat za dostatečné pro účely dokumentace EIA. Pozitivně lze hodnotit zejména uplatnění uzavřených a recirkulačních systémů omezujících spotřebu vody a produkci technologických odpadních vod. Konečné vymezení jednotlivých proudů technologických odpadních vod, jejich množství, kvalitativních parametrů a způsobu nakládání s nimi bude nutné doložit v navazující projektové přípravě a projednat s provozovatelem veřejné kanalizace.

Dokumentace dále předpokládá oddělené odvádění čistých srážkových vod ze střech a potenciálně znečištěných srážkových vod z komunikací, parkovišť a manipulačních ploch. Vody z dopravních a manipulačních ploch mají být odváděny chráněnou dešťovou kanalizací a před zaústěním do areálové kanalizace předčištěny v odlučovačích lehkých kapalin. Přípojky od jednotlivých objektů mají umožňovat kontrolu množství a kvality vypouštěných vod a jejich uzavření pomocí ventilů. Tento princip vytváří vhodný základ pro oddělení potenciálně kontaminovaných vod od čistých srážkových vod a pro omezení jejich nekontrolovaného odtoku mimo areál.

Dokumentace však neobsahuje dostatečně konkrétní hydraulické a technické řešení systému pro případ havarijního úniku závadných látek na areálových komunikacích, parkovištích, odstavných nebo manipulačních plochách. Není doloženo umístění uzavíracích prvků, rozsah dílčích povodí, která lze jejich prostřednictvím hydraulicky oddělit, způsob a rychlost jejich ovládání ani jejich návaznost na odlučovače lehkých kapalin a další části chráněné dešťové kanalizace. Především není uvedeno, v jakém nepropustném prostoru a v jakém disponibilním objemu mají být po uzavření příslušné kanalizační větve zadrženy uniklé závadné látky a kontaminované srážkové nebo hasební vody.

Samotný uzavírací ventil záchytnou kapacitu nevytváří, ale pouze přerušuje další odtok. Dostatečnost havarijního zabezpečení proto závisí na využitelném nepropustném objemu potrubí, šachet, odlučovačů a případných havarijních jímek nebo nádrží před uzavíracím prvkem. Dokumentace EIA nedokládá, zda je chráněná kanalizace vybavena samostatnou havarijní akumulací, havarijním odklonem do nepropustného prostoru nebo jiným opatřením zajišťujícím bezpečné zadržení kontaminovaných vod. Není rovněž doloženo, zda byl potřebný záchytný objem stanoven podle věrohodného havarijního scénáře odpovídajícího předpokládanému provozu areálu a zda byl zohledněn souběh havárie se srážkovou událostí nebo vznikem hasebních vod. Bez tohoto doložení nelze vyloučit zpětné vzdutí, výtok přes dešťové vpusti, přelití do jiné kanalizační větve nebo nekontrolovaný odtok do retenčně-vsakovacího systému.

Odlučovače lehkých kapalin představují vhodné zařízení pro předčištění běžně znečištěných srážkových vod a mohou být součástí ochrany při úniku ropných látek. Bez doložení jejich jmenovité velikosti, záchytné kapacity, automatického uzávěru a návazného havarijního prostoru však nelze potvrdit jejich dostatečnost při havarijním úniku. Současně nejde o univerzální prostředek k zachycení všech závadných látek, zejména látek rozpustných nebo

mísitelných s vodou. Havarijní zabezpečení proto musí být založeno rovněž na možnosti hydraulického oddělení zasaženého povodí a na dostatečné nepropustné akumulační kapacitě. To je zvláště významné s ohledem na umístění záměru v CHOPAV Chebská pánev a Slavkovský les, v ochranném pásmu vodního zdroje Jesenice - Nebanice a v ochranném pásmu přírodních léčivých zdrojů Františkových Lázní.

Centrální retenčně-vsakovací poldr nelze bez dalšího považovat za havarijní retenční prostor pro kontaminované vody, neboť jeho účelem je retence, vsakování a regulované odvádění srážkových vod. Do havarijní retenční kapacity nelze bez dalšího započítat ani podzemní akumulační nádrže na nechráněné dešťové kanalizaci, jejichž celkový objem má činit do 40 m³, neboť dokumentace nedokládá jejich zapojení do chráněné kanalizace ani jejich havarijní, retenční nebo regulační funkci.

Základní princip odděleného odvádění a předčištění potenciálně znečištěných srážkových vod lze jinak hodnotit jako správný. Konkrétní hydraulické uspořádání havarijního zadržení, disponibilní nepropustný objem a způsob následného odčerpání a odstranění kontaminovaných vod však musí být doloženy v navazující projektové dokumentaci a zajištěny odpovídající podmínkou závazného stanoviska.

Z hlediska hospodaření s nechráněnými srážkovými vodami dokumentace uplatňuje kombinované řešení založené na vsakování, retenci a regulovaném odvádění nevsáknutých vod do recipientu. Tento princip je obecně v souladu s preferencí zadržování, vsakování a případného využívání srážkových vod v místě jejich dopadu. Pozitivně lze hodnotit rovněž rozsáhlé plochy zeleně podporující retenci, vsak a evapotranspiraci.

Zpracovatel posudku orientačně prověřil plošné bilance a redukované odvodňované plochy. Přesná redukovaná plocha závisí na podrobném rozdělení jednotlivých druhů povrchů a na použitých dílčích součinitelích odtoku, které dokumentace v úplném rozkladu neuvádí. Provedené přepočty mají proto kontrolní, nikoliv náhradní charakter vůči úplnému hydrotechnickému výpočtu.

Celé řešené území SPP Cheb má podle dokumentace výměru přibližně 133 ha, z čehož 110,17 ha připadá na vlastní rozvojové plochy 1. až 3. etapy a 22,81 ha na obvodový pás izolační zeleně. Po realizaci všech etap má celková výměra zastavěných a zpevněných ploch dosáhnout 69,13 ha, tedy přibližně 52 % celého řešeného území a 62,75 % vlastních rozvojových ploch. V 1. etapě činí výměra zastavěných a zpevněných ploch 40,00 ha z celkových 65,32 ha, tedy přibližně 61,24 %. Ve 2. a 3. etapě činí podle konkrétní plošné bilance 29,13 ha z celkových 44,85 ha, tedy přibližně 64,95 %. Uvedené podíly si neodporují, neboť nižší hodnota pro celé řešené území vyplývá ze zahrnutí obvodového pásu izolační zeleně.

V původním znění dokumentace EIA byla pro 2. a 3. etapu nesprávně uvedena plocha zeleně 16,09 ha. Zpracovatel dokumentace následně upřesnil, že správná výměra činí 15,72 ha. Při zachování zastavěných ploch 12,31 ha a zpevněných ploch 16,82 ha tak součet dílčích ploch 2. a 3. etapy odpovídá celkové výměře 44,85 ha. Celková plocha zeleně uvnitř rozvojového území činí 41,04 ha a spolu s obvodovým pásem izolační zeleně o výměře 22,81 ha dosahuje 63,85 ha. Součet rozvojových ploch a izolačního pásu činí 132,98 ha, což odpovídá dokumentací uváděné zaokrouhlené celkové výměře přibližně 133 ha. Původně identifikovaný bilanční rozdíl byl tímto vysvětlen a odstraněn.

Pro 1. etapu odpovídá redukovaná plocha 358 300 m² ve vztahu k výměře zastavěných a zpevněných ploch 400 000 m² průměrnému součiniteli odtoku přibližně 0,896. Při orientačním použití součinitele 0,90 by redukovaná plocha činila 360 000 m². Rozdíl 1 700 m², tedy přibližně 0,47 %, je zanedbatelný a redukovaná plocha 1. etapy je s uvedenou plošnou bilancí v odpovídajícím souladu.

Pro 2. a 3. etapu dokumentace EIA vedle konkrétní výměry zastavěných a zpevněných ploch 29,13 ha pracuje s obecným předpokladem 70% zastavěnosti, kterému by odpovídala plocha 31,395 ha. Nevysvětlený rozdíl mezi oběma vstupy činí přibližně 2,27 ha, tedy 5,05 procentního bodu. Redukovaná plocha 274 000 m² odpovídá podle zvolené výchozí plochy průměrnému součiniteli odtoku přibližně 0,941 nebo 0,873. Obě hodnoty mohou být vzhledem k předpokládané převaze nepropustných povrchů technicky možné, bez podrobného rozkladu povrchů a použitých součinitelů odtoku však nelze určit, ze které plošné bilance byla redukovaná plocha skutečně odvozena.

Součet redukovaných ploch všech etap činí 632 300 m² a ve vztahu k celkové výměře zastavěných a zpevněných ploch odpovídá průměrnému součiniteli odtoku přibližně 0,915. Při orientačním použití jednotného součinitele 0,90 by celková redukovaná plocha činila 622 200 m². Rozdíl přibližně 1,6 % nemá charakter zásadní početní nesrovnalosti. Redukované plochy lze proto v souhrnu považovat za hydrologicky věrohodné, jejich přesné odvození však dokumentace nedokládá. Opravená plošná bilance 2. a 3. etapy je početně uzavřená. V navazující projektové dokumentaci je však nutné hydrotechnický výpočet aktualizovat podle konečných výměr a druhů povrchů a použitých součinitelů odtoku a současně vysvětlit vztah mezi konkrétní výměrou zastavěných a zpevněných ploch 29,13 ha a obecným předpokladem 70% zastavěnosti.

Výpočty pro pětiletý, dvouletý a desetiletý déšť řeší rozdílné výpočtové úlohy. Pětiletý déšť byl použit pro prvotní prověření možnosti úplného vsakování bez regulovaného odtoku. Z tohoto výpočtu vyplynul potřebný retenční objem přibližně 14 260 m³ a vsakovací plocha přibližně 42 500 m², která měla umožnit vyprázdnění zařízení do dokumentací uváděných 72 hodin. Protože taková plocha podle dokumentace není v území k dispozici, byla varianta úplného vsakování odmítnuta a byl zvolen kombinovaný systém vsakování, retence a regulovaného odvodu. Dokumentace však úplný výpočet neuvádí v rozsahu umožňujícím ověření všech vstupních hodnot a mezivýsledků.

K tomuto postupu má zpracovatel posudku výhradu, neboť dokumentace po odmítnutí úplného vsakování z důvodu jeho prostorové náročnosti podrobněji neprověřuje další reálně použitelné možnosti doplnění navrženého systému. Lze uvažovat zejména decentralizované retenční, akumulační nebo retenčně-vsakovací objekty, podzemní galerie nebo modulární boxy, retenční stoky, velkoprůměrové kanalizační dílce, vsakovací rýhy, šachty či lokální vsakovací uzly, propustné a polopropustné povrchy, terénní deprese a širší provozní využití zachycených srážkových vod, například pro zálivku, splachování nebo vhodné technologické účely. Tyto prvky mohou rozdělit retenční kapacitu mezi více míst, zadržet část vody blíže místu jejího dopadu, snížit zatížení centrální kanalizace a poldru a v případě podzemního řešení zvýšit disponibilní objem bez dalšího významného záboru povrchových ploch. Jejich konkrétní technické řešení náleží do navazující projektové přípravy, dokumentace však mohla alespoň doložit rozsah jejich prověření a důvody, pro které nebyly do navržené koncepce zahrnuty.

Podle dokumentace EIA jsou vsakovací poměry v přípovrchových kvartérních sprašových a jílovitých sedimentech nepříznivé, zatímco vhodnější podmínky lze očekávat v polohách písků a štěrkopísků vildštejnského souvrství zastižených v hloubkách přibližně 2,5 až 8,7 m pod terénem. Toto zjištění naznačuje možnost využití příznivějších hlubších poloh pro některé doplňkové vsakovací objekty, neprokazuje však jejich souvislé rozšíření, jednotnou hloubku, dostatečnou mocnost ani hydraulickou využitelnost v celém areálu.

Pro návrh retenčně-vsakovacího objektu byl použit koeficient vsaku $k_v = 2{,}6 \times 10^{-6}$ m/s, který představuje spíše nízkou až omezenou vsakovací schopnost. Pokud dokumentace hovoří o vhodnějších polohách písků a štěrkopísků, jde o jejich relativně příznivější vlastnosti ve srovnání s méně propustnými sprašovými a jílovitými sedimenty, nikoliv automaticky o obecně

velmi dobré podmínky pro vsakování. Použitá hodnota vyžaduje dostatečnou aktivní vsakovací plochu a retenční objem, což vysvětluje prostorovou náročnost varianty úplného vsakování. Hodnota byla odvozena ze vsakovací zkoušky provedené přibližně 800 m od předpokládaného umístění nádrže. Dokumentace nedokládá její reprezentativnost pro místo navrhovaného retenčně-vsakovacího objektu ani pro ostatní části řešeného území a neuvádí, zda charakterizuje přípovrchové sedimenty, hlubší písčité a štěrkopískové polohy nebo celkovou odezvu zkoušeného profilu. Není uveden ani samostatný koeficient vsaku přípovrchových vrstev a bilance současné přirozené infiltrace, takže nelze určit podíl srážkových vod infiltrující se mělce v kvartérních sedimentech, pronikající do hlubších poloh vildštejnského souvrství nebo odtékající povrchově či mělce podpovrchově.

V rámci podkladů společnosti DEKONTA, a.s., obdržených dne 24. 9. 2026 na základě žádosti zpracovatele posudku ze dne 17. 9. 2026, viz samostatná příloha posudku, byla doložena zpráva z inženýrskogeologického, hydrogeologického a radonového průzkumu, ze které vyplývá, že hodnota koeficientu vsaku byla převzata z výsledků zkoušek ve vrtech J-02(VS) a J-17(VS). Pro návrh byla z důvodu předběžné opatrnosti použita nižší z obou zjištěných hodnot. Podle vyjádření zpracovatelů dokumentace byly po konkrétním umístění retenčně-vsakovacího objektu v květnu a červenci 2026 provedeny další zpřesňující průzkumy, které řádově potvrdily původně použité vsakovací parametry. Tyto pozdější výsledky nebyly součástí dokumentace EIA, a nelze je proto využít k dodatečnému rozšíření jejího hodnocení. Podporují však závěr, že koeficient použitý v hydrotechnickém návrhu první etapy nebyl zvolen nereprezentativně nebo na straně optimistického odhadu.

Realizací záměru dojde k omezení přirozené plošné infiltrace na zastavěných a zpevněných plochách. Toto omezení však nelze automaticky ztotožnit se stejně velkým snížením dotace hlubších podzemních vod, neboť výchozí bilance hlubší infiltrace není doložena a přípovrchové sedimenty jsou dokumentací charakterizovány jako málo příznivé pro vsakování. Navazující hydrogeologické ověření proto musí upřesnit místní vsakovací poměry a skutečný přínos jednotlivých opatření k zachování nebo zvýšení dotace podzemních vod.

Pokud budou v místech potenciálních zařízení ověřeny souvislé, dostatečně mocné a hydraulicky využitelné hlubší polohy písků a štěrkopísků, lze prověřit založení aktivního vsakovacího rozhraní vybraných objektů v těchto vrstvách. Pouhé nahrazení méně propustné zeminy štěrkovým materiálem však samo o sobě účinný vsak nezajistí, pokud takto vytvořený prostor nebude propojen s přirozeným prostředím schopným vodu dlouhodobě přijímat. V opačném případě půjde především o akumulační prostor, jehož vyprazdňování bude dále omezeno navazující málo propustnou vrstvou.

Samotné zvýšení podzemního retenčního objemu nezvyšuje infiltrační výkon horninového prostředí. Bez vhodného hydraulického propojení bude podzemní objekt plnit především akumulační a transformační funkci. I tak však může snížit a časově rozložit kulminační přítoky, odlehčit centrálnímu systému, umožnit provozní využití zachycené vody a vytvořit rezervní objem v jednotlivých částech areálu. Případné umístění retenčních nebo akumulačních prostorů pod zpevněnými plochami či stavbami musí být posouzeno z hlediska základových a geotechnických podmínek a je nutné je odlišit od vsakování v bezprostřední blízkosti nosných konstrukcí.

Absence podrobnějšího prověření dalších retenčních, akumulačních a vsakovacích možností sama o sobě nezpochybňuje dostatečnost základního kombinovaného řešení pro účely EIA. Odůvodňuje však požadavek, aby byly v navazující projektové dokumentaci prověřeny možnosti jeho účelné optimalizace podle místně ověřených hydrogeologických, geotechnických a provozních podmínek, při zachování ochrany jakosti podzemních vod.

Navržený otevřený retenčně-vsakovací poldr přitom není vhodné bez dalšího nahrazovat pouze podzemními objekty. Kryté retenční nebo akumulační objekty mají výhodu menšího povrchového záboru, omezeného výparu a možnosti déle uchovávat vodu pro její další využití nebo postupné vsakování. Otevřený objekt však současně poskytuje prostor pro povrchovou retenci a bezpečné dočasné rozlití a při vhodném provedení může plnit krajinotvornou, mikroklimatickou a ekologickou funkci. Výsledné řešení proto může vhodně kombinovat otevřený centrální objekt s lokálními krytými retenčními, akumulačními nebo retenčně-vsakovacími prvky.

V rámci podkladů společnosti DEKONTA, a.s., obdržených dne 24. 9. 2026 na základě žádosti zpracovatele posudku ze dne 17. 9. 2026, viz samostatná příloha posudku, zpracovatelé dokumentace EIA k této problematice dále uvedli, že decentralizované zemní poldry byly z koncepce vypuštěny zejména z důvodu zachování prostorových rezerv pro budoucí rozvoj areálu. Podzemní vsakovací objekty nebyly zahrnuty s ohledem na jejich horší kontrolovatelnost a provozní rizika, zatímco drobné rigoly a terénní úpravy byly za místních nepříznivých vsakovacích podmínek vyhodnoceny jako málo přínosné. Z těchto důvodů bylo upřednostněno centrální retenčně-vsakovací těleso v severním zeleném pásu. Uvedené důvody vysvětlují volbu základní koncepce, nevylučují však doplnění lokálních akumulačních nebo retenčních opatření u konkrétních objektů tam, kde se v navazující projektové přípravě prokáže jejich účelnost. Zpracovatel posudku proto vhodnost podrobnějšího zabývání se tímto zohledňuje v návrhu podmínek závazného stanoviska.

Pro stanovení neregulovaného kulminačního přítoku do areálové kanalizace a retenčního zařízení byl použit patnáctiminutový dvouletý déšť s periodicitou $p = 0{,}5\ \text{rok}^{-1}$. Pro 1. etapu byl z redukované plochy 358 300 m² a intenzity deště $0{,}0139\ \text{l}\cdot\text{s}^{-1}\cdot\text{m}^{-2}$ stanoven přítok 4 980 l/s, přičemž kontrolním přepočtem vychází 4 980,37 l/s. Pro 2. a 3. etapu byl z redukované plochy 274 000 m² stanoven přítok 3 809 l/s, zatímco kontrolním přepočtem vychází 3 808,6 l/s. Obě hodnoty jsou tak početně správné.

Uvedené průtoky představují neregulované kulminační přítoky do kanalizace a retenčních zařízení, nikoliv regulovaný odtok z areálu. Skutečnost, že nejsou jako konstantní průtoky převzaty do výpočtu retenčního objemu, není sama o sobě chybou, protože retenční objem se stanovuje z úhrnů srážek různých dob trvání. Použití dvouletého deště pro dimenzování stokové sítě nelze bez znalosti kategorie jednotlivých stok, požadované míry ochrany a následků jejich přetížení hodnotit jako zjevně nesprávné. Dokumentace však účel jednotlivých výpočtů nevysvětluje dostatečně přehledně a neposuzuje následky překročení kapacity kanalizační soustavy. Volbu návrhové periodicity jednotlivých částí stokové sítě je proto nutné v navazující projektové dokumentaci odůvodnit ve vztahu k následkům jejich případného přetížení.

Pro návrh retenčně-vsakovací nádrže 1. etapy byly pak použity desetileté srážky s periodicitou $p = 0{,}1\ \text{rok}^{-1}$ a dobami trvání od 5 minut do 72 hodin. Rozhodující byla 120minutová srážka s vypočteným retenčním objemem 12 315,1 m³, zatímco při 60 minutách vychází 10 994,6 m³ a při 240 minutách 12 233,0 m³. Převzetí zaokrouhlené hodnoty 12 315 m³ jako nejvyššího vypočteného objemu je proto správné. Použití desetileté periodicity představuje relativně přísnou návrhovou úroveň a lze je považovat za postup na straně bezpečnosti.

Při výpočtu je uvažována vsakovací plocha 12 000 m², výše uvedený koeficient vsaku a součinitel bezpečnosti f = 2. Výsledný vsakovaný odtok 15,6 l/s je početně správný. Maximální doba prázdnění horního retenčního prostoru při rozhodující srážce činí 15,4 hodiny a odpovídá hodnotám ve výpočtu. V textové části dokumentace je však uvedena plocha pro odpar a vsakování přibližně 10 000 m², zatímco výpočet pracuje s vsakovací plochou 12 000 m². Dokumentace EIA nevysvětluje, zda jde o rozdíl mezi půdorysnou plochou objektu, plochou

hladiny a aktivní plochou dna a svahů. Tyto plochy je nutné v navazující projektové dokumentaci jednoznačně rozlišit.

Celkový navržený objem retenčně-vsakovacího zařízení přibližně 19 704 m³ se skládá z horního retenčního prostoru 12 315 m³ a spodního bezodtokového prostoru přibližně 7 400 m³ určeného pro vsakování a odpar. Hodnoty jsou početně správné, dokumentace však nezdůvodňuje, proč byl bezodtokový prostor navržen právě ve výši přibližně 60 % retenčního objemu. Toto navýšení není běžnou univerzální normovou přirážkou a funkčním smyslem tohoto prostoru je zjevně zvýšení množství vody zadržené v území a podpora vsaku a odparu. Jeho dostupnost jako volné kapacity při následných srážkových událostech však závisí na skutečné rychlosti vsakování, výparu, počátečním naplnění a časovém sledu srážek. Vlastní horní retenční objem má být podle výpočtu obnoven přibližně za 15 hodin, pomalejší vyprazdňování spodního bezodtokového prostoru proto samo o sobě nezpochybňuje dostupnost horního retenčního prostoru. Přidaný bezodtokový objem však nemusí být před každou další srážkou celý volný a nelze jej bez dalšího považovat za plnohodnotnou bezpečnostní rezervu ani za náhradu samostatného posouzení systému při mimořádné srážce překračující návrhové parametry.

Dokumentace EIA uvádí maximální regulovaný odtok 3 l/s/ha, ve výpočtu však používá hodnotu Qo = 206 l/s. Ve vztahu k ploše 1. etapy 65,32 ha by odtok činil 195,96 l/s, zatímco hodnota 206 l/s odpovídá ploše přibližně 68,67 ha. Dokumentace neuvádí, z jaké konkrétní plochy byla použitá hodnota odvozena. V navazující projektové dokumentaci je proto nutné tuto plochu jednoznačně vymezit a doložit její soulad s odvodňovaným povodím retenčního zařízení.

Za dílčí nejasnost považuje zpracovatel posudku rovněž hodnotu Qp10 = 41 l/s, označenou jako regulovaný přítok ze sousedního areálu, resp. expanze. Matematický způsob jejího zahrnutí do výpočtu retenčního objemu je ověřitelný a početně správný. Dokumentace však neidentifikuje zdrojové povodí ani jeho redukovanou plochu, nedokládá výpočet této hodnoty, použitou návrhovou srážku, transformační a regulační objekt ani důvod uvažování konstantního přítoku po celou dobu jednotlivých srážek. Není rovněž vyjasněn vztah této hodnoty k 2. a 3. etapě a k výše uvedenému neregulovanému kulminačnímu přítoku těchto etap. Podzemní akumulační nádrže na nechráněné dešťové kanalizaci tuto nejasnost také nevysvětlují. Dokumentace je popisuje jako zařízení pro akumulaci vody k zálivce a nedokládá jejich regulační nebo transformační funkci ani vazbu na budoucí etapy. Jejich kapacita je navíc ve vztahu k uváděným kulminačním přítokům příliš malá, aby mohla sama vysvětlit předpokládanou transformaci přítoku.

Pro 2. a 3. etapu tak není dostatečně jednoznačně specifikovaný potřebný retenční a bezodtokový objem, aktivní vsakovací plocha, regulovaný odtok, doba prázdnění, způsob bezpečného převedení vod při překročení návrhové kapacity ani vazba na nádrž 1. etapy. Výpočet nádrže 1. etapy prokazuje její kapacitu pro vlastní odvodňovanou plochu a současně uvažovaný regulovaný přítok ze sousedního areálu, aniž by byla dostatečně zřejmá jeho vazba na vodohospodářskou infrastrukturu 2. a 3. etapy.

Obdobně není podrobněji doložena odolnost systému vůči očekávaným projevům změny klimatu, zejména možnému nárůstu intenzity přívalových srážek a výskytu více významných srážek v krátkém časovém sledu. Tato skutečnost nezpochybňuje správnost provedeného normového výpočtu pro účely EIA, odůvodňuje však podrobnější hydraulické a bezpečnostní prověření v navazující projektové přípravě.

Dokumentace EIA zdůvodňuje nevyužití zelených střech technickými a provozními důvody, zejména zatížením střešních konstrukcí technologickými zařízeními. Toto zdůvodnění lze pro účely EIA akceptovat. Není tím však dotčena možnost prověřit výše uvedené způsoby

decentralizované retence, akumulace nebo vsakování v rámci terénních ploch a technické infrastruktury.

V rámci podkladů společnosti DEKONTA, a.s., obdržených dne 24. 9. 2026 na základě žádosti zpracovatele posudku ze dne 17. 9. 2026, viz samostatná příloha posudku, byla doložena předběžná hydrotechnická bilance společnosti RotaGroup z června 2026 a podrobnější vysvětlení koncepce hospodaření se srážkovými vodami. Z podkladů vyplývá, že pro první etapu byla nejprve prověřena možnost bezodtokého zasakování pětileté srážky, která by vyžadovala vsakovací plochu přibližně 42 500 m². Z důvodu nedostupnosti takové plochy byl navržen kombinovaný systém vsakování, retence a regulovaného odtoku. Centrální retenčně-vsakovací poldr první etapy má mít celkový objem 19 704 m³, z toho bezodtokový objem 7 400 m³, a regulovaný odtok nejvýše 3 l/s/ha. Regulovaný přítok 41 l/s představuje kapacitní rezervu pro přibližně 13,5 ha západní plochy možné expanze. Zpracovatelé dokumentace současně potvrdili, že geometrické a technické řešení systému druhé a třetí etapy, přesné vedení chráněné a nechráněné kanalizace a parametry předčisticích a regulačních objektů budou stanoveny až v navazující projektové dokumentaci. Doložené podklady tak vysvětlují a potvrzují návrhové parametry první etapy, neodstraňují však výhradu posudku k absenci souhrnného vodohospodářského řešení konečného stavu všech etap.

Monitoring podzemních vod ve směru proudění k vodnímu zdroji Jesenice - Nebanice je vzhledem k rozsahu záměru, předpokládanému vsakování srážkových vod, manipulaci se závadnými látkami a citlivosti území odůvodněný. Dokumentace však neobsahuje konkrétní návrh monitorovací sítě, umístění a konstrukci monitorovacích objektů, referenční objekty nad hydraulickým gradientem, sledované ukazatele, četnost odběrů, dobu předprovozního sledování, způsob vyhodnocování ani kritéria pro přijetí nápravných opatření. Monitoring musí být před realizací příslušné etapy dopracován tak, aby doložil reprezentativní výchozí stav, umožnil sledovat účinnost ochranných opatření a včas zachytil případné změny jakosti podzemních vod.

Zpracování problematiky splaškových, technologických a srážkových vod v kapitole B.III.2 lze pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí považovat za podmíněně akceptovatelné s dílčími výhradami. Základní koncepce nakládání s těmito vodami, orientační věrohodnost redukovaných ploch, rozdílný účel použitých návrhových srážek a stanovení retenčního objemu jsou pro účely procesu EIA přijatelné. Zjištěné nejasnosti nezpochybňují celkovou posouditelnost záměru, vyžadují však doložení požadovaných informací a dopracování technického řešení v dokumentaci pro navazující povolovací řízení v souladu s podmínkami navrženými v závazném stanovisku. K ostatním informacím uvedeným v kapitole nemá zpracovatel posudku významnější výhrady.

B.III.3. Odpady

Kapitola podrobně popisuje předpokládanou produkci odpadů ve všech fázích životního cyklu záměru, tedy při přípravě území, výstavbě, provozu i případném ukončení provozu areálu. Dokumentace současně deklaruje důsledné uplatňování hierarchie odpadového hospodářství podle zákona o odpadech, spočívající v předcházení vzniku odpadů, jejich materiálovém využití a teprve následném odstranění nevyužitelných zbytků.

V rámci přípravy území mají dominantní postavení stavební a demoliční odpady skupiny 17 Katalogu odpadů. Nejvýznamnější položku představují výkopové zeminy vznikající při rozsáhlých terénních úpravách. Dokumentace uvádí objem výkopů přibližně 258 tis. m³ a objem násypů přibližně 312 tis. m³, přičemž deficit zemin má být řešen využitím materiálu z budování retenčních nádrží. Důraz je kladen na maximální využití nekontaminovaných zemin přímo v místě záměru tak, aby za splnění zákonných podmínek nemusely být považovány za odpad. Významnou skupinu představují rovněž

odpady vznikající při demolici stávající komunikace ke štěrkopískovně Dřenice o předpokládaném objemu přibližně 3 200 m³. Dokumentace předpokládá selektivní demolici a následné využití získaných asfaltových a konstrukčních materiálů prostřednictvím recyklace a úpravy v mobilním drticím zařízení. Současně upozorňuje na nutnost následného ověření vlastností znovuzískaných asfaltových směsí podle požadavků vyhlášky č. 283/2023 Sb. V menším rozsahu se předpokládá vznik odpadů z kácení vegetace, odpadních obalů a omezeného množství nebezpečných odpadů, zejména znečištěných obalů od stavební chemie.

Ve fázi výstavby budou vznikat obdobné druhy stavebních odpadů jako v období přípravy území, zejména beton, dřevo, plasty, kabely, kovové odpady, zemina, izolační materiály a směsné stavební odpady. Dokumentace současně uvádí, že vzhledem k charakteru navrhovaných objektů s lehkou konstrukcí nepředpokládá mimořádně vysoké objemy betonových konstrukcí ani zemních prací ve srovnání s obdobnými průmyslovými stavbami. Samostatně jsou popsány odpady ze skupiny 15, především papírové, plastové, dřevěné, kovové a kompozitní obaly. Nebezpečné odpady mají být zastoupeny zejména znečištěnými obaly a sorpčními prostředky používanými při manipulaci s chemickými látkami. Dokumentace předpokládá důsledné třídění odpadů a preferenci jejich materiálového využití.

Provoz areálu je z hlediska odpadového hospodářství rozdělen na výrobní odpady a odpady komunálního charakteru. Dokumentace poměrně podrobně specifikuje jednotlivé druhy odpadů včetně předpokládaného množství a způsobu jejich shromažďování. Mezi nejvýznamnější výrobní odpady patří kovové odpady vznikající při výrobě a montáži vozidel, především železné kovy v množství přibližně 2 000 t/rok. Významné množství mají představovat rovněž dřevěné obaly (cca 1 000 t/rok) a papírové a plastové obaly (po cca 200 t/rok). Z nebezpečných odpadů jsou nejvýznamnější zejména odpadní barvy a laky, odpadní oleje, hydraulické kapaliny, odpadní chemické látky a kaly z odlučovačů ropných látek, jejichž množství je odhadováno přibližně na 80 t/rok.

Dokumentace dále uvádí vznik kapalných nebezpečných odpadů souvisejících s mytím komponent, provozem systému úpravy vody a dalšími výrobními operacemi. Tyto odpady mají být zařazovány jako odpadní vody obsahující nebezpečné látky a předávány oprávněným osobám, přičemž jejich celkové množství je odhadováno přibližně na 1 150 t/rok.

V oblasti komunálních odpadů dokumentace předpokládá produkci odpadu odpovídající velikosti plánovaného provozu a počtu zaměstnanců. Nejvyšší uváděnou položku představuje směsný komunální odpad v množství přibližně 2 500 t/rok. Dále jsou uváděny významné objemy tříděného papíru, plastů, biologicky rozložitelných odpadů a uličních smetků. Dokumentace současně deklaruje splnění povinností vyplývajících ze zákona o odpadech, zákona o výrobcích s ukončenou životností i zákona o obalech.

Významnou součástí navrženého systému je centrální centrum odpadového hospodářství, které má být vybudováno v areálu závodu. Toto zařízení má sloužit pro soustřeďování odpadů, jejich třídění a bezpečné skladování před předáním oprávněným osobám. Dokumentace popisuje technické zabezpečení ploch pro nakládání s nebezpečnými odpady, vedení průběžné evidence odpadů i pravidelné plnění ohlašovacích povinností.

Pro případ ukončení provozu areálu dokumentace předpokládá selektivní demontáž technologických zařízení i stavebních konstrukcí s důrazem na maximální materiálové využití vznikajících odpadů. Počítá se s přednostním využitím demontovaných technologických celků, kovových konstrukcí, kabelových systémů a dalších materiálově využitelných složek. Dokumentace rovněž předpokládá odstranění všech provozních náplní, chemických látek a nebezpečných odpadů před zahájením demoličních prací tak, aby nevznikla ekologická zátěž území. Za významné je považováno také očekávání vysoké míry recyklace stavebních a demoličních odpadů, zejména kovových konstrukcí a lehkých sendvičových panelů používaných při výstavbě průmyslových objektů.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Zpracovatel posudku nemá k vlastní koncepci nakládání s odpady významnější výhrady. Kapitola poskytuje přehled předpokládaných druhů odpadů vznikajících ve fázi přípravy území, výstavby, provozu i případného ukončení provozu záměru a současně deklaruje respektování hierarchie odpadového hospodářství, oddělené soustřeďování jednotlivých druhů odpadů a jejich předávání pouze oprávněným osobám.

Dokumentace věnuje značnou pozornost nakládání se zeminami a stavebními a demoličními odpady, které budou představovat nejvýznamnější materiálové toky v období přípravy území a výstavby. Uvádí základní zemní bilanci záměru, předpokládané objemy výkopů a násypů i způsob řešení případných přebytků zemin. Současně předpokládá maximální využití nekontaminovaných zemin přímo v místě záměru. Obdobně je popsán způsob nakládání s materiály vznikajícími při demolici stávající komunikace, včetně předpokládaného následného využití znovuzískaných asfaltových směsí a dalších stavebních materiálů.

Ve vztahu k odpadům vznikajícím během provozu obsahuje kapitola podrobný přehled předpokládaných druhů odpadů, jejich orientačních množství i způsobů soustřeďování. Dokumentace popisuje systém centrálního odpadového hospodářství, zabezpečení nakládání s nebezpečnými odpady i systém průběžné evidence odpadů. Z hlediska produkovaných množství patří mezi nejvýznamnější položky zejména kovové odpady, obalové materiály a kapalné odpady vznikající při provozu výrobních technologií.

Určitou nejistotu lze spatřovat v tom, že u většiny druhů odpadů vznikajících během přípravy území a výstavby nejsou uvedena jejich předpokládaná množství. Dokumentace uvádí, že tyto údaje budou záviset na výsledném technickém řešení jednotlivých stavebních objektů a na postupech zhotovitele stavby. Alespoň rámcové odhady některých významnějších toků stavebních a demoličních odpadů by přispěly k lepší představě o rozsahu přepravních a logistických nároků souvisejících s jejich nakládáním. S ohledem na charakter záměru a předpokládané využívání významné části materiálů přímo v areálu však tuto skutečnost nelze považovat za zásadní nedostatek dokumentace.

V kapitole byly dále zjištěny dílčí nepřesnosti v katalogovém zařazení a označení některých odpadů. Odpad vznikající při kácení dřevin a náletové vegetace není zařazen odpovídajícím způsobem jako biologicky rozložitelný odpad katalogového čísla 20 02 01 a není uveden v příslušném tabulkovém přehledu. Textová a tabulková část kapitoly se rovněž u některých dalších odpadů plně neshodují. U katalogových čísel nebezpečných odpadů není důsledně uvedeno označení hvězdičkou a odpad katalogového čísla 16 05 09 je nesprávně označen jako nebezpečný odpad.

Uvedené nedostatky se týkají formálního zpracování přehledu odpadů a správnosti jejich předběžného katalogového označení. Nemění popsaný způsob nakládání s odpady, nepředstavují významnou změnu předpokládaných materiálových toků a nemají významný vliv na hodnocení vlivů záměru na životní prostředí ani na závěry dokumentace a posudku. Skutečně vznikající odpady bude v průběhu přípravy, realizace a provozu záměru nezbytné zařazovat podle jejich původu a skutečných vlastností v souladu s Katalogem odpadů a nakládat s nimi podle jejich výsledné klasifikace a požadavků platných právních předpisů.

Zjištěné nepřesnosti proto nepředstavují důvod pro vrácení dokumentace k přepracování. V probíhající fázi procesu EIA již není prostor pro provádění formálních oprav dokumentace a nedostatky jsou zohledněny jejich identifikací a vyhodnocením v posudku. Současně není účelné převádět požadavky na opravu katalogových čísel, označení nebezpečných odpadů a doplnění tabulkových přehledů do závazných podmínek stanoviska EIA. Správné zařazování skutečně vznikajících odpadů a nakládání s nimi je zákonnou povinností jejich původce a bude

upřesněno podle konečného technického řešení záměru a skutečných vlastností odpadů. Problematika odpadového hospodářství bude rovněž předmětem posouzení příslušného správního orgánu v navazujících postupech.

Zpracovatel posudku dále konstatuje, že dokumentace upozorňuje na nutnost následného ověření vlastností recyklovaných asfaltových materiálů a jejich zařazení podle požadavků vyhlášky č. 283/2023 Sb. V navazujících stupních projektové přípravy bude nezbytné doložit splnění podmínek pro jejich využití mimo režim odpadů, případně zajistit odpovídající způsob nakládání podle požadavků zákona o odpadech.

V části věnované ukončení provozu dokumentace předpokládá selektivní demontáž technologických zařízení i stavebních konstrukcí, odstranění provozních náplní a nebezpečných látek před zahájením demoličních prací a maximální materiálové využití vznikajících odpadů. Uvedený postup odpovídá principům hierarchie odpadového hospodářství i požadavkům platné legislativy.

S výjimkou uvedených dílčích nepřesností v katalogovém zařazení a označení některých odpadů nemá zpracovatel posudku k vlastnímu zpracování kapitoly významnější výhrady. Kapitola poskytuje dostatečný podklad pro posouzení vlivů záměru na životní prostředí a zjištěné formální nedostatky nemají významný vliv na závěry hodnocení.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze správnost informací uvedených v této kapitole hodnotit jako akceptovatelnou, s upozorněním na dílčí formální nepřesnosti.

B.III.4. Ostatní emise a rezidua

Kapitola popisuje hluk, vibrace, záření, světelné znečištění a zápach spojené s výstavbou a provozem záměru. Stanovení budoucí hlukové zátěže vychází z hlukových studií zpracovaných pro stavební činnost, provoz areálu a dopravu vyvolanou záměrem.

Za nejvýznamnější zdroj hluku při výstavbě je považována přeprava zeminy při terénních úpravách, odvoz přebytečné ornice, doprava stavebních materiálů a provoz stavebních strojů a mechanismů. Pro rok 2027 se během několika měsíců předpokládá nejvyšší denní staveništní doprava v rozsahu 100 osobních a 100 nákladních vozidel v jednom směru za 24 hodin. Staveništní nákladní doprava má být vedena převážně přes východní napojení areálu, silnici III/0218 a dále k exitu 152 dálnice D6. Doprava materiálu má probíhat pouze v pracovních dnech mezi 7:00 a 21:00, stavební práce ani doprava nemají být prováděny v noční době ani v časných ranních a pozdních večerních hodinách. Hlavní stavební mechanizace má být v provozu nejvýše 14 hodin denně.

Hlukové hodnocení zohledňuje práce na okružních křižovatkách, cyklostezce, přeložce komunikace ke štěrkopískovně, demolici stávající komunikace, hrubých terénních úpravách, přípojkách a rozvodně elektrické energie, vodovodních a kanalizačních řadech, zeleném izolačním pásu a úpravách lokálního biokoridoru. Uvažováno je nasazení rypadel, nakladačů, dozérů, grejdrů, vibračních válců a desek, silničních fréz, finišerů, jeřábů, elektrocentrál a nákladních automobilů. Při demolici stávající komunikace se počítá s mobilním čelisťovým drtičem o hladině akustického výkonu nižší než 117 dB. Obalovna ani betonárka nemají být na staveništi provozovány. Stavba vlastních výrobních objektů má probíhat přibližně 13 měsíců, od ledna 2027 do února 2028, a zahrnovat montáž a betonáž konstrukcí, instalaci technologií, vzduchotechniky, tepelných čerpadel a další běžné stavební práce.

Těžká staveništní doprava, pohyb stavební techniky a hutnění násypů mohou být zdrojem vibrací. Staveništní doprava má být proto vedena primárně mimo městskou uliční síť. V souvislosti s výstavbou se nepředpokládá vznik elektromagnetického, radioaktivního ani ionizujícího záření ani obtěžování zápachem.

V provozu budou zdroji hluku výrobní prostory v denní době, parkování, zásobování a pohyb vozidel v denní a omezeně i noční době a venkovní stacionární zdroje provozované ve dne i v noci. Ve výrobních prostorách je uvažována ekvivalentní hladina akustického tlaku nejvýše 75 dB a maximální hladina pod 85 dB. Vzhledem ke skladbě obvodového pláště je ve výpočtu předpokládána hladina akustického tlaku ve vzdálenosti 1 m od pláště nižší než 50 dB. Výpočet zohledňuje také možnost nočního provozu výrobních prostor.

Pro hlukové hodnocení provozu 1. etapy je uvažováno 1 250 příjezdů a 1 250 odjezdů osobních vozidel za 24 hodin, z toho 550 osobních vozidel v nejhlučnější noční hodině mezi 5:00 a 6:00. Dále je zahrnuto 40 příjezdů a 40 odjezdů lehkých nákladních vozidel a 250 příjezdů a 310 odjezdů těžkých nákladních vozidel za 24 hodin, výhradně v denní době. Maximální rychlost vozidel v areálu bude 40 km/h. Noční dopravu budou tvořit pouze osobní vozidla zaměstnanců při příjezdu ranní směny a odjezdu večerní směny; zásobování a expedice nákladními vozidly mají probíhat pouze ve dne.

Stacionární zdroje hluku budou umístěny převážně na střechách objektů, případně na terénu. U dominantních střešních zdrojů, zejména tepelných čerpadel, se počítá s akustickými kryty s útlumem 15 dB. Dodavatel technologie má garantovat stanovené akustické parametry a absenci tónové složky. Výpočet neuvažuje využití tichého nočního režimu vzduchotechnických jednotek, tepelných čerpadel ani klimatizací. Tři dieselagregáty a dvě čerpadla sprinklerového systému mají být kromě mimořádných situací spouštěny jednou měsíčně na jednu hodinu v denní době za účelem zkoušek.

V severozápadní části areálu je navržena rozvodna 110/22 kV, vzdálená přibližně 340 a 600 m od nejbližších hodnocených akusticky chráněných objektů. Její výsledná hlučnost bude záviset na zvoleném typu transformátoru, způsobu chlazení, zatížení a dalších technologických prvcích. Hluk rozvodny a případná protihluková opatření, například volba tišší technologie nebo protihlukových stěn, mají být vyhodnoceny v další fázi projektu. Hodnocení hluku z dopravy na veřejných komunikacích vychází z dopravních intenzit pro roky 2027, 2029 a 2035 a zohledňuje obecný růst dopravy, vlastní záměr i plánované stavby v okolí. Všechna nákladní vozidla byla posuzována jako vozidla se spalovacími motory, přestože část přepravy mají zajišťovat elektrická vozidla.

Při provozu nemá být používáno zařízení, které by přenášelo vibrace do okolí. Zdrojem vibrací v okolí komunikací může být těžká nákladní doprava s komponenty, která má být vedena primárně přes východní napojení areálu směrem k dálnici D6.

Ve výrobním procesu ani ve výrobních zařízeních nemají být používány zdroje ionizujícího záření. Na montážní lince podvozků má být provozován laser třídy 4 jako zdroj neionizujícího elektromagnetického záření v oblasti optických vlnových délek.

Venkovní osvětlení areálu a parkovišť má být instalováno v nejnižší možné výšce, směrováno výhradně dolů a vybaveno stíněním proti rozptylu světla vzhůru a do okolí. Osvětlení má být navrženo tak, aby neoslňovalo vozidla na dálnici D6. Počítá se s LED svítidly s teplotou chromatičnosti 2 700 K. Po skončení výrobní směny, tedy po 22:30, má být úroveň osvětlení snížena nebo osvětlení zcela vypnuto; zelené plochy mají v rozsahu slučitelném s bezpečnostními požadavky zůstat neosvětlené. Reklamní osvětlení bude omezeno na podsvícené názvy „Mercedes-Benz“ a „Závod na výrobu nákladních vozidel Cheb“. Fasády mají být provedeny ze sendvičových panelů v šedých odstínech s jemnou mikroprofilací, která má omezovat jejich odrazivost a vznik světelných odlesků. Záměr nemá být zdrojem zápachu během výstavby ani provozu.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Kapitola obsahuje podrobný popis zdrojů hluku, vibrací, záření, světelných emisí a zápachu spojených s výstavbou a provozem záměru. Z hlediska hluku jsou uvedeny rozhodující stavební činnosti, druhy používané mechanizace, předpokládané intenzity a trasování staveništní dopravy, časové omezení stavebních prací a základní parametry provozních stacionárních a

dopravních zdrojů. Podrobnější emisní parametry jednotlivých zdrojů a výsledky výpočtů jsou obsaženy v samostatných akustických studiích, které jsou v posudku hodnoceny samostatně.

Rozsah informací o zdrojích hluku odpovídá účelu kapitoly B.III.4. Vlastní hodnocení výsledné hlukové zátěže, plnění hygienických limitů a významnosti vlivu náleží do části D dokumentace a do příslušných odborných příloh. V této souvislosti nicméně zpracovatel posudku konstatuje, že označení biokoridorů LBK1 a LBK2 neodpovídá značení dle ÚP a souvisejících hodnocení, v rámci kterých se podle přehledu dotčených pozemků v příloze č. 2 dokumentace EIA jedná nejspíše o LBK46 (LBK1) a LBK45 (LBK2). Toto nesprávné označení LBK1 a LBK2 současně převzali i další odborné studie v rámci příloh dokumentace, aniž by to v nich bylo někde vysvětleno. Vlastní vlivy na prvky ÚSES jsou hodnoceny v rámci posudku samostatně.

V rámci podkladů společnosti DEKONTA, a.s., obdržených dne 24. 9. 2026 na základě žádosti zpracovatele posudku ze dne 17. 9. 2026, viz samostatná příloha posudku, bylo vysvětleno, že označení LBK1 a LBK2 nepředstavuje číslování skladebných částí ÚSES. Jde o interní označení stavebních objektů. Objekt LBK1 zahrnuje krajinářské úpravy spojené s přeložením lokálního biokoridoru LBK 46, zatímco LBK2 představuje migrační propustek pod novou přístupovou komunikací D4. Toto doplnění odstraňuje věcnou nejasnost ve významu označení, potvrzuje však potřebu důsledně rozlišovat označení stavebních objektů od označení prvků ÚSES.

Dále lze za dílčí nejednotnost lze považovat vymezení provozu výrobních prostor pouze na denní dobu při současném konzervativním zahrnutí jejich provozu také do nočního výpočtu. Z předložených informací však vyplývá, že noční provoz výrobních prostor byl ve výpočtu zohledněn na straně bezpečnosti.

U areálové rozvodny 110/22 kV dokumentace správně upozorňuje, že její hlučnost bude záviset na konkrétním technologickém řešení. Současně však není zcela zřejmé, jaký je vztah tohoto zařízení k posuzovanému záměru, neboť v jiných částech dokumentace je uvedeno, že rozvodna není jeho součástí. Není proto jednoznačné, zda je její zahrnutí do hlukového hodnocení provedeno jako součást záměru, nebo z důvodu posouzení kumulativních vlivů. Tato skutečnost by měla být v dokumentaci vymezena jednoznačněji.

Informace o vibracích a záření lze považovat za odpovídající charakteru záměru. U laseru třídy 4 by bylo případně vhodné výslovně uvést, že jde o technologické zařízení provozované uvnitř výrobního objektu bez emisí laserového záření do vnějšího prostředí.

Navržené řešení venkovního osvětlení obsahuje většinu opatření doporučených metodickým pokynem MŽP k předcházení a snižování světelného znečištění, zejména směrování světelného toku do dolního poloprostoru, stínění svítidel, omezení úniku světla mimo osvětlované plochy, využití světelných zdrojů s náhradní teplotou chromatičnosti 2 700 K, regulaci osvětlení po skončení provozu a omezení reklamního osvětlení. Dokumentace pouze výslovně nedokládá soulad návrhu s ČSN 36 0459 – Omezování nežádoucích účinků venkovního osvětlení ani zařazení území do příslušné zóny životního prostředí a dodržení odpovídajících mezních hodnot rušivého světla. Tento nedostatek lze řešit podmínkou, aby další stupeň projektové dokumentace obsahoval světelnětechnický návrh venkovního, komunikačního, pracovního a reklamního osvětlení zpracovaný v souladu s ČSN 36 0459 a s metodickým pokynem MŽP k předcházení a snižování světelného znečištění.

Konstatování o absenci významných emisí zápachu je vzhledem k charakteru záměru přijatelné, bylo by však vhodné je stručně opřít o popis příslušných technologických procesů a způsobu odvětrání.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze správnost a rozsah informací uvedených v kapitole hodnotit jako akceptovatelné. Dílčí požadavky týkající se rozvodny 110/22 kV, provozu laserového zařízení a doložení souladu venkovního osvětlení s ČSN 36 0459 lze zohlednit v podrobných požadavcích na navazující projektovou přípravu. Připomínky k vlastním akustickým studiím a k hodnocení výsledných vlivů jsou uvedeny samostatně u příslušných příloh a hodnotících kapitol dokumentace.

B.II.5. Doplňující údaje

Kapitola se věnuje především rizikům a souvisejícím aspektům výstavby a provozu záměru. V úvodní části připomíná vybrané činnosti spojené s přípravou území, zejména rozsah zemních prací, skrývek a nakládání s vytěženými zeminami. Samostatně je uveden rozsah kácení dřevin nezbytný pro realizaci záměru, zahrnující 135 solitérních stromů podléhajících povolovacímu režimu a přibližně 13 782 m² zapojených porostů, zejména v trasách plánované infrastruktury. Součástí kapitoly je také vyčíslení ekologické hodnoty dotčených dřevin podle metodiky AOPK ČR, která dosahuje přibližně 6 mil. Kč.

V souvislosti s výstavbou jsou popsána hlavní identifikovaná rizika. Jedná se především o možné havárie stavebních mechanismů, poruchy hydraulických systémů, úniky provozních kapalin, kolize stavební techniky, poškození podzemních inženýrských sítí při zemních pracích, vznik požárů a dopady extrémních meteorologických jevů. Pozornost je věnována zejména možnému úniku ropných látek do horninového prostředí, riziku zatopení výkopů při intenzivních srážkách nebo poškození techniky a zařízení vlivem silného větru a bouřkové činnosti. K omezení těchto rizik jsou uváděna především organizační a technická opatření, pravidelná kontrola technického stavu zařízení, dodržování zásad bezpečnosti práce a vybavení staveniště prostředky pro likvidaci havarijních úniků.

Další část je zaměřena na rizika spojená s provozem areálu. Popisována jsou zejména rizika související se skladováním a manipulací s provozními kapalinami, pohonnými hmotami, oleji, chladivy, přípravkem AdBlue, barvami, lepidly a dalšími chemickými látkami používanými ve výrobním procesu. Za hlavní havarijní scénáře jsou označovány úniky při skladování a přečerpávání látek, poškození zásobníků a potrubních rozvodů, havárie dopravních prostředků a požáry technologických zařízení. Samostatně je popsáno riziko požáru skladovaných baterií spojené s možností termálního úniku, pro které jsou navržena speciální technická opatření včetně sprinklerového systému, detekce kouře a zařízení pro bezpečné uložení poškozených baterií.

Významná část kapitoly je věnována opatřením k prevenci a omezení následků mimořádných událostí. Jsou popsány nepropustné podlahy a havarijní jímky ve skladech, systémy detekce úniků, oddělené kanalizační systémy pro čisté a potenciálně znečištěné vody, možnost uzavření kanalizace při havárii, požární zabezpečení objektů, způsob nakládání s chemickými látkami a monitoring podzemních vod ve směru k vodnímu zdroji Nebanice.

V závěru kapitola konstatuje, že navržená technická a organizační opatření mají zajistit omezení identifikovaných rizik na přijatelnou úroveň. Současně uvádí, že vzhledem k množství skladovaných nebezpečných látek nepodléhá areál zařazení do skupiny A ani B podle právních předpisů o prevenci závažných havárií způsobených nebezpečnými chemickými látkami.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Kapitola obsahuje informace, které svým rozsahem částečně přesahují rámec požadovaných náležitostí. Vedle doplňujících údajů souvisejících se zábory území a kácením dřevin se podrobně věnuje také identifikaci rizik havárií, mimořádných událostí a extrémních situací ve fázi výstavby i provozu záměru. Přestože tyto informace nejsou v této části dokumentace

výslovně požadovány, považuje zpracovatel posudku jejich zařazení za účelné, neboť přispívají k lepšímu pochopení potenciálních rizik záměru a navržených preventivních opatření.

V části věnované přípravě území dokumentace uvádí rozsah kácení dřevin včetně vyčíslení jejich ekologické hodnoty podle metodiky AOPK ČR. Současně odkazuje na dendrologický průzkum zpracovaný jako podklad dokumentace. Rozsah zásahu do mimolesní zeleně je tak popsán dostatečně podrobně a odpovídá údajům uváděným v ostatních částech dokumentace.

V části věnované rizikům havárií jsou identifikovány jak běžné stavební havárie spojené s provozem stavebních mechanismů a manipulací s pohonnými hmotami, tak rizika související s extrémními meteorologickými jevy, požáry, poškozením inženýrských sítí nebo úniky provozních kapalin. Pro provoz areálu jsou popsány hlavní havarijní scénáře související se skladováním a manipulací s chemickými látkami, pohonnými hmotami, oleji, chladivy, barvami, lepidly a dalšími provozními médii. Samostatně je řešena problematika požáru trakčních baterií a opatření navržená pro omezení následků případného termálního úniku. Popsaná preventivní a havarijní opatření jsou z hlediska úrovně dokumentace přiměřená a odpovídají charakteru záměru.

Dokumentace EIA dále uvádí technická opatření zaměřená na ochranu půdy, povrchových a podzemních vod, zejména nepropustné povrchy, havarijní jímky, odlučovače lehkých kapalin, oddělené kanalizační systémy, možnost uzavření kanalizace při havarijních stavech a monitoring podzemních vod. Popsané principy odpovídají informacím uváděným v kapitolách věnovaných vodám a odpadním vodám a nejsou s nimi v rozporu.

Za správné lze považovat také vyjádření dokumentace k problematice prevence závažných havárií. S ohledem na charakter záměru a deklarovaná množství skladovaných nebezpečných látek nevyplynulo z dokumentace, že by byly překročeny limity pro zařazení objektu do skupiny A nebo B podle zákona č. 224/2015 Sb., o prevenci závažných havárií. Současně z předložených údajů nevyplývají okolnosti, které by tento závěr zpochybňovaly. Případné upřesnění množství skladovaných látek a provozních režimů bude předmětem navazujících stupňů projektové přípravy.

K vlastnímu zpracování kapitoly jinak nemá zpracovatel posudku významnější výhrady. Uvedené informace jsou vzájemně konzistentní, odpovídají charakteru navrhovaného záměru a vhodně doplňují informace obsažené v ostatních částech dokumentace.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze správnost informací uvedených v této kapitole hodnotit jako akceptovatelnou

C. ÚDAJE O STAVU ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ V DOTČENÉM ÚZEMÍ

C.I. Přehled nejvýznamnějších environmentálních charakteristik dotčeného území

Kapitola shrnuje základní environmentální charakteristiky zájmového území a jeho širšího okolí. Z geomorfologického hlediska je území součástí Chebské pánve, přičemž západní část tvoří pohoří Smrčiny a na východě navazuje Krušnohorská soustava. V území nejsou evidovány žádné chráněné paleontologické ani geologické lokality.

Z hlediska nerostných zdrojů se v širším území nachází výhradní ložisko hnědého uhlí Odravská pánev a severní hranice chráněného ložiskového území Dřenice, resp. dobývacích prostorů Dřenice a Dřenice I. V bezprostřední blízkosti se nachází také těžba štěrkopísků. V okolí nejsou evidována poddolovaná území.

Hydrogeologicky náleží lokalita k hydrogeologickému rajonu 1190 Kvartér a neogén odravské části Chebské pánve a zároveň k základnímu hydrogeologickému rajonu 2110 Chebská pánev. V území

nejsou registrovány významné krajinné prvky podle zákona, nejbližšími jsou vodní nádrž Jesenice a řeka Ohře ve vzdálenosti několika kilometrů od záměru. V území se nevyskytují pozemky určené k plnění funkcí lesa, přesto je v jižní části evidován remíz tvořený hodnotným souborem mimolesních dřevin.

Geologické podloží je tvořeno rajonem spraší a sprašových hlín a rajonem střídajících se jemnozrnných, písčitých a štěrkovitých sedimentů. Většina plochy je využívána jako zemědělská půda vedená jako orná půda. Převládajícím půdním typem jsou pseudogleje a gleje. Navrhovaný záměr představuje trvalý zábor přibližně 105,5 ha zemědělského půdního fondu, přičemž rozhodující část tvoří půdy III. třídy ochrany a pouze okrajově se vyskytují půdy V. třídy ochrany.

Území spadá převážně do povodí Ohře a okrajově do povodí Odravy. V zájmovém prostoru se nacházejí pouze dva drobné periodické vodní toky charakteru melioračních příkopů a odvodňovacích struh. Do vlastního území záměru nezasahují žádná stanovená záplavová území ani oblasti s významným povodňovým rizikem, ty se nacházejí pouze v širším okolí. Nejvýznamnějším vodním prvkem v okolí je vodní nádrž Jesenice situovaná přibližně 1 km jihovýchodně od lokality.

Zájmové území se nachází v ochranném pásmu IIB přírodních léčivých zdrojů Františkových Lázní a v ochranném pásmu II. stupně vodního zdroje Nebanice. Současně leží v chráněné oblasti přirozené akumulace vod Chebská pánev a Slavkovský les. Do lokality nezasahují zranitelné oblasti ve smyslu nitrátové směrnice, nejbližší se nachází přibližně 2,3 km severovýchodně. V evidenci SEKM není plocha vedena jako kontaminované ani potenciálně kontaminované místo, nejbližší evidovaná lokalita se nachází v areálu bývalého Agrokombinátu Cheb. S ohledem na historický vývoj území však nelze vyloučit výskyt nevybuchlé munice, proto je doporučeno provedení pyrotechnického průzkumu před zahájením zemních prací.

Z biogeografického hlediska náleží lokalita do chebsko-sokolovského bioregionu 1.26, charakteristického převahou kyselých písků a jílů a výskytem podmáčených stanovišť. Území představuje přechod mezi vlivy Krušných hor, Slavkovského lesa a Doupovských hor. Vegetačně převažují dubové bučiny a související potenciální společenstva typická pro Chebskou pánev.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Uvedené informace vycházejí z rešerše dostupných mapových, databázových a koncepčních podkladů a lze je převážně považovat za správné. Kapitola obsahuje geologické, hydrogeologické, vodohospodářské, půdní, biologické, krajinářské, kulturní i archeologické charakteristiky území a identifikuje hlavní environmentální hodnoty, limity a ochranné režimy dotčeného území. Z pohledu obsahové úplnosti jí nelze vytknout zásadní nedostatky a zpracovatel posudku neshledává významnější riziko, že by některá podstatná charakteristika dotčeného území zůstala opomenuta.

Zpracovatel posudku ověřil, že podle databáze Významné geologické lokality ČR nejsou v zájmovém území ani v jeho bezprostředním okolí evidovány významné geologické lokality. Rovněž zde nejsou evidována průzkumná území. Podle aplikace České geologické služby Důlní díla a poddolovaná území se v zájmovém území ani jeho okolí nenacházejí důlní díla ani poddolovaná území. Ostatní informace o chráněných ložiskových územích a dobývacích prostorech rámcově odpovídají údajům Surovinového informačního systému.

Dílčí nesoulad byl zjištěn u výhradního ložiska Odravská pánev, které dokumentace označuje jako netěžené výhradní ložisko hnědého uhlí. Surovinový informační systém u něj uvádí dřívější hlubinnou těžbu. Tvrzení dokumentace může být správné ve vztahu ke konkrétní ploše záměru, pro celé ložisko však není zcela přesné. Vzhledem k charakteru a současnému stavu využití ložiska nejde o rozpor významný pro hodnocení vlivů záměru.

Ve výčtu dále chybí výhradní ložisko Dřenice se surovinou štěrkopísek, které zasahuje rovněž do části dotčených pozemků. Kapitola však současně uvádí chráněné ložiskové území Dřenice, dobývací prostory Dřenice a Dřenice I i navazující štěrkopískovnu provozovanou společností České štěrkopísky spol. s r.o., takže existence a využívání tohoto ložiska nejsou v kapitole opomenuty. Podle dostupných podkladů se případné dotčení týká především pozemku určeného pro krajinářské úpravy lokálního biokoridoru, přičemž na této ploše již byla těžba realizována a bude tak třeba řešit především návaznost navržených úprav na následnou rekultivaci území.

Dokumentace EIA dále nezmiňuje prognózní zdroj Chebská pánev se surovinou bituminózní břidlice. Vzhledem k rozsahu tohoto prognózního zdroje, který pokrývá podstatnou část širšího okolí Chebu a Františkových Lázní, a k absenci přímé vazby na využití území dotčeného záměrem lze jeho neuvedení považovat za nevýznamné pro účely posouzení vlivů záměru.

Zpracovatel posudku dále namátkově ověřil údaje o hydrologických a hydrogeologických poměrech podle dostupných vodohospodářských podkladů. Uváděné zařazení území do povodí Ohře a Odravy, informace o vodních tocích, ochranných pásmech vodních zdrojů, CHOPAV a dalších vodohospodářských charakteristikách odpovídají dostupným podkladům. Kapitola sice nezmiňuje záplavové území vymezené rovněž u vodní nádrže Jesenice, toto záplavové území však do plochy záměru nezasahuje a jeho neuvedení nepředstavuje významnou absenci.

Podle informačního systému SEKM nejsou v zájmovém území ani jeho bezprostředním okolí evidována kontaminovaná nebo potenciálně kontaminovaná místa ani ekologické újmy. Uvedené informace lze proto považovat za správné. Přiměřeně je rovněž upozorněno na možnost výskytu pozůstatků nevybuchlé munice a na potřebu pyrotechnického průzkumu před zahájením zemních prací. Tento průzkum je v současnosti prováděn již téměř standardně u větších záměrů.

K ostatním informacím o geomorfologických, geologických, půdních, vodohospodářských, biologických, krajinářských, kulturních a archeologických charakteristikách zájmového území nemá zpracovatel posudku významnější výhrady. Některé pasáže místy přecházejí od prostého popisu území k jeho dílčí interpretaci nebo charakteristice významu jednotlivých prvků, to však v daném případě nepřesahuje rámec komentáře k aktuálnímu stavu území a nezakládá metodický nedostatek kapitoly. Zjištěné nepřesnosti a opomenutí se týkají především úplnosti a přesnosti popisu surovinových zdrojů a nemají podstatný vliv na charakteristiku dotčeného území ani na závěry navazujícího hodnocení vlivů.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze správnost informací uvedených v této kapitole hodnotit jako akceptovatelnou, s výše uvedenými dílčími výhradami

C.II. Charakteristika současného stavu životního prostředí

C.II.1. Klima a ovzduší

Podle klimatické regionalizace Quitta spadá zájmové území do mírně teplé klimatické oblasti MT4. Tato oblast je charakteristická mírně teplým podnebím s krátkými mírně suchými léty a mírně teplými suchými zimami. Průměrné teploty v lednu dosahují přibližně −2 až −3 °C, v červenci 16 až 17 °C. Roční úhrn srážek se pohybuje přibližně mezi 600 a 700 mm a srážky jsou relativně rovnoměrně rozloženy během roku. Popsány jsou základní klimatické charakteristiky oblasti MT4, včetně počtu letních, mrazových a ledových dnů, délky vegetačního období, srážkových úhrnů a počtu dnů se sněhovou pokrývkou.

Součástí kapitoly je přehled stabilitních tříd atmosféry používaných při hodnocení rozptylových podmínek. Popsány jsou super stabilní, stabilní, izotermní, normální a konvektivní stavy atmosféry včetně jejich vlivu na rozptyl znečišťujících látek. Větrné poměry jsou charakterizovány větrnou růžicí

zpracovanou ČHMÚ pro lokalitu SPP Cheb, která popisuje četnost jednotlivých směrů proudění vzduchu a rychlostí větru v území.

Samostatně je uveden očekávaný vývoj klimatu. V souladu s klimatickými modely ČHMÚ lze v oblasti Chebska očekávat postupné zvyšování průměrných teplot, vyšší počet tropických dnů, pokles počtu mrazových dnů a větší variabilitu srážkových režimů. Popsáno je střídání delších období sucha s intenzivními přívalovými srážkami a možné důsledky těchto změn na vodní bilanci, vegetaci a technickou infrastrukturu. Kapitola současně odkazuje na samostatnou studii hodnotící vliv záměru na klima a jeho odolnost vůči očekávaným projevům klimatické změny.

Pro charakteristiku současného stavu ovzduší jsou využity údaje z meteorologické stanice Cheb provozované ČHMÚ a mapy úrovní znečištění ovzduší založené na pětiletých klouzavých průměrech za období 2020–2024. Hodnoceny jsou koncentrace oxidu dusičitého, suspendovaných částic PM_{10} a $PM_{2,5}$, benzenu a benzo[a]pyrenu. Součástí kapitoly je i přehled maximálních krátkodobých koncentrací NO_2 vycházejících z měření imisních stanic v České republice.

Pro zájmové území jsou uvedeny hodnoty imisního pozadí jednotlivých sledovaných škodlivin a jejich porovnání s platnými imisními limity. Průměrná roční koncentrace NO_2 je uváděna 8,6 µg/m³, PM_{10} 13,3 µg/m³, $PM_{2,5}$ 8,7 µg/m³, benzenu 0,7 µg/m³ a benzo[a]pyrenu 0,3 ng/m³. Také 36. nejvyšší denní koncentrace PM_{10} a odhad 19. nejvyšší hodinové koncentrace NO_2 se podle dokumentace pohybují pod příslušnými imisními limity. Kapitola proto konstatuje, že všechny sledované znečišťující látky se v území vyskytují na podlimitních úrovních a kvalitu ovzduší lze z hlediska sledovaných ukazatelů označit za vyhovující. Současně je zmíněn index kvality ovzduší ČHMÚ (IKO), který je založen na krátkodobých koncentracích hlavních sledovaných škodlivin.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Uvedené informace vycházejí z odborné rešerše klimatických, meteorologických a imisních podkladů, z dat Českého hydrometeorologického ústavu a z navazující rozptylové studie. Zpracovatel posudku rámcově ověřil základní charakteristiky klimatické oblasti MT4 a klimatické poměry uváděné pro zájmové území. Ty odpovídají běžně používané klimatické regionalizaci podle Quitta a jsou v souladu také s údaji uvedenými v samostatné klimatické studii. Přestože se jedná o klasifikaci staršího data, nadále představuje standardně využívaný podklad pro základní popis klimatických charakteristik území.

Stejně tak lze za správný považovat postup stanovení stávající kvality ovzduší, který vychází z map pětiletých klouzavých průměrů ČHMÚ v síti 1 × 1 km. Tento postup odpovídá požadavkům vyhlášky č. 415/2012 Sb. i metodice běžně používané při zpracování rozptylových studií. Uváděné informace o stávajícím imisním pozadí a plnění imisních limitů jsou v souladu s navazující rozptylovou studií a dalšími podklady zpracovanými pro hodnocení vlivů na veřejné zdraví.

Kapitola představuje především základní přehled klimatických, meteorologických a imisních charakteristik území. Podrobnější hodnocení kvality ovzduší, rozptylových podmínek a budoucího stavu po realizaci záměru je obsaženo zejména v samostatné rozptylové studii, jejíž správnost je v rámci posudku komentována samostatně. Z tohoto důvodu nejsou v této kapitole podrobněji rozebrány některé specializované otázky, například výhledové imisní limity, limity pro ochranu ekosystémů a vegetace nebo další podrobnější charakteristiky významné pro vlastní hodnocení vlivů na ovzduší. Tyto skutečnosti je však třeba posuzovat především ve vazbě na rozptylovou studii a navazující hodnotící kapitoly dokumentace.

Určitou výhradu lze mít k tomu, že otázce očekávaného vývoje klimatu a možným projevům klimatické změny v území je věnována pouze omezená pozornost. Podrobnější informace jsou

nicméně obsaženy v samostatné klimatické studii a absentující rozšíření této problematiky ve vlastní kapitole nepředstavuje podstatný nedostatek dokumentace.

Zpracovatel posudku současně konstatuje, že informace o kvalitě ovzduší jsou v rámci dokumentace rozděleny mezi vlastní kapitolu, rozptylovou studii a další odborné přílohy. Některé údaje je proto nutné dohledávat v navazujících podkladech. Vzhledem k charakteru této kapitoly jako stručného přehledu výchozího stavu však tuto skutečnost nelze považovat za zásadní nedostatek dokumentace.

K ostatním uvedeným informacím o klimatu, rozptylových podmínkách, větrných poměrech a kvalitě ovzduší nemá zpracovatel posudku významnější výhrady.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze správnost informací uvedených v této kapitole hodnotit jako akceptovatelnou.

C.II.2. Povrchové a podzemní vody

Kapitola popisuje hydrologické a hydrogeologické poměry zájmového území, stav povrchových a podzemních vod, jejich kvalitu a význam z hlediska zásobování území vodou. Součástí jsou informace o vodních útvarech, vodních tocích, vodních nádržích, ochranných pásmech vodních zdrojů a stávajícím využívání vodních zdrojů v širším okolí záměru.

Území spadá převážně do povodí Ohře a okrajově do povodí Odravy. V samotné lokalitě se nacházejí pouze dva drobné periodické vodní toky charakteru melioračních příkopů a odvodňovacích struh bez trvalého průtoku. Nejvýznamnějším vodním prvkem v okolí je vodní nádrž Jesenice na toku Odrava, situovaná přibližně 1 km jihovýchodně od zájmového území. Současně jsou popsána záplavová území na tocích Odrava a Ohře a oblast významného povodňového rizika POH-04 na toku Ohře, přičemž žádné z těchto území přímo nezasahuje do plochy záměru.

Z hydrogeologického hlediska náleží lokalita do hydrogeologického rajonu 1190 Kvartér a neogén odravské části Chebské pánve a současně do rajonu 2110 Chebská pánev. Nejvýznamnější zdroje podzemních vod jsou vázány na oblast soutoku Ohře a Odravy u Nebanic, kde jsou evidovány významné využitelné zásoby podzemních vod. Úpravna vody Nebanice s kapacitou přibližně 550 l/s představuje hlavní zdroj zásobování pitnou vodou pro většinu okresu Cheb. Kapitola dále zmiňuje další využívané zdroje podzemních vod v širším území.

Významná pozornost je věnována ochranným pásmům vodních zdrojů a chráněným oblastem přirozené akumulace vod. Zájmové území zasahuje do ochranného pásma II. stupně vodního zdroje Nebanice a nachází se v ochranném pásmu IIB přírodních léčivých zdrojů Františkových Lázní. Současně leží v chráněné oblasti přirozené akumulace vod Chebská pánev a Slavkovský les, která slouží k ochraně infiltrace a akumulace významných zásob podzemních vod.

Kapitola dále hodnotí stávající kvalitu povrchových a podzemních vod. Jsou popsány vodní útvary povrchových i podzemních vod v zájmovém území, jejich chemický a ekologický stav a výsledky dostupných monitorovacích údajů. Současně upozorňuje na obecně napjatou vodohospodářskou bilanci v části povodí Ohře, kde se projevuje vztah mezi odběry vody a základním odtokem.

V závěru jsou shrnuty nejvýznamnější hydrologické a hydrogeologické charakteristiky území, včetně významu vodních zdrojů Nebanice, vodní nádrže Jesenice, ochranných pásem a CHOPAV. Současně je konstatováno, že ochrana vodních zdrojů představuje jednu z klíčových environmentálních charakteristik dotčeného území a bude proto věnována zvýšená pozornost v navazujícím hodnocení vlivů záměru.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Uvedené informace vycházejí z hydrologických, hydrogeologických a vodohospodářských podkladů dostupných pro zájmové území a rámcově odpovídají údajům evidovaným v informačních systémech správců povodí, HEIS VÚV T. G. Masaryka a Českého hydrometeorologického ústavu. Kapitola identifikuje hlavní charakteristiky povrchových a podzemních vod, vymezení hydrogeologických rajónů, útvarů podzemních vod, ochranných pásem vodních zdrojů, chráněné oblasti přirozené akumulace vod i základní vodohospodářské vztahy v území.

Za správné lze považovat zařazení území do hydrogeologických rajónů Chebské pánve, popis vazby na významné zdroje podzemních vod v prostoru Nebanic a identifikaci skutečnosti, že území leží v CHOPAV Chebská pánev a Slavkovský les. Rovněž informace o napjaté vodohospodářské bilanci části útvarů povodí Ohře odpovídají dlouhodobě známým skutečnostem, které jsou zohledňovány i v příslušných plánovacích a koncepčních dokumentech.

Kapitola podrobně pracuje s identifikací útvarů povrchových a podzemních vod ve smyslu rámcové směrnice o vodách, včetně uvedení jejich chemického a ekologického stavu a hlavních znečišťujících látek. Tyto informace představují důležitý podklad pro následné hodnocení vlivů záměru na vody a umožňují lépe posoudit citlivost dotčeného území z hlediska plnění environmentálních cílů vodní politiky.

Podrobně a přehledně jsou zpracovány také informace o záplavových územích a vodohospodářských poměrech širšího území. Dokumentace identifikuje jednotlivá stanovená záplavová území, oblasti s významným povodňovým rizikem i vztah záměru k vodním dílům Jesenice a Skalka a současně jednoznačně dokládá, že vlastní plocha záměru do vymezených záplavových území nezasahuje.

Kapitola současně správně pracuje s vazbou území na ochranná pásma vodních zdrojů Jesenice - Nebanice a na vodárensky významné zdroje podzemních vod v širším území. Vzhledem k charakteru lokality a významu zdejších kvartérních sedimentů představují podzemní vody jednu z nejcitlivějších složek životního prostředí v dotčeném území a jejich podrobnější popis je proto odůvodněný. Vlastní kapitola nicméně představuje především souhrnný přehled výchozího stavu území, zatímco podrobnější rozbory monitorovacích dat, bilančních vztahů či hydrogeologických souvislostí je třeba dohledávat v přílohách dokumentace.

K ostatním uvedeným informacím o povrchových a podzemních vodách nemá zpracovatel posudku významnější výhrady. Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze správnost informací uvedených v této kapitole hodnotit jako akceptovatelnou.

C.II.3. Geologie a hydrogeologie

Kapitola popisuje geologické a hydrogeologické poměry Chebské pánve. Podloží tvoří krystalické horniny překryté terciérními sedimenty, zejména jíly, písky a štěrky sokolovského a vildštejnského souvrství. Kvartérní pokryv je tvořen převážně fluviálními sedimenty, sprašovými hlínami a zahliněnými písky a štěrky o mocnosti zpravidla 3 až 8 m. Inženýrskogeologické poměry jsou hodnoceny jako složité.

Hydrogeologické poměry jsou podmíněny střídáním kolektorských a izolačních horizontů v sedimentární výplni Chebské pánve. Významné kolektory jsou vázány zejména na písčité polohy sokolovského a vildštejnského souvrství, zatímco cyprisové jíly a jílovce tvoří významný izolační horizont. Proudění podzemních vod směřuje převážně k údolí Ohře.

Zájmové území náleží do hydrogeologického rajonu 1190 Kvartér a neogén odravské části Chebské pánve a současně do základního hydrogeologického rajonu 2110 Chebská pánev. Významný kolektor představují rovněž fluviální štěrky a terasy Ohře v prostoru Nebanic.

Nejvýznamnější zdroje podzemních vod jsou soustředěny v CHOPAV Chebská pánev – Slavkovský les. Klíčovým vodárenským zdrojem jsou podzemní vody fluviálních štěrků a vildštejnského souvrství v prostoru soutoku Ohře a Odravy u Nebanic s využitelnými zásobami přibližně 500 l/s. Úpravna vody Nebanice s kapacitou 550 l/s představuje hlavní zdroj zásobování okresu Cheb pitnou vodou.

Útvar podzemních vod svrchní vrstvy 11900 Kvartér a neogén odravské části Chebské pánve je hodnocen jako chemicky nevyhovující, zatímco útvar podzemních vod základní vrstvy 21100 Chebská pánev vykazuje vyhovující chemický i kvantitativní stav. Znečištění je spojováno zejména se starými ekologickými zátěžemi a zemědělským hospodařením.

Území se nachází v ochranném pásmu IIB přírodních léčivých zdrojů Františkových Lázní. Součástí kapitoly je proto i základní popis minerálních vod, vývěrů oxidu uhličitého a souvisejících léčivých zdrojů Chebské pánve.

Vlastní lokalita je tvořena převážně štěrkovito-písčitými sedimenty překrytými málo propustnými eolickými hlínami. Hladina podzemní vody se zpravidla nachází hlouběji než 10 m pod terénem a při vsakovacích zkouškách nebyla zastižena. Vsakovací poměry byly vyhodnoceny jako nepříznivé, přičemž příznivější podmínky lze očekávat pouze v hlubších polohách písků a štěrkopísků vildštejnského souvrství. Hydrogeologický režim území je současně ovlivňován těžbou štěrkopísku v sousední pískovně Dřenice.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Uvedené informace vycházejí z dostupných geologických, hydrogeologických a vodohospodářských podkladů, z inženýrskogeologického a hydrogeologického průzkumu zpracovaného pro záměr a z údajů České geologické služby. Kapitola poskytuje odpovídající přehled geologické stavby Chebské pánve, hydrogeologických poměrů, významných zdrojů podzemních vod a ochranných pásem vodních zdrojů včetně přírodních léčivých zdrojů Františkových Lázní. Uváděné informace odpovídají základním charakteristikám hydrogeologických rajonů 1190 Kvartér a neogén odravské části Chebské pánve a 2110 Chebská pánev.

Zpracovatel posudku ověřil, že význam vodního zdroje Jesenice - Nebanice i jeho ochranného pásma je v dokumentaci EIA popsán odpovídajícím způsobem. Správně je identifikováno také umístění záměru v ochranném pásmu IIB přírodních léčivých zdrojů Františkových Lázní a v CHOPAV Chebská pánev a Slavkovský les. Kapitola rovněž správně upozorňuje na nevyhovující chemický stav útvaru podzemních vod svrchní vrstvy a na význam vodních zdrojů v prostoru Nebanic pro zásobování okresu Cheb pitnou vodou. Popsané hydrogeologické poměry, směry proudění podzemních vod i výsledky průzkumných prací jsou z hlediska účelu této kapitoly dostatečné.

Určitou výhradu má však zpracovatel posudku k tomu, že kapitola věnuje jen omezenou pozornost problematice ložisek nerostných surovin, podmínkám jejich ochrany a souvisejícím omezením využití území. Přestože jsou základní informace o hydrogeologických poměrech zpracovány poměrně podrobně, vazba na existující chráněná ložisková území, dobývací prostory a těžbu štěrkopísků v širším okolí je zde pojednána spíše okrajově. Obdobně nejsou podrobněji rozvedeny podmínky ochrany území vyplývající z umístění záměru v CHOPAV ani v ochranných pásmech vodních zdrojů a přírodních léčivých zdrojů. Část těchto informací je nicméně obsažena v jiných kapitolách dokumentace, zejména v kapitolách věnovaných

surovinovým zdrojům (C.II.9.) a ochranným pásmům (C.II.10), resp. další charakteristice území, vodnímu hospodářství a navazujícím odborným přílohám.

Zpracovatel posudku v této kapitole jinak nezjistil významnější věcné rozpory ani opomenutí, která by mohla mít vliv na navazující hodnocení vlivů záměru na povrchové a podzemní vody. Podrobnější posouzení lokálních hydrogeologických poměrů, vsakovacích podmínek, režimu podzemních vod a možných vlivů záměru je současně provedeno v příslušných kapitolách dokumentace a v jejích přílohách, zejména v hydrogeologickém průzkumu a souvisejících specializovaných studiích.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze správnost informací uvedených v této kapitole hodnotit jako akceptovatelnou.

C.II.4. Půda

Kapitola popisuje inženýrskogeologické rajony v zájmovém území, které jsou tvořeny rajonem spraší a sprašových hlín (Es) a rajonem střídajících se jemnozrnných, písčitých a štěrkovitých sedimentů (Nk).

Území je tvořeno převážně zemědělskou půdou využívanou jako orná půda. Převládajícími půdními typy jsou pseudogleje a gleje. Půdy jsou zařazeny převážně do III. třídy ochrany ZPF, okrajově do V. třídy ochrany. Potenciální zranitelnost půd acidifikací je hodnocena jako vyšší střední (4. stupeň ze šesti) a potenciální zranitelnost utužením jako nižší střední (3. stupeň ze šesti).

Z hlediska bonitovaných půdně ekologických jednotek převažuje BPEJ 5.53.01, okrajově se vyskytují BPEJ 5.47.00 a 5.67.01. Půdy BPEJ 5.53.01 a 5.47.00 jsou zařazeny do III. třídy ochrany a charakterizovány jako málo až velmi málo produkční pseudogleje. BPEJ 5.67.01 představuje glejové půdy V. třídy ochrany s nízkým produkčním významem.

Kapitola dále uvádí, že zábor zemědělského půdního fondu související se záměrem činí přibližně 105,5 ha, přičemž téměř celá plocha připadá na půdy III. třídy ochrany a pouze přibližně 0,5 ha na půdy V. třídy ochrany.

Samostatně je řešena problematika erozního ohrožení. Podle podkladů VÚMOP není zájmové území významně ohroženo vodní ani větrnou erozí. Součástí kapitoly jsou mapové podklady věnované vodní a větrné erozi.

Významná část kapitoly je věnována lesům. Je popsána charakteristika lesů Chebské pánve a Podkrušnohorských pánví, přírodní lesní oblast č. 2 Podkrušnohorské pánve a zastoupené dřeviny. Současně je výslovně uvedeno, že v posuzovaném území se nenacházejí pozemky určené k plnění funkcí lesa (PUPFL).

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Uvedené informace vycházejí z pedologických podkladů, údajů bonitovaných půdně ekologických jednotek, půdních map a dalších podkladů použitých při zpracování dokumentace EIA. Kapitola poskytuje základní přehled o půdních poměrech v zájmovém území, které je tvořeno převážně intenzivně zemědělsky využívanou ornou půdou. Popsány jsou zastoupené půdní typy a druhy, bonitované půdně ekologické jednotky, třídy ochrany zemědělského půdního fondu a základní charakteristiky zranitelnosti půd. Informace o převaze pseudoglejů a glejů, zařazení téměř celé dotčené zemědělské půdy do III. třídy ochrany ZPF a pouze okrajovém výskytu půd V. třídy ochrany odpovídají údajům uváděným rovněž v ostatních částech dokumentace.

Kapitola uvádí, že potenciální zranitelnost půd acidifikací je vyšší střední, tedy ve 4. stupni ze šesti, a potenciální zranitelnost spodních vrstev utužením nižší střední, tedy ve 3. stupni ze

šesti. Z uvedených informací ani z charakteru půdního pokryvu v území nevyplývá zjevný rozpor, který by zpochybňoval použitelnost těchto údajů pro popis výchozího stavu půd.

Údaje o rozsahu záboru ZPF, bilancích skrývky ornice a způsobu dalšího nakládání se skrývanými kulturními vrstvami půdy nejsou těžištěm této kapitoly popisující současný stav životního prostředí. Podrobněji jsou řešeny zejména v části B. dokumentace a budou zejména součástí podkladů pro odnětí pozemků ze ZPF. Takové rozdělení informací odpovídá struktuře dokumentace a samo o sobě nepředstavuje její nedostatek.

K uvedeným informacím o půdních poměrech, půdních typech, kvalitě zemědělských půd, absenci lesních půd a zranitelnosti půd nemá zpracovatel posudku významnější výhrady. Kapitola v odpovídajícím rozsahu charakterizuje stav půd v dotčeném území a neobsahuje zjevné věcné rozpory ani nesprávnosti, které by mohly ovlivnit navazující hodnocení vlivů záměru.

Lesní půdy se v zájmovém území nevyskytují a záměr nezasahuje do pozemků určených k plnění funkcí lesa. Tato skutečnost odpovídá údajům katastru nemovitostí i informacím uvedeným v ostatních částech dokumentace.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze správnost informací uvedených v této kapitole hodnotit jako akceptovatelnou.

C.II.5. Fauna a flóra

Kapitola shrnuje výsledky biologických průzkumů prováděných v zájmovém území opakovaně v letech 2024 až 2026 a vychází rovněž ze samostatného biologického hodnocení a dendrologického průzkumu, které tvoří přílohy dokumentace.

Z fytogeografického hlediska se plocha záměru nachází v oblasti mezofytika. Potenciální přirozenou vegetaci představují acidofilní doubravy a bory, současné druhové složení však odpovídá převážně doprovodné vegetaci intenzivně využívané zemědělské krajiny. V dřevinných porostech převládá dub letní, dále se vyskytují zejména bříza bělokorá, borovice lesní, smrk ztepilý, jeřáb ptačí, topol osika, javor klen a vrby. Významnější porost představuje remíz při jižním okraji území. Přírodní nebo přírodě bližší biotopy jsou soustředěny zejména podél komunikací, polních cest a vodních linií, v podmáčených plochách a v jižním remízu. Zvláště chráněné druhy rostlin nebyly zjištěny. Z invazních rostlin byly zaznamenány lupina mnoholistá, netýkavka malokvětá a bolševník velkolepý.

Faunistické průzkumy se zaměřily na bezobratlé, obojživelníky, plazy, ptáky, savce a letouny. V zájmovém území a jeho bezprostředním okolí bylo zjištěno 9 druhů savců, 57 druhů ptáků, 4 druhy plazů a obojživelníků a 17 druhů bezobratlých. Celkem 37 zaznamenaných druhů je zařazeno do některé z kategorií ohrožení podle červených seznamů nebo zvláštní ochrany podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.

Ze zvláště chráněných bezobratlých byli na květnatých porostech podél cest zaznamenáni čmeláci rodu Bombus a tři exempláře zlatohlávka tmavého. Z plazů a obojživelníků byly přímo zaznamenány ropucha obecná a ještěrka obecná. Ropucha krátkonohá je doložena z databázových zdrojů a její možný výskyt je vázán zejména na mělké, dočasné a nezarostlé vodní plochy. V tůních v remízu na jižní hranici bylo zjištěno pět exemplářů čolka obecného. Výskyt obojživelníků je soustředěn především do prostoru štěrkopískovny a navazujících vodních a podmáčených stanovišť, zatímco ještěrka obecná využívá zejména osluněné okraje cest, náspy a další sušší plochy.

Významnou složku fauny představují ptáci zemědělské krajiny. Výraznou vazbu na území má čejka chocholatá, která využívá otevřenou zemědělskou krajinu a dočasně podmáčené plochy jako potravní, tahová i hnízdní stanoviště. Vyšší koncentrace ptačích druhů, včetně druhů zvláště chráněných, byla zaznamenána rovněž při jižním okraji záměru podél polní cesty s doprovodnými dřevinami, vodní linií a

rákosinami. Na zachování vhodných podmínek pro čejku chocholatou a další druhy otevřených mokřadních stanovišť navazují opatření spočívající zejména v udržování nízké vegetace v okolí vodních ploch a omezení seče v období od března do června.

Pro letouny představuje plocha záměru především potravní biotop, zatímco možné úkryty jsou vázány na dřeviny podél cest a remíz při jižní hranici území. Na ploše záměru nebyl zjištěn biotop vybraných zvláště chráněných druhů velkých savců a území neleží na významném migračním koridoru.

Biologická hodnota většiny intenzivně obhospodařovaných zemědělských ploch je hodnocena jako omezená. Významnější přírodní hodnoty a výskyt chráněných a ohrožených druhů jsou vázány především na podmáčené a dočasně zaplavované plochy, tůně, rákosiny, květnaté okraje cest, osluněné náspy a doprovodnou vegetaci při jižním okraji území. Podrobné hodnocení vlivů na zvláště chráněné druhy živočichů a návrh zmírňujících a kompenzačních opatření jsou obsaženy v kapitole D.I.7 dokumentace a v hodnocení podle § 67 zákona č. 114/1992 Sb., které tvoří přílohu č. 6 dokumentace.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Uvedené informace vycházejí z opakovaných biologických průzkumů provedených v zájmovém území a jeho bezprostředním okolí v letech 2024 až 2026, z rešerše dostupných nálezových údajů a ze souvisejících odborných příloh dokumentace, zejména hodnocení vlivu zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny podle § 67 zákona č. 114/1992 Sb. a dendrologického průzkumu. Konkrétní termíny terénních šetření jsou v kapitole uvedeny. Podrobnější ověření metodiky, rozsahu a reprezentativnosti provedených průzkumů je předmětem samostatného hodnocení správnosti příslušných odborných příloh.

Rozsah sledovaných skupin organismů odpovídá charakteru území a zahrnuje vegetaci, bezobratlé, obojživelníky, plazy, ptáky, savce a letouny. Vlastní terénní nálezy jsou doplněny rešeršními údaji, přičemž kapitola zpravidla rozlišuje druhy přímo zjištěné od druhů uváděných na základě databázových podkladů. Odpovídajícím způsobem jsou rozlišeny kategorie ohrožení podle červených seznamů, kategorie zvláštní ochrany KO, SO a O podle vyhlášky č. 395/1992 Sb. a evropsky významné druhy. Všech 37 druhů označených v kapitole jako zvláště chráněné druhy je v tabulce 33 zařazeno do některé z kategorií KO, SO nebo O, a jejich souhrnné označení jako zvláště chráněných druhů je proto správné. Informace o zařazení do červených seznamů představují vedle právní kategorie zvláštní ochrany doplňující údaj o aktuálním stavu ohrožení jednotlivých druhů.

Kapitola správně rozlišuje rozdílnou biologickou hodnotu jednotlivých částí území. Převážná část intenzivně obhospodařované zemědělské půdy vykazuje omezenou biologickou hodnotu, zatímco výskyt chráněných a ohrožených druhů je soustředěn zejména na podmáčené a dočasně zaplavované plochy, tůně, rákosiny, remíz, květnaté okraje cest, osluněné náspy a doprovodnou vegetaci. Význam dočasných vodních a podmáčených stanovišť, zejména pro ptáky zemědělské krajiny a obojživelníky, je v kapitole identifikován a není opomenut. Kapitola rovněž správně upozorňuje na hnízdní význam doprovodné vegetace, vodní linie a rákosin při jižním okraji záměru.

Z konkrétních druhů jsou odpovídajícím způsobem popsány nálezy čmeláků rodu Bombus, zlatohlávka tmavého, ropuchy obecné, ještěrky obecné a čolka obecného. U ropuchy krátkonohé je uvedeno, že její výskyt vychází z databázových zdrojů. Význam čejky chocholaté a dalších druhů ptáků zemědělské krajiny je spojován s otevřenými a podmáčenými plochami. Odpovídající je rovněž závěr, že plocha záměru představuje pro letouny převážně potravní biotop, zatímco potenciální úkryty jsou vázány především na dřeviny a jižní remíz. Podle

uvedených zjištění se na ploše záměru nenachází biotop vybraných zvláště chráněných druhů velkých savců ani významný migrační koridor.

Správně je také rozlišeno, že zvláště chráněné druhy rostlin v území zjištěny nebyly, zatímco samostatně jsou evidovány nepůvodní a invazní druhy, konkrétně lupina mnoholistá, netýkavka malokvětá a bolševník velkolepý. Podrobné hodnocení zásahů do biotopů zvláště chráněných druhů a návrh zmírňujících a kompenzačních opatření nejsou předmětem popisu současného stavu a jsou řešeny v kapitole D.I.7 a v hodnocení podle § 67 zákona č. 114/1992 Sb.

Zpracovatel posudku nicméně upozorňuje, že správnost biologických nálezů zpravidla nelze v rámci zpracování posudku ověřit opakováním terénních průzkumů. Zákonné lhůty pro zpracování posudku a často ani sezónní podmínky neumožňují provést ověřující průzkumy v rozsahu celé vegetační sezóny. Kontrolu je proto možné založit především na porovnání předložených výsledků s dostupnými databázovými a odbornými podklady. Zpracovatel posudku v tomto smyslu porovnal údaje o zvláště chráněných druzích v kapitole C.II.5, zejména v tabulce 33, s bodovými záznamy NDOP v rámci plochy posuzovaného záměru. Bodový údaj představuje doklad evidovaného pozorování v daném místě, nikoliv automaticky doklad pravidelného nebo trvalého výskytu, rozmnožování, hnízdění či významnější vazby druhu na plochu záměru. Počet v sumarizaci NDOP současně představuje počet nálezových záznamů, nikoliv počet pozorovaných jedinců.

Porovnáním bylo zjištěno, že kapitola C.II.5 zachycuje převážnou většinu zvláště chráněných druhů obsažených v bodových údajích NDOP. V obou podkladech jsou uvedeny zejména ropucha krátkonohá, čírka obecná, volavka bílá, čáp bílý, moták pochop, moták pilich, kavka obecná, krkavec velký, sokol stěhovavý, poštolka rudonohá, bekasina otavní, jeřáb popelavý, vlaštovka obecná, kulík hnědý, ťuhýk šedý, luňák hnědý, luňák červený, konipas luční, koroptev polní, bramborníček černohlavý, čírka modrá a vodouš rudonohý. U konipasa lučního je část údajů v NDOP vedena na úrovni druhu Motacilla flava a část na úrovni poddruhu Motacilla flava flava. Pro účely tohoto porovnání nejde o dva samostatné druhy.

V podrobném bodovém přehledu však byly oproti tabulce 33 dále nalezeny záznamy orlovce říčního, krahujce obecného, orla mořského, kopřivky obecné a potápky roháče. Jejich neuvedení v kapitole nicméně nelze ve všech případech hodnotit stejně. Záznam potápky roháče pochází z roku 2012 a lze jej považovat za starší údaj, který sám o sobě nedokládá současný výskyt ani významnější vazbu druhu na řešenou plochu. Záznam orlovce říčního z roku 2025 je obsažen pouze v podrobném bodovém přehledu, nikoliv v jeho souhrnné části, a má stupeň validace 0, tedy dosud nebyl validován. Jeho neuvedení mezi druhy považovanými v kapitole za doložené lze proto vysvětlit nedokončeným ověřením nálezu. Krahujec obecný rovněž není zahrnut v souhrnném přehledu NDOP a u jeho bodového záznamu nejsou uvedeny bližší okolnosti. Záznam pochází od stejného autora a ze stejného období jako údaj o orlovci říčním, avšak jeho povahu, spolehlivost a vazbu k ploše záměru nelze z dostupných informací blíže ověřit. Ani tento jednotlivý údaj proto nelze bez dalšího považovat za průkazný doklad pravidelného výskytu nebo významnější vazby druhu na území dotčené záměrem.

Výskyt orla mořského je naopak doložen více záznamy, včetně validovaných údajů z let 2022 a 2024, a lze jej považovat za prokázaný. Nálezy jsou však lokalizovány v západní části širšího zájmového území v prostoru kolem bezejmenné odvodňovací strouhy podél zpevněné účelové komunikace „Do Pískovny“, která není součástí řešené plochy záměru. Obdobně je výskyt kopřivky obecné doložen validovanými nálezy z let 2000 a 2013 a aktuálním záznamem z roku 2025. Také poslední nález je lokalizován v prostoru uvedené odvodňovací strouhy mimo řešenou plochu záměru. Neuvedení těchto druhů v tabulce 33 tak představuje neúplnost ve vztahu k

širšímu zájmovému území, nikoliv opomenutí druhů s prokázanou významnější vazbou na plochu přímo dotčenou záměrem.

Kontrolou byly zjištěny také rozdíly v letech některých nálezů. U ropuchy krátkonohé dokumentace uvádí údaje NDOP z let 2013 a 2014, zatímco v kontrolovaném bodovém výpisu byl dohledán záznam z roku 2013. U jeřába popelavého dokumentace uvádí rok 2013, zatímco bodové údaje obsahují nálezy z let 2006, 2011 a 2025. U ťuhýka šedého je v dokumentaci uveden rok 2018, zatímco kontrolovaný výpis obsahuje nálezy z roku 2025. U vodouše rudonohého dokumentace uvádí rok 2012, oproti nálezům z let 2006 a 2011 v bodovém přehledu. U konipasa lučního se soubory částečně překrývají, avšak každý obsahuje také roky, které druhý podklad neuvádí. Tyto rozdíly mohou souviset s odlišným časovým nebo prostorovým výběrem dat, případně s pozdější aktualizací NDOP.

Naopak některé nálezy označené v tabulce 33 jako údaje z NDOP, zejména koliha velká, bělořit šedý a bramborníček hnědý, nejsou v předloženém bodovém výpisu obsaženy. To samo o sobě neprokazuje nesprávnost dokumentace, neboť mohou pocházet z jiného prostorového výběru zahrnujícího širší zájmové území. Dokumentace však použitý prostorový a časový rozsah výběru z NDOP ani způsob převzetí jednotlivých údajů podrobněji nevysvětluje.

Bodové záznamy podporují závěr dokumentace o opakovaném využívání podmáčených zemědělských ploch, polního mokřadu a stanovišť podél vodních linií řadou zvláště chráněných druhů, zejména ptáků vázaných na otevřenou zemědělskou krajinu a mokřadní biotopy. Týká se to především bekasiny otavní, konipasa lučního, kulíka hnědého, motáka pochopa a dalších vodních či mokřadních ptáků. U motáka pochopa bodové údaje potvrzují opakovaný výskyt druhu, samy o sobě však nedokládají dvě hnízda uvedená na základě biologického průzkumu. U luňáka červeného podporují opakované záznamy závěr o využívání území jako potravního a přeletového prostoru, nikoliv samy o sobě hnízdění. U kulíka hnědého odpovídají dlouhodobě opakované nálezy využívání území jako migrační zastávky. U bekasiny otavní potvrzují záznamy opakovanou vazbu na podmáčené zemědělské plochy.

Zjištěné rozdíly lze převážně vysvětlit rozdílným stářím a mírou validace nálezů, odlišným prostorovým a časovým vymezením použitých výběrů a rozdílem mezi jednotlivým bodovým pozorováním a prokázanou vazbou druhu na dotčený biotop. Bodový záznam v NDOP sám o sobě neprokazuje pravidelný výskyt, rozmnožování ani významnější vazbu druhu na plochu záměru. U části nálezů neuvedených v kapitole jde navíc o starší, dosud nevalidované nebo blíže nepopsané údaje, případně o nálezy lokalizované mimo vlastní řešenou plochu záměru.

Bylo by případně vhodné jednoznačnější vymezení prostorového a časového rozsahu použitého výběru z NDOP, aby vysvětlilo způsob zohlednění jednotlivých databázových záznamů. To se týká zejména rozdílů v letech nálezů, druhů uvedených v tabulce 33, které se v kontrolovaném bodovém výpisu nevyskytují, a naopak druhů obsažených v bodových údajích, které tabulka 33 nezahrnuje. To v rámci kapitoly C.II.5. dokumentace není důvodné očekávat, zhodnocení samostatné přílohy je předmětem dalších textů posudku. Zjištěné rozdíly však neprokazují systematické podhodnocení výskytu zvláště chráněných druhů ani opomenutí druhu s prokázanou významnější vazbou na plochu přímo dotčenou záměrem.

Bodové záznamy NDOP naopak podporují závěr dokumentace EIA o soustředění hlavních biologických hodnot území do podmáčených zemědělských ploch, polního mokřadu, tůní, vodních linií a navazující vegetace. Potvrzují zejména opakované využívání těchto stanovišť ptáky otevřené zemědělské krajiny a mokřadních biotopů. U motáka pochopa potvrzují opakovaný výskyt druhu, nikoliv však samy o sobě dvě hnízda zjištěná biologickým průzkumem. U luňáka červeného podporují využívání území jako potravního a přeletového prostoru, u kulíka

hnědého jako migrační zastávky a u bekasiny otavní opakovanou vazbu na podmáčené zemědělské plochy.

K ostatním informacím o výskytu flóry, fauny, biotopech a prostorové vazbě významnějších druhů nemá zpracovatel posudku významnější výhrady. Kapitola poskytuje dostatečný přehled o současném stavu bioty v dotčeném území, přičemž podrobnější ověření úplnosti nálezů, použitých metod a závěrů průzkumů je předmětem samostatného hodnocení odborných příloh.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze správnost informací uvedených v této kapitole hodnotit jako akceptovatelnou. Zjištěné nejasnosti se týkají především transparentnosti výběru a interpretace některých údajů z NDOP a nemají podstatný vliv na charakteristiku biologických poměrů dotčeného území ani na závěry navazujícího hodnocení vlivů.

C.II.6. Krajina a krajinný ráz

Kapitola vymezuje krajinný ráz jako souhrn přírodních, kulturních a historických charakteristik určitého místa či oblasti ve smyslu § 12 zákona č. 114/1992 Sb. Zájmové území je charakterizováno jako převážně intenzivně zemědělsky využívaná krajina s omezenou biologickou rozmanitostí. Významnější přírodní hodnoty představují zejména menší podmáčené plochy a tůně na zemědělských pozemcích, které slouží jako tahová nebo hnízdní stanoviště některých zvláště chráněných druhů ptáků zemědělské krajiny.

Dřevinná vegetace odpovídá běžnému zastoupení v zemědělské krajině s probíhající sukcesí a je tvořena především liniovými doprovodnými porosty. Významnější celek představuje remíz s částečně lesním charakterem při jižním okraji území. Dřeviny vykazují převážně dobrou až průměrnou vitalitu a jejich ekologický význam je hodnocen jako lokální.

V prostoru záměru se nenacházejí významné vodní toky. Nejbližšími vodními prvky jsou bezejmenné občasné vodoteče podél příjezdové komunikace ke štěrkopískovně a při západní hranici plochy. Významným krajinným prvkem širšího území je vodní nádrž Jesenice, nacházející se východně až jihovýchodně od záměru. Její vodní plocha se uplatňuje ve vizuálních horizontech širší krajiny.

V zájmovém území nejsou zastoupeny regionální ani nadregionální prvky ÚSES. Nejbližší regionální biocentra se nacházejí ve vzdálenosti nejméně 1,5 km. Při jižní hranici území jsou evidovány lokální prvky ÚSES, tvořené dvěma lokálními biocentry a dvěma lokálními biokoridory.

Vizuální charakter širšího území je již ovlivněn rozsáhlými antropogenními prvky, zejména dálnicí D6 a související dopravní infrastrukturou, štěrkopískovnou Dřenice a výrobními či logistickými objekty na okraji Chebu. Lokalita je pohledově otevřená především ze severních, severovýchodních a jihovýchodních směrů, zatímco místy jsou pohledy omezeny terénem, vegetací nebo stávající zástavbou. Významné pohledové vazby se uplatňují také z rekreačního území kolem vodní nádrže Jesenice. Podrobnější charakteristika krajinného rázu, vymezení dotčeného krajinného prostoru a hodnocení vizuálního uplatnění záměru jsou obsaženy v samostatném hodnocení vlivu na krajinný ráz.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Uvedené vymezení krajiny a krajinného rázu odpovídá § 12 zákona č. 114/1992 Sb., podle něhož je krajinný ráz tvořen zejména přírodní, kulturní a historickou charakteristikou určitého místa či oblasti a je chráněn před činnostmi snižujícími jeho estetickou a přírodní hodnotu. Kapitola však tyto složky krajinného rázu konkrétněji charakterizuje pouze omezeně a zaměřuje se především na biologickou hodnotu intenzivně zemědělsky využívané krajiny a význam podmáčených ploch.

Podrobnější charakteristika přírodních, kulturních a historických znaků krajiny, její prostorové struktury, pohledové otevřenosti, estetických hodnot, harmonického měřítka a vztahů v krajině je obsažena v samostatném hodnocení vlivu na krajinný ráz v příloze č. 7 dokumentace, jejíž správnost je posouzena samostatně v dalším textu posudku.

Skutečnost, zda se v daném případě uplatní výjimka podle § 12 odst. 4 zákona č. 114/1992 Sb., tedy zda jde o zastavitelnou plochu, pro kterou územní plán stanoví plošné a prostorové uspořádání a podmínky ochrany krajinného rázu dohodnuté s orgánem ochrany přírody, není v této kapitole výslovně řešena. Tato otázka však nemění správnost uvedeného popisu současného stavu krajiny a je relevantní především pro následný postup při posuzování zásahu do krajinného rázu.

K informacím uvedeným přímo v kapitole nemá zpracovatel posudku významnější věcné výhrady. Jejich stručnost je akceptovatelná s ohledem na podrobné zpracování problematiky v samostatné odborné příloze.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze správnost informací uvedených v této kapitole hodnotit jako akceptovatelnou.

C.II.7. Obyvatelstvo

Kapitola charakterizuje město Cheb jako významné regionální centrum Karlovarského kraje s rozvinutou infrastrukturou, občanskou vybaveností a dopravní dostupností. Demografický vývoj je popisován jako dlouhodobě relativně stabilní, s převahou obyvatel v ekonomicky aktivním věku, postupným růstem podílu obyvatel starších 65 let a mírnou převahou žen. Osídlení je soustředěno zejména v intravilánu Chebu, zatímco okrajové části města a přilehlá katastrální území mají nižší hustotu obyvatel.

Podle údajů ČSÚ k 1. lednu 2024 je v tabulce uvedeno celkem 32 825 obyvatel, z toho 15 591 mužů a 17 234 žen. Průměrný věk činí 42,8 roku, u mužů 41,4 roku a u žen 44,1 roku.

Pro menší sídelní útvary v širším okolí jsou uvedeny údaje z roku 2021: Potočiště 49 obyvatel, Dolní Dvory 49 obyvatel, Horní Dvory 57 obyvatel, Dřenice 50 obyvatel a Hradiště u Chebu 206 obyvatel.

Katastrální území Dolní Dvory leží ve východní části Chebu přibližně 3,5 km od jeho centra a prochází jím silnice II/606. Dřenice u Chebu se nacházejí přibližně 5 km východně od Chebu a jejich charakter je spojen zejména s vodní nádrží Jesenice a rekreačním využitím okolního území. Území dotčené záměrem je charakterizováno nízkou hustotou osídlení, omezeným počtem trvale žijících obyvatel a rozptýlenou obytnou zástavbou vzdálenou od plánovaného areálu. Rozmístění a hustota obyvatel v dotčeném území a jeho okolí jsou znázorněny v mapě ČSÚ v síti 1 × 1 km

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Uvedené informace vycházejí ze Strategického plánu rozvoje města Chebu, údajů Českého statistického úřadu a veřejně dostupných údajů o menších sídelních útvarech. Svým rozsahem odpovídají charakteru kapitoly jako stručného popisu současného stavu obyvatelstva.

Zpracovatel posudku upozorňuje na nesprávné označení územní jednotky v textu a názvu tabulky č. 34. Hodnoty 32 825 obyvatel, z toho 15 591 mužů a 17 234 žen, a průměrný věk 42,8 roku se vztahují k městu Cheb, nikoliv k okresu Cheb, který zahrnuje přibližně 40 obcí s téměř 94 tis. obyvateli. Tato nepřesnost však nemá vliv na vlastní hodnocení, neboť relevantní počty obyvatel potenciálně dotčených záměrem jsou zohledněny v samostatném hodnocení vlivů na veřejné zdraví, jehož správnost je posouzena v další části posudku.

Údaje o počtu obyvatel Potočiště, Dolních Dvorů, Horních Dvorů, Dřenic a Hradiště u Chebu jsou převzaty z neoficiálního sekundárního zdroje a vztahují se k roku 2021. Pro základní

charakteristiku osídlení jsou využitelné a použití tohoto zdroje nemá podstatný vliv na vymezení obyvatelstva potenciálně dotčeného záměrem.

Zpracovatel posudku dále postrádá alespoň stručnou charakteristiku současného stavu veřejného zdraví, jakožto součásti charakteristiky současného stavu životního prostředí. Dostupné zdravotní údaje však zpravidla nejsou vedeny v podrobnosti odpovídající bezprostředně dotčenému území, jejich interpretace na úrovni malých sídel je omezená a do standardního hodnocení zdravotních rizik vstupují pouze podpůrně. Potřebné zdravotní a demografické souvislosti jsou obsaženy v samostatném hodnocení vlivů na veřejné zdraví.

K ostatním informacím o demografickém vývoji, věkové struktuře, charakteru osídlení a prostorovém rozmístění obyvatelstva nemá zpracovatel posudku významnější výhrady. Použitá data jsou dostatečně aktuální a kapitola správně vystihuje, že záměr je situován mimo souvisle zastavěné území, v prostoru s nízkou hustotou obyvatelstva a rozptýlenou obytnou zástavbou.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze správnost informací uvedených v této kapitole hodnotit jako akceptovatelnou

C.II.8. Hmotný majetek, kulturní památky

Kapitola uvádí, že na vlastní ploše záměru se nenacházejí nemovité kulturní památky a dotčené území není součástí památkové rezervace ani památkové zóny. Kulturní a historické objekty jsou evidovány až v širším okolí záměru.

Mezi objekty uvedené v okolí patří Památník 1. divize americké armády, pamětní kámen na geodetickém bodu, kostel sv. Oldřicha v Dřenicích, kostel sv. Osvalda v Nebanicích, tvrz Okrouhlá a pozůstatky hradiště Burgholz v Dřenicích, situované přibližně 1,5 km jižně od plochy záměru. Jejich rozmístění je znázorněno v mapovém přehledu kulturních a nemovitých památek v okolí záměru.

Plocha záměru je podle Státního archeologického seznamu zařazena do kategorie ÚAN III, tedy mezi území, v nichž podle dostupných informací nelze výskyt archeologických nálezů vyloučit. Jižně od zájmového území se nachází lokalita „Dřenice – pravěké sídliště I.“ kategorie ÚAN I, evidovaná pod pořadovým číslem SAS 11-14-22/2. Jde o pohřebiště z období chebské kultury narušené těžbou v pískovně Dřenice, přičemž přesnost prostorového vymezení lokality je uváděna s rozptylem přibližně 200 m.

V souvislosti se zařazením plochy záměru do ÚAN III je uvedena povinnost oznámit Archeologickému ústavu AV ČR připravované terénní úpravy a stavební činnosti, při nichž mohou být ohroženy archeologické nálezy. Při odkrytí neočekávaného archeologického nálezu má být jeho výskyt neprodleně oznámen příslušnému stavebnímu úřadu a orgánu státní památkové péče, mají být přijata opatření k jeho ochraně a umožněno provedení záchranného archeologického výzkumu.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Kapitola správně identifikuje, že na vlastní ploše záměru se nenacházejí nemovité kulturní památky a že dotčené území není součástí památkové rezervace ani památkové zóny. Zároveň uvádí kulturní památky a další historické hodnoty nacházející se v širším okolí záměru. Jejich prostorové vztahy a případné vizuální dotčení jsou podrobněji řešeny v samostatném hodnocení vlivu na krajinný ráz.

Zpracovatel posudku ověřil uvedené údaje prostřednictvím Památkového katalogu ČR, Státního archeologického seznamu ČR a Geoportálu památkové péče Národního památkového ústavu. Vyjádření Ministerstva kultury ze dne 10. 8. 2026 dále upozorňuje, že se severně a jižně od záměru nacházejí archeologické lokality historických intravilánů Potočiště a Dřenic a výšinného hradiště Burgholz. Dokumentace správně identifikuje archeologickou lokalitu

historického intravilánu Dřenic a výšinné hradiště Burgholz, neuvádí však archeologickou lokalitu historického intravilánu Potočiště.

Opomenutí lokality historického intravilánu Potočiště představuje dílčí neúplnost popisu dotčeného území, nemá však významný vliv na jeho celkovou charakteristiku ani na závěry hodnocení. Dokumentace EIA jako celek archeologický potenciál území identifikuje dostatečně, neboť uvádí, že plocha záměru leží v území s archeologickými nálezy kategorie ÚAN III, upozorňuje na konkrétní archeologické lokality v okolí a počítá s možností výskytu archeologických nálezů při provádění zemních prací. Vyjádření Ministerstva kultury rovněž potvrzuje, že dokumentace zmiňuje charakter území s archeologickými nálezy i povinnost oznámit zamýšlené terénní zásahy v dostatečném předstihu před zahájením stavební činnosti.

Dílčí věcná nesprávnost byla zjištěna u tvrze Okrouhlá, kterou dokumentace označuje jako národní kulturní památku. Podle Památkového katalogu ČR jde o kulturní památku, nikoliv o národní kulturní památku. Tato nesprávnost se týká stupně památkové ochrany objektu ležícího mimo vlastní plochu záměru a nemá podstatný vliv na charakteristiku dotčeného území ani na navazující hodnocení vlivů.

Zařazení plochy záměru do území s archeologickými nálezy kategorie ÚAN III odpovídá významu této kategorie jako území, v němž nelze výskyt archeologických nálezů spolehlivě vyloučit. Kapitola současně správně upozorňuje na jižně situované území „Dřenice – pravěké sídliště I.“ kategorie ÚAN I a na omezenou přesnost jeho prostorového vymezení. Vyjádření Ministerstva kultury v této souvislosti poukazuje na archeologické nálezy evidované v okolí záměru, zejména na pravěké sídliště Dřenice a hradiště Burgholz, a dovozuje potřebu počítat s možností výskytu movitých i nemovitých archeologických nálezů rovněž v ploše záměru.

S ohledem na charakter archeologických nálezů, jejich převážné uložení pod povrchem a nemožnost předem přesně určit jejich rozsah a stav zachování je rozhodujícím nástrojem jejich ochrany záchranný archeologický výzkum prováděný v souvislosti s přípravou a realizací stavebních zásahů. Dokumentace tuto potřebu předpokládá, a proto neuvedení jedné z okolních archeologických lokalit nemění vyhodnocení možných vlivů záměru ani potřebný způsob jejich řešení.

Správně je uvedena povinnost oznámit již v době přípravy stavby Archeologickému ústavu AV ČR záměr provádět stavební nebo jinou činnost na území s archeologickými nálezy a umožnit provedení záchranného archeologického výzkumu. Tato povinnost vyplývá z § 22 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči. V případě náhodného archeologického nálezu by bylo přesnější odkázat na postup podle § 23 odst. 2 téhož zákona, tedy na oznámení nálezu Archeologickému ústavu nebo nejbližšímu muzeu, případně prostřednictvím obce. Formulace dokumentace o oznámení stavebnímu úřadu a orgánu státní památkové péče proto nevystihuje zákonný postup zcela přesně.

Ministerstvo kultury požaduje v dostatečném předstihu zpracovat archeologickou rešerši a provést sběry a mikrosondy, které umožní podrobněji ověřit archeologický potenciál plochy záměru a lépe předvídat rozsah, časové nároky a finanční zajištění následného záchranného archeologického výzkumu. Tento požadavek zpracovatel posudku chápe jako věcné upřesnění a konkretizaci postupu oproti obecně formulované zákonné povinnosti podle § 22 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb. Uvedené ustanovení ukládá oznámit záměr Archeologickému ústavu a umožnit provedení záchranného archeologického výzkumu, neobsahuje však výslovný požadavek na předchozí zpracování archeologické rešerše ani provedení sběrů a mikrosond. Nejde tedy pouze o opakování povinnosti stanovené přímo právním předpisem, ale o její účelnou konkretizaci odpovídající archeologickému potenciálu dotčeného území a rozsahu předpokládaných

terénních zásahů. Zpracovatel posudku proto požadavek přebírá do návrhu podmínek závazného stanoviska EIA.

Informace o hmotném majetku jsou v kapitole omezené. Vzhledem k tomu, že vlastní plocha záměru je převážně zemědělsky využívána a nejsou zde identifikovány stavby ani jiné významnější objekty hmotného majetku, nepředstavuje stručnost této části podstatný nedostatek. Případné dotčení stávající komunikace a technické infrastruktury je popsáno v jiných částech dokumentace v rámci technického řešení záměru.

S výjimkou neuvedení archeologické lokality historického intravilánu Potočiště, nesprávného označení stupně památkové ochrany tvrze Okrouhlá a nepřesného popisu postupu při náhodném archeologickém nálezu nemá zpracovatel posudku k informacím o kulturních, historických a archeologických hodnotách území významnější výhrady. Uvedené dílčí nedostatky nemají významný vliv na charakteristiku dotčeného území ani na závěry hodnocení. Požadavek Ministerstva kultury na zpracování archeologické rešerše a provedení sběrů a mikrosond je zohledněn v návrhu podmínek závazného stanoviska EIA.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze správnost informací uvedených v této kapitole hodnotit jako akceptovatelnou.

C.II.9. Surovinové zdroje a jiná přírodní bohatství

Kapitola úvodem popisuje geomorfologické a geologické poměry Chebské pánve. Zájmové území náleží do Krušnohorské soustavy, Podkrušnohorské podsoustavy a celku Chebská pánev. Vlastní Chebská pánev má převážně plochý až mírně pahorkatinný reliéf a je odvodňována zejména Ohří a Odravou. Posuzovaná lokalita leží v odravské pánvičce, kterou přibližně ve směru severoseverozápad až jihojihovýchod protíná bezuhelný dřenický hřbet.

Geologická stavba je charakterizována sedimentární výplní Chebské pánve uloženou na krystalinickém podloží. Terciérní sedimentaci tvoří zejména starosedelské a novosedelské souvrství, uhelné sloje, mocné cyprisové jíly sokolovského souvrství a nadložní jílovito-písčité sedimenty vildštejnského souvrství. Bezuhelné hřbety mohou podle aktuálních tektonických poměrů působit jako hydrogeologické bariéry nebo naopak jako kolektory. V zájmovém území nebyly identifikovány paleontologické ani geologické prvky podléhající zvláštní ochraně.

V území je evidováno výhradní ložisko hnědého uhlí č. 3160800 Odravská pánev, které je v kapitole označeno jako netěžené. Jižním okrajem zájmového území současně probíhá severní hranice chráněného ložiskového území Dřenice a dobývacích prostorů Dřenice a Dřenice I. V CHLÚ se nachází výhradní ložisko štěrkopísků Dřenice a navazující nevýhradní ložisko Dřenice-západ. Dobývací prostor s probíhající povrchovou těžbou štěrkopísků bezprostředně sousedí s posuzovanou lokalitou. Těžba probíhá v otevřené jámové pískovně po jednotlivých lávkách, což umožňuje oddělovat jílovité proplástky a zvyšovat výtěžnost štěrkopísku. Podmínky ochrany CHLÚ jsou podrobněji řešeny v navazující kapitole o ochranných pásmech.

Část lokality je v dokumentaci uváděna jako plocha průzkumného území č. 160001 Dřenice u Chebu, jehož předmětem byly jíly, štěrkopísky a křemenné suroviny. Rozhodnutí o stanovení průzkumného území bylo vydáno v roce 2016 s platností do 31. října 2020. Průzkum nebyl zahájen a ložisko nebylo průzkumem potvrzeno. Obvodní báňský úřad následně vydal souhlasné stanovisko ke změně č. 19 Územního plánu Cheb, kterou bylo vymezeno území Strategického podnikatelského parku Cheb.

V závěru kapitola zmiňuje výskyt vltavínů v prostoru pískovny Dřenice a ojediněle také na březích vodní nádrže Jesenice, například v okolí obce Okrouhlá. Vltavíny jsou vázány především na štěrkopísky vildštejnského souvrství, méně často také na mladší kvartérní sedimenty.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Uvedené informace vycházejí z geomorfologických a geologických podkladů, údajů o ložiscích nerostných surovin, chráněných ložiskových územích, dobývacích prostorech a průzkumných územích a z podkladů územně plánovací dokumentace. Zpracovatel posudku údaje o nerostných zdrojích a souvisejících územních limitech rámcově ověřil v Surovinovém informačním systému České geologické služby.

Geomorfologické zařazení zájmového území do Chebské pánve a popis jejího reliéfu, dílčích pánviček, geologického vývoje a sedimentární výplně odpovídají základním charakteristikám území. Rovněž tvrzení, že v zájmovém území nebyly zjištěny paleontologické ani geologické prvky, které by byly předmětem ochrany, odpovídá dostupným podkladům.

Kapitola správně uvádí výhradní ložisko hnědého uhlí Odravská pánev č. 3160800, výhradní ložisko štěrkopísků Dřenice, nevýhradní ložisko Dřenice-západ, chráněné ložiskové území Dřenice a dobývací prostory Dřenice a Dřenice I. Odpovídajícím způsobem je popsána také současná povrchová těžba štěrkopísků v jámové pískovně sousedící s posuzovanou lokalitou a základní způsob jejího provádění. Tyto informace odpovídají údajům vedeným v Surovinovém informačním systému.

Dílčí časovou nejednoznačnost představuje označení výhradního ložiska Odravská pánev jako netěženého, neboť Surovinový informační systém u tohoto ložiska eviduje dřívější hlubinnou těžbu. Uvedené označení lze proto vztáhnout pouze k současnému stavu ložiska. Stejná formulace se opakuje také v přehledu nejvýznamnějších environmentálních charakteristik dotčeného území. Tato nepřesnost nemá významnější vliv na charakteristiku území ani na hodnocení záměru.

Ve vztahu k ložiskům Dřenice a Dřenice-západ, chráněnému ložiskovému území a dobývacím prostorům kapitola neuvádí jejich aktuální stav rozpracovanosti, rozsah již vytěžených a dosud nevytěžených ploch, předpokládaný časový průběh a ukončení těžby ani stav a harmonogram následné rekultivace. Tyto informace jsou relevantní také proto, že výhradní ložisko Dřenice zasahuje do části pozemků uváděných v dokumentaci jako dotčené záměrem, zejména do pozemku parc. č. 417/19 v k. ú. Dřenice u Chebu. Podle přehledu pozemků má být tento pozemek dotčen infrastrukturním objektem LBK1 (toto značení neodpovídá značení dle ÚP a souvisejících hodnocení, v rámci kterých se podle přehledu dotčených pozemků jedná nejspíše o LBK46), konkrétně krajinářskými úpravami v lokálním biokoridoru. Z dostupné ortofotomapy je přitom patrné, že těžba na tomto pozemku již probíhá, resp. byla na jeho podstatné části provedena, viz hodnocení správnosti příslušné kapitoly dokumentace.

Bez přesnějšího popisu současného stavu těžby a jejího předpokládaného ukončení není z kapitoly zcela zřejmá časová a věcná návaznost navrhovaných krajinářských úprav na dotěžení a rekultivaci dané plochy. Nejde tedy primárně o zjištěný střet, který by znemožňoval nebo ztěžoval dobývání ložiska, ale o nedostatečně popsanou návaznost jednotlivých způsobů využití území. Informace o době trvání těžby a průběhu rekultivace jsou současně významné pro vymezení období, v němž může docházet k souběhu těžební činnosti s realizací nebo provozem posuzovaného záměru, a tím i pro hodnocení možných kumulativních vlivů. Absence těchto údajů však nezpochybňuje správnost základních informací o existenci, poloze a současném využívání ložisek.

Kapitola dále uvádí průzkumné území č. 160001 Dřenice u Chebu, jehož předmětem byly jíly, štěrkopísky a křemenné suroviny. Současně však konstatuje, že platnost příslušného rozhodnutí skončila dne 31. října 2020 a průzkum nebyl zahájen. Formulace, podle níž část lokality zasahuje do průzkumného území evidovaného v Surovinovém informačním systému, proto neodpovídá jeho současnému právnímu stavu a vztahuje se pouze k jeho dřívějšímu

vymezení. Tento časový nesoulad nemění význam navazující informace o souhlasném stanovisku Obvodního báňského úřadu ke změně č. 19 Územního plánu Cheb.

V kapitole není uveden rozsáhlý prognózní zdroj Chebská pánev č. 9409600 se surovinou bituminózní břidlice, u něhož je evidována dřívější hlubinná i povrchová těžba. Tento zdroj není uveden ani v dalších částech dokumentace obsahujících přehled nerostných zdrojů. Dokumentace EIA je tedy v tomto směru vzájemně konzistentní, avšak neúplná. Vzhledem k plošnému rozsahu prognózního zdroje, absenci konkrétního záměru na jeho využití v dotčené lokalitě a omezenému významu pro posuzovaný záměr nemá jeho neuvedení podstatný vliv na hodnocení. Zpracovatel posudku současně nezjistil, že by byl přímo v ploše záměru evidován jiný prognózní zdroj nerostných surovin.

Informace o výskytu vltavínů ve štěrkopíscích vildštejnského souvrství v prostoru Dřenic a o jejich ojedinělých nálezech v širším okolí vodní nádrže Jesenice představují doplňující geologickou charakteristiku území. Dokumentace z těchto údajů nevyvozuje existenci samostatně chráněného nebo využívaného přírodního zdroje v ploše záměru.

Údaje o výhradním ložisku Odravská pánev, chráněném ložiskovém území Dřenice, dobývacích prostorech Dřenice a Dřenice I a provozované štěrkopískovně se v různém rozsahu opakují také v dalších částech dokumentace. V základních informacích o jejich existenci, poloze a současné těžbě však nebyly zjištěny významné věcné rozpory. Hodnocená kapitola oproti stručnějším zmínkám v ostatních částech dokumentace doplňuje zejména údaje o výhradním ložisku Dřenice, nevýhradním ložisku Dřenice-západ, způsobu těžby a dříve stanoveném průzkumném území.

K ostatním informacím o surovinových zdrojích a jiném přírodním bohatství nemá zpracovatel posudku významnější výhrady. Zjištěné nedostatky se týkají časově nejednoznačného označení současného stavu ložiska Odravská pánev, formulace o již neplatném průzkumném území, neuvedení prognózního zdroje bituminózních břidlic Chebská pánev a chybějícího podrobnějšího popisu stavu těžby, jejího předpokládaného ukončení a následné rekultivace ložisek Dřenice a Dřenice-západ. Tyto skutečnosti nemění základní charakteristiku surovinových zdrojů území. Nevyjasněné časové a prostorové vazby mezi těžbou, rekultivací a posuzovaným záměrem jsou nicméně relevantní pro hodnocení kumulativních vlivů. Pokud hodnocení při absenci přesnějšího harmonogramu předpokládá souběh těžby s realizací nebo provozem záměru, jde o konzervativní postup na straně bezpečnosti.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze správnost informací uvedených v této kapitole hodnotit jako akceptovatelnou, s výše uvedenými dílčími výhradami.

C.II.10. Ochranná pásma

Kapitola uvádí, že severní a východní okraj posuzované lokality tvoří hranice ochranného pásma II. stupně vodních zdrojů Nebanice. Ochranné pásmo slouží k ochraně jakosti, zdravotní nezávadnosti, zásob a vydatnosti vodního zdroje před činnostmi, které by mohly nepříznivě ovlivnit jeho chemické, fyzikální nebo mikrobiologické vlastnosti.

Posuzovaná lokalita se současně nachází v ochranném pásmu II. stupně přírodních léčivých zdrojů lázeňského místa Františkovy Lázně, stanoveném nařízením vlády č. 152/1992 Sb. Kapitola popisuje účel tohoto pásma a uvádí podmínky podle § 3 uvedeného nařízení, které se týkají zejména činností schopných ovlivnit zřídelní strukturu, infiltrační území, množství, jakost a režim přírodních léčivých zdrojů nebo horninové prostředí.

Jižním okrajem zájmového území probíhá severní hranice chráněného ložiskového území Dřenice a dobývacích prostorů Dřenice a Dřenice I. Chráněné ložiskové území slouží k ochraně výhradního

ložiska před znemožněním nebo ztížením jeho dobývání. K umístění staveb a zařízení nesouvisejících s dobýváním v CHLÚ je podle kapitoly nezbytný souhlas Ministerstva životního prostředí vydaný po projednání s obvodním báňským úřadem.

Plocha záměru dále zasahuje do ochranných pásem letiště Cheb s výškovým omezením staveb. V zájmovém území jde zejména o ochranné pásmo přechodové plochy a ochranné pásmo přibližovací a vzletové plochy. Nad lokalitou prochází šikmá překážková rovina určující maximální přípustnou výšku objektů, staveb, antén a stromů.

Kapitola dále uvádí, že ochranná pásma vnitřní vodorovné, kuželové a vnější vodorovné plochy mohou být narušena stavbami pouze tehdy, pokud Úřad na základě letecko-provozního posouzení stanoví, že překážka neohrozí bezpečnost letového provozu. Taková překážka musí být případně opatřena překážkovým značením podle leteckého předpisu L14.

Komentář zpracovatele posudku:

Uvedené informace vycházejí také z podkladů k ochraně vodních zdrojů a přírodních léčivých zdrojů, z evidence chráněných ložiskových území a dobývacích prostorů a z vymezení ochranných pásem letiště Cheb. Kapitola identifikuje ochranná pásma, která jsou s ohledem na charakter a umístění záměru podstatná, a uvádí základní omezení činností vyplývající z jejich ochranného režimu.

Informace o ochranném pásmu II. stupně vodních zdrojů Jesenice - Nebanice odpovídají údajům uvedeným také v dalších částech dokumentace. Správně je popsán účel tohoto pásma, spočívající v ochraně jakosti, zdravotní nezávadnosti, zásob a vydatnosti vodního zdroje před činnostmi, které by mohly nepříznivě ovlivnit jeho chemické, fyzikální nebo mikrobiologické vlastnosti. Podrobnější podmínky ochrany a jejich vztah k technickému řešení záměru jsou významné zejména pro nakládání se závadnými látkami, odvádění a zasakování srážkových vod, zemní práce a případné ovlivnění režimu podzemních vod. Posouzení souladu záměru s těmito podmínkami náleží navazujícím hodnotícím částem dokumentace, které jsou hodnoceny v dalším textu posudku.

Řádně je identifikováno také umístění záměru v ochranném pásmu II. stupně přírodních léčivých zdrojů lázeňského místa Františkovy Lázně a uveden ochranný režim podle nařízení vlády č. 152/1992 Sb. Kapitola odpovídajícím způsobem upozorňuje na omezení činností, které by mohly ovlivnit zřídelní strukturu, infiltrační území, režim podzemních vod nebo vlastnosti horninového prostředí. Z hlediska záměru jsou relevantní zejména podmínky vztahující se k hlubším zemním zásahům, vrtům, čerpání podzemních vod, odvodňovacím pracím, trhacím pracím a nakládání s látkami schopnými nepříznivě ovlivnit přírodní léčivé zdroje. Uvedené informace odpovídají základnímu obsahu ochranného režimu stanoveného příslušným nařízením vlády.

Kapitola dále správně identifikuje chráněné ložiskové území Dřenice a jeho účel, tedy ochranu výhradního ložiska před znemožněním nebo ztížením dobývání. Za neaktuální lze považovat informaci, že k umístění staveb a zařízení nesouvisejících s dobýváním v CHLÚ je nezbytný souhlas Ministerstva životního prostředí vydaný po projednání s obvodním báňským úřadem. Podle aktuální právní úpravy lze takové stavby a zařízení zřizovat pouze na základě vyjádření obvodního báňského úřadu. Příslušný povolující orgán je pak může povolit právě na základě tohoto vyjádření a podmínek v něm navržených.

Informace o ochranných pásmech letiště Cheb s výškovým omezením staveb odpovídají vymezení letištních ochranných pásem. Kapitola správně uvádí ochranné pásmo přechodové plochy, ochranné pásmo přibližovací a vzletové plochy a překážkové roviny určující maximální přípustnou výšku staveb, zařízení, antén, porostů a dalších objektů. Správně je popsána také

možnost narušení některých ochranných ploch pouze na základě letecko-provozního posouzení a za předpokladu, že nebude ohrožena bezpečnost letového provozu, případně při použití předepsaného překážkového značení. Ochranná pásma letiště Cheb jsou vedena také v přehledu opatření obecné povahy Úřadu pro civilní letectví.

Z hlediska praktické realizace záměru se výšková omezení nevztahují pouze na konečnou výšku navrhovaných budov, technologických zařízení, antén a výsadeb, ale mohou být významná rovněž pro dočasné překážky během výstavby, zejména pro použití jeřábů a jiné výškové mechanizace. Tato souvislost není v kapitole podrobněji rozvedena, ale bude řešena až v navazujících stupních projektové přípravy a při projednání záměru s příslušnými subjekty v oblasti civilního letectví.

Údaje o uvedených ochranných pásmech se v různém rozsahu objevují také v dalších částech dokumentace EIA. V základních informacích o jejich existenci, poloze a ochranném režimu nebyly zjištěny významné vzájemné rozpory. Podrobnější podmínky ochrany vodních a přírodních léčivých zdrojů, nerostného bohatství a bezpečnosti letového provozu je nutné zohlednit především při hodnocení konkrétních zásahů a v navazujících povolovacích postupech.

Pokud by nicméně kapitola s názvem Ochranná pásma měla být formálně úplná, měla by zmínit např. také ochranná pásma dálnice či nadzemních vedení el. energie, které se dle mapy v dotčeném území vyskytují. Z hlediska hodnocení se ale nejedná o zásadní informace. Zpracovateli posudku jinak nejsou s ohledem na charakter dotčeného území, jeho současné využití a informace obsažené v dokumentaci známa další ochranná pásma, která by byla významná pro charakteristiku současného stavu území nebo pro posouzení záměru a která by v kapitole nebyla uvedena nebo nevyplývala z informací uvedených v jiných částech dokumentace. Případná ochranná pásma jednotlivých vedení a zařízení technické infrastruktury představují podrobnější technické limity, jejichž přesný průběh a podmínky se zpravidla ověřují podle aktuálních údajů jejich vlastníků a správců v navazující projektové přípravě.

K ostatním informacím uvedeným v kapitole nemá zpracovatel posudku významnější věcné výhrady. Kapitola identifikuje rozhodující ochranná pásma dotčeného území a poskytuje využitelný přehled jejich základního účelu a omezujících podmínek. Zjištěná právní nepřesnost ve vymezení postupu při umisťování staveb a zařízení v CHLÚ nemění existenci ani význam tohoto územního limitu, vyžaduje pouze zohlednění aktuálního znění horního zákona v navazujících povolovacích postupech.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze správnost informací uvedených v této kapitole hodnotit jako akceptovatelnou.

C.II.11. Hluková zátěž

Kapitola popisuje stávající akustickou situaci v zájmovém území s využitím strategické hlukové mapy z roku 2022 a výsledků validačního měření hluku provedeného v dubnu 2026 pro hlukové studie tvořící odborné přílohy dokumentace.

Z hlediska dopravního hluku je území zatíženo zejména provozem na dálnici D6 včetně mimoúrovňových křižovatek, především exitů 152 a 154, a na navazujících komunikacích I/21 a v ulici Pražská. Ulice Pražská je zatížena také dopravou z okolních provozoven včetně Průmyslového parku Cheb I. Dalšími zdroji dopravního hluku jsou silnice III/0218 a přístupová komunikace ke štěrkopískovně Dřenice.

Stávající dopravní hluk je znázorněn výřezem strategické hlukové mapy z roku 2022 pro hlukový ukazatel rušení spánku L_n. Kapitola uvádí, že v zájmovém území ani podél komunikací potenciálně dotčených záměrem se nenachází kritické místo z hlediska počtu osob zasažených hlukem.

Kapitola dále popisuje stávající hluk ze zařízení a provozu štěrkopískovny Dřenice. Hluk z těžebny je spojen zejména s těžbou a úpravou štěrkopísků, provozem technologických zařízení a pohybem nákladních vozidel v prostoru pískovny a na její příjezdové komunikaci.

V rámci přípravy dokumentace a hlukových studií bylo dne 17. dubna 2026 provedeno validační měření hluku ze stávajících provozoven a automobilové dopravy v místech předpokládaného působení hluku z posuzovaného záměru a související dopravy v chráněném venkovním prostoru staveb. Nejvíce exponovaným chráněným objektem z hlediska hluku ze stávajících okolních provozoven je rodinný dům na pozemku parc. č. 2/2 v k. ú. Dolní Dvory.

Severozápadně od plánovaného záměru jsou jako stávající zdroje hluku uvedeny areál společnosti AGRAFA s.r.o., zaměřený na prodej a servis zemědělské techniky, a areál společnosti B & B – Kranballast s.r.o., v němž jsou prováděny betonářské a zámečnické práce. Oba areály jsou podle kapitoly provozovány pouze v denní době.

Výsledky měření současně identifikovaly akusticky chráněné objekty při ulici Pražská, u nichž se hluk z dopravy již za současného stavu pohybuje na hranici hygienických limitů, a rodinný dům na pozemku parc. č. 2/2 v k. ú. Dolní Dvory. Tyto objekty byly následně zahrnuty do hodnocení budoucí hlukové zátěže spojené s realizací záměru.

Podrobnější údaje o výchozí akustické situaci, provedených měřeních a měřicích bodech jsou obsaženy v hlukových studiích zpracovaných společností Studio D-akustika, které tvoří přílohy č. 4a až 4c dokumentace.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Identifikované zdroje hluku odpovídají dopravní síti a způsobu využití okolního území. Vedle hlavních komunikací jsou zohledněny také stávající okolní provozovny, provoz a doprava štěrkopískovny Dřenice a průmyslové areály v širším území.

Strategická hluková mapa je vhodně použita k orientačnímu znázornění širší hlukové zátěže ze silniční dopravy pomocí ukazatele pro rušení spánku (Ln). Strategické hlukové mapování však není určeno k podrobnému hodnocení jednotlivých chráněných objektů ani k přímému prokazování plnění hygienických limitů. Konstatování, že se v zájmovém území ani podél potenciálně dotčených komunikací nenachází kritické místo z hlediska počtu osob zasažených hlukem, je proto nutné chápat pouze ve významu strategického hlukového mapování.

Výběr míst validačního měření odpovídá potřebě postihnout potenciálně nejvíce exponovanou obytnou zástavbu a vytvořit podklad pro nastavení výpočtového modelu. Hodnoty v tabulkách 35 a 36 však představují výsledky časově omezených měření za konkrétních provozních, dopravních a meteorologických podmínek. Zejména jednohodinové nebo kratší intervaly měření dopravního hluku samy o sobě nepředstavují dlouhodobé ekvivalentní hladiny za celou denní či noční dobu a bez odpovídajícího přepočtu je nelze přímo porovnávat s hygienickými limity. Jejich význam spočívá především v popisu situace v době měření a ve validaci výpočtového modelu.

Stejně je třeba interpretovat tvrzení, že hluk z dopravy u akusticky chráněných objektů při ulici Pražská se již za současného stavu pohybuje na hranici hygienických limitů. Správnost tohoto závěru závisí na použitém hygienickém limitu, době hodnocení, uplatněných korekcích a přepočtu naměřených hodnot na příslušnou referenční dobu.

Kapitola zmiňuje hluk ze štěrkopískovny Dřenice a související dopravy, neuvádí však podrobnější charakteristiku aktuálního provozního režimu těžebny, technologických zdrojů hluku, intenzity těžby ani jejich provozní doby. Vzhledem k blízkosti těžebny a možnosti jejího souběžného provozu s realizací nebo provozem záměru jsou tyto údaje významné pro stanovení

hlukového pozadí a hodnocení kumulativního působení zdrojů. Obdobně kapitola neupřesňuje rozsah a intenzitu činností v areálech společností AGRAFA s.r.o. a B & B – Kranballast s.r.o. v době validačního měření. Uvedené podrobnosti není nezbytné uvádět přímo v popisné kapitole C.II.11. Podrobné ověření včetně správnosti metodiky měření, reprezentativnosti zvolených provozních a dopravních podmínek, způsobu přepočtu naměřených hodnot, nastavení výpočtového modelu a závěrů o plnění hygienických limitů je předmětem samostatného hodnocení hlukových studií.

V základní identifikaci zdrojů hluku, dotčených komunikací a akusticky chráněných objektů nebyly zjištěny významné věcné rozpory. Kapitola poskytuje využitelný popis stávající akustické situace. Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze správnost informací uvedených v této kapitole hodnotit jako akceptovatelnou.

C.II.12. Staré ekologické zátěže a kontaminace zemin

Kapitola uvádí, že plocha dotčená záměrem není v Systému evidence kontaminovaných míst vedena jako kontaminované ani potenciálně kontaminované místo. Nejbližší evidovanou lokalitou je areál bývalého Agrokombinátu Cheb, vzdálený přibližně 1,5 km západně, kde bylo nakládáno s pesticidy a dalšími organickými a anorganickými látkami. Podle předpokládaného směru proudění podzemních vod se areál nachází po směru proudění od plochy záměru a není označen jako zdroj rizika pro posuzovanou lokalitu.

Dále je popsána historická souvislost území s bývalým vojenským letištěm Cheb, které bylo na konci druhé světové války opakovaně bombardováno. Kapitola uvádí odhad, že 10 až 12 % svržené munice nemuselo explodovat a její pozůstatky mohou zůstávat pod povrchem v hloubce několika metrů. Možnost výskytu nevybuchlé munice potvrzuje také vyjádření Vojenského historického ústavu Praha ze dne 21. března 2026.

Z důvodu možné přítomnosti nevybuchlé munice je doporučeno provést před zahájením zemních prací plošný pyrotechnický průzkum a v průběhu realizace záměru zajistit pyrotechnický dozor. Pro léto 2026 byl plánován pyrotechnický průzkum založený na magnetometrickém měření, zaměřený na vyhledání a identifikaci munice nebo výbušnin, případně jejich vyzvednutí či dohled při zemních pracích.

Kapitola dále uvádí výsledky průzkumu kontaminace zemin zpracovaného společností G-Consult v březnu 2026. Na ploše o rozloze přibližně 100 ha byly odebrány dva vzorky zemin, u nichž byly provedeny laboratorní analýzy v sušině a vodném výluhu a ekotoxikologické testy. Výsledky byly porovnány s limity podle vyhlášky č. 273/2021 Sb.

U žádného ze sledovaných ukazatelů nebylo zjištěno překročení příslušných limitů. Zeminy reprezentované odebranými vzorky lze podle kapitoly využívat k zasypávání bez omezení podle § 6 vyhlášky č. 273/2021 Sb. V případě potřeby současně splňují podmínky pro uložení na skládku skupiny S – ostatní odpad, podskupiny S-IO, podle § 12 odst. 1 uvedené vyhlášky. Kapitola závěrem upozorňuje, že výsledky vycházejí pouze ze dvou vzorků odebraných na ploše přibližně 100 ha.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Informace o evidovaných kontaminovaných a potenciálně kontaminovaných místech zpracovatel posudku ověřil v Systému evidence kontaminovaných míst, přičemž nebyly zjištěny skutečnosti, které by byly v rozporu s údaji uvedenými v dokumentaci EIA. Závěr, že areál bývalého Agrokombinátu Cheb nepředstavuje vzhledem ke své poloze a předpokládanému směru proudění podzemních vod zdroj kontaminačního rizika pro plochu záměru, lze považovat za věcně přijatelný.

Možná přítomnost nevybuchlé munice nepředstavuje starou ekologickou zátěž ve smyslu kontaminace horninového prostředí, ale bezpečnostní riziko při provádění zemních prací.

Navržený pyrotechnický průzkum a pyrotechnický dozor představují vzhledem k historii území odůvodněný preventivní postup, který je v současnosti u rozsáhlejších staveb v lokalitách s obdobnou historií běžně uplatňován. Uváděný podíl neexplodované munice má pouze orientační charakter a není pro odůvodnění těchto opatření rozhodující.

Závěry o možnosti využití zemin k zasypávání nebo jejich případného uložení na skládku skupiny S-IO odpovídají výsledkům provedených analýz a použitým kritériím vyhlášky č. 273/2021 Sb. Formulaci o možnosti využívat zeminy „k zasypávání bez omezení" je však nutné vztahovat pouze ke splnění ověřovaných kvalitativních parametrů u zemin reprezentovaných odebranými vzorky. Nelze ji vykládat jako vyloučení ostatních podmínek stanovených právními předpisy nebo ochranným režimem území, zejména s ohledem na umístění záměru v ochranném pásmu II. stupně přírodních léčivých zdrojů.

Dva vzorky odebrané na ploše přibližně 100 ha nemohou s jistotou vyloučit lokální nebo bodovou kontaminaci v celém území. Sama kapitola na omezený rozsah vzorkování upozorňuje a závěry správně vztahuje pouze k zeminám reprezentovaným odebranými vzorky. Nakládání s konkrétními výkopovými zeminami proto bude nutné upřesnit v další stupni přípravy a realizace záměru, a to podle jejich skutečného původu, vlastností a zamýšleného způsobu využití nebo odstranění. Přes omezený počet vzorků však představují provedené laboratorní rozbory ve stávajícím stupni přípravy záměru podrobnější a lépe doloženou informaci, než bývá v této fázi u značné části srovnatelných záměrů běžně k dispozici. Spolu s údaji SEKM poskytují přiměřený podklad pro závěr, že v současnosti nejsou doloženy indicie plošné kontaminace řešeného území. Omezený rozsah vzorkování nicméně odůvodňuje obezřetnost při zemních pracích a případné doplňující ověření vlastností zemin podle jejich skutečného rozsahu a dalšího způsobu nakládání.

K ostatním informacím uvedeným v kapitole nemá zpracovatel posudku významnější výhrady. Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze správnost informací uvedených v této kapitole hodnotit jako akceptovatelnou.

C.III. Celkové zhodnocení stavu životního prostředí v dotčeném území z hlediska jeho únosného zatížení

Kapitola vychází z definice poškozování životního prostředí podle § 8 odst. 2 zákona č. 17/1992 Sb. a únosnou kapacitu prostředí spojuje s dodržováním limitů stanovených pro jednotlivé složky životního prostředí.

Na základě hodnocení současného stavu provedeného v částech C.I a C.II dokumentace je konstatováno, že stávající zatížení životního prostředí s výjimkou hlukové zátěže v širším území nepřekračuje platné limity. Únosná kapacita dotčeného území proto podle kapitoly není za současného stavu překračována.

V případě neprovedení záměru se předpokládá zachování stávajícího stavu území. Jako další oblast s potenciálním rizikem překročení limitů při rozvoji Strategického podnikatelského parku Cheb je uvedena ochrana přírody a krajiny včetně ekosystémů.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Závěr o současném stavu území obecně odpovídá zjištěním uvedeným v předchozích kapitolách dokumentace EIA. Vymezení únosné kapacity prostředí prostřednictvím plnění limitů pro jednotlivé složky životního prostředí však představuje pouze základní zjednodušení. Vedle těchto limitů je třeba zohlednit také kumulativní a synergické vlivy a stav složek, pro něž nejsou kvantitativní limity stanoveny. Tyto otázky jsou předmětem dalších částí dokumentace, a proto lze konstatování uvedené v této kapitole akceptovat.

Předpoklad zachování současného stavu při neprovedení záměru je akceptovatelný jako srovnávací nulová varianta. Nemusí však představovat nejpravděpodobnější dlouhodobý vývoj území. Předmětná plocha Z.262 je v územně plánovací dokumentaci dlouhodobě určena pro Průmyslový park Cheb a pro přednostní umisťování nových ekonomických aktivit nadmístního významu. Při neprovedení posuzovaného záměru je proto pravděpodobné její budoucí využití jiným průmyslovým, výrobním nebo obdobným záměrem. Jeho konkrétní parametry však v současnosti nelze určit, a tedy ani spolehlivě porovnat s posuzovaným záměrem. Použití stávajícího stavu jako srovnávací nulové varianty a současně jako metodického předpokladu dalšího vývoje území lze proto pro účely prováděného hodnocení považovat za přijatelné.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze správnost informací uvedených v této kapitole hodnotit jako akceptovatelnou.

D. KOMPLEXNÍ CHARAKTERISTIKA A HODNOCENÍ MOŽNÝCH VÝZNAMNÝCH VLIVŮ ZÁMĚRU NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ A VEŘEJNÉ ZDRAVÍ

D.I. Charakteristika a hodnocení velikosti a významnosti předpokládaných přímých, nepřímých, sekundárních, kumulativních, přeshraničních, krátkodobých, střednědobých, dlouhodobých, trvalých i dočasných, pozitivních i negativních vlivů záměru, které vyplývají z výstavby a existence záměru (včetně demoličních prací nezbytných pro jeho realizaci), použitých technologií a látek, emisí znečišťujících látek a nakládání s odpady, kumulace záměru s jinými stávajícími nebo povolenými záměry (s přihlédnutím k aktuálnímu stavu území chráněných podle zákona o ochraně přírody a krajiny a využívání přírodních zdrojů s ohledem na jejich udržitelnou dostupnost) se zohledněním požadavků jiných právních předpisů na ochranu životního prostředí

D.I.1 Vlivy na obyvatelstvo a veřejné zdraví

V kapitole jsou uvedeny následující závěry:

Vliv záměru na veřejné zdraví byl vyhodnocen samostatným autorizovaným hodnocením (RNDr. Alexander Skácel, 06/2026), které tvoří Přílohu č. 5 této Dokumentace. V následujícím textu jsou shrnuty postupy a závěry tohoto hodnocení.

V hodnocení vlivů realizace projektovaného záměru na veřejné zdraví byly posuzovány fyzikální škodlivina (hluk) a chemické polutanty – imise škodlivin (tj. prachové částice, oxidy dusíku, benzen, benzo(a)pyren, a těkavé organické látky hexametylen diizokyanát a butylacetát). Hodnocení vlivů tak vycházelo z výsledků rozptylové studie a z hlukových studií uvedených v přílohách této Dokumentace.

Expozice vůči hluku byla posuzována jako celotělové působení v denní i noční době. Jako expoziční cesta vstupu chemických škodlivin do exponovaného organismu byla uvažována pouze inhalace plynných znečišťujících látek a imisí tuhých znečišťujících látek (prašnosti).

Vyhodnocený vliv liniových zdrojů souvisejících s realizací záměru byl proveden modelově pro potenciálně dotčené okolí plánované soustavy přepravních tras, které mohou být dopravou, případně technologií realizace záměru ovlivněny. Výhledově byla zohledněna i zvyšující se komplexnost provozu strategického podnikatelského parku a potenciální výhledová dopravní kooperace po zahájení provozu železničního nákladního překladiště v Chebu.

Modelování imisních příspěvků záměru bylo provedeno konzervativně pro nejhorší možnou hlukovou a imisní situaci. Při hodnocení expozice byl využit princip předběžné opatrnosti zohledněním teoretické nejvyšší možné expozice dotčených občanů pro trvalý pobyt ve vnějším prostředí. Vlivy na expozici obyvatel ve vnitřním prostředí nebyly zohledněny. Při hodnocení zdravotního rizika byl použit konzervativní přístup pro osud jednotlivých znečišťujících látek v prostředí (tzn. že jejich koncentrace v atmosféře v průběhu času neklesají).

Expozice vůči oběma typům škodlivin (fyzikálním i chemickým) byla posuzována jako trvalá (chronická) zátěž, ve venkovním prostředí (outdoor). Tomuto předpokladu odpovídá charakter provozu záměru, který bude působit během denní i noční doby, s dlouhodobým časovým předpokladem. Provoz záměru bude organizován přednostně během denní doby, během nočního období nebude probíhat výroba a budou v provozu některé venkovní technologie (např. tepelná čerpadla a vzduchotechnika v tichém režimu). Expozice osob v dotčeném okolí bude mít proto charakter expozice trvalé (chronické). Dopravní vlivy vlastního záměru jsou předpokládány také přednostně v denní době, ve večerních hodinách a v noci bude doprava záměru nižší.

Charakter expozice hluku byl posuzován jako celotělové působení. Pro expozici chemickým škodlivinám byla uvažována pouze inhalační cesta vstupu škodlivin z ovzduší do organismu. Expoziční scénáře byly uvažovány pouze klasické s využitím standardizovaných expozičních faktorů, které jsou využity při konstrukci doporučených hodnot (limitních hodnot) uváděných v materiálech WHO, US EPA i národních limitech výskytu škodlivin ČR.

Území dotčené záměrem je charakteristické nízkou hustotou osídlení a omezeným počtem trvale žijících obyvatel, přičemž obytná zástavba je rozptýlená a vzdálená od plánovaného záměru. Dotčená populace, uvažovaná pro expozici fyzikální škodlivině (hluku), byla zaměřena na oblasti, které mohou být vlivy hodnoceného záměru postiženy. Jedná se o sídelní oblast v bezprostřední blízkosti areálu budoucího strategického podnikatelského parku, kde se mohou projevit potenciální vlivy činností, které budou probíhat ve vlastním areálu a v jeho nejbližším okolí.

Pro takto definované okolí záměru byla početnost populace pro kvantitativní hodnocení vlivu hlučnosti na veřejné zdraví odhadnuta pro použité individuální referenční body s ohledem na hustotu osídlení, která je jimi reprezentována. Další trvale osídlené oblasti, které mohou být realizací záměru ovlivněny, se nalézají v blízkosti přepravních cest. Vzhledem k umístění referenčních bodů se jedná o cca 150 trvale bydlících obyvatel, kteří mohou být potenciálně ovlivněni hlukovými imisemi souvisejícími se záměrem. Pro odhad osídlení byly uvažovány 2 osoby/byt, případně 3 osoby/rodinný dům, což jsou hodnoty, které jsou s určitými lokálními variacemi platné v současné době pro většinu České republiky.

Dotčená populace uvažovaná pro expozici znečišťujícím látkám produkovaných hodnoceným záměrem je tvořena trvale bydlícími osobami v objektech v blízkosti budoucího areálu řešeného záměru i v okolí přepravních tras, obdobně jako u vlivů hlučnosti. Jedná se tedy o cca 156 trvale bydlících obyvatel, kteří mohou být potenciálně exponováni imisím znečišťujících látek souvisejícími se záměrem.

Hodnocení vlivů záměru na veřejné zdraví je takto zaměřeno na vybrané oblasti s trvalým osídlením. Pomocí vybraných referenčních bodů byly zohledněny potenciální vlivy hluku a chemických imisí v hlavních směrech od hodnocené soustavy zdrojů hluku a znečištění ovzduší souvisejících s budoucím provozem řešeného záměru. Podle možností byla zohledněna maximální možná expoziční hladina, která může být v dosahu záměru dosažena, případně byl použit princip předběžné obezřetnosti.

Pro vlastní hodnocení vlivů záměru na veřejné zdraví bylo využito 14 imisních referenčních bodů (IRB) pro hodnocení vlivů hluku a 7 IRB pro hodnocení vlivů chemických imisí. Početnost exponované populace zohledňuje odlišné šíření chemických imisí ve srovnání s imisemi hluku. Jedná se o body A – Potočiště 25, B – Potočiště 16, C – Potočiště 34, D – Dolní Dvory 8 (ubytovna/herna), E – Dolní Dvory 30, F – Dolní Dvory 12, G – Dolní Dvory 17, H – Dolní Dvory 41, I – Dolní Dvory 35, J – Horní Dvory 2703, K – Hradiště u Chebu 26, L – Dřenice 337, M – Dolní Dvory 5, N – Dolní Dvory 118 a O – Cheb 1973. Na referenčních bodech C, D, E, L a M je modelována i technologická hlučnost záměru.

Realizací záměru dojde k odpovídajícím kvantitativním změnám očekávané imisní zátěže prostředí průmyslovými emisemi, vnitroareálovou a mimo areálovou dopravou a stacionárními zdroji znečištění ovzduší. O kvalitativní změně škodlivin nelze u těchto škodlivin v případě hodnoceného záměru uvažovat. Ani zdroje hlučnosti se neprojeví jako nové po kvalitativní stránce, modelované nové zdroje technologické hlučnosti či stacionárních zdrojů znečištění ovzduší budou mít kvalitativně obdobné

parametry jako jiné zdroje emisí a hluku, které budou v době realizace záměru v dotčené oblasti provozovány.

Z tohoto pohledu realizace záměru na posuzované lokalitě nepředstavuje kvalitativně nové riziko pro veřejné zdraví ani kvalitativní změnu z hlediska hlukových a imisních vlivů. Očekávané vlivy se mohou projevit pouze z hlediska kvantitativního působení hlučnosti a atmosférických emisí. Podrobné kvalitativní a kvantitativní hodnocení vlivů na veřejné zdraví pro hluk a imise chemických škodlivin spojených s posuzovaným záměrem, tj. prachové částice, oxidy dusíku, benzen, benzo(a)pyren a těkavé organické látky hexametylendiizokyanát a butylacetát, je provedeno v rámci samotného autorizovaného posouzení vlivů záměru na veřejné zdraví v Příloze č. 5 této Dokumentace.

Somatické poškození sluchu v dotčených lokalitách vlivem hlukové zátěže bez realizace záměru v denní ani noční době nehrozí. Realizací záměru není nutno vznik této situace předpokládat. Hluková situace na dotčených referenčních bodech v okolí hodnoceného záměru bude pro nulovou variantu i pro fázi realizace za uvažovaných dopravních scénářů ovlivněna souběhem hlučnosti dopravy a nově zprovozněných stacionárních zdrojů hlučnosti v denní době.

Hlučnost v okolí záměru v době provozu na základě akustického modelu imisních příspěvků nepředstavuje v denní době na hodnocených imisních referenčních bodech situaci, která by významně měnila podmínky ohrožení veřejného zdraví vyjádřené pomocí objektivně stanovených kritérií. Celkově se po realizaci řešeného záměru očekává zachování míry negativních vlivů hlukové zátěže na zdravotní stav exponované populace. V celé modelované ploše se očekává zachování úrovně zdravotního rizika, které je charakterizováno pro nulovou variantu v každém řešeném provozním scénáři. Uvedené tvrzení vychází z objektivizovaných hodnot dle autorizačního návodu SZÚ (AN15) a údajů WHO.

Pro období realizace záměru se hodnocené IRB budou nalézat ve stejném pětidecibelovém pásmu vymezujícím riziko zvýšeného výskytu určitých symptomů poškození zdraví oproti nulové variantě a bez definovaných negativních důsledků, pokud jde o výskyt symptomů poškození zdravotního stavu exponovaných osob. V noční době se záměr projeví na jednom místě, IRBD, tj. služební byt na adrese č.p. 8 Dolní Dvory, změnou hlukového klimatu, stávající situaci z hlediska ochrany veřejného zdraví však objektivně nezmění.

Hlukové klima se v důsledku souběhu dopravní hlučnosti a hlučnosti stacionárních zdrojů v celém modelovaném území v denní době nezmění a neočekává se přístrojově měřitelná a smyslově pocítitelná změna celkové hlučnosti a změna hlukového klimatu. Proto není nutno uvažovat ani o zhoršení faktoru pohody v denní době. V noční době se hlukové klima v řešeném území, až na jedinou výjimku, IRBD, tj. č.p. 8 Dolní Dvory, také nezmění, proto provoz záměru nemůže také ovlivnit subjektivně vnímaný faktor pohody.

Kvantitativní hodnocení očekávané změny počtu rozmrzelých obyvatel prokazuje, že se počet dotčených občanů v důsledku realizace záměru významně nezvýší. Ve všech stupních rozmrzelosti se očekává navýšení o jednotky rozmrzelých osob v jednotlivých stupních rozmrzelosti.

Rozdíly mezi řešenými časovými horizonty 2029 a 2035 a řešenými dopravními a provozními scénáři řešeného záměru, tj. dopravní variantou s/bez železničního překladiště, jsou zanedbatelné a hodnocené etapy záměru jsou navzájem, pokud jde o vlivy na podmínky ochrany veřejného zdraví, v reálné praxi rovnocenné.

Tato okolnost je na základě údajů z odborné akustické studie (D-akustika, 05/2026) v řešeném území reprezentovaném pomocí hodnotících referenčních bodů v okolí záměru i podél přepravních tras pro dva časové horizonty, tj. 2029 a 2035, a pro možnost dopravní kooperace s železničním překladovým terminálem Cheb v denní době splněna. Očekávaná změna hlučnosti v osídlených místech tuto hodnotu nepřesahuje a nedojde proto ke stavu, který by představoval vznik situace, která by se z hlediska plnění požadavků na ochranu veřejného zdraví zásadně odlišovala od nulové varianty. V noční

době záměr podle tohoto kritéria hlukovou situaci také neovlivní, s výjimkou IRBD, tj. služebního bytu na adrese č.p. 8 Dolní Dvory. Po realizaci záměru je doporučeno provést odpovídající terénní šetření charakterizující očekávanou hlukovou situaci v dotčeném území.

Při zohlednění stávající zátěže atmosféry nepředstavuje realizace záměru pro hodnocené škodliviny významné nebo nepřijatelné riziko ohrožení veřejného zdraví. Samotný imisní příspěvek hodnoceného záměru z hlediska očekávaného vlivu modelovaných škodlivin v potenciálně dotčených nejbližších osídlených lokalitách v okolí budoucího strategického průmyslového parku bude nepatrný. Významná změna celkové imisní zátěže v modelované oblasti se s výjimkou krátkodobých imisí PM10 při výstavbě záměru nepředpokládá.

Imisní příspěvek záměru bude proti nulové variantě nevýznamným zdrojem imisí znečišťujících látek. V obydlených oblastech i v blízkosti přepravních tras bude jeho zdravotní vliv zanedbatelný, což se projevuje v nepatrném počtu očekávaných případů poškození zdravotního stavu exponované populace vlivem samotného záměru ve srovnání s variantou nulovou. Očekávaná změna se však v praxi v podmínkách ochrany veřejného zdraví neprojeví.

Očekávané krátkodobé maximální imisní příspěvky tuhých znečišťujících látek (prašnosti) v území dotčeném záměrem mohou nastat během fáze výstavby při souběhu všech nepříznivých okolností a jsou do značné míry preventabilní pomocí odpovídajících technických opatření, jako je skrápění, mlžení, zakrytování, překrytí potenciálně prašných objektů nebo realizace a údržba vegetační bariéry. Vzhledem k možnému výskytu nepříznivé situace, která by znamenala i určitý stupeň zdravotního rizika, je nezbytné důsledně dbát na dodržování preventivních opatření během výstavby záměru.

Očekávané příspěvky výskytu symptomů poškození zdravotního stavu dotčených obyvatel na stanovených specifických referenčních bodech jsou vždy nízké. Realizace záměru bude ovlivňovat zdravotní stav dotčené populace ve srovnání s nulovou variantou pouze v nepatrném rozsahu s očekávanými významnými krátkodobými maximy prašnosti efemérního charakteru. Z hlediska vlivů na veřejné zdraví se očekává v podstatě zachování současné úrovně zdravotního rizika. Očekávané změny vlivů na veřejné zdraví při realizaci záměru budou v praxi zanedbatelné, krátkodobě vymezené a preventabilní s využitím navržených opatření.

Současný stav imisí benzenu nepřesahuje společensky garantovaný stupeň ochrany veřejného zdraví. Vliv záměru je modelován jako přijatelný v okolí areálu pro umístění řešeného záměru i podél přepravních tras. Číselně se jedná o nepatrné hodnoty a očekávaná změna zdravotního rizika bude v oblastech s trvalým osídlením v potenciálně dotčeném okolí záměru zanedbatelná. Realizace záměru může současnou imisní situaci ovlivnit pouze nepatrně a z hlediska výskytu symptomů poškození zdravotního stavu exponované populace se očekává v podstatě zachování stávajícího stavu.

Nejvyšší hodnoty ILCR (individuální celoživotní riziko vzniku rakoviny) benzenu emitovaného vlivem imisního příspěvku provozu záměru budou číselně nepatrné, řádově ILCR=E-09, a nebudou proto představovat významnou změnu rizika pro veřejné zdraví. Očekávaná změna výskytu případů rakoviny vlivem imisí záměru představuje nárůst o cca 7 přídatných případů rakoviny/10^8 roků, což je období srovnatelné spíše s geologickými epochami než se společenskými a historickými událostmi porovnatelnými s délkou lidského života. Tato hodnota je v praxi zanedbatelná a pohybuje se v oblasti hypotetického předpokladu, který neovlivní současnou zdravotní situaci exponované populace.

Současný stav imisí benzo(a)pyrenu (BaP) představuje přijatelný stupeň rizika pro veřejné zdraví v dotčené oblasti, které nepřesahuje společensky garantovaný stupeň ochrany veřejného zdraví. Vliv záměru je modelován jako přijatelný v okolí areálu pro umístění řešeného záměru i podél přepravních tras. Číselně se jedná o nepatrné hodnoty a očekávaná změna zdravotního rizika bude v oblastech s trvalým osídlením v potenciálně dotčeném okolí záměru zanedbatelná. Realizace záměru může současnou imisní situaci ovlivnit pouze nepatrně a z hlediska výskytu symptomů poškození zdravotního stavu exponované populace se očekává v podstatě zachování stávajícího stavu.

Nejvyšší hodnoty ILCR BaP emitovaného vlivem imisního příspěvku provozu záměru budou také číselně nepatrné, řádově ILCR=E-07, a nebudou proto představovat významnou změnu rizika pro veřejné zdraví. Očekávaná změna výskytu případů rakoviny vlivem imisí záměru představuje nárůst o max 1 přídatný případ rakoviny/10^6 roků. Tato hodnota je v praxi zanedbatelná a pohybuje se v oblasti hypotetického předpokladu, který neovlivní zdravotní situaci exponované populace.

Vyhodnocované časové horizonty 2029 a 2035 jsou navzájem porovnatelné a případná změna organizace dopravy možným využitím železničního překladového terminálu v Chebu se neprojeví z hlediska ochrany podmínek veřejného zdraví jako problematická. Ve většině případů se očekává zanedbatelný vliv této změny z hlediska vlivů na veřejné zdraví.

Zdravotní riziko imisí těkavých organických látek (VOC) z procesu lakování bude při hodnocení jako 100% butylacetát dostatečně nízké a nepředstavuje z hlediska ochrany veřejného zdraví problém. Při hodnocení jako 100% hexametylen diisokyanát je nutno s určitými projevy zdravotního rizika počítat. Reálná situace se však bude nalézat mezi těmito zvažovanými krajními případy a je tedy vysoce pravděpodobné, že podmínky, které by ovlivňovaly zdravotní stav exponované populace, nevzniknou. Nejhorší situace se očekává na IRBD, služebním bytě na adrese Dolní Dvory č.p. 8.

Při provozu záměru bude pravděpodobně nárazově a ojediněle překročen čichový práh, takže je nutno počítat se vznikem ojedinělých krátkodobých pachových situací s nejvyšším rizikem tohoto stavu také na IRBD, služebním bytě na adrese Dolní Dvory č.p. 8. Proto je při provozu záměru nutné důsledně dodržovat navržená opatření k ochraně ovzduší.

Uvedené závěry byly konkretizovány a kvantifikovány pomocí závislostí z epidemiologických studií dle materiálů WHO. Závěry o míře zdravotního rizika chemických imisí byly ověřeny porovnáním závěrů na základě databází WHO a US EPA a byly porovnány s výskytem symptomů poškození zdravotního stavu na úrovni státem garantovaného stupně ochrany veřejného zdraví.

Z uvedeného vyplývá, že zdravotní riziko způsobené realizací řešeného záměru není ve srovnání se současnou zátěží prostředí významné. Dominantním vlivem bude i do budoucna současná zátěž atmosféry a komunální zátěž prostředí z dopravního provozu na komunikační síti, která je charakteristická pro nulovou variantu. V případě realizace záměru a dodržení deklarovaných parametrů způsobu jeho provedení a četnosti dopravy nebudou proto intenzity působení a expoziční koncentrace sledovaných polutantů objektivní příčinou významné a objektivně nepřijatelné změny rizika ohrožení veřejného zdraví potenciálně dotčených obyvatel pro žádný z modelovaných a hodnocených provozních scénářů. Předpokládá se však důsledné dodržování navržených opatření pro omezení krátkodobých emisí prašnosti během výstavby.

Snížení emisí těkavých organických látek vč. látek pachových lze docílit použitím koncové technologie, např. biofiltru s mikrobiologicky aktivní náplní, nebo použitím dopalovací jednotky s kontrolovanými emisemi reziduálních znečišťujících látek. Návrh vhodné technologie a její parametry bude řešen v dalším stupni projektové přípravy.

Z hlediska vlivu na veřejné zdraví se očekává za současného stupně zátěže životního prostředí převaha pozitivních důsledků realizace záměru především v oblasti celospolečensky významného zřízení a provozu výrobního areálu pro rozvoj automobilismu s důsledkem pro nový rozvoj ekonomiky na Chebsku. Z hlediska hlukové zátěže prostředí nebudou objektivně významně ovlivněny podmínky ochrany veřejného zdraví v denní ani noční době, s výjimkou IRBD, tj. služebního bytu na adrese č.p. 8 Dolní Dvory. Hlukovou situaci je však doporučeno ověřit autorizovaným měřením v období po zahájení činností v rámci řešeného záměru. Z hlediska imisní situace se očekává pro většinu znečišťujících látek zanedbatelná změna současného stavu v osídlených oblastech v okolí záměru a v okolí přepravních cest.

Hodnocení vlivů záměru na veřejné zdraví prokazuje, že realizací samotného záměru v roce 2029 ani možnou změnou dopravní kooperace s plánovaným železničním překladištěm Cheb v roce 2035 se na dotčených lokalitách v okolí záměru podmínky pro obtěžování hlukem z hlukových emisí významně nezmění a nemohou ovlivnit současné hlukové klima, s výjimkou IRBD, tj. služebního bytu na adrese č.p. 8 Dolní Dvory. Podmínky pro ohrožení veřejného zdraví imisemi uvažovaných chemických škodlivin také nebudou významně ovlivněny s výjimkou krátkodobých a časově omezených vlivů prašnosti během výstavby. Celkový komplexní vliv záměru bude mít nepatrný vliv na expozici obyvatel vůči hodnoceným chemickým škodlivinám a projeví se zachováním podmínek ochrany veřejného zdraví na potenciálně dotčených osídlených lokalitách ve srovnání s nulovou variantou.

Socio-ekonomické vlivy

Realizace záměru představuje z hlediska socioekonomických vlivů významný pozitivní impuls pro dotčené území i širší region Karlovarského kraje, který je dlouhodobě charakterizován strukturálními problémy, jako je nižší diverzifikace ekonomiky, odliv kvalifikované pracovní síly a nižší mzdová úroveň.

V rámci záměru se předpokládá vznik 2 050 nových pracovních míst, v rámci celkového rozvoje SPP Cheb až 3 350, přičemž převážná část z nich bude vyžadovat kvalifikovanou pracovní sílu. Počítá se s tím, že nábor zaměstnanců začne již před zahájením výstavby. Tento aspekt má potenciál podpořit jak stabilizaci obyvatelstva v regionu, tak návrat kvalifikovaných pracovníků a absolventů technických oborů. Současně lze očekávat pozitivní dopad na oblast vzdělávání, zejména prostřednictvím plánované spolupráce investora s regionálními středními a vysokými školami, což může přispět k posílení technických a odborných oborů a k lepšímu propojení vzdělávacího systému s potřebami trhu práce.

Významným socioekonomickým přínosem je rovněž úroveň mezd, která by měla převyšovat průměr Karlovarského kraje přibližně o 20 %. Na základě toho lze v regionu očekávat snížení množství tzv. pendlerů, pro které by nově vzniklá pracovní místa mohla být finančně zajímavá. Očekávat lze i nepřímé ekonomické přínosy v rámci regionu, zejména v podobě rozvoje navazujících služeb, vytváření příležitostí v dodavatelském řetězci, logistiky a dalších subdodavatelských aktivit prostřednictvím tuzemských i zahraničních firem.

Město Cheb bude navíc finančně podpořeno dotací od státu ve výši 600 mil. Kč za účelem rozvoje bydlení, dopravy a občanské vybavenosti. Celkový roční příjem daně z nemovitých věcí bude činit 31,6 mil. Kč a za jednorázový prodej pozemku dostane město Cheb 1,4 mld. Kč. Tyto finanční přínosy podpoří dlouhodobý rozvoj města a jeho infrastruktury, přičemž umožní efektivně reagovat na zvýšené nároky spojené s realizací záměru, a zároveň přispějí ke zlepšení kvality života místních obyvatel.

Projekt SPP Cheb zároveň podporuje diverzifikaci hospodářské struktury regionu, která je v současnosti do značné míry závislá na omezeném spektru odvětví. Zaměření výroby na moderní nákladní vozidla, včetně variant s alternativními pohony, reflektuje aktuální trendy v oblasti dekarbonizace a technologického rozvoje automobilového průmyslu. Umístění koncové výroby společnosti Daimler Truck AG přináší do Chebu investici nadnárodního významu, která přispěje k postupné transformaci regionální ekonomiky směrem k moderním technologiím a průmyslu s vyšší přidanou hodnotou.

Posuzovaný záměr v rámci SPP Cheb může rovněž přispět ke stabilizaci pracovní mobility, snížit počet tzv. pendlerů opouštějících region kvůli práci v Německu, a podpořit tak lokální zaměstnanost (více viz kapitola D.III).

Na základě výše uvedených skutečností lze konstatovat, že realizace záměru bude mít z hlediska socioekonomických vlivů převážně pozitivní charakter, přičemž její přínosy se projeví jak na úrovni místní ekonomiky, tak v širším kontextu regionálního rozvoje Karlovarského kraje.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Kapitola shrnuje hodnocení vlivů záměru na obyvatelstvo a veřejné zdraví a navazující socioekonomické vlivy. V části věnované veřejnému zdraví vychází zejména z autorizovaného posouzení v Příloze č. 5 Autorizované posouzení vlivů na veřejné zdraví a z jeho podkladových hlukových a rozptylových studií. Rozsah posouzených faktorů, vymezení expozičních cest, charakteristika dotčené populace a rozlišení vlivů hluku a chemických látek odpovídají použitým odborným podkladům. Základní postup hodnocení zdravotních rizik je metodicky přijatelný a zohledňuje hluk, částice PM_{10} a $PM_{2,5}$, NO_2, benzen, benzo(a)pyren a vybrané těkavé organické látky.

Popis dotčené populace odpovídá autorizovanému posouzení, které pro kvantitativní hodnocení hluku pracuje přibližně se 150 trvale bydlícími obyvateli a pro hodnocení chemických imisí přibližně se 156 obyvateli. Tyto počty jsou založeny na odhadu počtu osob přiřazených jednotlivým referenčním bodům. Nejde proto o přesně zjištěný počet všech potenciálně exponovaných osob, ale o orientační modelový odhad trvale bydlící populace. Zejména referenční bod L, Dřenice 337, zastupuje pouze šest trvale bydlících osob a nezahrnuje sezonní uživatele rekreačních objektů v širším okolí vodní nádrže Jesenice. Kapitola by proto neměla výsledné počty obyvatel prezentovat jako úplnou kvantifikaci všech osob, které mohou být působením záměru příležitostně dotčeny. Tato nejistota však sama o sobě neprokazuje významné podhodnocení zdravotních vlivů, neboť kvantitativní závěry vycházejí z trvale exponované populace a z konzervativně stanovených expozic ve venkovním prostředí.

Významnější věcnou výhradu je třeba uplatnit k převzatému závěru, že všechny hodnocené referenční body zůstávají oproti nulové variantě ve stejném pětidecibelovém pásmu. Tento závěr vychází z nesprávného zařazení některých bodů v tabulce 11 autorizovaného posouzení. V noční době jsou ve všech hodnocených scénářích nesprávně zařazeny body RBL a RBM, které jsou v tabulce 11 uvedeny v pásmu 40–45 dB, ačkoliv podle hodnot v tabulce 10 náleží v nulové i realizační variantě do pásma 45–50 dB. Nesprávně jsou společně pro nulovou a budoucí variantu zařazeny také body RBB, RBK a RBN. Ty v nulové variantě náleží do pásma 45–50 dB, zatímco po realizaci záměru jejich hodnoty překračují 50 dB a náleží do pásma 50–55 dB. Správně tedy dochází v noční době k přechodu bodů B, K a N v roce 2029 i v obou scénářích roku 2035 z pásma 45–50 dB do pásma 50–55 dB. V denní době nebylo nesprávné zařazení ani přecházení bodů mezi pásmy zjištěno.

V rámci podkladů společnosti DEKONTA, a.s., obdržených dne 24. 9. 2026 na základě žádosti zpracovatele posudku ze dne 17. 9. 2026, viz samostatná příloha posudku, zpracovatelé dokumentace EIA chybné informace v tabulce 11 potvrdili. Chyba vznikla při zařazení hodnot ležících v blízkosti hranice pásem. Podle vyjádření zpracovatele hodnocení veřejného zdraví oprava nemění výsledné závěry zdravotního hodnocení.

Kapitola D.I.1 proto nesprávně přebírá tvrzení, že se hodnocené referenční body v období realizace záměru budou nacházet ve stejném pětidecibelovém pásmu jako v nulové variantě. Toto tvrzení platí pro denní dobu, nikoliv však v plném rozsahu pro dobu noční. Zjištěné přechody bodů B, K a N představují dílčí změnu jejich tabulkového zařazení, probíhají však pouze překročením hranice 50 dB a žádný z těchto bodů nepřechází do pásma nad 55 dB. Chyba proto snižuje správnost odůvodnění uvedeného v kapitole, sama o sobě však nemění její celkový závěr o malé změně zdravotního rizika. Oprava nemění vstupní hodnoty expozice uvedené v tabulce 10, mění však tvrzení, že realizací záměru nedochází k přechodu žádného referenčního bodu mezi pásmy. Závěr o absenci změny pásma proto nelze převzít.

Kvantitativní závěr o navýšení počtu obtěžovaných obyvatel pouze v řádu jednotek nicméně zůstává použitelný. Výpočet počtu osob s jednotlivými stupni obtěžování není přímo odvozen z

chybného zařazení v tabulce 11, ale ze spojité funkce využívající příslušné hlukové hladiny a počty exponovaných osob. Výsledky je přesto třeba interpretovat jako orientační odhad. Použitá obecná logistická funkce pochází ze staršího odborného podkladu a autorizované posouzení nevysvětluje, proč nebyl současně proveden kontrolní výpočet podle aktuálněji doporučovaných vztahů. Autorizační návod SZÚ AN 15/04 verze 5 přitom požaduje vycházet ze současného stavu poznání a zahrnout relevantní doporučenou literaturu. Použitý postup nelze označit za nepřípustný, omezuje však přesnost a aktuálnost kvantifikace obtěžování.

U referenčního bodu Dřenice 337 se mezi podklady liší uvedené zvýšení noční hladiny hluku. Příloha č. 4c Akustická studie z dopravy uvádí pro rok 2035 zvýšení hluku ze související dopravy z 47,8 na přibližně 49,2 dB, tedy o 1,4 dB, zatímco autorizované posouzení uvádí ve variantě s překladištěm výslednou hodnotu 49,96 dB a zvýšení o 2,16 dB. Na tento rozdíl bylo poukázáno rovněž v připomínkách obsažených v obdržených vyjádřeních, přičemž podle vyjádření oznamovatele v rámci veřejného projednání je rozdíl způsoben odlišným rozsahem zahrnutých zdrojů. V autorizovaném posouzení byla pro některé referenční body za účelem stanovení celkové expozice energeticky složena hladina hluku z dopravy s hlukem z provozu záměru a příslušným hlukovým pozadím. Hodnota 49,96 dB tak podle tohoto vysvětlení nepředstavuje alternativní výpočet samotného dopravního hluku, ale celkovou expozici zahrnující více zdrojů. Hladiny hluku vyjádřené v decibelech nelze sčítat aritmeticky, ale pouze energeticky, tedy logaritmickým skládáním. Uvedený postup v důsledku vede k přísnějšímu posouzení celkové expozice a nevede tedy k podhodnocení zdravotního rizika. Pro jeho úplnou přezkoumatelnost by bylo vhodné doložit použité vstupní hodnoty a vlastní výpočet výsledné hladiny 49,96 dB.

V rámci podkladů společnosti DEKONTA, a.s., obdržených dne 24. 9. 2026 na základě žádosti zpracovatele posudku ze dne 17. 9. 2026, viz samostatná příloha posudku, byl doložen výpočet energetického skládání hluku z dopravy a hluku z provozu záměru, použitý při zpracování dokumentace EIA. Pro referenční bod L, Dřenice 337, činí ve variantě roku 2035 s překladištěm v noční době hladina hluku z dopravy 49,2 dB a hladina hluku z provozu záměru 42,0 dB. Jejich energetickým součtem byla stanovena výsledná hodnota 49,957 dB, zaokrouhleně 49,96 dB. Hodnota 49,2 dB v příloze č. 4c tedy představuje pouze hluk z automobilové dopravy, zatímco hodnota 49,96 dB v příloze č. 5 představuje souhrnnou expozici hlukem z dopravy a provozu záměru. Rozdíl mezi nárůstem o 1,4 dB a 2,16 dB proto není rozdílem dvou výpočtů téhož ukazatele.

S uvedenou výhradou lze přijmout závěr kapitoly, že hluk vyvolaný záměrem nezpůsobí významnou a nepřijatelnou změnu zdravotního rizika. Formulace, podle níž se hlukové klima v celém modelovaném území nezmění a nelze očekávat přístrojově měřitelnou ani smyslově pocítitelnou změnu, je však příliš kategorická. Z podkladů vyplývají malé, avšak číselně vyjádřené změny hlukových hladin, přičemž v bodě D, Dolní Dvory 8, je v noční době identifikována výraznější změna. Přesnější je konstatovat, že vypočtené změny s výjimkou bodu D nepředstavují významnou změnu hlukového klimatu ani zdravotního rizika a že skutečnou situaci je vhodné ověřit měřením po zahájení provozu. Doporučení kapitoly k následnému terénnímu ověření hlukové situace je proto opodstatněné.

V části věnované chemickým imisím kapitola správně shrnuje, že příspěvky záměru budou ve srovnání se stávajícím imisním pozadím nízké až velmi nízké a že krátkodobě významnější působení částic PM_{10} může nastat především v průběhu výstavby. Příloha č. 3 Rozptylová studie zahrnuje technologické zdroje, dopravu v areálu i na veřejných komunikacích, hodnotí samostatné příspěvky záměru i kumulativní příspěvky s navýšenou dopravou a používá referenční model SYMOS'97.

Kapitola správně zdůrazňuje potřebu důsledného provádění protiprašných opatření při výstavbě. Modelovaná krátkodobá maxima představují konzervativní hodnoty založené na souběhu nepříznivých emisních a rozptylových podmínek. Teoretické sečtení maximálních krátkodobých příspěvků s imisním pozadím nepředstavuje pravděpodobně dosažitelnou výslednou koncentraci, ale hypotetickou horní mez. Tento způsob použití je v dokumentaci správně označen a nelze jej považovat za metodickou chybu. Postup záměru spíše přitěžuje a nevytváří riziko podhodnocení jeho vlivů.

Určitou interpretační výhradu je třeba uplatnit k formulacím, které spojují splnění národních imisních limitů se „společensky garantovaným stupněm ochrany veřejného zdraví" nebo s bezpečností koncentrací. Imisní limity jsou právními kritérii přijatelnosti, nikoliv obecně bezpečnými prahy, pod nimiž jsou vyloučeny veškeré zdravotní účinky. To je významné zejména u suspendovaných částic a NO_2. Tato terminologická nepřesnost však nemění závěr o nízkém příspěvku samotného záměru. Autorizované posouzení při kvantifikaci některých zdravotních ukazatelů používá vztahy WHO z let 2006 a 2013. Aktualizace HRAPIE-2 sice již přinesla novější vztahy pro částice, ozon a NO_2, s ohledem na dobu zpracování a předložení posouzení a tehdy probíhající začleňování této aktualizované metodiky do používaných evropských platforem a postupů však není důvodné požadovat dodatečné přepočítání zdravotních ukazatelů.

Závěry kapitoly týkající se benzenu a benzo(a)pyrenu odpovídají výsledkům autorizovaného posouzení v tom, že příspěvky záměru ke karcinogennímu riziku jsou řádově velmi nízké. Uvedené přesné počty hypotetických případů je však třeba interpretovat s ohledem na nejistoty rozptylového modelu, použitých vztahů dávky a účinku, populačních údajů a přiřazení modelových koncentrací jednotlivým skupinám obyvatel. Jde o teoretické vyjádření velikosti rizika, nikoliv o předpověď skutečně identifikovatelných případů onemocnění.

Hodnocení emisí VOC pomocí krajních variant založených na 100% zastoupení butylacetátu a 100% zastoupení hexamethylendiisokyanátu má charakter konzervativního screeningového posouzení pro situaci, kdy není známo konečné složení používaných směsí. Kapitola správně uvádí, že varianta s butylacetátem nepředstavuje významné zdravotní riziko, zatímco při hypotetickém 100% zastoupení hexamethylendiisokyanátu nelze určité projevy zdravotního rizika vyloučit. Správně je rovněž identifikován bod D, Dolní Dvory 8, jako nejvíce exponovaná lokalita a uvedena potřeba navrhnout vhodnou technologii omezování emisí v navazující projektové přípravě. Konečné vyhodnocení zdravotní přijatelnosti emisí VOC proto musí vycházet ze skutečného složení používaných materiálů a parametrů navrženého systému omezování emisí.

Část věnovaná socioekonomickým vlivům uvádí očekávané přínosy záměru v oblasti zaměstnanosti, mezd, vzdělávání, příjmů města a diverzifikace regionální ekonomiky. Tyto údaje jsou vhodné, ale v rámci procesu EIA mají pouze prognostický charakter. Mohou být použity jako popis předpokládaných socioekonomických přínosů, nikoliv však jako protiváha nebo kompenzace případných negativních zdravotních vlivů. Pro odhad významnosti tohoto vlivu zpracovatel posudku vychází z porovnání, že v cílovém stavu se pro záměr Mercedes-Benz Truck Park v Chebu předpokládá až 3 400 zaměstnanců, což při 32 892 obyvatelích města Cheb odpovídá přibližně 10,3 % jeho celkového počtu obyvatel. Tento vliv proto hodnotí jako malý, neboť jiný přínos např. typu zajištění služeb, ploch pro bydlení apod. na zbylý podíl populace záměr přímo nemá. Formulaci, podle níž se z hlediska veřejného zdraví očekává převaha pozitivních důsledků zřízení výrobního areálu a rozvoje automobilismu, nelze považovat za závěr standardního hodnocení zdravotních rizik. Vhodnější je oddělit závěr o přijatelnosti zdravotních rizik od samostatně hodnocených socioekonomických přínosů.

Kapitola D.I.1 je nicméně obsahově zaměřena převážně na hodnocení zdravotních účinků hluku a znečištění ovzduší a na socioekonomické přínosy záměru. Neobsahuje však souhrnné vyhodnocení dalších vlivů záměru na obyvatelstvo, zejména vlivů na sportovní a rekreační využívání území, bezpečnost a dostupnost nemotorové dopravy, bezpečnost osob ve vztahu k ochranným pásmům letiště Cheb, zachování jakosti a dostupnosti vody využívané obyvatelstvem, zdravotní a lázeňské využívání přírodních léčivých zdrojů ani společenské a pietní využívání kulturněhistorických objektů. Uvedené otázky jsou v dokumentaci a jejích přílohách převážně identifikovány nebo hodnoceny v rámci jiných tematických kapitol, není však souhrnně vyjádřena jejich vazba na životní podmínky obyvatel a způsob užívání dotčeného území.

Dokumentace EIA ani její přílohy neopomíjejí vodní nádrž Jesenice a její rekreační využití. Vodní nádrž je uvedena jako významná vodní a rekreační plocha v širším okolí záměru ve vzdálenosti přibližně 1,2 km. Vliv záměru na její krajinné a pohledové souvislosti je zahrnut do samostatného hodnocení krajinného rázu, podle něhož mohou být výrobní objekty z rekreační oblasti kolem vodní nádrže lokálně pohledově exponované. V dokumentaci jsou dále uvedeny motokárový okruh Kartarena, veřejně přístupný izolační zelený pás a navrhované pěší a cyklistické trasy. Tyto informace však nejsou v kapitole D.I.1 propojeny do výsledného hodnocení dostupnosti sportovních a rekreačních ploch, možnosti jejich dosavadního užívání a kvality rekreačního prostředí z pohledu obyvatel a návštěvníků území.

Zpracovatel posudku v této souvislosti samostatně prověřil také možné ovlivnění cyklotrasy č. 2070, která spojuje Cheb, Dřenice a Nebanice a v dotčeném území zajišťuje rovněž cyklistické spojení s rekreační oblastí vodní nádrže Jesenice. Jde o značenou místní cyklotrasu o délce přibližně 18 km, vedenou po silnicích III. třídy, vozových, lesních a polních cestách. Veřejně dostupné informace uvádějí, že část trasy vede po březích Jesenické přehrady a že na silničních úsecích je cyklotrasa v současnosti charakterizována převážně slabým provozem. Cyklotrasa má proto význam nejen pro místní cyklistickou dopravu, ale také pro rekreační propojení Chebu s vodní nádrží Jesenice a navazujícím územím.

Pro posuzovaný záměr je relevantní přibližně 0,5 km dlouhý úsek cyklotrasy č. 2070 vedený po stávající komunikaci od křižovatky se silnicí III/0218 jižním směrem k odbočení na polní cestu ke štěrkopískovně Dřenice. Na tuto komunikaci má být v rámci stavebního objektu D4 – přeložení silnice do štěrkopísků Dřenice převedena doprava, která je v současnosti vedena po komunikaci na západní straně území určené následně k demolici. Součástí záměru je rovněž stavební objekt D3 – cyklostezka podél silnice III/0218, který má podpořit cyklistickou dopravu do areálu a jeho propojení s okolím. Tento objekt však řeší patrně pouze trasu podél silnice III/0218, nikoliv navazující úsek cyklotrasy č. 2070 dotčený přeložkou D4 směrem k vodní nádrži Jesenice. Dokumentace přitom mezi související dopravní infrastrukturu výslovně zahrnuje jak cyklostezku, tak přeložku stávající příjezdové komunikace ke štěrkopískovně.

Dokumentace ani její odborné přílohy tak cyklotrasu č. 2070 v souvislosti s objektem D4 samostatně neidentifikují a nevyhodnocují souběh cyklistické dopravy s budoucí motorovou dopravou do štěrkopískovny. Podrobněji není doloženo ani výsledné příčné a směrové uspořádání komunikace, řešení krajnic, rozhledových poměrů, rychlosti motorových vozidel, dopravního značení nebo případného oddělení cyklistů od motorové dopravy. Podle dopravně inženýrských podkladů má přitom po realizaci záměru dojít v dotčeném úseku k výraznému zvýšení intenzity dopravy, včetně těžkých nákladních vozidel. Ve vztahu k současnému zatížení může jít až o téměř desetinásobný nárůst.

Z dostupných podkladů nelze určit skutečnou intenzitu cyklistické dopravy v tomto úseku ani její sezónní rozložení. Pro uvedený druh vlivu zároveň není stanoveno jednoznačné

metodické kritérium umožňující kvantifikovat jeho významnost v procesu EIA. Nelze proto doložit, že realizace objektu D4 vyvolá prokazatelně významný negativní vliv na cyklistickou dopravu nebo na rekreační využívání území. Bez znalosti konečného technického a dopravního řešení však současně nelze potvrdit, že společné vedení cyklistů a zvýšené motorové dopravy, včetně těžké nákladní dopravy, bude v dotčeném úseku bezpečné a funkční.

Zpracovatel posudku proto považuje za potřebné, aby bylo v projektové dokumentaci pro navazující řízení doloženo technické a dopravně-bezpečnostní řešení úseku cyklotrasy č. 2070 dotčeného stavebním objektem D4. Řešení musí vycházet z výsledného příčného a směrového uspořádání komunikace, očekávaných intenzit a skladby dopravy, rozhledových poměrů a předpokládané rychlosti motorových vozidel. Musí současně potvrdit zachování bezpečného a souvislého vedení cyklistů mezi silnicí III/0218 a navazující trasou směrem k vodní nádrži Jesenice. Podle výsledků prověření bude nutné navrhnout odpovídající technické nebo organizační opatření, například oddělené vedení cyklistické dopravy, úpravu příčného uspořádání komunikace, omezení rychlosti, odpovídající dopravní značení nebo jiné srovnatelně účinné řešení.

Zpracovatel posudku proto ověřil možné důsledky záměru pro sportovní a rekreační využívání území s tím, že záměr nebude přímo zasahovat do vodní nádrže Jesenice, rekreační oblasti Dřenice ani sportovního areálu Kartarena a nezpůsobí zánik nebo přerušení jejich stávajícího funkčního využití. Během výstavby může dojít k dočasnému snížení rekreační pohody v důsledku hluku, prašnosti a staveništní dopravy. Za provozu se může projevit především změna vizuálního charakteru území, zatímco hlukové a imisní účinky nebudou podle výsledků příslušných odborných hodnocení natolik významné, aby vedly k omezení rekreačního využívání širšího okolí. Nepříznivé působení bude zmírněno izolačním zeleným pásem a současně bude částečně vyváženo vznikem nových veřejně přístupných ploch zeleně a pěších a cyklistických tras.

Absence samostatného vyhodnocení cyklotrasy č. 2070 ani chybějící souhrnné vyhodnocení ostatních vazeb na sportovní a rekreační využívání území nemění celkový závěr o přijatelnosti záměru, neboť z dostupných podkladů nebyl prokázán významný negativní vliv na cyklistickou dopravu ani na rekreační využívání území. Před povolením stavebního objektu D4 je však nutné prověřit a potvrdit, že navržené řešení při očekávaném zvýšení motorové a nákladní dopravy zachová bezpečnou a souvislou průjezdnost dotčeného úseku cyklotrasy č. 2070.

Autorizované posouzení vlivů na veřejné zdraví stanovilo dotčenou populaci podle trvale bydlících obyvatel v okolí areálu a přepravních tras. Samostatně nevyčíslilo sezonní uživatele rekreačních objektů v oblasti Dřenic a vodní nádrže Jesenice. Tato okolnost omezuje možnost přesně kvantifikovat počet všech osob, které se mohou v rekreační sezoně v širším území vyskytovat. Nemění však závěr o velikosti zdravotního rizika, neboť tito uživatelé budou z povahy svého pobytu exponováni po kratší dobu než trvale žijící obyvatelé a hodnocení zdravotních rizik bylo provedeno konzervativně pro chronickou expozici ve venkovním prostředí. Rekreační využití širšího území současně nebude záměrem přímo znemožněno. Údaj o sezonních uživatelích je proto významný zejména pro kvalitativní hodnocení rekreační pohody, nikoliv jako okolnost schopná podstatně změnit výsledné hodnocení zdravotních rizik.

Dokumentace EIA rovněž identifikuje umístění záměru v ochranných pásmech letiště Cheb a stanoví maximální výšku objektů výrobního areálu 20 m. Tato problematika souvisí s obyvatelstvem nepřímo prostřednictvím ochrany bezpečnosti osob v areálu i okolním území před následky případného narušení bezpečnosti letového provozu. Zpracovatel posudku ověřil, že při dodržení stanoveného výškového omezení a při jeho vztažení také na technologické nástavby, výduchy, antény, stožáry, dočasné stavební mechanismy a cílovou výšku porostů

nevznikne zvýšené bezpečnostní riziko pro obyvatelstvo. Vlastní soulad stavebních a vegetačních prvků s ochrannými pásmy letiště bude řešen v navazující projektové přípravě. Skutečnost, že tato vazba není výslovně rozvedena v kapitole D.I.1, nemá vliv na výsledné závěry hodnocení.

Zájmové území se nachází v ochranném pásmu IIB přírodních léčivých zdrojů Františkovy Lázně a na severní a východní straně hraničí s ochranným pásmem II. stupně vodních zdrojů Jesenice - Nebanice. Dokumentace a její přílohy tyto ochranné režimy identifikují a hodnotí v částech věnovaných povrchovým a podzemním vodám, horninovému prostředí a přírodním zdrojům. Jejich vazba na obyvatelstvo spočívá v zachování jakosti, zdravotní nezávadnosti a dostupnosti vody využívané k zásobování obyvatel a v zachování zdravotní, léčebné a lázeňské využitelnosti přírodních léčivých zdrojů.

Zpracovatel posudku ověřil, že riziko ovlivnění těchto funkcí je omezeno navrženým odděleným nakládáním s čistými a potenciálně znečištěnými vodami, zabezpečením manipulačních a skladovacích ploch, záchytem případně kontaminovaných hasicích vod a monitoringem podzemních vod. V části záměru náležející do povodí Odravy budou zasakovány pouze čisté srážkové vody ze střech. Případné hlubší zakládání staveb a vrty musí respektovat podmínky ochranného pásma přírodních léčivých zdrojů a podle svého rozsahu podléhat hydrogeologickému ověření a posouzení příslušného orgánu. Při splnění těchto požadavků se nepředpokládá zhoršení podmínek zásobování obyvatel vodou ani omezení zdravotního a lázeňského využívání přírodních léčivých zdrojů. Ministerstvo zdravotnictví, Český inspektorát lázní a zřídel, k dokumentaci z hlediska zájmů chráněných lázeňským zákonem neuplatnilo připomínky.

Dokumentace EIA dále identifikuje drobné kulturněhistorické objekty v okolí záměru. Vlastní vlivy na kulturní památky a kulturní dědictví jsou předmětem samostatné kapitoly. Pro hodnocení vlivů na obyvatelstvo je významné, zda zůstane zachována veřejná přístupnost a možnost dosavadního společenského a pietního využívání pamětního kamene a památníku 1. divize americké armády. Podle ověření zpracovatele posudku záměr tuto funkci přímo neomezí, pokud bude zachována fyzická integrita objektů, jejich přístupnost a odpovídající oddělení od provozních činností areálu. Ani v tomto případě tedy absence výslovného vyhodnocení v kapitole D.I.1 nezakládá změnu výsledného hodnocení vlivů na obyvatelstvo.

Kapitola D.I.1 je proto z hlediska širšího pojetí vlivů na obyvatelstvo neúplná, neboť soustřeďuje hodnocení zejména na veřejné zdraví a socioekonomické účinky a nesyntetizuje další informace rozptýlené v dokumentaci a jejích přílohách. Nejde však o absenci podkladů, která by znemožňovala posouzení záměru nebo vedla k podstatné změně jeho hodnocení. Zpracovatel posudku uvedené souvislosti ověřil na základě ostatních částí dokumentace a

Souhrnně lze konstatovat, že kapitola D.I.1 věcně odpovídá podkladovému autorizovanému posouzení a zohledňuje rozhodující vlivy hluku a chemických látek v ovzduší. Převzaté závěry o nízkém zdravotním riziku provozu záměru, potřebě důsledných protiprašných opatření při výstavbě, následném ověření hlukové situace a dořešení omezování emisí VOC jsou v základním směru přijatelné. Kapitola však přebírá nesprávné tvrzení o zachování stejných pětidecibelových pásem u všech hlukových referenčních bodů. Správně dochází v noční době k přechodu bodů B, K a N z pásma 45–50 dB do pásma 50–55 dB v roce 2029 i v obou scénářích roku 2035. Počty exponovaných a obtěžovaných osob je současně třeba chápat jako orientační modelové odhady a zdravotní závěry je nutné oddělit od hodnocení socioekonomických přínosů.

Kapitola rovněž neobsahuje souhrnné průřezové vyhodnocení dalších vlivů na obyvatelstvo, zejména vlivů na sportovní a rekreační využívání území, bezpečnost osob ve vztahu k provozu letiště Cheb, podmínky zásobování obyvatel vodou, zdravotní a lázeňské využívání přírodních

léčivých zdrojů a společenské a pietní využívání dotčených kulturněhistorických objektů. Podklady potřebné k posouzení těchto souvislostí jsou však obsaženy v jiných částech dokumentace a jejích odborných přílohách. Vlastní ověření zpracovatele posudku neprokázalo významné omezení sportovního a rekreačního využívání území, zvýšení bezpečnostního rizika souvisejícího s provozem letiště Cheb, zhoršení podmínek zásobování obyvatel vodou, omezení zdravotního a lázeňského využívání přírodních léčivých zdrojů ani ztrátu možnosti společenského a pietního využívání dotčených kulturněhistorických objektů. Zjištěná neúplnost kapitoly má proto charakter nedostatečného souhrnného a průřezového vyhodnocení, nikoliv nedostatku, který by zpochybňoval přijatelnost záměru nebo měnil výsledné závěry dokumentace. Uvedené nedostatky snižují přesnost a úplnost odůvodnění kapitoly, neprokazují však významné podhodnocení negativních vlivů záměru ani zásadní nesprávnost jejího celkového závěru.

Výsledný souhrnný vliv záměru na obyvatelstvo a veřejné zdraví je zpracovatelem posudku hodnocen jako málo významný nepříznivý a podmíněně akceptovatelný. Konkrétně je tento vliv v období výstavby hodnocen jako mírně nepříznivý, dočasný a lokální a v období provozu jako málo významný nepříznivý, dlouhodobý a lokální až místní, a to za předpokladu splnění stanovených podmínek.

Tato klasifikace reflektuje dočasné zvýšení hlukové a imisní zátěže během výstavby a dlouhodobé působení technologických a dopravních zdrojů hluku a emisí během provozu. Zohledňuje současně nízké vypočtené imisní příspěvky, malý nárůst počtu vysoce obtěžovaných obyvatel a absenci významné změny zdravotního rizika. Přihlíží také k významným pozitivním účinkům na zaměstnanost, pracovní a vzdělávací příležitosti a regionální ekonomiku, k zachování stávajícího sportovního a rekreačního využívání území a ke vzniku veřejně přístupného zeleného pásu a nových pěších a cyklistických tras. Při splnění stanovených podmínek bude zajištěno omezení prašnosti a hluku během výstavby, dodržení akustických parametrů provozu, účinné omezení emisí těkavých organických látek a pachového působení, bezpečnost osob ve vztahu k provozu letiště Cheb, bezpečné a souvislé vedení cyklistů v úseku cyklotrasy č. 2070 dotčeném přeložkou komunikace, zachování jakosti a dostupnosti vody využívané obyvatelstvem, ochrana zdravotního a lázeňského využití přírodních léčivých zdrojů a zachování společenského a pietního využívání dotčených kulturněhistorických objektů.

D.I.2 Vlivy na ovzduší a klima

V kapitole jsou uvedeny následující závěry:

Vlivy na ovzduší

Vliv výstavby a provozu záměru byl hodnocen samostatnou rozptylovou studií (Zambojová, 05/2026), která tvoří Přílohu č. 3 dokumentace. Pro modelování přírůstků imisních koncentrací oxidu dusičitého, suspendovaných částic PM_{10}, benzenu a benzo(a)pyrenu v zájmovém území byl použit program SYMOS´97, který umožňuje výpočet maximálních hodinových, maximálních denních a průměrných ročních imisních koncentrací ve vztahu k příslušným imisním limitům. Výsledné imisní koncentrace byly počítány ve výšce 1,5 m nad terénem, odpovídající dýchací zóně.

Rozptylová studie byla zpracována pro imisní příspěvky v etapě výstavby záměru v roce 2027, pro provoz samotného posuzovaného záměru v roce 2029, pro provoz samotného záměru v roce 2035 bez realizace překladiště v ŽST Cheb a při jeho realizaci a dále pro kumulativní imisní příspěvky provozu záměru spolu s očekávanými navýšenými intenzitami dopravy na okolních komunikacích v roce 2029 a v roce 2035 bez překladiště i při jeho realizaci. Hodnoty imisních příspěvků byly hodnoceny na imisním pozadí podle map znečištění ovzduší ČHMÚ zpracovaných pro pětileté klouzavé průměry let 2020–

2024 a podle výsledků imisních měření na stanicích imisního monitoringu, jak je uvedeno v kapitole C.II.1.

Rozptylová studie zhodnotila přírůstky imisí v ploše zahrnující celkem 9 672 referenčních bodů a dále v osmi vybraných referenčních bodech zvolených v místech nejbližší obytné a jiné zástavby. Jednalo se o stavbu ubytovacího zařízení na p. č. st. 65, rodinný dům Ve Dvorech č. p. 12, rodinný dům Pražská č. p. 17, rodinný dům Luční č. p. 95, rodinný dům Karlovarská č. p. 29, rodinný dům Tršnická č. p. 15, objekt k bydlení Ke Kaštanům č. p. 1973 a rodinný dům Dřenice č. p. 337.

Fáze výstavby, probíhající primárně během roku 2027, bude spojena především s emisemi prachových částic a dále s emisemi oxidů dusíku z dieselových motorů stavební mechanizace. Ve vybraných referenčních bodech se vypočtené příspěvky k průměrným ročním koncentracím NO_2 pohybovaly v rozmezí 0,06–0,41 μg/m³ a příspěvky k maximálním hodinovým koncentracím NO_2 v rozmezí 5,0–7,3 μg/m³. Příspěvky k průměrným ročním koncentracím PM_{10} činily 0,041–0,711 μg/m³, k maximálním denním koncentracím PM_{10} 3,4–9,2 μg/m³ a k průměrným ročním koncentracím $PM_{2,5}$ 0,020–0,346 μg/m³.

Imisní pozadí činí pro NO_2 8,6 μg/m³, pro PM_{10} 13,3 μg/m³ a pro $PM_{2,5}$ 8,7 μg/m³. Po přičtení nejvyššího imisního příspěvku z výstavby činí výsledná hodnota 9,01 μg/m³ pro NO_2, 14,01 μg/m³ pro PM_{10} a 9,05 μg/m³ pro $PM_{2,5}$. Tyto hodnoty odpovídají 22,5 % platného ročního imisního limitu pro NO_2, 35,0 % limitu pro PM_{10} a 45,3 % limitu pro $PM_{2,5}$. Ve vztahu k výhledovým imisním limitům platným od roku 2030 odpovídají výsledné hodnoty 45,1 % limitu pro NO_2, 70,1 % limitu pro PM_{10} a 90,5 % limitu pro $PM_{2,5}$. Období výstavby řešeného záměru tak nezpůsobí překročení platných limitů pro roční imisní koncentrace oxidu dusičitého ani suspendovaných částic PM_{10} a $PM_{2,5}$. V imisním pozadí lze na základě mapy znečištění ovzduší zpracované pro pětileté klouzavé průměry předpokládat spolehlivé plnění platných ročních limitů pro tyto škodliviny.

Imisní limit pro hodinové maximum NO_2 byl v posledních letech včetně roku 2024 plněn na všech imisních stanicích v České republice. Na základě imisních měření lze očekávat nejvyšší 19. hodinovou imisní koncentraci oxidu dusičitého pod 100 μg/m³. Imisní příspěvky provozu dieselových motorů používaných na stavbě včetně generované automobilové dopravy na veřejných komunikacích se u nejbližší a imisně nejexponovanější zástavby pohybují na úrovni jednotek μg/m³, nejvýše 7,3 μg/m³. Jedná se o teoreticky nejhorší možnou situaci, při níž se skloubí nejméně příznivé rozptylové podmínky s maximální možnou emisí a směrem větru, které v daném roce nemusejí nastat. Hodnotu imisního příspěvku k maximálním hodinovým koncentracím NO_2 nelze jednoduše sečíst s hodnotou maximálních hodinových koncentrací v pozadí. Vlastní hodnota imisního příspěvku je bezpečně nižší než hodnota platného i výhledově zpřísněného limitu ve výši 200 μg/m³, pro jehož splnění je dostačující, aby hodnotu limitu plnila 19., respektive 3. nejvyšší hodinová koncentrace v roce. Imisní příspěvek k hodinovým maximům lze proto považovat za dobře přijatelný a neměl by ani v součtu s imisním pozadím způsobit překročení imisního limitu.

V případě maximálních denních koncentrací PM_{10} se podle mapy klouzavých pětiletých průměrů v řešené lokalitě pohybuje 36. nejvyšší denní imisní koncentrace PM_{10} na úrovni 23,0 μg/m³. Imisní příspěvek k maximálním denním imisím PM_{10} se v nejméně příznivé etapě výstavby pohybuje u nejbližší a imisně nejexponovanější zástavby v rozmezí 3,4–9,2 μg/m³. Jedná se o teoreticky nejvyšší imisní příspěvek, který by během výstavby mohl nastat. Výsledné maximální hodnoty hodinových a denních koncentrací představují píkové hodnoty odrážející teoreticky nejhorší možnou situaci. Jsou vypočteny pro nejhorší fázi výstavby, která nemusí nastat současně s nejméně příznivými rozptylovými podmínkami a směrem větru. Imisní příspěvek k maximálním imisím navíc nelze jednoduše sčítat s hodnotami předpokládaného imisního pozadí. Vzhledem k relativně vysokým hodnotám imisního příspěvku je nutné vhodnými technickými a organizačními opatřeními v maximální možné míře minimalizovat sekundární prašnost a její negativní vliv na okolní životní prostředí, zejména při nejméně

příznivých podmínkách pro rozptyl prachu, tedy za podmínek první třídy stability atmosféry při rychlostech větru přibližně 1,7 m/s. Tato opatření jsou podrobně rozepsána v kapitole D.IV.

Z hodnocení imisních příspěvků provozu záměru v dotčeném území vyplynulo, že dominantním zdrojem příspěvků k maximálním hodinovým koncentracím NO_2 budou záložní zdroje energie, jejichž provoz se předpokládá pouze epizodicky při měsíčních jednohodinových revizních náběžích. Jako dominantní zdroj imisních příspěvků k nejvyšším denním koncentracím PM_{10} se projevil technologický zdroj nanášení nátěrových hmot při lakování. Technologie lakování bude zdrojem emisí těkavých organických látek, které představují složitou směs různých organických sloučenin, pro niž nejsou legislativně stanoveny imisní limity. Ve vybraných osmi referenčních bodech se příspěvky VOC pohybují v rozmezí 91,1–410,1 µg/m³ u maximálních hodinových koncentrací, 48,1–176,6 µg/m³ u maximálních denních koncentrací a 0,36–2,23 µg/m³ u průměrných ročních koncentrací.

Pro výsledné hodnocení provozu byly využity hodnoty imisních koncentrací jednotlivých škodlivin v imisním pozadí podle mapy znečištění ovzduší zpracované pro pětileté klouzavé průměry. Nejvyšší imisní příspěvky ze všech modelových variant byly přičteny k hodnotám koncentrací příslušných škodlivin v imisním pozadí. Imisní pozadí činí 8,6 µg/m³ pro NO_2, 13,3 µg/m³ pro PM_{10}, 8,7 µg/m³ pro $PM_{2,5}$, 0,7 µg/m³ pro benzen a 0,3 ng/m³ pro benzo(a)pyren. Nejvyšší příspěvky samotného provozu záměru v roce 2029 činí 0,084 µg/m³ pro NO_2, 0,281 µg/m³ pro PM_{10}, 0,199 µg/m³ pro $PM_{2,5}$, 0,0077 µg/m³ pro benzen a 0,0058 ng/m³ pro benzo(a)pyren. V roce 2035 bez překladiště činí 0,108 µg/m³ pro NO_2, 0,286 µg/m³ pro PM_{10}, 0,202 µg/m³ pro $PM_{2,5}$, 0,0096 µg/m³ pro benzen a 0,0074 ng/m³ pro benzo(a)pyren. Při realizaci překladiště činí 0,113 µg/m³ pro NO_2, 0,300 µg/m³ pro PM_{10}, 0,212 µg/m³ pro $PM_{2,5}$, 0,0103 µg/m³ pro benzen a 0,0078 ng/m³ pro benzo(a)pyren.

Kumulativní imisní příspěvek provozu záměru a navýšené dopravy činí v roce 2029 celkem 0,148 µg/m³ pro NO_2, 0,363 µg/m³ pro PM_{10}, 0,256 µg/m³ pro $PM_{2,5}$, 0,0133 µg/m³ pro benzen a 0,0097 ng/m³ pro benzo(a)pyren. V roce 2035 bez překladiště činí 0,182 µg/m³ pro NO_2, 0,419 µg/m³ pro PM_{10}, 0,296 µg/m³ pro $PM_{2,5}$, 0,0304 µg/m³ pro benzen a 0,0121 ng/m³ pro benzo(a)pyren. Při realizaci překladiště činí 0,185 µg/m³ pro NO_2, 0,428 µg/m³ pro PM_{10}, 0,302 µg/m³ pro $PM_{2,5}$, 0,0309 µg/m³ pro benzen a 0,0124 ng/m³ pro benzo(a)pyren. Po přičtení nejvyššího příspěvku k imisnímu pozadí činí výsledné hodnoty 8,785 µg/m³ pro NO_2, 13,728 µg/m³ pro PM_{10}, 9,002 µg/m³ pro $PM_{2,5}$, 0,7309 µg/m³ pro benzen a 0,3124 ng/m³ pro benzo(a)pyren. Tyto hodnoty odpovídají 22,0 % platného ročního imisního limitu pro NO_2, 34,3 % pro PM_{10}, 45,0 % pro $PM_{2,5}$, 14,6 % pro benzen a 31,2 % pro benzo(a)pyren. Provoz posuzovaného záměru proto nezpůsobí ani v kumulaci s navýšenými nesouvisejícími intenzitami dopravy na okolní silniční síti překročení platných ročních imisních limitů pro uvedené znečišťující látky. V imisním pozadí lze předpokládat plnění platných ročních limitů pro všechny tyto škodliviny s velkou rezervou.

Imisní pozadí maximálních hodinových koncentrací NO_2 je odhadováno pod 100 µg/m³ a 36. nejvyšší denní koncentrace PM_{10} činí 23,0 µg/m³. Nejvyšší imisní příspěvky provozu záměru k maximálním hodinovým koncentracím NO_2 se ve všech modelových variantách pohybují v rozmezí 4,1–4,3 µg/m³ a příspěvky k maximálním denním koncentracím PM_{10} v rozmezí 13,7–14,0 µg/m³. Teoretickým přičtením nejvyšších příspěvků k imisnímu pozadí byly stanoveny výsledné maximální hodinové koncentrace NO_2 v rozmezí 100,0–104,3 µg/m³, odpovídající 50,0–52,2 % imisního limitu, a maximální denní koncentrace PM_{10} v rozmezí 23,0–37,0 µg/m³, odpovídající 46,0–74,0 % imisního limitu. Maximální krátkodobé imisní koncentrace však nelze jednoduše sčítat. Teoretické sečtení představuje nejhorší možnou situaci, zatímco nejpříznivější situací je zachování současných maximálních imisí. Výsledné maximální hodnoty lze podle výsledků rozptylové studie očekávat v uvedeném rozmezí.

Imisní limit pro denní maximum částic frakce PM_{10} i imisní limit pro hodinové maximum NO_2 je v řešené lokalitě podle mapy znečištění ovzduší zpracované pro pětileté klouzavé průměry, respektive

podle výsledků měření na stanicích imisního monitoringu v České republice, plněn. Imisní příspěvek posuzovaného záměru na řádové úrovni jednotek mikrogramů nezpůsobí za předpokladu přibližného zachování stávajícího imisního pozadí překročení imisního limitu pro denní maximum PM_{10} ani imisního limitu pro hodinové maximum NO_2. Imisní příspěvky ke krátkodobým maximálním koncentracím na řádové úrovni nejvýše jednotek mikrogramů lze označit za zanedbatelné.

Ve vztahu k výhledově zpřísněným ročním imisním limitům činí výsledné hodnoty po přičtení nejvyššího příspěvku k imisnímu pozadí 43,9 % limitu pro NO_2, 68,6 % pro PM_{10}, 90,0 % pro $PM_{2,5}$, 21,5 % pro benzen a 31,2 % pro benzo(a)pyren. Provoz posuzovaného záměru proto nezpůsobí ani v kumulaci s navýšenými nesouvisejícími intenzitami dopravy na okolní silniční síti překročení výhledově zpřísněných ročních imisních limitů pro oxid dusičitý, suspendované částice PM_{10} a $PM_{2,5}$, benzen ani benzo(a)pyren. V imisním pozadí lze na základě mapy znečištění ovzduší zpracované pro pětileté klouzavé průměry předpokládat plnění platných i výhledových ročních limitů pro všechny tyto škodliviny s rezervou. Imisní příspěvky provozu posuzovaného záměru by se neměly pohybovat na úrovních, které by spolu s koncentracemi příslušných škodlivin v imisním pozadí způsobily překročení zpřísněných imisních limitů pro průměrné roční nebo krátkodobé maximální koncentrace podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/2881.

Ve vztahu k výhledově zpřísněným imisním limitům činí odhadované imisní pozadí maximálních hodinových koncentrací NO_2 méně než 100 µg/m³ a imisní pozadí maximálních denních koncentrací PM_{10}, vyjádřené jako 36. nejvyšší denní hodnota, 23,0 µg/m³. Nejvyšší imisní příspěvek provozu záměru k maximální hodinové koncentraci NO_2 činí v roce 2029 4,1 µg/m³, v roce 2035 bez překladiště 4,1 µg/m³ a v roce 2035 s překladištěm 4,2 µg/m³. Kumulativní imisní příspěvek provozu záměru a navýšené dopravy činí v roce 2029 4,1 µg/m³ a v roce 2035 bez překladiště i s překladištěm 4,3 µg/m³. Nejvyšší imisní příspěvek k maximální denní koncentraci PM_{10} činí v roce 2029 13,7 µg/m³, v roce 2035 bez překladiště i s překladištěm 13,9 µg/m³, v kumulaci s navýšenou dopravou v roce 2029 a v roce 2035 bez překladiště rovněž 13,9 µg/m³ a v roce 2035 s překladištěm 14,0 µg/m³. Teoretickým přičtením nejvyšších příspěvků k imisnímu pozadí byly stanoveny výsledné maximální hodinové koncentrace NO_2 v rozmezí 100,0–104,3 µg/m³ a maximální denní koncentrace PM_{10} v rozmezí 23,0–37,0 µg/m³. Podle tabulky tyto hodnoty odpovídají 50,0–52,2 % hodinového limitu NO_2 ve výši 200 µg/m³ a 46,0–74,0 % denního limitu PM_{10} ve výši 50 µg/m³. Maximální krátkodobé imisní koncentrace však nelze jednoduše sčítat; teoretické sečtení představuje nejhorší možnou situaci, zatímco nejpříznivější situací je zachování současných maximálních imisí. V tomto rozmezí lze podle výsledků rozptylové studie očekávat výsledné maximální hodnoty. Dokumentace na tomto základě uzavírá, že imisní příspěvky provozu posuzovaného záměru by se neměly pohybovat na úrovních, které by spolu s koncentracemi příslušných škodlivin v imisním pozadí způsobily překročení zpřísněných imisních limitů pro průměrné roční ani krátkodobé maximální koncentrace podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/2881.

Z hlediska srovnání alternativních dopravních řešení se při srovnání imisních příspěvků provozu záměru v roce 2035 s příp. překladištěm v ŽST Cheb a bez překladiště rozdíly v příspěvcích k průměrným ročním koncentracím NO_2 pohybují nejvýše na řádové úrovni jednotek nanogramů. U průměrných ročních koncentrací částic PM_{10} a $PM_{2,5}$ dosahují rozdíly nejvýše řádově setin mikrogramu. V případě benzenu se jedná o rozdíly na úrovni desetin nanogramu a v případě benzo(a)pyrenu na úrovni desetin pikogramu. Rozdíly v imisních příspěvcích k maximálním krátkodobým koncentracím NO_2 a PM_{10} jsou nulové nebo dosahují nejvýše jedné desetiny µg/m³. Rozdíly mezi variantami s překladištěm a bez překladiště lze proto z hlediska vlivu na plnění imisních limitů označit za nevýznamné. Záměr lze z hlediska vlivů na ovzduší v daných místních podmínkách celkově označit za dobře přijatelný.

Vlivy na klima

Jako podklad pro dokumentaci byla zpracována samostatná Studie k prověřování projektu z hlediska klimatického dopadu záměru (DEKONTA, 05/2026). Klimatická studie byla zpracována v souladu s Technickými pokyny Evropské komise, Sdělením Komise 2021/C 373/01 pro období 2021–2027, a navazuje na aktuální evropský a národní strategický rámec v oblasti mitigace a adaptace. Studie se zabývá nejnovějšími informacemi a predikcí vývoje klimatických podmínek v regionu Chebska na základě aktuálních klimatických modelů ČHMÚ. Do konce století lze v zájmovém území očekávat postupné zvyšování průměrné teploty vzduchu, nárůst počtu tropických dnů, vyšší četnost vln veder a zhoršování vodní bilance území. Současně se předpokládá větší variabilita srážkových režimů a častější výskyt intenzivních přívalových srážek. Tyto skutečnosti byly zohledněny při hodnocení klimatických rizik a odolnosti záměru.

Součástí studie bylo zpracování emisní bilance projektu se zaměřením na emise skleníkových plynů vyvolané dopravou související se záměrem. Realizace projektu povede ke zvýšení emisí CO_2 ekv., zejména v důsledku provozu vyvolané osobní a nákladní dopravy na veřejné komunikační síti a v rámci areálu. Pro první etapu záměru v roce 2029 byly celkové emise stanoveny na 1 225,06 t CO_2 ekv./rok. Ve výhledu k roku 2035, odpovídajícím plnému rozvoji Strategického podnikatelského parku Cheb bez realizace železničního překladiště, činí emise 4 618,45 t CO_2 ekv./rok. Obě hodnoty se nacházejí výrazně pod hranicí významnosti 20 000 t CO_2 ekv./rok podle doporučení technických pokynů Evropské komise, a vliv záměru na klimatický systém z hlediska produkce skleníkových plynů je proto hodnocen jako nevýznamný. Výpočet byl proveden konzervativně, bez uvažování dopravy elektrickými vozidly, a výsledky tak představují variantu na straně bezpečnosti.

V rámci klimatické studie byla provedena analýza expozice, citlivosti a výsledné zranitelnosti projektu vůči klimatickým jevům. Celková zranitelnost záměru byla vyhodnocena jako střední. Nejvýznamnější rizika souvisejí s extrémními srážkovými událostmi a teplotními extrémy, které mohou ovlivnit funkčnost odvodnění areálu, technické infrastruktury nebo dopravní dostupnost lokality. U ostatních hodnocených klimatických jevů byla zranitelnost vyhodnocena jako nízká. Studie navrhuje mitigační a adaptační opatření, která mají zajistit dlouhodobou klimatickou odolnost projektu. Mezi nejdůležitější opatření patří vhodné hospodaření se srážkovými vodami, dostatečné dimenzování retenčních a zasakovacích objektů a dešťové kanalizace, začlenění zelené infrastruktury a zajištění odolnosti technické infrastruktury vůči extrémním teplotám. Při zohlednění těchto opatření je projekt vůči očekávaným projevům změny klimatu dostatečně odolný a klimatické podmínky nepředstavují zásadní omezení jeho realizace ani budoucího provozu.

Studie celkově hodnotí záměr jako klimaticky akceptovatelný. Přestože realizace projektu povede ke zvýšení emisí skleníkových plynů, jejich úroveň zůstává výrazně pod hranicí významnosti a nepředstavuje významný negativní vliv na klimatický systém. Při realizaci navržených mitigačních a adaptačních opatření bude záměr dostatečně připraven na očekávané projevy budoucí změny klimatu.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Kapitola shrnuje výsledky hodnocení vlivů záměru na ovzduší a klima, které jsou podrobněji rozpracovány v samostatné rozptylové studii a klimatické studii.

Popis použitého modelu SYMOS´97, výšky výpočtu 1,5 m nad terénem, sítě 9 672 referenčních bodů a osmi vybraných bodů u nejbližší obytné a jiné zástavby odpovídá podkladové rozptylové studii. Správně jsou uvedeny také jednotlivé modelové situace, použití map úrovně znečištění ČHMÚ za období 2020 až 2024 a doplňkové využití výsledků měření na stanicích imisního monitoringu pro krátkodobé koncentrace NO2, které nejsou obsaženy v mapách pětiletých průměrů. Uvedené informace dostatečně vymezují základní rozsah a způsob provedeného hodnocení.

Údaje o imisních příspěvcích výstavby k průměrným ročním koncentracím NO2, PM10 a PM2,5, k maximálním hodinovým koncentracím NO2 a k maximálním denním koncentracím PM10 byly z rozptylové studie převzaty správně. Správné jsou rovněž uvedené hodnoty imisního pozadí, výsledné koncentrace po přičtení nejvyšších ročních příspěvků výstavby a jejich podíly na platných a výhledově zpřísněných ročních imisních limitech. Z těchto údajů vyplývá, že výstavba nezpůsobí překročení platných ročních imisních limitů ani výhledově zpřísněných ročních limitů platných od roku 2030.

Kapitola správně upozorňuje na teoretický charakter vypočtených krátkodobých maxim a na skutečnost, že nejvyšší imisní příspěvek nelze jednoduše sčítat s nejvyšší krátkodobou koncentrací v imisním pozadí. Nejvyšší příspěvek záměru a nejvyšší koncentrace v imisním pozadí totiž nemusí nastat současně ve stejném místě a za stejných meteorologických podmínek. Odpovídající je rovněž závěr o potřebě důsledného omezování sekundární prašnosti během výstavby, zejména při provádění zemních prací a za nepříznivých rozptylových podmínek. Kapitola v tomto směru správně odkazuje na technická a organizační opatření uvedená v kapitole D.IV.

V části věnované provozu byly správně převzaty hodnoty imisních příspěvků samotného záměru i kumulativních scénářů. Správně jsou uvedeny také výsledné koncentrace po přičtení nejvyšších ročních příspěvků k imisnímu pozadí a jejich podíly na platných ročních imisních limitech. Kapitola oprávněně uzavírá, že provoz záměru nezpůsobí ani v kumulaci s očekávaným navýšením ostatní dopravy překročení platných ročních imisních limitů pro NO2, PM10, PM2,5, benzen ani benzo(a)pyren. Správné je rovněž konstatování, že rozdíly mezi variantními scénáři roku 2035 s využitím příp. železničního překladiště a bez jeho využití jsou z hlediska velikosti imisních příspěvků a plnění imisních limitů nevýznamné.

Kapitola správně identifikuje záložní dieselové zdroje jako dominantní zdroj příspěvků k maximálním hodinovým koncentracím NO2 a technologii nanášení nátěrových hmot jako dominantní zdroj příspěvků k maximálním denním koncentracím PM10. Převzaté hodnoty imisních příspěvků souhrnných VOC odpovídají podkladové rozptylové studii. Správně je současně uvedeno, že pro souhrnnou směs VOC není stanoven obecný imisní limit. Hodnoty imisních příspěvků VOC nelze samy o sobě jednoznačně hodnotit, neboť se vztahují k souhrnné směsi organických látek, pro kterou není stanoven imisní limit. Přestože průměrné roční příspěvky v rozmezí 0,36 až 2,23 µg/m³ jsou z hlediska absolutní velikosti nízké, maximální hodinové a denní příspěvky dosahují až 410,1 µg/m³, respektive 176,6 µg/m³. Jejich zdravotní význam závisí na skutečném zastoupení jednotlivých organických látek a jejich toxikologických vlastnostech. Hodnocení vlivů na veřejné zdraví potvrzuje výraznou závislost výsledku na předpokládaném složení emisí, neboť při modelovém hodnocení VOC jako butylacetátu nebylo zdravotní riziko shledáno, zatímco při hodnocení jako hexamethylendiisokyanátu již nelze určité projevy zdravotního rizika vyloučit. Dokumentace EIA přitom neuvádí konkrétní látkové složení emisí ani způsob snižování plynných VOC. Deklarovaná účinnost tkaninových filtrů ve výši 99 % se vztahuje pouze k tuhým částicím barvy, nikoliv k VOC. Závěr o přijatelnosti vlivu proto lze považovat za pravděpodobný, nikoliv však za dostatečně doložený bez upřesnění skutečného složení emisí a způsobu omezování VOC. Samotné hodnoty souhrnných VOC proto nemohou být přímo porovnávány s imisním limitem a jejich význam musí být posuzován zejména ve vazbě na látkové složení emisí a navazující hodnocení vlivů na veřejné zdraví.

Za nepřesné lze považovat označení všech příspěvků ke krátkodobým maximálním koncentracím za zanedbatelné. Nejvyšší hodinový příspěvek NO2 ve výši 4,3 µg/m³ je ve vztahu k příslušnému imisnímu limitu nízký. Nejvyšší denní příspěvek PM10 však dosahuje 14,0 µg/m³. V porovnání se současným imisním pozadím nezpůsobuje překročení platného limitu, nelze jej však bez dalšího označit za zanedbatelný. Přesnější by bylo hodnotit krátkodobé imisní

příspěvky jako přijatelné. U denních koncentrací PM10 je přitom nutné zohlednit píkový charakter vypočtených hodnot, nejistotu jejich souběhu s krátkodobým maximem imisního pozadí a potřebu účinného omezování emisí prachových částic.

V části věnované porovnání provozu záměru s výhledově zpřísněnými krátkodobými imisními limity podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/2881 byly do tabulky č. 48 dokumentace nesprávně převzaty údaje z podkladové rozptylové studie. Pro maximální denní koncentrace PM10 dokumentace uvádí imisní pozadí 23,0 µg/m³ odpovídající 36. nejvyšší denní koncentraci, limitní hodnotu 50 µg/m³ a výsledné rozmezí 23,0 až 37,0 µg/m³. Pro NO2 vychází z odhadu 19. nejvyšší hodinové koncentrace pod 100 µg/m³. Uvedené hodnoty odpovídají hodnocení podle současně platných krátkodobých imisních limitů, nikoli parametrům zpřísněných limitů platných od roku 2030.

Podkladová rozptylová studie obsahuje pro porovnání se zpřísněnými krátkodobými limity správné hodnoty. Pro NO2 vychází z odhadu 4. nejvyšší hodinové koncentrace v imisním pozadí pod 150 µg/m³, protože hodinovou limitní hodnotu 200 µg/m³ bude možné od roku 2030 překročit nejvýše třikrát za kalendářní rok. Po zohlednění nejvyššího modelového příspěvku stanovuje výsledné hodinové koncentrace v rozmezí 150,0 až 154,3 µg/m³, což odpovídá 75,0 až 77,2 % limitu. Pro PM10 vychází z odhadu 19. nejvyšší denní koncentrace v imisním pozadí ve výši 30,0 µg/m³ a ze zpřísněné limitní hodnoty 45 µg/m³ s nejvýše 18 překročeními za kalendářní rok. Výsledné denní koncentrace stanovuje v rozmezí 30,0 až 44,0 µg/m³, což odpovídá 60,0 až 97,8 % limitu. Nesprávné údaje v tabulce č. 48 dokumentace jsou tedy důsledkem chybného přepisu výsledků z podkladové rozptylové studie, nikoli nesprávnosti vlastního modelového výpočtu.

V důsledku tohoto chybného přepisu vlastní kapitola nevystihuje skutečný výsledek porovnání se zpřísněným denním limitem PM10. Zatímco podle údajů uvedených v dokumentaci by výsledná horní hodnota dosahovala pouze 74,0 % nesprávně použitého limitu 50 µg/m³, podle správných údajů rozptylové studie dosahuje 97,8 % zpřísněného limitu 45 µg/m³. Rozptylová studie přitom pracuje s konzervativním teoretickým součtem odhadované 19. nejvyšší denní koncentrace v imisním pozadí a nejvyššího modelového příspěvku záměru. Překročení budoucího limitu tím není prokázáno, protože současný výskyt obou maxim nelze automaticky předpokládat. Skutečná rezerva vůči zpřísněnému limitu je však podstatně menší, než vyplývá z vlastní kapitoly dokumentace. Tato skutečnost měla být v kapitole uvedena správně a zohledněna při formulaci jejího závěru.

Závěr kapitoly, podle kterého imisní příspěvky provozu záměru nezpůsobí překročení zpřísněných imisních limitů pro průměrné roční ani krátkodobé maximální koncentrace, je současně formulován příliš obecně. Podkladová rozptylová studie z budoucích krátkodobých hodnot výslovně vyhodnocuje pouze 4. nejvyšší hodinovou koncentraci NO2 a 19. nejvyšší denní koncentraci PM10. Směrnice (EU) 2024/2881 však od roku 2030 zavádí také denní limit 50 µg/m³ pro NO2 a denní limit 25 µg/m³ pro PM2,5, v obou případech s nejvýše 18 překročeními za kalendářní rok. Denní koncentrace NO2 a PM2,5 nebyly v rozptylové studii modelovány ani vyhodnoceny. Závěr vlastní kapitoly je proto podložen pro hodnocené průměrné roční koncentrace, 4. nejvyšší hodinovou koncentraci NO2 a 19. nejvyšší denní koncentraci PM10. Nelze jej bez dalšího vztahovat ke všem krátkodobým limitům stanoveným směrnicí pro období od roku 2030.

Absence vyhodnocení denních koncentrací NO2 a PM2,5 nicméně nepředstavuje nesplnění současných zákonných nebo metodických požadavků. Platná česká právní úprava stanoví u NO2 hodinový a roční imisní limit, u PM10 denní a roční imisní limit a u PM2,5 pouze roční imisní limit. Tomu odpovídá standardní rozsah hodnocených výstupů. Současné mapy pětiletých průměrů ČHMÚ navíc neposkytují 19. nejvyšší denní koncentrace NO2 a PM2,5 potřebné pro

přímé posouzení nově zavedených denních limitů. Nedostatek kapitoly proto nespočívá v absenci těchto výpočtů, ale v tom, že rozsah skutečně provedeného hodnocení není přesně vymezen a jeho závěr je zobecněn i na krátkodobé charakteristiky, které hodnoceny nebyly.

Za dílčí nedostatek lze považovat také způsob prezentace imisního pozadí pro krátkodobé koncentrace. Kapitola uvádí odhad 19. nejvyšší hodinové koncentrace NO2 pod 100 µg/m³, ale neidentifikuje konkrétní stanice imisního monitoringu, ze kterých tento odhad vychází, ani jejich reprezentativnost pro řešené území. V případě zpřísněných limitů se tento nedostatek prohlubuje chybným převzetím údajů do tabulky č. 48. Správný odhad 4. nejvyšší hodinové koncentrace NO2 pod 150 µg/m³ a 19. nejvyšší denní koncentrace PM10 ve výši 30,0 µg/m³ je dohledatelný až v podkladové rozptylové studii. Vlastní kapitola tak neposkytuje správný a samostatně přezkoumatelný přehled podkladů pro hodnocení zpřísněných krátkodobých limitů.

Kapitola stejně jako rozptylová studie samostatně nehodnotí imisní limity stanovené pro ochranu ekosystémů a vegetace, zejména limit pro SO2 a limit pro NOx jako celek. Vzhledem k charakteru záměru a emisní bilanci není záměr významným zdrojem SO2. Hodnocené koncentrace NO2 však nelze přímo zaměňovat za koncentrace NOx rozhodné pro limit na ochranu ekosystémů a vegetace. Absence výslovného posouzení těchto limitů nebo zdůvodnění jejich neuplatnění představuje dílčí nedostatek z hlediska úplnosti kapitoly. Z předložených údajů současně nevyplývá, že by tento nedostatek mohl změnit závěry hodnocení vlivů záměru na ovzduší.

V části věnované klimatu kapitola správně přebírá základní závěry klimatické studie o předpokládaném vývoji klimatických poměrů, emisích skleníkových plynů z vyvolané dopravy a zranitelnosti záměru vůči klimatickým rizikům. Správně jsou uvedeny očekávané projevy změny klimatu, zejména zvyšování průměrných teplot, nárůst počtu tropických dnů, častější výskyt vln veder, zhoršování vodní bilance, vyšší proměnlivost srážkového režimu a častější intenzivní srážkové události. V souladu s klimatickou studií jsou jako nejvýznamnější rizika identifikovány extrémní srážky a teplotní extrémy, které mohou ovlivnit funkčnost odvodnění, technickou infrastrukturu a dopravní dostupnost areálu.

Hodnoty emisí skleníkových plynů 1 225,06 t CO_2 ekv./rok pro první etapu v roce 2029 a 4 618,45 t CO_2 ekv./rok pro plný rozvoj areálu v roce 2035 bez realizace železničního překladiště jsou převzaty správně. Kapitola rovněž správně uvádí, že výpočet nezohledňuje předpokládané využívání elektrických vozidel a je v tomto ohledu proveden konzervativně.

Emisní bilance prezentovaná jako vyhodnocení celkových emisí projektu není zcela přesné. Podle klimatické studie se provedená kvantifikace vztahuje na emise z dopravy související se záměrem na vnitroareálových a veřejných komunikacích. Nejde tak o úplnou uhlíkovou bilanci všech přímých a nepřímých emisí záměru. Kvantitativně nejsou zahrnuty zejména emise spojené se stavební fází, energetickou náročností provozu, změnou využití území, záborem půdy, odstraněním vegetace a dalšími provozními vstupy. Závěr o nevýznamném vlivu na klimatický systém je proto doložen v rozsahu hodnocených emisí z dopravy, nikoli na základě úplné uhlíkové stopy záměru. Toto omezení nezpůsobuje nepoužitelnost hodnocení, protože pro dokumentaci nejsou stanoveny jednotné závazné metody, emisní limity ani rozhodovací kritéria pro úplný výpočet uhlíkové bilance. Vlastní kapitola mohla rozsah provedené kvantifikace a tomu odpovídající platnost závěru vymezit pouze přesněji.

Kapitola dále nepřesně spojuje hranici významnosti 20 000 t CO_2 ekv./rok přímo s doporučením Technických pokynů Evropské komise. Klimatická studie tuto hodnotu používá v návaznosti na metodiku Evropské investiční banky pro hodnocení uhlíkové stopy projektů, která není pro proces EIA závazná. Nejde tak o obecně závazný limit významnosti vlivů v procesu EIA ani o emisní limit, jehož nepřekročení by samo o sobě prokazovalo nevýznamnost vlivu záměru

na klima. Hodnota představuje pouze metodické kritérium použité v rámci zvoleného hodnoticího postupu. Tato nepřesnost nemění vypočtené hodnoty emisí, omezuje pouze správnost jejich interpretace ve vlastní kapitole.

Kapitola správně přebírá závěr o střední zranitelnosti záměru vůči klimatickým vlivům a uvádí hlavní směry adaptačních opatření. Jedná se zejména o hospodaření se srážkovými vodami, dostatečné dimenzování retenčních a zasakovacích objektů a dešťové kanalizace, začlenění zelené infrastruktury a zajištění odolnosti technické infrastruktury vůči extrémním teplotám. Závěr, že je projekt při zohlednění těchto opatření dostatečně odolný, je však podmíněný. Klimatická studie identifikuje potřebné směry adaptačních opatření, ale podrobně neověřuje, zda konkrétní technické parametry navrženého systému odvodnění, retence, vsakování, chlazení a ventilace odpovídají očekávaným klimatickým podmínkám po celou dobu životnosti záměru. Kapitola tuto podmíněnost částečně uvádí, avšak následný závěr o dostatečné odolnosti formuluje jednoznačněji, než odpovídá rozsahu provedeného ověření. Dostatečnost konkrétního technického řešení proto musí být ověřena v navazující projektové přípravě.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze správnost metod a informací uvedených v kapitole D.I.2 hodnotit jako akceptovatelnou s dílčími věcnými, formálními a interpretačními výhradami. Zjištěné nedostatky snižují přesnost a samostatnou přezkoumatelnost vlastní kapitoly, nezpochybňují však výsledky podkladové rozptylové ani klimatické studie a při jejich správné interpretaci nemění základní závěr o přijatelnosti vlivů záměru na ovzduší a klima. Závěr o nepřekročení výhledově zpřísněných krátkodobých imisních limitů lze akceptovat pouze v rozsahu ukazatelů skutečně vyhodnocených rozptylovou studií. Závěr o klimatické odolnosti záměru lze akceptovat za předpokladu ověření dostatečnosti konkrétních adaptačních opatření v navazujících stupních projektové přípravy.

Výsledný souhrnný vliv záměru na ovzduší a klima je hodnocen jako málo významný nepříznivý a podmíněně akceptovatelný. Konkrétně je vliv v období výstavby hodnocen jako málo významný nepříznivý a dočasný a v období provozu jako nevýznamný nepříznivý a dlouhodobý, a to za předpokladu splnění stanovených podmínek.

Tato klasifikace reflektuje dočasné zvýšení emisí prachových částic a oxidů dusíku během výstavby a dlouhodobé emise z technologických zdrojů a související dopravy během provozu. Zohledňuje nízké vypočtené imisní příspěvky, plnění platných ročních a krátkodobých imisních limitů včetně hodnocených kumulativních scénářů, předpokládané plnění posouzených zpřísněných limitů platných od roku 2030 a produkci skleníkových plynů výrazně pod použitou hranicí významnosti. Podmíněná přijatelnost vychází z nutnosti omezovat primární a sekundární prašnost během výstavby, emise z provozu a zajistit odpovídající odolnost záměru vůči extrémním srážkovým událostem, teplotním extrémům a dalším očekávaným projevům změny klimatu.

D.I.3. Vlivy na hlukovou situaci event. další fyzikální a biologické charakteristiky

V kapitole jsou uvedeny následující závěry:

Pro hodnocení hluku ze stavební činnosti, provozu záměru a dopravy vyvolané záměrem byly vypracovány hlukové studie Studio D – akustika z května 2026, které jsou uvedeny jako přílohy č. 4a až 4c této dokumentace. Následující hodnocení vychází z uvedených studií.

Výstavba záměru

Hluk

Hluková studie vyhodnotila očekávanou hlukovou zátěž z výstavby v sedmi výpočtových bodech v chráněném venkovním prostoru u vybraných obytných objektů v blízkosti stavenišť. Výpočty byly

provedeny ve výšce 4 m nad terénem, 2 m před okenními otvory do obytných, akusticky chráněných místností. Hodnocen byl hluk z provádění hrubých terénních úprav, z výstavby vlastního výrobního závodu a dále z výstavby objektů dopravní a technické infrastruktury.

Mezi objekty uvedené v přehledu výpočtových bodů patří objekt č. 4 na pozemku parc. č. 59, č. p. 8, vedený jako stavba pro administrativu se služebním bytem, objekt č. 5 na pozemku parc. č. 50, č. p. 30, vedený jako zemědělská stavba, Ekocentrum Cheb, objekt č. 6 na pozemku parc. č. 13/1, č. p. 12, užívaný jako rodinný dům, objekt č. 13 na pozemku parc. č. 2/2, č. p. 5, užívaný jako rodinný dům, a objekt č. 15 na pozemku parc. č. 85, č. p. 45, vedený jako objekt k bydlení.

Z výsledků hodnocení hlukové zátěže ze stavební činnosti vyplývá, že při dodržení doby užívání jednotlivých stavebních mechanismů a jejich hlučnosti budou jednotlivé fáze výstavby v rámci posuzovaného záměru z hlediska hluku ze stavební činnosti vyhovovat požadavkům nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, ve znění pozdějších předpisů, v akusticky chráněných prostorech stanovených podle zákona č. 258/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Z výsledků hlukové studie vyplývá, že u okolní chráněné zástavby se hluková zátěž ve všech fázích výstavby pohybuje pod hygienickým limitem pro stavební činnost v době mezi 7.00 a 21.00 hodinami, LAeq,s = 65 dB. Je třeba připomenout, že stavební činnost představuje dočasný zdroj hluku.

Výpočty byly provedeny na straně bezpečnosti, tedy pro stavy stavební činnosti, při nichž bude na stavbě použito nejvíce mechanizace současně. Podrobné výpočty hlukové zátěže v jednotlivých fázích výstavby jsou uvedeny v hlukové studii ze stavební činnosti, která tvoří přílohu č. 4a dokumentace.

Celkově lze záměr z hlediska vlivů hluku v době výstavby považovat za přijatelný bez nutnosti kompenzačních opatření. Hodnocení hlukové zátěže ze staveništní dopravy bylo provedeno pro rok 2027 ve stavech bez staveništní dopravy a se staveništní dopravou a je uvedeno v části věnované hodnocení hluku z dopravy.

Vibrace

Vibrace vznikající na trasách návozu materiálu na stavbu těžkými nákladními vozidly nebudou zdrojem vibrací o hygienicky významných intenzitách vůči objektům v okolí komunikací. Staveništní nákladní doprava bude primárně využívat východní přístup na dálnici D6, tedy exit 152, a bude tak vedena po komunikacích mimo obytnou oblast. Vliv stavebních mechanismů použitých při výstavbě komunikací a hutnění materiálu navážených náspů nepřesáhne hranice staveniště. Vliv je hodnocen jako zanedbatelný.

Záření

Elektromagnetické, radioaktivní ani ionizující záření se v rámci výstavby nepředpokládá. Vliv je hodnocen jako nulový.

Zápach

Zápach se během výstavby nepředpokládá. Vliv je hodnocen jako nulový.

Světelné znečištění

Stavební práce nebudou prováděny v nočních hodinách. Osvětlení zařízení staveniště bude řešeno v dalším stupni projektové přípravy. Vliv je hodnocen jako nulový.

Provoz záměru

Stacionární zdroje hluku

Výpočet hluku z provozu areálu v rámci jeho první etapy byl proveden v úrovni prvního a druhého nadzemního podlaží, 2 m před okenními otvory do obytných, akusticky chráněných místností pěti

nejbližších vybraných objektů v katastrálních územích Dolní Dvory, Potočiště, Hradiště u Chebu a Horní Dvory.

U rodinného domu na pozemku parc. č. 42, č. p. 34, který je označen jako výpočtový bod č. 3, byly v prvním nadzemním podlaží vypočteny hladiny 36,6 dB v denní době a 21,2 dB v noční době. Ve druhém nadzemním podlaží byly vypočteny hladiny 37,2 dB v denní době a 25,0 dB v noční době.

U stavby pro administrativu na pozemku parc. č. 59, č. p. 8, označené jako výpočtový bod č. 4, byly v prvním nadzemním podlaží vypočteny hladiny 47,6 dB v denní době a 47,7 dB v noční době. Hodnoty pro druhé nadzemní podlaží nejsou uvedeny.

U zemědělské stavby na pozemku parc. č. 50, č. p. 30, označené jako výpočtový bod č. 5, byly v prvním nadzemním podlaží vypočteny hladiny 39,8 dB v denní době a 34,7 dB v noční době. Ve druhém nadzemním podlaží byly vypočteny hladiny 39,9 dB v denní době a 34,9 dB v noční době.

U rodinného domu na pozemku parc. č. 61, č. p. 337, označeného jako výpočtový bod č. 12, byly v prvním nadzemním podlaží vypočteny hladiny 42,1 dB v denní době a 26,5 dB v noční době. Ve druhém nadzemním podlaží byly vypočteny hladiny 42,0 dB v denní době a 26,5 dB v noční době.

U rodinného domu na pozemku parc. č. 2/2, č. p. 5, označeného jako výpočtový bod č. 13, byly v prvním nadzemním podlaží vypočteny hladiny 20,5 dB v denní době a 14,9 dB v noční době. Ve druhém nadzemním podlaží byly vypočteny hladiny 28,1 dB v denní době a 19,7 dB v noční době.

Za nadlimitní je označena noční hladina hluku 47,7 dB u objektu na pozemku parc. č. 59. Pro hluk z provozu záměru činí hygienický limit podle požadavků nařízení vlády č. 272/2011 Sb., ve znění pozdějších předpisů, v akusticky chráněných prostorech stanovených podle zákona č. 258/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, LAeq,8h = 50 dB v denní době a LAeq,1h = 40 dB v noční době.

Na základě výsledků hlukové studie lze konstatovat, že v rámci provozu záměru budou hygienické limity hluku splněny u nejbližších akusticky chráněných objektů s výjimkou objektu na pozemku parc. č. 59.

U nevyhovujícího nadlimitního objektu na pozemku parc. č. 59, č. p. 8 Dolní Dvory, je nutné provést individuální akustické opatření spočívající v odejmutí chráněného venkovního prostoru stavby pomocí řízeného větrání, například prostřednictvím větracích štěrbin nebo rekuperace. Tato opatření budou specifikována a provedena na náklady investora v dalším stupni projektové přípravy.

V současné době je vedeno řízení o odstranění uvedené stavby č. p. 8. V případě odstranění stavby nebudou uvedená opatření realizována.

Z měření hluku z provozoven bylo zjištěno, že z hlediska expozice hlukem ze stávajících okolních provozoven je nejvíce exponován rodinný dům na pozemku parc. č. 2/2, výpočtový bod č. 13, objekt č. 5. Po dokončení záměru bude tento chráněný objekt v denní době exponován nejen hlukem z provozu posuzovaného záměru, ale také hlukem z provozu stávajících okolních provozoven, konkrétně areálu společnosti AGRAFA s.r.o., areálu B&B – Kranballast s.r.o. a autoservisu.

V daném bodě byl proveden kumulativní energetický součet celkového hluku ze stávajících provozoven včetně související dopravy, zjištěného na základě měření v místě předpokládaného projevu hluku ze zdrojů plánovaného záměru, a vypočteného hluku z nově projektovaného záměru.

Ve výšce 4 m činí naměřená hladina hluku ze stávajících provozoven v denní době 48,9 dB. Vypočtená hladina hluku z projektovaného záměru činí 39,9 dB v denní době a 34,9 dB v noční době. Výsledný energetický součet činí 49,4 dB v denní době a 34,9 dB v noční době. Z uvedených hodnot vyplývá, že hygienické limity hluku pro chráněný venkovní prostor staveb nebudou u tohoto nejvíce exponovaného akusticky chráněného objektu překročeny.

V dalším stupni projektové přípravy je rovněž nutné vyhodnotit hlukovou zátěž z areálové rozvodny 110/22 kV, která má být umístěna v severozápadním cípu areálu SPP Cheb a pro kterou v současné době nejsou k dispozici dostatečné podklady pro provedení akustického posouzení.

Hluk z dopravy

Hluková studie vyhodnotila očekávanou zátěž z dopravy vyvolané záměrem ve 28 výpočtových bodech v chráněném venkovním prostoru u objektů v katastrálních územích Dolní Dvory, Potočiště, Hradiště u Chebu a Horní Dvory, které budou nejvíce hlukově ovlivněny nárůstem dopravy související se záměrem na stávající komunikační síti v území. Výpočet byl proveden ve výšce 4 m nad terénem, 2 m před okenními otvory do obytných, akusticky chráněných místností nejkritičtějších vybraných objektů č. 1 až 28.

Mezi hodnocené objekty patří rodinné domy a další chráněné objekty v Potočišti, Dolních Dvorech, Horních Dvorech, Hradišti u Chebu a Chebu. Výpočtové body č. 1 až 27 reprezentují jednotlivé objekty podél dotčených komunikací. Výpočtový bod č. 28 reprezentuje rodinný dům na pozemku parc. č. 2126, č. p. 1752, v ulici Pražská, respektive kritickou skupinu obytných objektů v této lokalitě.

Jelikož byly všechny řešené komunikace v dotčeném území umístěny před 1. lednem 2001, je hygienický limit z hlediska hluku z automobilové dopravy stanoven na LAeq,16h = 68 dB v denní době a LAeq,8h = 58 dB v noční době. Staveništní doprava bude provozována pouze v denním období.

Hodnocení hlukové zátěže z dopravy bylo provedeno pro výhledový rok 2027 bez staveništní dopravy a se staveništní dopravou, pro výhledový rok 2029, tedy první etapu, bez záměru a se záměrem, a pro výhledový rok 2035, tedy první, druhou a třetí etapu, bez záměru, se záměrem bez překladiště a se záměrem včetně překladiště v ŽST Cheb.

Pro rok 2027 byly porovnány hodnoty hlukové zátěže u posuzovaných akusticky chráněných objektů bez staveništní dopravy a se staveništní dopravou. Ve vyznačených výpočtových bodech dojde k nárůstu hladiny hluku o 0,1 až 0,2 dB. Ani při tomto nárůstu nedojde k překročení hygienických limitů hluku podle nařízení vlády č. 272/2011 Sb., ve znění pozdějších předpisů, v akusticky chráněných prostorech stanovených podle zákona č. 258/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Z porovnání vypočtených hladin hluku u posuzovaných akusticky chráněných objektů vyplývá, že v důsledku nárůstu automobilové dopravy spojeného s výstavbou záměru v roce 2027 nedojde k nárůstu hladin hluku u již nevyhovujících stávajících akusticky chráněných objektů v ulici Pražská, reprezentovaných výpočtovým bodem č. 28. U ostatních chráněných objektů podél potenciálních přepravních tras bude hygienický limit pro hluk z dopravy dodržen.

Pro rok 2029 byly porovnány hodnoty hlukové zátěže u posuzovaných akusticky chráněných objektů bez záměru a po realizaci první etapy záměru. Ve vyznačených výpočtových bodech dojde k nárůstu hladiny hluku o 0,1 až 1,9 dB. Ani při tomto nárůstu nedojde u těchto objektů k překročení hygienických limitů hluku.

Ve výpočtovém bodě č. 28 dojde k nárůstu hladiny hluku o 1,3 dB. Jde o nárůst hladiny hluku u objektu, u kterého jsou hygienické limity překročeny již ve stavu bez projektovaného záměru. Pro hluk z automobilové dopravy po komunikaci umístěné a povolené před 1. lednem 2001 činí hygienický limit LAeq,16h = 68 dB v denní době a LAeq,8h = 58 dB v noční době.

Z uvedeného vyplývá, že v důsledku řešeného záměru a s ním spojeného nárůstu automobilové dopravy v roce 2029 při provozu první etapy dojde k dalšímu nárůstu hladin hluku u již nevyhovujících stávajících akusticky chráněných objektů při ulici Pražská.

Jedná se o objekt na pozemku parc. č. 2126, č. p. 1752, objekt na pozemku parc. č. 1728, č. p. 1723, objekt na pozemku parc. č. 1734, č. p. 1728, a objekt na pozemku parc. č. 1735, č. p. 1730, všechny v katastrálním území Cheb. U těchto nevyhovujících objektů je nutné řešit akustická opatření.

Pro rok 2035 byly porovnány hodnoty hlukové zátěže u posuzovaných akusticky chráněných objektů bez záměru a po realizaci úplného rozvoje SPP Cheb, a to ve variantě bez překladiště v ŽST Cheb a ve variantě s překladištěm v ŽST Cheb.

Ve vyznačených výpočtových bodech dojde k nárůstu hladiny hluku o 0,1 až 2,4 dB. Ani při tomto nárůstu nedojde u těchto objektů k překročení hygienických limitů hluku.

Ve výpočtovém bodě č. 28 dojde k nárůstu hladiny hluku o 2 dB. Jde o nárůst hladiny hluku u objektu, u kterého jsou hygienické limity překročeny již ve stavu bez projektovaného záměru. Pro hluk z automobilové dopravy po komunikaci umístěné a povolené před 1. lednem 2001 činí hygienický limit LAeq,16h = 68 dB v denní době a LAeq,8h = 58 dB v noční době.

Z uvedeného vyplývá, že v důsledku řešeného záměru a s ním spojeného nárůstu automobilové dopravy ve výhledu pro rok 2035, tedy při úplném rozvoji SPP Cheb, dojde k dalšímu nárůstu hladin hluku u již nevyhovujících stávajících akusticky chráněných objektů v ulici Pražská.

U nevyhovujících akusticky chráněných objektů na pozemcích parc. č. 2126, č. p. 1752, parc. č. 1728, č. p. 1723, parc. č. 1734, č. p. 1728, a parc. č. 1735, č. p. 1730, při ulici Pražská byl proveden výpočet účinku akustického opatření spočívajícího ve snížení nejvyšší dovolené rychlosti ze stávajících 70 km/h na 50 km/h v úseku od železničního viaduktu po konec, respektive začátek obce Cheb.

Z výsledků vyplývá, že po realizaci tohoto protihlukového opatření dojde k poklesu hladiny hluku z automobilové dopravy o 2,7 až 2,8 dB a k dodržení hygienických limitů pro hluk z dopravy v denním i nočním období.

V případě nemožnosti realizace snížení rychlosti připadají v úvahu další možná opatření, zejména protihlukové stěny, změna povrchu vozovky nebo větrací štěrbiny. Tato případná alternativní opatření budou podle potřeby prověřena v dalším stupni projektové přípravy.

U ostatních chráněných objektů podél hodnocených komunikací budou příslušné hygienické limity hluku z dopravy splněny. Z provedeného hodnocení souhrnně vyplývá, že při realizaci navrhovaných protihlukových opatření nebudou překračovány hygienické limity hluku z dopravy stanovené platnou legislativou a předpokládané vlivy dopravy vyvolané záměrem lze z hlediska působení hluku označit za akceptovatelné.

Alternativní řešení dopravy bez železničního překladiště v ŽST Cheb a s jeho realizací se z hlediska hlukové zátěže dotčených chráněných objektů v roce 2035 výrazně neprojeví.

Vibrace

Vibrace se při provozu záměru neočekávají. Vliv vůči okolí je považován za nulový.

Záření

V rámci výrobního procesu ani ve výrobních zařízeních nebudou používány žádné zdroje ionizujícího záření. Vliv je považován za nulový.

Zápach

Posuzovaný záměr není zdrojem zápachu. Předpokládaný vliv vůči okolí je nulový.

Světelné znečištění

Ke světelnému znečištění dochází především směrováním světla do nežádoucích prostor, například na oblohu, do volné krajiny nebo okny do interiérů obytných budov, osvětlováním mimo nutné časové období, například osvětlením venkovních komunikací nebo parkovišť mimo pracovní dobu, nebo použitím zdrojů s nevhodnými spektrálními charakteristikami, zejména v modré části spektra. V důsledku toho mohou být ovlivněny jednotlivé složky životního prostředí, zejména biologická rozmanitost a krajina, i veřejné zdraví obyvatelstva.

Pro zmírnění světelného znečištění je nutné respektovat § 24 vyhlášky č. 146/2024 Sb., o požadavcích na výstavbu, který upravuje omezování nežádoucích účinků venkovního osvětlení. Podle tohoto ustanovení se stavba neveřejné účelové komunikace, venkovního pracoviště, venkovního sportoviště a reklamního zařízení o celkové ploše větší než 8 m² navrhují a provádějí tak, aby bylo zajištěno omezení nežádoucích účinků venkovního osvětlení. Pro osvětlení fasád staveb se tento požadavek použije obdobně.

Dále je nutné respektovat Metodický pokyn Ministerstva životního prostředí k předcházení a snižování světelného znečištění, č. j. MZP/2023/710/2146 ze dne 29. září 2023, a ČSN 36 0459 Omezování nežádoucích účinků venkovního osvětlení.

V rámci posuzovaného záměru bude venkovní osvětlení navrženo tak, aby bylo minimalizováno světelné znečištění v nočním období a aby nedocházelo k vyrušování živočichů ani obyvatel nejbližších obytných objektů.

Osvětlení budov bude provedeno tak, aby mimo osvětlované objekty unikalo co nejméně světla. Venkovní areálové osvětlení a osvětlení parkovišť bude instalováno v nejnižší možné výšce odpovídající provozním požadavkům a bude směřovat výhradně dolů. Svítidla budou vybavena stíněním zabraňujícím rozptylu světla směrem vzhůru a do okolí. Osvětlení areálu bude řešeno tak, aby neoslňovalo vozidla na blízké dálnici D6.

Pro venkovní osvětlení jsou plánována LED svítidla s náhradní teplotou chromatičnosti 2 700 K v souladu s technickými doporučeními ČSN 36 0459 Omezování nežádoucích účinků venkovního osvětlení. Při stanovení světelného spektra budou dále zohledněny požadavky metodiky U500 – Metodika hodnocení vlivů světelného znečištění na volně žijící živočichy a ekosystémy.

V nočním období po skončení výrobní směny, tedy po 22.30 hodině, bude úroveň osvětlení snížena, případně bude osvětlení zcela vypnuto. V rozsahu umožněném požadavky na bezpečnostní osvětlení zůstanou plochy zeleně neosvětlené z důvodu ochrany hmyzu a drobných živočichů.

Reklamní označení bude omezeno na podsvícené nápisy „Mercedes-Benz“ a „Závod na výrobu nákladních vozidel Cheb“.

Architektonické řešení fasád vychází z použití sendvičových panelů v šedých odstínech s jemnou mikroprofilací povrchu. Zvolená povrchová úprava omezuje odrazivost fasádních ploch, snižuje riziko vzniku rušivých světelných odlesků a současně napomáhá začlenění objektu do okolního prostředí. Konkrétní odstíny budou zvoleny v rámci spektra šedých tónů odpovídajících celkovému architektonickému řešení stavby.

Záměr bude na severní, východní a jižní straně oddělen od okolní krajiny zeleným pásem širokým 50 m.

Při uplatnění výše popsaných opatření lze konstatovat, že posuzovaný záměr nebude významným zdrojem světelného znečištění vůči okolí a výsledný vliv vyvolaného světelného znečištění vůči okolí lze považovat za nevýznamný.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Zpracovatel posudku z hlediska správnosti použitých metod, vstupních informací a výsledného hodnocení odkazuje na podrobné rozbory akustických studií uvedené v posudku k přílohám č. 4a až 4c dokumentace. Pro účely hodnocení kapitoly D.I.3 shrnuje, že základní členění posuzovaných vlivů, volba rozhodujících zdrojů hluku a rozlišení fáze výstavby a provozu odpovídají charakteru záměru. Dokumentace vychází ze samostatných akustických studií zaměřených na hluk ze stavební činnosti, provozu areálu a automobilové dopravy. Tyto studie používají profesionální výpočtový program IMMI 2024/2 a standardní metodické postupy

pro modelování šíření hluku ve venkovním prostředí. Použité metody lze proto v základním principu považovat za vhodné. Kapitola D.I.3 však výsledky studií převážně přebírá a na některých místech je zobecňuje nad rozsah, který je jednotlivými výpočty skutečně doložen.

Ve vztahu k hluku ze stavební činnosti dokumentace EIA správně identifikuje rozhodující zdroje v podobě hrubých terénních úprav, demoličních prací, výstavby dopravní a technické infrastruktury, výstavby výrobních objektů, hutnění násypů, provozu mobilní drtičky a staveništní dopravy. Výpočty byly zpracovány pro stavy s nejvyšším předpokládaným současným nasazením mechanismů. Použité mechanismy, jejich počty, akustické parametry a předpokládané doby provozu odpovídají obvyklým stavebním činnostem daného rozsahu. Výsledky byly správně porovnány s hygienickým limitem 65 dB pro stavební práce prováděné v době od 7.00 do 21.00 hodin. Nejvyšší vypočtená hodnota činí 56,0 dB u objektu č. 4 při hrubých terénních úpravách, tedy 9,0 dB pod použitým hygienickým limitem. Závěr, že konkrétně hodnocené stavební stavy nevyvolají překročení hygienického limitu, je proto výpočtově podložen. Tento závěr je však podmíněn dodržením počtu, akustických parametrů, souběhu a doby provozu mechanismů použitých ve výpočtu. Výpočtové závěry jsou tedy správné pouze pro posuzované stavební scénáře a jejich deklarované vstupní podmínky.

Nejednoznačnost přetrvává v popisu výšek výpočtu. Dokumentace uvádí obecně výšku 4 m nad terénem, zatímco podrobné výsledky rozlišují jednotlivá podlaží a hlukové mapy byly zpracovány v jiné výšce. Z tabulkových výsledků lze dovodit, že fasádní body byly skutečně umístěny v úrovních relevantních podlaží, nejde tedy o zásadní chybu výpočtu. Jde však o nedostatečně přesný popis metodiky, který snižuje její přehlednost a kontrolovatelnost.

Významnější omezení představuje rozsah hodnocených stavebních činností. Akustická studie podrobně hodnotí především stavební práce první etapy. Stavební činnosti druhé etapy, tedy rozšíření výrobního areálu, ani třetí etapy, tedy dodavatelského a subdodavatelského parku, nejsou samostatně vymezeny. Není doloženo, že modelované hrubé terénní úpravy a výstavba výrobního areálu představují nejhlučnější stavební stavy také pro tyto další etapy. Obecný závěr kapitoly D.I.3, podle kterého budou vyhovovat jednotlivé fáze nebo etapy výstavby celého záměru, proto přesahuje rozsah provedeného výpočtu. Závěr lze bez dalšího přijmout pouze pro konkrétně hodnocené stavební soubory. Pro druhou a zejména pro třetí etapu je nezbytné akustické posouzení aktualizovat podle skutečného rozsahu prací, nasazené mechanizace a jejich časového souběhu.

Hodnocení hluku z provozu areálu zahrnuje vlastní výrobní prostory, parkování, zásobování, pohyb vozidel v areálu a venkovní stacionární zdroje, zejména trafostanice, kompresorové stanice, klimatizační a vzduchotechnická zařízení, tepelná čerpadla, technologické výduchy, nabíjecí stanice, záložní dieselagregáty a čerpadla sprinklerového systému. Tento rozsah zdrojů odpovídá charakteru záměru. Výpočet je ve vztahu k první etapě v některých parametrech konzervativní, protože uvažuje výrobní prostory také v noční době a nezapočítává případný noční tichý režim vzduchotechnických jednotek, klimatizací a tepelných čerpadel. Současně však předpokládá konkrétní akustické parametry zařízení, absenci tónové složky a u tepelných čerpadel použití akustických krytů s útlumem 15 dB. Výsledky jsou proto použitelné pouze za podmínky, že konečné technologické řešení tyto parametry dodrží.

U objektů č. 3, 5, 12 a 13 vychází provoz první etapy pod hygienickými limity. U objektu č. 4 na pozemku parc. č. 59, č. p. 8, činí vypočtená hladina 47,6 dB v denní době a 47,7 dB v noční době. Denní limit je splněn, noční limit 40 dB je však překročen o 7,7 dB. Nejde o okrajové překročení pohybující se v rozsahu nejistoty výpočtu, ale o jednoznačně nevyhovující stav. Kapitola D.I.3 tuto skutečnost správně uvádí, navržené řešení však popisuje nepřesně jako „odejmutí chráněného venkovního prostoru stavby pomocí řízeného větrání“. Řízené větrání

samo o sobě administrativně neodnímá chráněný venkovní prostor. Smyslem opatření je technicky zajistit, aby nadlimitně exponovaný otvor nemusel sloužit jako jediný otvor pro přímé přirozené větrání chráněné místnosti.

Před návrhem opatření je proto nutné ověřit skutečný způsob užívání objektu, existenci a polohu chráněného vnitřního prostoru a vztah hodnoceného okenního otvoru k tomuto prostoru. Následně musí být v samostatném projektu doloženo konkrétní technické řešení, požadovaná výměna vzduchu, provozní použitelnost a účinnost opatření. Přijatelnost řešení musí být projednána s příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví. Pokud bude objekt pravomocně odstraněn před zahájením provozu záměru, zanikne důvod opatření. Samotná informace o probíhajícím řízení o odstranění stavby však nemůže být podkladem pro opomenutí ochrany objektu, dokud není jeho odstranění skutečně provedeno.

Kumulativní energetický součet u objektu č. 5 představuje metodicky vhodné doplnění hodnocení, které poskytuje doplňující informaci o celkové akustické situaci v daném místě. Pro takto stanovený součet různých kategorií zdrojů hluku však související právní předpisy nestanovují hygienický limit, a jeho porovnání s limitem 50 dB má proto pouze orientační význam. Součet naměřené hladiny 48,9 dB ze stávajících okolních provozoven a vypočteného příspěvku záměru 39,9 dB činí 49,4 dB a je početně správný. Ve vztahu k orientačně použité hodnotě 50 dB tak činí teoretická rezerva pouze 0,6 dB. Výsledek nezohledňuje nejistotu měření ani výpočtu a v dokumentaci není doložen úplný protokol umožňující ověřit reprezentativnost měřeného provozu, meteorologické podmínky, případnou korekci na hluk pozadí a nejistotu výsledku. Výsledná hodnota sice orientačně nenaznačuje překročení hodnoty 50 dB, vzhledem k malé rezervě by však bylo vhodné skutečné kumulativní působení ověřit kontrolním měřením po zahájení provozu.

Neúplnost provozního hodnocení představuje plánovaná areálová rozvodna 110/22 kV. Dokumentace správně přiznává, že rozvodna nebyla do modelu zahrnuta, protože nebyl znám typ transformátorů, způsob chlazení, zatížení ani další technologické prvky. Kapitola rovněž správně požaduje její posouzení v dalším stupni projektové přípravy. Toto budoucí posouzení musí vycházet z konečného technického řešení a zahrnout případnou tónovou složku transformátorů a kumulaci s ostatními zdroji záměru.

Akustická studie provozu areálu je současně založena převážně na zdrojích a provozních intenzitách první etapy. Pro druhou etapu nejsou úplně doloženy veškeré nové technologické a dopravně-manipulační zdroje. Pro třetí etapu není konkrétní provozní náplň známa a nejsou vymezeny technologické zdroje, provozní doby ani plošné a bodové zdroje hluku. Ve vztahu ke stacionárnímu provoznímu hluku proto nelze výsledky první etapy automaticky vztáhnout na konečný stav celého areálu. Před povolením dalších etap musí být provedeno samostatné akustické posouzení jejich konkrétního řešení včetně kumulace se zdroji již realizovaných etap.

Hodnocení hluku z automobilové dopravy je metodicky založeno na standardním výpočtovém postupu NMPB/XPS 31-133 a dopravních intenzitách převzatých z dopravně inženýrských podkladů. Model byl porovnán s výsledky měření v dotčeném území. Z hlediska základní metody, výpočtového programu a rozsahu časových stavů jde o odborně použitelný podklad. Studie hodnotí staveništní dopravu v roce 2027, provoz první etapy v roce 2029 a plný rozvoj areálu v roce 2035 ve variantních scénářích bez železničního překladiště a s jeho realizací. Část záměru označovaná v dokumentaci jako třetí etapa je v dopravních podkladech zahrnuta do části 2C+D jako „zbytek SPP“ a je započtena do souhrnného stavu roku 2035. Kapitola D.I.3 proto správně pracuje s rokem 2035 jako s úplným rozvojem SPP Cheb. Nové dopravně-akustické posouzení třetí etapy je třeba požadovat pouze tehdy, pokud její skutečná provozní

náplň povede k překročení intenzit zahrnutých do modelovaného stavu roku 2035 nebo ke změně rozdělení dopravy na komunikační síti.

Určitou nejistotu představuje uplatnění hygienických limitů 68 dB v denní době a 58 dB v noční době. Jejich použití vychází pouze z tvrzení, že všechny řešené komunikace byly umístěny a povoleny před 1. lednem 2001. Tuto skutečnost je však v případě potřeby nutné ověřit z dostupných historických podkladů, typicky alespoň z historických ortofot nebo mapových podkladů, neboť samotná dokumentace ji přímo nedokládá. Uvedené tvrzení je s ohledem na charakter a historii dotčených komunikací věcně možné, akustická studie je však blíže nedokládá a kapitola D.I.3 tento obecný předpoklad přebírá bez dalšího ověření.

Výpočtové body dopravní studie jsou umístěny jednotně ve výšce 4 m nad terénem. Tato výška je běžná pro hlukové mapování a umožnila porovnání s validačními měřeními, nebylo však doloženo, že u všech vícepodlažních staveb představuje nejvíce zatíženou výšku významného otvoru chráněné místnosti. Přehled bodů zároveň neuvádí u každé položky katastrální území, čímž je snížena jednoznačnost jejich identifikace. Uvedené nedostatky samy o sobě nezpochybňují identifikovaný problém v ulici Pražská, snižují však kontrolovatelnost hodnocení ostatních objektů.

Model byl validován na osmi měřicích stanovištích. Rozdíly mezi naměřenými a modelovanými hodnotami se pohybovaly od −0,4 do +2,8 dB. U bodu MB 4 model převyšuje měřenou hodnotu o 2,8 dB, tedy o více, než činí uváděná nejistota měření 2,0 dB. Rozdíl je na straně bezpečnosti výsledku, měl však být odborně vysvětlen. Úplný protokol z měření není součástí předložené přílohy, a nelze proto nezávisle ověřit všechny podmínky měření a způsob jejich promítnutí do validace. Tato okolnost nesnižuje použitelnost modelu natolik, aby bylo nutné jeho výsledky odmítnout. Představuje však nedostatek kontrolovatelnosti vstupního podkladu.

V rámci podkladů společnosti DEKONTA, a.s., obdržených dne 24. 9. 2026 na základě žádosti zpracovatele posudku ze dne 17. 9. 2026, viz samostatná příloha posudku, byl doložen úplný protokol z měření hluku provedeného ve dnech 17. 4. a 26. 5. 2026 společností Studio D-akustika. Zpracovatelé dokumentace uvedli, že porovnání výsledků měření s výsledky hlukového modelu je obsaženo na str. 14 akustické studie z dopravy. Doložený protokol umožňuje ověřit základní podmínky a výsledky měření použitého při validaci dopravního modelu. Nemění však závěr posudku, že rozdíl 2,8 dB v bodě MB 4 měl být ve studii odborně vysvětlen. Ve vztahu ke studii hluku ze stavební činnosti nebylo doloženo, že byl tento protokol použit k samostatné validaci jejího výpočtového modelu.

Výsledky dopravní studie jsou početně konzistentní. V roce 2027 staveništní doprava nevyvolá další zhoršení již nadlimitního nočního stavu v ulici Pražská a u ostatních objektů se projeví nárůstem nejvýše o 0,2 dB bez vzniku nového nadlimitního stavu. V roce 2029 dojde v RVB 28 ke zvýšení noční hladiny z 58,7 na 60,0 dB, tedy o 1,3 dB. V roce 2035 se předpokládá zvýšení z 58,6 na 60,6 dB, tedy o 2,0 dB. Záměr tak nezpůsobí vznik nového nadlimitního stavu u ostatních hodnocených objektů, ale může dále zhoršit již nevyhovující stav u obytných objektů v ulici Pražská. Tento vliv nelze bez účinného protihlukového opatření hodnotit jako akceptovatelný.

Výpočtový bod č. 28 reprezentuje skupinu pěti nadlimitně zatížených obytných objektů v ulici Pražská. Studie však účinek opatření výslovně dokládá pouze v tomto jediném bodě, aniž jednoznačně prokazuje, že jde o nejnepříznivější polohu v rámci celé skupiny. V popisu jednotlivých objektů je přitom nejvyšší hluková zátěž nejspíše přiřazena jinému objektu (viz „nejkritičtější zasažený objekt – parc. č. 1955“). Pro snížení hlukové zátěže v této lokalitě studie posoudila omezení nejvyšší dovolené rychlosti ze 70 na 50 km/h. S tímto opatřením zpracovatel

posudku souhlasí, a to i s ohledem na bezpečnost chodců a silničního provozu, neboť se jedná o souvisle působící obytnou zástavbu v bezprostřední blízkosti komunikace, na jejímž průtahu dosud není uplatněn běžný rychlostní limit pro provoz v obci. Vypočtený akustický účinek opatření činí 2,7 až 2,8 dB a podle modelu vede ke snížení noční hladiny hluku pod hygienický limit. Výpočet však předpokládá skutečnou rychlost dopravního proudu 50 km/h. Pouhé osazení dopravní značky nezaručuje dosažení deklarovaného účinku. Opatření proto musí být doplněno systémem zajišťujícím jeho reálné dodržování, například kontinuálním automatizovaným měřením rychlosti nebo jiným právně a technicky přípustným způsobem účinného vynucování stanovené rychlosti. Nebude-li možné účinnost rychlostního omezení zajistit, musí být navrženo jiné dlouhodobě účinné opatření, zejména nízkohlučný povrch s doloženým akustickým účinkem, případně kombinace obou opatření.

Nízkohlučný povrch je ve studii uveden pouze jako obecná alternativa. Není stanoven jeho typ, rozsah, referenční povrch, počáteční ani dlouhodobý akustický účinek a způsob údržby. Z dosavadního hodnocení vyplývá, že pro kompenzaci nárůstu vyvolaného záměrem v roce 2035 je nutný dlouhodobě zachovaný účinek nejméně 2,0 dB vůči stavu se záměrem bez opatření. Snížení rychlosti je nicméně v daném obydleném úseku žádoucí také z hlediska bezpečnosti provozu. Zpracovatel posudku proto nepovažuje za vhodné automaticky nahrazovat rychlostní omezení pouze nízkohlučným povrchem. Rozhodující je zajištění skutečného a dlouhodobě ověřitelného akustického účinku zvoleného opatření.

Hodnocení vibrací je zpracováno stručně a bez samostatného výpočtu nebo měření. V období výstavby mohou být zdrojem vibrací těžká stavební technika, hutnicí mechanismy, hydraulická kladiva a nákladní doprava. S ohledem na vzdálenost hlavního staveniště od obytné zástavby, dočasnost prací a vedení staveništní dopravy primárně přes východní napojení na exit 152 dálnice D6 lze závěr o lokálním a zanedbatelném působení vibrací na okolní obytné objekty přijmout. Formulace, že vibrační vlivy nepřesáhnou hranice staveniště, bez doložení měřením či výpočtem je příliš kategorická. Přesnější je konstatovat, že se mimo bezprostřední okolí zdrojů neočekávají vibrace hygienicky nebo stavebně významné intenzity. Za provozu nebude v areálu využíváno zařízení identifikované jako významný zdroj vibrací do okolí. Potenciální vliv těžké dopravy bude omezen jejím směrováním mimo obytné území. Vliv vibrací lze proto hodnotit jako nevýznamný, nikoli však doslovně nulový.

Hodnocení záření je ve vztahu k okolnímu prostředí převážně správné. Při výstavbě se nepředpokládají relevantní zdroje ionizujícího ani neionizujícího záření. Za provozu nebudou používány zdroje ionizujícího záření. Laser třídy 4 na montážní lince je zdrojem neionizujícího optického záření, bude však umístěn uvnitř výrobního objektu a podléhá zvláštním požadavkům ochrany zdraví při práci. Vliv vůči okolí areálu lze proto hodnotit jako nevýznamný. Elektrická infrastruktura zahrnuje podzemní vedení VN a VVN, trafostanice a rozvodnu 110/22 kV. Dokumentace EIA neobsahuje výpočet elektrických a magnetických polí, vzhledem k umístění těchto zařízení a vzdálenosti obytné zástavby však není důvod očekávat významné působení mimo areál. Kategorický závěr o nulovém vlivu je vhodné vztahovat pouze k ionizujícímu záření, nikoli ke všem formám neionizujícího záření.

Problematika světelného znečištění je v dokumentaci zpracována podrobněji, než bývá u obdobných záměrů obvyklé. Správně jsou identifikovány hlavní mechanismy vzniku nežádoucího světla a možné vlivy na obyvatelstvo, biologickou rozmanitost a krajinu. Navržená opatření zahrnují směrování světla do dolního poloprostoru, stínění svítidel, nejnižší provozně možnou montážní výšku, použití zdrojů s náhradní teplotou chromatičnosti 2 700 K, omezení osvětlení po 22.30 hodině, minimalizaci osvětlení zelených ploch, omezení reklamního osvětlení a snížení odrazivosti fasád. Uvedená opatření odpovídají § 24 vyhlášky č. 146/2024 Sb., metodickému pokynu MŽP a doporučením ČSN 36 0459.

Dokumentace nicméně neobsahuje konkrétní světelnětechnický projekt ani výpočet rušivého světla. Závěr o nevýznamnosti vlivu je proto podmíněn skutečným zapracováním deklarovaných zásad do konečného návrhu. Zelený pás o šířce přibližně 50 m může šíření světla do okolní krajiny omezit až po dostatečném vzrůstu a zapojení vegetace. Nelze jej proto považovat za okamžitě plně účinné opatření. V období výstavby není vzhledem k vyloučení nočních prací důvod očekávat významné světelné znečištění, označení vlivu za nulový je však příliš kategorické. Přesnější je jeho hodnocení jako dočasného a nevýznamného.

Zápach není fyzikální charakteristikou v užším smyslu, dokumentace jej však v kapitole hodnotí. Obecné konstatování nulového vlivu je formulováno příliš absolutně. Z provozu lakoven, skladování chemických látek a automobilové dopravy mohou vznikat pachové vjemy, dokumentace však neidentifikuje technologii, která by měla způsobovat významné obtěžování zápachem mimo areál. S ohledem na uzavřené provádění technologických činností a odvádění vzdušiny řízenými výduchy lze vliv vůči obytné zástavbě hodnotit jako nevýznamný, nikoli nezbytně jako fyzikálně nulový.

Další významné fyzikální charakteristiky dokumentace neidentifikuje. Z technického řešení nevyplývá provoz zařízení, která by měla být významným zdrojem infrazvuku, ultrazvuku, tlakových rázů nebo odpadního tepla působícího mimo areál. Seismická aktivita Chebské pánve s referenčním zrychlením základové půdy agR = 0,06 g představuje vlastnost území a návrhovou podmínku stavby, nikoli vliv vyvolaný záměrem. Záměr nemá charakter činnosti, která by mohla ovlivnit přirozenou seismicitu oblasti.

Celkově lze kapitolu D.I.3 z hlediska volby základních metod, identifikace rozhodujících vlivů a převzetí výsledků odborných studií považovat za odborně použitelnou. Její závěry však nelze přijmout bez podmínek. Hodnocení hluku ze stavební činnosti je průkazné pouze pro konkrétně modelované stavební stavy. Hodnocení stacionárního provozního hluku je podrobně doloženo především pro první etapu. Neřeší konečné technické parametry rozvodny 110/22 kV a vyžaduje konkrétní opatření u objektu na pozemku parc. č. 59 a následné měření u objektů č. 4 a 5. Hodnocení dopravního hluku správně identifikuje další zhoršení již nadlimitní situace v ulici Pražská, jeho přijatelnost je však podmíněna realizací skutečně účinného protihlukového opatření a následným ověřením jeho účinku.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze správnost informací a hodnocení uvedených v kapitole D.I.3 hodnotit jako podmíněně akceptovatelnou.

Výsledný souhrnný vliv záměru na hlukovou situaci a další fyzikální a biologické charakteristiky je hodnocen jako málo významný nepříznivý a podmíněně akceptovatelný. Konkrétně je vliv v období výstavby hodnocen jako málo významný nepříznivý a dočasný a v období provozu jako málo významný nepříznivý a dlouhodobý, a to za předpokladu splnění stanovených podmínek.

Tato klasifikace reflektuje dočasnou hlukovou a vibrační zátěž během výstavby a dlouhodobé působení výrobních a technologických zdrojů, areálové dopravy, dopravy na veřejných komunikacích a venkovního osvětlení během provozu. Zohledňuje splnění hygienických limitů hluku při výstavbě a u většiny hodnocených objektů také při provozu. Podmíněná přijatelnost vychází z nutnosti vyřešit ochranu objektu č. p. 8 na pozemku parc. č. 59, posoudit hluk rozvodny 110/22 kV a dalších etap záměru, realizovat účinné protihlukové opatření v ulici Pražská a ověřit výslednou hlukovou situaci kontrolními měřeními. Ostatní fyzikální vlivy budou při dodržení navrženého technického řešení nevýznamné.

D.I.4 Vlivy na povrchové a podzemní vody

V kapitole jsou uvedeny následující závěry:

Vlivy na vodu v průběhu výstavby jsou minimální. Spotřeba vody pro sociální účely, resp. vznik splaškových vod je zanedbatelný. V průběhu stavby může dojít ke znečištění srážkových vod v důsledku splachu úkapů ropných látek pocházejících z netěsností motorů, převodových a rozvodových skříní dopravních prostředků, strojů a zařízení. Následným odtokem či vsakem takto znečištěných vod může dojít ke znečištění povrchových vod nebo ke gravitačnímu sestupu závadných látek do kvartérní zvodně. V obou případech se bude jednat o minoritní záležitost s neměřitelnou změnou v kvalitě povrchových nebo podzemních vod. Ke kontaminaci vod může dojít i v důsledku havárie na staveništi nebo v průběhu dopravy. Vlivy na vody v důsledku havárie lze omezit preventivními organizačními opatřeními (kontrola technického stavu zařízení, strojů a vozidel) a stanovením postupu pro případ havárie. Záměr výstavby SPP Cheb a potřebné infrastruktury lze z hlediska vlivů na povrchové a podzemní vody v době výstavby považovat za zanedbatelný.

V době provozu jsou vlivy záměru na povrchové a podzemní vody hodnoceny především ve vztahu k navrženému způsobu zásobování areálu vodou, odvádění splaškových vod, nakládání se srážkovými vodami a charakteru provozu budoucího výrobního areálu v rámci SPP Cheb.

Vliv na podzemní vody

V období provozu nebude záměr odebírat podzemní vody, neboť zásobování areálu bude zajištěno z veřejného vodovodního řadu, jehož kapacita je dostatečná. Nedojde tedy k přímému ovlivnění množství ani režimu podzemních vod v okolí lokality.

Významný vliv nepředstavují ani splaškové vody či technologické odpadní vody. Splaškové vody budou vypouštěny do splaškové kanalizace. Technologické odpadní vody budou podle kvality a splnění požadavků (limitů) kanalizačního řádu či individuálních požadavků provozovatele veřejné kanalizace vypouštěny do splaškové kanalizace nebo odváženy přímo k likvidaci jako odpadní vody, případně odpady. Vypouštění odpadních vod do vod podzemních je zakázáno. Vliv na podzemní vody bude z tohoto hlediska nulový.

Významným prvkem z hlediska vodního režimu území je navržený systém hospodaření se srážkovými vodami. V rámci areálu budou čisté srážkové vody ze střech objektů a předčištěné srážkové vody z areálových komunikací, manipulačních ploch a parkovišť odváděny do retenčně-vsakovacích nádrží, kde bude umožněno jejich postupné zasakování do horninového prostředí. Navržený systém je založen na principu maximálního zadržení srážkových vod v místě jejich dopadu a na podpoře jejich přirozené infiltrace do podzemních vod. Součástí řešení jsou retenčně-vsakovací nádrže s bezodtokovým objemem určeným pro vsakování a s regulovaným odtokem pouze pro objemy srážkových vod převyšující infiltrační schopnost území. Tyto nádrže (jedna pro 1. etapu záměru a jedna pro 2. a 3. etapu) budou situovány v severním zeleném pásu.

Vzhledem k relativně nízké propustnosti horninového prostředí (koeficient vsaku přibližně 2,6.10-6 m·s-1), rozloze území a míře zastavěnosti území nebude možné zasakovat veškeré srážkové vody pětiletého deště vznikající na zpevněných plochách areálu. Navržené řešení umožní částečné doplňování zásob podzemních vod a zmírnění negativních důsledků spojených se zvyšováním podílu nepropustných povrchů v území. Ve srovnání se stavem před realizací záměru však dojde ke snížení přirozené infiltrace v důsledku rozsáhlého zastavění a zpevnění ploch, což představuje trvalý negativní vliv na přirozený vodní režim území.

V případě, že by část dešťových vod v rámci 2. a 3. etapy byla zasakována v povodí řeky Odravy, bude nutné respektovat podmínku, která v povodí řeky Odravy připouští zasakování pouze čistých srážkových vod ze střech objektů. Zasakování předčištěných srážkových vod z areálových komunikací, parkovišť a manipulačních ploch bude muset být řešeno v povodí řeky Ohře.

Z hlediska kvality podzemních vod lze za potenciální zdroj rizika považovat manipulaci se závadnými látkami a provoz dopravní infrastruktury v areálu. Riziko kontaminace podzemních vod je

však minimalizováno technickým řešením záměru. Manipulace s chemickými látkami bude probíhat převážně uvnitř objektů nebo na zabezpečených plochách. Srážkové vody z parkovišť, komunikací a manipulačních ploch budou odváděny odděleným systémem chráněné kanalizace a před vypuštěním předčištěny v odlučovačích lehkých kapalin vybavených gravitačním, koalescenčním a sorpčním stupněm čištění, které budou garantovat koncentraci ropných látek na odtoku nižší než 0,2 mg/l. Tím bude významně omezeno riziko průniku ropných látek do horninového prostředí a podzemních vod.

Potenciální negativní ovlivnění kvality podzemních vod je spojeno především s mimořádnými situacemi, zejména haváriemi dopravních prostředků, poruchami technologických zařízení nebo úniky provozních kapalin. Pravděpodobnost vzniku těchto událostí je nízká a bude dále snižována souborem preventivních a havarijních opatření.

S ohledem na skutečnost, že část zájmového území se nachází v oblasti potenciálního ovlivnění vodního zdroje Nebanice, bude součástí provozu také systém monitoringu podzemních vod. Východně od SPP Cheb, ve směru proudění podzemní vody k vodnímu zdroji Nebanice, budou vybudovány monitorovací objekty umožňující pravidelnou kontrolu kvality podzemních vod. Monitoring bude zaměřen zejména na ukazatele související s případnou kontaminací ropnými látkami a dalšími látkami nebezpečnými vodám. Toto opatření umožní průběžně ověřovat účinnost navržených ochranných opatření a včas identifikovat případné změny kvality podzemních vod.

Celkově lze vliv provozu záměru na podzemní vody hodnotit jako mírně negativní, dlouhodobý a lokální. Negativní vliv souvisí především se změnou infiltračních poměrů v důsledku zastavění území – ten bude snížen retencí a zasakováním části dešťových vod přímo v území záměru. Riziko ovlivnění kvality podzemních vod je při navrženém technickém zabezpečení areálu, systému předčištění srážkových vod a realizaci monitoringu podzemních vod nízké a akceptovatelné.

Vliv na povrchové vody

Provoz záměru nebude spojen s přímým vypouštěním technologických ani splaškových odpadních vod do povrchových vod. Veškeré splaškové (a případně technologické odpadní vody vypouštěné do vod splaškových při splnění podmínek daných kanalizačním řádem) budou odváděny kanalizačním systémem mimo areál k dalšímu čištění na ČOV Cheb. Z tohoto důvodu se nepředpokládá významné ovlivnění kvality povrchových vod těmito zdroji.

Nejvýznamnější vazbou záměru na povrchové vody bude odvádění části srážkových vod do recipientu po jejich předchozí retenci a částečném vsakování. Navržený systém hospodaření se srážkovými vodami je založen na kombinaci retenčních a vsakovacích opatření, jejichž cílem je maximálně omezit objem a rychlost odtoku z území. Pouze srážkové vody, které nebude možné zasáknout, budou regulovaně odváděny do centrální dešťové kanalizace a následně do recipientu.

Odtok z území bude regulován na hodnotu maximálně 3 l/s/ha, což odpovídá požadavkům technických norem a umožňuje významně snížit vliv záměru na odtokové poměry v území. Ve srovnání s přímým odváděním srážkových vod bez retence dojde k podstatnému omezení kulminačních průtoků a snížení rizika hydraulického zatížení recipientu při přívalových srážkách.

Kvalita vypouštěných srážkových vod bude zabezpečena oddělením čistých a potenciálně kontaminovaných vod. Srážkové vody z komunikací, parkovišť a manipulačních ploch budou před vypuštěním předčištěny v odlučovačích lehkých kapalin s gravitačním, koalescenčním a sorpčním stupněm čištění, které budou garantovat koncentraci ropných látek na odtoku nižší než 0,2 mg/l. Tím bude zajištěno, že vypouštěné vody nebudou představovat významné riziko pro kvalitu povrchových vod.

Potenciální negativní vlivy na povrchové vody mohou vzniknout pouze v důsledku mimořádných situací spojených s havarijním únikem závadných látek. Vzhledem k navrženému technickému zabezpečení areálu, oddělenému systému kanalizace a navrženým havarijním opatřením, vč.

povinnosti zpracování a implementace plánu opatření pro případy havárie dle vyhlášky č. 450/2005 Sb. je pravděpodobnost takového ovlivnění nízká.

V rámci realizace záměru dojde k zániku drobných vodotečí IDVT10233980 a 10224556 (jedná se o meliorační strouhy, zvodnělé pouze periodicky a nevytvářející funkční nivu), které budou přeloženy do území jižního zeleného pásu po obvodu SPP Cheb. Koryto vodního toku bude realizováno přírodě blízkým způsobem, tedy bez opevnění, mělké a s meandry. Vodní tok je doporučeno revitalizovat dle platného standardu AOPK ČR „Revitalizace vodních toků a jejich niv“.

Koridor IS 9 (přípojka VN 22 kV) zasahuje do ostatních vodních linií IDVT 10224556, 10229221 a 10234043. Jedná se o meliorační strouhy, které jsou zavodněny jen v jarních měsících a nevytváří ekosystémy vodních toků. Koridor IS 4 (vodovodní řad) kříží Dolnodvorský potok IDVT 10236263, bezejmenný vodní tok IDVT 10224542 a ostatní vodní linii IDVT 10233980. Tyto zásahy jsou zanedbatelné, jelikož se buďto jedná o meliorační strouhy bez funkčního ekosystému, anebo tato křížení s technickou infrastrukturou již v současné době existují. Vodní toky v těchto místech nevytváří funkční nivy.

Vlivem realizace záměru dále dojde ke zrušení prameniště se dvěma tůněmi v remízu u komunikace do štěrkopískovny. Tůně v dotčené lokalitě plní ekostabilizační funkci a spolu s doprovodnou vegetací jsou biotopem rostlin a živočichů, včetně zvláště chráněných druhů. Tyto zásahy budou kompenzovány navrženými opatřeními.

Celkově lze vliv provozu záměru na povrchové vody hodnotit jako nevýznamný až mírně negativní. Navržený systém retence, vsakování a regulovaného odvádění srážkových vod významně omezuje negativní vlivy na hydrologický režim území a současně minimalizuje riziko zhoršení kvality povrchových vod.

Na základě samostatného předběžného Posouzení souladu záměru s cíli rámcové směrnice o vodách 2000/60/ES (DEKONTA, 06/2026) lze konstatovat, že posuzovaný záměr je při realizaci navržených technických, organizačních a monitorovacích opatření v souladu s cíli směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES. Realizací záměru nedojde ke zhoršení ekologického ani chemického stavu útvarů povrchových vod, ke zhoršení chemického nebo kvantitativního stavu útvarů podzemních vod ani k ohrožení dosažení environmentálních cílů stanovených v plánech povodí. Záměr respektuje požadavky na ochranu vodních zdrojů, podporuje retenci a vsakování srážkových vod a obsahuje odpovídající preventivní opatření proti havarijnímu znečištění. Z pohledu článku 4 směrnice 2000/60/ES lze proto konstatovat, že záměr je přípustný a není v rozporu s požadavky Rámcové směrnice o vodách.

V dalším stupni projektové přípravy bude zpracován podrobnější hydrologický posudek vlivu záměru na odtokové poměry v území.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Hodnocení vlivů na povrchové a podzemní vody v kapitole D.I.4 vychází z popisu hydrologických a hydrogeologických poměrů území, výsledků inženýrskogeologického a hydrogeologického průzkumu, hydrotechnického řešení první etapy a z přílohy č. 13, která posuzuje soulad záměru s cíli směrnice 2000/60/ES. Zvolený postup, založený na rozlišení fáze výstavby a provozu, povrchových a podzemních vod, kvantitativních a kvalitativních vlivů a havarijních rizik, je v základním členění správný. Vlastní hodnocení je však převážně kvalitativní a jeho vypovídací hodnota je omezena neúplností technického řešení druhé a třetí etapy a absencí souhrnného hydrologického, hydrogeologického a vodohospodářského posouzení celého záměru.

V rámci podkladů společnosti DEKONTA, a.s., obdržených dne 24. 9. 2026 na základě žádosti zpracovatele posudku ze dne 17. 9. 2026, viz samostatná příloha posudku, byla doložena úplná

závěrečná zpráva inženýrskogeologického, hydrogeologického a radonového průzkumu z března 2026, která zpřesňuje geologické a hydrogeologické poměry území a potvrzuje vzájemnou vazbu horninového prostředí, infiltrace a výskytu podzemních vod. Jílovité polohy charakterizuje jako poloizolátory až izolátory, zatímco písčité a štěrkovité polohy vytvářejí lokální kolektory. Souvislá hladina podzemní vody nebyla v území ověřena. Provedené vsakovací zkoušky dokládají možnost vsakování za použití retenčních prvků, zpráva však současně požaduje komplexní zhodnocení vsakovacích podmínek celého areálu a podrobnější průzkum v místech konkrétně navržených vsakovacích objektů.

Doložený průzkum nenahrazuje bilanční vyhodnocení změn infiltrace, povrchového odtoku, akumulace vody a evapotranspirace po realizaci všech etap záměru ani souhrnné posouzení konečného řešení hospodaření se srážkovými vodami pro celý areál. Výhrada posudku k absenci souhrnného hydrologického, hydrogeologického a vodohospodářského posouzení konečného řešení všech etap záměru proto zůstává zachována.

Vlivy výstavby jsou nesprávně souhrnně označeny za zanedbatelné pouze s odkazem na malou spotřebu vody pro sociální účely, omezenou produkci splaškových vod a nízké riziko úniků ropných látek. Takto formulované hodnocení nezohledňuje celý rozsah realizační fáze, která zahrnuje skrývku ornice, rozsáhlé terénní úpravy, výkopy a násypy, zhutnění budoucích zastavěných a zpevněných ploch, změnu povrchového a přípovrchového odtoku, přeložení periodicky zvodnělých vodních linií, křížení dalších vodních linií technickou infrastrukturou a zrušení prameniště se dvěma tůněmi. Tyto zásahy vzniknou již před či při realizaci záměru a nelze je věcně spojovat s hodnocením provozní fáze.

Převážně rovinatý charakter území sice omezuje riziko plošně rozsáhlé vodní eroze, nevylučuje však lokální erozi, rozplavování zemin a vznik vod s vysokým obsahem nerozpuštěných látek na svazích výkopů a násypů, deponiích zemin, v trasách technické infrastruktury a v místech soustředěného odtoku. Nezachycené vody mohou odvádět splaveniny do melioračních příkopů a odvodňovacích struh a jejich prostřednictvím dále směrem k Ohři nebo Odravě. Riziko bude nejvyšší po odstranění vegetačního a půdního krytu, před stabilizací upravených ploch a v přechodných stavebních stavech před dokončením retenčního a kanalizačního systému. Kapitola přitom neobsahuje konkrétní řešení dočasného hospodaření se srážkovými vodami pro jednotlivé fáze výstavby. Závěr o zanedbatelném vlivu proto není dostatečně podložen.

Identifikace možného znečištění povrchových a podzemních vod úkapy ropných látek a havarijními úniky ze stavební mechanizace je věcně správná. Odpovídající jsou rovněž obecně navržená preventivní opatření spočívající v kontrole technického stavu zařízení, strojů a vozidel a ve stanovení postupu pro případ havárie. Tvrzení, že případné znečištění bude představovat pouze minoritní záležitost s neměřitelnou změnou jakosti vod, však není odvozeno z množství a vlastností závadných látek, parametrů zemních prací, zabezpečení míst tankování a údržby ani z konkrétního vyhodnocení možných cest migrace. Zejména při úniku ve výkopu, v trase technické infrastruktury nebo v místě propustnější písčité či štěrkopísčité polohy nelze rychlejší průnik do mělké podzemní vody předem vyloučit.

Potenciální vliv mohou mít také demoliční materiály, stavební odpady a jemné podíly vznikající při drcení konstrukcí stávající komunikace. Při jejich odděleném soustřeďování, ochraně před nekontrolovaným splachem a využití pouze po ověření příslušných vlastností lze tento vliv účinně omezit. Plocha záměru není evidována jako kontaminované nebo potenciálně kontaminované místo a provedené rozbory zemin neprokázaly překročení posuzovaných limitů. S ohledem na omezený počet vzorků a celkový rozsah území však nelze zcela vyloučit lokální výskyt navážek, odpadů nebo drobného znečištění. Jejich odstraněním před zahájením zemních

prací bude omezeno riziko jeho rozvlečení nebo zapravení do násypů. Nejbližší evidovaná stará ekologická zátěž, bývalý Agrokombinát Cheb, nepředstavuje při předpokládaném směru proudění podzemních vod významný zdroj ohrožení lokality.

Správné je hodnocení, že během výstavby nebude docházet k přímému vypouštění odpadních vod do povrchových nebo podzemních vod a že splaškové vody pracovníků budou zachycovány v mobilních sanitárních zařízeních s následným vývozem, případně po zprovoznění příslušné infrastruktury odváděny do splaškové kanalizace. Tento dílčí závěr však nelze vztahovat na celkové vlivy výstavby na vody, které jsou určovány především změnou odtokových a infiltračních poměrů, zemními zásahy, nakládáním se srážkovými vodami a zásahy do stávajících vodních prvků.

Kapitola dále identifikuje přeložení vodních linií IDVT 10233980 a IDVT 10224556 do jižního zeleného pásu a jejich přírodě blízké provedení jako mělkých, neopevněných a směrově členitých koryt. Identifikována jsou rovněž křížení dalších vodních linií koridory technické infrastruktury. Přírodě blízké provedení přeložek a zachování průtočnosti dotčených linií představují odpovídající zmírňující opatření. Hodnocení však účinky přeložení vodních linií nepodrobuje samostatnému posouzení z hlediska změny jejich vodnosti, vedení odtoku, návaznosti na recipienty a dlouhodobé hydrologické a hydromorfologické funkčnosti. Samotná skutečnost, že jde převážně o periodicky zvodnělé meliorační strouhy bez funkčně vyvinutých niv, neznamená úplnou absenci jejich odvodňovací a hydrologické funkce.

Zrušení prameniště se dvěma tůněmi představuje přímý, trvalý a nevratný zánik stávající místní akumulace vody a změnu lokálního vodního režimu. Tůně a související vegetace plní současně retenční, ekostabilizační a biotopovou funkci. Navržené náhradní tůně, mokřady a přírodě blízké vodní plochy mohou tyto funkce částečně převzít, jejich účinnost však závisí na dostatečné, kvalitativně vyhovující a sezónně spolehlivé vodní dotaci. Kapitola neobsahuje výchozí vodní bilanci prameniště a tůní ani ověření dlouhodobé hydrologické funkčnosti náhradních prvků. Ekologické důsledky zásahu a opatření pro dotčené druhy jsou hodnoceny v části věnované biologické rozmanitosti, vodní bilance a dlouhodobá funkčnost náhradních vodních biotopů však musí být doloženy hydrologickým posouzením v navazující projektové přípravě.

Vliv výstavby na povrchové vody proto zpracovatel posudku nehodnotí jako zanedbatelný, ale jako dočasný, převážně lokální, mírně až středně negativní a technicky regulovatelný. Trvalou složku vlivu představují přeložení dotčených vodních linií a zánik prameniště a tůní. Významné ovlivnění Ohře, Odravy nebo vodní nádrže Jesenice se za předpokladu funkčního dočasného odvodnění, zachycování sedimentů, zabezpečeného nakládání se závadnými látkami a stavebními materiály, přírodě blízkého provedení přeložek a zajištění hydrologické funkčnosti náhradních vodních biotopů nepředpokládá. Vliv výstavby na podzemní vody lze za předpokladu zabezpečeného provádění zemních prací, kontroly případného čerpání vod ze stavebních jam, odborného posouzení hlubších zásahů a důsledné prevence havarijních úniků hodnotit jako dočasný, lokální a převážně mírně negativní.

Pro provozní fázi je správný závěr, že záměr nebude podzemní vody přímo ovlivňovat jejich odběrem, protože zásobování areálu bude zajištěno z veřejného vodovodu. Správně je navrženo také odvádění splaškových vod do veřejné kanalizace a nakládání s technologickými odpadními vodami podle jejich kvality, buď vypouštěním do splaškové kanalizace při splnění kanalizačního řádu a požadavků provozovatele, nebo jejich odděleným shromažďováním a předáváním oprávněné osobě jako odpadních vod, případně odpadů. Přímý vliv odpadních vod na podzemní vody lze vyloučit pouze za předpokladu řádné funkce a nepropustnosti kanalizačního systému,

důsledného oddělení splaškové, technologické a dešťové kanalizace a technicky zabezpečeného nakládání s technologickými vodami.

Kapitola správně identifikuje snížení přirozené infiltrace v důsledku rozsáhlého zastavění a zpevnění ploch jako trvalý negativní vliv na vodní režim území. Toto hodnocení odpovídá nízké propustnosti horninového prostředí a skutečnosti, že nebude možné zasakovat veškeré srážkové vody ze zpevněných ploch. Navržené retenčně-vsakovací řešení umožní částečné doplňování zásob podzemních vod a zmírní negativní důsledky nárůstu nepropustných povrchů, nevykompenzuje však plně omezení původně plošné infiltrace ani její nahrazení soustředěným vsakem v omezených částech areálu a regulovaným odtokem do Ohře. Výsledné hodnocení provozního vlivu na podzemní vody jako mírně negativního, dlouhodobého a lokálního je proto přiměřené. Tento závěr není v přímém rozporu s přílohou č. 13, která vylučuje pouze mechanismus vedoucí k významnému omezení přirozené obnovy podzemních vod. Míra snížení infiltrace, její prostorové přerozdělení a význam pro doplňování mělké podzemní vody však nejsou pro všechny etapy záměru kvantifikovány. Bez souhrnné vodní bilance proto nelze konečně potvrdit rozsah lokální změny infiltračních poměrů ani vyloučit lokální ovlivnění hladiny a směru proudění mělké podzemní vody v okolí soustředěného vsakování.

Kvantitativní hodnocení změny vodního režimu zůstává nedostatečné. Kapitola neobsahuje souhrnné porovnání infiltrace, výparu a povrchového a přípovrchového odtoku před realizací a po realizaci jednotlivých etap a výsledného stavu celého záměru, úplnou vodní bilanci ani ověření dlouhodobé funkčnosti vsakování. Podrobnější hydrotechnické řešení je doloženo pouze pro první etapu, zatímco konečné geometrické a technické řešení retenčně-vsakovacích objektů druhé a třetí etapy má být teprve stanoveno, byť rozsah nezpevněných ploch dílčím způsobem parametrizuje. Závěr o velikosti a významnosti vlivu proto nelze považovat za konečně ověřený pro záměr všech budoucích staveb v rámci areálu.

Navržená kombinace retence, vsakování a regulovaného odvádění nezasáknutelných srážkových vod je z vodohospodářského hlediska vhodná. Retenčně-vsakovací objekty umístěné v severním zeleném pásu, bezodtokové prostory určené pro vsakování a regulace odtoku na nejvýše 3 l/s/ha jsou způsobilé omezit kulminační průtoky a hydraulické zatížení recipientu. Dostatečnost systému však není doložena pro konečné řešení všech etap, souběh regulovaných odtoků ani pro překročení návrhové kapacity při přívalových srážkách. Vliv na průtokový režim Ohře proto nelze posuzovat pouze podle stanoveného specifického odtoku, ale podle kumulativního odtoku z jednotlivých etap a výsledného stavu celého areálu, kapacity navazující kanalizace a recipientu a bezpečného způsobu nakládání s vodami při překročení návrhových podmínek.

Správně je stanoveno, že v povodí Odravy lze zasakovat pouze čisté srážkové vody ze střech, zatímco vody z komunikací, parkovišť a manipulačních ploch mají být řešeny v povodí Ohře. Toto rozdělení omezuje riziko přenosu znečištění směrem k vodní nádrži Jesenice a vodnímu zdroji Jesenice - Nebanice. Jeho skutečná účinnost však bude záviset na konečném vymezení odvodňovaných ploch, rozvodnice, tras kanalizace a umístění retenčně-vsakovacích objektů pro druhou a třetí etapu.

Předčištění srážkových vod z dopravních a manipulačních ploch v odlučovačích lehkých kapalin s gravitačním, koalescenčním a sorpčním stupněm je odpovídajícím opatřením proti znečištění volnými ropnými látkami a částí nerozpuštěných látek. Deklarovaná koncentrace ropných látek na odtoku nižší než 0,2 mg/l představuje odpovídající návrhový parametr. Účinnost systému je však podmíněna správným dimenzováním, pravidelnou údržbou, včasným odstraňováním zachycených látek, kontrolou jednotlivých kanalizačních větví a možností jejich uzavření při havárii.

Odlučovače lehkých kapalin nicméně neodstraňují rozpuštěné soli a neřeší chloridy ze zimní údržby rozsáhlých komunikací, parkovišť a manipulačních ploch. Chloridy mohou být odváděny do povrchového recipientu nebo při vsakování pronikat do horninového prostředí a mělkých podzemních vod. Způsob zimní údržby, druh a rozsah používání posypových materiálů, nakládání s odklízeným sněhem ani opatření k omezení průniku chloridů do zasakovaných vod nejsou v hodnocení rozpracovány. Vzhledem k rozsahu zpevněných ploch, umístění záměru v CHOPAV a předpokládanému směru proudění podzemních vod jde o relevantní cestu možného ovlivnění kvality vod, která musí být řešena v navazující projektové přípravě a zahrnuta do monitoringu.

V rámci podkladů společnosti DEKONTA, a.s., obdržených dne 24. 9. 2026 na základě žádosti zpracovatele posudku ze dne 17. 9. 2026, viz samostatná příloha posudku, bylo na základě informace investora doplněno, že sníh a námraza mají být přednostně odstraňovány mechanicky, při potřebě posypu mají být upřednostněny inertní materiály následně odstraněné úklidem a sběrem a materiály na bázi solí mají být používány pouze v extrémních podmínkách. Takto deklarovaný provozní přístup může riziko vnosu chloridů významně omezit, nebyl však součástí dokumentace ani jejího hodnocení. Je proto vhodné jej převést do konkrétního provozního opatření a zahrnout používání chloridových posypových materiálů mezi skutečnosti sledované v rámci monitoringu podzemních vod.

Technické zabezpečení provozů se závadnými látkami je jinak koncepčně správné. Manipulace s chemickými látkami má probíhat převážně uvnitř objektů nebo na zabezpečených plochách, rizikové kapaliny mají být skladovány v zastřešených a nepropustných prostorech se záchytnými jímkami, chemicky odolnými povrchy a detekcí úniku, potrubní rozvody mají být vedeny v kontrolovatelných kolektorech a rizikové kanalizační větve mají být uzavíratelné. Tato opatření významně snižují pravděpodobnost průniku závadných látek do povrchových a podzemních vod. Zbytkové riziko zůstává spojeno zejména se stáčením, dopravními nehodami, poruchami technologických zařízení, nakládáním s IBC kontejnery, selháním zabezpečení nebo souběhem havárie se srážkovou situací.

Samostatným havarijním scénářem jsou kontaminované hasební vody. Jejich zachycení v nepropustných jímkách, montážních jámách a uzavíratelných částech kanalizačního systému je vhodným ochranným opatřením. Kapitola však nedokládá bilanci kontaminovaných hasebních vod pro rozhodující požární scénáře ani ověření, že kapacita havarijní retence odpovídá objemu použitého hasiva a případnému souběhu se srážkovou vodou. Závěr o přijatelnosti tohoto rizika je proto podmíněn kapacitním ověřením záchytných prostorů a zabráněním odtoku hasebních vod do dešťové nebo veřejné kanalizace.

V rámci podkladů společnosti DEKONTA, a.s., obdržených dne 24. 9. 2026 na základě žádosti zpracovatele posudku ze dne 17. 9. 2026, viz samostatná příloha posudku, zpracovatelé dokumentace EIA uvedli, že odlučovače lehkých kapalin, uzavírací prvky kanalizačních stok a záchytné prostory tvořené nepropustnými podlahami se zvýšenými prahy nebo podzemními jímkami jsou v současné fázi navrženy pouze koncepčně. Jejich konkrétní umístění, geometrie a objemy mají být stanoveny v dokumentaci pro povolení záměru společně s požárně bezpečnostním řešením a systémem požárního zabezpečení. Reakce tedy potvrzuje, že konkrétní využitelný objem havarijní retence ani jeho dostatečnost pro rozhodující scénáře dosud doloženy nebyly. Výhrada posudku a požadavek na kapacitní ověření záchytných prostorů proto zůstávají zachovány.

Monitoring podzemních vod ve směru jejich proudění k vodnímu zdroji Jesenice - Nebanice představuje vhodné a vzhledem k umístění záměru potřebné kontrolní opatření. Kapitola však neuvádí počet, polohu, hloubku a konstrukci monitorovacích objektů, sledované

hydrogeologické kolektory, úplný rozsah kvalitativních a kvantitativních ukazatelů, četnost odběrů, délku sledování výchozího stavu, způsob vyhodnocení výsledků ani varovné a zásahové hodnoty. Nelze proto ověřit reprezentativnost monitorovací sítě ani její schopnost odlišit případný vliv záměru od stávajícího nevyhovujícího chemického stavu svrchního útvaru podzemních vod a od jiných zdrojů znečištění. Z dokumentace EIA zároveň není zřejmé, zda se na hodnocení podílela osoba s příslušnou autorizací v oboru hydrogeologie. Vzhledem k tomu se zpracovatel posudku domnívá, že projekt monitoringu by měl být proto zpracován osobou s odbornou způsobilostí v oboru hydrogeologie a souvisejících a musí zahrnovat období před zahájením výstavby, průběh výstavby i provoz jednotlivých etap včetně dalších podrobností.

V rámci podkladů společnosti DEKONTA, a.s., obdržených dne 24. 9. 2026, byl návrh monitoringu částečně konkretizován dle předběžného návrhu investora, a to pro první etapu čtyři vystrojené monitorovací vrty při její východní hranici, do hloubky přibližně 15 m, s odběry dvakrát ročně a se sledováním uhlovodíků C10–C40, BTEX, etylenglykolu, propylenglykolu a základního chemického rozboru vody. Případné další linie vrtů mají být řešeny při povolování druhé a třetí etapy. První odběr má být podle poskytnuté reakce proveden až při zprovoznění výroby. Způsob vyhodnocování výsledků a kritéria pro nápravná opatření mají být teprve stanoveny v navazující dokumentaci. Doložené informace však představují pouze dílčí zpřesnění monitorovacího záměru oznamovatele bez řádného odůvodnění, které neodstraňují potřebu odborného návrhu monitorovací sítě, zachycení skutečného výchozího stavu před zahájením výstavby a stanovení varovných a zásahových hodnot. Zpracovatel posudku tedy navrhuje podrobnější rozpracování a doložení projektu monitoringu oproti dokumentaci EIA.

Zvláštní pozornost vyžaduje vodní zdroj Jesenice - Nebanice, jehož ochranné pásmo II. stupně v zóně 4 sousedí se severním a východním okrajem lokality a k němuž směřuje předpokládané proudění podzemních vod. Záměr nebude spojen s odběrem podzemní vody ani s přímým vypouštěním odpadních vod do ochranného pásma. Nepřímé riziko však může vzniknout migrací látek obsažených ve vsakovaných vodách. Při oddělení čistých a potenciálně znečištěných srážkových vod, vyloučení zasakování vod z dopravních a manipulačních ploch v povodí Odravy, funkčním předčištění, regulaci zimní údržby, technickém zabezpečení nakládání se závadnými látkami a odpovídajícím monitoringu lze běžné provozní riziko pro vodní zdroj hodnotit jako nízké.

Hodnocení vztahu záměru k ochrannému pásmu IIB přírodních léčivých zdrojů Františkových Lázní je obsaženo v kapitole D.I.6 Vlivy na přírodní zdroje a je proto posouzeno v příslušné části posudku. Pro hodnocení kapitoly D.I.4 je podstatné, že neuvedení maximálních hloubek stavebních jam, pilot, retenčních objektů, kanalizačních staveb a dalších zemních zásahů omezuje také obecné posouzení možného ovlivnění hydrogeologických poměrů a podzemních vod. Samotné omezení zemních prací do hloubky 30 m podle územního plánu proto nemůže nahrazovat vymezení skutečných parametrů zakládání a odborné posouzení případných hlubších zásahů.

Závěr o nezhoršení stavu dotčených vodních útvarů a souladu s článkem 4 směrnice 2000/60/ES je převzat z přílohy č. 13. Vymezení dotčených útvarů povrchových a podzemních vod je správné, konkrétní údaje o jejich nevyhovujících ukazatelích se však částečně liší od dostupných listů hodnocení vodních útvarů pro období 2021–2027 a příloha jednoznačně nerozlišuje údaje z těchto listů od výsledků provozního monitoringu za období 2023–2024. Příloha se dále systematicky nezabývá relevantními opatřeními platného plánu povodí. Tyto nedostatky nezpochybňují základní identifikaci vodních útvarů ani koncepční přijatelnost navrženého nakládání s vodami, omezují však přezkoumatelnost konečného závěru o souladu záměru s jejich environmentálními cíli. Tento závěr lze proto považovat za doložený pouze v

obecné a koncepční rovině a jeho konečné potvrzení je podmíněno dopracováním technického řešení jednotlivých etap a ověřením hydrologických a hydrogeologických předpokladů.

Správně je požadováno zpracování podrobnějšího hydrologického posouzení odtokových poměrů v navazující projektové přípravě, jeho potřebný rozsah však dokumentace blíže nevymezuje. Dokumentace současně označuje tento požadavek za podmínku vyplývající z platné legislativy. Právní předpisy obecně vyžadují vyhodnocení vlivu stavby na odtokové poměry a doložení odpovídajícího řešení hospodaření se srážkovými vodami, nikoliv vždy zpracování samostatného dokumentu označeného jako hydrologický posudek. Jeho pořízení proto není obecně předepsanou formou splnění těchto požadavků, v případě posuzovaného záměru je však vzhledem k jeho rozsahu, etapizaci, míře zastavění, nepříznivým vsakovacím poměrům a neúplnosti technického řešení nezbytným odborným podkladem.

Potřeba tohoto posouzení vyplývá rovněž z podmínek formulovaných ve studii SEA ke Změně č. 19 Územního plánu města Cheb. Studie SEA upozornila na změnu přípovrchového a mělkého podzemního odtoku a požadovala, aby hospodaření se srážkovými vodami v maximální možné míře napodobovalo přirozené odtokové charakteristiky lokality před urbanizací a před odvodněním provedeným pro zemědělské využití. Doporučila podporu výparu, vsakování a zpomaleného odtoku, důsledné oddělení čistých a znečištěných srážkových vod a řešení umístění a funkčnosti ochranné a izolační zeleně na základě hydrologického modelu. Bez znalosti množství srážkových vod odváděných ze střech a zpevněných ploch, kapacity stávajícího prameniště a účinnosti navrhovaných opatření přitom nebylo možné dostatečnost řešení ověřit. Tvrzení, že všechny podmínky SEA byly v navazujících procesech dodrženy, proto není ve vztahu k požadovanému hydrologickému modelování a ověření funkčnosti zeleného pásu dostatečně doloženo pouze odkazem na studii proveditelnosti a urbanistickou studii.

Hydrologické posouzení musí pro jednotlivé etapy i výsledný stav celého záměru vycházet z plošné bilance střech, komunikací, parkovišť, manipulačních ploch, zeleně a ostatních propustných a nepropustných povrchů. Musí porovnat vodní bilanci, infiltraci, výpar a přípovrchový a povrchový odtok před realizací a po realizaci jednotlivých etap a celého areálu, včetně kumulativního účinku všech etap. Současně musí stanovit množství a jakost srážkových vod z jednotlivých typů ploch, ověřit jejich oddělení podle míry znečištění a potvrdit kapacitu a dlouhodobou funkčnost retenčních, vsakovacích a regulačních objektů, navazující kanalizace a recipientu při běžných, návrhových i přívalových srážkách. Dále musí ověřit hydrologický přínos ochranného a izolačního zeleného pásu a ostatních ploch zeleně, důsledky zrušení prameniště a tůní, vodní režim náhradních biotopů a případnou potřebu, množství, jakost, sezónní dostupnost a provozní spolehlivost jejich náhradní vodní dotace. Výsledné řešení musí být porovnáno s relevantními požadavky studie SEA a musí doložit způsob jejich splnění a účinnost přijatých opatření.

Uvedené hodnocení mohlo být alespoň pro první etapu a v rámcovém rozsahu také pro navazující etapy součástí dokumentace EIA, protože základní plošné parametry záměru, předpokládaný rozsah zastavěných a zpevněných ploch a základní koncepce hospodaření se srážkovými vodami jsou již známy. Jeho absence však podle zpracovatele posudku nepředstavuje opomenutí možného významného negativního vlivu na životní prostředí, který by nebyl v dokumentaci vůbec identifikován. Dokumentace změnu infiltračních a odtokových poměrů rozpoznává, připouští trvalé snížení přirozené infiltrace, identifikuje možné zdroje znečištění a navrhuje základní systém retence, vsakování, předčištění a regulovaného odtoku. Nedostatek spočívá především v nedostatečné kvantifikaci, ověření účinnosti navržených opatření a dopracování řešení pro další etapy. Zpracovatel posudku proto pouze z tohoto důvodu dokumentaci nevrací k doplnění, v podmínkách závazného stanoviska však požaduje doložení

řádného hydrologického posouzení a konečného vodohospodářského řešení příslušné etapy, včetně vyhodnocení jejího kumulativního působení se všemi dříve povolenými etapami.

Celkově lze konstatovat, že kapitola správně identifikuje hlavní mechanismy možného ovlivnění povrchových a podzemních vod, zejména změnu srážkoodtokového a infiltračního režimu, potřebu retence a regulovaného odtoku, rizika spojená se srážkovými vodami z dopravních a manipulačních ploch, nakládání se splaškovými a technologickými odpadními vodami a havarijní rizika. Správně připouští trvalé snížení přirozené infiltrace a hodnotí provozní vliv na podzemní vody jako mírně negativní, dlouhodobý a lokální. Zvolené základní metody hodnocení jsou přijatelné, vlastní posouzení je však převážně kvalitativní a pro celý záměr není dostatečně podloženo konečnými technickými, hydrologickými a hydrogeologickými parametry.

Za nedořešené je nutné považovat zejména vlivy jednotlivých stavebních stavů, vodohospodářské řešení druhé a třetí etapy, souhrnnou změnu infiltrační a odtokové bilance, dlouhodobou funkčnost vsakování, kapacitu navazující kanalizace a recipientu, zimní údržbu zpevněných ploch, bilanci kontaminovaných hasebních vod, konkrétní návrh monitoringu podzemních vod, dlouhodobé účinky přeložení vodních linií, hydrologickou funkčnost náhradních vodních biotopů a úplné doložení souladu s environmentálními cíli a relevantními opatřeními platného plánu povodí. Závěry kapitoly jsou proto použitelné pro identifikaci směru, charakteru a rámcové významnosti vlivů, nikoliv jako konečné ověření jejich velikosti a přijatelnosti pro všechny etapy záměru.

Správnost informací a závěrů kapitoly lze hodnotit jako podmíněně akceptovatelnou. Uvedené nedostatky nemění základní identifikaci očekávaných vlivů ani samy o sobě neprokazují vznik významného negativního vlivu. Jejich odstranění je však nezbytné pro potvrzení navrženého technického řešení a výsledné klasifikace vlivů v navazujících řízeních.

Výsledný souhrnný vliv záměru na povrchové a podzemní vody je hodnocen jako málo významný nepříznivý a akceptovatelný, konkrétně jako středně významný nepříznivý a převážně dočasný, avšak s dílčími trvalými složkami vznikajícími již během realizace, a jako nevýznamný až málo významný nepříznivý a trvalý po uvedení záměru do provozu, a to za předpokladu splnění stanovených podmínek.

Tato klasifikace reflektuje trvalou změnu srážkoodtokových a infiltračních poměrů, přeložení vodních linií, zánik prameniště a tůní a riziko kontaminace vod. Při splnění stanovených podmínek, zejména doložení hydrologického posouzení a konečného vodohospodářského řešení jednotlivých etap, sjednocení plošných bilancí a hydrotechnických parametrů, ověření klimatické odolnosti systému a místních podmínek vsakování, odborném a správním posouzení hlubších zemních zásahů, respektování ochranného režimu přírodních léčivých zdrojů při zimní údržbě, monitoringu podzemních vod a kapacitně ověřeném havarijním zabezpečení odvodnění a nakládání se závadnými látkami budou změny vodního režimu a rizika znečištění omezeny na přijatelnou míru bez významného zhoršení stavu dotčených útvarů povrchových a podzemních vod.

D.I.5. Vlivy na půdu

V kapitole jsou uvedeny následující závěry:

Vlivy záměru na půdu jsou hodnoceny souhrnně, neboť rozhodující dopady souvisejí především s přípravou území a následnou trvalou změnou jeho využití.

Zájmové území budoucího Strategického podnikatelského parku Cheb je tvořeno převážně zemědělskou půdou, pouze okrajově zasahuje do ostatních ploch, zejména ploch ostatních komunikací. Na základě pedologického průzkumu (VÚMOP, 05/2026) bylo zjištěno, že se v území nevyskytují

mimořádně kvalitní ani jinak zvláště chráněné zemědělské půdy. Dotčené pozemky jsou zařazeny převážně do III. až V. třídy ochrany zemědělského půdního fondu. Nejvíce zastoupenou bonitovanou půdně ekologickou jednotkou je BPEJ 5.53.01, okrajově jsou zastoupeny rovněž BPEJ 5.47.00 a 5.67.01. Převládajícími půdními typy jsou pseudogleje modální, pseudogleje luvické a lokálně gleje a fluvizemě. Jedná se převážně o půdy středně humózní, hluboké a středně těžké s těžší spodinou. Půdy vykazují známky periodického zamokření a hydromorfismu, přičemž zejména v severní části území byly identifikovány podmáčené a obtížně obdělávatelné pozemky. Území je převážně rovinaté se svažitostí do 3° a není významně ohroženo vodní ani větrnou erozí. Potenciální zranitelnost půd vůči acidifikaci odpovídá vyšší střední úrovni (4. stupeň ze šesti).

Po obvodu SPP Cheb je navržen veřejně přístupný pás izolační zeleně o šířce přibližně 50 m a rozloze 22,81 ha. Půda v této ploše ztratí pouze produkční funkci, ale její další mimoprodukční funkce budou zachovány a technicky podpořeny.

Nejvýznamnějším vlivem záměru bude trvalé odnětí pozemků ze zemědělského půdního fondu a s tím související ztráta jejich produkční funkce. Celkový rozsah trvalého záboru zemědělské půdy činí přibližně 1 055 239 m² v rámci všech tří etap výstavby SPP Cheb. Současně bude v omezeném rozsahu realizováno dočasné odnětí půdy ze ZPF v souvislosti s výstavbou potřebné infrastruktury.

K nezbytnosti uvedeného zásahu do ochrany zemědělského půdního fondu lze uvést, že zájmové území je vymezeno v zásadách územního rozvoje Karlovarského kraje již od roku 2018 a v územním plánu města Cheb od roku 2020 pro účely vybudování Strategického podnikatelského parku Cheb II (SPP Cheb II) na parcele č. 1212/1 v k. ú. Dřenice u Chebu [651079]. Z uvedeného je zřejmé, že nezbytnost určení předmětné zemědělské půdy k plánovanému funkčnímu využití byla předmětem zkoumání příslušných orgánů státní správy na úseku ochrany ZPF již ve fázi územního plánování a pro daný účel byla těmito orgány odsouhlasena. Rovněž s ohledem na skutečnost, že posuzovaný záměr byl v souladu se zákonem č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby strategicky významné infrastruktury, klasifikován jako strategická investiční stavba, je zřejmé, že nezbytnost určení zemědělské půdy k jinému, než zemědělskému účelu byla dostatečně prokázána. Záměr tak neodporuje zásadám plošné ochrany ZPF ve smyslu ust. § 4 zákona č. 334/1992 Sb. o ochraně zemědělského půdního fondu.

Před zahájením stavebních prací bude provedena skrývka humózního horizontu půdy v rozsahu odpovídajícím plochám určeným pro výstavbu objektů, komunikací, zpevněných ploch a související infrastruktury. Skrývka bude realizována v souladu s podmínkami souhlasu k odnětí půdy ze ZPF a požadavky zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů.

Odstranění orniční vrstvy představuje významný zásah do půdního prostředí, neboť dochází k přerušení přirozených půdotvorných procesů a ke ztrátě produkční funkce půdy. Negativní dopady budou zmírněny oddělenou skrývkou ornice a jejím následným hospodárným využitím. Skrývaná ornice bude deponována na předem vymezených plochách a chráněna před znehodnocením, zhutněním, erozí a zaplevelením. Významná část skrytých zemin bude využita při realizaci vegetačních a sadových úprav v areálu. V rámci první etapy záměru se předpokládá využití přibližně 96 914 m³ ornice přímo v zájmovém území. Zbývající objem bude využit mimo lokalitu v rámci pozemků zemědělského půdního fondu po domluvě s majiteli okolních zemědělských ploch.

Součástí přípravy území budou rozsáhlé hrubé terénní úpravy (HTÚ), jejichž cílem je vytvoření vhodných podmínek pro realizaci stavebních objektů, objektů dopravní a technické infrastruktury. HTÚ budou zahrnovat výkopy, násypy a přesuny zemních hmot v rámci staveniště. Tyto činnosti budou spojeny s dočasným narušením půdního pokryvu a změnou stávající morfologie terénu.

V průběhu realizace HTÚ může docházet ke zhutnění půd vlivem pohybu těžké stavební mechanizace, zejména v prostoru zařízení staveniště, manipulačních ploch a deponií zemin. Současně lze lokálně očekávat zvýšené riziko vodní a větrné eroze obnažených povrchů, zejména při nepříznivých

klimatických podmínkách. Tato rizika budou minimalizována vhodnou organizací výstavby, etapizací zemních prací, omezením rozsahu otevřených ploch a zatravněním případných deponií ornice.

Z hlediska kvality půd představují zemní práce potenciální riziko havarijních úniků pohonných hmot, maziv nebo hydraulických kapalin ze stavebních mechanismů. Jedná se o běžné riziko spojené se stavební činností, jehož význam bude snižován dodržováním provozních a havarijních předpisů, pravidelnou kontrolou technického stavu mechanizace a vybavením staveniště prostředky pro okamžitou likvidaci případných úniků.

Možné ovlivnění kvality půdy lze v omezené míře spojovat rovněž s provozem průmyslového parku. Avšak manipulace se závadnými látkami bude probíhat převážně uvnitř objektů nebo na technicky zabezpečených plochách, čímž bude riziko kontaminace půd významně omezeno. Potenciální negativní vlivy jsou spojeny především s mimořádnými situacemi, zejména haváriemi dopravních prostředků nebo úniky provozních kapalin. Pravděpodobnost vzniku těchto událostí je nízká a bude dále snižována souborem preventivních a havarijních opatření. Komunikace a parkoviště budou tvořeny nepropustnými povrchy, vyspádované do dešťové kanalizace opatřené odlučovači lehkých kapalin vybavenými gravitačním, koalescenčním a sorpčním stupněm čištění, které budou garantovat koncentraci ropných látek na odtoku nižší než 0,2 mg/l.

Pozitivním prvkem z hlediska ochrany půdního prostředí je návrh rozsáhlých ploch zeleně včetně izolačních vegetačních pásů po obvodu areálu. Tyto plochy umožní částečné zachování infiltračních funkcí území, zmírnění negativních důsledků spojených se zvyšováním podílu zpevněných ploch a vytvoření podmínek pro rozvoj náhradního vegetačního pokryvu.

Celkově lze vlivy záměru na půdu hodnotit jako negativní, dlouhodobé a nevratné. Rozhodujícím faktorem je rozsáhlý trvalý zábor zemědělské půdy a související změna využití území ze zemědělsky obhospodařované krajiny na průmyslově využívané území. Významnost tohoto vlivu je dána především jeho rozsahem. Na druhou stranu je třeba zohlednit, že záměr nezasahuje do půd nejvyšší bonity ani do zvláště chráněných půdních zdrojů a dotčené pozemky náleží převážně do III. až V. třídy ochrany ZPF. Jedná se o vliv předvídatelný, legislativně regulovaný a částečně zmírnitelný navrženými opatřeními, zejména v oblasti nakládání se skrývanými zeminami, organizace zemních prací a realizace vegetačních úprav.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Hodnocení vlivů záměru na půdu vychází z relevantních údajů o rozsahu trvalého a dočasného záboru zemědělského půdního fondu, bonitovaných půdně ekologických jednotkách, třídách ochrany ZPF, půdních typech, mocnosti humózního horizontu a základních fyzikálních vlastnostech dotčených půd. Výchozí charakteristika půdního prostředí je založena zejména na pedologickém průzkumu VÚMOP z května 2026, který zahrnoval rekognoskaci území a 68 vpichovaných půdních sond. Rozsah průzkumu lze pro účely dokumentace EIA považovat za odpovídající charakteru a plošnému rozsahu záměru. Jeho závěry zpracovatel posudku nepřezkoumává ani nezpochybňuje. Správně jsou identifikovány dominantní BPEJ 5.53.01 a okrajově zastoupené BPEJ 5.47.00 a 5.67.01, příslušnost převážné části dotčených půd ke III. třídě ochrany ZPF a pouze okrajové zastoupení V. třídy ochrany. Rovněž popis pseudoglejových a glejových půd, jejich hydromorfismu, periodického zamokření, nižší produkční hodnoty a nízkého výchozího erozního ohrožení odpovídá informacím obsaženým v dokumentaci.

Za nevhodně formulované je však nutné považovat konstatování, že se v území nevyskytují „mimořádně kvalitní ani jinak zvláště chráněné zemědělské půdy“. Zemědělská půda zařazená do ZPF je předmětem zákonné ochrany bez ohledu na její třídu ochrany. Věcně přesné je pouze konstatování, že záměr nezasahuje do půd I. ani II. třídy ochrany a dotýká se převážně půd III. třídy ochrany a okrajově půd V. třídy ochrany. Nižší produkční hodnota a nižší stupeň ochrany

snižují relativní závažnost záboru z hlediska bonity, nezpochybňují však význam plošné ztráty více než 105 ha zemědělské půdy.

Metodicky správné je vymezení trvalého odnětí půdy ze ZPF jako rozhodujícího vlivu záměru. Celkový trvalý zábor 1 055 239 m², z toho 686 760 m² pro první etapu a související technickou a dopravní infrastrukturu, představuje rozsáhlou změnu využití souvislého území z intenzivně obhospodařované orné půdy na průmyslový areál. Kapitola správně spojuje tento vliv se ztrátou produkční funkce a hodnotí jej jako dlouhodobý a nevratný. Její hodnocení je však v tomto směru poněkud zúžené, protože na zastavěných a zpevněných plochách nepůjde pouze o ztrátu produkční funkce, ale také o úplnou nebo zásadní ztrátu zejména funkcí infiltračních, retenčních, biologických a půdotvorných. Při úplném rozvoji areálu mají zastavěné plochy dosáhnout 25,84 ha a zpevněné plochy 43,29 ha, takže omezení mimoprodukčních funkcí půdy bude představovat podstatnou součást výsledného vlivu.

Tvrzení kapitoly, podle něhož půda v obvodovém izolačním zeleném pásu ztratí pouze produkční funkci, zatímco všechny její ostatní mimoprodukční funkce budou zachovány a technicky podpořeny, je příliš kategorické. Na části zeleného pásu mají být umístěny retenčně-vsakovací nádrže, podzemní inženýrské sítě, stezky a další prvky infrastruktury. Také provedení vegetačních, terénních a vodohospodářských úprav může změnit půdní profil, míru zhutnění, odtokové a infiltrační poměry i charakter vegetačního krytu. Rozsáhlé plochy zeleně nepochybně zmírní ztrátu půdních funkcí v území a umožní zachování nebo postupnou obnovu části funkcí retenčních, infiltračních, biologických a vegetačních, nelze však bez podrobnějšího rozlišení jednotlivých ploch předpokládat úplné zachování všech mimoprodukčních funkcí půdy.

Kapitola správně identifikuje skrývku humózního horizontu, její oddělené uložení a hospodárné využití jako základní opatření ke zmírnění vlivu. Uvedené objemy odpovídají dokumentaci, tedy 206 028 m³ ornice v první etapě a přibližně 316 572 m³ v celém rozsahu SPP Cheb, přičemž 96 914 m³ má být v první etapě využito přímo v areálu. Správně je rovněž upozorněno na potřebu ochrany deponované ornice před zhutněním, erozí, zaplevelením a jiným znehodnocením. Pro zbývajících přibližně 109 114 m³ ornice z první etapy zatím nejsou určeny konkrétní cílové pozemky ani podmínky rozprostření. Jejich doložení v rámci žádosti o odnětí půdy ze ZPF zpracovatel posudku s ohledem na stupeň přípravy záměru akceptuje, neboť dokumentace EIA stanoví základní způsob hospodárného využití ornice v dostatečném rozsahu. Oddělená skrývka a následné využití ornice nicméně pouze zmírňují ztrátu svrchní kulturní vrstvy půdy, nemohou však nahradit zachování přirozeně vyvinutého půdního profilu v původním místě ani kompenzovat samotný trvalý zábor

Za nedostatečně přesné je nutné považovat také označení důsledků hrubých terénních úprav (HTÚ) pouze za „dočasné narušení půdního pokryvu“. HTÚ budou zahrnovat rozsáhlé výkopy, násypy, přesuny zemin, změnu morfologie terénu a v zatížených konstrukcích také úpravu podmínečně vhodných zemin cementovým pojivem. V plochách budoucích staveb, komunikací a dalších zpevněných povrchů budou důsledky HTÚ trvalé. Dočasný charakter budou mít pouze některé vlivy na pracovních plochách, deponiích a v koridorech infrastruktury, které budou po dokončení stavby rekultivovány. Kapitola měla proto rozlišit mezi trvalou destrukcí půdního profilu na zastavěných a zpevněných plochách a dočasným narušením půdy na plochách určených k obnovení nebo vegetačním úpravám.

Identifikace rizika zhutnění půd pohybem stavební mechanizace je správná, avšak jeho hodnocení není plně rozvedeno s ohledem na konkrétní vlastnosti dotčených půd. Pseudoglejové a glejové půdy se známkami hydromorfismu a periodického zamokření budou při zvýšené vlhkosti citlivé k poškození struktury a podorničí. Na dočasně dotčených plochách proto nemusí být dostatečné pouze zpětné rozprostření ornice. Podle rozsahu zhutnění může

být nutné rovněž hloubkové kypření podloží a další technická a biologická rekultivace. Za vhodné by bylo také výslovně uvést omezení pojezdu techniky na vymezené koridory a přizpůsobení zemních prací skutečným vlhkostním podmínkám půdy. Tato doplnění nemění celkový závěr hodnocení, jsou však významná pro zajištění skutečné obnovy dočasně dotčených ploch.

Hodnocení dočasného zvýšení vodní a větrné eroze obnažených ploch a deponií je věcně správné. Kapitola odpovídajícím způsobem rozlišuje nízké erozní ohrožení území za stávajícího stavu a dočasné zvýšení rizika během výstavby. Navržená opatření spočívající v etapizaci zemních prací, omezení rozsahu otevřených ploch a zatravnění deponií jsou vhodná. S ohledem na rozsah HTÚ a množství přemísťovaných zemin je však nutné tato opatření chápat jako závazné organizační a technické požadavky, nikoli pouze jako obecné předpoklady. Významná bude zejména ochrana deponií proti rozplavování a odnosu jemných částic, zamezení zanášení odvodňovacích prvků a průběžná stabilizace ploch, na nichž byly zemní práce dokončeny.

Rizika kontaminace půdy při výstavbě a provozu jsou identifikována správně. Kapitola odpovídajícím způsobem uvádí možné úniky pohonných hmot, olejů a hydraulických kapalin ze stavební mechanizace a při provozu také rizika spojená se skladováním, přečerpáváním a používáním závadných látek. Z dokumentace vyplývá rozsáhlé technické zabezpečení skladů, zásobníků, stáčecích míst, potrubních rozvodů, manipulačních ploch, odpadového hospodářství a systému záchytu kontaminovaných hasebních vod. Při řádném provedení, kontrole a údržbě těchto prvků lze riziko kontaminace půdy za běžného provozu považovat za nízké. Samotný údaj o garantované koncentraci ropných látek na odtoku z odlučovačů lehkých kapalin nižší než 0,2 mg/l však charakterizuje kvalitu odváděných srážkových vod, nikoli přímo ochranu půdy. Pro ochranu půdy jsou rozhodující zejména nepropustnost ploch, záchytné objemy, možnost uzavření kanalizace, detekce úniků, kontrola technického stavu a správná havarijní reakce.

Kapitola se nezabývá výchozí kvalitou zemin a reprezentativností průzkumu kontaminace, přestože se jedná o relevantní podklad pro nakládání s rozsáhlými objemy výkopových zemin, na který je v dokumentaci odkazováno. Dokumentace EIA v předchozích částech uvádí, že plocha záměru není evidována v systému SEKM jako kontaminované ani potenciálně kontaminované místo a že analýzy vzorků J-01 a J-13 neprokázaly překročení posuzovaných limitů. Současně však sama upozorňuje, že na ploše přibližně 100 ha byly analyzovány pouze dva vzorky. Výsledky proto dokládají vyhovující kvalitu zemin pouze v místech a hloubkách odběru a nelze je považovat za plošně reprezentativní ověření všech zemin dotčených HTÚ. V hodnocení měla být uvedena potřeba odděleného prověření zemin s organoleptickými známkami znečištění, neobvyklým charakterem nebo přítomností navážek. Rovněž měla být zohledněna existence nelegálně uložených odpadů v příkopech, remízu a okolí tůní a potřeba jejich odstranění před prováděním zemních prací.

Kapitola uvádí, že záměr neodporuje zásadám plošné ochrany ZPF podle § 4 zákona č. 334/1992 Sb., především s odkazem na vymezení území pro Strategický podnikatelský park Cheb v zásadách územního rozvoje Karlovarského kraje a v územním plánu města Cheb a na zařazení záměru mezi strategické investiční stavby podle zákona č. 416/2009 Sb. Uvedené skutečnosti jsou významnými podklady pro posouzení nezbytnosti zvoleného umístění, samy o sobě však nenahrazují posouzení jednotlivých zásad plošné ochrany ZPF.

Zpracovatel posudku proto považuje za žádoucí ověřit jejich naplnění záměrem samostatně. K § 4 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně ZPF konstatuje, že záměr využívá zemědělskou půdu v ploše, která je dlouhodobě vymezena pro nezemědělské využití v nadřazené i obecní územně plánovací dokumentaci. Rozvojová plocha je v zásadách územního rozvoje Karlovarského kraje vymezena od roku 2018 a v územním plánu města Cheb od roku 2020. Z tohoto hlediska je zásada

přednostního využívání zemědělské půdy v plochách a koridorech vymezených pro nezemědělské využití splněna. Dokumentace EIA současně uvádí, že umístění záměru není řešeno variantně právě proto, že využívá plochu již určenou pro Strategický podnikatelský park Cheb. Územně plánovací vymezení však samo o sobě neprokazuje, že v rámci této plochy byla zvolena nejúspornější možná podoba konkrétního záměru.

K § 4 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně ZPF konstatuje, že plocha záměru se nachází na východním okraji Chebu v návaznosti na stávající dopravní a průmyslovou infrastrukturu, zejména dálnici D6, silnici III/0218, Průmyslový park Cheb I a těžební areál Dřenice. Nejde tedy o izolovaně umístěnou průmyslovou plochu bez vazby na urbanizované území. Záměr současně využívá přímé napojení na nadřazenou silniční síť a související technickou infrastrukturu. Zásadu upřednostnění půdy v plochách navazujících na zastavěné území lze proto považovat za rámcově zohledněnou. Vzhledem k velkému plošnému rozsahu záměru však tato návaznost sama o sobě nesnižuje význam trvalé přeměny souvislého bloku zemědělské půdy.

K § 4 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ZPF konstatuje, že záměr nezasahuje do zemědělských půd I. ani II. třídy ochrany. Přibližně 105 ha dotčené půdy náleží do III. třídy ochrany a přibližně 0,5 ha do V. třídy ochrany. Z hlediska výběru půd podle jejich kvality tedy záměr využívá půdy s průměrnou až podprůměrnou produkční schopností a nezasahuje nejkvalitnější půdy požívající nejvyšší stupeň ochrany. Zásada upřednostnění méně kvalitní zemědělské půdy je tím v základním směru naplněna. Rozsah záboru je však natolik významný, že nižší bonita nemůže sama o sobě odůvodnit jeho přijatelnost ani snížit potřebu důsledné minimalizace zabírané výměry.

K § 4 odst. 1 písm. d) zákona o ochraně ZPF konstatuje, že záměr zabírá souvislé území určené k průmyslovému využití a nepředstavuje liniový zásah, který by rozsáhle rozděloval okolní zemědělské pozemky do obtížně obhospodařovatelných zbytkových ploch. Dokumentace uvádí, že žádosti o odnětí půdy pro jednotlivé etapy mají vzájemně navazovat tak, aby nevznikaly zbytkové plochy. Součástí záměru však bude odstranění stávající přístupové komunikace ke štěrkopískovně a její nahrazení novou trasou. V případě tohoto provozu je dopravní přístup zachován. Dokumentace se podrobněji nezabývá dopadem na organizaci obhospodařování zbývajících okolních zemědělských ploch, na jejich dostupnost ani na návaznost zemědělských účelových komunikací mimo řešený areál. Zásadu lze proto považovat za rámcově zohledněnou, její úplné naplnění však bude nutné ověřit v projektové dokumentaci a v podkladech žádosti o odnětí půdy ze ZPF.

K § 4 odst. 1 písm. e) zákona o ochraně ZPF konstatuje, že z dokumentace vyplývá provozní opodstatnění hlavních výrobních, skladových, dopravních a technických objektů a etapizace rozvoje území. Pro první etapu se předpokládá zábor 686 760 m² ZPF, zatímco celkový zábor všech tří etap má dosáhnout 1 055 239 m². Další etapy budou podléhat samostatným žádostem o odnětí půdy ze ZPF. Tento postup umožňuje vázat rozsah každého odnětí na konkrétní připravený projekt a omezit předčasné odnímání ploch, jejichž využití dosud není bezprostředně potřebné. Dokumentace EIA nicméně neobsahuje samostatné porovnání plošné úspornosti navrženého uspořádání ani jednoznačný rozbor, zda jednotlivé zastavěné, zpevněné, manipulační a parkovací plochy představují nejnižší nezbytnou výměru. Splnění zásady odnímat pouze nejnutnější plochu je proto doloženo pouze částečně. V navazujícím řízení musí být rozsah odnětí každé etapy odůvodněn konkrétními plošnými a provozními nároky.

K § 4 odst. 1 písm. f) zákona o ochraně ZPF konstatuje, že hlavní výrobní a skladové haly jsou navrženy jako jednopodlažní objekty. Z popisu technického řešení vyplývá, že jednopodlažní uspořádání souvisí s požadavky na instalaci dlouhých montážních linek, manipulaci s rozměrnými komponenty a vozidly, použití jeřábů a dopravníků, vysokou únosnost

podlah a možnost budoucího rozšiřování výroby. U těchto výrobních objektů lze jednopodlažní řešení považovat za technologicky odůvodněné. Administrativní, sociální, školicí a zákaznické objekty jsou alespoň zčásti navrženy jako dvoupodlažní. Dokumentace nicméně nehodnotí možnost víceúrovňového řešení parkovacích kapacit, přestože první etapa zahrnuje 775 stání pro osobní vozidla, 40 stání pro zásobovací nákladní vozidla a 750 stání pro vyrobená nákladní vozidla a v dalších etapách má přibýt 380 stání pro osobní a 30 stání pro nákladní vozidla. Bez posouzení možnosti vícepodlažního nebo jinak plošně úspornějšího řešení parkování nelze zásadu upřednostnění realizace kapacit podlažní plochy budov ve více podlažích považovat za úplně vypořádanou.

K § 4 odst. 1 písm. g) zákona o ochraně ZPF konstatuje, že tato zásada se vztahuje především na plochy dočasně odňaté ze ZPF, zejména pracovní pásy inženýrských sítí a další dočasně využívané plochy. Dokumentace předpokládá jejich uvedení do stavu umožňujícího další zemědělské nebo jiné využití, zejména zpětným rozprostřením ornice a úpravou povrchů. Takto formulovaný postup je věcně správný, není však rozpracován do podoby rámcového plánu technické a biologické rekultivace. U hydromorfních půd citlivých ke zhutnění nemusí být samotné urovnání povrchu a rozprostření ornice dostatečné. Podle skutečného stavu může být nutné odstranění zhutnění podorničí, hloubkové kypření, úprava vodního režimu a následná biologická rekultivace. Zásada je v dokumentaci zohledněna, její účinné naplnění však musí být podrobně stanoveno v plánu rekultivace pro dočasně odnímané plochy.

K § 4 odst. 1 písm. h) zákona o ochraně ZPF konstatuje, že dokumentace identifikuje ztrátu produkční funkce půdy, její hodnocení mimoprodukčních funkcí však není úplné. Na zastavěných a zpevněných plochách dojde k zásadnímu omezení až zániku funkcí infiltračních, retenčních, akumulačních, biologických a mikroklimatických. Navržený zelený pás o rozloze 22,81 ha, další plochy zeleně o celkové rozloze 41,04 ha, retenčně-vsakovací zařízení, vodní plochy a regulované hospodaření se srážkovými vodami mohou část těchto dopadů zmírnit. Nelze však bez dalšího přijmout závěr, že v zeleném pásu budou všechny mimoprodukční funkce zachovány, neboť část jeho plochy bude dotčena terénními úpravami, retenčními nádržemi, technickou infrastrukturou a stezkami. Zásada minimalizace narušení mimoprodukčních funkcí je v návrhu záměru zohledněna prostřednictvím rozsáhlých ploch zeleně a vodohospodářských opatření, kapitola D.I.5 však jejich skutečný rozsah a míru zachování hodnotí příliš kategoricky.

K § 4 odst. 2 zákona o ochraně ZPF konstatuje, že nezbytnost určení zemědělské půdy k jinému než zemědělskému účelu má být posuzována s ohledem na charakter, přínosy, veřejnou prospěšnost, rozsah, umístění a případnou nepřemístitelnost záměru a na neexistenci, nevhodnost nebo nemožnost využití nezemědělských či jiných vhodnějších ploch. Dokumentace dokládá strategický charakter záměru, jeho zařazení mezi strategické investiční stavby, vymezení lokality v územně plánovací dokumentaci, přímou návaznost na dálnici D6 a související infrastrukturu a dlouhodobou přípravu průmyslového využití plochy. Tím jsou charakter, přínosy, základní veřejná prospěšnost a důvody zvoleného umístění popsány. Dokumentace nicméně neposkytuje samostatné aktuální porovnání s možností využití jiných nezemědělských, zastavěných nebo nedostatečně využitých ploch odpovídajícího rozsahu. Nepřemístitelnost konkrétního výrobního závodu proto není doložena ve stejném rozsahu jako nepřemístitelnost územně vymezeného strategického průmyslového parku. Pro účely EIA lze nezbytnost zvoleného umístění považovat za rámcově odůvodněnou, nikoli však za definitivně prokázanou pouze odkazem na územní plán a status strategické investiční stavby.

K § 4 odst. 3 až 5 zákona o ochraně ZPF konstatuje, že ustanovení vztahující se k odnímání zemědělské půdy I. a II. třídy ochrany nejsou pro vlastní posuzovaný zábor rozhodující, protože záměr zasahuje do půd III. a V. třídy ochrany. Není proto nutné prokazovat výraznou převahu jiného veřejného zájmu nad veřejným zájmem ochrany půd I. a II. třídy. Zařazení záměru mezi

strategické investiční stavby je relevantní pro posouzení jeho významu a nezbytnosti, nelze je však použít jako náhradu vyhodnocení ostatních zásad ochrany ZPF, které se uplatní bez ohledu na třídu ochrany dotčených půd.

K § 4 odst. 6 zákona o ochraně ZPF konstatuje, že veřejný zájem na zadržení vody v krajině je v návrhu záměru zohledněn kombinací retenčně-vsakovacích nádrží, bezodtokových objemů určených pro vsakování a odpar, regulovaného odtoku, oddělení čistých a potenciálně znečištěných srážkových vod a rozsáhlých ploch zeleně. Dokumentace současně otevřeně uvádí nepříznivé vsakovací poměry a skutečnost, že nebude možné zasáknout veškeré srážkové vody vznikající na zastavěných a zpevněných plochách. Navržená opatření proto neobnoví původní vodní režim zemědělské půdy, ale představují odpovídající prostředek ke zmírnění negativního vlivu. Konečné posouzení jejich dostatečnosti bude záviset na podrobném hydrologickém posouzení, doplňujících vsakovacích zkouškách a konečném návrhu retenčně-vsakovacích zařízení v dalším stupni projektové přípravy. Zásadu lze tedy považovat za koncepčně zohledněnou, nikoli však dosud technicky uzavřenou.

Ve vztahu k povinnostem při stavební a průmyslové činnosti a při terénních úpravách jsou v dokumentaci rámcově zohledněny také požadavky na oddělenou skrývku svrchní kulturní vrstvy půdy, její hospodárné využití, ochranu deponií, úpravu dočasně dotčených ploch a prevenci úniku látek poškozujících ZPF. Jejich konkrétní naplnění však bude nutné podrobně upravit v podmínkách souhlasu s odnětím půdy ze ZPF, v plánu skrývky a bilanci humózních vrstev, v plánu rekultivace dočasně dotčených ploch a v organizaci výstavby. Dokumentace EIA vytváří pro tato navazující rozhodnutí dostatečný rámec, nenahrazuje však jejich podrobná technická řešení.

Na základě uvedeného lze konstatovat, že dokumentace EIA zohledňuje základní hlediska plošné ochrany ZPF, zejména využití plochy určené územně plánovací dokumentací k nezemědělskému využití, návaznost na zastavěné a infrastrukturně vybavené území, využití půd nižších tříd ochrany, etapizaci odnímání půdy, hospodárné využití ornice a návrh opatření k zadržení vody v území. Za nedostatečně doložené je však nutné považovat zejména prokázání nejnižší nezbytné výměry záboru, posouzení plošně úspornějšího a víceúrovňového řešení vybraných kapacit, především parkovacích ploch, podrobnější vyhodnocení organizace zbývajícího ZPF a úplné posouzení rozsahu narušení mimoprodukčních funkcí půdy. Kategorický závěr kapitoly D.I.5, že záměr zásadám plošné ochrany ZPF neodporuje, je proto zpracovatelem posudku akceptován s výhradou, že v předložené podobě není plně podložen. Přesnější je závěr, že záměr základní zásady plošné ochrany ZPF převážně zohledňuje a že jejich úplné naplnění musí být ověřeno a zajištěno v rámci souhlasu s odnětím půdy ze ZPF a navazující projektové přípravy.

Celkové hodnocení vlivu jako negativního, dlouhodobého a nevratného je principiálně správné, není však plně konzistentní s rozsahem popsaných dopadů. Kapitola sama uvádí trvalý zábor přibližně 105,5 ha ZPF, úplnou změnu využití rozsáhlého souvislého území, odstranění půdního profilu a nevratnost zásahu. Takový vliv nelze charakterizovat pouze obecně jako negativní bez vyjádření jeho významnosti. Skutečnost, že jsou dotčeny převážně půdy III. a okrajově V. třídy ochrany, snižuje jeho závažnost z hlediska bonity, nikoli z hlediska rozsahu, trvalosti a úplné ztráty půdních funkcí na zastavěných a zpevněných plochách. Navržená opatření, zejména oddělená skrývka a hospodárné využití ornice, etapizace odnětí, přednostní využití výkopových zemin v místě stavby, rekultivace dočasně dotčených ploch, omezení eroze, rozsáhlé plochy zeleně a technické zabezpečení nakládání se závadnými látkami, mohou významně omezit sekundární degradaci půdy a riziko její kontaminace. Nemohou však nahradit odstraněný půdní profil ani kompenzovat vlastní trvalý zábor.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze použité výchozí podklady a základní metodu kvalitativního hodnocení považovat za přijatelné, dílčí informace a závěry kapitoly však vyžadují výše uvedené zpřesnění. Zejména je nutné korigovat kategorické závěry o zachování všech mimoprodukčních funkcí půdy v zeleném pásu, o pouze dočasném charakteru důsledků HTÚ a o úplném prokázání souladu záměru se zásadami plošné ochrany ZPF.

Výsledný souhrnný vliv záměru na půdy je hodnocen jako málo až středně významný nepříznivý a podmíněně akceptovatelný. Konkrétně je vliv hodnocen jako středně významný nepříznivý a trvalý během realizace záměru a jako nevýznamný nepříznivý a trvalý po jeho uvedení do provozu, a to za předpokladu splnění stanovených podmínek.

Tato klasifikace reflektuje jednorázový trvalý zábor přibližně 105,5 ha zemědělské půdy, odstranění půdního profilu a ztrátu půdních funkcí na zastavěných a zpevněných plochách. Zohledňuje současně menší míru zastavěnosti a umístění záměru mimo nejkvalitnější půdy I. a II. třídy ochrany ZPF, dlouhodobé určení dotčené plochy k průmyslovému využití v územně plánovací dokumentaci, návaznost na zastavěné a infrastrukturně vybavené území a převažující soulad se zásadami ochrany ZPF. Při splnění stanovených podmínek bude zajištěno hospodárné využití skrývaných kulturních vrstev půdy, rekultivace dočasně dotčených ploch a omezení jejich zhutnění, eroze a kontaminace.

D.I.6. Vlivy na přírodní zdroje

V kapitole jsou uvedeny následující závěry:

Vlivy na přírodní zdroje jsou hodnoceny souhrnně pro etapu výstavby i provozu.

Z hlediska nerostných zdrojů je v území evidováno netěžené výhradní ložisko hnědého uhlí Odravská pánev. V bezprostředním okolí záměru se dále nachází aktivní dobývací prostory štěrkopískovny Dřenice. V širším regionu byl zaznamenán i výskyt vltavínů ve štěrkopískových sedimentech.

Vzhledem k charakteru záměru a k jeho poloze nedojde k přímému ovlivnění či využívání/čerpání nerostných zdrojů. Dotčení výhradního ložiska hnědého uhlí je pouze prostorové a nemění jeho celkovou využitelnost v regionálním měřítku. Tento vliv je hodnocen jako méně významný z důvodu obtížné využitelnosti nerostných zásob vázaných v ochranných pásmech Františkolázeňské zřídelní struktury a ochranných pásmech vodních zdrojů, jejichž ochrana je považována za převažující veřejný zájem.

Z hlediska přírodních zdrojů může s realizací záměru dojít k lokálnímu narušení geologických struktur v důsledku výkopových prací a k ovlivnění geologických poměrů vlivem zhutnění a přemístění zemin. Tyto vlivy lze hodnotit jako nevýznamné.

Z pohledu dalších přírodních zdrojů je významná skutečnost, že posuzované území se nachází v ochranném pásmu IIB přírodních léčivých zdrojů lázeňského místa Františkovy Lázně stanoveném podle zákona č. 164/2001 Sb., které jsou součástí rozsáhlé provincie uhličitých vod evropského významu. Tyto zdroje jsou vázány na tektonické struktury a terciérní sedimenty chebské pánve.

Z hlediska možných vlivů na přírodní léčivé zdroje jsou posuzovány zejména změny infiltračních poměrů v území, manipulace se závadnými látkami, odvádění srážkových vod a případné zásahy do geologického prostředí.

V průběhu provozu nebude docházet k odběrům podzemních vod z kolektorů souvisejících s přírodními léčivými zdroji ani k realizaci hlubokých vrtů, které by mohly ovlivnit hydrogeologické struktury podmiňující vznik a oběh minerálních vod. Územní plán současně stanovuje nepřípustnost zemních

prací přesahujících hloubku 30 m pod terénem, čímž je významně omezeno riziko zásahu do hlubších hydrogeologických struktur.

Z hlediska ochrany kvality podzemních a léčivých vod je významné, že odpadní vody nebudou zasakovány do horninového prostředí. Srážkové vody budou odděleny podle stupně možného znečištění. Čisté srážkové vody ze střech budou zasakovány prostřednictvím retenčně-vsakovacích zařízení, zatímco vody z komunikací, parkovišť a manipulačních ploch budou odváděny odděleným systémem sběrné dešťové kanalizace a před vypuštěním do retenční nádrže předčištěny v odlučovačích lehkých kapalin. Odlučovače budou garantovat koncentraci ropných látek na odtoku nižší než 0,2 mg/l.

Potenciální riziko ovlivnění přírodních léčivých zdrojů je spojeno především s mimořádnými situacemi, zejména s havarijními úniky závadných látek. Pravděpodobnost vzniku těchto situací je nízká a bude minimalizována technickým zabezpečením areálu, systémem oddělené kanalizace, předčištěním srážkových vod, havarijní připraveností provozu a monitoringem podzemních vod.

S ohledem na charakter záměru, absenci odběrů podzemních vod, neexistenci hlubokých zásahů do geologického prostředí, navržený systém hospodaření se srážkovými vodami a soubor preventivních opatření se nepředpokládá významné ovlivnění režimu, vydatnosti ani kvality přírodních léčivých zdrojů Františkových Lázní. Vliv záměru na přírodní léčivé zdroje a přírodní minerální vody lze proto hodnotit jako nevýznamný až málo významný, dlouhodobý a akceptovatelný.

Obdobně lze hodnotit i možné vlivy záměru se blízká ochranná pásma CHKO Slavkovský les a CHOPAV Chebská pánev a ochranné pásmo vodního díla Jesenice, resp. významného zdroje pitné vody pro Cheb – Nebanice, výstavbou ani provozem záměru nebudou tato ochranná pásma dotčena.

Pro sledování možných vlivů provozu záměru na ochranná pásma, resp. na kvalitu podzemních vod bude, i v souladu s požadavky územního plánu, vybudována síť vrtů pro monitoring znečištění podzemní vody východně od SPP Cheb ve směru toku podzemní vody k vodnímu zdroji Nebanice.

Při dodržení opatření vyplývajících z podmínek dotčených orgánů státní správy týkajících se jednotlivých ochranných pásem, resp. nakládání zejména s dešťovými vodami a výše popsaných standardních opatření lze předpokládat, že negativní vlivy na přírodní zdroje budou nulové nebo zanedbatelné.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Hodnocení vlivů na přírodní zdroje je založeno na kvalitativním posouzení prostorového vztahu záměru k ložiskům nerostných surovin, dobývacím prostorům, prognózním zdrojům, geologickému a hydrogeologickému prostředí, přírodním léčivým zdrojům, přírodním minerálním vodám a dalším vodohospodářsky významným zdrojům. Za hlavní mechanismy možného ovlivnění kapitola správně považuje prostorové překrytí ložisek, zásahy do geologického prostředí, změny infiltračních a odtokových poměrů, nakládání se srážkovými vodami a riziko kontaminace při manipulaci se závadnými látkami nebo při haváriích. Vzhledem k charakteru záměru a citlivosti území lze tento základní metodický přístup považovat za odpovídající. Hodnocení však není dostatečně soustředěno v kapitole D.I.6 a některé podstatné informace jsou uvedeny pouze v jiných částech dokumentace. Kapitola věnovaná vlastnímu hodnocení vlivů měla obsahovat ucelenou identifikaci všech dotčených přírodních zdrojů, vysvětlení jednotlivých mechanismů jejich možného ovlivnění a ověření souladu záměru s konkrétními podmínkami jejich ochrany. Dohledávání dílčích informací v různých částech dokumentace a jejich následné skládání pro účely odůvodnění stanoviska EIA nelze považovat za metodicky vhodný postup. Zpracovatel posudku proto chybějící souvislosti soustřeďuje a vyhodnocuje v následujícím textu.

Z hlediska nerostného bohatství jsou pro posouzení záměru relevantní zejména výhradní ložisko hnědého uhlí Odravská pánev č. 3160800, výhradní ložisko štěrkopísků Dřenice, nevýhradní ložisko Dřenice-západ, chráněné ložiskové území Dřenice, dobývací prostory Dřenice a Dřenice I, dříve vymezené průzkumné území č. 160001 Dřenice u Chebu, rozsáhlý prognózní zdroj Chebská pánev č. 9409600 se surovinou bituminózní břidlice a regionální výskyt vltavínů ve štěrkopískových sedimentech. V zájmovém území ani v jeho bezprostředním okolí nejsou podle ověřených databázových podkladů evidovány významné geologické lokality, důlní díla ani poddolovaná území. Tato skutečnost měla být v kapitole D.I.6 výslovně uvedena, neboť podporuje závěr, že zásahy do připovrchové části geologického prostředí neohrozí evidované významné geologické nebo paleontologické hodnoty a nebudou probíhat v území se známými projevy poddolování. Uvedené informace jsou obsaženy nebo komentovány zejména v částech dokumentace a posudku vztahujících se ke kapitolám C.II.3 Geologie a hydrogeologie, C.II.9 Surovinové zdroje a jiná přírodní bohatství a C.II.10 Ochranná pásma a další charakteristiky území, měly však být ve vzájemných souvislostech vyhodnoceny právě v kapitole D.I.6.

Označení ložiska Odravská pánev jako netěženého výhradního ložiska hnědého uhlí není zcela přesné. Podle údajů ověřených zpracovatelem posudku je u tohoto ložiska evidována dřívější hlubinná těžba. Označení ložiska za netěžené tedy vystihuje jeho současný stav, případně stav části ložiska dotčené záměrem, nikoli úplnou historii ložiska. Tato nepřesnost nemění podstatu hodnocení, protože v současnosti není doložena probíhající těžba hnědého uhlí ani konkrétní připravovaný záměr jejího obnovení v ploše SPP Cheb.

Kapitola správně konstatuje, že posuzovaný záměr nebude hnědé uhlí těžit ani technologicky využívat. Za nepřesné je však nutné považovat tvrzení, že dotčení ložiska bude pouze prostorové a nezmění jeho celkovou využitelnost. Umístění rozsáhlého průmyslového areálu nad částí evidovaného výhradního ložiska bude představovat dlouhodobé až trvalé omezení možnosti zpřístupnění příslušné části zásob. Konkrétní význam tohoto omezení nelze z dokumentace spolehlivě určit, protože není uvedeno, jakým způsobem by mohly být zásoby v budoucnu dobývány, jaká část zásob je technicky a ekonomicky využitelná ani zda je jejich využití reálně připravováno.

V případě případného hlubinného dobývání by průmyslový areál nemusel sám o sobě znemožnit dobývání zásob uložených pod jeho plochou, mohl by však omezit umístění šachet, úpadnic, větrních děl a dalších vstupních nebo souvisejících povrchových zařízení. Případné poklesy povrchu, deformace terénu a důlní škody by byly vlivy budoucího záměru těžby, nikoli přímými vlivy posuzovaného průmyslového areálu. Pokud by naopak přicházela v úvahu povrchová těžba, realizace záměru by využití překryté části ložiska fakticky znemožnila. Z dostupných podkladů však není zřejmé, zda povrchová těžba představuje technicky, ekonomicky a environmentálně reálný způsob využití ložiska. Rozsah Odravské pánve je podstatně širší než vlastní plocha záměru a zahrnuje rozsáhlé území mezi Františkovými Lázněmi a vodní nádrží Jesenice.

Možnost budoucího využití ložiska je současně nutné hodnotit v souvislosti s ochranným režimem přírodních léčivých zdrojů Františkových Lázní. Nařízení vlády č. 152/1992 Sb. zakazuje v ochranném pásmu II. stupně těžbu nerostných surovin s výjimkou výslovně uvedeného dotěžení keramických surovin v katastrálním území Drahov. Samotný ochranný režim tedy novou těžbu zásadním způsobem omezuje a průmyslový areál nelze považovat za jedinou překážku budoucího využití hnědého uhlí. Z dostupných podkladů současně není zřejmé, na jakém konkrétním právním a správním základě pokračuje v témže ochranném pásmu těžba štěrkopísků v dobývacích prostorech Dřenice a Dřenice I. Existence této těžby proto nemůže být použita jako důkaz obecné přípustnosti nové těžby jiných surovin. Dokládá však, že vztah konkrétní těžební činnosti k ochrannému režimu nelze posoudit pouze podle prostorového

překryvu bez znalosti právního původu těžby, příslušných rozhodnutí a podmínek jejího povolení.

Z dostupných podkladů nelze spolehlivě kvantifikovat množství zásob hnědého uhlí, jejichž využití bude záměrem omezeno, ani dovodit, zda vzniknou zákonné důvody pro odpis jejich části. Posuzovaný záměr sám o sobě odpis zásob nezpůsobuje a dokumentace neposkytuje podklady pro závěr, že jejich odpis bude nezbytný. Pokud by navazující báňské nebo ložiskové posouzení prokázalo trvalou nevyužitelnost konkrétní části zásob v důsledku realizace záměru, musela by být tato skutečnost řešena samostatným postupem podle zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství. Pro účely EIA je dostačující konstatovat trvalé lokální omezení možnosti budoucího zpřístupnění části ložiska, aniž by byla bez potřebných podkladů předjímána nezbytnost odpisu zásob.

V rámci podkladů společnosti DEKONTA, a.s., obdržených dne 24. 9. 2026 na základě žádosti zpracovatele posudku ze dne 17. 9. 2026, viz samostatná příloha posudku, byla doložena závěrečná zpráva inženýrskogeologického, hydrogeologického a radonového průzkumu z března 2026, která byla podkladem dokumentace EIA. Závěrečná zpráva potvrzuje, že zájmové území leží na výhradním ložisku hnědého uhlí Odravská pánev č. 3160800, pro které uvádí dřívější hlubinnou těžbu. Neobsahuje však nové údaje o množství, klasifikaci nebo odpisu zásob, neboť ověření zásob hnědého uhlí nebylo účelem průzkumu. Doložené výsledky proto nemění závěr, že z dostupných podkladů ani z vyjádření příslušných orgánů nevyplývá nepřípustné znemožnění nebo ztížení využití výhradního ložiska posuzovaným záměrem.

Pro posouzení tohoto vlivu lze současně vycházet z aktuálního vyjádření Obvodního báňského úřadu pro území kraje Karlovarského ze dne 24. 7. 2026, podle něhož příslušný obvodní báňský úřad prostudoval dokumentaci z hlediska ochrany a využití nerostného bohatství, konstatoval, že záměr by neměl ztížit ani znemožnit vydobytí ložiska, a k předloženému záměru neuplatnil další připomínky. Toto vyjádření samo o sobě nevylučuje lokální omezení možnosti budoucího využití části zásob ani nenahrazuje případné postupy podle horního zákona, podporuje však závěr, že nebyl identifikován střet takové intenzity, který by realizaci záměru z hlediska ochrany a využití nerostného bohatství vylučoval.

Výše uvedený závěr odpovídá také vypořádání opatření ze SEA pro Aktualizaci č. 1 Zásad územního rozvoje Karlovarského kraje z roku 2018, které bylo uvedeno na úvodních stranách dokumentace pro rozvojovou plochu 19 Průmyslový park Cheb II. Požadavek minimalizovat vlivy na zásoby nerostných surovin byl vypořádán identifikací zásahu do výhradního ložiska hnědého uhlí Odravská pánev a tehdejšího průzkumného území Dřenice u Chebu. V návaznosti na prověření změny č. 19 územního plánu města Cheb byl současně doložen souhlas Obvodního báňského úřadu pro území kraje Karlovarského ze dne 21. 2. 2020, zn. SBS/06767/2020/OBÚ-08. Již na koncepční úrovni tak byl prostorový střet rozvojové plochy s nerostným bohatstvím identifikován a nebyl příslušným orgánem vyhodnocen jako překážka jejího vymezení pro navrhované využití. Toto koncepční vypořádání ani navazující vyjádření obvodního báňského úřadu k dokumentaci EIA neodstraňují vlastní lokální omezení budoucího zpřístupnění části ložiska, poskytují však dostatečný podklad pro závěr, že záměr významně neomezí využitelnost ložiska Odravská pánev v regionálním měřítku.

Ve výčtu dotčených nerostných zdrojů měla kapitola samostatně uvést rovněž výhradní ložisko štěrkopísků Dřenice a nevýhradní ložisko Dřenice-západ, nikoli pouze aktivní dobývací prostory štěrkopískovny. Výhradní ložisko Dřenice zasahuje mimo jiné do pozemku parc. č. 417/19 v k. ú. Dřenice u Chebu, který je podle přehledu dotčených pozemků zahrnut do infrastrukturního objektu LBK1, tedy do krajinářských úprav spojených s přeložením lokálního biokoridoru LBK46. Z dostupné ortofotomapy je patrné, že těžba na tomto pozemku již probíhá

nebo byla na jeho podstatné části provedena. Dokumentace tuto skutečnost v hodnocení vlivů jednoznačně neidentifikuje a nevysvětluje časovou ani věcnou návaznost navrhovaného objektu LBK1 na dotěžení ložiska a následnou rekultivaci těžbou dotčené plochy.

Nejde přitom primárně o prokázané omezení dobývání zásob samotným záměrem, ale o nedostatečně vyjasněnou návaznost těžby, sanace a rekultivace pozemku na následnou realizaci krajinářských úprav lokálního biokoridoru. Bez znalosti aktuálního stavu rozpracovanosti těžby, předpokládaného termínu jejího ukončení, konečné podoby terénu po těžbě a závazného způsobu rekultivace nelze ověřit, zda je navržené řešení objektu LBK1 v dané ploše technicky proveditelné, časově koordinované a slučitelné s povinnostmi vyplývajícími z plánu sanace a rekultivace dobývacího prostoru. Tato vazba měla být v dokumentaci jednoznačně identifikována a vyhodnocena, přestože se nejedná o natolik zásadní skutečnost, která by mohla představovat významné negativní vlivy záměru. Protože se tak nestalo, musí být dořešena v dokumentaci navazujícího řízení doložením aktuálního stavu těžby, podmínek a harmonogramu jejího ukončení, konečného způsobu rekultivace dotčeného pozemku a koordinace rekultivačních prací s výsledným založením a funkčním řešením lokálního biokoridoru LBK46.

V rámci podkladů společnosti DEKONTA, a.s., obdržených dne 24. 9. 2026 na základě žádosti zpracovatele posudku ze dne 17. 9. 2026, bylo dále vysvětleno, že označení LBK1 a LBK2 nepředstavuje číslování skladebných částí ÚSES, ale interní označení stavebních objektů. Objekt LBK1 zahrnuje krajinářské úpravy spojené s přeložením lokálního biokoridoru LBK46, zatímco LBK2 představuje migrační propustek pod novou přístupovou komunikací D4. Toto doplnění odstraňuje věcnou nejasnost ve významu označení, nevysvětluje však, zda a jak byla zohledněna již existující těžba v místě plánovaných prací podle výše uvedeného ortofotomapy zpracovatele posudku. Požadavek na doložení tohoto překryvu a koordinace jednotlivých činností v rámci další přípravy záměru proto trvá.

Obrázek č. 1: Poz. parc. č. 417/19 v k. ú. Dřenice u Chebu na výřezu ortofoto s překryvem katastrálních dat dle Mapy.cz



Záměr současně nesmí omezit pokračování těžby v aktivních dobývacích prostorech ani jejich dopravní obsluhu. Navržené přeložení přístupové komunikace ke štěrkopískovně je proto podstatnou součástí posouzení. Z dokumentace vyplývá, že náhradní komunikace má být uvedena do provozu před odstraněním stávajícího přístupu a před zahájením hrubých terénních úprav, které se současnou komunikací prostorově kolidují. Při dodržení této etapizace nebude přerušena dopravní obsluha dobývacího prostoru ani znemožněno pokračování těžební činnosti. Tento závěr je v souladu také s citovaným vyjádřením Obvodního báňského úřadu pro území kraje Karlovarského ze dne 24. 7. 2026, podle něhož záměr nemá ztížit ani znemožnit vydobytí ložiska v sousedních dobývacích prostorech Dřenice a Dřenice I. Vliv na aktuální využívání ložiska štěrkopísků lze proto hodnotit jako nevýznamný za předpokladu, že plně funkční náhradní přístup bude zajištěn před zrušením stávající komunikace.

Dodatečně doložená závěrečná zpráva inženýrskogeologického, hydrogeologického a radonového průzkumu dále potvrdila výskyt plošně proměnlivých, místy několik metrů mocných písčitých a štěrkovitých poloh v ploše záměru. Zpracovatel průzkumu je na základě jejich stratigrafie a geneze zařadil mezi více odlišných geotechnických jednotek, zejména mezi kvartérní fluviální sedimenty vyšší terasy Ohře a jejích přítoků a pliocenní lakustrinní sedimenty vildštejnského souvrství.

Zpracovatel průzkumu při interpretaci geologické stavby využil také archivní zprávy z ložiskových průzkumů Dřenice a archivní vrty situované v zájmovém území. Problematika sousedního ložiska tak nebyla při průzkumu zcela pominuta. Závěrečná zpráva přesto žádnou ze zastižených písčitých nebo štěrkovitých poloh neoznačuje za pokračování výhradního ložiska Dřenice ani za nově zjištěné ložisko nerostné suroviny.

Mocnost a plošný výskyt těchto sedimentů samy o sobě neprokazují jejich prostorovou kontinuitu s výhradním ložiskem Dřenice ani jakost, množství a využitelnost případných zásob. Pro takové závěry by byl nezbytný cílený ložiskový průzkum, prostorové vymezení ložiskového tělesa, kvalitativní a technologické posouzení suroviny a odborný výpočet zásob. Provedený inženýrskogeologický a hydrogeologický průzkum byl zaměřen především na ověření geologické stavby, hydrogeologických poměrů a geotechnických vlastností horninového prostředí pro založení a realizaci staveb. Jeho účelem nebylo ložiskové ověření písčitých a štěrkovitých sedimentů.

Zastižení písčitých a štěrkovitých sedimentů mimo právně vymezený rozsah historicky uznaného výhradního ložiska současně samo o sobě nezakládá oznamovací povinnost podle § 12 zákona č. 44/1988 Sb. Toto ustanovení se vztahuje na zjištění přírodního nahromadění vyhrazeného nerostu, zatímco štěrkopísky jsou nerostem nevyhrazeným a jejich ložisko je podle § 7 horního zákona součástí pozemku. Zastižení těchto sedimentů proto neznamená ani automatické rozšíření výhradního ložiska, chráněného ložiskového území nebo dobývacího prostoru. Tomu odpovídá také právní režim nevýhradního ložiska Dřenice-západ, které představuje geologické pokračování ložiska Dřenice, avšak nepřevzalo automaticky právní status původního výhradního ložiska.

Dodatečně doložené výsledky proto nezakládají důvod k vrácení dokumentace EIA, k požadavku na nový ložiskový průzkum ani k výpočtu zásob. Vzhledem k doloženému výskytu mocnějších písčitých a štěrkovitých poloh napříč plochou záměru je však vhodné zachovat preventivní podmínku na předložení výsledků podrobnější etapy inženýrskogeologického a hydrogeologického průzkumu Obvodnímu báňskému úřadu pro území kraje Karlovarského k odbornému posouzení. Pokud příslušný báňský úřad na základě předložených výsledků neidentifikuje potřebu dalšího odborného ověření, nebude provedení samostatného ložiskového průzkumu ani výpočtu zásob požadováno.

V kapitole D.I.6 ani v ostatních částech dokumentace není uveden rozsáhlý prognózní zdroj Chebská pánev č. 9409600 se surovinou bituminózní břidlice, u něhož je podle ověření zpracovatele posudku evidována dřívější hlubinná i povrchová těžba. Na tento nedostatek zpracovatel posudku upozorňuje při hodnocení kapitoly C.II.9 Surovinové zdroje a jiná přírodní bohatství a navazujících údajů v kapitole C.II.3 Geologie a hydrogeologie. Dokumentace je v neuvedení tohoto zdroje vzájemně konzistentní, avšak neúplná. Vzhledem k rozsahu prognózního zdroje v širším prostoru Chebské pánve, absenci konkrétního záměru na jeho využití a skutečnosti, že z dostupných údajů nevyplývá existence konkrétních využitelných zásob bituminózní břidlice přímo v ploše záměru, nepředstavuje jeho neuvedení podstatný nedostatek ovlivňující celkové hodnocení. Zpracovatel posudku současně nezjistil, že by bylo přímo v ploše záměru evidováno jiné ložisko nebo prognózní zdroj nerostných surovin, jehož reálnému využití by záměr bránil. Rovněž nemá k dispozici informace o tom, že by sousední těžební organizace prováděla v ploše záměru průzkum za účelem vyhodnocení zásob pro případné rozšíření stávajícího ložiska štěrkopísku.

Regionální výskyt vltavínů ve štěrkopískových sedimentech je v dokumentaci zmíněn, není však doloženo evidované ložisko, prognózní zdroj nebo významná geologická lokalita v ploše záměru, jejichž ochrana nebo využití by mohly být realizací záměru významně dotčeny. Součástí záměru rovněž není otvírka nového ložiska ani nová těžba nerostných surovin pro potřeby výstavby. Předpokládá se využití surovin z existujících a samostatně povolených zdrojů. Případné environmentální vlivy těžby v těchto zdrojích proto nejsou přímými vlivy posuzovaného záměru.

Hodnocení změn geologického prostředí v důsledku výkopových prací, přemisťování a zhutňování zemin je ve své základní podobě správné. Rozsáhlé hrubé terénní úpravy změní reliéf, uložení a fyzikální vlastnosti zemin v prostoru staveb, komunikací a zpevněných ploch. Tyto změny budou v dotčeném areálu trvalé, nikoli pouze dočasné. Z hlediska regionální geologické stavby však budou omezeny převážně na kvartérní pokryv a mělké části geologického profilu. Dokumentace nepředpokládá těžbu surovin, zásah do hlubokých pánevních struktur ani jiné činnosti, které by mohly podstatně změnit geologickou stavbu Chebské pánve. Závěr o nevýznamném vlivu na regionální geologické poměry je proto správný, přestože lokální změna připovrchového geologického prostředí v ploše záměru bude rozsáhlá a trvalá. Při navrhování zakládání staveb a dalších zemních zásahů však musí být zohledněno střídání jemnozrnných, písčitých a štěrkovitých sedimentů, možný výskyt lokálních propustnějších poloh a izolační funkce hlubších jílovitých souvrství. Obecný závěr o nevýznamném ovlivnění geologických poměrů tedy platí ve vztahu k regionální geologické stavbě, nikoli automaticky ve vztahu k lokálním hydrogeologickým poměrům a ochranné funkci jednotlivých geologických vrstev.

Nejvýznamnějšími přírodními zdroji vyžadujícími samostatné a systematické posouzení jsou přírodní léčivé zdroje a přírodní minerální vody Františkových Lázní. Dokumentace v kapitolách C.II.3 Geologie a hydrogeologie, C.II.9 Surovinové zdroje a jiná přírodní bohatství, C.II.10 Ochranná pásma a další charakteristiky území, v částech věnovaných vodnímu hospodářství a v navazujících odborných přílohách správně uvádí, že posuzované území leží v ochranném pásmu IIB přírodních léčivých zdrojů Františkových Lázní. Ochrana těchto zdrojů vyplývá ze zákona č. 164/2001 Sb., lázeňského zákona, a konkrétní podmínky ochranného pásma stanoví nařízení vlády č. 152/1992 Sb. Tyto podmínky však měly být jednotlivě převzaty a vyhodnoceny také v kapitole D.I.6, obdobně jako byly na úvodních stranách dokumentace vyhodnoceny požadavky vzešlé z procesů SEA pro vymezení a následné zpřesnění předmětné rozvojové plochy. Samotný odkaz na existenci ochranného pásma a obecný závěr o nevýznamném vlivu nepředstavují úplné vyhodnocení souladu záměru s jeho ochranným režimem.

Ochranné pásmo II. stupně slouží k ochraně zřídelní struktury zdroje, jejího infiltračního území nebo jejich částí. Podle § 23 odst. 3 lázeňského zákona jsou v něm zakázány činnosti, které mohou negativně ovlivnit chemické, fyzikální nebo mikrobiologické vlastnosti zdroje, jeho zdravotní nezávadnost, zásoby nebo vydatnost. Jde o obecný zákaz založený na možném negativním účinku konkrétní činnosti, nikoli o absolutní zákaz jakékoli výstavby nebo změny využití území. Nařízení vlády č. 152/1992 Sb. tento režim konkretizuje výčtem zakázaných činností a činností, jejichž přípustnost je vázána na splnění stanovených podmínek nebo na závazné posouzení příslušného orgánu.

Dokumentace na úvodních stranách uvádí vypořádání opatření ze SEA pro Aktualizaci č. 1 Zásad územního rozvoje Karlovarského kraje z roku 2018 vztahujících se k rozvojové ploše 19 Průmyslový park Cheb II a opatření ze SEA a stanoviska SEA pro změnu č. 19 územního plánu města Cheb z let 2019 a 2020. Již na koncepční úrovni byly identifikovány požadavky minimalizovat vlivy na odtokové poměry, ochranné pásmo vodního zdroje a ochranné pásmo přírodních léčivých zdrojů II.B stupně, zpracovat hydrogeologické posouzení a navrhnout opatření k ochraně zdrojů pitných a léčivých vod. Pro následné zpřesnění rozvojové plochy bylo doporučeno napodobit v maximální možné míře přirozené odtokové charakteristiky lokality před urbanizací, uplatnit decentralizovaný způsob hospodaření se srážkovými vodami, podporovat výpar, vsakování a zpomalení odtoku, důsledně oddělit čisté a znečištěné srážkové vody a funkčnost systému prověřit územní studií založenou na hydrologickém řešení.

V návrhu záměru jsou tato koncepční opatření vypořádána zejména vymezením veřejně přístupného pásu ochranné a izolační zeleně o šířce přibližně 50 m a rozloze 22,81 ha, dalšími

plochami zeleně v jednotlivých etapách, návrhem retenčně-vsakovacích zařízení, maximálním možným zadržením a vsakem srážkových vod v místě, regulovaným odváděním přebytků do Ohře, oddělením čistých srážkových vod ze střech od potenciálně znečištěných vod z komunikací, parkovišť a manipulačních ploch a jejich předčištěním. Stanovisko SEA k územnímu plánu současně stanovilo, že z části plochy náležející do povodí vodní nádrže Jesenice mají být odpadní vody s výjimkou neznečištěných srážkových vod ze střech odváděny mimo toto povodí. Tato podmínka byla převzata do návrhu záměru pro případné řešení druhé a třetí etapy v povodí Odravy.

Uvedené vypořádání dokládá, že základní koncepční vztah rozvojové plochy k odtokovým poměrům, ochrannému pásmu vodního zdroje a ochrannému pásmu přírodních léčivých zdrojů byl řešen již při územně plánovacím vymezení plochy. Zpracovatel posudku však upozorňuje, že vypořádání požadavků SEA ani soulad záměru s územně plánovací dokumentací nenahrazují posouzení konkrétních činností a technických řešení podle lázeňského zákona a nařízení vlády č. 152/1992 Sb. Pro hodnocení kapitoly D.I.6 jsou významným podkladem potvrzujícím koncepční přípustnost navrhovaného využití území, nikoli důkazem automatického splnění všech jednotlivých podmínek ochranného pásma.

Zákaz těžby nerostných surovin podle § 3 odst. 1 písm. a) nařízení vlády č. 152/1992 Sb. se posuzovaného záměru přímo nedotýká, protože jeho součástí není hornická činnost ani otvírka a dobývání ložiska. Pro hodnocení je však významný ve vztahu k budoucí využitelnosti části výhradního ložiska Odravská pánev. Samotný ochranný režim možnost nové těžby zásadním způsobem omezuje, a vliv průmyslového areálu proto nelze hodnotit izolovaně jako jedinou překážku budoucího využití ložiska.

Přímo relevantní je zákaz provádění zemních a jiných prací do hloubky větší než 10 m, vrtů pod bázi cyprisového souvrství a trhacích prací bez závazného posudku příslušného orgánu. Kapitola se v tomto směru nedostatečně opírá o ochranný režim stanovený nařízením vlády a zdůrazňuje především třicetimetrové omezení vyplývající z územního plánu. Tento regulativ nemůže nahradit přísnější požadavky právního předpisu. V navazující projektové přípravě proto musí být ověřena hloubka založení všech objektů, pilot, geotechnických, hydrogeologických a monitorovacích vrtů, podzemních stavebních konstrukcí a dalších zemních zásahů. Zemní a jiné práce přesahující hloubku 10 m, vrty zasahující pod bázi cyprisového souvrství ani případné trhací práce nelze provést pouze na základě jejich souladu s územně plánovací dokumentací, ale musí být předem posouzeny v režimu ochrany přírodních léčivých zdrojů. Z dostupného technického popisu záměru nevyplývá nezbytnost trhacích prací. Pokud by byly dodatečně navrženy, podléhaly by témuž ochrannému režimu. Zákaz hornické činnosti a činnosti prováděné hornickým způsobem není při deklarovaném řešení přímo dotčen. Pokud by však konkrétní hlubinné vrty, ražené objekty nebo jiné speciální práce naplnily znaky činnosti prováděné hornickým způsobem, musely by být samostatně posouzeny podle příslušných právních předpisů a ochranného režimu přírodních léčivých zdrojů.

V rámci podkladů společnosti DEKONTA, a.s., obdržených dne 24. 9. 2026 na základě žádosti zpracovatele posudku ze dne 17. 9. 2026, viz samostatná příloha posudku, zpracovatelé dokumentace EIA upřesnili, že hlavní objekty nebudou podsklepené, montážní jámy a snížené prostory mají dosahovat hloubky přibližně 0,3 až 2,6 m a předběžně se uvažuje s pilotovým založením do 10 m pod upravený terén. Konečný způsob, počet, průměr a hloubka pilot však dosud nejsou stanoveny. Po jejich určení má být provedeno hydrogeologické posouzení rizika zásahu do zvodněných poloh, hydraulického propojení kolektorů a vytvoření preferenčních cest proudění, při pilotáži má být zajištěn hydrogeologický dozor. Při překročení hloubky 10 m má být vyžádán souhlas Českého inspektorátu lázní a zřídel. Reakce tak potvrzuje, že konečné posouzení lze provést až podle definitivního návrhu založení. Výhrada posudku k nedoloženému

vztahu zemních zásahů k ochrannému režimu přírodních léčivých zdrojů proto zůstává věcně opodstatněná, současně je však zřejmý navržený postup jejího řešení v navazující přípravě.

Zákaz úprav povrchových toků bez opatření zabraňujících zvýšenému odtoku podzemních vod oproti stávajícímu stavu je relevantní pro přeložky a úpravy drobných vodních toků a odvodňovacích linií dotčených záměrem. Navržené přírodě blízké řešení přeložených koryt, retence srážkových vod a regulovaný odtok směřují k omezení nepříznivých změn vodního režimu. V navazující dokumentaci však musí být ověřeno, že konkrétní technické řešení úprav toků a odvodnění nepovede k nežádoucímu drenážnímu účinku ani ke zvýšení odtoku podzemních vod oproti stávajícímu stavu.

Zákaz melioračních a vodohospodářských prací bez spolehlivého opatření k zabránění zvýšení množství unikajících proplyněných minerálních vod a oxidu uhličitého je relevantní zejména pro retenčně-vsakovací zařízení, přeložky vodních linií, hlubší odvodňovací prvky a případné zásahy do propustnějších geologických poloh. Z dostupných podkladů nevyplývá, že by záměr přímo zasahoval do známých výstupních cest proplyněných minerálních vod nebo oxidu uhličitého. Konečné řešení vodohospodářských zařízení však musí vycházet z podrobného hydrogeologického posouzení a nesmí narušit izolační funkci jílovitých souvrství ani vytvořit nové preferenční cesty pro pohyb podzemních nebo minerálních vod a plynů. Pokud by při provádění prací došlo k úniku proplyněných minerálních vod nebo oxidu uhličitého, musí být postupováno podle § 3 odst. 2 nařízení vlády č. 152/1992 Sb., včetně spolehlivého zastavení úniku a případné likvidace nového technického díla. Vzhledem k tomu, že tato povinnost vyplývá přímo z právního předpisu, zpracovatel posudku ji nepřebírá do návrhu podmínek stanoviska EIA a pouze na její použitelnost upozorňuje.

Zákaz čerpání nových zdrojů podzemní vody v množství přesahujícím 60 l/min bez závazného posudku příslušného orgánu není při deklarovaném řešení přímo dotčen, protože záměr má být zásobován z veřejného vodovodu. Absence odběrů podzemních vod významně snižuje riziko přímého kvantitativního ovlivnění přírodních léčivých zdrojů, neboť záměr nebude odběrem snižovat jejich zásoby ani měnit tlakové poměry v příslušných kolektorech. Pokud by byl v další přípravě navržen nový odběr podzemních vod, musel by být opětovně posouzen ve vztahu k uvedenému zákazu a k režimu ochranného pásma.

Pro posuzovaný záměr je zásadní zákaz budování a provozování průmyslových staveb, jejichž provozování by negativně ovlivňovalo přírodní léčivé zdroje. Nejde o absolutní zákaz všech průmyslových staveb v ochranném pásmu II. stupně, ale o zákaz staveb, jejichž provozování by negativně ovlivňovalo chemické, fyzikální nebo mikrobiologické vlastnosti zdrojů, jejich zdravotní nezávadnost, zásoby nebo vydatnost. Rozsah záměru je v tomto posouzení významný, protože zastavění a zpevnění území povede k trvalé změně infiltračních poměrů a v areálu budou skladovány, používány a přepravovány závadné látky. Samotná velikost průmyslového areálu však není právním předpisem stanovena jako samostatný důvod jeho nepřípustnosti a nařízení vlády neurčuje nejvyšší přípustnou výměru zastavěných nebo zpevněných ploch v ochranném pásmu. Rozhodující jsou proto skutečné mechanismy působení záměru, dodržení regulativů územně plánovací dokumentace, technické řešení hospodaření se srážkovými vodami, hloubka zásahů, zachování izolační funkce geologických vrstev a zabezpečení proti kontaminaci.

Od posudku EIA ani od hodnocení jednotlivého záměru nelze požadovat modelové stanovení celkové přípustné míry zastavění celého rozsáhlého ochranného pásma IIB ani komplexní vyhodnocení společného účinku všech současných a budoucích rozvojových ploch v jeho území. Takové hodnocení je koncepční otázkou plánování rozvoje širšího území, v daném případě minimálně na úrovni správního obvodu obce s rozšířenou působností, a mělo by být

řešeno zejména v územně plánovací dokumentaci, jejím vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území a v souvisejících vodohospodářských a lázeňských koncepčních podkladech. Tyto nástroje mají stanovit prostorové a kapacitní regulativy, zejména koeficienty zastavění, minimální podíl zeleně, zásady hospodaření se srážkovými vodami a omezení rizikových způsobů využití. Úkolem konkrétního záměru je prokázat dodržení příslušných územně plánovacích regulativů a konkrétních zákazů a omezení ochranného pásma. V rámci EIA posuzovaného záměru proto nelze s dostatečnou spolehlivostí stanovit, jaký podíl celého ochranného pásma IIB může být souhrnně zastavěn, ani modelově oddělit příspěvek konkrétního záměru k případným dlouhodobým změnám hlubší zřídelní struktury v měřítku celého ochranného pásma.

Zpracovatel posudku při hodnocení současně zohledňuje aktuální vyjádření k dokumentaci od Ministerstva zdravotnictví, Český inspektorát lázní a zřídel ze dne 6. 8. 2026, v němž ministerstvo potvrzuje umístění záměru v ochranném pásmu II. stupně II B přírodních léčivých zdrojů Františkových Lázní, upozorňuje na obecný zákaz činností schopných negativně ovlivnit vlastnosti, zdravotní nezávadnost, zásoby nebo vydatnost zdrojů a zároveň k dokumentaci EIA neuplatňuje žádné připomínky. Toto vyjádření podporuje závěr, že z dokumentace nebyl identifikován vliv záměru, který by jeho realizaci z hlediska zájmů chráněných lázeňským zákonem vylučoval. Ministerstvo současně výslovně uvádí, že vyjádření nenahrazuje závazná stanoviska, vyjádření a rozhodnutí vydávaná k jednotlivým činnostem podle lázeňského zákona. Splnění konkrétních zákazů a omezení proto musí být nadále ověřeno v navazujících správních postupech.

Ostatní zákazy ochranného pásma se vztahují zejména k provozním činnostem. Součástí záměru není skládka nebezpečných odpadů, provozní shromažďování těchto odpadů však musí být zajištěno v zabezpečených objektech a nádobách. Případná aplikace hnojiv a chemických přípravků při zakládání a údržbě rozsáhlých ploch zeleně musí respektovat ochranný režim. Pro zimní údržbu komunikací a manipulačních ploch nelze používat chemické posypové materiály, které by mohly způsobit kontaminaci přírodních léčivých zdrojů. Způsob zimní údržby musí současně zabránit nekontrolovanému zasakování vod obsahujících posypové látky do horninového prostředí.

Zákaz přepravy vozidly látek, které by mohly negativně ovlivnit přírodní léčivé zdroje, představuje významný provozní požadavek. Vzhledem k předpokládané přepravě pohonných hmot, olejů, chladicích a technologických kapalin, chemických látek a odpadů musí být v navazující přípravě vymezeny druhy a množství přepravovaných látek, dopravní trasy, způsob jejich balení a zabezpečení a postup při havárii. Pokud má být v ochranném pásmu uskutečňována přeprava látek spadající pod uvedený zákaz, musí být předem ověřena její slučitelnost s ochranným režimem a získána příslušná správní stanoviska nebo rozhodnutí. Dle § 3 odst. 1 písm. b) Nařízení vlády č. 142/1992 Sb. je pro takovou činnost vyžadován závazný posudek Inspektorátu, který jednak není nezbytný pro proces EIA, ani pro něj v současné fázi přípravy nejsou k dispozici veškeré potřebné údaje o těchto látkách a činnostech. V rámci veřejného projednání bylo ze strany zástupců oznamovatele navíc připomenuto, že nedaleko posuzovaného areálu je již v současnosti provozována čerpací stanice pohonných hmot, z čehož dostatečně plyne, že činnost přepravy ani skladování nebezpečných látek není v tomto ochranném pásmu výlučně zakázána. Obecná havarijní opatření ani skutečnost, že Ministerstvo zdravotnictví k dokumentaci EIA neuplatnilo připomínky, nenahrazují navazující akty vyžadované pro konkrétní činnosti podle lázeňského zákona.

Změna infiltračních poměrů představuje dlouhodobý mechanismus možného ovlivnění přírodních zdrojů. Rozsáhlé zastavění a zpevnění území sníží plochu přirozené infiltrace a změní rozdělení srážkových vod mezi výpar, vsak a povrchový odtok. Retenčně-vsakovací nádrže,

rozsáhlé plochy zeleně, zadržování části srážkových vod v místě a regulovaný odtok mohou tuto změnu zmírnit, nemohou však vzhledem k rozsahu nepropustných ploch a nepříznivým vsakovacím poměrům zachovat původní infiltrační režim zemědělského území.

Z dostupných podkladů nevyplývá přímé kvantitativní nebo modelové prokázání vazby mezi změnou infiltrace v ploše záměru a režimem hlubších struktur přírodních léčivých zdrojů. Závěr o absenci významného ovlivnění jejich zásob a vydatnosti je založen na geologické a hydrogeologické interpretaci, zejména na nízké propustnosti nadložních jílovitých vrstev, absenci odběrů podzemních vod, předpokládané absenci nepovolených hlubokých zásahů a vazbě přírodních léčivých vod na hlubší pánevní a tektonické struktury. Pro účely EIA lze tento postup akceptovat za předpokladu, že konečné založení objektů a vodohospodářské řešení budou ověřeny podrobným hydrogeologickým posouzením a že bez příslušného odborného a správního posouzení nebudou narušeny vrstvy plnící ochrannou a izolační funkci.

Absenci modelového hodnocení vlivu celkové zastavěnosti rozsáhlého ochranného pásma IIB nelze považovat za nedostatek posouzení konkrétního záměru. Takové hodnocení by vyžadovalo koncepční vymezení všech současných a předpokládaných rozvojových ploch, jejich odtokových charakteristik, hydrogeologických vazeb a časového postupu realizace v měřítku celého ochranného pásma. Dokumentace proto oprávněně hodnotí konkrétní změnu v ploše záměru a její technické zmírnění. Koncepční rámec byl zčásti vytvořen již při SEA Aktualizace č. 1 ZÚR Karlovarského kraje a SEA změny č. 19 územního plánu města Cheb, které stanovily základní požadavky na omezení zastavěnosti, vymezení izolační zeleně a přírodě blízké hospodaření se srážkovými vodami. Pro posuzovaný záměr je rozhodující doložit naplnění těchto požadavků a konečnou funkčnost konkrétního vodohospodářského řešení.

Vsakovací poměry nejsou v ploše záměru jednotné. Jílovité a sprašové sedimenty jsou převážně málo propustné, zatímco lokální písčité a štěrkopískové polohy mohou umožňovat výraznější vsakování. Vsakovací objekty proto nelze dimenzovat ani umisťovat jednotně pro celý areál pouze na základě průměrného koeficientu vsaku. Jejich konečné umístění a kapacita musí vycházet z ověření konkrétních míst tak, aby nedocházelo k nežádoucímu převodu vody do propustnějších vrstev, změně směru mělkého proudění, lokálnímu podmáčení nebo narušení ochranné funkce méně propustných souvrství.

Z hlediska jakosti přírodních léčivých a podzemních vod kapitola správně identifikuje riziko spojené s úniky pohonných hmot, olejů, chladicích a technologických kapalin, chemických látek a kontaminovaných hasebních vod. Správně je rovněž uvedeno oddělení čistých a potenciálně znečištěných srážkových vod, předčištění vod z komunikací, parkovišť a manipulačních ploch v odlučovačích lehkých kapalin a zákaz zasakování odpadních vod. Uvedená koncentrace ropných látek na odtoku z odlučovačů nižší než 0,2 mg/l charakterizuje účinnost předčištění srážkových vod, sama však nezajišťuje úplnou ochranu přírodních zdrojů. Rozhodující je celá soustava technických bariér, zejména nepropustnost manipulačních ploch, odpovídající záchytné objemy, zabezpečení zásobníků a potrubních rozvodů, detekce úniků, možnost uzavření kanalizace, zachycení kontaminovaných hasebních vod a provozní a havarijní připravenost.

Při řádném provedení, kontrole a údržbě těchto systémů lze pravděpodobnost rozsáhlejšího ovlivnění jakosti přírodních léčivých a podzemních vod hodnotit jako nízkou. Zbytkové riziko nelze zcela vyloučit, protože je spojeno s mimořádnou událostí, souběžným selháním ochranných bariér nebo nesprávnou obsluhou. Vzhledem k poloze záměru v ochranném pásmu přírodních léčivých zdrojů a směru proudění podzemních vod k vodnímu zdroji Jesenice - Nebanice je nutné uplatňovat zvýšenou míru prevence.

Navržená síť monitorovacích vrtů východně od SPP Cheb ve směru proudění podzemní vody k vodnímu zdroji Jesenice - Nebanice představuje vhodný doplňkový nástroj pro kontrolu

provozních vlivů. Monitoring však nezabraňuje vzniku kontaminace a nemůže nahrazovat preventivní technická opatření. Jeho vypovídací schopnost bude záviset na hydrogeologicky odůvodněném rozmístění vrtů, dostatečném pokrytí možných transportních cest, zahrnutí objektů proti směru proudění pro stanovení pozaďových hodnot, provedení výchozího monitoringu před zahájením provozu, vhodném rozsahu sledovaných ukazatelů a stanovení postupu při zjištění změny jakosti podzemních vod.

Ve vztahu k vodnímu zdroji Jesenice - Nebanice je nutné korigovat obecné konstatování kapitoly, že související ochranné pásmo nebude výstavbou ani provozem záměru dotčeno. Z dokumentace vyplývá, že plocha záměru na severním a východním okraji hraničí s ochranným pásmem II. stupně vodního zdroje Jesenice - Nebanice a podzemní vody proudí směrem k tomuto zdroji. I bez přímého plošného zásahu do ochranného pásma proto existuje možná hydrogeologická vazba, která odůvodňuje monitoring a zvýšené zabezpečení nakládání se závadnými látkami. Přesnější je závěr, že záměr do ochranného pásma vodního zdroje Jesenice - Nebanice přímo nezasahuje, ale jeho možnou nepřímou hydrogeologickou vazbu nelze zcela vyloučit. Významné ovlivnění zdroje se při funkčnosti navržených ochranných opatření nepředpokládá.

CHOPAV Chebská pánev a Slavkovský les bude záměrem územně dotčena, protože se v ní plocha záměru nachází. Správným závěrem proto není absence dotčení, ale povinnost respektovat omezení vyplývající z režimu chráněné oblasti přirozené akumulace vod. Při navrženém způsobu nakládání s vodami se významné ovlivnění chráněné akumulace vod nepředpokládá. Vodní nádrž Jesenice ani její ochranné pásmo nebudou přímo zasaženy. Malá jihovýchodní část území však náleží do povodí Odravy, které souvisí s vodní nádrží Jesenice a vodním zdrojem Jesenice - Nebanice. V této části musí být případné vsakování omezeno na čisté srážkové vody ze střech, zatímco odpadní a potenciálně znečištěné vody z komunikací, parkovišť a manipulačních ploch musí být odváděny mimo povodí Odravy. Za tohoto předpokladu se významné ovlivnění vodárenské funkce nádrže Jesenice ani vodního zdroje Jesenice - Nebanice nepředpokládá.

Konečný závěr kapitoly, podle něhož budou negativní vlivy na přírodní zdroje nulové nebo zanedbatelné, není plně konzistentní s vlastním obsahem hodnocení. Trvalé překrytí části výhradního ložiska Odravská pánev a vytvoření dodatečného omezení jeho budoucího zpřístupnění nelze označit za nulový vliv. Rovněž změna infiltračních poměrů na rozsáhlé zastavěné a zpevněné ploše představuje reálný dlouhodobý vliv, přestože se neočekává její významný dopad na režim přírodních léčivých zdrojů. Nulový nebo zanedbatelný může být při splnění stanovených podmínek přímý vliv na zásoby, vydatnost a jakost přírodních léčivých zdrojů, nikoli souhrnný vliv na všechny přírodní zdroje.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze použité informační podklady a základní metodický postup kapitoly D.I.6 hodnotit jako akceptovatelné. Kapitola identifikuje hlavní mechanismy možného ovlivnění, její hodnocení však není dostatečně soustředěné ani úplné ve vztahu ke všem dotčeným nerostným zdrojům, k vypořádání relevantních opatření SEA a k jednotlivým podmínkám ochranného pásma IIB. Zpracovatel posudku proto doplňuje identifikaci výhradního ložiska Dřenice, nevýhradního ložiska Dřenice-západ, prognózního zdroje Chebská pánev, absenci významných geologických lokalit, důlních děl a poddolovaných území, vazbu objektu LBK1 (LBK46) na těžbou dotčený pozemek parc. č. 417/19, význam koncepčního prověření rozvojové plochy v procesech SEA a systematické posouzení relevantních zákazů stanovených nařízením vlády č. 152/1992 Sb.

Nevyjasněná návaznost těžby, rekultivace a realizace LBK1 (LBK46) a konkrétní řešení hlubších zemních zásahů, úprav vodních toků, vsakování, zimní údržby, přepravy závadných

látek a dalších činností podléhajících ochrannému režimu musí být dořešeny v navazující projektové dokumentaci a příslušných správních postupech. Tyto požadavky současně odpovídají upozornění Ministerstva zdravotnictví, že jeho vyjádření bez připomínek k dokumentaci EIA nenahrazuje závazná stanoviska, vyjádření a rozhodnutí vydávaná k jednotlivým činnostem podle lázeňského zákona. Zjištěné nedostatky lze napravit hodnocením zpracovatele posudku a stanovením odpovídajících podmínek závazného stanoviska EIA a nevyžadují přepracování celé dokumentace.

Výsledný vliv na přírodní léčivé zdroje, přírodní minerální vody a další významné zdroje podzemních vod bude spočívat především v dlouhodobé změně infiltračních poměrů a v potenciálním riziku kontaminace při mimořádné události. Přímé ovlivnění hlubších kolektorů, zásob, vydatnosti nebo chemismu přírodních léčivých zdrojů se vzhledem k absenci odběrů podzemních vod a za předpokladu, že nebudou bez příslušného odborného posouzení a povolení prováděny hluboké zásahy do horninového prostředí, neočekává. Tento závěr podporuje rovněž vyjádření Ministerstva zdravotnictví, Českého inspektorátu lázní a zřídel, který k dokumentaci neuplatnil připomínky. Jeho platnost je podmíněna respektováním ochranného režimu přírodních léčivých zdrojů, odborným a správním posouzením zemních prací a vrtů podléhajících tomuto režimu, zachováním izolační funkce geologických vrstev, podrobným ověřením retenčně-vsakovacích zařízení, oddělením čistých a potenciálně znečištěných vod, funkčností technického zabezpečení závadných látek a monitoringem podzemních vod.

Vlivy záměru na horninové prostředí a nerostné bohatství lze celkově hodnotit jako přijatelné. Záměr bude představovat dlouhodobé až trvalé lokální omezení možnosti budoucího zpřístupnění části výhradního ložiska hnědého uhlí Odravská pánev. Z dostupných podkladů však nevyplývá významné omezení využitelnosti ložiska v regionálním měřítku ani střet, který by realizaci záměru z hlediska ochrany nerostného bohatství vylučoval. Pokračování těžby štěrkopísků v dobývacích prostorech Dřenice a Dřenice I nebude při včasném zajištění plně funkční náhradní přístupové komunikace významně ovlivněno. Ve vztahu k pozemku parc. č. 417/19 v k. ú. Dřenice u Chebu však musí být v navazující přípravě záměru doložena koordinace těžby, sanace a rekultivace s realizací krajinářských úprav objektu LBK1 a s výsledným založením a funkčním řešením lokálního biokoridoru LBK46.

Výsledný souhrnný vliv záměru na horninové prostředí a přírodní zdroje je hodnocen jako málo významný nepříznivý, dlouhodobý až trvalý a podmíněně akceptovatelný. Konkrétně je vliv hodnocen jako málo významný nepříznivý a trvalý během realizace záměru a jako málo významný nepříznivý a trvalý po jeho uvedení do provozu, a to za předpokladu plnění požadovaných opatření dle podmínek tohoto stanoviska.

Tato klasifikace dále zohledňuje potřebu zachovat podmínky pro pokračování těžby štěrkopísků, koordinovat rekultivaci těžbou dotčené plochy s realizací objektu LBK1 a výsledným řešením lokálního biokoridoru LBK46 a chránit přírodní léčivé zdroje a podzemní vody před hlubokými zásahy a havarijní kontaminací. Při splnění stanovených podmínek, respektování ochranného režimu pásma IIB a zachování funkčnosti vodohospodářských, technických, havarijních a monitorovacích opatření se významné ovlivnění zásob, režimu, vydatnosti ani kvality přírodních léčivých zdrojů Františkových Lázní a dalších významných zdrojů podzemních vod nepředpokládá.

D.I.7. Vlivy na biologickou rozmanitost (fauna, flóra, ekosystémy)

V kapitole jsou uvedeny následující závěry:

Vlivy na biologickou rozmanitost jsou hodnoceny souhrnně pro etapu výstavby i provozu. Hodnocení vlivů záměru na flóru, faunu a ekosystémy vychází z dlouhodobých terénních šetření prováděných v

letech 2024 až 2026 a ze samostatných studií, které jsou součástí Dokumentace jako Přílohy č. 6 a 8. Jedná se o Hodnocení vlivu zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny podle § 67 zákona č. 114/1992 Sb. (K. Lagner Zímová a kol., 06/2026) a Dendrologický průzkum (K. Lagner Zímová a kol., 06/2026).

Vlivy na flóru

Biologickými průzkumy bylo potvrzeno, že se v zájmovém území nevyskytují chráněné druhy rostlin. Dřeviny rostoucí v území jsou převážně vázány na dopravní koridory a plní zejména lokální doprovodnou, stabilizační a biotopovou funkci. Významnější porost představuje remíz s částečně lesním charakterem na jižním okraji území. Dřeviny jsou většinou ve stavu dobré až průměrné vitality. Jejich druhové složení odpovídá běžnému zastoupení v zemědělsky využívané krajině s probíhající sukcesí a dominancí liniové doprovodné vegetace. V porostech převažují zejména topol osika, dub letní, bříza bělokorá a vrba jíva doplněné běžnými keřovými druhy.

Realizace záměru si vyžádá kácení mimolesních dřevin, které se prostorově překrývají zejména s trasami dopravní a technické infrastruktury. Celkově se jedná o porosty běžného charakteru bez mimořádného významu. Vyšší ekologickou hodnotu vykazuje liniová zeleň vzhledem ke své krajinotvorné a ekologické funkci. Ke kácení je navrženo celkem 135 solitérních stromů vyžadujících povolení ke kácení a 13 782 m² zapojených porostů. Jejich celková ekologická hodnota vypočtená podle metodické kalkulačky AOPK ČR činí 5 980 679 Kč. Vymezení ploch určených ke kácení je uvedeno v kapitole B.III.5.

Odstranění části mimolesní zeleně, včetně liniových porostů a vzrostlých stromů, povede ke snížení ekologické stability dotčeného území, omezení hnízdních příležitostí, úkrytových možností a potravních zdrojů některých druhů živočichů a k částečné změně stávajících ekologických vazeb. Odstranění části liniové a rozptýlené zeleně může rovněž dočasně snížit prostupnost krajiny pro některé skupiny organismů. V případě zásahu do remízu s prameništěm na jižním okraji území lze očekávat také dílčí změny mikroklimatických podmínek a vodního režimu lokality. Tyto vlivy budou zmírněny náhradními výsadbami, realizací zeleného izolačního pásu podél severního, východního a jižního okraje SPP Cheb a dalšími opatřeními podle kapitoly D.IV.

Zásahy do dřevin a vegetace mají být prováděny mimo vegetační a hnízdní období, přednostně od října do března. Při případných zásazích ve vegetačním období musí být zajištěn biologický dozor. Náhradní výsadba má být koncipována jako izolační a krajinotvorný prvek oddělující plochu záměru od okolní krajiny a má využívat geograficky původní druhy odpovídající stanovištním podmínkám a přirozené druhové skladbě území. Přednostně bude umístěna do zeleného pásu podél SPP Cheb, na veřejně přístupné plochy výrobního areálu a do prostoru biokoridoru LBK 46. V případě nedostatečné kapacity těchto ploch ji lze umístit také podél nových komunikací nebo do dalších prvků ÚSES. Doporučenými druhy stromů jsou zejména javor babyka, bříza bělokorá, habr obecný, buk lesní, třešeň ptačí, hrušeň polnička, dub zimní, dub letní, vrba bílá, vrba jíva, jeřáb muk, jeřáb břek a lípa srdčitá. Pro keřové patro jsou doporučeny dřišťál obecný, svída krvavá, líska obecná, hloh obecný, ptačí zob obecný, trnka obecná a kalina tušalaj. Součástí výsadby musí být následná péče, doporučená nejméně po dobu tří let u keřů a tří až pěti let u stromů.

Pro kácení dřevin podél plánované přeložky komunikace ke štěrkopískovně již Městský úřad Cheb, odbor životního prostředí, ve stanovisku č. j. MUCH 25353/2021 ze dne 30. 4. 2021 stanovil, že kácení lze provést po nabytí právní moci stavebního povolení a mimo hnízdní období ptactva. Jako částečnou kompenzaci ekologické újmy byla stanovena výsadba 26 stromů autochtonních druhů s kořenovým balem, zapěstovanou korunou a obvodem kmene 18 až 20 cm a 17 keřů s velikostí kontejneru nejméně 3 l. Výsadba musí být provedena nejpozději do kolaudace a následná péče musí být zajištěna po dobu pěti let.

V zájmovém území byly zaznamenány také invazní druhy rostlin, zejména lupina mnoholistá, netýkavka malokvětá a bolševník velkolepý. Před zahájením zemních prací budou jejich porosty

podrobně vymezeny a označeny a pracovníci zhotovitele budou s jejich výskytem seznámeni. Bolševník velkolepý a lupina mnoholistá budou odstraňovány v souladu se standardem SPPK D02 007 „Likvidace vybraných invazních druhů rostlin“. Cílem managementu bolševníku velkolepého bude jeho úplná eradikace. U lupiny mnoholisté bude cílem zabránit jejímu dalšímu šíření a negativnímu působení na druhové složení travních porostů.

Porosty bolševníku velkolepého budou odstraněny před zahájením stavebních prací mechanickým přeseknutím kořenového krčku nejméně 10 cm pod povrchem půdy nebo cílenou aplikací herbicidu. Zásahy bude nutné opakovat po dobu několika vegetačních období. Případná květenství budou odstraněna před dozráním semen a bezpečně zlikvidována. Při práci musí být používány ochranné prostředky včetně ochrany obličeje. Porosty lupiny mnoholisté budou odstraněny před vytvořením zralých semen a nadzemní biomasa bude z lokality odvezena. Nezastavěné plochy budou následně obnoveny výsevem regionální travní směsi nebo řízenou sukcesí tak, aby vznikl zapojený vegetační kryt omezující opětovnou invazi.

Biomasa invazních druhů a zemina obsahující semena nebo vegetativní části rostlin budou ukládány odděleně a nebudou využity pro terénní úpravy. Při přepravě musí být materiál zabezpečen proti úniku a mechanizace opouštějící kontaminované plochy musí být očištěna od zeminy a rostlinných zbytků. Po ukončení stavby bude nejméně po dobu pěti let, minimálně dvakrát během vegetační sezóny, prováděn monitoring invazních druhů. Nově zjištěné rostliny budou odstraněny před vykvetením nebo vytvořením semen.

Vlivy na faunu

Zásahem do zemědělských ploch, dřevin, vodních linií a tůní dojde k výraznému přetvoření stávající krajinné struktury. Hluk, vibrace a pohyb stavební techniky budou živočichy rušit a mohou vést k jejich dočasnému přesunu do okolních biotopů. Stavební práce v rámci SPP Cheb proto mají být etapizovány tak, aby nedošlo k jednorázovému plošnému zásahu a živočichové měli možnost přesunout se do dosud nedotčených ploch navazujících etap. K dispozici budou plochy 2. etapy o rozloze 25,5 ha, 3. etapy o rozloze 19,4 ha a části zeleného pásu o rozloze přibližně 22,8 ha, celkem až 68 ha obdobně obhospodařovaných ploch. Navazující stavební etapy rozvoje SPP Cheb jsou plánovány až po roce 2032.

Realizací záměru budou dotčeny také přírodní biotopy K1 Mokřadní vrbiny, V1G Makrofytní vegetace přirozeně eutrofních a mezotrofních stojatých vod bez ochranářsky významných vodních makrofytů a M1.3 Eutrofní vegetace bahnitých substrátů. Zasažené vodní biotopy mají být nahrazeny opatřeními podle kapitoly D.IV. Při respektování navržených opatření se nepředpokládá ohrožení obecně chráněných druhů, narušení jejich rozmnožovacích schopností, zánik populací ani zničení ekosystémů, jejichž jsou součástí.

Zemědělské plochy obývají ptáci zemědělské krajiny včetně bahňáků. Na jižním okraji plochy záměru, zejména podél polní cesty s doprovodnou vegetací a rákosinami, se vyskytuje větší počet ptačích druhů včetně zvláště chráněných druhů, pro které území představuje také hnízdní biotop. Přímému usmrcování ptáků a jejich vývojových stadií musí být předcházeno prováděním kácení, zásahů do vegetace a zemních prací mimo vegetační a hnízdní období.

Ze zvláště chráněných bezobratlých byl doložen výskyt zlatohlávka tmavého a čmeláků, kteří využívají květnaté porosty podél cest jako potravní stanoviště. Při zachování nebo náhradě těchto prvků se významné ovlivnění jejich populací nepředpokládá. Z obojživelníků a plazů byl zaznamenán výskyt ropuchy obecné a ještěrky obecné. Z databázových zdrojů byl doložen také výskyt ropuchy krátkonohé. Významnější je výskyt čolka obecného, jehož populace je vázána na tůně v remízu na jižní hranici plochy záměru. Negativní vliv na tento druh má být omezen vytvořením náhradních vodních ploch, transferem jedinců a zajištěním biologického dozoru. U ostatních druhů je hlavním rizikem přímá

mortalita během stavebních prací, kterou lze minimalizovat vhodným časováním a prováděním ochranných opatření.

Avifauna zájmového území zahrnuje druhy otevřené zemědělské krajiny, mokřadů a ekotonů. U řady druhů představuje území především potravní biotop, jehož částečný zábor lze kompenzovat vytvořením náhradních stanovišť. Významnější zásahy se týkají druhů hnízdících v území, zejména motáka pochopa, ťuhýka obecného, strnada lučního, konipasa lučního, koroptve polní, bramborníčka černohlavého a slavíka modráčka středoevropského. U těchto druhů může dojít k zásahu do potravních i hnízdních biotopů. Základním opatřením je proto časové omezení zásahů mimo hnízdní období a vytvoření náhradních biotopů. U adaptabilních druhů, například kavky obecné, krkavce velkého a vlaštovky obecné, je vliv hodnocen jako nevýznamný.

Ze savců byl zaznamenán netopýr rezavý, který využívá liniovou zeleň především jako potravní biotop. Vzhledem k jeho ekologické přizpůsobivosti povede záměr pouze k omezenému zásahu do potravního prostředí, který lze kompenzovat vhodnými opatřeními. Na ploše záměru se nenachází biotop vybraných zvláště chráněných druhů velkých savců.

Realizace záměru celkově povede k zásahům do potravních biotopů a u vybraných druhů také do biotopů hnízdních nebo rozmnožovacích. Při dodržení navrženého časování prací, etapizace zemních prací, bezzásahových pásem, biologického dozoru, zachování a obnovy klíčových biotopových prvků a vytvoření náhradních stanovišť lze tyto vlivy významně zmírnit. Podrobné vymezení charakteru a rozsahu zásahů ve vztahu k zákazům stanoveným na ochranu zvláště chráněných druhů podle § 50 zákona č. 114/1992 Sb. a podklady pro postup podle § 56 tohoto zákona jsou uvedeny v Hodnocení vlivu zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny podle § 67 zákona č. 114/1992 Sb., které je Přílohou č. 6 Dokumentace.

Vlivy na ekosystémy

Realizací záměru dojde k odstranění drobných vodních linií IDVT 10233980 a 10224556 nacházejících se přímo na ploše záměru. Jedná se o periodicky zvodnělé meliorační strouhy, které nevytvářejí funkční nivu a plní pouze částečnou ekostabilizační funkci. V rámci kompenzačních opatření je plánováno jejich přeložení do biokoridoru pod jižní hranicí plochy záměru.

Koridor IS 9, tvořený přípojkou VN 22 kV, zasáhne do vodních linií IDVT 10224556, 10229221 a 10234043. Jedná se o meliorační strouhy zavodněné převážně v jarních měsících, které nevytvářejí ekosystémy vodních toků. Koridor IS 4, tvořený vodovodním řadem, bude křížit Dolnodvorský potok IDVT 10236263, bezejmenný vodní tok IDVT 10224542 a vodní linii IDVT 10233980. Tyto zásahy jsou hodnoceny jako zanedbatelné, protože se jedná o meliorační strouhy bez funkčního ekosystému nebo o místa, kde již křížení s technickou infrastrukturou existují. Dotčené vodní toky zde nevytvářejí funkční nivy.

Významnějším zásahem bude zrušení prameniště se dvěma tůněmi v remízu u komunikace do štěrkopískovny. Tůně plní ekostabilizační funkci a spolu s doprovodnou vegetací představují biotop rostlin a živočichů včetně zvláště chráněného čolka obecného. Likvidace tůní musí proběhnout od září do konce února po předchozí kontrole biologickým dozorem. Ve vegetačním období předcházejícím jejich likvidaci, přednostně v dubnu až květnu, budou jedinci ze stávajících tůní v maximálním možném počtu přemístěni do nově vytvořených náhradních tůní. Náhradní vodní biotopy musí být realizovány již na podzim před plánovaným jarním transferem, aby v době přemístění živočichů vytvářely alespoň částečně funkční ekosystém.

Záměr zasáhne rovněž do lokálního biokoridoru LBK 46, který bude přeložen přibližně o 12 m jižně od původní polohy. Součástí ÚSES se tím stanou také rákosiny s výskytem zvláště chráněných druhů živočichů, do kterých nebude zasahováno. Stávající LBK 46 tvoří nezpevněná komunikace s doprovodnou vegetací, která bude vykácena v souvislosti s výstavbou účelové komunikace D4 do

štěrkopískovny. V rámci přeložky bude vysazeno 26 stromů a 17 keřů a vytvořena mělká tůň podporující ptáky zemědělské krajiny, zejména čejku chocholatou. Přeložení LBK 46 je řešeno pořizovanou změnou č. 30 územního plánu města Cheb. Detailní podoba plánovaných segmentů ÚSES je uvedena v kapitole D.IV.

Vliv záměru na lokality soustavy Natura 2000 byl vyloučen stanoviskem Krajského úřadu Karlovarského kraje podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb., sp. zn. KK/2105/ZZ/26 ze dne 15. 5. 2026, které je součástí Přílohy č. 1 Dokumentace.

Kompenzační opatření

Hlavním kompenzačním opatřením bude realizace izolačního zeleného pásu o šířce 50 m po obvodu SPP Cheb na pozemcích investora, což umožní jeho dlouhodobý a udržitelný management. Zelený pás bude plnit vizuálně izolační, částečně protihlukovou, krajinotvornou a ekologickou funkci. Přispěje ke zvýšení ekologické stability a biologické rozmanitosti území, ke zmírnění mikroklimatických vlivů zástavby a ke zvýšení retence srážkových vod prostřednictvím přírodě blízkých opatření pro jejich zadržování, akumulaci, vsakování a využívání. Současně bude veřejně přístupný a může být využit pro pěší, běžecké a cyklistické stezky a odpočinkové zóny.

Zelený pás bude tvořen stromovým, keřovým a bylinným patrem a vytvoří přechod mezi zastavěným územím a volnou krajinou. V severní a východní části budou kombinovány výsadby stromů a keřů s travními směsmi a květnatými bylinami. Rychle rostoucí dřeviny, zejména borovice lesní a bříza bělokorá, mají zajistit časný zástin a omezení šíření prachu a hluku. Dlouhodobou ekologickou, kulturní a estetickou funkci budou plnit pomaleji rostoucí druhy, zejména lípa malolistá, dub zimní a vrba. Navrženy jsou vysokokmenné stromy schopné dosáhnout výšky až 20 m. V severní části zeleného pásu budou umístěny také dva retenčně-vsakovací objekty.

V jižní části zeleného pásu budou převažovat biopásy a plochy lesostepního charakteru doplněné mokřady, tůněmi a soustavou přírodě blízkých otevřených vodních ploch. Budou zde vytvořeny nedotčené biotopy s nízkou keřovou a rozptýlenou zelení, travobylinnými a jetelotravními porosty a loukami navazujícími na zemědělské plochy a prostor štěrkopískovny. Vzrostlá zeleň bude soustředěna na severní hranici těchto ploch. V okolí vodních ploch bude udržována nízká vegetace vhodná pro hnízdění ptáků. Součástí jižního pásu budou náhradní polní mokřady, tůně pro obojživelníky, travobylinné louky a biotopy pro plazy a další zvláště chráněné druhy živočichů dotčené realizací záměru.

Dalším opatřením bude náhradní výsadba za odstraněnou zeleň, umístěná především po obvodu plochy záměru, podél veřejně přístupných ploch, parkovišť, komunikací mezi kruhovými objezdy, dalších zpevněných ploch a nově budovaných komunikací. Vstupy do provozně-správních objektů budou řešeny jako ozeleněná veřejná prostranství zajišťující prostorové a funkční propojení území. Výsadby budou tvořeny stanovištně vhodnými domácími druhy. Z keřů jsou doporučeny zejména líska obecná, hlohy, svída krvavá, trnka obecná, kalina tušalaj a dřišťál obecný. Ze stromů jsou doporučeny topol osika, dub zimní, javor babyka, vrba bílá, třešeň ptačí, hrušeň polnička, střemcha obecná, jeřáb břek, jeřáb muk, jeřáb ptačí a jilm vaz.

Na východní křižovatce bude pod komunikací vybudován propustek umožňující migraci živočichů mezi lokálními biocentry. Další opatření zahrnují vytvoření náhradních vodních biotopů před odstraněním stávajících tůní, transfer obojživelníků pod biologickým dozorem, přeložení vodních linií a biokoridoru LBK 46, etapizaci zemních prací, vymezení bezzásahových pásem a dlouhodobou péči o náhradní výsadby a nově vytvořené biotopy. Podrobný návrh opatření je uveden v kapitole D.IV. a znázorněn na obrázku 40 „Návrh kompenzačních opatření“.

Za podmínky realizace navržených opatření k vyloučení, zmírnění a kompenzaci vlivů je posuzovaný záměr z hlediska vlivů na biologickou rozmanitost, tedy na flóru, faunu a ekosystémy, hodnocen jako přijatelný.

Komentář zpracovatele posudku:

Zpracovatel posudku z hlediska správnosti použitých metod, vstupních informací a výsledného hodnocení odkazuje také na podrobné posouzení přílohy č. 6 dokumentace, tedy Hodnocení vlivu zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny podle § 67 zákona č. 114/1992 Sb., a přílohy č. 8, tedy Dendrologický průzkum. Pro účely kapitoly D.I.7 shrnuje, že hodnocení vychází z víceletých terénních šetření prováděných v letech 2024 až 2026, databázových a mapových podkladů, dendrologického průzkumu a identifikace dotčených přírodních biotopů a zvláště chráněných druhů. Časové rozložení terénních návštěv zahrnuje jarní, letní i časně podzimní období a umožňuje zachytit rozhodující část vegetační sezóny i proměnlivost periodicky zamokřených stanovišť. Použité metody botanického a zoologického průzkumu odpovídají charakteru území a předpokládaným dotčeným skupinám organismů. Základní metodický rámec kapitoly D.I.7 lze proto považovat za odborně použitelný.

Rozsah průzkumů není u všech skupin organismů popsán se stejnou podrobností. U jednotlivých návštěv nejsou soustavně uvedeny denní doby, délka průzkumu, povětrnostní podmínky, přesné trasy ani počet a rozmístění kontrolních míst. Omezenější vypovídací schopnost má zejména krátkodobé detektorové šetření letounů a obecněji provedený průzkum bezobratlých. Tato omezení nebrání základnímu vyhodnocení záměru, neumožňují však zcela vyloučit sezónní využívání liniové zeleně nebo doupných stromů letouny ani podrobně vyhodnotit všechny specializované skupiny bezobratlých. Zpracovatel posudku proto považuje za odůvodněné převzít do podmínek stanoviska kontrolu doupných a potenciálně úkrytových stromů biologickým dozorem bezprostředně před jejich odstraněním.

Neprovedení samostatného průzkumu ryb, kruhoústých, raků, hub, mechorostů a dalších specializovaných skupin nepředstavuje vzhledem k charakteru přímo dotčených biotopů podstatný nedostatek. V území převažuje intenzivně obhospodařovaná orná půda a dotčené vodní prvky mají převážně charakter periodicky zavodněných melioračních struh, tůní a polního mokřadu. Nebylo identifikováno trvalé vodní prostředí přímo dotčené záměrem, které by odůvodňovalo samostatný ichtyologický nebo astakologický průzkum. Periodické vodní linie však nelze považovat za ekologicky nefunkční. I bez stabilních populací ryb nebo raků mohou plnit retenční, biotopovou a migrační funkci pro obojživelníky, vodní bezobratlé a další organismy vázané na dočasně zavodněná stanoviště. Hodnocení jejich významu je proto nutné vztahovat k této ekologické funkci, nikoliv pouze k absenci trvalého průtoku.

Kontrolní porovnání údajů dokumentace EIA s bodovými záznamy Nálezové databáze ochrany přírody potvrdilo, že podklady zachycují převážnou většinu zvláště chráněných druhů doložených v dotčeném a širším zájmovém území. Zjištěné rozdíly se týkají zejména roků některých nálezů, počtu evidovaných jedinců nebo hnízdních párů a několika druhů doložených pouze v širším území. Tyto rozdíly lze převážně vysvětlit odlišným prostorovým a časovým rozsahem použitých výběrů, pozdější aktualizací databáze, rozdílným stupněm validace nálezů a rozdílem mezi jednotlivým pozorováním a prokázanou vazbou druhu na konkrétní biotop. Neprokazují systematické podhodnocení výskytu zvláště chráněných druhů ani opomenutí druhu s doloženou významnou vazbou na plochu přímo dotčenou záměrem. Dílčí rozpory v počtech čolků obecných, hnízdních párů slavíka modráčka nebo jedinců kavky obecné snižují přesnost podkladových údajů, nemění však identifikaci dotčených druhů ani charakter předpokládaných vlivů.

Zvolená pětistupňová škála hodnocení od silně negativního vlivu po silně pozitivní vliv odpovídá běžnému semikvantitativnímu postupu. Přínosem je oddělené vyhodnocení vlivů před provedením opatření a po jejich realizaci. Hodnoticí matice však ve všech případech dostatečně transparentně nezohledňuje rozsah dotčeného biotopu, podíl dotčené místní populace, význam lokality v širším území, dobu trvání vlivu ani čas potřebný k dosažení funkčnosti náhradního biotopu. Za příliš kategorické je proto nutné považovat některé závěry o snížení původně negativního vlivu až na nulovou úroveň. Vytvoření náhradního stanoviště samo o sobě neznamená okamžité odstranění původního vlivu, protože dosažení jeho hydrologické a biologické funkčnosti, stabilizace vegetace a osídlení cílovými druhy jsou spojeny s časovou a funkční nejistotou.

Hodnocení vlivů na flóru odpovídá výsledkům biologických a dendrologických průzkumů. V ploše záměru nebyly zjištěny zvláště chráněné druhy rostlin a zábor běžných společenstev intenzivně zemědělsky využívaných ploch nepředstavuje významný botanický vliv. Významnější je odstranění liniové zeleně, keřových porostů, části remízu a dalších mimolesních dřevin. Přestože jde převážně o běžné druhy, dotčené porosty plní lokální biotopovou, migrační, mikroklimatickou, krajinotvornou a ekostabilizační funkci.

Dendrologický průzkum poskytuje použitelný podklad pro identifikaci, lokalizaci a základní hodnocení dřevin dotčených záměrem. Údaje o 135 solitérních stromech vyžadujících povolení ke kácení a 13 782 m² zapojených porostů jsou do dokumentace převzaty konzistentně. Metodické ocenění ekologické hodnoty dřevin je využitelné jako jeden z podkladů pro stanovení rozsahu náhradních výsadeb, samo však neprokazuje nahrazení jejich biotopových, migračních, mikroklimatických a ekostabilizačních funkcí. Zpracovatel posudku proto doplňuje požadavek, aby projekt náhradních výsadeb zohlednil kromě počtu a hodnoty kácených dřevin také jejich ekologické funkce, prostorovou návaznost na LBK 46 a další vegetační prvky, cílovou strukturu porostů a dlouhodobou následnou péči.

Navržené použití geograficky původních a stanovištně vhodných druhů a umístění výsadeb do zeleného pásu, podél komunikací a do prostoru přeloženého biokoridoru představují vhodný základ pro postupnou náhradu dotčených funkcí. V jižní části území však musí být rozsah a umístění vzrostlé zeleně koordinovány se zachováním otevřeného charakteru náhradních mokřadních a travobylinných stanovišť. Vysoké dřeviny nesmějí zastínit mělké vodní plochy ani snížit využitelnost náhradních biotopů pro ptáky otevřené zemědělské krajiny. Tento požadavek vyplývá již z biologického hodnocení a zpracovatel posudku jej považuje za věcně správný. Náhradní výsadby současně nemohou bezprostředně po založení plně nahradit funkce odstraněné vzrostlé zeleně. Zbytkový vliv na vegetaci proto bude přetrvávat nejméně do doby zapojení a stabilizace nových porostů.

Opatření navržená k regulaci lupiny mnoholisté, netýkavky malokvěté, bolševníku velkolepého a dalších nepůvodních druhů odpovídají povaze identifikovaného rizika. Oddělené nakládání s kontaminovanou zeminou a biomasou, čištění mechanizace, vyloučení použití kontaminovaných materiálů při terénních úpravách a následný monitoring je vhodné zachovat jako závazná opatření. Jejich účinnost bude záviset na důsledné kontrole přesunů zemin a na pokračování managementu také v nově založených mokřadních, travobylinných a vegetačních plochách, které mohou být k invazi zvláště náchylné. Při realizaci náhradních výsadeb, obnově travobylinných porostů, regulaci invazních druhů a zajištění následné péče lze vliv záměru na flóru hodnotit jako mírně nepříznivý, lokální a dlouhodobý, bez významného ohrožení ochranářsky významných druhů rostlin.

Vymezení základních mechanismů ovlivnění fauny je správné. Etapizace výstavby může omezit rozsah současně dotčených ploch a umožnit části mobilních druhů dočasně využívat

dosud nezastavěné etapy a okolní krajinu. Nemůže však nahradit specifické biotopy polního mokřadu, tůní, rákosin, prameniště, vodních linií a remízu. Zpracovatel posudku proto nepovažuje samotnou etapizaci za dostatečné zmírňující opatření. Přijatelnost zásahů je podmíněna také vhodným časováním prací, biologickým dozorem, předstihovou realizací náhradních stanovišť, ochranou klidových částí území a následným ověřováním jejich funkčnosti.

Přestože průzkum bezobratlých nebyl proveden stejně podrobně jako průzkum ptáků nebo obojživelníků, zachytil potenciálně významná stanoviště a doložené zvláště chráněné druhy. Při založení druhově pestrých travobylinných ploch a jejich mozaikovité údržbě se významný populační vliv na zlatohlávka tmavého ani čmeláky nepředpokládá. Navržený režim seče s ponecháváním části porostů neposečených zpracovatel posudku považuje za odpovídající, protože umožní zachovat potravní zdroje, úkryty a podmínky pro dokončení vývoje bezobratlých.

Významnější zásah se týká čolka obecného, jehož rozmnožovací biotop ve dvou tůních při jižním okraji území zanikne. Dokumentace správně navrhuje předstihové vytvoření náhradních tůní, kontrolu biologickým dozorem a transfer jedinců. Zpracovatel posudku zpřesňuje, že transfer lze provést až po ověření zavodnění a základní biologické funkčnosti náhradních tůní a že následné sledování musí zahrnout také rozmnožování a dlouhodobé využívání náhradních vodních ploch. V průběhu výstavby je současně nutné předcházet vzniku dočasných zavodněných výkopů a kolejí působících jako ekologické pasti. Tyto požadavky jsou převzaty do podmínek stanoviska.

Vzhledem k blízkosti štěrkopískovny, stávajících a náhradních vodních biotopů, doloženému výskytu ropuchy obecné a čolka obecného, historickému údaji o ropuše krátkonohé a očekávanému zvýšení nákladní dopravy zpracovatel posudku nově doplňuje podmínku monitoringu mortality obojživelníků. Monitoring bude zaměřen na komunikace mezi štěrkopískovnou, vodními biotopy a okolními suchozemskými stanovišti v období jarní a podzimní migrace během prvních tří let provozu. Při zjištění opakované mortality budou podle skutečně identifikovaných kritických míst doplněny naváděcí bariéry, upraveny propustky, omezena rychlost vozidel nebo přijata jiná účinná technická či organizační opatření.

Z hlediska avifauny je rozhodujícím vlivem zánik otevřených, periodicky podmáčených a mokřadních stanovišť, zejména polního mokřadu v severní části území. Mokřad o rozloze až přibližně 2 ha představuje významnou tahovou, potravní a u některých druhů také hnízdní lokalitu. Jeho význam je založen na kombinaci mělkého periodického zavodnění, bahnitých okrajů, nízké vegetace a návaznosti na zemědělské plochy. Zánik tohoto stanoviště představuje dlouhodobý až trvalý vliv, který nelze kompenzovat pouze vytvořením jednotlivých tůní. Náhradní řešení musí zahrnovat dostatečně rozsáhlou mozaiku otevřených, mělkých a periodicky zamokřených ploch s obnažovanými bahnitými okraji, nízkou vegetací a funkční vazbou na okolní krajinu.

Navržený charakter náhradních tůní, jejich pozvolné břehy a otevřené okolí lze hodnotit kladně. Dokumentace však neobsahuje dostatečné plošné, hydrologické a funkční porovnání zanikajícího polního mokřadu s navrženou náhradou. Není proto prokázáno, že vodní a mokřadní plochy v původně vymezeném padesát metrů širokém pásu bezprostředně navazujícím na výrobní areál nahradí všechny tahové, potravní a hnízdní funkce původního stanoviště. Tuto nejistotu potvrzuje vyjádření Agentury ochrany přírody a krajiny ČR ze dne 12. srpna 2026, podle kterého navržený charakter tůní odpovídá potřebám dotčených druhů, jejich plošný rozsah však není dostatečný.

Zpracovatel posudku proto doplňuje do podmínek stanoviska požadavek na náhradu zanikajícího polního mokřadu v rozsahu požadovaném Agenturou ochrany přírody a krajiny ČR,

případně jiným řešením zajišťujícím rovnocennou plošnou, hydrologickou a biologickou funkci náhradních mokřadních biotopů, jehož dostatečnost bude doložena souhlasným vyjádřením Agentury ochrany přírody a krajiny ČR. Projekt náhradních biotopů musí vymezit jejich polohu, výměru, hydrologický režim, cílový stav, ochranu před rušením, následnou péči a kritéria funkčnosti.

Biologické hodnocení již požaduje předstihovou realizaci náhradních mokřadních biotopů. Zpracovatel posudku tento požadavek zpřesňuje tak, že náhradní tůně, mokřadní plochy a vodní linie musí být dokončeny před zahájením zásahů do nahrazovaných biotopů a zásah lze zahájit až po ověření jejich hydrologické funkčnosti odborně způsobilou osobou. Náhradní plochy současně musí být chráněny před nadměrným osvětlením, hlukem, provozním a rekreačním rušením. Pěší, běžecké a cyklistické trasy ani odpočinková místa nesmějí být vedeny přes klíčové mokřadní a hnízdní plochy ani jejich bezprostřední klidová pásma. Rozhodující nebude pouze jejich výměra, ale také poloha, vazba na okolní zemědělskou krajinu, vzdálenost od zdrojů rušení a dlouhodobá jistota jejich zachování.

U ptáků hnízdících v zemědělské krajině, rákosinách a dřevinných porostech dokumentace správně požaduje časové omezení kácení, odstraňování vegetace a zemních prací a kontrolu biologickým dozorem bezprostředně před zásahem. Zpracovatel posudku považuje tato opatření za odpovídající a přebírá je do podmínek stanoviska v rozsahu potřebném k omezení přímého usmrcování a rušení živočichů v době rozmnožování. Ochranná a kompenzační opatření stanovená v procesu EIA přitom nenahrazují postup podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. v případech, kdy realizací záměru dojde k zásahu do zákazů stanovených na ochranu zvláště chráněných druhů podle § 50 tohoto zákona. Rozsah případných výjimek, podmínky transferů a druhově specifická opatření stanoví příslušný orgán ochrany přírody v samostatném řízení.

Riziko nárazů ptáků do průhledných a reflexních ploch je v dokumentaci identifikováno a požadavek na jejich zabezpečení je věcně správný. Zpracovatel posudku jej zpřesňuje odkazem na standard SPPK E02 007:2022 Opatření v rámci prevence kolizí ptáků s transparentními a reflexními materiály. Účinné ochranné prvky musí pokrývat celou rizikovou plochu a být integrovány do konstrukce nebo umístěny na vnějším povrchu skla. Jednotlivé siluety dravců nelze považovat za dostatečné opatření. Rozhodující je dostatečná hustota a vhodné rozestupy menších ochranných prvků, které umožní ptákům vnímat celou prosklenou plochu jako překážku.

Biologické hodnocení samostatně neřeší riziko takzvaného efektu jezera u případně instalovaných fotovoltaických panelů. Tento aspekt doplnila Agentura ochrany přírody a krajiny ČR s ohledem na blízkost vodní nádrže Jesenice, zánik polního mokřadu a pohyb vodních a mokřadních ptáků. Zpracovatel posudku proto nově doplňuje podmínku použití panelů s antireflexní povrchovou úpravou a odborného prověření řešení omezujícího polarizaci odraženého světla a riziko záměny panelů za vodní plochu ptáky a vodním hmyzem. Konkrétní řešení musí vycházet z parametrů zvoleného typu panelů a může zahrnovat nepolarizující členění povrchu, UV prvky nebo jiné rovnocenně účinné opatření.

U letounů se významný populační vliv nepředpokládá, protože doložený netopýr rezavý využívá liniovou zeleň především jako potravní a přeletový biotop a v okolní krajině zůstávají další vhodné plochy. Vzhledem k omezenému rozsahu detektorového šetření však nelze vyloučit sezónní využívání doupných nebo jinak potenciálně úkrytových stromů. Zpracovatel posudku proto doplňuje požadavek na jejich kontrolu bezprostředně před odstraněním. Náhradní liniové výsadby musí být navrženy v prostorové návaznosti umožňující postupnou obnovu potravní a migrační funkce odstraněné zeleně.

Navržené směrování světla do dolního poloprostoru, použití cloněných svítidel s teplotou chromatičnosti nejvýše 2 700 K, omezení intenzity po skončení směny a ponechání zelených a mokřadních ploch bez přímého osvětlení zpracovatel posudku považuje za odpovídající. Bez přímého osvětlení musí zůstat zejména LBK 46, náhradní mokřady, tůně, vodní linie, rákosiny, klidové části zeleného pásu a navazující volná krajina. Dokumentace však nepožaduje ověření světelných přesahů při skutečném provozu. Zpracovatel posudku proto nově doplňuje podmínku kontroly světelného působení po uvedení areálu do provozu a odstranění případných nežádoucích přesahů úpravou clonění, intenzity, směrování nebo provozní doby svítidel.

Hodnocení vlivů na ekosystémy správně identifikuje nejvýznamnější zásahy do polního mokřadu, prameniště se dvěma tůněmi, vodních linií, remízu, liniové zeleně, přírodních biotopů K1, V1G a M1.3 a lokálního biokoridoru LBK 46. U vodních linií je však nutné korigovat příliš obecný závěr o jejich zanedbatelné ekologické funkci. Přestože jde převážně o meliorační strouhy bez trvalého průtoku, jejich periodické zavodnění zakládá dílčí retenční, biotopové a migrační funkce. Zpracovatel posudku proto doplňuje podmínku, aby přeložené vodní linie byly realizovány přírodě blízkým způsobem s proměnlivým profilem, pozvolnými břehy a návazností na tůně a mokřadní plochy a aby souvislé technické opevnění bylo omezeno pouze na nezbytné úseky.

Za samostatnou právní nejistotu zpracovatel posudku považuje označení vodních linií IDVT 10233980 a 10224556 za významné krajinné prvky. Samotné vedení v evidenci IDVT neprokazuje, že jde o vodní tok ve smyslu zákona č. 114/1992 Sb. Rozhodující posouzení charakteru konkrétních linií a případné potřeby postupu podle § 4 odst. 2 tohoto zákona přísluší orgánu ochrany přírody. Předložené hodnocení zvolilo opatrný přístup, když s nimi jako s významnými krajinnými prvky předběžně nakládá a jejich ekologickou funkci zahrnuje do navržených kompenzačních opatření. Tato skutečnost nesnižuje použitelnost hodnocení, právní charakter dotčených linií však bude nutné vyjasnit v navazujícím řízení.

Závěr o přeložení LBK 46 přibližně o 12 m jižním směrem lze považovat za věcně přijatelný, pokud bude nový koridor založen jako souvislý a dlouhodobě funkční ekologický prvek s odpovídající šířkou, vegetační skladbou, vodními prvky a návazností na okolní krajinu. Pro zachování jeho funkce nestačí pouze formální přemístění plochy vymezené jako ÚSES. Zpracovatel posudku proto doplňuje podmínku podrobného vymezení přeloženého LBK 46 v dokumentaci pro navazující řízení a vyloučení jeho přerušení stavbami, oplocením, komunikacemi nebo osvětlením. Nedostatečně vysvětlené používání označení LBK1 a LBK2 v některých částech dokumentace může vést k možné terminologické zaměnitelnosti. Podle prostorových zákresů se současně jedná o plochy LBK 46 a LBK 45 systému ÚSES.

V rámci podkladů společnosti DEKONTA, a.s., obdržených dne 24. 9. 2026 na základě žádosti zpracovatele posudku ze dne 17. 9. 2026, viz samostatná příloha posudku, bylo vysvětleno, že označení LBK1 a LBK2 nepředstavuje číslování skladebných částí ÚSES. Jde o interní označení stavebních objektů. Objekt LBK1 zahrnuje krajinářské úpravy spojené s přeložením lokálního biokoridoru LBK 46, zatímco LBK2 představuje migrační propustek pod novou přístupovou komunikací D4. Toto doplnění odstraňuje věcnou nejasnost ve významu označení, potvrzuje však potřebu důsledně rozlišovat označení stavebních objektů od označení prvků ÚSES.

Předložené podklady navrhují pod východní komunikací migrační propustek, neobsahují však ucelené vyhodnocení bariérového účinku oploceného areálu a navazujících komunikací ani odůvodnění parametrů propustku podle konkrétních cílových druhů. Zpracovatel posudku proto nově doplňuje požadavek na vyhodnocení migrační prostupnosti oploceného areálu a navazujících komunikací a na upřesnění umístění a parametrů propustků, naváděcích prvků a dalších migračních opatření. Propustky, oplocení, naváděcí bariéry, LBK 46 a navazující

vegetační a vodní prvky musí tvořit vzájemně funkční systém. Jeho účinnost bude následně ověřena biologickým monitoringem.

Vliv na zvláště chráněná území, přírodní parky, památné stromy a lokality soustavy Natura 2000 se vzhledem k jejich vzdálenosti a charakteru záměru nepředpokládá. Významný vliv záměru samostatně nebo ve spojení s jinými záměry či koncepcemi na předměty ochrany nebo celistvost evropsky významných lokalit a ptačích oblastí byl vyloučen stanoviskem Krajského úřadu Karlovarského kraje podle § 45i odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. Uvedený závěr lze považovat za odpovídající.

Kumulativní vlivy jsou v odborných podkladech zpracovány méně podrobně. Relevantní je zejména postupná ztráta otevřené zemědělské krajiny a mokřadních stanovišť, fragmentace území, rušení, světelné působení, dopravní mortalita a souběh s provozem štěrkopískovny Dřenice a další dopravní infrastrukturou. Štěrkopískovna a její budoucí rekultivace mohou vytvářet vhodná narušovaná nebo periodicky zavodněná stanoviště, bez znalosti konečné podoby rekultivace je však nelze považovat za zajištěnou součást kompenzace záměru. Omezené hodnocení kumulativních vazeb samo o sobě neprokazuje existenci nepřijatelného kumulativního vlivu. Zpracovatel posudku tuto nejistotu řeší zejména požadavky na monitoring mortality obojživelníků, migrační prostupnosti a skutečné funkčnosti náhradních biotopů.

Zelený pás vytváří základní prostorový rámec pro navržená izolační, krajinotvorná, mikroklimatická, vodohospodářská a biologická opatření. Jeho jednotlivé funkce však musí být prostorově rozlišeny. Severní a východní část lze využít zejména pro vícepatrové vegetační porosty. Jižní část musí být prioritně určena pro náhradu vodních, mokřadních, travních a dalších otevřených biotopů a pro zachování migrační prostupnosti. Rekreační využití zeleného pásu nesmí zasahovat do klíčových mokřadních, hnízdních a klidových ploch. Tento požadavek vychází již z biologického hodnocení a zpracovatel posudku jej považuje za nezbytnou součást výsledného řešení.

Přijatelnost kompenzačních opatření nelze založit pouze na jejich formální realizaci. Nově vytvořené mokřady, tůně, vodní linie, travobylinné porosty, výsadby a přeložený biokoridor jsou spojeny s nejistotou hydrologického vývoje, uchycení vegetace, osídlení cílovými druhy a dlouhodobého managementu. Předložená dokumentace EIA nevymezuje u všech opatření přesnou polohu, rozsah, cílový stav, hydrologický režim, harmonogram, odpovědnost, způsob péče ani měřitelná kritéria funkčnosti. Zpracovatel posudku proto doplňuje podmínku jejich konkretizace v dokumentaci pro navazující řízení a zpracování dlouhodobého plánu péče.

Dokumentace stanovuje dílčí monitoring invazních rostlin, neobsahuje však souhrnný plán biologického monitoringu umožňující ověřit účinnost všech hlavních ochranných a kompenzačních opatření. Zpracovatel posudku proto nově doplňuje podmínku zpracování monitorovacího plánu zahrnujícího výchozí stav před zahájením výstavby, průběh realizace a nejméně pět let po uvedení záměru do provozu. Monitoring bude zaměřen zejména na hydrologickou a biologickou funkčnost náhradních mokřadů a tůní, výskyt a rozmnožování obojživelníků, využívání náhradních stanovišť ptáky, stav travobylinných ploch a výsadeb, funkčnost LBK 46 a migračních opatření, mortalitu živočichů na komunikacích, šíření invazních druhů a účinnost opatření proti světelnému rušení a kolizím ptáků.

Monitorovací plán musí vymezit sledované ukazatele, monitorovací místa, metody, četnost kontrol, kritéria úspěšnosti a pravidla vyhodnocování. Zpracovatel posudku zároveň doplňuje požadavek na adaptační management. Pokud nebudou dosažena stanovená kritéria funkčnosti, budou podle návrhu odborně způsobilé osoby projednaného s orgánem ochrany přírody provedena nápravná opatření. Ta mohou zahrnovat zejména úpravu hydrologického režimu, rozšíření mokřadních ploch, změnu režimu seče, omezení rušení, doplnění výsadeb, úpravu

propustků nebo instalaci naváděcích prvků. Monitoring bude možné ukončit až po prokázání stabilní funkčnosti opatření, jinak musí být přiměřeně prodloužen.

Celkově lze kapitolu D.I.7 a její odborné podklady považovat za odborně použitelné. Hodnocení je založeno na víceletých průzkumech a správně identifikuje hlavní biologické hodnoty území i rozhodující mechanismy jejich ovlivnění. Použité metody a převážná část vstupních údajů jsou pro posouzení záměru dostačující. Rozhodující věcnou nejistotu představuje neprokázaná plošná, hydrologická a biologická rovnocennost náhrady zanikajícího polního mokřadu a předpoklad úplného snížení některých negativních vlivů na nulovou úroveň bez zohlednění doby potřebné k dosažení funkčnosti náhradních biotopů. Další potřebná zpřesnění se týkají migrační prostupnosti, funkčního založení LBK 46, dlouhodobé péče o náhradní stanoviště, mortality obojživelníků, světelného rušení, zabezpečení prosklených ploch, případných fotovoltaických panelů a biologického monitoringu. Tyto otázky jsou řešitelné prostřednictvím podmínek stanoviska, předstihové realizace náhradních biotopů, dlouhodobého monitoringu a navazujících nápravných opatření.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze správnost použitých metod a vstupních údajů hodnotit jako akceptovatelnou a výsledné hodnocení jako podmíněně akceptovatelné.

Výsledný souhrnný vliv záměru na biologickou rozmanitost je hodnocen jako málo významný nepříznivý, dlouhodobý až trvalý a podmíněně akceptovatelný. Konkrétně je vliv hodnocen jako středně významný nepříznivý a dočasný během realizace záměru a jako nevýznamný nepříznivý a trvalý po jeho uvedení do provozu, a to za předpokladu plnění požadovaných opatření dle podmínek tohoto stanoviska.

Tato klasifikace reflektuje zejména rozsáhlou a trvalou přeměnu otevřené zemědělské krajiny, zánik periodického polního mokřadu o rozloze až přibližně 2 ha, který představuje významnou tahovou, potravní a hnízdní lokalitu ptáků, zrušení prameniště se dvěma tůněmi tvořícími rozmnožovací biotop čolka obecného, zásahy do vodních linií, mokřadních biotopů, liniové zeleně a lokálního biokoridoru LBK 46 a omezení potravních, hnízdních, rozmnožovacích a migračních podmínek dalších druhů. Zohledněno je rovněž rušení a riziko přímé mortality živočichů během výstavby, fragmentace území, dopravní mortalita, světelné působení areálu a riziko kolizí ptáků s prosklenými plochami a případně také s fotovoltaickými panely. Při zajištění dostatečné plošné, hydrologické a biologické náhrady polního mokřadu a ostatních dotčených biotopů, předstihové realizaci náhradních tůní, odpovídající ochraně a transferu obojživelníků, funkčním přeložení LBK 46, zachování migrační prostupnosti území, omezení světelného a provozního rušení, dlouhodobé péči o náhradní biotopy a výsadby a provádění biologického monitoringu s navazujícími nápravnými opatřeními se významné ohrožení životaschopnosti místních populací dotčených druhů ani narušení základních ekologických funkcí území nad přijatelnou míru nepředpokládá.

D.I.8. Vlivy na krajinu a její ekologické funkce

V kapitole jsou uvedeny následující závěry:

Hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz je předmětem samostatné studie (Vitoňová, Lagner Zímová, 06/2026), která je Přílohou č. 7 této Dokumentace. Závěry této studie jsou citovány níže. Celkové hodnocení vlivů záměru na zákonná kritéria krajinného rázu podle § 12 zákona č. 114/1992 Sb. je následující. Vliv na rysy a hodnoty přírodní charakteristiky je hodnocen jako středně silný, vliv na rysy a hodnoty kulturní charakteristiky jako slabý, vliv na významné krajinné prvky jako středně silný, vliv na zvláště chráněná území jako žádný, vliv na kulturní dominanty jako žádný, vliv na estetické hodnoty jako

středně silný, vliv na harmonické měřítko krajiny jako středně silný a vliv na harmonické vztahy v krajině jako středně silný.

Jednotlivé charakteristiky, včetně vizuálního ovlivnění záměrem, jsou podrobně popsány v uvedené studii. Bodovým hodnocením vlivu záměru 4 a vyšším byly z hlediska přírodní charakteristiky hodnoceny rozsáhlé plochy zemědělsky využívané půdy, mimolesní zeleň na ploše záměru a vodní toky v dotčeném krajinném prostoru. Z hlediska kulturní charakteristiky byly takto hodnoceny SPP Cheb a technické a infrastrukturní prvky většího měřítka. Z hlediska vizuální a estetické charakteristiky byly takto hodnoceny rozsáhlé plochy zemědělsky využívané půdy, liniová zeleň, remízy a doprovodné porosty podél komunikací, Doubravský vrch s nadmořskou výškou 527 m, dálnice D6 a zástavba města Cheb, část Dřenice.

Na základě zpracovaného hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz je možno konstatovat, že z hlediska přírodní charakteristiky krajiny představuje navrhovaný záměr výstavby výrobního závodu středně silný zásah. Realizací záměru dojde k záboru rozsáhlých zemědělsky využívaných ploch a k jejich přeměně na výrobní a logistický areál s vysokým podílem zpevněných povrchů. Území je však již v současnosti výrazně antropogenně ovlivněno, a to zejména přítomností dálnice D6, silniční infrastruktury, těžebního areálu Dřenice a navazujících výrobních a komerčních ploch na okraji města Cheb.

Záměr nezasahuje přímo do zvláště chráněných území ani významných krajinných prvků, přesto však dojde k omezení současné biologické prostupnosti území a k redukci zemědělské krajiny. Významnější přírodní hodnoty se uplatňují zejména v jižní části řešeného území a jeho okolí, kde se nacházejí prvky mimolesní zeleně, doprovodné porosty a vodní prvky navazující na prostor vodní nádrže Jesenice a související vodní toky. V širším okolí se dále nacházejí skladebné části územního systému ekologické stability, zejména lokální biokoridory a interakční prvky navázané na vodní a vegetační struktury území. Na ploše záměru se nachází prvek ÚSES, konkrétně lokální biokoridor LBK 46. LBK 46 kopíruje severní hranu pískovny a dále navazuje na polní cestu s doprovodnými dřevinami při východním okraji SPP Cheb, vodní linií a porosty rákosí. Vodní linie směřuje dále na východ, kde ústí do vodní nádrže Jesenice.

Tento lokální biokoridor bude zasažen stavbou, a proto je navrženo jeho přeložení několik metrů jižněji. Zachování a vhodné začlenění stávající zeleně, vodních prvků a navržených vegetačních úprav je důležité z hlediska zmírnění dopadů na přírodní charakter území. Částečně zmírňujícím opatřením bude realizace rozsáhlého izolačního pásu zeleně po obvodu areálu, který může plnit nejen vizuální, ale i ekologickou funkci a částečně podpořit kontinuitu ekologických vazeb v území. V tomto pásu a v nově navrženém LBK 46 jsou dále navrženy polní mokřady a tůně pro podporu strukturální diverzity území.

Z hlediska kulturní charakteristiky lze vliv záměru hodnotit jako slabý až středně silný. Řešené území se nachází mimo historické jádro města a mimo území s výrazně dochovanou historickou strukturou krajiny. Lokalita Dřenice a širší prostor SPP Cheb jsou dlouhodobě formovány hospodářským využíváním, dopravní infrastrukturou a těžební činností. V území se již nyní výrazně uplatňují výrobní, logistické a technické prvky, které spoluvytvářejí jeho současný charakter. Navrhovaný záměr proto nepředstavuje zásadní narušení historických nebo kulturně-historických hodnot území, avšak dále posiluje industriální a technický charakter okrajové části města.

Z hlediska vizuální a estetické charakteristiky krajiny bude vliv záměru středně silný. Výrobní haly, logistické plochy, dopravní infrastruktura a další technické objekty budou představovat výrazný plošný zásah do dosud převážně otevřené zemědělské krajiny. Nový areál bude pohledově exponovaný zejména ze severních a východních směrů a lokálně také z rekreačních oblastí v okolí vodní nádrže Jesenice. Na druhou stranu je nutné zohlednit skutečnost, že širší území je již nyní významně ovlivněno technickými a infrastrukturními prvky většího měřítka, zejména dálnicí D6, těžebními areály a výrobními

plochami. Navržený pás izolační zeleně o šířce přibližně 50 m bude představovat důležité opatření ke zmírnění vizuálních dopadů a k částečnému začlenění areálu do okolní krajiny.

Na základě zpracovaných vizualizací (A. Lagner, 06/2026) z vybraných reprezentativních pozorovacích stanovišť lze konstatovat, že navržená izolační zeleň významně omezí vizuální uplatnění záměru v krajině. Z posuzovaných lokalit jsou navrhované objekty viditelné pouze z části pozorovacích bodů, přičemž z řady významných míst, jako jsou Vyhlídka Zlatý vrch a věž sv. Mikuláše v Chebu, nejsou patrné vůbec. V případech, kdy záměr bude viditelný, tedy z Poutního areálu Hrozňatov, Vyhlídky Těšov a okraje Přírodního parku Český les, bylo ověřeno, že navržený pás izolační zeleně je schopen pohledy na objekty podstatně omezit, případně je zcela eliminovat. Výška navržených dřevin přibližně 20 až 22 m odpovídá výšce objektů i charakteru jednotlivých pohledů, včetně stanovišť situovaných v nadhledu. U čelních pohledů představuje izolační zeleň účinnou optickou bariéru, zatímco u vzdálených pohledů, například z Vyhlídky Těšov ve vzdálenosti přibližně 8 km, je vizuální význam objektu již bez vegetačních úprav omezen vzhledem k jeho malé úhlové velikosti.

Záměr bude v krajině viditelný zejména z otevřených a vyvýšených míst, zatímco v údolních polohách, v zastavěných částech sídel a v místech s vegetačním nebo terénním cloněním bude jeho viditelnost významně omezena.

Z hodnocení krajinného rázu CHKO Český les (Vondráčková, 09/2025) vyplývá, že ochrana, respektive minimalizace zásahů do přírodních zalesněných táhlých horizontů před novodobými výškovými stavbami a technicistními zařízeními, jako jsou vysílače, větrné elektrárny a další obdobná zařízení, nebude záměrem dotčena. Dotčeno nebude ani zachování řídké hustoty osídlení, nevytváření nových sídelních útvarů v enklávách zaniklých sídel, ochrana nelesní krajinné zeleně v otevřených enklávách kulturní krajiny, ochrana před zarůstáním otevřených lučních enkláv, respektování harmonického vztahu zástavby a krajinného rámce u stávajících sídel a vyloučení záměrů vybočujících z harmonického měřítka krajiny. Dotčena nebude ani revitalizace vojenských areálů s ohledem na charakter a potenciál lokalit.

Ve smyslu ustanovení § 12 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, lze celkový vliv záměru hodnotit jako zásah zvýšené intenzity do krajinného rázu, zejména z hlediska vizuální a prostorové proměny území. Vzhledem k již existujícímu technicko-průmyslovému charakteru širšího území, poloze v návaznosti na významnou dopravní infrastrukturu a navrženým zmírňujícím opatřením lze však záměr hodnotit jako podmíněně akceptovatelný z hlediska ochrany krajinného rázu. Vlivy na ekologické funkce krajiny, včetně významných krajinných prvků a územního systému ekologické stability, byly vyhodnoceny v rámci předchozí kapitoly D.I.7.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Kapitola přehledně reprodukuje hlavní závěry samostatného hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz, které tvoří Přílohu č. 7 dokumentace. Uvádí klasifikaci vlivu na jednotlivá zákonná kritéria podle § 12 zákona č. 114/1992 Sb., identifikuje rozhodující přírodní, kulturní, vizuální a estetické znaky dotčeného krajinného prostoru a popisuje předpokládané působení záměru i navržená zmírňující opatření. Rozsahem proto poskytuje dostatečný souhrn výsledků podkladové studie pro účely dokumentace EIA.

Za hlavní vliv je správně označena rozsáhlá plošná a prostorová přeměna dosud převážně otevřené zemědělské krajiny na výrobní a logistický areál. Kapitola odpovídajícím způsobem zohledňuje zábor zemědělských ploch, zásah do mimolesní zeleně, omezení biologické prostupnosti území, dotčení lokálního biokoridoru LBK 46, vizuální uplatnění rozsáhlých výrobních objektů a další posílení industriálního charakteru okrajové části Chebu. Současně správně přihlíží ke stávajícímu ovlivnění širšího území dálnicí D6, silniční infrastrukturou, těžebním areálem Dřenice a navazující výrobní a komerční zástavbou.

Klasifikace vlivu na přírodní charakteristiku, estetické hodnoty, harmonické měřítko a harmonické vztahy v krajině jako středně silného je vzhledem k rozsahu záměru a současnému charakteru širšího území věcně představitelná. Kapitola však přebírá z podkladové studie souhrnnou klasifikaci bez podrobnějšího vysvětlení, proč silný zásah do rozsáhlých ploch zemědělské půdy, stírající zásah do mimolesní zeleně a silné zásahy do některých znaků vizuální a estetické charakteristiky vedou k celkovému hodnocení příslušných vlivů jako středně silných. Nejde o nesprávnost samotné kapitoly, neboť tato pouze reprodukuje závěry odborné přílohy, uvedená okolnost však snižuje průkaznost převzaté výsledné klasifikace.

Dílčí terminologická nejednotnost se týká kulturní charakteristiky. V úvodním souhrnu kapitoly je vliv na rysy a hodnoty kulturní charakteristiky označen jako slabý, zatímco v navazujícím textu jako slabý až středně silný. Konkrétní kulturní a historické hodnoty ani kulturní dominanty nemají být přímo dotčeny a vliv spočívá především v dalším posílení industriálního a technického charakteru okrajové části města. Za odpovídající lze proto považovat hodnocení vlivu jako slabého, místně nejvýše středně silného.

Kapitola rovněž přebírá vnitřně rozporné tvrzení podkladové studie, podle něhož záměr přímo nezasahuje do významných krajinných prvků, ačkoli současně uvádí středně silný vliv na významné krajinné prvky a zásah do vodních prvků v dotčeném území. Příloha č. 7 identifikuje na ploše záměru vodní linie označené jako významné krajinné prvky ze zákona, současně je však charakterizuje jako odvodňovací nebo meliorační kanály a u části z nich uvádí, že nevytvářejí ekosystémy vodních toků. Závěr kapitoly měl proto přesněji rozlišit vodní toky představující významné krajinné prvky ze zákona od ostatních vodních linií a melioračních zařízení a podle tohoto rozlišení uvést skutečný rozsah přímého dotčení.

Vlivy na ekologické funkce krajiny jsou v kapitole zachyceny pouze stručně, zejména prostřednictvím údaje o omezení biologické prostupnosti, dotčení a přeložení LBK 46, zachování zeleně a vodních prvků a návrhu izolačního pásu, mokřadů a tůní. Kapitola na závěr výslovně odkazuje podrobné hodnocení významných krajinných prvků a ÚSES do kapitoly D.I.7. Takové rozdělení lze z hlediska struktury dokumentace akceptovat, pokud kapitola D.I.7 skutečně obsahuje úplné vyhodnocení dotčení těchto prvků, funkčnosti nového vedení LBK 46, jeho návaznosti na stávající vodní a vegetační struktury a časového vývoje jeho ekologické funkce. Samotná kapitola D.I.8 tyto otázky podrobně neřeší a její závěr o vlivech na ekologické funkce krajiny proto nelze posuzovat odděleně od kapitoly D.I.7.

Hodnocení vizuálního působení záměru odpovídá výsledkům analýzy viditelnosti a vizualizací obsažených v Příloze č. 7. Kapitola správně uvádí, že záměr bude nejvíce viditelný z otevřených a vyvýšených míst, zatímco v údolních, zastavěných a vegetací nebo terénem cloněných polohách bude jeho viditelnost omezena. Správně jsou převzaty také výsledky vizualizací z poutního areálu Hrozňatov, Vyhlídky Zlatý vrch, věže kostela sv. Mikuláše v Chebu, Vyhlídky Těšov a okraje Přírodního parku Český les. Výběr těchto míst však dokumentuje především dálkové pohledy. Podkladová studie sama předpokládá nejvýraznější vizuální uplatnění záměru v okruhu přibližně 0 až 2 km, zejména směrem k Dřenicím, vodní nádrži Jesenice a jižním částem Chebu, avšak vizualizace z nejbližší zástavby, rekreačního prostoru u vodní nádrže a dalších bezprostředně navazujících pohledově exponovaných míst nebyly zpracovány. Kapitola proto dostatečně popisuje dálkové vizuální působení záměru, méně průkazně však dokládá jeho bezprostřední plošné a měřítkové působení v nejbližším okolí.

Tvrzení, že izolační pás zeleně významně omezí nebo zcela eliminuje pohledy na záměr, platí až pro cílový stav porostů o předpokládané výšce přibližně 20 až 22 m. Kapitola nerozlišuje stav bezprostředně po založení výsadeb od stavu po dosažení jejich cílových parametrů. V počátečních letech provozu proto bude vizuální působení areálu výraznější, než vyplývá z

vizualizací se vzrostlou zelení. Účinnost tohoto opatření je současně podmíněna odpovídajícím prostorovým a druhovým řešením výsadeb, jejich včasnou realizací, následnou péčí a dlouhodobým zachováním. Tyto požadavky musí být promítnuty do podmínek závazného stanoviska EIA.

Kapitola uvádí přibližně 50 m široký izolační pás zeleně, nepřebírá však rozdílné údaje o jeho plošném rozsahu obsažené v Příloze č. 7, kde je v charakteristice záměru uvedena plocha přibližně 22,81 ha a v části věnované zásahu do krajiny plocha přibližně 9 až 10 ha. Z podkladové studie není zřejmé, zda druhý údaj představuje pouze část celkového zeleného pásu. Tato nejednotnost nemění závěr o potřebě obvodové zeleně, vyžaduje však jednoznačné vymezení skutečného rozsahu, prostorového řešení a etapizace vegetačních úprav v navazující projektové dokumentaci.

V obdrženém vyjádření AOPK ČR k dokumentaci je potvrzen středně silný vliv záměru z hlediska vizuální a estetické charakteristiky a jeho výrazné plošné působení v otevřené zemědělské krajině. AOPK ČR se současně ztotožňuje se základním závěrem, podle něhož záměr představuje zásah zvýšené intenzity do krajinného rázu, který lze s ohledem na současný technicko-průmyslový charakter širšího území, návaznost na významnou dopravní infrastrukturu a navržená zmírňující opatření hodnotit jako podmíněně akceptovatelný. Vyjádření tedy nezpochybňuje základní výsledky kapitoly, požaduje však přesnější a závazné vymezení opatření rozhodujících pro začlenění záměru do krajiny.

Dokumentace již předpokládá použití šedých odstínů fasád s omezenou odrazivostí, přibližně 50 m široký izolační pás zeleně, směrování venkovního osvětlení dolů, použití světelných zdrojů s teplotou chromatičnosti 2 700 K, snížení nebo vypnutí osvětlení po ukončení výrobní směny a omezení osvětlení zelených ploch. AOPK ČR nad rámec tohoto řešení požaduje tlumené šedavé odstíny také u rozsáhlých střešních ploch, prověření zelených střech na technicky vhodných objektech, vegetační odstínění nejméně 70 % obvodu areálu, využití vhodné modelace terénu v místech, kde nelze uplatnit výsadbu, a jednoznačné omezení venkovního osvětlení v době od 22:30 do 5:30.

Požadavek na tlumené a málo odrazivé řešení střešních ploch je vzhledem k jejich rozsahu a možnému uplatnění v dálkových a nadhledových pohledech odůvodněný. Kapitola se barevným řešením střech nezabývá, zatímco podkladová studie uvádí jejich bílou barvu. Využití zelených střech lze požadovat k prověření na objektech, u nichž je takové řešení slučitelné s konstrukčními, technologickými, provozními a požárně bezpečnostními požadavky. Pro ochranu krajinného rázu je rozhodující zejména nízká odrazivost a tlumené barevné řešení rozsáhlých střešních ploch.

Požadavek na vegetační odstínění nebo jiné účinné krajinářské začlenění nejméně 70 % obvodu areálu odpovídá rozsahu a pohledové exponovanosti záměru. Souvislou výsadbu dřevin však nelze požadovat v jižní části určené pro náhradní mokřadní a nelesní biotopy, kde musí být zachován otevřený charakter stanovišť. Požadovaný rozsah krajinářského začlenění je proto nutné zajistit především víceetážovými porosty na ostatních částech obvodu areálu a podle prostorových možností rovněž vhodnou modelací terénu. Jižní pás musí být řešen převážně jako otevřený, pravidelně udržovaný a funkčně propojený s navrhovanými mokřadními a vodními prvky.

Požadavky AOPK ČR na omezení venkovního osvětlení navazují na opatření obsažená v dokumentaci a zpřesňují jejich časový a prostorový rozsah. Jednoznačné vymezení omezeného nočního režimu od 22:30 do 5:30, omezení osvětlení na míru nezbytnou pro bezpečnost a ochranu areálu, vyloučení přímého osvětlení zelených ploch a náhradních biotopů a zamezení vyzařování nad vodorovnou rovinu jsou vhodné jak z hlediska omezení nočního vizuálního

působení areálu, tak z hlediska ochrany živočichů. Zpracovatel posudku proto uvedené požadavky na barevné a materiálové řešení střešních ploch, rozsah a funkční spojitost krajinářského začlenění a omezení venkovního osvětlení přebírá do návrhu podmínek závazného stanoviska EIA.

Celkový závěr kapitoly, podle něhož záměr představuje zásah zvýšené intenzity do krajinného rázu, zejména v důsledku plošné a vizuální proměny otevřené zemědělské krajiny, avšak s ohledem na současný technicko-průmyslový charakter širšího území a navržená zmírňující opatření může být podmíněně akceptovatelný, je věcně přijatelný. Jeho průkaznost je dílčím způsobem snížena omezeným zastoupením nejbližších pohledově exponovaných míst ve vizualizacích, nerozlišením časové účinnosti izolační zeleně, nejednotnými údaji o jejím plošném rozsahu, nedostatečným odborným zdůvodněním převodu dílčích stupňů zásahu do souhrnného hodnocení a rozporem v hodnocení přímého dotčení významných krajinných prvků. Tyto nedostatky nezpochybňují použitelnost kapitoly ani podkladového hodnocení jako celku, musí však být zohledněny při interpretaci jejich závěrů a při vymezení opatření rozhodujících pro přijatelnost záměru.

Výsledný souhrnný vliv záměru na krajinu a její ekologické funkce je hodnocen jako středně významný nepříznivý, dlouhodobý až trvalý a podmíněně akceptovatelný. Konkrétně je vliv hodnocen jako středně významný nepříznivý a trvalý během realizace záměru a jako málo až středně významný nepříznivý, dlouhodobý až trvalý po jeho uvedení do provozu, a to za předpokladu plnění požadovaných opatření dle podmínek tohoto stanoviska.

Tato klasifikace reflektuje zejména rozsáhlou a trvalou přeměnu otevřené zemědělské krajiny na výrobní a logistický areál, zásah do mimolesní zeleně, vodních a mokřadních prvků a lokálního biokoridoru LBK 46, změnu prostorového uspořádání území a dlouhodobé vizuální uplatnění rozsáhlých výrobních a logistických objektů. Současně zohledňuje stávající ovlivnění širšího území dálnicí D6, těžební činností a výrobní, logistickou a komerční zástavbou. Při splnění stanovených podmínek, zajištění účinného krajinářského začlenění záměru, zachování ekologické funkce jižního pásu náhradních biotopů, funkčním řešení přeloženého LBK 46, omezení venkovního osvětlení a dlouhodobém zachování a péči o navržená vegetační a ekologická opatření se nepředpokládá takové narušení krajinného rázu a ekologických funkcí krajiny, které by vylučovalo realizaci záměru.

D.I.9. Vlivy na hmotný majetek a kulturní dědictví včetně architektonických a archeologických aspektů

V kapitole jsou uvedeny následující závěry:

Záměr je situován do území SPP Cheb, do funkčních ploch určených platným Územním plánem města Cheb pro výrobu a skladování (HU, VL) v rozvojové ploše Z.262 Průmyslový park Cheb II. Záměr je v souladu s podmínkami územního plánu včetně stanovené etapizace. Ta mimo jiné vyžaduje vybudování nové přístupové komunikace do pískovny Dřenice před zahájením jakýchkoliv prací v ploše záměru nebo před zrušením stávající přístupové komunikace a dále realizaci ochranné a izolační zeleně nejpozději současně s hlavní stavbou.

V samotném území záměru se nenacházejí žádné kulturní památky. Pamětní kámen na geodetickém bodu (rejstříkové číslo ÚSKP 38894/4-23), který se nachází v bezprostředně navazujícím území severovýchodně od plochy záměru, bude zachován a chráněn bez zásahu do jeho okolního prostoru. Stejně tak nebude dotčen ani pomník obětem druhé světové války v navazujícím území. Oba prvky budou při realizaci záměru respektovány a zachovány jako součást kulturně-historických hodnot území.

Plocha záměru je podle údajů Státního archeologického seznamu zařazena do území s archeologickými nálezy kategorie ÚAN III, tedy do území, kde nelze výskyt archeologických nálezů zcela vyloučit. Jižně od zájmového území se navíc nachází lokalita „Dřenice – pravěké sídliště I.“ zařazená do kategorie ÚAN I, přičemž přesnost vymezení této lokality je s rozptylem cca 200 m. Z tohoto důvodu bude nezbytné plánované terénní úpravy a stavební práce předem oznámit Archeologickému ústavu AV ČR.

V případě odkrytí dosud neznámých archeologických nálezů během zemních nebo stavebních prací bude nutné jejich výskyt neprodleně oznámit příslušnému stavebnímu úřadu a orgánu státní památkové péče, zajistit jejich ochranu před poškozením a umožnit provedení záchranného archeologického výzkumu.

Širší území včetně celé plochy záměru je součástí honitby Odrava (CZ4102309056). V souvislosti s realizací záměru se předpokládá převedení dotčených pozemků na nehonební plochy.

Realizací záměru nebude dotčen hmotný majetek, u něhož by docházelo ke zničení bez náhrady. Při dodržení uvedených opatření lze vlivy záměru ve fázi výstavby i provozu na hmotný majetek a kulturní dědictví, včetně archeologických aspektů, hodnotit jako nulové až zanedbatelné.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Kapitola vychází z relevantních podkladů pro hodnocení vlivů na hmotný majetek a kulturní dědictví, zejména z údajů Národního památkového ústavu, Státního archeologického seznamu a dalších veřejně dostupných evidencí kulturních a archeologických hodnot území. Použité informace odpovídají charakteru posuzované složky životního prostředí a umožňují identifikovat známé kulturněhistorické a archeologické hodnoty v dotčeném území i jeho okolí.

Informace o hmotném majetku jsou v kapitole poměrně stručné. Vzhledem k tomu, že vlastní plocha záměru je převážně zemědělsky využívána a nejsou zde identifikovány významnější stavby ani jiné objekty hmotného majetku, nepředstavuje tato stručnost podstatný nedostatek. Případné dotčení komunikací a technické infrastruktury je řešeno v jiných částech dokumentace v rámci technického řešení záměru.

Za správné lze považovat konstatování, že se v ploše záměru nenacházejí evidované kulturní památky ani památkově chráněná území a že nejbližší kulturněhistorické hodnoty v okolí nebudou realizací záměru přímo dotčeny. Dokumentace EIA rovněž správně identifikuje zařazení plochy záměru do území s archeologickými nálezy kategorie ÚAN III a upozorňuje na blízkost archeologické lokality „Dřenice – pravěké sídliště I.“ kategorie ÚAN I. Správně je rovněž identifikována existence výšinného hradiště Burgholz v širším okolí záměru.

Zpracovatel posudku ověřil uvedené údaje prostřednictvím Památkového katalogu ČR, Státního archeologického seznamu ČR a podkladů Ministerstva kultury. Vyjádření Ministerstva kultury ze dne 10. 8. 2026 upozorňuje kromě archeologické lokality historického intravilánu Dřenic a výšinného hradiště Burgholz také na archeologickou lokalitu historického intravilánu Potočiště. Tato lokalita není v dokumentaci výslovně uvedena. Opomenutí představuje dílčí neúplnost popisu archeologických hodnot širšího území, nemá však významný vliv na jeho celkovou charakteristiku ani na závěry hodnocení. Dokumentace jako celek archeologický potenciál území identifikuje dostatečně, neboť upozorňuje na polohu záměru v území s archeologickými nálezy a na existenci významných archeologických lokalit v jeho okolí.

Dílčí věcná nepřesnost byla zjištěna u tvrze Okrouhlá, kterou dokumentace označuje jako národní kulturní památku. Podle Památkového katalogu ČR se jedná o kulturní památku, nikoliv o národní kulturní památku. Tato nepřesnost se týká objektu ležícího mimo vlastní plochu

záměru a nemá podstatný vliv na charakteristiku dotčeného území ani na navazující hodnocení vlivů.

Metodický přístup kapitoly je převážně popisný a zaměřuje se zejména na identifikaci známých památkových a archeologických hodnot. Hodnocení neobsahuje podrobnější rozbor možných nepřímých vlivů nového rozsáhlého průmyslového areálu na kulturněhistorické hodnoty území, například z hlediska proměny charakteru prostředí nebo vizuálních vztahů k okolním kulturním a pietním prvkům. Tato problematika je však řešena v samostatném hodnocení vlivů na krajinný ráz. Vzhledem ke vzdálenosti jednotlivých kulturních hodnot od vlastního areálu a absenci přímých zásahů nepředstavuje tato skutečnost zásadní nedostatek hodnocení.

Z hlediska archeologického dědictví je třeba považovat za správný základní závěr dokumentace, že při realizaci rozsáhlých zemních prací nelze vyloučit výskyt dosud neznámých archeologických nálezů. Vyjádření Ministerstva kultury potvrzuje zvýšený archeologický potenciál širšího území a poukazuje na potřebu počítat s možností výskytu movitých i nemovitých archeologických nálezů rovněž v ploše záměru. S ohledem na charakter archeologických nálezů, jejich převážné uložení pod povrchem a nemožnost předem přesně určit jejich rozsah a stav zachování je rozhodujícím nástrojem jejich ochrany záchranný archeologický výzkum prováděný v souvislosti s přípravou a realizací stavebních zásahů. Dokumentace tuto potřebu předpokládá, a proto opomenutí jedné z okolních archeologických lokalit nemění vyhodnocení možných vlivů záměru ani potřebný způsob jejich řešení.

Správně je uvedena povinnost oznámit již v době přípravy stavby Archeologickému ústavu AV ČR záměr provádět stavební nebo jinou činnost na území s archeologickými nálezy a umožnit provedení záchranného archeologického výzkumu podle § 22 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči. Určitou nepřesnost však představuje popis postupu při náhodném archeologickém nálezu, kdy dokumentace odkazuje na oznámení stavebnímu úřadu a orgánu státní památkové péče. Přesnější by bylo uvést postup podle § 23 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., tedy oznámení nálezu Archeologickému ústavu nebo nejbližšímu muzeu, případně prostřednictvím obce.

Zpracovatel posudku současně považuje za odůvodněný požadavek Ministerstva kultury na zpracování archeologické rešerše a provedení povrchových sběrů a mikrosond před zahájením zemních prací. Tento požadavek nepředstavuje pouhé opakování zákonné povinnosti podle § 22 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., ale její účelnou konkretizaci odpovídající archeologickému potenciálu dotčeného území a rozsahu předpokládaných terénních zásahů. Umožní podrobněji ověřit archeologický potenciál plochy záměru a vytvořit podklad pro včasné stanovení rozsahu, časových nároků a finančního zajištění následného záchranného archeologického výzkumu. Tento požadavek je proto převzat do návrhu podmínek závazného stanoviska EIA.

Výsledný souhrnný vliv záměru na hmotný majetek a kulturní dědictví včetně architektonických a archeologických aspektů je hodnocen jako málo významný nepříznivý až zanedbatelný, dlouhodobý až trvalý a podmíněně akceptovatelný. Konkrétně je vliv hodnocen jako málo významný nepříznivý, převážně dočasný až trvalý během realizace záměru a jako nulový až zanedbatelný, dlouhodobý až trvalý po jeho uvedení do provozu, a to za předpokladu plnění požadovaných opatření dle podmínek tohoto stanoviska.

Tato klasifikace reflektuje zejména absenci evidovaných kulturních památek, památkově chráněných území a významnějších objektů hmotného majetku v ploše záměru, trvalou změnu jejího architektonického a prostorového charakteru a možnost zásahu do dosud neznámých archeologických nálezů při rozsáhlých zemních pracích. Současně zohledňuje polohu záměru v území kategorie ÚAN III a existenci archeologických, kulturních a pietních hodnot v jeho okolí.

Při ochraně navazujících kulturněhistorických prvků, splnění povinností archeologické památkové péče, provedení archeologické rešerše, povrchových sběrů a mikrosond a zajištění případného záchranného archeologického výzkumu se nepředpokládá takové ovlivnění hmotného majetku a kulturního dědictví, které by vylučovalo realizaci záměru.

D.II. CHARAKTERISTIKA RIZIK PRO VEŘEJNÉ ZDRAVÍ, KULTURNÍ DĚDICTVÍ A ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ PŘI MOŽNÝCH NEHODÁCH, KATASTROFÁCH A NESTANDARDNÍCH STAVECH A PŘEDPOKLÁDANÝCH VÝZNAMNÝCH VLIVŮ Z NICH PLYNOUCÍCH

Kapitola vymezuje environmentální riziko jako vztah mezi možným poškozením veřejného zdraví, majetku nebo životního prostředí a pravděpodobností jeho výskytu. Za hlavní možné nestandardní situace spojené se záměrem označuje únik látek na zpevněné či nezpevněné povrchy s následným průnikem do horninového prostředí nebo kanalizace a případný vznik požáru.

Při přípravných pracích a výstavbě jsou jako hlavní rizika uvedeny úniky pohonných hmot, olejů a dalších provozních kapalin ze stavebních strojů a vozidel, pracovní úrazy při používání těžké techniky, práci ve výškách, výkopech a ochranných pásmech energetických vedení a dopravní nehody při přepravě materiálu, zemin, ornice nebo pracovníků. Následkem může být ohrožení zdraví osob a ovlivnění půdy, podzemních či povrchových vod nebo kanalizace. Požár může způsobit rovněž poškození majetku a únik kontaminovaných hasebních prostředků do horninového prostředí nebo kanalizace.

Rizika během přípravy a výstavby mají být snižována technickými a organizačními opatřeními, havarijní připraveností, požárními směrnicemi, pracovními postupy, dodržováním zásad BOZP a pravidelným školením pracovníků. Uvedeno je také zajištění koordinátora a plánu BOZP a biologického dozoru k omezení újmy na dřevinách a živočiších.

Za provozu budou ve větším množství používány a skladovány zejména provozní náplně vozidel, nátěrové hmoty a rozpouštědla, čisticí prostředky, lepidla, tmely, maziva a nafta pro záložní zdroje elektrické energie a požární čerpadla. Kapalné látky mají být skladovány v nadzemních zásobnících umístěných v nepropustných záchytných vanách a chemické látky ve skladu s chemicky odolnou podlahou vyspádovanou do havarijní jímky.

Samostatný sklad je určen až pro 240 baterií elektrických nákladních vozidel. Má být vybaven nepropustnou podlahou, požárně dělicími konstrukcemi, detekcí kouře, požárním poplachovým a sprinklerovým hasicím systémem a ponorným kontejnerem pro vadné vysokonapěťové baterie.

Při havarijním úniku chemických látek mohou být ovlivněny povrchové nebo podzemní vody, případně prostřednictvím kanalizace také řeka Ohře. Kontaminované vody mají být v areálu zadrženy uzavíracími ventily. Srážkové vody z parkovacích a manipulačních ploch a komunikací mají být odváděny chráněnými stokami do odlučovačů lehkých kapalin s třístupňovým čištěním. Riziko kontaminace má dále snižovat omezené množství paliva a provozních náplní v odstavených vozidlech; vlastní čerpací stanice pohonných hmot není v areálu plánována.

Ochrana povrchových a podzemních vod má být založena na technickém zabezpečení areálu, odděleném odvádění čistých a potenciálně kontaminovaných srážkových vod, jejich předčištění a havarijních opatřeních včetně plánu opatření pro případ havárie. Také za provozu je uvažováno riziko požáru s možným ohrožením osob a majetku a únikem hasebních prostředků do horninového prostředí nebo kanalizace. Podrobnější opatření jsou odkázána do kapitoly B.I.6 a mají snížit potenciální rizika na přijatelnou úroveň.

V závěru kapitola přebírá výsledky samostatného hodnocení vlivů na veřejné zdraví. Podle nich záměr v roce 2029 ani možná změna dopravní spolupráce s plánovaným železničním překladištěm v roce 2035 významně nezmění podmínky obtěžování hlukem, s výjimkou služebního bytu v objektu č. p.

8 v Dolních Dvorech. Významné ovlivnění veřejného zdraví imisemi hodnocených chemických látek se nepředpokládá, kromě krátkodobých vlivů prašnosti během výstavby. Celkový vliv na expozici obyvatel je hodnocen jako nepatrný a podmínky ochrany veřejného zdraví mají zůstat ve srovnání s nulovou variantou zachovány.

Komentář zpracovatele posudku:

Identifikované havarijní a nestandardní situace odpovídají charakteru výstavby a provozu záměru. Správně jsou posouzeny možné následky úniků závadných látek a požárů na veřejné zdraví, majetek, půdu, horninové prostředí, povrchové a podzemní vody a kanalizaci. Navržená technická, organizační, požární a havarijní opatření představují odpovídající způsoby prevence a omezení těchto rizik. Odkaz na zpracování havarijního plánu podle vyhlášky č. 450/2005 Sb. odpovídá předpokládanému nakládání se závadnými látkami.

Kapitola se zaměřuje především na pracovní a dopravní nehody, úniky závadných látek a požáry. Širší okruh katastrof a nestandardních stavů, zejména mimořádné přírodní jevy nebo dlouhodobější výpadky technických systémů, není systematicky vyhodnocen. Přírodní rizika a odolnost záměru vůči změně klimatu jsou však řešeny v dalších částech dokumentace. Samostatně nejsou uvedeny možné následky na kulturní dědictví, s ohledem na charakter záměru a polohu kulturních hodnot však nebyl identifikován konkrétní havarijní scénář vyžadující podrobnější hodnocení.

Rizika a opatření jsou s ohledem na současný stupeň přípravy popsána převážně koncepčně, bez kvantifikace pravděpodobnosti a závažnosti jednotlivých scénářů a bez uvedení kapacit záchytných prostor. Tento rozsah lze v dané fázi považovat za přiměřený; konkrétní technické parametry, požárně bezpečnostní řešení a havarijní postupy budou upřesněny v navazující projektové a provozní dokumentaci.

Závěrečná část kapitoly přebírá výsledky samostatného hodnocení vlivů na veřejné zdraví týkající se hluku, imisí a prašnosti při běžné výstavbě a provozu záměru. Toto hodnocení je založeno především na posouzení dlouhodobé nebo opakované expozice obyvatel a nevztahuje se k následkům nehod, požárů, havarijních úniků ani jiných nestandardních stavů. Jeho uvedení v této kapitole proto není tematicky zcela přiléhavé, věcnou správnost převzatých závěrů tím však nezpochybňuje. Správnost samotného hodnocení vlivů na veřejné zdraví je posouzena samostatně v rámci příslušné odborné přílohy.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze správnost informací uvedených v této kapitole hodnotit jako akceptovatelnou. Identifikovaná rizika, navržené způsoby jejich prevence a závěr o snížení potenciálních rizik na přijatelnou úroveň odpovídají charakteru záměru a současnému stupni jeho přípravy.

D.III. KOMPLEXNÍ CHARAKTERISTIKA VLIVŮ ZÁMĚRU PODLE ČÁSTI D BODŮ I A II Z HLEDISKA JEJICH VELIKOSTI A VÝZNAMNOSTI VČETNĚ JEJICH VZÁJEMNÉHO PŮSOBENÍ, SE ZVLÁŠTNÍM ZŘETELEM NA MOŽNOST PŘESHRANIČNÍCH VLIVŮ

Kapitola uvádí, že záměr je umístěn v území určeném platným územním plánem pro průmyslové využití, přičemž komplexní hodnocení zahrnuje vlivy výstavby, provozu, souvisejících staveb, terénních úprav i dopravní infrastruktury. Za nejvýznamnější jsou označeny vlivy na přírodu a krajinu a na hlukovou situaci.

Záměr zasáhne do biotopů fauny a flóry včetně biotopů zvláště chráněných druhů živočichů a vyžádá si kácení dřevin. Vliv na CHKO a lokality Natura 2000 nebyl identifikován. Negativní vlivy mají být zmírněny rozsáhlým veřejně přístupným zeleným pásem podél severní, východní a jižní hranice areálu a vytvořením přírodě blízkých vodních ploch jako náhradních biotopů.

V oblasti hluku je upozorněno na riziko dalšího zvýšení hlukové zátěže u objektů při ulici Pražská, kde jsou limity překračovány již ve stávajícím stavu, a u služebního bytu v objektu č. p. 8 v Dolních Dvorech. Navrženo je snížení rychlosti na ulici Pražská, individuální protihlukové řešení dotčeného objektu a přednostní směrování nákladní dopravy přes Exit 152 dálnice D6 mimo obytné území Dolních Dvorů.

Vlivy výstavby na obyvatelstvo, ovzduší a hlukovou situaci jsou hodnoceny jako přechodné a přijatelné. Podle rozptylové a hlukové studie nemají vést k překročení imisních ani hygienických limitů. Také v provozu se nepředpokládá významné zhoršení kvality ovzduší, protože hlavními zdroji budou doprava a lakovna podvozků, zatímco vytápění, chlazení a ohřev budou zajištěny tepelnými čerpadly.

Jako pozitivní socioekonomický vliv je uváděn vznik více než 2 050 převážně kvalifikovaných pracovních míst, stabilizace zaměstnanosti a možné omezení každodenního vyjíždění pracovníků za prací do zahraničí.

Vlivy na vody jsou hodnoceny jako negativní, avšak přijatelné. Rozsáhlé zpevnění ploch omezí přirozené vsakování srážek, což má být zmírněno retenčně-vsakovacími objekty, zasakováním čistých a předčištěných srážkových vod a regulovaným odvodem přebytečných vod do Ohře. Vzhledem k možnému ovlivnění vodního zdroje Nebanice je navržen monitoring podzemních vod.

Trvalý zábor ZPF povede ke ztrátě produkční funkce půdy a omezení půdotvorných procesů. Významnost vlivu snižuje skutečnost, že jde převážně o půdy III. až V. třídy ochrany. Dopady mají být zmírněny řízenou skrývkou a využitím ornice, vegetačními úpravami a zachováním zelených pásů.

Záměr je hodnocen jako zásah zvýšené intenzity do krajinného rázu v důsledku vizuální a prostorové proměny území. S ohledem na průmyslový charakter širšího okolí, vazbu na dopravní infrastrukturu, omezení výšky budov a realizaci zeleného pásu je však považován za podmíněně akceptovatelný. Vlivy na přírodní zdroje jsou hodnoceny jako dlouhodobé, ale nevýznamné až málo významné; významné ovlivnění léčivých zdrojů Františkových Lázní ani dalších chráněných vodních zdrojů se nepředpokládá. Vliv světelného znečištění má být při navrženém řešení osvětlení přijatelný.

Přeshraniční dopady jsou v dokumentaci vyloučeny s ohledem na charakter záměru, jeho umístění a rozsah předpokládaných vlivů. Nejbližší státní hranice a přechod Svatý Kříž/Waldsassen jsou vzdáleny přibližně 8 km, dálnice D6 překračuje hranici u Pomezí nad Ohří/Schirndingu přibližně po 15 km. Záměr však zvýší přeshraniční dopravu, protože přibližně 80 % přepravy komponentů pro první etapu má být vedeno po dálnici D6 ze směru od Německa. Část přepravy má být postupně zajišťována elektrickými nákladními vozidly a po modernizaci překladiště v Chebu může být 100 jízd nákladních vozidel denně převedeno na železnici. Viditelnost areálu od německé hranice má být pouze rozptýlená a lokální.

Kumulativní vlivy jsou spojeny především s nárůstem dopravy. Rešerší informačního systému EIA nebyl zjištěn jiný plánovaný záměr s potenciálem kumulace negativních vlivů na přírodu, krajinu nebo vody. Dopravní model však zahrnul obecný růst dopravy i připravované záměry v okolí a jeho výsledky byly využity v rozptylové a hlukové studii pro stav po realizaci první etapy a pro úplný rozvoj parku k roku 2035. Navržená protihluková opatření zohledňují také tento kumulativní nárůst dopravy.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Kapitola obsahuje souhrnnou charakteristiku vlivů záměru a převážně přebírá závěry uvedené v částech D.I a D.II dokumentace EIA. Jejím účelem však měla být především charakteristika velikosti a významnosti jednotlivých vlivů, jejich vzájemné porovnání a vyhodnocení jejich spolupůsobení. Tuto funkci kapitola naplňuje pouze částečně, neboť se převážně věnuje rekapitulaci dílčích závěrů, zatímco jejich syntéza a vzájemné vazby zůstávají rozvedeny jen omezeně. Správnost jednotlivých složkových hodnocení a souvisejících

odborných podkladů je předmětem jejich samostatného zhodnocení v předchozím textu posudku.

Kapitola za nejvýznamnější označuje vlivy na ochranu přírody a krajiny a hlukovou situaci. Současně však uvádí také rozsáhlý trvalý zábor zemědělského půdního fondu, změnu odtokových poměrů a zásah zvýšené intenzity do krajinného rázu. Jejich zařazení z hlediska velikosti a významnosti ani vzájemné porovnání s ostatními vlivy není provedeno zcela jednoznačně.

Vzájemné působení vlivů je konkrétněji zachyceno zejména ve vazbě mezi dopravou, hlukem, znečištěním ovzduší a veřejným zdravím. Méně rozvedeny zůstávají vazby mezi záborem a zpevněním půdy, odtokovými poměry a vodním režimem, mezi kácením, fragmentací území, biologickou rozmanitostí a krajinným rázem nebo mezi osvětlením a dotčenými biotopy. Rizika identifikovaná v části D.II jsou do komplexní charakteristiky zahrnuta pouze omezeně.

Hodnocení kumulativních vlivů je konkrétněji doloženo především pro dopravu a navazující vlivy na hluk, ovzduší a veřejné zdraví. U ostatních složek kapitola neprovádí obdobně podrobnou syntézu spolupůsobení jednotlivých etap rozvoje SPP Cheb, provozu štěrkopískovny Dřenice a související infrastruktury. Tvrzení, že nebyl zjištěn žádný další záměr s potenciálem kumulace vlivů na ochranu přírody, krajinu nebo vody, je proto formulováno příliš kategoricky.

Za dostatečně podložený nelze považovat závěr o pozitivním vlivu záměru na zatížení přeshraničních komunikací. Kapitola tento závěr odvozuje mimo jiné z předpokládaného omezení vyjížďky pracovníků za prací do zahraničí. Statistické údaje o přeshraničních pracovnících přitom nebyly uvedeny v části C charakterizující současný stav obyvatelstva a objevují se až v této souhrnné kapitole jako argument pro hodnocení vlivu. Případné snížení přeshraniční pracovní dojížďky navíc není kvantifikováno ani porovnáno s předpokládaným nárůstem přeshraniční nákladní dopravy. Nelze rovněž zcela vyloučit jakékoliv přeshraniční působení záměru, protože dokumentace předpokládá vedení významné části nákladní dopravy přes státní hranici a připouští lokální viditelnost záměru z příhraničního území. Na základě údajů uvedených v kapitole lze tak přesněji konstatovat spíše to, že nebyly identifikovány významné nepříznivé přeshraniční vlivy na životní prostředí.

Kapitola dostatečně shrnuje hlavní závěry předchozích částí dokumentace, pouze omezeně však naplňuje svůj vlastní účel spočívající v komplexním porovnání velikosti a významnosti vlivů a ve vyhodnocení jejich vzájemného působení. Tato skutečnost sama o sobě nezpochybňuje správnost jednotlivých převzatých závěrů, jejichž odborná správnost, úplnost a podmínky platnosti jsou předmětem samostatného zhodnocení příslušných složkových hodnocení a odborných podkladů.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze správnost informací uvedených v této kapitole hodnotit jako akceptovatelnou, s výhradou omezeného vyhodnocení velikosti, významnosti a vzájemného působení jednotlivých vlivů a uvedených nepřesností v hodnocení kumulativních a přeshraničních vlivů.

D.IV. CHARAKTERISTIKA A PŘEDPOKLÁDANÝ ÚČINEK NAVRHOVANÝCH OPATŘENÍ K PREVENCI, VYLOUČENÍ A SNÍŽENÍ VŠECH VÝZNAMNÝCH NEGATIVNÍCH VLIVŮ NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ A VEŘEJNÉ ZDRAVÍ

Kapitola obsahuje celkem 78 samostatně uvedených opatření, z toho 20 pro další projektovou přípravu, 45 pro období výstavby a 13 pro období provozu. Počty vycházejí z jednotlivých hlavních odrážek. Dílčí požadavky rozepsané uvnitř některých opatření nejsou započítány samostatně.

Opatření pro další projektovou přípravu se týkají zejména dopracování vodohospodářského a akustického řešení, ochrany krajinného rázu a biologické rozmanitosti, využití ornice, omezení světelného znečištění a upřesnění nakládání s odpadními vodami, demoličními materiály a emisemi z lakování.

Opatření pro výstavbu zahrnují především biologický dozor a ochranu dotčených druhů a biotopů, ochranu vod, půdy a dřevin, omezení prašnosti a hluku, nakládání s odpady a organizaci stavebních prací.

Pro období provozu jsou navrženy zejména požadavky na péči o výsadby a náhradní biotopy, monitoring podzemních vod a invazních druhů, kontrolu hluku, omezení venkovního osvětlení, třídění odpadů a směrování nákladní dopravy k dálnici D6.

Komentář zpracovatele posudku:

Kapitola D.IV. obsahuje rozsáhlý soubor opatření pokrývající rozhodující vlivy záměru a její základní členění podle další projektové přípravy, výstavby a provozu je věcně vhodné. Pozitivně lze hodnotit zejména propojení opatření s identifikovanými problémy v oblasti hluku, hospodaření se srážkovými vodami, ochrany podzemních vod, biologické rozmanitosti a krajinného začlenění záměru.

Úroveň jednotlivých opatření je však rozdílná. Vedle konkrétních opatření přímo podmiňujících přijatelnost záměru kapitola obsahuje také obecné provozní zásady, doporučení, odkazy na zákonné povinnosti a podrobné realizační návody. Některá opatření jsou formulována alternativně nebo pouze jako doporučení a jejich výsledná podoba má být určena až v navazující projektové přípravě. U části opatření není dostatečně rozlišeno, zda jde o zákonnou povinnost, preventivní opatření, zmírnění identifikovaného vlivu, kompenzaci nevratného zásahu, monitoring nebo podklad pro další rozhodování.

Kapitola v úvodu obecně charakterizuje účel jednotlivých kategorií opatření, předpokládaný účinek však není soustavně vymezen u každého opatření. Z uvedených formulací proto není vždy bezprostředně zřejmé, jaký konkrétní vliv má dané opatření omezit, jakého výsledku má být dosaženo a podle jakého kritéria bude jeho účinnost ověřena. Tento nedostatek je významný zejména u opatření, jejichž konečné technické řešení, rozsah nebo kontrola účinnosti jsou odloženy do navazující projektové přípravy.

Některá opatření je rovněž nutné zpřesnit nebo upravit podle závěrů posudku a obdržených podkladů. Jde především o konečné vodohospodářské a havarijní řešení jednotlivých etap, protihluková opatření a jejich kontrolu, omezení emisí těkavých organických látek a pachového působení, ochranu podzemních a přírodních léčivých vod, dostatečnou náhradu dotčených mokřadních a vodních biotopů, funkčnost přeloženého LBK 46, migrační prostupnost území a dlouhodobý biologický monitoring. Podrobné zhodnocení jednotlivých opatření a jejich případné přeformulování do konkrétní, kontrolovatelné a vymahatelné podoby je provedeno v samostatné kapitole IV. posudku.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze obsah a základní pojetí kapitoly D.IV. hodnotit jako rámcově správné a akceptovatelné. Konečný soubor podmínek však nelze bez dalšího převzít pouze z této kapitoly dokumentace. Musí vycházet z výsledků celého posouzení, podrobného vypořádání jednotlivých opatření v kapitole IV. posudku a z požadavku na jejich věcnou odůvodněnost, konkrétnost, kontrolovatelnost a vymahatelnost v navazujících řízeních.

D.V CHARAKTERISTIKA POUŽITÝCH METOD PROGNÓZOVÁNÍ A VÝCHOZÍCH PŘEDPOKLADŮ A DŮKAZŮ PRO ZJIŠTĚNÍ A HODNOCENÍ VÝZNAMNÝCH VLIVŮ ZÁMĚRU NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Kapitola uvádí, že hodnocení vycházelo ze standardních metod, opakovaných návštěv lokality, technických podkladů zadavatele, mapových a literárních zdrojů, informací orgánů státní správy a odborných studií a posudků připojených k dokumentaci.

Kapacitní posouzení dotčených křižovatek bylo provedeno mikrosimulačním modelem PTV VISSIM. Imisní a hluková situace byla posouzena matematickým modelováním, pro hodnocení vlivů na ovzduší byl použit referenční model SYMOS'97 a pro výpočty hluku ze stavební dopravy a stavební činnosti program IMMI 2019. Výpočty vycházejí z podkladů známých v době zpracování; při zvýšení vstupních parametrů, například akustického výkonu venkovních technologií, mají být aktualizovány v dalším stupni projektové přípravy.

Hodnocení zohledňuje platné právní předpisy v oblasti EIA, ochrany ovzduší, veřejného zdraví, chemických látek, prevence závažných havárií, odpadů, ochrany přírody a krajiny, zemědělského půdního fondu, vod, památkové péče, územního plánování a ochrany zdraví při práci.

Mezi použité podklady patří zejména studie proveditelnosti a urbanistická a dopadová studie SPP Cheb, územně plánovací dokumentace a její vyhodnocení SEA, podklady objednatele, průzkumy a odborné studie k půdě, geologickým a hydrogeologickým poměrům a hluku. Výčet doplňují odborné metodiky, registry, mapové a informační systémy orgánů veřejné správy a odborných institucí, údaje o klimatu, geologii, vodách, přírodě, půdě, archeologii a kontaminovaných místech a metodické dokumenty k prašnosti, rušivému světlu, biologické rozmanitosti a změně klimatu.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Kapitola uvádí základní zdroje informací, použité modelové nástroje, rozhodující právní předpisy a přehled podkladů využitých při zpracování dokumentace EIA. Použití mikrosimulačního modelu PTV VISSIM pro kapacitní posouzení křižovatek, referenčního modelu SYMOS'97 pro hodnocení imisní situace a programu IMMI 2019 pro výpočty hluku odpovídá charakteru hodnocených vlivů. Správně je rovněž uvedeno, že při změně vstupních parametrů bude nutné příslušné výpočty aktualizovat v dalším stupni projektové přípravy.

Formulace, podle níž bylo programem SYMOS'97 zpracováno hodnocení vlivu škodlivin „na ovzduší a klima", není zcela přesná, neboť tento model slouží k výpočtu imisních koncentrací znečišťujících látek v ovzduší, nikoliv k hodnocení vlivů na klima. Dílčí nepřesnost ve vymezení použití modelu SYMOS'97 však nemá podstatný vliv na možnost posouzení záměru.

Kapitola jinak obsahuje spíše souhrnný přehled metod, právních předpisů a podkladů než podrobnější charakteristiku výchozích předpokladů a důkazů použitých pro hodnocení jednotlivých vlivů. Podrobné metodické postupy a vstupní údaje jsou obsaženy zejména v příslušných odborných studiích, jejichž správnost je předmětem samostatného zhodnocení.

K uvedenému výčtu právních předpisů a použitých podkladů nemá zpracovatel posudku významnější připomínky z hlediska správnosti.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze správnost informací uvedených v této kapitole hodnotit jako akceptovatelnou.

D.VI CHARAKTERISTIKA VŠECH OBTÍŽÍ (TECHNICKÝCH NEDOSTATKŮ NEBO NEDOSTATKŮ VE ZNALOSTECH), KTERÉ SE VYSKYTLY PŘI ZPRACOVÁNÍ DOKUMENTACE, A HLAVNÍCH NEJISTOT Z NICH PLYNOUCÍCH

Kapitola uvádí, že dokumentace vychází z technických údajů investora, podkladů o plánovaném rozvoji území, územně plánovací dokumentace, výsledků SEA, odborných studií, konzultací a zkušeností zpracovatelů. Použité prognostické metody vycházejí ze současných znalostí a platných

metodik, nemohou však představovat absolutně přesnou prognózu. Při zpracování nebyly zjištěny zásadní neznalosti nebo neshody snižující hodnověrnost použitých podkladů, byly však identifikovány dílčí nejistoty.

První nejistota se týká hluku z plánované rozvodny 110/22 kV. Výsledná hluková úroveň bude záviset na konkrétním typu transformátoru, způsobu chlazení, zatížení a dalším technologickém vybavení. Hluk rozvodny a případná protihluková opatření proto mají být vyhodnoceny v další fázi projektu.

Další nejistota vyplývá ze stupně projektové přípravy. Některé technické parametry staveb, technologií a infrastruktury budou dále upřesňovány, základní koncepce využití území, kapacitní údaje a hlavní environmentální charakteristiky záměru jsou však již podle kapitoly známy.

U systému hospodaření se srážkovými vodami byly vsakovací zkoušky provedeny mimo místa plánovaných retenčně-vsakovacích objektů. V navazujícím stupni mají být provedeny přímo v místech nádrží za účelem zpřesnění koeficientu vsaku a konečných technických a geometrických parametrů zařízení. Kapitola nepředpokládá změnu základní koncepce nakládání se srážkovými vodami.

V době zpracování dokumentace nebyl znám konkrétní investor ani přesné technologické řešení třetí etapy rozvoje Strategického podnikatelského parku Cheb. Z tohoto důvodu byla třetí etapa hodnocena na základě předpokládaného funkčního využití stanoveného územním plánem a studií proveditelnosti. Konkrétní budoucí záměry mají být povolovány samostatně.

Vzhledem k umístění záměru v ochranném pásmu IIB přírodních léčivých zdrojů Františkových Lázní a blízkosti ochranného pásma vodního zdroje Nebanice byla věnována zvýšená pozornost vlivům na podzemní vody. Kapitola uvádí, že nebylo zjištěno významné riziko ovlivnění těchto zdrojů a případný vývoj kvality podzemních vod má být sledován monitoringem podzemních vod v průběhu provozu.

Poslední nejistota se vztahuje k riziku nadlimitního hluku u objektu č. p. 8 v Dolních Dvorech. K jeho vyloučení má investor provést individuální protihlukové opatření a v dalším stupni projektové přípravy upřesnit konkrétní řešení. Kapitola současně upozorňuje na probíhající řízení o odstranění tohoto objektu; v případě jeho odstranění nebudou opatření realizována.

Závěrem kapitola konstatuje, že identifikované nejistoty nepřesahují běžný rámec obdobných záměrů a nemají zásadní vliv na celkové závěry dokumentace ani na hodnocení přijatelnosti záměru z hlediska vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Kapitola identifikuje hlavní nejistoty vyplývající ze stupně projektové přípravy a dostupnosti vstupních údajů a uvádí způsob jejich následného ověření nebo vypořádání. Identifikované nejistoty odpovídají stupni přípravy záměru a nebrání jeho posouzení, mohou však ovlivnit konečné technické řešení některých částí záměru a vyžadovat aktualizaci příslušných výpočtů.

Podrobnější nejistoty spojené s jednotlivými modelovými výpočty, měřeními, průzkumy a odbornými závěry jsou obsaženy v příslušných odborných podkladech a jejich význam je hodnocen samostatně v dalších částech posudku.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze správnost informací uvedených v této kapitole hodnotit jako akceptovatelnou, s výhradami uplatněnými při samostatném hodnocení příslušných částí dokumentace a odborných příloh.

ČÁST E. POROVNÁNÍ VARIANT ŘEŠENÍ

Kapitola uvádí, že záměr není zpracován v lokalizačních ani technických variantách. Porovnává proto nulovou variantu, představující zachování současného stavu bez realizace záměru, a aktivní

variantu, představující realizaci záměru. Nulová varianta zachovává zemědělské využívání území a související vlivy, zejména erozi půdy, používání agrochemikálií, ovlivňování vod a sekundární prašnost. Současně neumožňuje plánovaný rozvoj plochy určené územním plánem pro výrobu a skladování.

U aktivní varianty jsou zohledněny subvarianty přepravy části komponentů a vyrobených vozidel po silnici nebo s využitím plánovaného železničního překladiště v ŽST Cheb. Podle dokumentace jsou rozdíly mezi nimi z hlediska imisních příspěvků, hlukové zátěže a veřejného zdraví nevýznamné, a proto nejsou v konečném porovnání hodnoceny samostatně.

Tabulkové porovnání hodnotí nulovou a aktivní variantu podle jednotlivých složek životního prostředí, zpravidla odděleně pro výstavbu a provoz. Vlivy výstavby na ovzduší, klima, hluk, zdraví obyvatel, vibrace, vody, odpady a odtokové poměry jsou hodnoceny jako nulové až zanedbatelné nebo dočasně negativní a přijatelné při provedení preventivních opatření. Za provozu jsou vlivy na ovzduší, klima, odpady a vibrace hodnoceny jako zanedbatelné, vlivy záření a zápachu jako nulové a světelné znečištění jako přijatelné při omezení barevné teploty, stínění a nočního osvětlení.

Negativní provozní vlivy jsou uváděny zejména u vod, odtokových poměrů, hluku a veřejného zdraví. Jejich přijatelnost je podmíněna předčištěním srážkových vod, monitoringem podzemních vod, realizací retenčně-zasakovacích objektů a lokálními protihlukovými opatřeními v ulici Pražská a u objektu č. p. 8 v Dolních Dvorech.

Negativní vlivy na půdu, flóru, faunu a ekosystémy jsou spojovány především s výstavbou. Dokumentace požaduje odnětí půdy ze ZPF a hospodárné využití ornice, náhradní výsadbu, vhodné načasování terénních úprav, vytvoření náhradních biotopů, záchranné transfery a zabránění vstupu obojživelníků na staveniště. Provozní vlivy na půdu jsou hodnoceny jako zanedbatelné a na flóru, faunu a ekosystémy převážně jako neutrální při zajištění následné péče.

Vliv na krajinu a její ekologické funkce je hodnocen jako negativní a podmíněný omezením výšky budov a vytvořením zeleného pásu. Vlivy na hmotný majetek a kulturní dědictví jsou hodnoceny jako nulové a vlivy na přírodní zdroje jako přijatelné.

Kapitola uzavírá, že nejvýznamnějšími negativními vlivy záměru jsou vlivy na hlukovou situaci, odtokové poměry, půdu, faunu, flóru a ekosystémy. Jejich snížení na přijatelnou úroveň vyžaduje realizaci preventivních a kompenzačních opatření uvedených v kapitole D.IV dokumentace. Ostatní vlivy jsou hodnoceny jako nulové, zanedbatelné nebo negativní, avšak přijatelné.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Dokumentace EIA uvádí, že záměr není předložen ve variantách umístění ani technického řešení. Kapitola proto porovnává nulovou variantu, představující zachování současného zemědělského využití území, a aktivní variantu, představující realizaci záměru v předloženém umístění, rozsahu a kapacitě. Tento přístup odpovídá skutečnosti, že oznamovatel předložil do procesu EIA pouze jednu projektovou variantu. Část E nevyžaduje vytváření dalších hypotetických variant, které oznamovatel nezvažuje ani nepředkládá k realizaci.

Za varianty záměru nelze považovat ani jednotlivé etapy jeho rozvoje. Ty společně tvoří jednu předloženou projektovou variantu, která zahrnuje první etapu hlavního výrobního závodu, druhou etapu jeho možného rozšíření a třetí etapu určenou pro možné umístění souvisejících provozů. Posouzení proto musí zahrnovat předpokládaný cílový stav rozvoje území, což je zohledněno také ve výroku návrhu závazného stanoviska.

Dokumentace dále zohledňuje dopravní scénáře výhledového roku 2035 bez využití železničního překladiště v ŽST Cheb a s jeho využitím. Tyto scénáře nepředstavují samostatné varianty vlastního záměru, neboť se mezi nimi nemění jeho umístění, rozsah, výrobní kapacita ani základní technické a technologické řešení. Nemění se ani celkový objem dopravy generované

provozem areálu. Rozdíl spočívá pouze ve způsobu organizace a směrového rozdělení části související nákladní dopravy, která je ve scénáři s překladištěm převedena z přímých silničních tras na vazbu mezi areálem a překladištěm v ŽST Cheb. Jde tedy o variantní dopravní scénáře použité pro modelování rozdílného rozložení dopravy na komunikační síti, obdobně jako jsou v dopravních podkladech standardně prověřovány různé předpoklady jejího směrového rozdělení, aniž by tím vznikaly samostatné projektové varianty záměru.

Tomuto pojetí odpovídá i způsob jejich začlenění do dokumentace. Zpracovatelé je nevymezili jako samostatné varianty technického nebo prostorového řešení záměru, ale posuzovali je především v rámci výhledových dopravních poměrů a hodnocení kumulativního nárůstu dopravy v území. Dokumentace výslovně uvádí, že v rámci hodnocení kumulativních vlivů byly vedle obecného růstu dopravy a dalších připravovaných záměrů zohledněny také oba alternativní dopravní scénáře spojené s možným budoucím využitím překladiště. Závěrečné porovnání variant přitom omezuje na nulovou variantu a variantu realizace záměru a scénáře s překladištěm a bez překladiště označuje pouze jako subvarianty přepravy posouzené v rámci kumulativních vlivů.

Samostatné zahrnutí obou scénářů do dopravních, akustických a imisních modelů je správné, protože změna směrového rozdělení dopravy může vést k rozdílnému zatížení jednotlivých komunikací a dotčených lokalit. Nezakládá však důvod pro jejich komplexní porovnání jako samostatných variant záměru, jelikož se v ostatních charakteristikách a vlivech záměru nijak neliší. Výsledky modelování navíc neprokázaly mezi oběma scénáři významné rozdíly z hlediska vlivů na ovzduší, hlukovou situaci ani veřejné zdraví. Lze proto akceptovat, že byly samostatně vyhodnoceny pouze v oblastech přímo ovlivněných změnou distribuce dopravy, avšak nebyly zahrnuty do závěrečného komplexního porovnání jako samostatné projektové varianty záměru.

Nulová varianta je popsána jako zachování zemědělského využití území včetně souvisejících vlivů, zejména eroze, aplikace agrochemikálií, sekundární prašnosti a možného ovlivňování vod. Dokumentace současně zdůrazňuje, že by nedošlo k plánovanému využití rozvojové plochy. Takový popis je pro vymezení nulové varianty použitelný. Územně plánovací určení plochy ani zařazení záměru mezi strategické investiční stavby však samy o sobě nepředstavují environmentální výhodu aktivní varianty. Pro porovnání variant jsou rozhodující skutečné rozdíly v jejich vlivech na životní prostředí a veřejné zdraví, nikoliv míra naplnění rozvojových záměrů územního plánování.

Tabulkové porovnání dokumentace EIA poskytuje přehledné srovnání nulové a aktivní varianty podle jednotlivých složek životního prostředí a rozlišuje etapu výstavby a provozu. Jeho klasifikace v zásadě odpovídá hodnocení uvedenému v předchozích částech dokumentace a jejích odborných přílohách. Zpracovatel posudku však na základě vlastního přezkoumání dospěl u některých vlivů k odlišné klasifikaci jejich významnosti nebo doby trvání. To se týká zejména vlivů na půdu, biologickou rozmanitost, vodní režim a krajinu, jejichž důsledky podle zpracovatele posudku přetrvávají také za provozu záměru, přestože k hlavnímu fyzickému zásahu dojde během výstavby.

Tabulka č. 1: Porovnání hodnocení významnosti jednotlivých vlivů v rámci dokumentace EIA a v posudku

Oblast vlivu	Hodnocení dokumentace	Hodnocení posudku	Zhodnocení souladu
Obyvatelstvo a veřejné zdraví	Dočasné působení hluku, prašnosti a emisí při výstavbě je při provedení	Vliv výstavby je málo významný nepříznivý, dočasný a lokální. Provoz	Závěry se shodují. Posudek přesněji odděluje

	opatření přijatelné. Provoz přinese lokálně negativní vlivy hluku a emisí, podmíněné ochrannými opatřeními, a současně pozitivní socioekonomické účinky.	bude mít málo významný nepříznivý, dlouhodobý a lokální až místní vliv na veřejné zdraví a současně středně významný příznivý socioekonomický vliv. Celkové působení je podmíněně akceptovatelné.	zdravotní a socioekonomické účinky.
Ovzduší a klima	Dočasné negativní vlivy výstavby jsou při provedení opatření přijatelné. Provozní vliv je vzhledem k nízkým imisním příspěvkům hodnocen jako zanedbatelný.	Výstavba bude mít málo významný nepříznivý, dočasný a lokální vliv. Dlouhodobé působení technologických a dopravních zdrojů za provozu je hodnoceno jako málo významné nepříznivé a podmíněně akceptovatelné.	Hodnocení výstavby je shodné. Posudek hodnotí provozní vliv mírně přísněji.
Hluk a další fyzikální vlivy	Dočasný hluk ze stavební činnosti je při provedení opatření přijatelný a vibrace jsou zanedbatelné. Provozní hluk vyžaduje lokální opatření, zatímco vibrace jsou zanedbatelné, záření a zápach nulové a světelné znečištění přijatelné při provedení opatření.	Hluk z výstavby je málo významný nepříznivý, dočasný a lokální. Provozní hluk je málo významný nepříznivý, dlouhodobý a podmíněně akceptovatelný. Vibrace a záření jsou nevýznamné, světelné znečištění je při stanoveném řešení přijatelné a krátkodobé pachové situace nelze vyloučit.	Převážný soulad. Korekce se týká zejména zápachu a podrobnějšího vymezení protihlukových opatření.
Povrchové a podzemní vody	Rizika spojená s výstavbou jsou při provedení ochranných opatření přijatelná. Negativní provozní vliv je přijatelný při předčištění, retenci, zasakování a monitoringu.	Vliv výstavby je málo významný nepříznivý, dočasný a podmíněně akceptovatelný. Dlouhodobý provozní vliv změn vodního režimu, přeložení vodních linií a zániku prameniště a tůní je rovněž málo významný nepříznivý a podmíněně akceptovatelný.	Základní závěr je shodný. Posudek více zohledňuje trvalost změn a potřebu doložení technického řešení.
Půda	Negativní vliv odnětí půdy ze ZPF, skrývky kulturních vrstev a stavebních zásahů je spojován s výstavbou, zatímco provozní vliv je hodnocen jako neutrální nebo zanedbatelný.	Rozsáhlý a nevratný zábor půdy představuje málo až středně významný nepříznivý a trvalý vliv vznikající při výstavbě a přetrvávající po celou dobu provozu záměru.	Posudek hodnotí vliv přísněji. Důsledky záboru půdy přetrvají také za provozu.
Přírodní zdroje	Zásahy při výstavbě i vlivy provozu jsou hodnoceny jako nevýznamné až méně významné. Přímé využívání ani významné omezení nerostných zdrojů se nepředpokládá.	Vliv je nevýznamný až málo významný nepříznivý a podmíněně akceptovatelný při zachování přístupu ke štěrkopískovně a respektování ochrany	Hodnocení je v zásadě shodné. Posudek přesněji vymezuje podmínky přijatelnosti.

		ložiska, vodních zdrojů a přírodních léčivých zdrojů.	
Biologická rozmanitost	Negativní zásahy během výstavby jsou podmíněny ochrannými, zmírňujícími a kompenzačními opatřeními. Při následné péči jsou provozní vlivy hodnoceny převážně jako neutrální nebo zanedbatelné.	Odstranění vegetace, zánik a přeměna biotopů a zásah do LBK 46 představují málo významný nepříznivý, dlouhodobý až trvalý a podmíněně akceptovatelný vliv, který vznikne při výstavbě a bude přetrvávat také za provozu.	Posudek hodnotí provozní fázi přísněji. Náhradní opatření mohou vlivy zmírnit, původní biotopy však plně neobnovují.
Krajina a krajinný ráz	Negativní vliv vznikne stavební činností a přeměnou území. Následné působení areálu je při realizaci vegetačních, architektonických a světelných opatření hodnoceno jako přijatelné.	Změna měřítka, struktury a charakteru krajiny představuje středně významný nepříznivý a dlouhodobý až trvalý vliv, který vznikne již při výstavbě a bude za provozu podmíněně akceptovatelný.	Závěr o přijatelnosti je shodný. Posudek více zdůrazňuje významnost a trvalost změny krajiny.
Hmotný majetek a kulturní dědictví	Významné negativní ovlivnění se nepředpokládá při výstavbě ani za provozu. Při stavebních pracích mohou být dotčeny infrastrukturní prvky a archeologické situace.	Vliv je v obou fázích nevýznamný až málo významný nepříznivý a akceptovatelný. Výstavba musí respektovat archeologickou památkovou péči a za provozu musí být zachována integrita, přístupnost a dosavadní využívání pietních objektů.	Hodnocení je v zásadě shodné. Posudek přesněji vymezuje podmínky ochrany.

Hodnocení zpracovatele posudku potvrzuje většinu základních závěrů kapitoly E, odlišuje se však v přesnějším vyjádření významnosti a trvání některých vlivů. Nejvýraznější rozdíl se týká půdy, biologické rozmanitosti a krajiny. Dokumentace EIA soustřeďuje jejich hlavní negativní působení převážně do etapy výstavby, zatímco podle zpracovatele posudku jde o vlivy dlouhodobé až trvalé, které přetrvávají také v období provozu. U vodního režimu a hluku se základní závěry dokumentace potvrzují, jejich přijatelnost je však v návrhu stanoviska vázána na podrobnější doložení technického řešení, aktualizaci odborných posouzení a monitoring skutečných vlivů.

Souhrnné sčítání kvalitativních kategorií vlivů není pro závěr o přijatelnosti variant rozhodující. Jednotlivé složky životního prostředí mají rozdílný charakter, územní rozsah, dobu trvání a možnost zmírnění nebo kompenzace. Výsledná přijatelnost proto musí vycházet z věcného hodnocení rozhodujících vlivů, nikoliv z prostého aritmetického součtu jejich slovních nebo číselných klasifikací.

Kapitola správně dospívá k závěru, že nebyly zjištěny vlivy, které by realizaci aktivní varianty jednoznačně vylučovaly. Závěr dokumentace, podle něhož je záměr akceptovatelný při respektování navržených opatření, je v základním směru v souladu se závěry návrhu stanoviska. Posudek tento závěr zpřesňuje na podmíněnou akceptovatelnost, neboť přetrvávají nejistoty týkající se zejména konečného technického a provozního řešení dalších etap, vodního hospodářství, hluku, emisí VOC a dlouhodobé funkčnosti náhradních biotopů.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze správnost kapitoly E hodnotit jako akceptovatelnou s dílčími výhradami ke klasifikaci významnosti a doby trvání některých vlivů.

Tyto výhrady nemění závěr o možnosti realizace předložené aktivní varianty. Vyžadují však, aby výsledné hodnocení vycházelo z klasifikace uvedené v návrhu stanoviska a aby přijatelnost záměru byla spojena se splněním stanovených podmínek.

Zpracovatel posudku jinak ke zpracování vlastní kapitoly obecně nemá významnějších připomínek, tabelární přehled podle vlivů představuje možné naplnění požadavku na porovnání vlivů z hlediska všech relevantních hodnocených vlivů. Dílčí odchylky v hodnocení významnosti jednotlivých vlivů vyjadřují spíše rozdílnost použité metodiky a odborného hodnocení zpracovatelů dokumentace EIA a posudku, v důsledku jsou však víceméně ve vzájemném souladu. Do závěrečného hodnocení vlivů v návrhu stanoviska EIA uplatňuje zpracovatel posudku vlastní hodnotící škálu, včetně podrobnějšího členění na významnost vlivů ve fázi výstavby a provozu.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí, lze správnost informací uvedených v této kapitole hodnotit jako akceptovatelnou.

F. ZÁVĚR

Kapitola uvádí, že v souvislosti s výstavbou a provozem záměru nebyly zjištěny skutečnosti, které by vedly k výraznému poškozování životního prostředí nebo jednoznačně bránily jeho realizaci. Dílčí negativní vlivy mají být minimalizovány navrženými preventivními, zmírňujícími a kompenzačními opatřeními.

Na základě vyhodnocení provedeného v dokumentaci a přiložených odborných studiích je vliv záměru při dodržení navržených opatření a doporučení celkově hodnocen jako akceptovatelný a záměr je doporučen k realizaci.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Závěr obsahově odpovídá výsledkům uvedeným v předchozích částech dokumentace, k jejichž dílčím hodnocením a závěrům zpracovatel posudku uplatňuje připomínky v příslušných částech posudku. Přijatelnost záměru je správně podmíněna dodržením navržených opatření k prevenci, zmírnění a kompenzaci negativních vlivů.

K vlastnímu zpracování kapitoly nemá zpracovatel posudku významnější připomínky. Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze správnost informací uvedených v této kapitole hodnotit jako akceptovatelnou.

G. VŠEOBECNĚ SROZUMITELNÉ SHRNUTÍ NETECHNICKÉHO CHARAKTERU

Kapitola nejprve stručně představuje záměr, jeho umístění, rozsah posuzovaných etap a související technickou a dopravní infrastrukturu. Následně popisuje současný stav území, zejména využití ploch, kvalitu ovzduší, hlukovou situaci, přírodně cenné části území a zemědělský půdní fond.

Dále shrnuje realizaci záměru, dopravní řešení, zdroje emisí a hluku, zábor ZPF, kácení dřevin, přeložení biokoridoru a vybudování náhradních biotopů. V části věnované hodnocení vlivů uvádí závěry pro ovzduší, hluk, veřejné zdraví, půdu, biologickou rozmanitost, odtokové poměry, přírodní zdroje, odpady, odpadní vody, světelné znečištění, krajinný ráz a soustavu Natura 2000, včetně navržených opatření. Zmiňuje rovněž očekávané socioekonomické přínosy.

Závěrem kapitola hodnotí vlivy záměru při respektování navržených preventivních a kompenzačních opatření jako akceptovatelné a doporučuje záměr k realizaci.

Komentář zpracovatele posudku:

Kapitola obsahově koresponduje s předchozími částmi dokumentace, k nimž zpracovatel posudku uplatnil dílčí výhrady a připomínky v příslušných komentářích. Ty se přiměřeně vztahují také na odpovídající závěry převzaté do netechnického shrnutí. Z hlediska zpracování vlastní kapitoly nemá zpracovatel posudku významnější připomínky.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze správnost informací uvedených v této kapitole hodnotit jako akceptovatelnou.

H. PŘÍLOHY

Kapitola obsahuje přehled příloh dokumentace, tj. stanoviska dotčeného orgánu k Natura 2000 a odborných studií, technických a mapových podkladů, fotodokumentace a dokladů souvisejících se zpracováním dokumentace.

Komentář zpracovatele posudku:

K uvedenému výčtu příloh a použitých zdrojů literatury nemá zpracovatel posudku významnější připomínky z hlediska správnosti. Správnost vlastního obsahu příloh je předmětem samostatných částí posudku.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí, lze správnost informací uvedených v této kapitole hodnotit jako akceptovatelnou.

SPRÁVNOST SAMOSTATNÝCH PŘÍLOH DOKUMENTACE EIA

Hodnocení správnosti jednotlivých odborných a dokladových příloh dokumentace je následující.

Příloha 1 Stanovisko orgánu ochrany přírody k Natura 2000

Příloha obsahuje stanovisko Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 15. 5. 2026, vydané podle § 45i odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. Orgán ochrany přírody dospěl k závěru, že záměr „Mercedes-Benz Truck Park v Chebu“ nemůže mít samostatně ani ve spojení s jinými koncepcemi nebo záměry významný vliv na předměty ochrany nebo celistvost evropsky významných lokalit či ptačích oblastí. Závěr je odůvodněn umístěním záměru mimo soustavu Natura 2000, lokálním rozsahem předpokládaných vlivů a posouzením dostupných podkladů. Stanovisko platí pro předložený rozsah záměru.

Komentář zpracovatele posudku:

Příloha dokládá splnění požadavku na předložení stanoviska příslušného orgánu ochrany přírody podle § 45i odst. 1 ZOPK. Stanovisko se vztahuje k záměru se shodným označením a popisem, jaký má záměr posuzovaný v dokumentaci EIA, a lze je tedy považovat za použitelné pro předmětný proces posuzování vlivů podle ZPV. Významný vliv na soustavu Natura 2000 byl tímto stanoviskem vyloučen, a nebylo proto nutné zpracovat hodnocení podle § 45i odst. 2 ZOPK. Uplatněný postup lze z hlediska procesu EIA hodnotit jako správný.

Náležitosti stanoviska jsou upraveny správním řádem. Posouzení jeho souladu s těmito požadavky ani přezkoumávání věcné správnosti závěru příslušného orgánu ochrany přírody zpracovateli posudku podle ZPV nepřísluší.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí, lze správnost informací uvedených v této příloze hodnotit jako akceptovatelnou.

Příloha 2 Seznam pozemků dotčených realizací záměru

Příloha obsahuje tabulkový seznam pozemků dotčených jednotlivými částmi záměru. U každého pozemku uvádí identifikátor, parcelní číslo, výměru podle katastru nemovitostí, typ parcely, druh a způsob využití pozemku, kód katastrálního území a označení příslušné části záměru. Pozemky jsou přiřazeny zejména k vlastní ploše SPP Cheb, dopravní a technické infrastruktuře a krajinářským úpravám lokálních biokoridorů LBK1 a LBK2. Součástí přílohy je legenda použitých označení a mapové vymezení dotčených parcel a jednotlivých stavebních a infrastrukturních objektů.

Komentář zpracovatele posudku:

Příloha umožňuje identifikovat pozemky a jejich přiřazení k jednotlivým částem záměru a představuje odpovídající podklad pro vymezení jeho územního rozsahu. Ověření vlastnických vztahů a konečného rozsahu dotčení jednotlivých parcel není předmětem posudku a náleží navazující projektové přípravě a povolovacím postupům.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí, lze správnost informací uvedených v této příloze hodnotit jako akceptovatelnou.

Příloha 3 Rozptylová studie (M. Zambojová, 05/2026)

Příloha obsahuje rozptylovou studii zpracovanou pro záměr „Mercedes-Benz Truck Park v Chebu“, umístěný ve Strategickém podnikatelském parku přibližně 3 km východně od centra Chebu. Studie hodnotí vliv výstavby a provozu záměru na kvalitu ovzduší, včetně technologických zdrojů, areálové dopravy a související dopravy na veřejných komunikacích. Provoz záměru je posouzen pro rok 2029 a ve výhledu roku 2035 ve variantách s realizací železničního překladiště v ŽST Cheb a bez jeho realizace. Hodnoceny jsou rovněž kumulativní imisní příspěvky provozu záměru a očekávaného navýšení ostatní dopravy na okolní silniční síti. Výpočty byly provedeny referenčním disperzním modelem SYMOS´97.

Jako podklady jsou uvedeny zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, vyhlášky č. 330/2012 Sb. a č. 415/2012 Sb., sdělení odboru ochrany ovzduší stanovující emisní faktory, databáze emisních faktorů pro automobilovou dopravu MEFA13, metodická příručka modelu SYMOS´97, mapy pětiletých průměrů imisních koncentrací ČHMÚ za období 2020 až 2024, větrná růžice poskytnutá ČHMÚ pro rok 2026 a dopravně inženýrské podklady ke stavbě zpracované společností European Transportation Consultancy v dubnu 2026.

Studie popisuje stávající imisní situaci na základě šesti čtverců mapy úrovně znečištění ČHMÚ, v nichž se nachází záměr a jeho nejbližší okolí. Z důvodu předběžné opatrnosti jsou pro hodnocení použity vždy nejvyšší pozaďové koncentrace z těchto čtverců. Imisní pozadí bylo stanoveno na 8,6 µg/m³ pro průměrnou roční koncentraci NO_2, 23,0 µg/m³ pro 36. nejvyšší denní koncentraci PM_{10}, 13,3 µg/m³ pro průměrnou roční koncentraci PM_{10}, 8,7 µg/m³ pro průměrnou roční koncentraci $PM_{2,5}$, 0,7 µg/m³ pro benzen a 0,3 ng/m³ pro benzo(a)pyren. Protože mapy úrovně znečištění ČHMÚ neobsahují krátkodobé koncentrace NO_2, studie vychází také z výsledků měření na stanicích imisního monitoringu v České republice. Pro řešenou lokalitu odhaduje 19. nejvyšší hodinovou koncentraci NO_2 pod 100 µg/m³. Studie uvádí, že platné imisní limity pro NO_2, PM_{10}, $PM_{2,5}$, benzen a benzo(a)pyren jsou v území plněny s rezervou.

Následně jsou charakterizovány stabilitní třídy atmosféry a místní větrné poměry. V řešené lokalitě převažuje jihozápadní proudění s četností téměř 20 %, dále západní proudění s četností 17,59 % a jižní proudění s četností 16,08 %. Klidové situace představují 2,6 % celkové četnosti. Vítr do rychlosti 2,5 m/s se vyskytuje v 63,93 % času, vítr o rychlosti 2,6 až 7,5 m/s v 35,89 % času a vítr o rychlosti vyšší než 7,5 m/s v 0,18 % času.

Dále je popsán závod na výrobu nákladních vozidel s kapacitou 34 000 vozidel ročně, jeho plošné uspořádání, výrobní, skladové, administrativní, dopravní a technické objekty, parkovací plochy a zelený izolační pás. Rozloha první etapy záměru činí 65,32 ha, z toho zastavěné plochy představují 135 300 m², zpevněné plochy 264 700 m² a zeleň nad rámec zeleného pásu 253 200 m². Pro případnou druhou etapu závodu je vymezena plocha 25,5 ha a pro dodavatelský park 19,35 ha. Provoz je uvažován jako dvousměnný. První etapa má být uvedena do zkušebního provozu v červenci 2028 a sériová výroba má být zahájena v lednu 2029. Další rozvoj výrobního areálu je předpokládán po roce 2032. Provozní nákladní doprava má být vedena převážně východním napojením k mimoúrovňové křižovatce dálnice D6, exit 152.

V části věnované výstavbě je uveden harmonogram hrubých terénních úprav, hlavních stavebních prací a jednotlivých infrastrukturních objektů. Hrubé terénní úpravy mají probíhat od října 2026 do dubna 2027, hlavní stavební práce od ledna 2027 do února 2028. Za nejméně příznivou fázi z hlediska vlivů na ovzduší jsou označeny zemní práce a budování většiny infrastrukturních objektů v roce 2027. Studie podrobně popisuje předpokládané nasazení stavební mechanizace, demolici stávající komunikace ke štěrkopískovně Dřenice, provoz mobilní drtičky, bilanci zemních hmot a staveništní dopravu.

V souvislosti s demolicí komunikace ke štěrkopískovně se předpokládá použití mobilního čelisťového drtiče s maximální hodinovou kapacitou 280 t zpracovaného materiálu. Drcen má být demoliční odpad v objemu přibližně 3 200 m³, tedy přibližně 7 400 t. Tento materiál má být využit při zakládání parkovišť a nových komunikací. Objem sejmuté a deponované ornice je stanoven na 206 028 m³ a objem výkopové zeminy na 311 600 m³. Ornice má být deponována v severozápadním rohu staveniště a následně využita na řešených pozemcích. Rovněž výkopová zemina má být v maximální možné míře využita přímo v území.

Staveništní doprava je uvažována v rozsahu 100 příjezdů a 100 odjezdů osobních vozidel a 100 příjezdů a 100 odjezdů těžkých nákladních vozidel za 24 hodin, tedy celkem 200 jízd osobních a 200 jízd těžkých nákladních vozidel denně. Veškerá doprava generovaná výstavbou má probíhat pouze v denní době. Do hodnocení byly zahrnuty intenzity dopravy na jednotlivých profilech veřejné komunikační sítě a také pojezdy nákladních vozidel přímo po staveništi.

Emise během výstavby jsou spojeny zejména s prašností ze stavebních činností, provozem drtičky a třídičky demoličního odpadu, motory stavební mechanizace a staveništní dopravou. Studie uvádí, že kvantifikace emisí způsobených sekundární prašností je zatížena významnými nejistotami souvisejícími zejména s průběhem počasí, vlhkostí a zrnitostí materiálu, rychlostí větru a rozsahem volných prašných ploch. Výsledky modelování etapy výstavby jsou proto označeny za orientační.

Emise ze stavebních činností byly stanoveny podle metodiky pro stanovení produkce emisí znečišťujících látek ze stavební činnosti. Při výpočtu bylo zohledněno skrápění s redukční účinností 70 % a realizace opatření k předcházení a omezování prašnosti. Celkové denní emise ze stavebních činností po zohlednění skrápění činí 15,154 kg PM_{10} a 10,608 kg $PM_{2,5}$. Provoz drtičky a třídičky představuje denní emise 16,983 kg PM_{10} a 4,995 kg $PM_{2,5}$. Emisní tok oxidů dusíku z motorů stavební mechanizace byl stanoven na 232,801 kg za den. Celková emisní inventura výstavby uvádí denní emise 232,801 kg NO_x, 32,137 kg PM_{10} a 15,603 kg $PM_{2,5}$.

Pro etapu provozu jsou jako zdroje emisí uvedeny tři záložní dieselagregáty, dvě dieselová čerpadla požárního systému, automatizovaná lakovna podvozků, dokončovací lakovna podvozků, vnitroareálová doprava, parkoviště a doprava na veřejných komunikacích. Každé dieselové zařízení má mít výkon 600 kW a spotřebu nafty přibližně 65 l/h. Předpokládán je měsíční zkušební provoz v délce jedné hodiny během dne. Pro výpočet ročních emisí byla konzervativně uvažována maximální provozní doba 300 hodin ročně, přestože skutečný pravidelný zkušební provoz má být podstatně kratší. Roční emise NO_x byly vypočteny na 441,6 kg pro jeden motor a 2 208 kg pro všech pět motorů.

Automatizovaná lakovna podvozků se má skládat ze dvou stříkacích boxů a elektrické sušárny. Při projektované výrobní kapacitě činí roční spotřeba lakovací směsi 272 t a podíl organických rozpouštědel 25 %. Odpadní vzdušina ze stříkacích boxů a sušárny má být čištěna na tkaninových filtrech s účinností 99 % ve vztahu k tuhým částicím barvy. Dokončovací lakovna má sloužit k opravám nátěru přibližně u 3 až 5 % podvozků. Celkový roční emisní tok obou lakoven je vyčíslen na 88,294 t VOC a 6,048 t tuhých znečišťujících látek. Z celkových emisí tuhých znečišťujících látek připadá 5,141 t ročně na PM_{10} a 3,629 t ročně na $PM_{2,5}$.

Generovaná doprava je vyčíslena pro rok 2029 na 2 500 jízd osobních a 640 jízd nákladních vozidel denně a pro rok 2035 na 4 060 jízd osobních a 1 020 jízd nákladních vozidel denně. Varianta s překladištěm mění rozložení části nákladní dopravy, nikoli její celkový objem. Přibližně 100 jízd nákladních vozidel za 24 hodin má být převedeno z přímé silniční obsluhy areálu na trasu mezi areálem a železničním překladištěm. Výpočet emisí dopravy zahrnuje výfukové emise i resuspenzi prachu a pracuje rovněž s výhledovým nárůstem ostatní dopravy na okolní silniční síti. Přestože investor předpokládá postupné využívání elektrických nákladních vozidel, studie z důvodu předběžné opatrnosti uvažuje veškerou dopravu se spalovacími motory.

Emisní inventura provozu uvádí celkové roční emise 3,245 t NO_x, 5,360 t PM_{10}, 3,7495 t $PM_{2,5}$, 88,294 t VOC, 0,018 t benzenu a 6,1 × 10^{-6} t benzo(a)pyrenu. Nejvyšší emisní tok představují těkavé organické látky z provozu lakoven. Emise oxidů dusíku a suspendovaných částic se pohybují v jednotkách tun ročně. Emise benzenu a benzo(a)pyrenu pocházející z generované automobilové dopravy studie označuje za nevýznamné.

Modelování bylo provedeno pro sedm situací. Zahrnuje výstavbu záměru v roce 2027, samostatný provoz záměru v roce 2029, samostatný provoz v roce 2035 bez realizace překladiště a s jeho realizací a kumulativní imisní příspěvky provozu záměru a očekávaného navýšení ostatní dopravy v roce 2029 a v obou variantách roku 2035. Výpočty byly provedeny ve výšce 1,5 m nad terénem v pravidelné síti 9 672 referenčních bodů s krokem 8 m ve směru osy X a 7 m ve směru osy Y. Dále bylo použito osm referenčních bodů u nejbližší obytné a jiné relevantní zástavby.

Studie uvádí platné imisní limity podle zákona č. 201/2012 Sb. a současně mezní hodnoty podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/2881, kterých má být dosaženo od 1. ledna 2030. Pro NO_2 jde o hodinovou hodnotu 200 µg/m³ s nejvýše třemi překročeními za kalendářní rok, denní hodnotu 50 µg/m³ s nejvýše 18 překročeními a roční hodnotu 20 µg/m³. Pro PM_{10} jde o denní hodnotu 45 µg/m³ s nejvýše 18 překročeními a roční hodnotu 20 µg/m³. Pro $PM_{2,5}$ jde o denní hodnotu 25 µg/m³ s nejvýše 18 překročeními a roční hodnotu 10 µg/m³. Roční mezní hodnota pro benzen činí 3,4 µg/m³ a pro benzo(a)pyren 1 ng/m³.

Pro etapu výstavby studie uvádí nejvyšší příspěvek k průměrné roční koncentraci NO_2 ve výši 0,41 µg/m³, k průměrné roční koncentraci PM_{10} ve výši 0,711 µg/m³ a k průměrné roční koncentraci $PM_{2,5}$ ve výši 0,346 µg/m³. Nejvyšší hodinové příspěvky NO_2 se v referenčních bodech pohybují v rozmezí 5,0 až 7,3 µg/m³ a nejvyšší denní příspěvky PM_{10} v rozmezí 3,4 až 9,2 µg/m³. Nejméně příznivé podmínky pro rozptyl prachu studie spojuje se superstabilním zvrstvením atmosféry při rychlosti větru přibližně 1,7 m/s. Imisní příspěvek výstavby k denním koncentracím PM_{10} vyšší než 5 µg/m³ lze očekávat nejvýše po dobu šesti dnů v roce.

Po přičtení nejvyšších ročních příspěvků výstavby k imisnímu pozadí činí výsledné koncentrace 9,01 µg/m³ pro NO_2, 14,01 µg/m³ pro PM_{10} a 9,05 µg/m³ pro $PM_{2,5}$. Studie uvádí, že výstavba nezpůsobí překročení platných ročních imisních limitů. Ve vztahu k výhledovým ročním limitům platným od roku 2030 odpovídají výsledné hodnoty 45,1 % limitu pro NO_2, 70,1 % limitu pro PM_{10} a 90,5 % limitu pro $PM_{2,5}$. Vzhledem k výši krátkodobých příspěvků PM_{10} studie požaduje důsledné omezování sekundární prašnosti skrápěním, čištěním vozidel a komunikací, zakrýváním prašných nákladů, omezením volnoběhu motorů a kontrolou technického stavu používané mechanizace.

Pro provoz záměru jsou vyčísleny imisní příspěvky NO_2, PM_{10}, $PM_{2,5}$, benzenu a benzo(a)pyrenu v jednotlivých modelových variantách. Dominantním zdrojem příspěvků k maximálním hodinovým koncentracím NO_2 jsou záložní dieselové zdroje. Dominantním zdrojem příspěvků k maximálním denním koncentracím PM_{10} je technologie nanášení nátěrových hmot. Nejvyšší kumulativní roční příspěvky v referenčních bodech dosahují 0,185 µg/m³ NO_2, 0,428 µg/m³ PM_{10}, 0,302 µg/m³ $PM_{2,5}$, 0,0309 µg/m³ benzenu a 0,0124 ng/m³ benzo(a)pyrenu. Nejvyšší kumulativní krátkodobé příspěvky dosahují 4,3 µg/m³ u hodinových koncentrací NO_2 a 14,0 µg/m³ u denních koncentrací PM_{10}. Imisní příspěvek provozu k denním koncentracím PM_{10} vyšší než 5 µg/m³ lze očekávat nejvýše po dobu čtyř dnů v roce.

Po přičtení nejvyšších ročních příspěvků k imisnímu pozadí činí výsledná koncentrace 8,785 µg/m³ pro NO_2, 13,728 µg/m³ pro PM_{10}, 9,002 µg/m³ pro $PM_{2,5}$, 0,7309 µg/m³ pro benzen a 0,3124 ng/m³ pro benzo(a)pyren. Tyto hodnoty odpovídají 22,0 %, 34,3 %, 45,0 %, 14,6 % a 31,2 % platných imisních limitů. Ve vztahu k výhledovým ročním limitům platným od roku 2030 odpovídají 43,9 % limitu pro NO_2, 68,6 % pro PM_{10}, 90,0 % pro $PM_{2,5}$, 21,5 % pro benzen a 31,2 % pro benzo(a)pyren. Studie uvádí, že provoz záměru ani v kumulaci s navýšenou nesouvisející dopravou nezpůsobí překročení platných ani výhledově zpřísněných ročních imisních limitů.

Pro hodnocení platných krátkodobých imisních limitů studie vychází z odhadu 19. nejvyšší hodinové koncentrace NO_2 v imisním pozadí pod 100 µg/m³ a z 36. nejvyšší denní koncentrace PM_{10} ve výši 23,0 µg/m³. Nejvyšší příspěvky provozu a kumulativních variant činí 4,3 µg/m³ pro hodinové koncentrace NO_2 a 14,0 µg/m³ pro denní koncentrace PM_{10}. Teoretické výsledné rozpětí činí 100,0 až 104,3 µg/m³ pro NO_2 a 23,0 až 37,0 µg/m³ pro PM_{10}. Studie upozorňuje, že maximální krátkodobé koncentrace nelze jednoduše sčítat, protože nejvyšší příspěvek záměru nemusí nastat současně s nejvyšší koncentrací v imisním pozadí. Horní hranice uvedeného rozpětí proto představuje teoreticky nejhorší situaci.

Ve vztahu ke zpřísněným krátkodobým limitům platným od roku 2030 studie vychází z odhadu 4. nejvyšší hodinové koncentrace NO_2 v imisním pozadí pod 150 µg/m³ a z odhadu 19. nejvyšší denní koncentrace PM_{10} ve výši 30,0 µg/m³. Po zohlednění nejvyšších imisních příspěvků stanovuje výsledné koncentrace NO_2 v rozmezí 150,0 až 154,3 µg/m³, což odpovídá 75,0 až 77,2 % limitní hodnoty 200 µg/m³. Výsledné denní koncentrace PM_{10} jsou stanoveny v rozmezí 30,0 až 44,0 µg/m³, což odpovídá 60,0 až 97,8 % limitní hodnoty 45 µg/m³. Studie uzavírá, že imisní příspěvky provozu záměru by spolu s koncentracemi v imisním pozadí neměly způsobit překročení posuzovaných zpřísněných krátkodobých limitů podle směrnice (EU) 2024/2881.

Při porovnání variant roku 2035 s překladištěm a bez překladiště studie zjišťuje rozdíly v příspěvcích k průměrným ročním koncentracím NO_2 nejvýše na úrovni jednotek nanogramů. U PM_{10} a $PM_{2,5}$ dosahují rozdíly nejvýše setin mikrogramu, u benzenu desetin nanogramu a u benzo(a)pyrenu desetin pikogramu. Rozdíly v příspěvcích k maximálním krátkodobým koncentracím NO_2 a PM_{10} jsou nulové nebo dosahují nejvýše 0,1 µg/m³. Z hlediska plnění imisních limitů jsou rozdíly mezi oběma dopravními variantami hodnoceny jako nevýznamné.

Samostatně jsou uvedeny imisní příspěvky souhrnných VOC z provozu lakoven. Pro směs VOC není stanoven obecný imisní limit a vypočtené hodnoty mají sloužit jako podklad pro hodnocení vlivů na veřejné zdraví. V referenčních bodech se maximální hodinové příspěvky pohybují v rozmezí 91,1 až 410,1 µg/m³, maximální denní příspěvky v rozmezí 48,1 až 176,6 µg/m³ a průměrné roční příspěvky v rozmezí 0,36 až 2,23 µg/m³.

Kompenzační opatření podle zákona o ochraně ovzduší studie nenavrhuje, protože imisní limity hodnocených látek jsou v pozadí plněny a provoz záměru nemá způsobit překročení ročních imisních limitů. Pro období výstavby však navrhuje technická a organizační opatření ke snížení primární a sekundární prašnosti. Mezi nejistotami jsou uvedena omezení matematického modelu, proměnlivost meteorologických podmínek, nejistoty vstupních emisních údajů, modelový charakter imisního pozadí,

nejistoty emisních faktorů databáze MEFA13 a výhledových intenzit dopravy. Použité vstupy jsou charakterizovány jako konzervativní.

V závěru studie je uvedeno, že při dodržování navržených protiprašných opatření bude vliv výstavby časově omezený a přijatelný. Imisní příspěvky výstavby a provozu, včetně kumulace s očekávaným nárůstem ostatní dopravy, nemají při přibližném zachování imisního pozadí způsobit překročení platných ročních ani krátkodobých imisních limitů. Studie rovněž nepředpokládá překročení hodnocených zpřísněných limitů platných od roku 2030. Záměr je z hlediska vlivů na ovzduší v daných místních podmínkách označen za dobře přijatelný. Součástí studie jsou přílohy se situací osmi referenčních bodů a grafickými znázorněními imisních příspěvků jednotlivých znečišťujících látek pro hodnocené varianty.

Komentář zpracovatele posudku:

Použitá metodika výpočtu odpovídá referenčním metodám pro zpracování rozptylových studií. Výpočet byl proveden modelem SYMOS´97, který je podle vyhlášky č. 330/2012 Sb. referenční metodou modelování imisí. Zdroje emisí, emisní faktory a modelové postupy odpovídají charakteru posuzovaného záměru. Rozsah hodnocení zahrnuje relevantní zdroje výstavby a provozu, související dopravu i kumulaci s předpokládanými změnami intenzit ostatní dopravy. V emisní bilanci výstavby jsou zahrnuty stavební činnosti, mobilní drtička a třídička demoličního odpadu, spalovací motory stavební mechanizace a staveništní doprava. Pro provoz jsou zahrnuty lakovny, záložní dieselové zdroje, požární čerpadla a areálová i navazující doprava. Při výpočtu emisí tuhých znečišťujících látek byla zohledněna účinnost skrápění a u dopravních zdrojů také resuspenze. Použité emisní faktory odpovídají příslušným metodickým podkladům MŽP. Nejistoty výpočtu, zejména v případě stavební prašnosti, emisních faktorů a výhledových intenzit dopravy, jsou ve studii identifikovány a zohledněny při interpretaci výsledků.

Meteorologické podklady jsou dostatečně aktuální a vztahují se k řešené lokalitě. Použití pravidelné sítě 9 672 referenčních bodů a osmi specifických bodů u nejbližší obytné a další relevantní zástavby umožňuje dostatečně podrobné vyhodnocení prostorového rozložení imisních příspěvků a jejich úrovně u nejbližších receptorů. Rozsah výpočtu zahrnuje samostatné příspěvky záměru i kumulativní příspěvky zahrnující očekávaný vývoj dopravy na okolní silniční síti.

Dílčí metodické omezení představuje způsob využití údajů ze stanic imisního monitoringu. Stávající úroveň znečištění je hodnocena zejména podle šesti dotčených čtverců mapy úrovně znečištění ČHMÚ. Pro krátkodobé koncentrace NO_2, které nejsou součástí těchto map, studie odkazuje na výsledky měření na stanicích v České republice včetně stanic v Karlovarském kraji. Neidentifikuje však konkrétní použité stanice, jejich vzdálenost od záměru ani jejich reprezentativnost pro hodnocené území. Nelze proto plně ověřit podklad pro odhad 19. nejvyšší hodinové koncentrace NO_2 pod 100 µg/m³ ani 4. nejvyšší hodinové koncentrace NO_2 pod 150 µg/m³. Toto omezení se týká přezkoumatelnosti stanovení krátkodobého imisního pozadí, nikoli vlastního výpočtu imisních příspěvků záměru.

Obdobné omezení se týká odhadu 19. nejvyšší denní koncentrace PM_{10} ve výši 30,0 µg/m³ použitého při porovnání se zpřísněným denním limitem platným od roku 2030. Mapy pětiletých průměrů ČHMÚ standardně poskytují 36. nejvyšší denní koncentraci PM_{10}, která odpovídá současnému přípustnému počtu 35 překročení denního limitu. Hodnotu 19. nejvyšší denní koncentrace, odpovídající nejvýše 18 překročením podle směrnice (EU) 2024/2881, tyto mapy neposkytují. Rozptylová studie hodnotu 30,0 µg/m³ označuje jako odhad, ale podrobně nedokládá způsob jeho stanovení. Výsledek porovnání se zpřísněným limitem PM_{10} je proto nutné chápat jako orientační odhad založený na předpokládaném krátkodobém imisním pozadí.

Použité platné imisní limity pro ochranu zdraví lidí odpovídají příloze č. 1 zákona č. 201/2012 Sb. Studie současně správně uvádí zpřísněné mezní hodnoty podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/2881, kterých má být dosaženo od 1. ledna 2030. Vedle zpřísněných ročních hodnot se jedná také o zpřísnění krátkodobých limitů. Pro hodinové koncentrace NO_2 zůstává zachována hodnota 200 µg/m³, ale přípustný počet překročení se snižuje na tři za kalendářní rok. Pro denní koncentrace PM_{10} se limitní hodnota snižuje na 45 µg/m³ a přípustný počet překročení na 18 za kalendářní rok. Těmto požadavkům správně odpovídá hodnocení 4. nejvyšší hodinové koncentrace NO_2 a 19. nejvyšší denní koncentrace PM_{10} v podkladové rozptylové studii.

Rozptylová studie správně vyhodnocuje zpřísněný hodinový limit NO_2 na základě odhadu 4. nejvyšší hodinové koncentrace v imisním pozadí pod 150 µg/m³ a zpřísněný denní limit PM_{10} na základě odhadu 19. nejvyšší denní koncentrace v imisním pozadí ve výši 30,0 µg/m³. Při zohlednění nejvyšších příspěvků stanovuje výsledné hodinové koncentrace NO_2 v rozmezí 150,0 až 154,3 µg/m³, což odpovídá 75,0 až 77,2 % limitu. Výsledné denní koncentrace PM_{10} jsou stanoveny v rozmezí 30,0 až 44,0 µg/m³, což odpovídá 60,0 až 97,8 % limitu. Horní hranice u PM_{10} se tak pohybuje těsně pod výhledovou limitní hodnotou 45 µg/m³. Tento výsledek vychází z konzervativního teoretického součtu odhadovaného krátkodobého pozadí a nejvyššího modelového příspěvku, přestože jejich současný výskyt nelze předpokládat automaticky. Závěr o nepřekročení zpřísněného denního limitu PM_{10} je proto doložen, je však zatížen nejistotou spojenou s odhadem 19. nejvyšší denní koncentrace v imisním pozadí a malou rezervou výsledné horní hodnoty vůči limitu.

V části dokumentace EIA, která přebírá výsledky porovnání se zpřísněnými krátkodobými limity, byly údaje podkladové rozptylové studie nesprávně přepsány do tabulky č. 48. Dokumentace uvádí pro maximální denní koncentrace PM_{10} imisní pozadí 23,0 µg/m³ odpovídající 36. nejvyšší denní koncentraci, limitní hodnotu 50 µg/m³ a výslednou koncentraci po realizaci záměru v rozmezí 23,0 až 37,0 µg/m³. Podkladová rozptylová studie správně vychází z odhadu 19. nejvyšší denní koncentrace PM_{10} v imisním pozadí ve výši 30,0 µg/m³ a ze zpřísněného limitu 45 µg/m³. Výslednou koncentraci uvádí v rozmezí 30,0 až 44,0 µg/m³. V případě NO_2 podkladová rozptylová studie vychází z odhadu 4. nejvyšší hodinové koncentrace v imisním pozadí pod 150 µg/m³, zatímco dokumentace přebírá údaje vztahující se k platnému limitu a 19. nejvyšší hodinové koncentraci. Rozdílné údaje v tabulce č. 48 dokumentace jsou tak důsledkem pouze nesprávného přepisu, nikoli nesprávného postupu nebo výpočtu v podkladové rozptylové studii.

Směrnice (EU) 2024/2881 stanoví od roku 2030 rovněž nové denní limity 50 µg/m³ pro NO_2 a 25 µg/m³ pro $PM_{2,5}$, v obou případech s nejvýše 18 překročeními za kalendářní rok. Rozptylová studie tyto limitní hodnoty správně uvádí, ale dále samostatně nemodeluje ani nevyhodnocuje 19. nejvyšší denní koncentrace NO_2 a $PM_{2,5}$. U NO_2 jsou vypočteny průměrné roční a maximální hodinové koncentrace. U $PM_{2,5}$ jsou vypočteny pouze průměrné roční koncentrace. Maximální denní koncentrace jsou modelovány pouze pro PM_{10}.

Tento rozsah výpočtu odpovídá současnému českému právnímu a metodickému rámci pro zpracování rozptylových studií. Platná česká právní úprava stanoví u NO_2 hodinový a roční imisní limit, u PM_{10} denní a roční imisní limit a u $PM_{2,5}$ pouze roční imisní limit. Tomu odpovídá standardní struktura výstupů modelu SYMOS´97 použitá v podkladové rozptylové studii. Současné mapy pětiletých průměrů ČHMÚ navíc neposkytují 19. nejvyšší denní koncentrace NO_2 a $PM_{2,5}$ potřebné pro přímé posouzení nových denních limitů. Bez dostupného nebo metodicky podloženého určení odpovídajícího imisního pozadí nelze samotný modelový příspěvek záměru použít k úplnému ověření plnění těchto budoucích limitů.

Absenci výpočtu denních koncentrací NO_2 a $PM_{2,5}$ proto nelze považovat za nesplnění současných zákonných nebo metodických náležitostí rozptylové studie. Hodnocení budoucích limitů podle směrnice (EU) 2024/2881 bylo provedeno nad rámec aktuálně platných českých požadavků, avšak pouze v rozsahu charakteristik, pro které použitý metodický rámec poskytuje standardní výpočetní a hodnoticí postup a pro něž bylo možné alespoň odhadem určit odpovídající imisní pozadí. Hodnocení souladu se všemi budoucími krátkodobými limity není úplné, protože nezahrnuje nově zavedené denní limity NO_2 a $PM_{2,5}$. Tato neúplnost za současného stavu nepředstavuje vadu použité metody. Je důsledkem dosud neaktualizovaného českého metodického rámce a nedostupnosti odpovídajících charakteristik imisního pozadí.

Studie samostatně nerozlišuje podíl jednotlivých stávajících zdrojů znečišťování ovzduší v okolí záměru, včetně těžební činnosti v sousedství lokality. Jejich působení je však zahrnuto v použitém imisním pozadí ČHMÚ. Absence podrobnější identifikace těchto zdrojů omezuje interpretaci příčin výchozího imisního zatížení a případných lokálních kumulativních souvislostí, nikoli však výpočet vlastního imisního příspěvku posuzovaného záměru.

Rozptylová studie výslovně nehodnotí imisní limity stanovené pro ochranu ekosystémů a vegetace, zejména limit pro SO_2 ve výši 20 µg/m³ pro kalendářní rok a zimní období a limit pro NO_x ve výši 30 µg/m³ pro kalendářní rok. Záměr však není podle emisní bilance významným zdrojem SO_2 a absence samostatného modelování této látky nemá zjevný potenciál změnit závěry studie. U oxidů dusíku je nutné rozlišovat mezi hodnoceným NO_2 a limitem pro ochranu ekosystémů a vegetace stanoveným pro NO_x jako celek. Výpočet koncentrací NO_2 formálně nenahrazuje posouzení plnění limitu NO_x. Zjištěné nízké roční příspěvky NO_2 představují pouze podpůrnou indikaci nízkého zatížení oxidy dusíku. Absence výslovného vyhodnocení nebo odborného zdůvodnění neuplatnění limitů pro ochranu ekosystémů a vegetace představuje dílčí nedostatek z hlediska úplnosti a přezkoumatelnosti studie. Z předložených údajů však nevyplývá, že by jeho doplnění změnilo celkové závěry.

V rámci podkladů společnosti DEKONTA, a.s., obdržených dne 24. 9. 2026 na základě žádosti zpracovatele posudku ze dne 17. 9. 2026, viz samostatná příloha posudku, zpracovatelé dokumentace vysvětlili, že samostatné hodnocení nebylo do rozptylové studie zařazeno s ohledem na charakter území a absenci území odpovídajícího obvyklému vymezení monitorovacích lokalit pro ochranu ekosystémů a vegetace. Současně doplnili pozaďové koncentrace SO_2 a koncentrace NO_x, k čemuž uvedli rovněž, že emise SO_2 se z provozu záměru nepředpokládají a orientační příspěvek k ročním koncentracím NO_x má dosahovat nejvýše desetin µg/m³. Toto doplnění potvrzuje závěr zpracovatele posudku, že samostatné vyhodnocení uvedených limitů by celkový závěr rozptylové studie pravděpodobně nezměnilo. Z hlediska přezkoumatelnosti však mělo být odborné zdůvodnění jejich neuplatnění uvedeno již ve vlastní rozptylové studii.

Imisní příspěvky souhrnných VOC z provozu lakoven jsou využity jako podklad pro navazující hodnocení vlivů na veřejné zdraví. Pro souhrnnou skupinu VOC není stanoven obecný imisní limit. Tkaninové filtry uvedené u lakoven jsou určeny k odlučování tuhých částic nátěrových hmot. Samostatné zařízení k omezování emisí VOC studie neuvádí. Potřebnost adsorpce na aktivním uhlí nebo jiné technologie čištění odpadní vzdušiny nelze dovodit pouze z vypočteného souhrnného imisního příspěvku VOC. Vyžadovala by znalost látkového složení emisí, emisních charakteristik jednotlivých organických látek, jejich toxikologických a pachových vlastností, výsledků hodnocení zdravotních rizik, požadavků právních předpisů, nejlepších dostupných technik a podmínek navazujícího povolení provozu zdroje. Neuvedení takového zařízení proto samo o sobě nepředstavuje metodický nedostatek rozptylové studie.

Studie hodnotí provozní stavy roku 2029 a 2035. Scénář roku 2035 je prezentován jako stav zahrnující druhou etapu a zbývající rozvoj Strategického podnikatelského parku. Terminologie jednotlivých etap není ve studii zcela jednotná. Z výsledků však nevyplývá, že by výhledová doprava související s úplným rozvojem území byla z modelování vyloučena. Samostatně nejsou hodnoceny technologické zdroje budoucích provozů dodavatelského parku, jejichž konkrétní náplň a emisní parametry nejsou specifikovány. Rozsah zahrnutí jednotlivých rozvojových ploch do dopravních intenzit roku 2035 by měl být vymezen jednoznačněji.

Výsledky výpočtů prokazují, že imisní příspěvky výstavby, provozu záměru a hodnocených kumulativních scénářů nezpůsobí při uvažovaném imisním pozadí překročení platných ročních ani krátkodobých imisních limitů. Ve vztahu k výhledově zpřísněným hodnotám podle směrnice (EU) 2024/2881 je tento závěr doložen pro průměrné roční koncentrace hodnocených látek, pro 4. nejvyšší hodinovou koncentraci NO_2 a pro 19. nejvyšší denní koncentraci PM_{10}. U krátkodobých koncentrací je třeba zohlednit nejistotu odhadu odpovídajícího imisního pozadí. Úplné hodnocení budoucích krátkodobých limitů neobsahuje denní koncentrace NO_2 a $PM_{2,5}$. Rozdíly mezi variantními scénáři roku 2035 s příp. železničním překladištěm a bez něj jsou z hlediska imisních příspěvků nevýznamné. Vlastní výpočty rozptylové studie zpracovatel posudku nepřepočítává a neshledává k tomu relevantní důvod.

Zpracovatel posudku konstatuje, že rozptylová studie je z odborného a metodického hlediska použitelným podkladem pro hodnocení vlivů záměru na kvalitu ovzduší v procesu EIA. Zjištěné dílčí nedostatky se týkají zejména přezkoumatelnosti odhadu krátkodobého imisního pozadí NO_2 a PM_{10}, úplnosti hodnocení všech krátkodobých limitů platných od roku 2030, podrobnosti interpretace okolních zdrojů, vypořádání limitů pro ochranu ekosystémů a vegetace a jednoznačnosti vymezení výhledového rozvoje. Nejedná se však o nedostatky, které by zpochybňovaly použitelnost studie nebo její základní závěry. Nesprávné převzetí údajů do tabulky č. 48 dokumentace představuje formální chybu dokumentace EIA, nikoli chybu výpočtu v podkladové rozptylové studii. Zpracovatel posudku akceptuje závěr, že výstavba a provoz záměru, včetně hodnocených kumulativních dopravních vlivů, nezpůsobí překročení platných imisních limitů. Ve vztahu k výhledově zpřísněným limitům od roku 2030 tento závěr akceptuje v rozsahu ukazatelů skutečně vyhodnocených rozptylovou studií. Pro etapu výstavby je nezbytné důsledné uplatňování navržených opatření k omezení primární a sekundární prašnosti.

Příloha 4a Akustická studie k projektu „Mercedes-Benz Truck Park v Chebu“ z hlediska hluku ze stavební činnosti vůči stávajícím akusticky chráněným objektům (Studio D – akustika s.r.o., 05/2026)

Akustická studie hodnotí hluk ze stavební činnosti vůči nejbližším akusticky chráněným objektům. Výpočty jsou zpracovány pro stavební stavy s nejvyšším současným nasazením mechanizace. Studie předpokládá provádění stavebních prací v době od 7.00 do 21.00 hodin, provoz hlavní stavební mechanizace nejvýše 14 hodin denně a uplatňuje hygienický limit 65 dB pro chráněný venkovní prostor staveb. Výpočtové body jsou umístěny 2 m před fasádami nejbližších chráněných objektů v úrovních jednotlivých podlaží.

Studie obsahuje přehled harmonogramu, používané stavební mechanizace a předpokládané doby jejího nasazení pro jednotlivé stavební objekty. Samostatně hodnotí zkapacitnění okružních křižovatek D1a, výstavbu první a druhé přípojky VVN, rozvodny 110/22 kV a okružní křižovatky D2a, realizaci dešťové kanalizace IS8 a vedení VN 22 kV IS9, hrubé terénní úpravy, demolici komunikace do štěrkovny a výstavbu objektů výrobního areálu. Pro jednotlivé modelované stavy uvádí použité mechanismy, jejich akustické parametry, rozsah nákladní dopravy, hlukové mapy a vypočtené hladiny hluku u nejbližších chráněných objektů.

Při zkapacitnění okružních křižovatek D1a jsou u objektu č. 6 vypočteny hladiny 53,6 dB v prvním a 54,3 dB ve druhém nadzemním podlaží. U objektu č. 13 činí vypočtené hladiny 43,9 a 44,9 dB. Při

souběžné realizaci přípojek VVN IS1 a IS2, rozvodny IS3 a okružní křižovatky D2a je u objektu č. 4 vypočtena hladina 48,1 dB. Při realizaci dešťové kanalizace IS8 a vedení VN 22 kV IS9 dosahují vypočtené hladiny u objektu č. 15 hodnot 53,4 a 54,2 dB.

Pro hrubé terénní úpravy studie vypočítává u objektu č. 4 hladinu 56,0 dB, u objektu č. 5 hladiny 48,4 a 48,9 dB a u objektu č. 13 hladiny 47,3 a 47,9 dB. Při demolici komunikace do štěrkovny činí vypočtená hladina u objektu č. 4 hodnotu 49,1 dB, u objektu č. 5 hodnoty 46,0 a 46,1 dB a u objektu č. 13 hodnoty 42,1 a 44,6 dB. Pro výstavbu objektů výrobního areálu jsou u objektu č. 4 vypočteny hodnoty 53,5 dB, u objektu č. 5 hodnoty 46,7 dB v obou podlažích a u objektu č. 13 hodnoty 45,8 a 46,0 dB.

Studie uzavírá, že při dodržení uvažované doby nasazení jednotlivých mechanismů a jejich stanovených akustických parametrů bude výstavba jednotlivých etap záměru vyhovovat požadavkům na ochranu před hlukem ze stavební činnosti.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Z hlediska základní koncepce hodnocení, použitého výpočtového programu, vymezení hlavních zdrojů hluku, volby nejbližších akusticky chráněných objektů a porovnání výsledků s hygienickým limitem lze akustickou studii hluku ze stavební činnosti považovat za standardně zpracovaný odborný podklad. Výpočty byly provedeny v programu IMMI 2024/2 firmy Wölfel podle postupů vycházejících zejména z ČSN ISO 9613-1 Akustika – Útlum při šíření zvuku ve venkovním prostoru – Část 1: Výpočet pohlcování zvuku v atmosféře, ČSN ISO 9613-2 Akustika – Útlum při šíření zvuku ve venkovním prostoru – Část 2: Obecná metoda výpočtu a ČSN ISO 1996-2 Akustika – Popis, měření a hodnocení hluku prostředí – Část 2: Určování hladin akustického tlaku. Program IMMI představuje profesionální nástroj pro modelování hluku ve venkovním prostředí, který podporuje výpočty podle ISO 9613-2 a dalších standardních výpočetních metod. Jeho použití pro modelování šíření hluku ze stavebních mechanismů ve venkovním prostředí je proto vhodné a samotná skutečnost, že je v České republice používán méně často než software CadnaA, nepředstavuje metodický nedostatek.

Mezi metodickými předpisy studie uvádí také NMPB/XPS 31-133, Manuál 2018 pro výpočet hluku z automobilové dopravy a technické podmínky TP 219 a TP 225. Tyto podklady mají význam především pro výpočet hluku z automobilové dopravy. Studie však samostatně nevysvětluje, v jakém rozsahu byly využity při hodnocení stavební činnosti a zda byly použity pro modelování staveništní dopravy v dopravně inženýrských podkladech, nebo jsou uvedeny pouze jako obecné podklady. Tato nejednoznačnost nemění použitelnost výpočtu hluku ze stavebních mechanismů.

Studie uvádí jako použitý podklad protokol o zkoušce č. L18/26018590 z dubna 2026. Jeho výsledky však v dalším textu neprezentuje a nevysvětluje, zda a jak byly využity pro nastavení nebo ověření výpočtového modelu. Z předložené přílohy proto nelze dovodit, že by byl model hluku ze stavební činnosti validován porovnáním vypočtených hodnot s výsledky měření. Absence takové validace sama o sobě nevylučuje použití výpočtové prognózy, protože hodnocení budoucí stavební činnosti nutně vychází především z předpokládaného nasazení mechanismů a jejich emisních parametrů. Odkaz na protokol bez vysvětlení jeho vztahu k provedenému hodnocení však snižuje přehlednost a kontrolovatelnost použitých vstupních podkladů.

Použité druhy stavebních mechanismů odpovídají obvyklým prostředkům nasazovaným při demoličních, zemních, dopravních, inženýrských a stavebně-montážních pracích. Studie uvádí jejich počty, emisní parametry, předpokládanou dobu nasazení a rozsah stavební dopravy. Výpočty byly podle studie provedeny pro stavy, při nichž bude na stavbě současně použito nejvíce mechanizace. Zadané akustické parametry jednotlivých mechanismů se pohybují v

hodnotách odpovídajících jejich charakteru. Závěry studie jsou však podmíněny tím, že skutečně nasazené mechanismy nebudou hlučnější, jejich souběh nebude větší a jejich provozní doba nebude delší, než předpokládá výpočet. Studie sama váže výsledné hodnocení na dodržení uvažované hlučnosti a doby používání mechanismů.

Stavební práce jsou uvažovány výhradně v době od 7.00 do 21.00 hodin a výsledky jsou porovnány s hygienickým limitem 65 dB pro hluk ze stavební činnosti v chráněném venkovním prostoru staveb v tomto časovém období. Použitý limit odpovídá časovému vymezení stavebních prací uvažovanému ve studii. Pro jiné části dne by platily odlišné hodnoty, a závěr studie je proto použitelný pouze za předpokladu, že hlučné stavební práce nebudou prováděny mimo dobu od 7.00 do 21.00 hodin. Nařízení vlády č. 272/2011 Sb. je v době hodnocení platným právním předpisem upravujícím hygienické limity hluku pro chráněné venkovní prostory, chráněné venkovní prostory staveb a chráněné vnitřní prostory staveb.

Volba konkrétních referenčních objektů se v jednotlivých výpočtových stavech mění podle polohy hodnocených prací. Pro zkapacitnění okružních křižovatek D1a jsou hodnoceny objekty č. 6 a 13, pro souběh staveb IS1 až IS3 a D2a objekt č. 4, pro realizaci IS8 a IS9 objekt č. 15 a pro hrubé terénní úpravy, demolici komunikace a výstavbu výrobního areálu objekty č. 4, 5 a 13. Tento postup odpovídá potřebě hodnotit vždy objekty nejvíce exponované konkrétní stavební činností. Celkový mapový zákres na obrázku 3 však vedle dále hodnocených objektů č. 4, 5, 6, 13 a 15 uvádí rovněž objekty č. 3 a 12, aniž studie vysvětluje, proč tyto objekty nebyly vybrány ani pro jeden z podrobných výpočtových stavů. Vhodné by bylo doplnit, že u objektů č. 3 a 12 nebylo vzhledem k jejich poloze očekáváno nejvyšší hlukové zatížení v žádném z modelovaných stavebních stavů, pokud právě z tohoto důvodu nebyly dále hodnoceny.

Studie v obecné části uvádí, že výpočet byl proveden ve výšce 4 m nad terénem a výpočtové body byly umístěny 2 m před okenními otvory obytných nebo jinak akusticky chráněných místností. Podrobné výsledkové tabulky však rozlišují hodnoty pro první a druhé nadzemní podlaží a výslovně uvádějí, že výpočet byl proveden v úrovních jednotlivých podlaží. Hlukové mapy jsou naproti tomu zpracovány ve výšce 2 m nad terénem. Úvodní formulace o jednotné výšce 4 m proto nepopisuje úplně a jednoznačně skutečné uspořádání všech výpočtů. U objektů č. 4, 6 a 13 odpovídá podle fotodokumentace umístění fasádních bodů hodnocení oken chráněných místností v příslušných podlažích. U objektu č. 15 jsou samostatně vyhodnocena obě podlaží, a to hodnotami 53,4 dB pro první a 54,2 dB pro druhé nadzemní podlaží. Výsledek pro první nadzemní podlaží tedy potvrzuje, že výpočet nebyl omezen pouze na obecně uvedenou výšku 4 m. Za nedostatek lze proto považovat především nejednoznačný popis výšek výpočtu, nikoli absenci hodnocení nižšího podlaží objektu č. 15.

Výsledky všech modelovaných stavebních stavů zůstávají pod hygienickým limitem 65 dB. Nejvyšší vypočtená hodnota činí 56,0 dB u objektu č. 4 při hrubých terénních úpravách, tedy 9,0 dB pod limitem. U ostatních hodnocených stavů jsou vypočteny ještě nižší hodnoty. Z hlediska samotných prezentovaných výsledků proto studie neidentifikuje potřebu zvláštních protihlukových opatření nad rámec dodržení uvažované doby prací, počtu a hlučnosti mechanismů. Tento závěr je však přímo vázán na správnost vstupních údajů a na reprezentativnost vybraných souběhů stavebních činností.

Z hlediska věcného rozsahu studie není dostatečně doloženo, zda posuzované stavební soubory skutečně představují nejhlučnější stavební práce celého záměru. Podrobně jsou hodnoceny zejména zkapacitnění okružních křižovatek, vybrané energetické a vodohospodářské sítě, rozvodna, hrubé terénní úpravy, demolice komunikace a výstavba objektů výrobního areálu. Studie však samostatně nevymezuje stavební činnosti druhé etapy, tedy rozšíření výrobního areálu, ani třetí etapy, tedy dodavatelského a subdodavatelského parku.

Neuvede ani porovnání, z něhož by vyplývalo, že hodnocená výstavba výrobního areálu, hrubé terénní úpravy nebo jiný modelovaný stav představují rovněž nejhlučnější možný stav těchto dalších etap. Obecný závěr, že výstavba „jednotlivých etap“ bude vyhovovat hygienickým limitům, proto není pro druhou a třetí etapu samostatně podložen jejich konkrétními stavebními postupy, rozsahem mechanizace a časovým souběhem prací.

Označení LBK1 a LBK2 je ve studii použito pro krajinářské úpravy v lokálním biokoridoru a pro propustek pod komunikací. Studie pouze nevysvětluje vztah těchto stavebních označení k prvkům územního systému ekologické stability označovaným v dalších částech dokumentace jako LBK45 a LBK46, viz vyžádané upřesnění od zpracovatele dokumentace EIA, komentované samostatně v souvislosti s ÚSES. Z akustického hlediska nejsou LBK1 a LBK2 samostatně výpočtově hodnoceny jako rozhodující hlukové stavy. Jsou pouze zahrnuty v přehledu stavebních prací s uvedením mechanizace a doby realizace. Nejasnost jejich označení proto sama o sobě nezpochybňuje výsledky akustického výpočtu.

Celkově lze přílohu 4a považovat za odborně použitelný podklad pro stavební činnosti, které jsou v ní konkrétně vymezeny a výpočtově hodnoceny. Použitý program IMMI 2024/2, základní výpočtová metodika, druhy a emisní parametry stavebních mechanismů i hygienický limit 65 dB pro práce prováděné od 7.00 do 21.00 hodin jsou přijatelné. Za nedostatky je nutné považovat nevysvětlenou úlohu citovaného protokolu o měření, nejednoznačný popis výšek výpočtu, neuvedení důvodu, proč nebyly dále hodnoceny objekty č. 3 a 12, nejasný vztah označení LBK1 a LBK2 k prvkům LBK45 a LBK46 a především nedoloženou reprezentativnost studie pro stavební činnosti druhé a třetí etapy záměru. Závěr o splnění hygienického limitu lze proto bez dalšího vztáhnout pouze na konkrétně hodnocené stavební stavy a při dodržení zadaného počtu, hlučnosti a doby provozu stavebních mechanismů.

Příloha 4b Akustická studie k projektu „Mercedes-Benz Truck Park v Chebu“ z hlediska hluku z provozu záměru (Studio D – akustika s.r.o., 05/2026)

Akustická studie hodnotí hluk z provozu záměru vůči nejbližším akusticky chráněným objektům č. 3, 4, 5, 12 a 13. Do výpočtu zahrnuje hluk z výrobních prostor pronikající obvodovým pláštěm, parkování, zásobování a pohyb vozidel uvnitř areálu a venkovní stacionární zdroje, mezi něž řadí trafostanice 22/0,4 kV, záložní dieselagregáty a čerpadla, kompresorovou stanici, klimatizační a vzduchotechnická zařízení, tepelná čerpadla, technologické výduchy a nabíjecí stanice.

Pro první etapu záměru studie uvažuje 1 250 příjezdů a 1 250 odjezdů osobních vozidel za 24 hodin, 40 příjezdů a 40 odjezdů lehkých nákladních vozidel a 250 příjezdů a 310 odjezdů těžkých nákladních vozidel. V nejhlučnější noční hodině od 5.00 do 6.00 hodin je uvažováno 550 osobních vozidel, zatímco nákladní doprava je zahrnuta pouze v denní době. Výrobní prostory jsou ve výpočtu uvažovány v denní i noční době a u vzduchotechnických jednotek, tepelných čerpadel a klimatizací není v noční době započten tichý režim.

Studie stanoví akustické parametry jednotlivých technologických zařízení, předpokládá absenci tónové složky a u tepelných čerpadel počítá s akustickými kryty zajišťujícími útlum 15 dB. Výsledky jsou porovnány s hygienickými limity 50 dB v denní době a 40 dB v noční době. U objektů č. 3, 5, 12 a 13 studie překročení těchto limitů neuvádí. U objektu č. 4 na pozemku parc. č. 59, č. p. 8, je pro první nadzemní podlaží vypočtena hladina 47,6 dB v denní době a 47,7 dB v noční době. Studie proto u tohoto objektu uvádí potřebu individuálního akustického opatření v podobě řízeného větrání, větracích štěrbin nebo rekuperace, které má být řešeno samostatným projektem.

U objektu č. 5 je dále proveden energetický součet naměřené denní hladiny hluku ze stávajících okolních provozoven 48,9 dB a vypočteného příspěvku záměru 39,9 dB. Výsledná hodnota činí 49,4

dB. Studie obsahuje také návrhy pružného uložení a zavěšení zdrojů hluku a utěsnění prostupů potrubí stavebními konstrukcemi.

Plánovaná areálová rozvodna 110/22 kV není do výpočtu zahrnuta, protože její výsledná hlučnost má záviset na konkrétním typu a výrobci transformátoru, způsobu chlazení, zatížení a dalších technologických prvcích. Její hlukové působení a případná protihluková opatření mají být podle studie vyhodnoceny v další fázi projektu.

Komentář zpracovatele posudku:

Z hlediska použité metodiky, výpočtového programu, vymezení hodnocených zdrojů hluku i volby referenčních akusticky chráněných objektů lze akustickou studii považovat za standardně zpracovaný odborný podklad odpovídající běžné praxi při posuzování průmyslových záměrů. Výpočty byly provedeny v programu IMMI 2024/2, který představuje mezinárodně uznávaný profesionální nástroj pro modelování hluku ve venkovním prostředí a je svými možnostmi srovnatelný s v České republice často využívaným softwarem CadnaA. Výpočtový model vychází zejména z požadavků ČSN ISO 9613-1 Akustika – Útlum při šíření zvuku ve venkovním prostoru – Část 1: Výpočet pohlcování zvuku atmosférou a ČSN ISO 9613-2 Akustika – Útlum při šíření zvuku ve venkovním prostoru – Část 2: Obecná metoda výpočtu, které představují standardní mezinárodně uznávaný postup pro hodnocení šíření hluku ve venkovním prostředí. Použitá metodika umožňuje zohlednit vlivy vzdálenosti zdrojů, tvarování terénu, zástavby, odrazů zvuku, stínících překážek i atmosférických podmínek ovlivňujících přenos hluku k chráněným objektům. Současně byly uplatněny i postupy pro hodnocení přenosu hluku z budov a jejich technických zařízení. Zvolený výpočtový program i použitá metodika jsou proto pro modelování hluku z provozu posuzovaného průmyslového areálu plně vhodné. Studie správně zahrnuje mezi hodnocené stacionární zdroje nejen vlastní výrobní a technologická zařízení, ale také dopravu a manipulační činnosti probíhající uvnitř areálu, které se na celkové hlukové zátěži okolí mohou významně podílet. Pro vyhodnocení výsledků byly použity hygienické limity 50 dB pro denní dobu a 40 dB pro noční dobu pro chráněný venkovní prostor staveb, odpovídající posuzování hluku ze stacionárních zdrojů bez prokázané tónové složky.

Akustický model zahrnuje hluk z výrobních prostor pronikající obvodovým pláštěm, parkování, zásobování a pohyb vozidel v areálu a venkovní stacionární zdroje, zejména trafostanice, kompresorové stanice, klimatizační a vzduchotechnická zařízení, tepelná čerpadla, výduchy technologických provozů a nabíjecí stanice. Pro první etapu jsou doloženy intenzity areálové dopravy, a to 1 250 příjezdů a 1 250 odjezdů osobních vozidel za 24 hodin, 40 příjezdů a 40 odjezdů lehkých nákladních vozidel a 250 příjezdů a 310 odjezdů těžkých nákladních vozidel. Pro nejhlučnější noční hodinu je uvažováno 550 osobních vozidel. Nákladní doprava je modelována pouze v denní době. Výrobní provozy jsou přesto na straně bezpečnosti uvažovány také v noční době a u vzduchotechniky, tepelných čerpadel a klimatizací není započten případný noční tichý režim. Rozsah a časové působení zdrojů zahrnutých do modelu lze proto ve vztahu k první etapě považovat převážně za konzervativní.

Výsledky jsou však přímo závislé na dodržení vstupních akustických parametrů uvedených v tabulce zdrojů. Studie u jednotlivých zařízení stanoví hladiny akustického výkonu nebo hladiny akustického tlaku v určené vzdálenosti a u tepelných čerpadel předpokládá použití akustických krytů s útlumem 15 dB. Současně předpokládá, že zdroje nebudou vykazovat tónovou složku. Tyto hodnoty mají být garantovány dodavateli technologií a při jejich zvýšení musí být výpočet aktualizován. Bez jejich dodržení nelze závěry studie vztáhnout na konečné technické řešení.

Z hlediska rozsahu posuzovaného záměru lze studii považovat za dostačující především pro provozní stav odpovídající první etapě. Studie sice popisuje také školicí a zákaznické centrum

plánované pro druhou etapu a zobrazuje celkovou etapizaci areálu, vlastní provozní intenzity, schéma pohybu vozidel, rozmístění stacionárních zdrojů a jejich akustické parametry jsou však výslovně vztaženy k první etapě. Pro druhou etapu není samostatně doložen rozsah technických zařízení ani výrobních a dopravně-manipulačních činností. Pro třetí etapu, tedy dodavatelský a subdodavatelský park, nejsou doloženy předpokládané provozy, provozní doby, plošné a bodové zdroje hluku ani samostatné vyhodnocení jejich působení. Na rozdíl od dopravní akustické studie proto u provozního hluku nelze z předloženého podkladu dovodit, že modelovaný stav první etapy představuje konečný nebo nejhlučnější stav celého záměru. Závěr o splnění hygienických limitů tedy nelze bez dalšího vztáhnout na celý posuzovaný záměr a pro další etapy je nutné požadovat samostatné akustické posouzení podle jejich skutečné provozní náplně a konkrétního technického řešení.

Volba hodnocených objektů vychází z jejich vzdálenosti a polohy vůči záměru a zahrnuje objekty č. 3, 4, 5, 12 a 13. Jejich umístění je doloženo mapovými zákresy a tabulkou s parcelními čísly, čísly popisnými, způsobem využití a příslušnými katastrálními územími. Výpočtové body byly umístěny 2 m před okenními otvory obytných nebo jinak akusticky chráněných místností, což odpovídá vymezení chráněného venkovního prostoru stavby. U objektu č. 4 na pozemku parc. č. 59, který je v katastru veden jako stavba pro administrativu s jedním bytem (na panorama pohledu Mapy.cz je u vjezdu cedule s přeškrtnutým nápisem „ubytovna - penzion“ a v daném areálu evidována herna Bonver), však studie nedokládá, ke které konkrétní místnosti ani k jakému bytu hodnocený otvor náleží. Vzhledem k tomu, že právě v tomto bodě bylo zjištěno výrazné překročení nočního limitu a má zde být navrženo individuální opatření, musí být existence a poloha chráněného vnitřního prostoru ověřena podle skutečného užívání objektu a stavebního uspořádání.

Studie dále obsahuje nesoulad v popisu výšek výpočtu. V úvodní části uvádí, že výpočet byl proveden ve výšce 4 m nad terénem. Tabulka výsledků však uvádí samostatné hodnoty pro první a druhé nadzemní podlaží a následně správně konstatuje, že body byly umístěny ve výšce jednotlivých podlaží. Hlukové mapy s izofonami jsou zpracovány ve výšce 5 m nad terénem. Nejde tedy o jedinou jednotnou výšku výpočtu, jak naznačuje úvodní formulace. Tento formální a interpretační nesoulad měl být ve studii vysvětlen rozlišením mezi výškou plošných hlukových map, výškami fasádních bodů v jednotlivých podlažích a výškou 4 m použitou pro doplňkový energetický součet u objektu č. 5. Samotné tabulkové výsledky u fasád však zjevně nejsou omezeny pouze na výšku 4 m. Vzhledem k dostatečným rezervám u většiny bodů a k identifikaci překročení u objektu č. 4 tento nedostatek nezpochybňuje základní závěr studie, snižuje však přehlednost a jednoznačnou kontrolovatelnost výpočtu. Zpracovatel posudku současně konstatuje, že zatímco v předchozí příloze 4a je objekt č. 4 fotodokumentován dokonce třikrát, přestože u něj hlukový limit při výstavbě nebude překročen, v této příloze není objekt zdokumentován ani jednou, ačkoli je u něj deklarováno výrazné překročení nočního limitu a jako nezbytné opatření jsou navrhovány významné technické zásahy do objektu. Rozdílné výšky výpočtu i výsledné hodnoty u jednotlivých podlaží, v hlukových mapách a v energetickém součtu jsou přímo uvedeny ve studii.

Výsledky v tabulce 4 prokazují splnění hygienických limitů u objektů č. 3, 5, 12 a 13. U objektu č. 4 na pozemku parc. č. 59, č. p. 8, je pro první nadzemní podlaží vypočtena hladina 47,6 dB v denní době a 47,7 dB v noční době. Denní limit 50 dB je tedy splněn, noční limit 40 dB je však překročen o 7,7 dB. Nejde o okrajové překročení, které by mohlo být překlenuto nejistotou výpočtu, ale o jednoznačně nevyhovující stav vyžadující konkrétní řešení ještě před povolením příslušné provozní etapy. Závěr studie, že limity budou splněny mimo objekt na pozemku parc. č. 59, je tedy věcně správný. Samotné konstatování, že individuální opatření bude řešeno

samostatným projektem, však není dostatečné, protože studie neurčuje jeho technické řešení, rozsah, účinnost ani způsob ověření.

Navrhované zajištění řízeného větrání může být z hlediska právní úpravy i konkrétní situace objektu reálným řešením. Provedení protihlukové stěny, případně lomené předstěny, nepovažuje zpracovatel posudku s ohledem na polohu a charakter objektu za příliš reálné, a proto se zvoleným typem opatření v zásadě souhlasí. Nejde však přesně o „odejmutí chráněného venkovního prostoru stavby" jako samostatné administrativní opatření. Podstatou je takové technické řešení větrání chráněné místnosti, při němž otvor vystavený nadlimitnímu hluku přestane zajišťovat její jediné přímé přirozené větrání, a přestane tak být prostorem významným z hlediska pronikání hluku. Metodické usměrnění Ministerstva zdravotnictví připouští výstavbu nebo existenci chráněných objektů v nadlimitně zatížených místech za předpokladu technického řešení větrání, při kterém dotčený okenní otvor primárně neplní funkci větracího otvoru. V případě objektu na parc. č. 59 je proto nutné nejprve ověřit skutečné dispoziční a uživatelské poměry a následně samostatným projektem doložit, že navržené větrání zajistí požadovanou výměnu vzduchu a že dotčená chráněná místnost nebude odkázána na přímé přirozené větrání nadlimitně exponovaným otvorem. Přijatelnost řešení musí být potvrzena příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví. Pokud bude objekt pravomocně odstraněn před zahájením provozu záměru, jak je zmíněno ve vlastní dokumentaci, zanikne důvod opatření. Samotná informace o probíhajícím řízení o odstranění stavby však nemůže být podkladem pro opomenutí ochrany objektu, dokud není jeho odstranění skutečně provedeno.

Doplňkový energetický součet u objektu č. 5 je vhodným rozšířením studie nad rámec prostého samostatného porovnání příspěvku záměru s hygienickým limitem. Pro takto stanovený součet různých kategorií zdrojů hluku však související právní předpisy nestanovují hygienický limit, a jeho porovnání s limitem 50 dB má proto pouze orientační význam. Studie zde kombinuje naměřenou denní hladinu hluku 48,9 dB ze stávajících okolních provozoven a jejich související dopravy s vypočteným příspěvkem záměru 39,9 dB. Výsledný energetický součet činí 49,4 dB. Výpočet je početně správný a nepřekračuje denní limit 50 dB, rezerva však činí pouze 0,6 dB. V noční době je uvedena pouze hodnota záměru 34,9 dB, protože hluk stávajících okolních provozoven byl podle studie zjištěn pouze v denní době.

Energetický součet tedy neprokazuje překročení limitu, ale kvůli malé rezervě je vhodné jeho další ověření. V tabulce není zohledněna nejistota měření ani nejistota výpočtu a předložená studie současně neobsahuje úplný protokol č. L18/26018590, z něhož byla naměřená hodnota převzata. Nelze proto ověřit reprezentativnost provozních podmínek okolních provozoven, případné korekce na hluk pozadí, meteorologické podmínky ani nejistotu výsledku. Tento stav nevyžaduje automaticky další výpočtové snižování hluku, ale odůvodňuje kontrolní měření po uvedení záměru do provozu, zaměřené rovněž na objekt č. 5 a na souběžné působení záměru se stávajícími provozovnami. Pokud by kontrolní měření prokázalo překročení limitu, musí být následně realizována dodatečná protihluková opatření na zdrojích záměru.

Samostatnou nevyřešenou otázkou je areálová rozvodna 110/22 kV. Studie uvádí její zamýšlené umístění v severozápadní části areálu ve vzdálenosti přibližně 340 m od objektu č. 4 a přibližně 600 m od objektu č. 13, ale nezahrnuje ji do výpočtu, protože není znám konkrétní typ transformátoru, způsob chlazení, zatížení ani další technologické prvky. Studie sama správně požaduje, aby byla hluková zátěž rozvodny a případná opatření vyhodnoceny v další fázi projektu. V projektové dokumentaci navazujícího řízení proto musí být doloženo samostatné akustické posouzení rozvodny podle konečného technického řešení, včetně zohlednění případné tónové složky transformátorů a kumulace s ostatními zdroji záměru.

Závěrečné vyhodnocení studie tedy nelze převzít bez doplnění podmínek. Pro první etapu je závěr o splnění limitů u většiny chráněných objektů podložen výpočtem, přičemž jednoznačně nevyhovující stav u objektu č. 4 je správně identifikován. Studie však ponechává jeho řešení do samostatného projektu, aniž stanoví požadavky na obsah tohoto projektu a ověření účinnosti. Rovněž ponechává do další fáze posouzení rozvodny 110/22 kV a neobsahuje kontrolní měření po uvedení záměru do provozu. Vzhledem k překročení nočního limitu o 7,7 dB u objektu č. 4 a rezervě pouze 0,6 dB u kumulativně hodnoceného objektu č. 5 je nezbytné tato opatření a následné ověření výslovně převzít do podmínek stanoviska.

Celkově lze přílohu 4b považovat za odborně použitelný podklad pro hodnocení první a příp. druhé etapy záměru. Metodika, program IMMI 2024/2, základní členění zdrojů, volba nejbližších hodnocených objektů a použité hygienické limity jsou přijatelné. Za nedostatky je nutné považovat nejednoznačný popis výšek výpočtu, omezení provozních vstupů a zdrojů hluku převážně na první etapu, chybějící posouzení třetí etapy, nevyhodnocenou rozvodnu 110/22 kV, neúplné rozpracování individuálního opatření u objektu na parc. č. 59 a absenci požadavku na kontrolní měření. Doplňkový energetický součet u objektu č. 5 je metodicky vhodný a početně správný, vzhledem k výsledné hodnotě 49,4 dB a malé rezervě vůči limitu však vyžaduje následné ověření měřením. Závěry studie lze vztáhnout na další etapy pouze na základě jejich samostatného akustického posouzení, které bude vycházet z konkrétních provozů, zařízení, provozních dob a dopravně-manipulačních činností.

Příloha 4c Akustická studie projektu „Mercedes-Benz Truck Park v Chebu“ z hlediska hluku z automobilové dopravy vůči stávajícím akusticky chráněným objektům (Studio D – akustika s.r.o., 05/2026)

Akustická studie hodnotí vliv automobilové dopravy související se záměrem na stávající akusticky chráněné objekty, a to pro období výstavby v roce 2027, provoz první etapy v roce 2029 a provoz první a druhé etapy v roce 2035 ve variantách bez železničního překladiště a s jeho realizací. Výpočtový model byl validován na základě měření provedeného na osmi stanovištích, přičemž rozdíly mezi naměřenými a modelovanými hodnotami se pohybovaly od −0,4 do +2,8 dB a celková nejistota měření byla stanovena na 2,0 dB.

Pro řešené komunikace studie uplatňuje hygienický limit 68 dB v denní době a 58 dB v noční době, neboť vychází z předpokladu, že byly umístěny a povoleny před 1. lednem 2001. Již ve výchozím stavu bez realizace záměru je v ulici Pražská překračován hygienický limit v noční době. Kritickou lokalitu představuje skupina pěti obytných objektů na pozemcích parc. č. 2126, 1728, 1734, 1735 a 1955, kterou ve výpočtech reprezentuje referenční výpočtový bod RVB 28.

V období výstavby v roce 2027 se staveništní doprava podle výpočtu na již existujícím nadlimitním zatížení v RVB 28 neprojeví, neboť noční hladina zůstává na hodnotě 58,4 dB. U ostatních posuzovaných objektů je vypočten nárůst nejvýše o 0,2 dB, aniž by došlo ke vzniku nového překročení hygienického limitu.

Po uvedení první etapy záměru do provozu v roce 2029 má však v RVB 28 dojít ke zvýšení noční hladiny z 58,7 na 60,0 dB, tedy o 1,3 dB. V roce 2035 má noční hladina v tomto bodě vzrůst z 58,6 na 60,6 dB, tedy o 2,0 dB. Záměr tak nezpůsobí vznik nového nadlimitního stavu u dalších hodnocených objektů, povede však k dalšímu zhoršení již existující nadlimitní hlukové zátěže v kritické lokalitě ulice Pražská. U ostatních objektů dosahuje vypočtený nárůst v roce 2029 až 1,9 dB a v roce 2035 až 2,4 dB, avšak bez překročení uplatněných hygienických limitů.

Variantní řešení dopravy bez železničního překladiště a s jeho realizací se z hlediska výsledné hlukové zátěže významně neliší. V obou variantách je pro RVB 28 v roce 2035 vypočtena shodná noční hladina 60,6 dB.

Jako konkrétní protihlukové opatření studie posuzuje snížení nejvyšší dovolené rychlosti ze 70 na 50 km/h. V roce 2029 má toto opatření v RVB 28 snížit noční hladinu z 60,0 na 57,3 dB a v roce 2035 z 60,6 na 57,8 dB. Vypočtený akustický účinek tak činí 2,7 až 2,8 dB a po jeho započtení nemá docházet k překračování hygienického limitu. Pro případ, že snížení rychlosti nebude možné realizovat, studie uvádí jako další možná opatření protihlukové stěny, změnu povrchu vozovky nebo individuální opatření na dotčených objektech, například větrací štěrbiny.

Komentář zpracovatele posudku:

Z hlediska základní koncepce hodnocení, použité výpočtové metody, výpočtového programu, vstupních podkladů, validace modelu a rozsahu hodnocených časových stavů lze akustickou studii z dopravy považovat za standardně zpracovaný a odborně použitelný podklad. Studie hodnotí hluk z automobilové dopravy pomocí výpočtového programu IMMI 2024/2, který představuje profesionální nástroj pro modelování hluku ve venkovním prostředí a je svými možnostmi srovnatelný s v České republice často využívaným softwarem CadnaA, a metodiky NMPB/XPS 31-133 určené pro výpočet hluku ze silniční dopravy. Výpočtový model využívá dopravní intenzity převzaté z dopravně inženýrských podkladů, digitální model terénu a údaje o okolní zástavbě. Jeho přiměřenost byla ověřena porovnáním vypočtených hodnot s výsledky měření hluku z automobilové dopravy v reprezentativních měřicích bodech v řešeném území. Použitý program i výpočtová metoda jsou pro prostorové modelování šíření hluku z dopravy ve venkovním prostředí vhodné. Studie pouze jako pomocný metodický podklad uvádí Manuál 2018, verze 2020, ačkoli v době jejího vydání již byl k dispozici aktualizovaný Manuál 2025, schválený Ministerstvem dopravy ČR a Ministerstvem zdravotnictví ČR. Aktualizovaný manuál zahrnuje mimo jiné nové poznatky o přípravě dopravních vstupů, akustických vlastnostech povrchů vozovek a emisních parametrech elektromobilů. Nezohlednění předpokládaného vývoje elektromobility tak vede spíše k výpočtu vyšších hladin hluku, a je tedy na straně bezpečnosti.

Volba automobilové dopravy na veřejné komunikační síti jako hodnoceného zdroje hluku odpovídá účelu studie. Posouzeny jsou stavy zahrnující staveništní dopravu v roce 2027, provoz první etapy v roce 2029 a plný rozvoj areálu v roce 2035, a to ve variantních scénářích bez příp. železničního překladiště a s jeho realizací. Pro jednotlivé modelované stavy studie uvádí dopravní intenzity na sledovaných úsecích komunikační sítě, včetně jejich rozdělení podle kategorií vozidel a denní a noční doby, přičemž vychází z dopravně inženýrských podkladů. Rozsah uvedených vstupních údajů umožňuje kontrolu dopravního zatížení použitého pro jednotlivé výpočtové stavy. Z hlediska doložení dopravních vstupů proto nebyl zjištěn nedostatek.

Rozdílné označení etap v dokumentaci EIA, dopravně inženýrských podkladech a akustické studii nepředstavuje věcnou chybu, komplikuje však kontrolu úplnosti hodnocení. Část záměru označovaná v dokumentaci jako třetí etapa, tedy dodavatelský a subdodavatelský park, je v dopravně inženýrských podkladech zahrnuta jako etapa 2C+D označená jako „zbytek SPP“ a je započtena do souhrnného stavu plného rozvoje areálu v roce 2035. Pro tuto část jsou stanoveny samostatné dopravní intenzity a celkový stav roku 2035 zahrnuje první etapu, etapu 2A+2B i část 2C+D. Původní nejasnost, zda akustická studie zachycuje také třetí etapu záměru, je proto možné považovat za vysvětlenou. Samostatné nové akustické posouzení této etapy by bylo důvodné pouze tehdy, pokud by došlo ke změně její provozní náplně nebo k překročení dopravních intenzit zahrnutých do modelovaného stavu roku 2035.

Výpočtové body byly obecně zvoleny u obytných a dalších akusticky chráněných objektů podél komunikací ovlivněných dopravou záměru. Jejich umístění 2 m před okenními otvory odpovídá vymezení chráněného venkovního prostoru stavby jako prostoru před částí obvodového pláště významnou z hlediska pronikání hluku. Výpočet byl však proveden jednotně

ve výšce 4 m nad terénem, aniž bylo u jednotlivých objektů doloženo, že tato výška odpovídá nejvíce zatíženému chráněnému otvoru. Výška 4 m je běžně použitelná pro hlukové mapování a umožňuje porovnání s validačními měřeními, při individuálním hodnocení konkrétních staveb však nemusí vždy reprezentovat nejvyšší zatížení všech relevantních podlaží. U vícepodlažních objektů měla studie buď doložit, že výška 4 m představuje rozhodující výšku, nebo provést výpočet ve více úrovních odpovídajících významným otvorům chráněných místností.

Přehled výpočtových bodů vykazuje nedostatky v jejich jednoznačné identifikaci. Tabulka uvádí parcelní číslo, číslo popisné a způsob využití objektu, ale u jednotlivých položek neuvádí příslušné katastrální území. U některých bodů je tak možné jejich polohu spolehlivěji určit až z popisu validačního měřicího bodu. Studie uvádí pět nevyhovujících objektů na pozemcích parc. č. 2126, 1728, 1734, 1735 a 1955, zatímco výpočet účinku protihlukového opatření je proveden pouze pro RVB 28 u objektu na pozemku parc. č. 2126. Bez dalšího vysvětlení proto nelze jednoznačně ověřit, zda výsledek v RVB 28 reprezentuje nejnepříznivější zatížení všech uvedených objektů. Studie měla vztah tohoto bodu k celé skupině objektů výslovně doložit, případně ověřit účinek opatření u každého nadlimitně zatíženého objektu samostatně.

Validace výpočtového modelu byla provedena na osmi měřicích stanovištích reprezentujících řešené komunikace a okolní obytnou zástavbu. Rozdíly mezi naměřenými a modelovanými hodnotami se pohybují od −0,4 do +2,8 dB. Ve většině bodů je dosažena velmi dobrá shoda. U měřicího bodu MB 4 však modelovaná hodnota převyšuje naměřenou hodnotu o 2,8 dB, tedy o více, než činí uváděná nejistota měření 2,0 dB. Rozdíl je na straně bezpečnosti výsledku, měl však být odborně vysvětlen ve vztahu k místním podmínkám šíření hluku, dopravním vstupům a nastavení modelu. Studie uvádí označení použitého protokolu o zkoušce a výsledky měření, vlastní protokol však není součástí předložené přílohy. Bez něj nelze ověřit dobu a délku měření, intenzitu a skladbu dopravy během měření, meteorologické podmínky, provozní kalibraci měřicího systému ani případný přepočet naměřených výsledků. Požadavek zpracovatele posudku na doložení tohoto protokolu je proto důvodný.

Hodnoty hygienických limitů 68 dB pro denní dobu a 58 dB pro noční dobu jsou správné pro chráněný venkovní prostor staveb zatížený hlukem z dopravy na pozemních komunikacích, které byly umístěny a povoleny před 1. lednem 2001. Studie však jejich použití odůvodňuje pouze obecným tvrzením, že všechny řešené komunikace byly umístěny před tímto datem. Použití uvedených limitů je s ohledem na charakter a historii dotčených komunikací věcně možné, ale v předložené studii není dostatečně průkazně podloženo. Studie jinak správně rozlišuje chráněný venkovní prostor stavby a chráněný venkovní prostor. Pro výpočtové body před fasádami obytných objektů používá noční limit 58 dB, který odpovídá chráněnému venkovnímu prostoru staveb. Hodnota 68 dB uvedená pro noční dobu v chráněném venkovním prostoru nebyla na fasádní body použita.

Výsledky uvedené v jednotlivých tabulkách jsou vzájemně a početně konzistentní. V RVB 28 je pro rok 2029 vypočteno zvýšení noční hladiny z 58,7 na 60,0 dB, tedy o 1,3 dB. Pro rok 2035 je vypočteno zvýšení z 58,6 na 60,6 dB, tedy o 2,0 dB. Studie tak správně identifikuje další zhoršení již existující nadlimitní noční hlukové zátěže. Variantní scénáře s příp. železničním překladištěm a bez něj se v této lokalitě z hlediska výsledných hladin hluku podstatně neliší. Jako konkrétní protihlukové opatření studie modeluje snížení nejvyšší dovolené rychlosti ze 70 na 50 km/h. Pro rok 2029 tím má v RVB 28 dojít ke snížení noční hladiny z 60,0 na 57,3 dB a pro rok 2035 ze 60,6 na 57,8 dB. Vypočtený účinek opatření činí 2,7 až 2,8 dB a uvedené číselné rozdíly jsou správné.

Zpracovatel posudku se v této souvislosti zabýval otázkou, zda je navržené snížení rychlosti dostatečně spolehlivým opatřením, nebo zda by vzhledem k nepřípustnému dalšímu nárůstu již existující nadlimitní hlukové zátěže mělo být uplatněno trvalé technické řešení v podobě

nízkohlučného povrchu. Studie totiž nestanovuje délku úseku s omezenou rychlostí ani způsob zajištění jejího skutečného dodržování. Deklarovaný akustický účinek odpovídá reálnému snížení výpočtové rychlosti dopravního proudu, nikoli pouze formálnímu osazení dopravní značky. Bez kontrolního nebo technického zajištění proto nelze zaručit, že se předpokládané snížení hluku projeví také ve skutečném provozu. Vzhledem k tomu, že RVB 28 reprezentuje skupinu pěti nadlimitně zatížených obytných objektů, měla by být další zátěž vyvolaná záměrem řešena jednoznačně vymezeným a dlouhodobě účinným opatřením, nikoli pouze rychlostním omezením bez zajištění jeho dodržování.

Zpracovatel posudku se proto zabýval rovněž proveditelností dalších protihlukových opatření uvedených ve studii. Lokalita představuje úzký obytný koridor s domy umístěnými bezprostředně podél komunikace, kde se realizace účinné protihlukové stěny jeví jako prostorově nereálná. Tuto skutečnost měla výslovně vyhodnotit již samotná akustická studie. V úvahu tak připadá především snížení rychlosti, realizace nízkohlučného povrchu nebo individuální opatření na dotčených objektech, včetně změny způsobu jejich užívání či zajištění větrání tak, aby posuzovaný objekt pozbyl postavení chráněného prostoru s předmětným limitem. Alternativní opatření jsou však ve studii pouze vyjmenována, nikoli podrobně posouzena. U změny povrchu vozovky není určen konkrétní typ nízkohlučné obrusné vrstvy, délka dotčeného úseku, referenční povrch, minimální požadovaný akustický účinek ani způsob jeho ověření a dlouhodobého udržení. U individuálních opatření na objektech není uvedeno, kterých chráněných místností a otvorů by se měla týkat ani zda by byly splněny podmínky pro případnou změnu postavení těchto otvorů z hlediska přímého přirozeného větrání. Studie tedy výpočtově prokazuje účinek pouze u snížení rychlosti, nikoli u ostatních uvedených alternativ.

Zpracovatel posudku přitom dospěl k závěru, že nízkohlučný povrch může za odpovídajících technických podmínek dosáhnout účinku srovnatelného se snížením rychlosti ze 70 na 50 km/h, pro které studie stanovila pokles hladin hluku o 2,7 až 2,8 dB. Pro pouhé zachování hlukové zátěže přibližně na úrovni stavu bez záměru by však podle výsledků studie postačoval dlouhodobý akustický účinek přesahující přibližně 2,0 dB, neboť pro rok 2035 je v RVB 28 vypočten nárůst noční hladiny z 58,6 na 60,6 dB. Nízkohlučný povrch by tedy představoval trvalejší technické řešení, jeho účinek by však musel být jednoznačně specifikován ve vztahu k referenčnímu povrchu, ověřen po realizaci a zachován odpovídající údržbou.

Po podrobnějším posouzení místních poměrů však zpracovatel posudku současně dospěl k závěru, že snížení rychlosti na 50 km/h je v tomto fakticky obydleném úseku žádoucí také z hlediska bezpečnosti provozu. Z tohoto důvodu nepovažuje za nejvhodnější nahradit rychlostní omezení pouze nízkohlučným povrchem. Samotné snížení rychlosti však nelze uložit bez současného zajištění jeho reálné účinnosti. Podmínka proto musí vyžadovat, aby rychlostní omezení bylo doplněno automatizovaným měřením rychlosti umožňujícím postih porušení, případně jiným právně a technicky přípustným systémem aktivního řízení dopravy. Nebude-li možné účinné dodržování rychlosti prokazatelně zajistit, musí být realizován nízkohlučný povrch s doloženým dlouhodobým akustickým účinkem nejméně odpovídajícím nárůstu vyvolanému záměrem, případně kombinace snížení rychlosti a nízkohlučného povrchu.

Celkově lze přílohu č. 4c považovat za odborně použitelný podklad, jehož základní výpočtová metoda, použitý program a členění modelovaných stavů jsou přijatelné. Výsledky jsou vnitřně konzistentní a identifikují rozhodující problém v podobě dalšího zvýšení již existující nadlimitní noční hlukové zátěže v lokalitě RVB 28. Za významnější nedostatky lze považovat nedoložení úplného protokolu z validačního měření, nedostatečné odůvodnění jednotné výšky výpočtových bodů 4 m a nejasný vztah jediného RVB 28 ke všem deklarovaným nadlimitně zatíženým objektům. Dopravní hluk třetí etapy byl v dopravně inženýrských podkladech zahrnut jako součást plného rozvoje areálu v roce 2035, označená jako část 2C+D. Nové posouzení

dopravního hluku této etapy je proto potřebné pouze při změně její provozní náplně vedoucí ke změně dopravních charakteristik nebo při překročení intenzit dopravy zahrnutých do posuzovaného modelu. Tím není dotčena potřeba samostatně posoudit provozní hluk konkrétních budoucích provozů třetí etapy podle jejich skutečného technického a technologického řešení.

Příloha 5 Autorizované posouzení vlivů na veřejné zdraví (A. Skácel, 06/2026)

Příloha hodnotí zdravotní rizika hluku a chemického znečištění ovzduší souvisejícího s provozem výrobního areálu a vyvolanou dopravou. Posouzení vychází zejména z hlukové a rozptylové studie a porovnává nulovou variantu se stavy provozu v letech 2029 a 2035, včetně varianty využití železničního překladiště. Vlivy výstavby nejsou kvantitativně hodnoceny metodou zdravotních rizik vzhledem k jejich proměnlivému a časově omezenému charakteru.

Posouzení používá čtyřstupňový postup zahrnující identifikaci nebezpečnosti, hodnocení vztahu dávky a odpovědi, hodnocení expozice a charakterizaci rizika. U hluku vychází z českých hygienických limitů, autorizačního návodu Státního zdravotního ústavu a doporučení Světové zdravotnické organizace. U chemických látek využívá české limity, referenční hodnoty a databáze WHO, US EPA a dalších odborných zdrojů.

Hluk je hodnocen jako působení stacionárních zdrojů, vnitroareálové dopravy a dopravy na veřejných komunikacích v denní i noční době. Posouzení zahrnuje zdravotní účinky hluku, zejména obtěžování, rušení spánku, zhoršení komunikace a možné kardiovaskulární účinky. Pro kvantitativní vyhodnocení pracuje se 14 referenčními oblastmi a přibližně 150 trvale bydlícími obyvateli. Podle studie se záměr v denní době neprojeví významnou změnou zdravotního rizika. V noční době je očekáváno převážně zachování současného stavu, s výjimkou referenčního bodu v Dolních Dvorech.

U chemického znečištění je jako rozhodující expoziční cesta hodnocena inhalace. Posuzovány jsou částice PM_{10} a $PM_{2,5}$, oxid dusičitý, benzen, benzo(a)pyren a těkavé organické látky z provozu lakovny. U těkavých organických látek jsou jako zástupci hodnoceny n-butylacetát a hexamethylendiisokyanát, přičemž každý z nich je konzervativně posuzován jako stoprocentní podíl celkových emisí VOC. Pro hodnocení chemických imisí studie pracuje se sedmi referenčními oblastmi a přibližně 156 trvale bydlícími obyvateli.

Studie uvádí, že příspěvky záměru k imisím většiny sledovaných látek budou v osídlených lokalitách nepatrné a dominantní zůstane stávající pozaďová zátěž. Přídatná karcinogenní rizika benzenu a benzo(a)pyrenu jsou hodnocena jako zanedbatelná. U VOC nepředstavuje modelová varianta se stoprocentním n-butylacetátem problém pro veřejné zdraví. Varianta se stoprocentním hexamethylendiisokyanátem vykazuje určité zdravotní riziko, skutečný stav má však podle posouzení ležet mezi oběma krajními scénáři. Studie současně předpokládá možnost ojedinělých krátkodobých pachových situací, zejména u nejbližšího referenčního bodu v Dolních Dvorech.

Za významnější krátkodobý vliv jsou označeny maximální příspěvky prašnosti během výstavby. Studie je považuje za preventabilní pomocí technických a organizačních opatření, zejména skrápění, mlžení, zakrývání prašných materiálů a údržby vegetační bariéry. Po zahájení provozu doporučuje ověřit skutečnou hlukovou situaci a při provozu důsledně uplatňovat opatření k omezení prašnosti a pachových událostí.

V závěru příloha uvádí, že při dodržení deklarovaných parametrů záměru, intenzit dopravy a navržených ochranných opatření nevznikne v žádném hodnoceném provozním scénáři významná nebo nepřijatelná změna zdravotního rizika. Očekáván je převážně zanedbatelný vliv na imisní situaci a bez významného ovlivnění podmínek ochrany veřejného zdraví hlukem.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Příloha hodnotí zdravotní rizika hluku a chemických látek v ovzduší na základě podkladové hlukové a rozptylové studie. Základní členění hodnocení odpovídá čtyřem krokům metodiky hodnocení zdravotních rizik, tedy identifikaci nebezpečnosti, hodnocení vztahu dávky a účinku, hodnocení expozice a charakterizaci rizika. Tento obecný postup je v souladu s autorizačním návodem SZÚ AN 15/04 verze 5. Posouzení zahrnuje kvalitativní charakterizaci možných účinků hluku, kvantitativní odhad obtěžování, hodnocení zdravotních rizik částic PM_{10} a $PM_{2,5}$, NO_2, benzenu, benzo(a)pyrenu a vybraných zástupců VOC i samostatnou kapitolu nejistot. Z tohoto hlediska lze rozsah a základní metodické uspořádání studie považovat za odpovídající.

Významnější nesrovnalost představuje zejména tabulka 11, která má zobrazovat zařazení referenčních bodů do pětidecibelových pásem podle hodnot uvedených v tabulce 10. Kontrolou všech hodnot bylo zjištěno, že tabulka 11 neodpovídá údajům v tabulce 10. V noční době jsou ve všech hodnocených scénářích nesprávně zařazeny body RBL a RBM, které jsou v tabulce 11 uvedeny v pásmu 40–45 dB, přestože podle tabulky 10 náleží v nulové i realizační variantě do pásma 45–50 dB. Chybně jsou společně pro nulovou a budoucí variantu zařazeny také body RBB, RBK a RBN. Ty v nulové variantě náleží do pásma 45–50 dB, po realizaci záměru však jejich hodnoty překračují 50 dB, a proto náleží do pásma 50–55 dB. V denní době nebylo nesprávné zařazení referenčních bodů zjištěno. Způsob grafického a tabulkového zpracování navíc neumožňuje spolehlivě rozeznat hranice jednotlivých skupin. Tabulka tak není jen obtížně čitelná, ale při porovnání s výpočtovými hodnotami obsahuje věcně nesprávné zařazení referenčních bodů.

Zjištěná chyba přímo zpochybňuje tvrzení uvedené za tabulkou 11, podle něhož všechny referenční body zůstávají v příslušných pětidecibelových pásmech a realizací záměru se nemění podmínky pro výskyt hodnocených zdravotních účinků. Z tabulky 10 vyplývá, že v některých případech k přechodu mezi pásmy skutečně dochází.

V obdržených připomínkách bylo dále poukázáno na rozdíl mezi údaji hlukové studie a posouzením veřejného zdraví. Namítané hodnoty zvýšení nočního hluku o 1,4 dB a 2,16 dB se mezi jednotlivými podklady skutečně liší. Příloha č. 4c Akustická studie z dopravy uvádí v bodě Dřenice 337 pro rok 2035 bez překladiště i s překladištěm shodně zvýšení noční hladiny hluku ze související dopravy z 47,8 na přibližně 49,2 dB, tedy o 1,4 dB. Příloha č. 5 Autorizované posouzení vlivů na veřejné zdraví přebírá pro variantní scénář bez překladiště hodnoty 47,8 a 49,22 dB, zatímco s překladištěm uvádí výslednou hodnotu 49,96 dB a rozdíl 2,16 dB.

Podle vyjádření oznamovatele v rámci veřejného projednání je rozdíl způsoben odlišným rozsahem zahrnutých zdrojů hluku. Zatímco Příloha č. 4c Akustická studie z dopravy vyhodnocuje hluk ze související dopravy, v Příloze č. 5 Autorizované posouzení vlivů na veřejné zdraví byla pro některé referenční body za účelem stanovení celkové hlukové expozice energeticky složena hladina hluku z dopravy s hlukem z provozu záměru a zohledněno bylo rovněž příslušné hlukové pozadí. Tomuto vysvětlení odpovídá i hodnota 49,96 dB, která může být výsledkem energetického složení dopravního hluku s nižším příspěvkem dalších zdrojů. Hladiny hluku vyjádřené v decibelech nelze sčítat aritmeticky, ale pouze energeticky, tedy logaritmickým skládáním. Výsledná složená hladina je proto výrazně nižší než prostý aritmetický součet dílčích hodnot, což v dokumentaci EIA nebylo pouze dostatečně doloženo a vysvětleno.

V rámci podkladů společnosti DEKONTA, a.s., obdržených dne 24. 9. 2026 na základě žádosti zpracovatele posudku ze dne 17. 9. 2026, viz samostatná příloha posudku, byl doložen výpočet energetického skládání hluku z dopravy a hluku z provozu záměru, použitý při zpracování dokumentace. Pro referenční bod L, Dřenice 337, činí ve variantním scénáři roku 2035 s překladištěm v noční době hladina hluku z dopravy 49,2 dB a hladina hluku z provozu záměru

42,0 dB. Jejich energetickým součtem byla stanovena výsledná hodnota 49,957 dB, zaokrouhleně 49,96 dB. Hodnota 49,2 dB v příloze č. 4c tedy představuje pouze hluk z automobilové dopravy, zatímco hodnota 49,96 dB v příloze č. 5 představuje souhrnnou expozici hlukem z dopravy a provozu záměru. Rozdíl mezi nárůstem o 1,4 dB a 2,16 dB proto není rozdílem dvou výpočtů téhož ukazatele. Přímé porovnání zvýšení o 1,4 dB a 2,16 dB proto není věcně správné, neboť výsledné hodnoty nezahrnují totožný soubor zdrojů hluku. Použitý postup vede k přísnějšímu posouzení celkové expozice a nezpůsobuje podhodnocení zdravotních rizik ani nezpochybňuje závěry posouzení vlivů na veřejné zdraví.

Tabulka 12 není přímo odvozena z pětidecibelového zařazení v tabulce 11, ale ze spojité funkce pro odhad podílu osob s nízkým, středním a vysokým stupněm obtěžování a z počtu exponovaných obyvatel v jednotlivých bodech. Chybné zařazení bodů v tabulce 11 proto samo o sobě matematicky nemění výsledky tabulky 12. Hodnoty v tabulce 12 odpovídají vývoji denních hladin uvedených v tabulce 10 a vykazují pouze malé změny.

Celkový počet vysoce obtěžovaných osob se podle tabulky mění z 16 osob v nulové variantě roku 2029 na 16 osob po zprovoznění záměru a na 17 osob v obou variantních scénářích roku 2035. Tabulka 13 vyčísluje přírůstek vysoce obtěžovaných osob na 0,8 osoby v roce 2029, 1,1 osoby v roce 2035 bez překladiště a 1,4 osoby s překladištěm. Závěr o relativně malé změně počtu obtěžovaných obyvatel je proto tabulkovými hodnotami podporován.

Studie používá obecnou logistickou funkci převzatou z materiálu Delta Acoustic and Electronic z roku 2007 a převádí různé druhy hluku pomocí parametrů funkce. Autorizační návod SZÚ AN 15/04 verze 5 přitom požaduje vycházet ze současného stavu poznání a řadí mezi základní informační zdroje zejména vztahy z evropských směrnic a doporučení WHO. Studie v daném případě nevysvětluje, proč byl přednostně použit starší obecný vztah, ani neuvádí kontrolní výpočet podle aktuálně doporučovaných vztahů. Metodická průkaznost kvantifikace obtěžování je tak částečně omezená, nelze ji však označit za nesprávnou či nepřípustnou.

Výsledky tabulky 12 proto lze použít jako orientační odhad, nikoliv jako vysoce přesnou predikci skutečného počtu dotčených osob. Tato výhrada je významná zejména proto, že výsledné změny dosahují pouze zlomků až jednotek osob, a jsou tedy srovnatelné s nejistotou vstupních populačních údajů, expozičního modelu a použitého vztahu dávky a účinku.

Další nejistotu představuje stanovení exponované populace. Studie přiřazuje jednotlivým bodům pevný počet osob odvozený z předpokladu dvou osob v bytě a tří osob v rodinném domě. Pro oblast hluku tak pracuje se 150 osobami. Současně používá pro některé místní části údaje z Wikipedie, přestože v seznamu zdrojů odkazuje také na ČSÚ.

Bod L v Dřenicích zastupuje šest trvale exponovaných osob, nikoliv celou populaci místní části ani rekreační návštěvníky okolí nádrže Jesenice. Takový výběr může být pro hodnocení trvale bydlící populace v nejvíce ovlivněné části území použitelný, ale studie dostatečně nedokládá prostorový rozsah oblasti zastoupené bodem a správnost přiřazeného počtu obyvatel. Nelze proto zcela přijmout kategorické tvrzení, že počet dotčených osob byl stanoven přesně. Přiměřenější je interpretovat jej jako orientační a konzervativně zjednodušený odhad.

U chemických imisí je hodnocení rozsáhlé a zahrnuje porovnání příspěvků s referenčními koncentracemi, výpočet hazardních kvocientů, karcinogenního rizika a některých populačních zdravotních ukazatelů. Výpočty potvrzují nízké až velmi nízké příspěvky záměru ve srovnání s imisním pozadím. Některé interpretace jsou však metodicky problematické.

Studie označuje národní imisní limity za základní zdravotní kritérium přijatelnosti a na několika místech jim přisuzuje význam „zdravotně bezpečných“ koncentrací. Imisní limit je právním kritériem ochrany ovzduší, nikoliv obecně bezpečným prahem bez zdravotního rizika,

zejména u bezprahově působících částic a NO_2. Studie tuto bezprahovost místy připouští, ale výsledná argumentace není zcela konzistentní. Rovněž údaj, že doporučené koncentrace WHO pro NO_2 jsou totožné s českými imisními limity, neodpovídá aktuálním doporučením WHO pro kvalitu ovzduší. S ohledem na dobu zpracování a předložení posouzení a tehdy probíhající začleňování aktualizované metodiky HRAPIE-2 do používaných evropských platforem a metodických postupů není důvodné požadovat dodatečné přepočítání zdravotních ukazatelů podle této metodiky. Vlastní studie při kvantifikaci vybraných zdravotních ukazatelů používá vztahy WHO z roku 2013.

V dokumentaci EIA je pro orientační posouzení provedeno také teoretické sečtení modelovaných maximálních krátkodobých příspěvků záměru s hodnotou krátkodobého imisního pozadí. Maximální krátkodobý příspěvek záměru je modelován pro nejnepříznivější kombinaci emisních a rozptylových podmínek, která nemusí časově ani prostorově souběžně nastat s maximem imisního pozadí. Jejich součet proto nepředstavuje pravděpodobnou výslednou koncentraci, ale konzervativní hypotetickou horní mez. Tento způsob interpretace je v dokumentaci výslovně uveden, přičemž skutečné výsledné maximální koncentrace jsou předpokládány v rozmezí mezi zachováním současných maximálních imisí a uvedeným teoretickým součtem.

Takto získaná hodnota je využita pouze ke konzervativnímu screeningovému posouzení a v dokumentaci je odpovídajícím způsobem označena jako teoretická horní mez, nikoliv jako pravděpodobně dosažitelná výsledná koncentrace. U krátkodobých koncentrací PM_{10} je pro posouzení plnění imisního limitu současně rozhodující příslušná četnost překročení stanovené hodnoty. Způsob provedeného teoretického součtu proto nelze považovat za metodickou chybu. Jde o konzervativní postup, který záměru spíše přitěžuje a nevede k podhodnocení jeho vlivů. Rozptylová studie přitom posuzuje samostatné příspěvky provozu záměru i kumulativní příspěvky provozu záměru spolu s navýšenou dopravou.

Rozsáhlé výpočty počtu případů onemocnění, omezených aktivit, ztracených pracovních dnů nebo ztráty let života působí při velmi nízkých imisních příspěvcích zdánlivě exaktně. Jejich vypovídací hodnota je však omezená nejistotou rozptylového modelu, vztahů dávky a účinku, populačních dat i způsobu přiřazení celé skupiny obyvatel jedné koncentraci v referenčním bodě.

V některých tabulkách se navíc vyskytují záporné příspěvky, které mají být interpretovány jako nepatrné zlepšení, nikoliv jako záporný počet zdravotních případů. V tabulce 18 je zjevná chyba v součtovém řádku pro použití bronchodilatátorů u dospělých, kde jsou hodnoty a pořadí sloupců vzájemně nekonzistentní. Tyto okolnosti dále snižují spolehlivost jednotlivých přesných čísel, nemění však jejich řádově velmi nízkou úroveň.

Hodnocení VOC prostřednictvím dvou krajních modelových látek, tedy 100% butylacetátu a 100% hexamethylendiisokyanátu, představuje screeningový postup pro situaci, kdy není známo budoucí přesné složení používaných směsí. Varianta založená na 100% zastoupení toxikologicky závažnější látky je značně konzervativní a skutečné riziko pravděpodobně nadhodnocuje.

Studie však sama připouští možnost zdravotního rizika při hypotetickém 100% zastoupení hexamethylendiisokyanátu a jako nejvíce zatížený identifikuje bod D, Dolní Dvory 8. Bez znalosti skutečného složení materiálů nelze tento závěr definitivně uzavřít. Je proto správné požadovat před uvedením lakoven do provozu ověření složení používaných směsí a posouzení potřeby odpovídajícího omezení emisí nebo filtrace pro látky se závažnými toxickými vlastnostmi, zejména s ohledem na nejvíce exponované obytné lokality.

Souhrnně lze konstatovat, že základní struktura a rozsah posouzení odpovídají metodice hodnocení zdravotních rizik a studie neobsahuje zjištění, které by prokazovalo významné

podhodnocení negativních vlivů záměru. Tabulka 11 je však zpracována nesprávně a musí být považována za nespolehlivou. Její chyby vedou také k nesprávnému tvrzení, že žádný referenční bod nepřechází do jiného pětidecibelového pásma.

Správně dochází v noční době k přechodu bodů B, K a N v roce 2029 i v obou scénářích roku 2035 z pásma 45–50 dB do pásma 50–55 dB. Tyto přechody představují dílčí kvalitativní změnu tabulkového zařazení, ale vzhledem k velikosti absolutních změn a absenci přechodu do pásma nad 55 dB samy o sobě nemění celkový závěr o malé změně zdravotního rizika.

Zjištěné nedostatky tabulky 11 nemají přímý matematický dopad na tabulku 12, která byla vypočtena ze spojité funkce a samostatných expozičních hodnot. Závěr tabulky 12 o navýšení počtu obtěžovaných osob pouze v řádu jednotek tak zůstává v základním směru použitelný. Přesné počty je však třeba interpretovat orientačně.

Použití starších vztahů pro kvantifikaci obtěžování, nejisté populační vstupy a zjištěné chyby v některých tabulkách snižují transparentnost a reprodukovatelnost studie. Konzervativní postupy použité při skládání hlukové expozice a orientačním hodnocení krátkodobých imisních maxim přitom vedou spíše k nadhodnocení než k podhodnocení zdravotních rizik.

Celkový závěr, že provoz záměru při dodržení navržených opatření nezpůsobí významnou a nepřijatelnou změnu zdravotního rizika, lze proto přijmout s uvedenými výhradami a s požadavkem na kontrolní ověření hlukové situace a skutečného složení emisí VOC v navazující přípravě a při zkušebním provozu.

Příloha 6 Hodnocení vlivu zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny podle § 67 zákona č. 114/1992 Sb. (RNDr. Kateřina Lagner Zímová a kol., 06/2026)

Příloha hodnotí zásahy záměru do zájmů obecné a zvláštní ochrany přírody a krajiny. Vychází z vlastních terénních průzkumů prováděných v letech 2024 až 2026, databází a mapových podkladů AOPK ČR, dendrologických průzkumů a dalších odborných podkladů. Posuzuje zejména vlivy zemních prací, odstranění vegetace, zásahů do vodních prvků, změn hydrologického režimu, hluku a vzniku nového prvku v krajině.

Podle hodnocení je území převážně intenzivně zemědělsky využívané a biologicky ochuzené. Významnější přírodní hodnoty se soustřeďují do podmáčených zemědělských ploch, liniové zeleně, rákosin, meliorační struh a remízu s prameništěm a dvěma tůněmi na jižním okraji území. Na ploše záměru se nacházejí přírodní biotopy mokřadních vrbin, vegetace stojatých vod a eutrofních bahnitých substrátů. Záměr nezasahuje do zvláště chráněných území, přírodních parků ani lokalit soustavy Natura 2000.

Hodnocení identifikuje zásah do významných krajinných prvků, zejména odstranění dvou periodicky zavodněných meliorační struh a zánik prameniště se dvěma tůněmi. Dále předpokládá zásah do lokálního biokoridoru LBK 46, který má být přeložen jižně od současné trasy a doplněn vegetací a mělkou tůní. Vliv na krajinný ráz je převzat ze samostatné studie a hodnocen jako zásah zvýšené intenzity, který je vzhledem k charakteru širšího území a navrženým opatřením považován za podmíněně akceptovatelný.

Biologické průzkumy potvrdily výskyt řady obecně i zvláště chráněných druhů. Za významné jsou považovány zejména populace čolka obecného v tůních, ptáci zemědělské krajiny a mokřadních stanovišť a druhy hnízdící v jižní části území. Patří mezi ně moták pochop, křepelka polní, konipas luční, ťuhýk obecný, strnad luční, bramborníček černohlavý a slavík modráček středoevropský. U části druhů dojde k zásahu do potravních biotopů, u některých také do hnízdních nebo rozmnožovacích stanovišť. Bez opatření jsou nejvýznamnější vlivy hodnoceny jako silně negativní, po jejich provedení převážně jako mírně negativní nebo nulové.

Mezi ochranná opatření patří biologický dozor, etapizace stavebních prací, časové omezení zásahů do vegetace, ochranné bariéry pro obojživelníky, předchozí vytvoření náhradních tůní a transfer čolků, předcházení vzniku dočasných vodních ploch na staveništi a opatření proti hnízdění břehulí ve stavebních výkopech. Dokument dále požaduje odstranění invazních druhů, ochranu dřevin při stavebních pracích, omezení světelného znečištění a zabezpečení rozsáhlejších prosklených ploch proti kolizím ptáků.

Kompenzační opatření zahrnují přibližně 50 m široký izolační zelený pás po obvodu areálu, náhradní výsadby, přírodě blízké přeložení vodních linií, vytvoření polních mokřadů a náhradních tůní, založení travobylinných porostů a vybudování úkrytů pro plazy. Pro čolka obecného mají být vybudovány dvě až tři náhradní tůně ještě před odstraněním stávajících tůní. Dokument obsahuje také ideový návrh rozmístění opatření a doporučené druhové složení stromových a keřových výsadeb.

Závěr přílohy uvádí, že záměr způsobí přímé zásahy do vodních prvků, ÚSES, krajinného rázu, zemědělských a mokřadních biotopů, mimolesních dřevin a stanovišť chráněných druhů. Při dodržení navržených ochranných, zmírňujících a kompenzačních opatření však podle hodnocení nedojde k významnému negativnímu ovlivnění populací sledovaných druhů a záměr lze z hlediska ochrany přírody a krajiny považovat za podmíněně realizovatelný.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Příloha hodnocení vlivu zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny představuje rozsáhlý odborný podklad o celkovém rozsahu přibližně 154 stran, z toho prvních 74 stran je věnováno převážně popisu záměru, jeho vstupů a výstupů, předpokládaného rozsahu zásahu a možné kumulace s jinými záměry. Tato část ve značné míře přebírá údaje z dokumentace EIA, včetně některých jejích nedostatků, například nevysvětleného označení LBK1 a LBK2, údajů o čerpání surových vod nebo nerelevantní pracovní poznámky, podle které mělo být kapacitní posouzení křižovatek formou mikrosimulace doplněno dopravními experty během června 2026. Uvedené nedostatky se týkají především redakčního zpracování a aktualizace popisné části a samy o sobě nezpochybňují biologické průzkumy ani navazující hodnocení vlivů.

Vlastní hodnocení odpovídá účelu § 67 zákona č. 114/1992 Sb. a zahrnuje popis stavu přírody a krajiny, identifikaci dotčených zájmů obecné a zvláštní ochrany, vyhodnocení očekávaných vlivů a návrh opatření k jejich vyloučení, zmírnění nebo kompenzaci. Náležitosti hodnocení stanoví § 7 vyhlášky č. 142/2018 Sb. Jejich splnění je posouzeno v předchozí části posudku. Hodnocení lze využít také jako součást dokumentace EIA, pokud současně splňuje požadavky zákona o posuzování vlivů na životní prostředí.

Popis území je podpořen četnou a přehlednou fotodokumentací, která zachycuje zemědělské plochy, periodicky podmáčená stanoviště, meliorační strouhy, vodní linie, tůně, remíz, rákosiny, okraje pískovny a koridory technické infrastruktury v různých termínech průzkumu. Fotografie umožňují ověřit prostorové vazby, charakter jednotlivých biotopů a jejich proměnlivost v průběhu roku.

Popis území odpovídá také výsledku terénního šetření zpracovatele posudku ze dne 8. 9. 2026. V době této návštěvy byla plocha vzhledem k suchému průběhu období a závěru vegetační sezóny biologicky méně výrazná. Tento jednorázový stav není v rozporu s výsledky víceletých průzkumů, protože periodické vodní a podmáčené biotopy se v průběhu roku výrazně mění a jejich ekologický význam nelze hodnotit pouze podle jedné návštěvy na konci vegetační sezóny. Příloha dokládá podmáčené plochy již z února 2025 a biologické průzkumy probíhaly v letech 2024 až 2026.

Terénní šetření byla provedena ve dnech 12. 5., 11. 6., 3. až 4. 7., 3. 8. a 12. 9. 2024, dále 27. 2., 25. 3., 12. 4., 11. 5. a 7. 7. 2025 a následně 23. 3. a 19. 5. 2026. Jejich časové rozložení tak

dostatečně postihuje jarní, letní i časně podzimní období ve třech letech a lze je považovat za relevantní pro základní zachycení rozhodující části vegetační sezóny, změn v aktivitě jednotlivých skupin organismů a proměnlivosti periodicky zamokřených stanovišť.

Botanický průzkum zahrnoval soupis cévnatých rostlin. Zoologický průzkum byl prováděn vizuálně, akusticky a podle pobytových stop. Vodní plochy byly prolovovány síťkou a byly v nich použity živolovné pasti. Plazi byli sledováni pomocí refugií, bezobratlí vizuálně, sběrem a smýkáním vegetace. Letouni byli monitorováni detektorem Echo Meter Touch 2 PRO na stanovených transektech za soumraku a po setmění. Z hlediska základního metodického spektra byly použity postupy odpovídající charakteru území a předpokládaným dotčeným skupinám organismů.

Rozsah průzkumů není u všech skupin popsán se stejnou metodickou podrobností. U jednotlivých návštěv nejsou soustavně uvedeny denní doby, délka průzkumu, povětrnostní podmínky, přesné trasy, počet a rozmístění kontrolních míst ani rozdílné zaměření jednotlivých termínů. To omezuje možnost přesného zopakování průzkumů a podrobnějšího posouzení jejich intenzity, nikoliv však využitelnost jejich základních výsledků.

Krátkodobé detektorové šetření letounů, zahrnující přibližně 45 minut při jediné podrobněji popsané transektové kontrole, má omezenou vypovídací schopnost o sezónních změnách aktivity, migračních vazbách a celkovém významu území pro jednotlivé druhy. V daném případě sloužilo především k ověření využívání liniové zeleně jako potravního a přeletového biotopu, nikoliv k průkazu nebo vyloučení úkrytových a reprodukčních kolonií. Jeho rozsah proto nebrání základnímu vyhodnocení záměru, nelze z něj však dovozovat jednoznačné závěry o celoročním významu liniové zeleně ani o případném využívání doupných stromů. Před odstraněním potenciálně vhodných dřevin je proto důvodná jejich kontrola biologickým dozorem, případně cílené ověření možných úkrytů v období odpovídajícím biologii letounů.

Také obecná formulace o sledování všech druhů obratlovců a bezobratlých přesahuje skutečně popsaný rozsah použitých metod. U bezobratlých byl proveden především vizuální průzkum, sběr a smýkání vegetace bez podrobnějšího rozlišení metod podle jednotlivých ekologických a taxonomických skupin. Závěr o převaze běžných druhů bezobratlých je proto podložen méně podrobně než závěry týkající se ptáků, obojživelníků a plazů. S ohledem na charakter převážné části dotčených ploch však tento nedostatek neprokazuje opomenutí významného druhu nebo biotopu bezobratlých. Potenciálně významná stanoviště, zejména mokřadní prvky, vodní linie, okraje porostů a narušované plochy, byla průzkumy zachycena a jsou zohledněna v návrhu ochranných a kompenzačních opatření.

Sledované spektrum zahrnovalo cévnaté rostliny, bezobratlé, obojživelníky, plazy, ptáky, savce a letouny. Neprovedení samostatného průzkumu ryb a kruhoústých, hub, mechorostů nebo dalších specializovaných skupin nepředstavuje s ohledem na charakter biotopů a předpokládané zásahy podstatný nedostatek. V ploše převažuje intenzivně obhospodařovaná orná půda a dotčené vodní prvky mají charakter periodicky zavodněných melioračních struh, tůní a polního mokřadu. Nebylo identifikováno trvale vodní stanoviště přímo dotčené záměrem, které by odůvodňovalo samostatný ichtyologický nebo astakologický průzkum. U hub a mechorostů nebyly popsány staré lesní porosty, významnější množství mrtvého dřeva ani specifické substráty naznačující zvýšený potenciál ochranářsky významných taxonů.

Hodnocení však dokládá zavodnění jedné z vodních linií v létě 2024 i na jaře 2025, zánik dvou vodních linií a prameniště se dvěma tůněmi a následné přeložení vodotečí. Tvrzení, že dotčené strouhy nevytvářejí funkční ekosystémy vodních toků, je proto příliš obecné. Přesnější je závěr, že nebylo prokázáno trvalé vodní prostředí vhodné pro stabilní populace ryb nebo raků. Tím však

není vyloučena ekologická funkce periodických vodních linií pro obojživelníky, vodní bezobratlé a další organismy.

Zaměření průzkumů na zvláště chráněné druhy, druhy červených seznamů, evropsky významné druhy a jejich biotopy je v zásadě odpovídající. Studie současně identifikuje nepůvodní a invazní druhy, zejména lupinu mnoholistou, netýkavku malokvětou, bolševník velkolepý a husici nilskou. U některých druhů je uvedeno, že jde o evropsky významný druh, aniž je vždy rozlišeno, zda jde o evropsky významný druh ve smyslu zákonné definice, druh přílohy I směrnice o ptácích nebo jiný evropsky chráněný druh. Tato terminologická nepřesnost nemění věcnou identifikaci dotčených druhů ani jejich vazbu na hodnocené území.

Metodickým základem hodnocení byly údaje z Mapování biotopů a Nálezové databáze ochrany přírody AOPK ČR, GeoReport AOPK ČR, územní plán a územně analytické podklady, hodnocení SEA změny č. 19 Územního plánu Cheb, screening vlivů záměru z roku 2022, dendrologické průzkumy, odborná zoologická a botanická literatura a vlastní terénní průzkumy. Nálezy z NDOP byly pro dotčené parcely získány nástrojem GeoReport. Pro širší zájmové území byly prostorově vybrány polygonem, převedeny do ArcGIS Pro a filtrovány od roku 2010. Tento postup je vhodný, studie však měla přesněji vymezit prostorový rozsah použitého polygonu, datum exportu dat a pravidla pro zahrnutí nebo vyloučení jednotlivých databázových nálezů.

Příloha správně rozlišuje vlastní terénní nálezy od historických údajů z NDOP a obsahuje mapovou lokalizaci zvláště chráněných druhů. U jednotlivých druhů jsou uváděny ochranné kategorie, vazby na biotopy a u části nálezů také početnost, hnízdní status nebo charakter využití území. V podkladových údajích se však objevují dílčí vnitřní rozpory. U čolka obecného je v tabulce uvedeno pět samců a jedna samice, zatímco souhrn uvádí pět jedinců. U slavíka modráčka jsou na jednom místě uvedeny tři hnízdní páry a v tabulce hodnocení vlivů dva hnízdní páry. U kavky obecné se objevují údaje o čtyřech a následně pěti jedincích. Tyto rozdíly nemění základní identifikaci dotčených druhů ani podstatu hodnocených vlivů, snižují však přesnost podkladových údajů a měly by být opraveny nebo vysvětleny podle prvotních záznamů z průzkumů.

Správnost biologických nálezů zpravidla nelze při zpracování posudku ověřit opakováním terénních průzkumů, protože zákonné lhůty ani sezónní podmínky obvykle neumožňují provést kontrolní průzkumy v rozsahu celé vegetační sezóny. Kontrola proto vycházela především z porovnání předložených výsledků s dostupnými databázovými a odbornými podklady. Zpracovatel posudku porovnal údaje o zvláště chráněných druzích uvedené v kapitole C.II.5 dokumentace, které vycházejí z předmětné přílohy, zejména údaje obsažené v tabulce 33, s bodovými záznamy NDOP v ploše posuzovaného záměru. Bodový záznam NDOP dokládá evidované pozorování druhu v určitém místě, sám o sobě však neprokazuje jeho pravidelný nebo trvalý výskyt, rozmnožování, hnízdění ani významnější vazbu na plochu záměru.

Porovnání ukázalo, že podklady zachycují převážnou většinu zvláště chráněných druhů uvedených v bodových údajích NDOP. V obou podkladech jsou uvedeny zejména ropucha krátkonohá, čírka obecná, volavka bílá, čáp bílý, moták pochop, moták pilich, kavka obecná, krkavec velký, sokol stěhovavý, poštolka rudonohá, bekasina otavní, jeřáb popelavý, vlaštovka obecná, kulík hnědý, ťuhýk šedý, luňák hnědý, luňák červený, konipas luční, koroptev polní, bramborníček černohlavý, čírka modrá a vodouš rudonohý. U konipasa lučního je část údajů vedena na úrovni druhu Motacilla flava a část na úrovni poddruhu Motacilla flava flava. Pro účely porovnání nejde o dva samostatné druhy.

V podrobném bodovém přehledu NDOP byly oproti tabulce 33 navíc nalezeny záznamy orlovce říčního, krahujce obecného, orla mořského, kopřivky obecné a potápky roháče. Záznam potápky roháče pochází z roku 2012 a sám o sobě nedokládá současný výskyt ani významnější

vazbu druhu na řešenou plochu. Záznam orlovce říčního z roku 2025 je uveden pouze v podrobném bodovém přehledu, nikoliv v jeho souhrnné části, a má stupeň validace 0. Jeho neuvedení mezi doloženými druhy lze proto vysvětlit nedokončeným ověřením nálezu. Krahujec obecný rovněž není zahrnut v souhrnném přehledu NDOP a k jeho bodovému záznamu nejsou uvedeny bližší okolnosti. Záznam pochází od stejného autora a ze stejného období jako údaj o orlovci říčním, jeho spolehlivost ani vazbu na plochu záměru však nelze z dostupných informací blíže ověřit.

Výskyt orla mořského je doložen více záznamy, včetně validovaných údajů z let 2022 a 2024, a lze jej považovat za prokázaný. Nálezy se však nacházejí v západní části širšího zájmového území v prostoru kolem bezejmenné odvodňovací strouhy podél zpevněné účelové komunikace „Do Pískovny", která není součástí řešené plochy záměru. Také výskyt kopřivky obecné je doložen validovanými nálezy z let 2000 a 2013 a záznamem z roku 2025, přičemž poslední nález je rovněž lokalizován u uvedené odvodňovací strouhy. Neuvedení orla mořského a kopřivky obecné v tabulce 33 tak představuje neúplnost ve vztahu k širšímu zájmovému území, nikoliv opomenutí druhů s prokázanou významnější vazbou na plochu přímo dotčenou záměrem.

Kontrolou byly zjištěny také rozdíly v letech některých nálezů. U ropuchy krátkonohé dokumentace EIA uvádí záznamy z let 2013 a 2014, zatímco v kontrolovaném bodovém výpisu byl dohledán záznam z roku 2013. U jeřába popelavého dokumentace uvádí rok 2013, zatímco bodové údaje obsahují nálezy z let 2006, 2011 a 2025. U ťuhýka šedého je v dokumentaci uveden rok 2018, ale kontrolovaný výpis obsahuje nálezy z roku 2025. U vodouše rudonohého dokumentace uvádí rok 2012, zatímco bodový přehled obsahuje nálezy z let 2006 a 2011. U konipasa lučního se oba soubory částečně překrývají, ale každý obsahuje také roky, které druhý podklad neuvádí. Naopak koliha velká, bělořit šedý a bramborníček hnědý, uvedení jako údaje z NDOP, nejsou v předloženém bodovém výpisu obsaženi. Tyto rozdíly mohou vyplývat z odlišného prostorového nebo časového výběru dat a z pozdější aktualizace NDOP. Studie však použitý rozsah výběru a způsob převzetí jednotlivých údajů dostatečně nevysvětluje.

Bodové záznamy NDOP podporují závěr dokumentace, že hlavní biologické hodnoty území jsou soustředěny do podmáčených zemědělských ploch, polního mokřadu, tůní, vodních linií a navazující vegetace. Potvrzují jejich opakované využívání zvláště chráněnými druhy, zejména ptáky otevřené zemědělské krajiny a mokřadních biotopů. U motáka pochopa dokládají opakovaný výskyt druhu, nikoliv však samy o sobě dvě hnízda zjištěná biologickým průzkumem. U luňáka červeného podporují využívání území jako potravního a přeletového prostoru, nikoliv hnízdění. U kulíka hnědého odpovídají využívání území jako migrační zastávky a u bekasiny otavní potvrzují opakovanou vazbu na podmáčené zemědělské plochy.

Zjištěné rozdíly lze převážně vysvětlit stářím a mírou validace nálezů, odlišným prostorovým a časovým vymezením výběrů a rozdílem mezi jednotlivým bodovým pozorováním a prokázanou vazbou druhu na dotčený biotop. Pro lepší přezkoumatelnost by bylo vhodné jednoznačněji vymezit prostorový a časový rozsah použitého výběru z NDOP a způsob zohlednění jednotlivých záznamů. Zjištěné rozdíly však neprokazují systematické podhodnocení výskytu zvláště chráněných druhů ani opomenutí druhu s prokázanou významnější vazbou na plochu přímo dotčenou záměrem.

Zvolená pětistupňová hodnoticí škála od silného negativního vlivu −2 přes nulový vliv 0 po silně pozitivní vliv +2 odpovídá běžně používanému způsobu semikvantitativního hodnocení. Oddělené hodnocení bez kompenzačních opatření a po jejich provedení umožňuje posoudit předpokládaný účinek navržených opatření. Přiřazení výsledných hodnot však není vždy dostatečně odůvodněno údaji o rozsahu dotčeného biotopu, podílu dotčené místní populace, významu lokality v širším území, době trvání vlivu a časovém odstupu do dosažení funkčnosti

náhradního biotopu. Tyto parametry jsou popsány převážně slovně, nejsou však vždy důsledně promítnuty do hodnoticí matice.

Za příliš kategorické je proto nutné považovat některé závěry o úplném snížení původně negativního vlivu na nulovou úroveň. Vytvoření náhradního biotopu neznamená okamžité odstranění vlivu, protože jeho vývoj, stabilita a osídlení cílovými druhy jsou spojeny s časovou a funkční nejistotou. To se týká zejména ekologické funkce téměř dvouhektarového periodického polního mokřadu a druhů ptáků vázaných na otevřená a periodicky podmáčená stanoviště. Bez plošného, hydrologického a funkčního porovnání zanikajícího a náhradního biotopu nelze úplné odstranění vlivu považovat za dostatečně prokázané. Tuto výhradu podporuje také vyjádření AOPK ČR ze dne 12. 8. 2026.

Vymezení prvků ÚSES odpovídá územně plánovací dokumentaci. Příloha identifikuje lokální biokoridor LBK 46 v ploše záměru a v širším území LBK 44, LBK 45, LBC 33 Za Dvory a LBC 44 Na plošině. V dokumentaci a některých odborných přílohách se však objevuje označení také jako LBK1 a LBK2. Podle přehledu dotčených pozemků a zákresů v územním plánu jde současně o plochy LBK 46 a LBK 45 systému ÚSES.

V rámci podkladů společnosti DEKONTA, a.s., obdržených dne 24. 9. 2026 na základě žádosti zpracovatele posudku ze dne 17. 9. 2026, viz samostatná příloha posudku, bylo vysvětleno, že označení LBK1 a LBK2 nepředstavuje číslování skladebných částí ÚSES. Jde o interní označení stavebních objektů. Objekt LBK1 zahrnuje krajinářské úpravy spojené s přeložením lokálního biokoridoru LBK 46, zatímco LBK2 představuje migrační propustek pod novou přístupovou komunikací D4. Toto doplnění odstraňuje věcnou nejasnost ve významu označení, potvrzuje však potřebu důsledně rozlišovat označení stavebních objektů od označení prvků ÚSES.

Závěr o zásahu do LBK 46 a jeho přeložení jižním směrem do prostoru zahrnujícího rákosiny lze považovat za věcně odpovídající, pokud bude zachována funkční spojitost biokoridoru, návaznost vegetačních a přírodě blízkých vodních prvků a režim dlouhodobé péče. Studie také doporučuje založit travobylinnou louku pro podporu bezobratlých na ploše částečně zasahující do LBK 45, aniž by současně dovozovala významnější negativní vliv na tento biokoridor. Návrh lze akceptovat jako podpůrné opatření ke zvýšení potravní nabídky a spojitosti nelesních stanovišť, nikoliv jako nezbytnou kompenzaci významného zásahu do LBK 45. Pro posouzení zásahu do ÚSES je rozhodující funkční založení přeloženého LBK 46.

S tím souvisí méně podrobné zpracování migrační prostupnosti území. Dokument identifikuje LBK 46, liniovou zeleň, vodní prvky a pohyb běžné zvěře a navrhuje propustek pod východní komunikací. Neobsahuje však ucelené vyhodnocení současných migračních vazeb, možných kolizních míst a bariérového účinku oploceného areálu a navazujících komunikací ani odůvodnění parametrů propustku ve vztahu ke konkrétním cílovým druhům nebo skupinám živočichů. Zachování migrační funkce proto musí být založeno nejen na přeložení LBK 46, ale také na návaznosti vegetačních a vodních prvků, vhodném provedení propustku a omezení dalších bariér a kolizních míst.

Za sporné lze považovat kategorické označení vodních linií IDVT 10233980 a 10224556 jako významných krajinných prvků. Významnými krajinnými prvky ze zákona jsou podle § 3 odst. 1 písm. b) zákona č. 114/1992 Sb. lesy, rašeliniště, vodní toky, rybníky, jezera a údolní nivy. Další ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotné části krajiny mohou být registrovány podle § 6 zákona, což však není tento případ. Samotné vedení prvku v evidenci IDVT nebo jeho označení za vodní linii nemusí prokazovat, že jde pro účely zákona o vodní tok. Pojem vodního toku však současně nelze redukovat pouze na přítomnost tekoucí vody a zpravidla zahrnuje také koryto a břehy.

Rozhodující posouzení konkrétního prvku a potřeby postupu podle § 4 odst. 2 zákona přísluší orgánu ochrany přírody. Studie zvolila přísnější přístup, když oba prvky předběžně zahrnula mezi VKP a jejich odstranění vyhodnotila jako zásah vyžadující kompenzaci. Tato opatrnost nesnižuje použitelnost hodnocení, formulace však měla přesněji rozlišit mezi evidovanou vodní linií, vodním tokem jako VKP ze zákona a registrovaným VKP.

Přehled zvláště chráněných území, přírodních parků, památných stromů a lokalit soustavy Natura 2000 odpovídá jejich poloze vůči záměru. Nejbližší zvláště chráněná území se nacházejí přibližně ve vzdálenostech 5,8 až 6,8 km a EVL Ramena Ohře přibližně 2,6 km severně od plochy záměru. S ohledem na povahu záměru, uvedené vzdálenosti a vyloučení významného vlivu na soustavu Natura 2000 lze souhlasit, že přímé nebo významné nepřímé vlivy na tyto územní zájmy nejsou relevantní.

Dílčí hodnocení vlivů na zvláště chráněné druhy odpovídá jejich zjištěnému nebo databázově doloženému výskytu a navrženému řešení záměru. Významnější zásahy se týkají především čolka obecného, jehož rozmnožovací biotop v tůních při jižním okraji zanikne, a druhů hnízdících nebo využívajících otevřenou zemědělskou krajinu a polní mokřad, zejména motáka pochopa, křepelky polní, konipasa lučního, koroptve polní, strnada lučního, čejky chocholaté a dalších migrujících vodních a mokřadních ptáků.

Navržená opatření jsou věcně zaměřena správným směrem a zahrnují zejména předstihové vytvoření náhradních tůní, biologický dozor, transfer čolků na základě příslušného povolení, časové omezení zásahů do vegetace, bariéry pro obojživelníky, prevenci vzniku dočasných rozmnožovacích vodních ploch během výstavby, ochranu břehule říční, vytváření otevřených periodicky zamokřených stanovišť, přeložení vodních linií, založení mokřadů, travobylinných porostů, plazníků a náhradních výsadeb, omezení světelného znečištění, ochranu ptáků před nárazy do prosklených ploch a regulaci invazních druhů. Náhradní biotopy musí být vytvořeny s dostatečným předstihem před zánikem stávajících stanovišť. Jejich účinnost závisí nejen na stavebním provedení, ale také na dosažení odpovídajícího hydrologického režimu, vývoji vhodné vegetace, omezení rušení a dlouhodobé péči.

Zásadní doplnění přineslo vyjádření AOPK ČR ze dne 12. 8. 2026, podle kterého představuje polní mokřad v severní části území mělký vysychavý mokřad o rozloze až 2 ha a jednu ze dvou významných tahových zastávek tohoto charakteru v Karlovarském kraji. AOPK jej označuje za nenahraditelný biotop a dokládá jeho tahový, potravní i hnízdní význam. Navržený charakter náhradních tůní hodnotí kladně, jejich rozsah však považuje za nedostatečný a doporučuje nejméně dvojnásobné rozšíření jižního pásu s vodními prvky nebo jiné funkčně odpovídající řešení ve větší vzdálenosti od zdrojů rušení.

Studie polní mokřad ani význam druhů, které jsou na něj vázány, neopomíjí. Neobsahuje však přesnou bilanci zanikajícího mokřadu a navržených náhradních biotopů ani jejich plošné, hydrologické a funkční porovnání. Není proto prokázáno, že omezené plochy v padesát metrů širokém pásu bezprostředně navazujícím na halový areál nahradí všechny ekologické funkce zanikajícího mokřadu. Připomínku AOPK nelze na základě předloženého hodnocení vyvrátit a musí být zohledněna v podmínkách stanoviska.

Rozsah kompenzací obecně není důsledně odvozen od bilance zanikajících přírodních biotopů, biotopů ohrožených druhů a ztracených ekologických funkcí. Rovnocennost nově zakládaných biotopů nelze hodnotit pouze podle jejich výměry. Je třeba zohlednit také jejich kvalitu, hydrologické podmínky, umístění, návaznost na okolní stanoviště, vzdálenost od zdrojů rušení, dobu potřebnou k dosažení funkčnosti a pravděpodobnost dlouhodobého zachování. Rozhodující je, zda budou skutečně nahrazeny migrační, potravní, rozmnožovací a retenční funkce zanikajícího mokřadu a souvisejících vodních prvků.

Náhradní výsadba je stanovena především podle peněžního ocenění kácených dřevin. Tento postup je relevantní pro určení jejího rozsahu, neprokazuje však sám o sobě nahrazení všech biotopových, mikroklimatických, migračních a ekostabilizačních funkcí odstraňovaných porostů. Návrh výsadeb proto musí kromě počtu a hodnoty dřevin zohlednit také druhovou skladbu, prostorové uspořádání, návaznost na LBK 46 a další liniové prvky, cílovou podobu porostů a dlouhodobou následnou péči.

Hodnocení kumulativních vlivů je ve vztahu k biologické rozmanitosti zpracováno pouze omezeně. Příloha uvádí aktivní štěrkopískovnu Dřenice, okolní průmyslové parky, připravovanou rozvodnu, dopravní infrastrukturu a železniční překladiště. Závěr o absenci relevantní kumulace však opírá především o rešerši informačního systému EIA a podrobně nehodnotí společné působení ztráty otevřené zemědělské krajiny a mokřadních stanovišť, rušení, světelného působení, dopravní mortality a fragmentace území.

Podrobněji není rozebrána ani probíhající těžba ve štěrkopískovně Dřenice, její vliv na vodní režim, předpokládaný způsob rekultivace a budoucí využití dotčených ploch. Těžební činnost a následná rekultivace mohou ve vztahu k druhům vázaným na periodické mělké vody a otevřené narušované plochy působit také pozitivně, bez údajů o konečné podobě rekultivace však tuto možnost nelze zahrnout mezi zajištěné kompenzace záměru. Omezené vyhodnocení těžby a ostatních navazujících záměrů představuje nedostatek hodnocení kumulativních vlivů, nikoliv samo o sobě doklad nezohledněného významného negativního vlivu. Terénní šetření zpracovatele posudku nezjistilo známky významné nepříznivé kumulace stávající těžby se záměrem, kromě zvýšeného pohybu nákladních vozidel na komunikacích v blízkosti biotopů obojživelníků.

Vzhledem k doloženému výskytu ropuchy obecné, dřívějším údajům o kriticky ohrožené ropuše krátkonohé, přítomnosti čolka obecného, blízkosti pískovny a očekávanému souběhu nákladní dopravy je vhodné doplnit provozní monitoring mortality obojživelníků. Monitoring by měl probíhat nejméně v prvních třech letech provozu v období jarní a podzimní migrace na komunikacích mezi pískovnou, stávajícími a náhradními vodními biotopy a okolními suchozemskými stanovišti. Při zjištění opakované mortality musí být v kritických úsecích provedena odpovídající ochranná opatření, zejména naváděcí bariéry, úpravy propustků, omezení rychlosti nebo organizační opatření v době hromadné migrace.

Metodickým podkladem může být především metodika AOPK ČR Doprava a ochrana fauny v České republice z roku 2020 a standard AOPK ČR SPPK E02 001 Zřizování a provoz mobilních zábran pro obojživelníky podél komunikací. TP 180 Migrační objekty pro zajištění průchodnosti dálnic a silnic pro volně žijící živočichy lze využít jako podpůrný podklad pro volbu účelu a parametrů migračních objektů.

Návrh osvětlení je v daném případě zpracován vhodně a reaguje na blízkost mokřadních biotopů a výskyt ptáků, hmyzu a letounů. Zahrnuje směrování svítidel dolů, omezení vyzařování vzhůru, teplotu chromatičnosti 2 700 K, omezení osvětlení po skončení směny a ponechání zelených ploch bez osvětlení. Odkaz na ČSN 36 0459 Omezování nežádoucích účinků venkovního osvětlení je věcně relevantní. Ve vztahu k živočichům je účelné zohlednit také metodiku Hodnocení vlivů světelného znečištění na volně žijící živočichy a ekosystémy a aktualizovaný metodický pokyn MŽP k předcházení a snižování světelného znečištění. Závěry studie je vhodné závazně promítnout do projektové dokumentace a provozního režimu.

Studie samostatně neřeší riziko takzvaného efektu jezera u fotovoltaických panelů. Tento aspekt doplňuje AOPK ČR, která s ohledem na blízkost vodní nádrže Jesenice, zánik polního mokřadu a pohyb vodních a mokřadních ptáků doporučuje použít antireflexní vrstvy a prověřit další technické prvky omezující polarizaci odraženého světla a přitažlivost panelů pro ptáky a

vodní hmyz. Doporučení na prověření nepolarizující mřížky, UV prvků nebo rovnocenného řešení je důvodné. Bez znalosti konečného typu panelů však nelze konkrétní technologii předem stanovit jako jedinou přípustnou variantu. Výsledné řešení musí být upřesněno v dokumentaci pro navazující řízení podle parametrů navržených panelů a odborného posouzení.

Prostorové uspořádání části navržených opatření je obsaženo pouze v ideové podobě. Některá opatření jsou formulována doporučujícím způsobem a bez přesné výměry, polohy, cílového stavu, harmonogramu, odpovědnosti, požadavků na následnou péči a měřitelných kritérií úspěšnosti. Aby bylo možné jejich předpokládané účinky považovat za dostatečně zajištěné, musí být v navazující projektové dokumentaci konkretizována jejich poloha a rozsah, požadovaný hydrologický a vegetační stav, doba realizace, způsob dlouhodobé péče, odpovědnost za provedení a postup při nedosažení stanovených cílů.

Hodnocení rovněž neobsahuje souhrnný plán biologického monitoringu. Stanovuje pětileté sledování invazních rostlin, nikoliv však ucelený monitoring stavu bioty před zahájením stavby, během výstavby a po uvedení záměru do provozu. Chybí zejména sledování hydrologické a biologické funkčnosti nových tůní a mokřadů, úspěšnosti transferu čolka obecného, využívání náhradních stanovišť ptáky zemědělské krajiny, funkčnosti přeloženého LBK 46 a navrženého propustku, mortality živočichů, využívání liniové zeleně letouny a účinnosti opatření proti světelnému rušení a kolizím ptáků.

Monitoring musí ověřovat skutečnou účinnost opatření, nikoliv pouze jejich formální realizaci. Musí proto vymezit sledované ukazatele, monitorovací místa, dobu a četnost kontrol, kritéria úspěšnosti, způsob vyhodnocování a nápravná opatření pro případ nevyhovujícího vývoje. Důležitá je zejména možnost upravit hydrologický režim a management náhradních mokřadních stanovišť, pokud se nepodaří dosáhnout jejich předpokládané funkce.

Celkově lze hodnocení považovat za odborně použitelné a svým rozsahem převážně nadstandardní. Je založeno na víceletých terénních průzkumech, databázových a mapových podkladech, identifikuje hlavní biologické hodnoty území a navrhuje podrobný soubor ochranných, zmírňujících a kompenzačních opatření. Za nejvýznamnější biologické hodnoty správně považuje podmáčené zemědělské plochy, polní mokřad, tůně, vodní linie, rákosiny a navazující vegetaci, včetně jejich významu pro obojživelníky a ptáky otevřené zemědělské krajiny a mokřadních biotopů.

Dílčí nedostatky spočívají zejména v rozsáhlém převzetí popisu záměru včetně nevysvětlených údajů, v neúplném popisu intenzity a podmínek některých terénních průzkumů, v omezeném rozsahu šetření letounů a bezobratlých, v příliš obecném zhodnocení ekologické funkce periodických vodních linií, v terminologicky neúplném označování evropsky významných druhů, v jednotlivých rozporech v počtech nálezů, v nevysvětleném označení některých prvků ÚSES a v ne zcela transparentním vymezení výběru údajů z NDOP. Významnější věcné nejistoty se týkají předpokladu nulového zbytkového vlivu u některých druhů, neprokázané plošné, hydrologické a funkční dostatečnosti náhrady polního mokřadu, omezeného hodnocení migrační prostupnosti území a kumulace se štěrkopískovnou a její budoucí rekultivací. Návrh kompenzačních opatření současně není ve všech případech odvozen od přesné bilance zanikajících biotopů a jejich ekologických funkcí ani doplněn souhrnným plánem biologického monitoringu s měřitelnými kritérii úspěšnosti.

Tyto nedostatky samy o sobě neprokazují nepřijatelnost záměru. Vyžadují však závazné doplnění a konkretizaci kompenzačních, ochranných a monitorovacích opatření, především dostatečné plošné a funkční nahrazení polního mokřadu, zajištění hydrologického režimu náhradních biotopů, předstihovou realizaci náhradních stanovišť, dlouhodobý management, zachování funkční prostupnosti LBK 46 a navazujících krajinných prvků, ochranu před

světelným a provozním rušením, monitoring mortality obojživelníků a opatření ke snížení rizik spojených s případnou instalací fotovoltaických panelů. Součástí musí být také následné ověřování funkčnosti náhradních biotopů a provedení nápravných opatření, pokud stanovených ekologických cílů nebude dosaženo. Při splnění těchto požadavků lze správnost použitých metod a údajů hodnotit jako akceptovatelnou a závěry hodnocení jako použitelné pro posouzení vlivů záměru na biologickou rozmanitost.

Příloha 7 Vyhodnocení vlivu na krajinný ráz (Vitoňová a Lagner Zímová, 06/2026)

Příloha hodnotí vliv záměru na krajinný ráz podle § 12 zákona č. 114/1992 Sb. Hodnocení vychází z metodického postupu Vorel a kol. (2004), terénních šetření, digitálního modelu povrchu, analýzy viditelnosti a vizualizací z vybraných pozorovacích míst.

Záměr je situován do otevřené, převážně zemědělské krajiny, která je již ovlivněna dálnicí D6, štěrkopískovnou Dřenice, dopravní infrastrukturou a výrobními a komerčními plochami na okraji Chebu. V dotčeném krajinném prostoru se nacházejí přírodní, kulturní a historické hodnoty, prvky ÚSES, vodní toky, vodní nádrž Jesenice, zvláště chráněná území, Přírodní park Český les a kulturní památky. Vlastní záměr je umístěn mimo zvláště chráněná území, evropsky významnou lokalitu a evidovaná území s archeologickými nálezy.

Analýza viditelnosti uvádí, že záměr bude nejvýrazněji viditelný z otevřených ploch v bezprostředním okolí a z vyvýšených míst, zejména směrem k Dřenicím, vodní nádrži Jesenice a jižním částem Chebu. V zastavěných, údolních a vegetací nebo terénem cloněných polohách bude jeho viditelnost omezená. Z vyhlídky Zlatý vrch a věže kostela sv. Mikuláše nemá být záměr viditelný; viditelný má být z poutního areálu Hrozňatov, vyhlídky Těšov a z okraje Přírodního parku Český les.

Realizací záměru dojde k plošné přeměně zemědělské krajiny na výrobní a logistický areál, záboru otevřených ploch, zásahu do mimolesní zeleně, omezení biologické prostupnosti a dotčení vodních prvků a lokálního biokoridoru LBK 46. Záměr současně posílí industriální a technický charakter okrajové části Chebu a změní její vizuální a prostorové působení. Historické jádro Chebu, kulturní dominanty, kulturní památky, zvláště chráněná území a zásady ochrany krajinného rázu navazujícího území CHKO Český les nemají být dotčeny.

Vliv na přírodní charakteristiku, významné krajinné prvky, estetické hodnoty, harmonické měřítko a harmonické vztahy v krajině je hodnocen jako středně silný. Vliv na kulturní charakteristiku je v souhrnu hodnocen jako slabý a v závěru jako slabý až středně silný. Vliv na zvláště chráněná území a kulturní dominanty je hodnocen jako žádný. Celkový vliv záměru je označen jako zásah zvýšené intenzity do krajinného rázu, zejména z hlediska vizuální a prostorové proměny území.

Ke zmírnění vlivů je navržen zejména přibližně 50 m široký pás izolační zeleně po obvodu areálu, který má omezit viditelnost výrobních objektů a pohybu nákladních vozidel a současně plnit ekologickou funkci. LBK 46 má být přeložen několik metrů jižněji. V izolačním pásu a v prostoru nově navrženého biokoridoru jsou navrženy výsadby, polní mokřady a tůně. Zachování a začlenění stávající zeleně a vodních prvků je v hodnocení označeno za důležité pro zmírnění dopadů na přírodní charakter území.

Navržená izolační zeleň má dosahovat výšky přibližně 20 až 22 m a podle vizualizací má pohledy na záměr z vybraných exponovaných míst podstatně omezit nebo zcela zakrýt. U vzdáleného pohledu z vyhlídky Těšov má být vizuální význam záměru omezen také vzdáleností přibližně 8 km.

Součástí opatření je rovněž omezení světelného znečištění použitím cloněných LED svítidel s teplotou chromatičnosti 2 700 K, směrováním světla pod horizont, snížením nebo vypnutím osvětlení po ukončení výrobní směny a ponecháním zelených ploch bez osvětlení.

V závěru je záměr s ohledem na stávající technicko-průmyslový charakter širšího území, návaznost na významnou dopravní infrastrukturu a navržená vegetační, ekologická a světelná opatření hodnocen jako podmíněně akceptovatelný z hlediska ochrany krajinného rázu.

Komentář zpracovatele posudku:

Hodnocení je zpracováno podle odborně uznávaného, právně nezávazného metodického postupu Vorel a kol. (2004), přičemž pro hodnocení vlivu záměrů na krajinný ráz není stanovena jednotná právně závazná metodika. Rozsahem odpovídá kritériím § 12 zákona č. 114/1992 Sb. Dokument vymezuje dotčený krajinný prostor, identifikuje přírodní, kulturní, historické, vizuální a estetické charakteristiky krajinného rázu a hodnotí vliv záměru na významné krajinné prvky, zvláště chráněná území, kulturní dominanty, estetické hodnoty, harmonické měřítko a vztahy v krajině. Zákonná kritéria ochrany krajinného rázu jsou tím věcně pokryta.

Popis prostorového a výškového uspořádání záměru, jeho etapizace, architektonického řešení a souvisejících opatření poskytuje v zásadě dostatečný podklad pro posouzení působení záměru v krajině. Charakteristika dotčeného území zohledňuje jeho převážně zemědělský charakter, přírodně hodnotnější vodní a vegetační prvky, rekreační prostor vodní nádrže Jesenice i stávající ovlivnění dálnicí D6, těžební činností a výrobní a komerční zástavbou. Záměr je tím posuzován v kontextu současného charakteru krajiny, nikoliv jako izolovaný zásah.

Vymezení dotčeného krajinného prostoru vychází z charakteru záměru, terénních podmínek a jeho předpokládané viditelnosti. Analýza viditelnosti využívá digitální model povrchu zahrnující terén, stavby a vegetaci a pracuje s 24 body umístěnými na nejvyšších částech záměru. Výsledky jsou doplněny vizualizacemi z pěti pozorovacích míst. Použitý postup umožňuje základní vyhodnocení pohledového uplatnění rozsáhlého plošného záměru. Studie pouze neuvádí podrobnější parametry jednotlivých modelovaných bodů, prostorové rozlišení použitého modelu ani způsob zohlednění sezónní proměnlivosti vegetačního clonění, a postup proto není ve všech podrobnostech zpětně ověřitelný.

Vybraná pozorovací místa umožňují ověřit působení záměru z několika kulturně nebo krajinářsky významných dálkových bodů. Studie sama však předpokládá nejvýraznější vizuální uplatnění záměru v okruhu přibližně 0 až 2 km, zejména směrem k Dřenicím, vodní nádrži Jesenice a jižním částem Chebu. Vizualizace z nejbližší zástavby, rekreačního prostoru u vodní nádrže Jesenice a dalších bezprostředně navazujících pohledově exponovaných míst zpracovány nebyly. Výběr vizualizačních bodů proto dostatečně dokumentuje vybrané dálkové pohledy, méně však bezprostřední plošné a měřítkové působení areálu.

Podstatná část závěru o omezení viditelnosti je založena na předpokládaném účinku izolační zeleně o výšce přibližně 20 až 22 m. Takového účinku lze dosáhnout až po odpovídajícím vzrůstu porostů a za předpokladu jejich řádného založení, údržby a dlouhodobého zachování. Vizualizace a interpretace výsledků měly proto jednoznačněji rozlišit stav bezprostředně po realizaci výsadeb a stav po dosažení jejich cílových parametrů. Tato okolnost nezpochybňuje identifikaci pohledově dotčených prostorů ani základní klasifikaci zásahu, musí však být zohledněna při stanovení a kontrole podmínek vegetačních opatření.

V údajích o izolační zeleni je současně obsažena nejednotnost. V charakteristice záměru je uveden přibližně 50 m široký zelený pás o rozloze 22,81 ha, zatímco v části věnované zásahu do krajiny je u izolačního pásu uvedena rozloha přibližně 9 až 10 ha. Z textu není zřejmé, zda druhá hodnota představuje pouze dílčí část pásu.

Hodnocení neobsahuje samostatné výslovné posouzení kumulativního působení záměru na krajinný ráz. Zohledňuje však současné prostorové a vizuální působení okolních antropogenních prvků, zejména dálnice D6, navazující silniční infrastruktury, štěrkopískovny

Dřenice a výrobní, logistické a komerční zástavby na okraji Chebu. Záměr je tak hodnocen na pozadí současného stavu krajiny. Budoucí, dosud nerealizované záměry nejsou samostatně identifikovány, modelovány ani vizualizovány. Kumulativní záměry zohledněné v DIP nejsou z pohledu řešené problematiky relevantní. Stávající těžební záměr je součástí pozadí pohledových vizualizací.

Klasifikace vlivu na přírodní charakteristiku, estetické hodnoty, harmonické měřítko a harmonické vztahy v krajině jako středně silného je s ohledem na rozsáhlou plošnou přeměnu otevřené zemědělské krajiny a současný antropogenně ovlivněný charakter širšího území věcně představitelná. Převod dílčích hodnocení do souhrnného závěru však není dostatečně odborně zdůvodněn. U rozsáhlých zemědělských ploch je stanoven silný zásah, u mimolesní zeleně stírající zásah a u některých znaků vizuální a estetické charakteristiky rovněž silný zásah. Hodnocení blíže nevysvětluje, jak byly při určení výsledné míry vlivu zohledněny význam, cennost a projev jednotlivých dotčených znaků a proč uvedené dílčí zásahy vedly k celkové klasifikaci vlivu jako středně silného.

Dílčí věcný nesoulad je obsažen v hodnocení významných krajinných prvků. Dokument identifikuje na ploše záměru vodní linie, hodnotí zásah do vodních toků jako středně silný a v souhrnné tabulce uvádí středně silný vliv na významné krajinné prvky. V závěru však současně konstatuje, že záměr přímo do významných krajinných prvků nezasahuje. Závěr měl jednoznačně rozlišit vodní toky jako významné krajinné prvky ze zákona od melioračních nebo odvodňovacích linií, které nevykazují znaky vodního toku, a podle tohoto rozlišení stanovit rozsah přímého dotčení.

Lokální biokoridor LBK 46 má být v důsledku dotčení záměrem přeložen několik metrů jižněji. Hodnocení však podrobněji nedokládá funkčnost navrženého vedení, jeho návaznost na stávající vodní a vegetační prvky ani dobu potřebnou k dosažení cílového stavu. Podrobné posouzení funkčnosti přeloženého biokoridoru přesahuje vlastní hodnocení krajinného rázu a musí být zajištěno v rámci podrobného návrhu této části záměru. Z hlediska hodnocení krajinného rázu je rozhodující zachování prostorové a pohledové návaznosti přírodních prvků při jižním okraji areálu.

Méně významná terminologická nejednotnost se týká kulturní charakteristiky, která je v souhrnné tabulce hodnocena jako slabě ovlivněná, zatímco v závěru je uveden vliv slabý až středně silný. Konkrétní kulturní a historické hodnoty ani kulturní dominanty nemají být přímo dotčeny a vliv spočívá především v dalším posílení industriálního charakteru okrajové části města. Tomu odpovídá hodnocení vlivu jako slabého, místy nejvýše středně silného.

Hodnocení neuvádí, zda byly pro dotčené zastavitelné plochy v územním plánu stanoveny podmínky prostorového uspořádání a ochrany krajinného rázu dohodnuté s orgánem ochrany přírody. Z přílohy proto nelze posoudit případnou uplatnitelnost § 12 odst. 4 zákona č. 114/1992 Sb. Tato otázka neomezuje odbornou použitelnost provedeného hodnocení, je však významná pro určení procesního režimu ochrany krajinného rázu v navazujících postupech.

V obdrženém vyjádření AOPK ČR k dokumentaci EIA je z hlediska vizuální a estetické charakteristiky potvrzen středně silný vliv záměru a jeho výrazné plošné působení v dosud převážně otevřené zemědělské krajině. AOPK ČR se současně ztotožňuje se základním závěrem hodnocení, podle něhož záměr představuje zásah zvýšené intenzity do krajinného rázu, který lze vzhledem k existujícímu technicko-průmyslovému charakteru širšího území, návaznosti na významnou dopravní infrastrukturu a navrženým zmírňujícím opatřením hodnotit jako podmíněně akceptovatelný. Vyjádření AOPK ČR tedy nezpochybňuje základní výsledky provedeného hodnocení krajinného rázu, požaduje však přesnější vymezení a posílení opatření rozhodujících pro začlenění záměru do krajiny.

Dokumentace již předpokládá provedení fasád v šedých odstínech s omezenou odrazivostí, přibližně 50 m široký pás izolační zeleně, směrování venkovního osvětlení dolů, použití teplých světelných zdrojů s teplotou chromatičnosti 2 700 K, snížení nebo vypnutí osvětlení po ukončení výrobní směny a omezení osvětlení zelených ploch. AOPK ČR nad rámec tohoto řešení požaduje použití tlumených šedavých odstínů rovněž u rozsáhlých střešních ploch, prověření zelených střech alespoň na technicky vhodných doprovodných, skladovacích a administrativních objektech, vegetační odstínění nejméně 70 % obvodu areálu a využití vhodné modelace terénu v místech, kde nelze výsadbu dřevin uplatnit. U venkovního osvětlení požaduje jednoznačné vymezení omezeného nočního režimu v době od 22:30 do 5:30, zachování neosvětlených zelených ploch a výrazné omezení osvětlení ve směru k náhradním biotopům v jižní části zeleného pásu.

Požadavek na tlumené šedavé řešení střech je s ohledem na jejich rozsah a možné uplatnění v dálkových a nadhledových pohledech odůvodněný. Dokumentace u střešních konstrukcí uvádí bílou barvu, která může jejich vizuální působení v otevřené krajině zvýrazňovat. Využití zelených střech je vhodné prověřit na objektech, u nichž je takové řešení slučitelné s jejich konstrukčními, technologickými, provozními a požárně bezpečnostními požadavky. Nelze je však bez dalšího stanovit jako obecný požadavek pro všechny výrobní haly. Z hlediska ochrany krajinného rázu je rozhodující zejména nízká odrazivost a tlumené barevné řešení rozsáhlých střešních ploch.

Požadavek na vegetační odstínění nebo jiné účinné krajinářské začlenění nejméně 70 % obvodu areálu reaguje na rozsah záměru i na skutečnost, že účinnost navrženého přibližně 50 m širokého zeleného pásu není v dokumentaci ve všech částech obvodu vymezena stejně určitě. Souvislou výsadbu dřevin však nelze požadovat v jižní části určené pro náhradní mokřadní a nelesní biotopy, neboť by byla v rozporu s požadovaným otevřeným charakterem stanovišť a s nároky druhů vázaných na otevřenou zemědělskou krajinu a mělké mokřadní plochy. Požadovaný rozsah začlenění proto musí být dosažen především víceetážovými porosty na ostatních částech obvodu areálu a podle prostorových možností rovněž vhodnou modelací terénu. Jižní biopás musí zůstat převážně otevřený, pravidelně udržovaný a funkčně propojený s navrhovanými mokřadními a vodními prvky.

Požadavky AOPK ČR týkající se omezení venkovního osvětlení navazují na opatření již obsažená v dokumentaci a zpřesňují jejich časový a prostorový rozsah. Jednoznačné vymezení nočního režimu od 22:30 do 5:30, omezení osvětlení na úroveň nezbytnou pro bezpečnost a ochranu areálu, vyloučení přímého osvětlení zelených ploch a náhradních biotopů a zamezení vyzařování nad vodorovnou rovinu jsou vhodná z hlediska omezení nočního vizuálního působení areálu i rušení živočichů. Tyto požadavky jsou proto převzaty do návrhu podmínek závazného stanoviska EIA.

Navržená opatření, zejména obvodový pás izolační zeleně, omezení výšky objektů a technologických prvků, tlumené barevné řešení fasád a střešních ploch, regulace venkovního osvětlení, přeložení a úprava lokálního biokoridoru, nové výsadby, polní mokřady a tůně, reagují na identifikované vlivy. Jejich účinnost bude záviset na podrobném návrhu, časové návaznosti realizace, druhovém a prostorovém řešení výsadeb a dlouhodobé péči. Zpracovatel posudku proto požadavky AOPK ČR na konečné barevné a materiálové řešení rozsáhlých střešních ploch, rozsah a funkční spojitost obvodové zeleně, doplňkovou modelaci terénu a omezení venkovního osvětlení akceptuje a přebírá je do návrhu podmínek závazného stanoviska EIA. Podmínky současně rozlišují krajinářskou funkci vegetačního odstínění od biologické funkce jižního pásu určeného pro náhradní mokřadní a nelesní biotopy.

Celkový závěr hodnocení krajinného rázu, podle něhož záměr představuje zásah zvýšené intenzity, zejména v důsledku plošné a vizuální proměny otevřené zemědělské krajiny, avšak s

ohledem na současný technicko-průmyslový charakter širšího území a navržená zmírňující opatření může být podmíněně akceptovatelný, je věcně přijatelný. Jeho průkaznost je dílčím způsobem snížena omezeným zastoupením nejbližších pohledově exponovaných míst ve vizualizacích, nedostatečným rozlišením časové účinnosti izolační zeleně, nejednotnými údaji o jejím rozsahu, nedostatečným odborným zdůvodněním převodu dílčích stupňů zásahu do souhrnného hodnocení a rozporem v hodnocení přímého dotčení významných krajinných prvků. Uvedené nedostatky nezpochybňují použitelnost hodnocení jako celku, musí však být zohledněny při interpretaci jeho závěrů a při vymezení opatření rozhodujících pro přijatelnost záměru.

Příloha 8 Dendrologický průzkum (K. Lagner Zímová a kol., 04/2026)

Dendrologický průzkum uvádí, že jeho cílem je identifikovat dřeviny určené ke kácení, které vyžadují povolení, stanovit plochy dotčených porostních skupin a vyhodnotit funkční a estetický význam dřevin. Hodnocení zahrnuje plochu průmyslové zóny a koridory související dopravní a technické infrastruktury.

Podle průzkumu je řešené území převážně zemědělsky využíváno. Dřeviny se vyskytují zejména podél komunikací a polních cest a v koridorech infrastruktury. Významnější porost představuje remíz na jižní straně území. Druhové složení je charakterizováno zejména zastoupením topolu osiky, dubu letního, břízy bělokoré, vrby jívy a běžných keřových druhů. Jejich ekologický význam průzkum hodnotí převážně jako lokální, s doprovodnou, stabilizační a biotopovou funkcí. Některé stromy a porostní skupiny se nacházejí v lokálních biokoridorech a biocentrech.

Terénní průzkum byl proveden dne 23. března 2026 podle standardů a metodiky AOPK ČR. U jednotlivých stromů byly hodnoceny zejména druh, obvod kmene, vitalita, zdravotní stav, stabilita, sadovnická hodnota a podmínky stanoviště. U porostních skupin byly posuzovány jejich rozloha, druhové zastoupení, charakter, pěstební stav, biologická hodnota a atraktivita umístění.

Průzkum hodnotí inventarizované porosty jako v daném okolí běžné a bez znaků význačnosti. Ke kácení navrhuje celkem 135 solitérních stromů vyžadujících povolení a porostní skupiny o celkové ploše 13 782 m². Celkovou ekologickou hodnotu dřevin stanovuje na 5 980 679 Kč.

Pro náhradní výsadbu průzkum doporučuje domácí a stanovištně vhodné druhy stromů a keřů. Výsadba má plnit izolační a krajinotvornou funkci a má být přednostně umístěna do pásu zeleně a prostoru biokoridoru. Doporučena je následná péče a provádění zásahů do porostů mimo vegetační období, případně za přítomnosti biologického dozoru. Součástí podkladů jsou hodnoticí tabulky, protokoly ocenění, fotodokumentace a mapové zákresy stromů, porostních skupin a rozsahu kácení.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Způsob zpracování dendrologického průzkumu lze v základním metodickém rámci považovat za správný a pro účely dokumentace EIA za použitelný. Průzkum zahrnuje identifikaci a lokalizaci jednotlivých stromů a porostních skupin, jejich taxonomické určení, dendrometrické údaje a kvalitativní hodnocení. Výsledky jsou doloženy tabulkami, mapovými zákresy a fotodokumentací. Rozsah průzkumu odpovídá vymezeným plochám záměru a souvisejícím koridorům dopravní a technické infrastruktury.

Použité parametry odpovídají odborným standardům Agentury ochrany přírody a krajiny ČR pro hodnocení stromů a porostů dřevin. Tyto standardy a související metodiky představují doporučené odborné postupy, nikoliv závaznou metodiku procesu EIA. Jejich použití však podporuje jednotnost a přezkoumatelnost předloženého podkladu.

Průzkum deklaruje ke kácení 135 solitérních stromů vyžadujících povolení a porostní skupiny o celkové ploše 13 782 m². Tyto údaje představují vstupní hodnoty dokumentace, které lze následně porovnat s rozsahem kácení předloženým v navazujícím řízení. V možnostech

zpracovatele posudku ani účelu posudku EIA však není provádět opakovanou inventarizaci dřevin, přezkoumávat správnost popisu každého jednotlivého stromu nebo porostní skupiny ani posuzovat nezbytnost jejich jednotlivého kácení. Konkrétní rozsah zásahu, závažnost důvodů ke kácení a funkční a estetický význam dotčených dřevin posoudí příslušný orgán ochrany přírody v navazujícím postupu podle skutečného a aktuálního stavu.

Celková hodnota dotčených dřevin je v průzkumu stanovena na 5 980 679 Kč podle metodiky Agentury ochrany přírody a krajiny ČR pro oceňování dřevin rostoucích mimo les. Tato metodika je odborným doporučeným postupem, nikoliv závazným podkladem pro proces EIA. Samotné finanční vyčíslení není rozhodující pro hodnocení významnosti vlivů záměru na životní prostředí a nepředstavuje peněžní ocenění vlivu ve smyslu ZPV. Může sloužit zejména jako pomocný podklad pro stanovení přiměřeného rozsahu kompenzačních opatření za kácené nebo poškozené dřeviny v rámci navazujícího povolování kácení. Konečný rozsah a podobu náhradní výsadby stanoví příslušný orgán ochrany přírody.

Průzkum identifikuje výskyt některých dřevin a porostních skupin v lokálních skladebných částech ÚSES, samostatně však podrobně nehodnotí jejich význam pro funkčnost biokoridorů a biocenter ani vliv jejich odstranění. Takové hodnocení přesahuje účel dendrologické inventarizace a je obsaženo v samostatném Hodnocení vlivu zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny. Výsledky obou podkladů je proto nutné posuzovat společně.

Za kategorické lze považovat doporučení, podle kterého mají být zásahy do porostů prováděny od začátku října do konce března a při zásahu ve vegetačním období postačí biologický dozor. Právní předpisy nestanoví jednotné pevné datum vegetačního klidu. Při kácení je vždy nutné vycházet z aktuálního stavu dřevin a respektovat ochranu volně žijících živočichů, zejména obsazených ptačích hnízd. Biologický dozor může riziko střetu ověřit a navrhnout další postup, nenahrazuje však splnění zákonných podmínek ochrany druhů.

Souhrnně lze správnost použitých metod a rozsah dendrologického průzkumu považovat za akceptovatelné. Průzkum poskytuje dostatečný přehled o dřevinách dotčených záměrem a stanovuje deklarované hodnoty, které mohou být ověřeny vůči podkladům navazujícího povolování. Úplnou správnost popisu jednotlivých dřevin ani nezbytnost jejich konkrétního kácení však nelze v rámci posudku EIA samostatně přezkoumávat. Zjištěná taxonomická chyba a nepřesné vymezení období zásahů nemají významný vliv na použitelnost průzkumu ani na závěry posouzení vlivů záměru.

Příloha 9 Hodnocení vlivu na klima (DEKONTA, a.s., 05/2026)

Příloha hodnotí vliv záměru na klimatický systém a jeho odolnost vůči očekávaným změnám klimatu. Postup vychází z technických pokynů Evropské komise pro prověřování infrastruktury z hlediska klimatického dopadu a zahrnuje mitigační i adaptační hledisko.

Studie popisuje záměr, jeho energetické nároky a opatření související s udržitelností provozu. Uvádí předpokládané využívání elektřiny z obnovitelných zdrojů, přípravu části střechy hlavní výrobní haly pro fotovoltaiku, využití tepelných čerpadel a rekuperace tepla, postupné zavádění elektrických nákladních vozidel, dobíjecí infrastrukturu a hospodaření se srážkovými vodami.

Dále charakterizuje současné klima řešeného území, národní, evropský a mezinárodní strategický rámec a předpokládaný vývoj klimatu. Lokalita je zařazena do mírně teplé klimatické oblasti MT4. Do budoucna je očekáván růst průměrných teplot a počtu tropických dnů, úbytek mrazových dnů, častější výskyt intenzivních srážek, prodlužování období sucha a zhoršování vodní bilance.

Posouzení klimatické neutrality zahrnuje emise skleníkových plynů z dopravy vyvolané záměrem na veřejných i vnitroareálových komunikacích. Pro rok 2029 byly vypočteny emise 1 225,06 t CO_2

ekvivalentu za rok a pro plný rozvoj areálu v roce 2035 bez železničního překladiště 4 618,45 t CO_2 ekvivalentu za rok. Obě hodnoty jsou pod metodickou hranicí významnosti 20 000 t CO_2 ekvivalentu za rok. Výpočet je označen za konzervativní, protože nezohledňuje budoucí podíl elektrických vozidel.

Odolnost projektu vůči změně klimatu je hodnocena prostřednictvím analýzy citlivosti, expozice a zranitelnosti. Záměr vykazuje celkově střední míru zranitelnosti, zejména vůči přívalovým a vydatným srážkám a extrémně vysokým a nízkým teplotám. Tyto jevy mohou ovlivnit odvodnění, technickou infrastrukturu, chlazení budov a dopravní dostupnost areálu.

Za hlavní adaptační opatření jsou považovány dostatečná kapacita retence, zasakování a odvádění srážkových vod, začlenění zelené infrastruktury, odpovídající dimenzování ventilace a chlazení a zajištění odolnosti technické infrastruktury vůči teplotním extrémům.

Závěr hodnotí záměr jako akceptovatelný z hlediska vlivů na změnu klimatu. Emise z vyvolané dopravy zůstávají pod stanovenou hranicí významnosti a při zohlednění uvedených adaptačních opatření je projekt hodnocen jako dostatečně odolný vůči očekávaným klimatickým vlivům.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Klimatická studie obsahuje základní části potřebné pro posouzení vlivu záměru na klimatický systém a jeho odolnosti vůči změně klimatu. Odděleně se zabývá mitigačním hlediskem, tedy produkcí emisí skleníkových plynů, a adaptačním hlediskem, které hodnotí citlivost, expozici a zranitelnost projektu vůči současným a budoucím klimatickým podmínkám.

Struktura studie vychází z Technických pokynů Evropské komise pro prověřování infrastruktury z hlediska klimatického dopadu pro období 2021 až 2027. Tyto pokyny představují metodický rámec především pro prověřování investic do infrastruktury podporovaných z prostředků Evropské unie. Pro hodnocení podle zákona č. 100/2001 Sb. však nejsou samy o sobě závazným předpisem ani nestanovují závazné náležitosti dokumentace EIA.

Pro proces EIA je relevantní zejména metodický výklad MŽP k aplikaci pojmů biologická rozmanitost a změna klimatu a souvisejících požadavků zákona č. 100/2001 Sb. Tento výklad požaduje zohlednit jak vliv záměru na změnu klimatu, tak jeho zranitelnost vůči očekávaným klimatickým změnám, nestanoví však jednotnou závaznou výpočtovou metodiku ani obecnou povinnost zpracovat úplnou uhlíkovou stopu projektu. Předložená studie hlavní věcné okruhy požadované tímto metodickým výkladem pokrývá, neboť obsahuje klimatickou charakteristiku území, vývoj klimatických podmínek, mitigační a adaptační opatření, vyhodnocení emisí z vyvolané dopravy a posouzení citlivosti, expozice a zranitelnosti záměru. Z hlediska základního obsahového rámce ji proto lze považovat za souladnou s metodickým přístupem MŽP pro proces EIA.

Popis současných klimatických poměrů a očekávaného vývoje klimatu vychází z běžně používaných zdrojů, klimatické regionalizace a modelových projekcí. Studie identifikuje očekávaný růst průměrných teplot, častější výskyt teplotních extrémů, vyšší proměnlivost srážkového režimu, přívalové srážky, prodlužování období sucha a související změny vodní bilance. Rozsah těchto informací lze pro základní vymezení klimatických rizik záměru považovat za dostatečný.

Kvantifikace emisí skleníkových plynů byla provedena podle metodiky Evropské investiční banky z roku 2023 na základě intenzit osobní, lehké nákladní a těžké nákladní dopravy. Výsledné emise ve výši 1 225,06 t CO_2 ekv./rok pro rok 2029 a 4 618,45 t CO_2 ekv./rok pro plný rozvoj areálu v roce 2035 se vztahují pouze k dopravě vyvolané záměrem na veřejných a vnitroareálových komunikacích ve variantním scénáři bez železničního překladiště. Výpočet je proveden na straně

bezpečnosti tím, že předpokládá všechna vozidla se spalovacími motory a nezohledňuje deklarovaný budoucí podíl elektrických vozidel.

Vypočtené hodnoty nicméně nepředstavují úplnou uhlíkovou stopu výstavby a provozu záměru. Do kvantitativní bilance nejsou zahrnuty zejména emise spojené se spotřebou elektrické energie, provozem technických zařízení a technologických procesů, použitými chladivy ani výstavbou. Studie nicméně tyto součásti záměru zcela neopomíjí. Uvádí jeho energetické nároky, předpoklad využívání elektřiny z obnovitelných zdrojů s certifikátem původu, přípravu části střechy pro fotovoltaickou elektrárnu, využití tepelných čerpadel a rekuperace tepla, použitá chladiva a předpokládané zavádění elektrické dopravy.

Nezahrnutí uvedených zdrojů do číselné bilance proto nelze samo o sobě hodnotit jako nesoulad s požadavky procesu EIA, neboť metodický výklad MŽP úplnou kvantifikaci uhlíkové stopy každého posuzovaného záměru výslovně nepožaduje. Závěr o emisích skleníkových plynů by měl pouze odpovídat skutečnému rozsahu provedeného výpočtu. Porovnání s hranicí 20 000 t CO_2 ekv./rok a závěr o nevýznamnosti jsou přímo doloženy pouze pro vyčíslené emise z vyvolané silniční dopravy, nikoliv pro úplnou uhlíkovou stopu záměru.

Použitá metodika Evropské investiční banky sama uvádí, že hodnocení uhlíkové stopy nepředstavuje úplnou analýzu životního cyklu a nelze je samo o sobě považovat za vyjádření celkové klimatické přijatelnosti projektu. V klimatické studii proto mělo být přesněji vymezeno, že provedený výpočet představuje dílčí kvantifikaci emisí z dopravy, zatímco ostatní energetické a provozní aspekty jsou hodnoceny převážně kvalitativně.

Studie zpracovaná dne 27. května 2026 používá metodiku Evropské investiční banky ve verzi 11.3 z ledna 2023. Evropská investiční banka však na svých stránkách odkazuje na to, že dne 6. března 2026 zveřejnila verzi 11.4 a verzi z roku 2023 označuje za zastaralou a již nahrazenou. Použití předchozí verze samo o sobě neprokazuje nesprávnost výpočtu, zejména když tato metodika není pro proces EIA závazná. Studie však neuvádí, zda změny nové verze mohly ovlivnit vymezení emisních zdrojů, použité emisní faktory nebo výslednou bilanci.

Výhrady uplatněné veřejností se týkaly zejména nezahrnutí emisí z předpokládané spotřeby elektrické energie a skutečnosti, že odběr elektřiny z obnovitelných zdrojů není závazně zaručen. Tyto námitky potvrzují omezený rozsah kvantitativní emisní bilance. Odhad emisí z elektřiny uvedený ve vyjádření však nelze bez ověření jeho vstupních předpokladů automaticky považovat za správné vyčíslení emisí záměru. Klimatická studie naopak vychází z předpokladu využívání elektřiny z obnovitelných zdrojů s certifikátem původu, který je třeba chápat jako deklarovaný provozní předpoklad záměru, nikoliv jako výsledek samotného emisního výpočtu.

Posouzení klimatické odolnosti prostřednictvím analýzy citlivosti, expozice a zranitelnosti odpovídá zvolenému metodickému rámci i požadavku procesu EIA na vyhodnocení zranitelnosti záměru vůči změně klimatu. Za relevantní rizika byly označeny zejména přívalové a vydatné srážky a extrémně vysoké a nízké teploty. Výsledná střední míra zranitelnosti je vzhledem k charakteru rozsáhlého průmyslového areálu s významným podílem střech a zpevněných ploch věcně odůvodnitelná. Studie správně spojuje tato rizika zejména s kapacitou odvodnění, retence a zasakování srážkových vod, odolností technické infrastruktury, dopravní dostupností a nároky na chlazení a ventilaci.

Analýza však zůstává převážně kvalitativní. Jednotlivé úrovně citlivosti, expozice a zranitelnosti jsou přiřazeny slovně, bez podrobnějšího doložení prahových hodnot a bez kvantitativního ověření odolnosti konkrétního technického řešení. Studie zejména neověřuje, zda navržené retenční, vsakovací a odvodňovací objekty zvládnou očekávané extrémní srážkové události, zda koncepce hospodaření se srážkovými vodami odpovídá budoucím změnám vodní

bilance ani zda jsou systémy chlazení, ventilace a další technická zařízení dimenzovány na předpokládané teplotní extrémy.

Studie přesto uvádí, že nebyly identifikovány žádné úkoly k přenesení do navazujících fází přípravy. Tento závěr není zcela v souladu s jejími vlastními zjištěními, podle nichž bude klimatická odolnost záviset na dostatečném návrhu uvedených technických opatření. Nejde o důvod ke zpochybnění základního hodnocení klimatických rizik, ale o otázku, kterou je nutné konkretizovat v navazující projektové přípravě.

Za dílčí nepřesnost lze považovat také zahrnutí seismické aktivity Chebska do úvah o klimatické odolnosti. Seismická aktivita nepředstavuje projev změny klimatu a může být relevantní jako jiné přírodní nebo geologické riziko, nikoliv jako klimatické nebezpečí. Tato nepřesnost nemá významný vliv na výsledek hodnocení, neboť riziko sesuvů bylo vzhledem k rovinatému charakteru lokality vyhodnoceno jako nízké.

Souhrnně lze klimatickou studii považovat za odborně použitelný podklad, který pokrývá hlavní okruhy metodického výkladu MŽP pro zohlednění změny klimatu v procesu EIA a současně využívá podrobnější, avšak pro tento proces přímo nezávazný rámec Evropské komise a Evropské investiční banky. Závěr o nevýznamnosti emisí skleníkových plynů je průkazný ve vztahu k vyčísleným emisím z vyvolané silniční dopravy. Omezený rozsah emisního výpočtu však neumožňuje vztahovat tento číselný závěr bez dalšího na úplnou uhlíkovou stopu výstavby a provozu záměru.

Z hlediska adaptačního hodnocení lze identifikaci přívalových srážek, teplotních extrémů a souvisejících změn vodní bilance akceptovat. Studie však sama neprokazuje dostatečnost konkrétního technického řešení vůči těmto rizikům. Pro navazující projektovou přípravu je proto důvodné požadovat doložení klimatické odolnosti systému hospodaření se srážkovými vodami, retenčních a vsakovacích objektů, odvodnění areálu, zelené infrastruktury a systémů chlazení a ventilace. Tento požadavek je odpovídajícím způsobem zohledněn v návrhu podmínek závazného stanoviska EIA. Metodický rámec pro proces EIA přitom nestanoví jednotná kvantitativní kritéria přijatelnosti těchto technických řešení. Jejich dostatečnost proto bude nutné ověřit podle konkrétních parametrů záměru, předpokládaných klimatických rizik a příslušných technických požadavků v navazující projektové přípravě.

Pro navazující projektovou přípravu je však vhodné požadovat, aby konkrétní technická řešení hospodaření se srážkovými vodami, odvodnění, chlazení a ventilace výrobních objektů byla dále doložena také z hlediska jejich odolnosti vůči očekávaným projevům změny klimatu, zejména vůči přívalovým srážkám, teplotním extrémům a změnám vodní bilance území. Tento požadavek je zohledněn v rámci návrhu podmínek stanoviska EIA.

Příloha 10 Dopravně inženýrské podklady (ETC, 04/2026 a rozšíření 06/2026)

Příloha vyhodnocuje stávající a výhledové dopravní podmínky, dopravu generovanou záměrem, její rozdělení na komunikační síť a vliv na dopravní infrastrukturu. Posuzován je stav roku 2025, výstavba v roce 2027, provoz první etapy v roce 2029 a plný rozvoj areálu v roce 2035 bez železničního překladiště a s jeho realizací.

Stávající intenzity dopravy vycházejí zejména z předběžných výsledků Celostátního sčítání dopravy 2025, doplněných dopravními studiemi, modely a průzkumy. Příloha dále popisuje plánovanou výstavbu, dopravní řešení jednotlivých částí rozvoje areálu, jeho napojení na nadřazenou síť a organizaci vnitroareálové dopravy.

Pro první etapu je uvažováno 2 050 zaměstnanců a pro další části rozvoje 1 300 zaměstnanců. Generovaná doprava je stanovena pro osobní, lehká nákladní a těžká nákladní vozidla se zohledněním směnného provozu, spolujízd a smluvní autobusové dopravy. Osobní doprava je uvažována také v

nočním období, nákladní doprava pouze v denním období. Součástí hodnocení je směrové rozdělení dopravy a její vedení přes jednotlivé vjezdy.

Pro staveništní dopravu je uvažováno 100 příjezdů osobních a 100 příjezdů těžkých nákladních vozidel za 24 hodin v jednom směru. První etapa generuje 1 540 příjezdů a 1 600 odjezdů, etapa 2A+2B 600 příjezdů a 600 odjezdů a etapa 2C+D 370 příjezdů a 370 odjezdů za 24 hodin. Při plném rozvoji jde celkem o 5 080 pohybů vozidel za 24 hodin, z toho 1 020 pohybů nákladních vozidel. Železniční překladiště celkovou generovanou dopravu nezvyšuje, ale mění distribuci její nákladní složky.

Výhledové dopravní podmínky zohledňují obecný růst dopravy podle TP 225, záměry Průmyslový park Cheb SO 09, Panattoni Park Cheb Jih a Zónu ekonomického rozvoje EURON a pro rok 2035 také nové mostní propojení přes řeku Ohři v prostoru Zlatého vrchu. Dopravní modely pro roky 2025, 2027, 2029 a 2035 jsou doplněny schématy intenzit, distribucí dopravy a součtovými tabulkami.

Samostatně jsou uvedeny průměrné jízdní rychlosti a zatřídění komunikací pro výpočet hluku. Kapacitní posouzení komunikační sítě bylo provedeno pomocí mikrosimulačního modelu PTV VISSIM pro rok 2035. Zahrnuje křižovatky K1 až K8, areálové vjezdy, mezikřižovatkové úseky a napojení na dálnici D6 v období příjezdové a odjezdové směnové špičky mezi 14:00 a 16:00.

Křižovatky K1 až K7 jsou při uvažovaném uspořádání hodnoceny jako kapacitně funkční. Pro K7 je doporučeno turbo-okružní uspořádání bez bypassu z III/0218 směrem k D6 a pro K8 uspořádání se dvěma jízdními pruhy z III/0218 směrem k D6. Hlavní vjezd V1 má být řešen v uspořádání 2+2 jízdní pruhy se spojovacími větvemi. Vnitřní dopravní systém má zabránit přenosu případných front na veřejnou komunikační síť. Na mezikřižovatkových úsecích ani u napojení na D6 nebyly zjištěny samostatné kapacitní problémy.

Závěr hodnotí záměr jako dopravně realizovatelný při provedení navržených opatření, zejména úprav křižovatek K7 a K8, kapacitního řešení vjezdu V1 a odpovídajícího uspořádání vnitroareálové dopravy. Grafické a tabulkové přílohy obsahují širší dopravní vztahy, situaci infrastruktury, výpočet generované dopravy, modely intenzit a kapacitní posouzení příjezdové a odjezdové špičky.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Zvolený metodický rámec lze považovat za akceptovatelný. Časové horizonty odpovídají etapizaci rozvoje záměru, rozsah modelované sítě postihuje jeho hlavní dopravní vazby a členění výstupů je použitelné pro navazující hlukové a imisní hodnocení i pro kapacitní posouzení.

Etapové členění dopravně-inženýrských podkladů však není plně sjednoceno s členěním záměru v dokumentaci. Část označovaná v dokumentaci jako třetí etapa je v dopravním modelu zahrnuta jako etapa 2C+D, označená jako „zbytek SPP“, a je započtena do výhledového stavu plného rozvoje roku 2035. Rozdílné označení tedy neznamená její opomenutí, omezuje však přehlednost a jednoznačné přiřazení dopravních intenzit k jednotlivým etapám záměru.

Dopravní podklady současně předpokládají zvýšení celkové nákladní dopravy z 640 pohybů za 24 hodin v první etapě na 1 020 pohybů při plném rozvoji areálu. To neodpovídá obecně formulovanému tvrzení dokumentace o omezení nákladní dopravy v důsledku vyššího podílu montáže komponentů přímo v areálu. Z předložených údajů nelze samostatně oddělit případné snížení vstupní logistiky hlavního výrobního závodu od dopravy vyvolané jeho rozšířením a novými subdodavatelskými a doplňkovými provozy. Tento nedostatek snižuje ověřitelnost uvedeného slovního tvrzení, nevede však k podhodnocení výsledných vlivů, neboť hodnocení vychází z vyšší souhrnné intenzity určené pro plný rozvoj areálu.

Dopravní podklady zahrnují osobní dopravu zaměstnanců také v nočním období, kterou odůvodňují třísměnným, resp. nepřetržitým provozem. V dokumentaci a ostatních podkladech je

však provoz závodu popisován jako dvousměnný v době od 6:00 do 22:00. Označení směnného režimu v dopravně-inženýrských podkladech je proto nepřesné.

Tato terminologická nepřesnost neznamená, že by noční doprava zaměstnanců nebyla zohledněna. I při dvousměnném provozu zasahují příjezdy zaměstnanců před ranní směnou a jejich odjezdy po ukončení odpolední směny do noční doby vymezené od 22:00 do 6:00. Dopravní podklady proto pro rok 2029 uvažují v nočním období 550 příjezdů a 550 odjezdů osobních vozidel. Nákladní doprava je ve všech etapách uvažována pouze v denní době. Platnost závěrů je proto vázána na dodržení předpokladu, že zásobování a expedice nebudou probíhat v nočním období.

Výchozí model je založen na předběžných výsledcích Celostátního sčítání dopravy 2025, zpřesněných pro lokální síť pomocí dřívějších studií, modelů a průzkumů. Kombinace celostátního sčítání s podrobnějšími lokálními údaji je odůvodněná, stejně jako použití růstových koeficientů podle TP 225 společně se samostatným zahrnutím konkrétních rozvojových záměrů.

Průkaznost modelu však omezuje nedostatečná identifikace použitých lokálních podkladů. Není uvedeno, kdy, kde a jak byly dopravní průzkumy provedeny, jak byly jejich výsledky přepočteny na celodenní intenzity ani podle jakých dat byl model kalibrován. Redistribuce dopravy je popsána pouze obecně jako iterativní zpřesnění podle místních vazeb a předpokládaného chování řidičů. Její správnost proto nelze nezávisle ověřit. Tato výhrada neprokazuje nesprávnost výsledků, snižuje však jejich přezkoumatelnost.

Příloha obsahuje nejednoznačnost ohledně zahrnutí autobusů MHD, které jsou v textové části označeny za součást celkových intenzit, zatímco podle poznámek v tabulkách nejsou v modelu započítány. Vzhledem k lokálnímu významu MHD a jejímu omezenému podílu na celkových intenzitách úseků dotčených záměrem jde o dílčí akceptovatelnou nesrovnalost bez předpokládaného významného vlivu na výsledky hodnocení.

Členění generované dopravy podle jednotlivých částí rozvoje, kategorií vozidel, denního a nočního období, špičkové hodiny a areálových vjezdů je pro navazující hodnocení vhodné. Vlastní odvození generované dopravy však není dostatečně doloženo. Nejsou uvedeny konkrétní podíly individuální dopravy, spolujízd a autobusového svozu, obsazenost vozidel, počet autobusových spojů ani podrobná vazba mezi počtem zaměstnanců a počtem jízd. Obdobně nejsou doloženy provozní údaje použité ke stanovení zásobování a expedice.

Uvedené intenzity jsou proto závislé na správnosti vstupů poskytnutých investorem. Platnost navazujícího hodnocení je současně vázána na dodržení těchto parametrů, zejména celkového rozsahu dopravy a předpokladu, že provozní nákladní doprava nebude probíhat v nočním období.

Také směrové rozdělení osobní a nákladní dopravy je založeno na expertním odhadu spádovosti zaměstnanců a logistických vazeb. Vzhledem k poloze areálu a jeho napojení na dálnici D6 je zvolená distribuce věcně pochopitelná, není však doložena konkrétním průzkumem nebo jiným ověřitelným podkladem.

Z hlediska kumulativního zatížení jsou vedle obecného růstu dopravy samostatně zahrnuty tři konkrétní rozvojové záměry. Konzultace se stavebním úřadem, na jejímž základě byly ostatní záměry vyloučeny, ani seznam prověřovaných záměrů však nejsou doloženy. Nelze proto plně ověřit úplnost jejich výběru ani vyloučit případný překryv mezi samostatně přičtenou dopravou a obecným růstem podle TP 225.

Pro výhled roku 2035 je v modelu zahrnuto také nové komunikační propojení přes Ottův most s napojením do ulice Truhlářská. Příloha však nedokládá stav přípravy této stavby,

předpokládaný termín jejího zprovoznění ani podklady, podle nichž byly její parametry a vliv na rozdělení dopravy do modelu převzaty. Správnost tohoto výhledového předpokladu proto nelze z dopravně-inženýrských podkladů samostatně ověřit.

V rámci podkladů společnosti DEKONTA, a.s., obdržených dne 24. 9. 2026 na základě žádosti zpracovatele posudku ze dne 17. 9. 2026, viz samostatná příloha posudku, zpracovatelé dokumentace EIA k tomuto uvedli, že propojení přes Ottův most ve variantě napojení z ulice Truhlářská bylo do výhledového modelu roku 2035 zahrnuto na základě dopravně inženýrského posouzení společnosti EDIP z prosince 2023. Podle informací poskytnutých dne 24. 9. 2026 jde o investici města Cheb, u níž se předpokládalo povolení na přelomu let 2026 a 2027 a realizace v letech 2027 až 2029. Toto doplnění vysvětluje původ modelového předpokladu. Jeho naplnění však závisí na dalším postupu přípravy samostatné městské investice, a výsledky výhledového modelu je proto nutné interpretovat jako scénář zahrnující realizaci tohoto propojení.

Modelové horizonty odpovídají etapizaci rozvoje, avšak pro rok 2035 není předložen samostatný stav bez posuzovaného záměru. Obě varianty tohoto horizontu již zahrnují plný rozvoj areálu a liší se pouze realizací železničního překladiště. To nebrání posouzení absolutní kapacity sítě, omezuje však přímé vyčíslení příspěvku celého záměru ve výhledovém roce 2035.

Variantní scénář s příp. železničním překladištěm představuje změnu distribuce části těžké nákladní dopravy. Uvažované převedení přibližně 100 pohybů těžkých nákladních vozidel za 24 hodin je vysvětleno jako odhad části přepravních vztahů záměru, kterou lze převést na železnici. Podklady však neuvádějí předpokládaný počet a časové rozložení vlaků ani vztah této dopravy ke kapacitě železniční infrastruktury. Variantu je proto nutné chápat jako modelový scénář změny silničních dopravních vztahů. Chybějící popis vlastní železniční dopravy neomezuje použitelnost podkladu pro hodnocení silniční dopravy, představuje však omezení rozsahu posouzených dopravních vztahů.

Použití mikrosimulačního modelu PTV VISSIM je pro kapacitní posouzení navazujících křižovatek, areálových vjezdů a napojení na dálnici D6 metodicky vhodné. Podrobnosti jeho nastavení a dílčí nejistoty kapacitních výstupů však nejsou z hlediska posouzení vlivů záměru na životní prostředí podstatné, neboť mikrosimulace slouží především k ověření funkčnosti navrženého dopravního řešení.

Závěr o kapacitní funkčnosti sítě je vztažen ke konkrétnímu výhledovému uspořádání, zejména k navrženým úpravám křižovatek K1, K4, K7 a K8 a kapacitnímu řešení hlavního vjezdu V1. Výsledky tedy potvrzují funkčnost sítě po realizaci těchto opatření, nikoliv dostatečnou kapacitu jejího stávajícího uspořádání. Pro hodnocení vlivů na životní prostředí jsou rozhodující především modelované intenzity a skladba dopravy, jejich časové rozdělení a vedení na komunikační síti.

Údaje o průměrných rychlostech a zatřídění komunikací jsou rozsahem použitelné pro akustickou studii. Není však uvedeno, zda rychlosti vycházejí z měření, dopravního modelu, nejvyšších dovolených rychlostí nebo odborného odhadu. Vysvětleny nejsou ani vyšší noční rychlosti uvažované na některých komunikacích. Jde o dílčí omezení přezkoumatelnosti vstupních údajů, nikoliv samo o sobě o důkaz jejich nesprávnosti.

Souhrnně lze správnost údajů a metod hodnocení považovat pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí za akceptovatelnou s výhradami. Použité časové horizonty, rozsah dopravní sítě, členění dopravy, zahrnutí kumulativních záměrů a použití mikrosimulace odpovídají charakteru záměru. Úplné ověření výsledků však omezuje nedostatečné doložení lokálních průzkumů, kalibrace výchozího modelu, výpočtu a distribuce generované dopravy, výběru kumulativních záměrů, zahrnutí Ottova mostu a dopravních předpokladů s příp. železničním překladištěm.

Uvedené nedostatky samy o sobě neprokazují nesprávnost výsledných intenzit ani závěru o dopravní realizovatelnosti záměru. Platnost těchto závěrů je však podmíněna dodržením hodnoceného rozsahu a časového rozdělení dopravy, vyloučením provozní nákladní dopravy v noční době, uvažovaným směrováním dopravy a realizací navržených úprav křižovatek K7 a K8, hlavního vjezdu V1 a vnitřní komunikační sítě. Tyto předpoklady je žádoucí zohlednit při návrhu podmínek závazného stanoviska.

Příloha 11 Plná moc k podání a projednání Dokumentace

Příloha obsahuje plnou moc společnosti DEKONTA, a.s. k zastupování oznamovatele při projednání záměru, včetně pověření Ing. Pavla Veselého.

Komentář zpracovatele posudku:

Příloha dokládá oprávnění k zastupování oznamovatele. Posouzení právní bezvadnosti plné moci zpracovateli posudku podle ZPV nepřísluší. Pro účely odborného posouzení vlivů záměru není příloha relevantní.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze správnost informací uvedených v této příloze hodnotit jako akceptovatelnou.

Příloha 12 Fotodokumentace

Příloha obsahuje 18 popsaných fotografií plochy záměru a jejího okolí, které zachycují zejména charakter krajiny, komunikace, vegetační a vodní prvky, štěrkopískovnu Dřenice a okolní zástavbu.

Komentář zpracovatele posudku:

Fotodokumentace vhodně doplňuje textovou charakteristiku současného stavu dotčeného území. Zobrazené skutečnosti odpovídají informacím uvedeným v dokumentaci a zpracovateli posudku nejsou známy skutečnosti, které by jejich vypovídací hodnotu zpochybňovaly.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze správnost informací uvedených v této příloze hodnotit jako akceptovatelnou.

Příloha 13 Posouzení souladu záměru s cíli rámcové směrnice o vodách (DEKONTA, 06/2026)

Příloha posuzuje, zda realizace a provoz záměru Mercedes-Benz Truck Park v Chebu, umístěného v rozvojové ploše Strategického podnikatelského parku Cheb mezi Dřenicemi a Dolními Dvory, nepovedou ke zhoršení stavu vodních útvarů a neohrozí dosažení environmentálních cílů podle článku 4 směrnice 2000/60/ES.

Nejprve jsou popsány hydrologické a hydrogeologické poměry území. Lokalita náleží do povodí Ohře a Odravy. V zájmovém území se nacházejí dva periodické bezejmenné toky charakterizované jako svodné meliorační příkopy bez trvalého průtoku a odvodňovací strouha podél komunikace Do Pískovny. Přibližně 1 km východně leží vodní nádrž Jesenice. Z hlediska podzemních vod se území nachází v útvarech 11900 Kvartér a neogén odravské části Chebské pánve a 21100 Chebská pánev. Lokalita současně leží v CHOPAV Chebská pánev a Slavkovský les, sousedí s ochranným pásmem II. stupně vodních zdrojů Nebanice a nachází se v ochranném pásmu IIB přírodních léčivých zdrojů Františkovy Lázně.

Pro účely posouzení podle směrnice 2000/60/ES jsou jako dotčené složky vodního prostředí identifikovány útvary povrchových vod v povodí Ohře a drobné vodní toky protékající zájmovým územím, útvary podzemních vod Chebské pánve včetně přírodních léčivých zdrojů, vodní nádrž Jesenice, vodní

zdroj Nebanice a jeho ochranné pásmo II. stupně a související ekosystémy závislé na vodním režimu území.

Následně je popsána kvalita povrchových vod podle údajů z provozního monitoringu Povodí Ohře za období 2023 až 2024. U útvaru OHL_0240 Ohře od toku Slatinný potok po tok Velká Libava jsou uvedena překročení u pesticidů, průmyslových znečišťujících látek, PAU, adsorbovatelných organicky vázaných halogenů a uhlovodíků C_{10}–C_{40} a nadměrné zatížení fosforem a dusíkem. U nádrže Jesenice OHL_0185_J je uveden střední ekologický potenciál, zatížení bisfenolem A, adsorbovatelnými organicky vázanými halogeny, uhlovodíky C_{10}–C_{40}, cybutrynem a dichlorvosem a problém eutrofizace. Útvar OHL_0200 Odrava od hráze nádrže Jesenice po ústí do Ohře je podle přílohy zatížen niklem, rtutí, adsorbovatelnými organicky vázanými halogeny, uhlovodíky C_{10}–C_{40}, fosforem a dusíkem.

U podzemních vod jsou jako hlavní zdroje znečištění širší oblasti uvedeny staré ekologické zátěže a zemědělsky obhospodařované pozemky. Popsány jsou hydrogeologické poměry Chebské pánve, hydraulická samostatnost pánevních struktur, ovlivnění těžbou nerostných surovin a chemismus podzemních vod včetně mineralizovaných uhličitých vod. Chemický stav svrchního útvaru 11900 je hodnocen jako nevyhovující z důvodu překročení ukazatelů hliníku, alachloru ESA, amonných iontů a fosforečnanů a zatížení nutrienty, těžkými kovy a acidifikací. U základního útvaru 21100 je chemický i kvantitativní stav označen jako vyhovující.

V další části jsou vymezeny hlavní možné zásahy záměru do vodního prostředí, kterými jsou omezení přirozené infiltrace v důsledku zastavěných a zpevněných ploch, zvýšení povrchového odtoku, vznik splaškových a technologických odpadních vod a riziko havarijních úniků ropných a dalších nebezpečných látek během výstavby i provozu. Současně je uvedeno, že záměr nebude využívat vlastní zdroj vody.

Hospodaření se srážkovými vodami je založeno na jejich odvádění ze střech, komunikací, manipulačních ploch a parkovišť do retenčně-vsakovacích nádrží. Vody z potenciálně znečištěných ploch mají být předčištěny v odlučovačích lehkých kapalin vybavených koalescenčními a sorpčními filtry. Nádrž pro první etapu má mít bezodtoký objem 7 400 m³, vsakovací plochu přibližně 10 000 m² a celkový retenční objem asi 19 700 m³. Objem 12 300 m³ má sloužit pro regulovaný odtok do recipientu při překročení infiltrační kapacity území. Řešení pro druhou a třetí etapu bude upřesněno v dalších stupních přípravy, přičemž má zachovat preferenci vsakování a omezení odtoku do povrchových vod.

Splaškové vody mají být odváděny oddílnou kanalizací na městskou čistírnu odpadních vod a vody z kuchyňského provozu mají být předčištěny v odlučovači tuků. Technologické vody budou vznikat zejména při testování vodotěsnosti kabin, oplachu rámů podvozků, úpravě vody a čištění technologických systémů. Jejich produkce má být omezována uzavřenými recirkulačními okruhy a opětovným využíváním. Vody z výměny mycích lázní a čištění zařízení mají být odděleně shromažďovány a předávány oprávněným osobám, případně po předčištění vypouštěny do splaškové kanalizace. Vypouštění bude podmíněno splněním kanalizačního řádu, zejména limitů pro pH, nerozpuštěné a ropné látky, CHSK, BSK_5, rozpuštěné soli a specifické technologické látky. Nevyhovující vody mají být předávány k odstranění v režimu odpadového hospodářství.

Pro období výstavby jsou uvedena rizika úniku pohonných hmot, maziv, hydraulických olejů a dalších provozních kapalin ze stavební mechanizace a při dopravě materiálů a chemických látek. Tato rizika mají být omezena kontrolami technického stavu, dodržováním provozních a havarijních předpisů, vybavením prostředky pro okamžitou likvidaci úniků a zpracováním příslušného havarijního plánu.

Za provozu jsou jako potenciální zdroje havarijního znečištění uvedeny provozní kapaliny, oleje, nafta, AdBlue, etylalkohol, nátěrové hmoty, rozpouštědla, čisticí prostředky, lepidla, tmely a další chemické přípravky. Samostatně je uvedeno riziko kontaminovaných hasebních vod při požáru. Ochrana má být zajištěna nepropustnými skladovacími plochami, záchytnými vanami, havarijními jímkami, odlučovači ropných látek, odděleným odváděním srážkových vod, možností uzavření větví

kanalizace, havarijním plánem, kontrolami zařízení a školením zaměstnanců. Součástí záměru má být rovněž síť monitorovacích vrtů východně od areálu ve směru proudění podzemních vod k vodnímu zdroji Nebanice, zaměřená zejména na ropné a další látky nebezpečné vodám.

Při vyhodnocení principu nezhoršení příloha uvádí, že záměr nemá způsobit zhoršení ekologického ani chemického stavu povrchových vod, protože odpadní vody nebudou vypouštěny přímo do vodních toků a srážkové vody budou přednostně zadržovány, zasakovány a v případě rizikových ploch předčišťovány. U podzemních vod nebyl identifikován mechanismus významného snížení hladiny, omezení přirozené obnovy nebo zhoršení chemického stavu. Záměr nevyžaduje odběr podzemních vod, nezasahuje do hlubších hydrogeologických struktur a zemní práce jsou omezeny zákazem překročení hloubky 30 m.

Ve vztahu k článku 4 směrnice 2000/60/ES příloha uvádí, že záměr nevyžaduje odběr podzemních vod, nepředpokládá přímé vypouštění odpadních vod do povrchových vod, využívá retenčně-vsakovací opatření a zelené plochy, zahrnuje předčištění vod z rizikových ploch, respektuje ochranná pásma vodních a přírodních léčivých zdrojů a obsahuje monitoring podzemních vod a opatření pro mimořádné události. Podle přílohy záměr nevytváří podmínky pro použití výjimky podle článku 4 odst. 7, protože nevede k novým změnám fyzikálních vlastností vodních útvarů ani k trvalému zhoršení jejich stavu.

V závěru je záměr při realizaci navržených technických, organizačních a monitorovacích opatření označen za souladný s cíli směrnice 2000/60/ES. Příloha uzavírá, že nedojde ke zhoršení ekologického ani chemického stavu povrchových vod, chemického nebo kvantitativního stavu podzemních vod ani k ohrožení environmentálních cílů plánů povodí. Záměr je proto z pohledu článku 4 směrnice hodnocen jako přípustný a není považován za rozporný s požadavky rámcové směrnice o vodách.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Příloha správně vymezuje účel posouzení ve vztahu k principu nezhoršování stavu vodních útvarů a k environmentálním cílům podle čl. 4 směrnice 2000/60/ES. Správně identifikuje hlavní možné mechanismy ovlivnění vodního prostředí, zejména omezení přirozené infiltrace v důsledku zastavění a zpevnění ploch, zvýšení povrchového odtoku, vznik splaškových a technologických odpadních vod a riziko havarijního úniku závadných látek. Popisuje rovněž základní koncepci předčištění, retence, vsakování a regulovaného odvádění srážkových vod.

Vymezení útvarů povrchových vod OHL_0240 Ohře od toku Slatinný potok po tok Velká Libava, OHL_0185_J Nádrž Jesenice na toku Odrava a OHL_0200 Odrava od hráze nádrže Jesenice po ústí do Ohře odpovídá členění podle aktuálního Plánu dílčího povodí Ohře, dolního Labe a ostatních přítoků Labe pro období 2021–2027. Jako bezprostředně nejvýznamnější je správně uvažován útvar OHL_0240, zatímco ostatní dva útvary představují navazující útvary v širším povodí. Rovněž vymezení svrchního útvaru podzemních vod 11900 Kvartér a neogén odravské části Chebské pánve a základního útvaru 21100 Chebská pánev je správné.

Zpracovatel posudku dohledal na stránkách Povodí Ohře dostupné listy hodnocení vodních útvarů zveřejněné v rámci „Aktuálního plánu PDP OHL 2021–2027: III. plánovací cyklus pro období 2021–2027“, u něhož je uvedeno datum vytvoření a poslední změny 14. 4. 2021. Příloha však údaje o kvalitě dotčených útvarů povrchových vod spojuje se „Zprávou o kontrolní činnosti v ochranných pásmech vodárenských nádrží v roce 2024“ z června 2025, zpracovanou za období 2023–2024 na základě provozního monitoringu Povodí Ohře, ČSN 75 7221 a nařízení vlády č. 401/2015 Sb. V seznamu použitých zdrojů tato zpráva samostatně uvedena není, současně je zde však uveden „Plán dílčího povodí Ohře, dolního Labe a ostatních přítoků Labe pro období 2021–2027“ s rokem vydání 2022 a citací z června 2026. Z přílohy proto není jednoznačně patrné, zda prezentované údaje o nevyhovujících ukazatelích jednotlivých vodních útvarů vycházejí z

aktuálních listů hodnocení vodních útvarů příslušného plánovacího cyklu, nebo z uvedené zprávy o kontrolní činnosti za období 2023–2024.

Porovnáním údajů přílohy s aktuálními listy hodnocení byly zjištěny rozdíly zejména ve výčtu nevyhovujících ukazatelů. U útvaru podzemních vod OHL_11900 Kvartér a neogén odravské části Chebské pánve příloha správně uvádí nevyhovující chemický a dobrý kvantitativní stav, výčet ukazatelů nevyhovujícího chemického stavu je však neúplný. Vedle přílohou uvedeného hliníku, alachloru ESA, amonných iontů a fosforečnanů obsahuje aktuální list hodnocení také chloridazon-desphenyl, chloridazon-methyl-D, metazachlor-ESA, metazachlor-OA a sumu pesticidů.

U útvaru povrchových vod OHL_0240 Ohře od toku Slatinný potok po tok Velká Libava příloha uvádí mimo jiné PAU, benzo[ghi]perylen a uhlovodíky C_{10}–C_{40}, které aktuální list mezi překročenými ukazateli neobsahuje. Aktuální list uvádí celkový fosfor, amoniakální dusík, dusičnanový dusík, AOX a fenthion. U útvaru povrchových vod OHL_0200 Odrava od hráze nádrže Jesenice po ústí do Ohře příloha uvádí nikl, rtuť a uhlovodíky C_{10}–C_{40}, které aktuální list mezi překročenými ukazateli neobsahuje, a naopak neuvádí dichlorvos a nevyhovující nasycení kyslíkem. Ve výčtu se s aktuálním listem shoduje v případě amoniakálního dusíku, celkového fosforu a AOX. U útvaru povrchových vod OHL_0185_J Nádrž Jesenice na toku Odrava nebyly ve výčtu nevyhovujících ukazatelů zjištěny podstatné rozdíly; příloha však navíc uvádí eutrofizaci nádrže, která není v příslušném listu hodnocení samostatně uvedena a není přiřazena k jinému konkrétnímu zdroji. U útvaru podzemních vod OHL_21100 Chebská pánev nebyl zjištěn podstatný rozpor, neboť příloha i aktuální list uvádějí dobrý chemický a kvantitativní stav.

Základní charakteristika celkového chemického, ekologického a kvantitativního stavu dotčených útvarů je tak v příloze převážně správná, konkrétní výčty nevyhovujících ukazatelů však nelze považovat za totožné s hodnocením obsaženým v listech vodních útvarů pro plánovací období 2021–2027. S ohledem na možné použití odlišných zdrojů a hodnocených období nelze zjištěné rozdíly bez dalšího označit za věcnou nesprávnost. Je však nutné jednoznačně rozlišit údaje převzaté z aktuálních listů hodnocení vodních útvarů od údajů získaných z provozního monitoringu za období 2023–2024 a přesně identifikovat použité primární zdroje.

Příloha se dále systematicky nezabývá opatřeními navrženými v platném plánu povodí, přestože tato opatření nejsou přímo adresována soukromým subjektům. Zpracovatel posudku ve vztahu k záměru vyhodnotil jako relevantní zejména opatření CZE30601001 Umělá infiltrace, CZE31700001 Opatření k prevenci a zmírnění dopadů sucha a nedostatku vody a CZE31003001 Řešení problematiky zatížení vodního prostředí znečištěním z dopravy. Záměr je s jejich obecnými cíli koncepčně slučitelný, neboť předpokládá retenci a částečné vsakování srážkových vod, regulaci odtoku a předčištění vod z dopravních a manipulačních ploch. Příloha však tento vztah výslovně a věcně nevyhodnocuje.

Zejména není samostatně řešena zimní údržba areálových komunikací a parkovišť. Odlučovače lehkých kapalin s gravitačním, koalescenčním a sorpčním stupněm sice omezují znečištění ropnými látkami, samy však neřeší chloridy obsažené v posypových materiálech. Z přílohy ani z vlastní dokumentace EIA není zřejmý předpokládaný způsob zimní údržby, rozsah používání chemických posypových materiálů ani způsob omezení jejich průniku do zasakovaných vod. Tato otázka je významná rovněž vzhledem k rozsahu a charakteru záměru a k jeho umístění v CHOPAV a v ochranném pásmu přírodních léčivých zdrojů.

V rámci podkladů společnosti DEKONTA, a.s., obdržených dne 24. 9. 2026 na základě žádosti zpracovatele posudku ze dne 17. 9. 2026, viz samostatná příloha posudku, bylo na základě informace investora doplněno, že sníh a námraza mají být přednostně odstraňovány

mechanicky, při potřebě posypu mají být upřednostněny inertní materiály následně odstraněné úklidem a sběrem a materiály na bázi solí mají být používány pouze v extrémních podmínkách. Takto deklarovaný provozní přístup může riziko vnosu chloridů významně omezit, nebyl však součástí dokumentace ani jejího hodnocení. Je proto vhodné jej převést do konkrétního provozního opatření a zahrnout používání chloridových posypových materiálů mezi skutečnosti sledované v rámci monitoringu podzemních vod.

Zpracovatel posudku dále konstatuje, že se příloha striktně omezuje na hodnocení stavu útvarů povrchových a podzemních vod a na plnění environmentálních cílů podle čl. 4 směrnice 2000/60/ES. Nezabývá se však odpovídajícím způsobem dalšími složkami vodního prostředí, které sama v úvodu označuje za dotčené, zejména vodní nádrží Jesenice, vodním zdrojem Jesenice - Nebanice a ekosystémy závislými na vodním režimu. Ve vztahu k těmto složkám neobsahuje samostatné vyhodnocení možných vlivů záměru ani odůvodnění jejich přijatelnosti.

Obdobně příloha nehodnotí v potřebném rozsahu další hydrogeologické, hydrologické a vodohospodářské souvislosti záměru. Chybí zejména kvantifikace změny infiltrace a povrchového odtoku po realizaci všech etap, souhrnná vodní bilance, ověření dlouhodobé funkčnosti vsakování za místních hydrogeologických podmínek a vyhodnocení možného ovlivnění hladiny, proudění a jakosti podzemních vod. Samostatně nejsou posouzeny evidované vodní zdroje, studny a odběry v okolí, vztah záměru k ochrannému pásmu vodního zdroje Jesenice - Nebanice, konkrétní staré ekologické zátěže ani možnost změny migrace stávající kontaminace. Příloha se nezabývá ani záplavovými územími, riziky přívalových srážek a možnými ohroženými nebo ohrožujícími objekty.

Nedostatečně je posouzen rovněž vztah záměru k ochrannému pásmu přírodních léčivých zdrojů Františkových Lázní. Příloha neuvádí konkrétní maximální hloubky základových konstrukcí, pilot, stavebních jam, retenčně-vsakovacích objektů a dalších zemních zásahů, nehodnotí jejich vztah k hydrogeologickým kolektorům a tektonickým strukturám a nedokládá samostatné hydrogeologické nebo balneologické posouzení. Odkaz na zákaz zemních prací přesahujících podle územního plánu hloubku 30 m přitom neřeší podmínky ochranného pásma, které se podle nařízení vlády č. 152/1992 Sb. vztahují již na zemní a jiné práce do hloubky větší než 10 m. Závěr, že záměr nezasahuje do hlubších hydrogeologických struktur a respektuje požadavky na ochranu přírodních léčivých zdrojů, proto není v příloze dostatečně doložen.

V rámci podkladů společnosti DEKONTA, a.s., obdržených dne 24. 9. 2026 na základě žádosti zpracovatele posudku ze dne 17. 9. 2026, viz samostatná příloha posudku, zpracovatelé dokumentace EIA upřesnili, že hlavní objekty nebudou podsklepené, montážní jámy a snížené prostory mají dosahovat hloubky přibližně 0,3 až 2,6 m a předběžně se uvažuje s pilotovým založením do 10 m pod upravený terén. Konečný způsob, počet, průměr a hloubka pilot však dosud nejsou stanoveny. Po jejich určení má být provedeno hydrogeologické posouzení rizika zásahu do zvodněných poloh, hydraulického propojení kolektorů a vytvoření preferenčních cest proudění, při pilotáži má být zajištěn hydrogeologický dozor. Při překročení hloubky 10 m má být vyžádán souhlas Českého inspektorátu lázní a zřídel. Reakce tak potvrzuje, že konečné posouzení lze provést až podle definitivního návrhu založení. Výhrada posudku k nedoloženému vztahu zemních zásahů k ochrannému režimu přírodních léčivých zdrojů proto zůstává věcně opodstatněná, současně je však zřejmý navržený postup jejího řešení v navazující přípravě.

Příloha rovněž nerozpracovává konkrétní návrh monitoringu podzemních vod. Neuvádí počet, přesnou polohu, hloubku a konstrukci vrtů, sledované kolektory, rozsah ukazatelů, četnost odběrů, délku sledování výchozího stavu ani varovné a zásahové hodnoty. Nelze proto posoudit reprezentativnost monitorovací sítě ani její schopnost odlišit případný vliv záměru od stávajícího nevyhovujícího chemického stavu útvaru OHL_11900 a od jiných zdrojů znečištění.

Obdobně není dostatečně rozpracováno hodnocení konkrétních zdrojů a cest možného znečištění vod nebezpečnými látkami, včetně jejich skladovaných množství, umístění rizikových provozů a technického zabezpečení.

Uvedené okruhy jsou alespoň zčásti samostatně zpracovány ve vlastní dokumentaci EIA, která obsahuje širší popis hydrologických, geologických a hydrogeologických poměrů území, vztahu k CHOPAV, vodnímu zdroji Jesenice - Nebanice a ochrannému pásmu přírodních léčivých zdrojů Františkových Lázní. Dokumentace uvádí výsledky inženýrskogeologického a hydrogeologického průzkumu, údaje o hladině podzemní vody a vsakovacích poměrech, podrobnější hydrotechnický návrh první etapy, základní parametry retenčně-vsakovacího řešení a dílčí bilanci srážkových vod. Pro druhou a třetí etapu však konečné technické řešení dosud stanoveno není.

Na rozdíl od přílohy dokumentace výslovně připouští, že vzhledem k nízké propustnosti horninového prostředí, rozsahu záměru a míře zastavění nebude možné zasakovat veškeré srážkové vody ze zpevněných ploch a oproti stávajícímu stavu dojde ke snížení přirozené infiltrace. Tento účinek hodnotí jako trvalý negativní vliv na přirozený vodní režim území a celkový vliv na podzemní vody jako mírně negativní, dlouhodobý a lokální. Takto formulované hodnocení odpovídá doloženým podkladům lépe než závěr přílohy, podle něhož nebyl identifikován mechanismus omezení přirozené obnovy podzemních vod.

Dokumentace EIA se dále zabývá záplavovými územími, evidovanými starými ekologickými zátěžemi, používanými a skladovanými chemickými látkami, technologickými vodami a technickým zabezpečením proti úniku závadných látek. Podrobněji rovněž charakterizuje ochranné pásmo přírodních léčivých zdrojů Františkových Lázní a podmínky nařízení vlády č. 152/1992 Sb. Ani dokumentace však jednoznačně neuvádí maximální hloubky zakládání jednotlivých stavebních objektů, nevyjasňuje vztah limitu 30 m k ochrannému režimu vztahujícímu se již na práce přesahující hloubku 10 m a nedokládá samostatné hydrogeologické nebo balneologické posouzení vazby záměru na františkolázeňskou zřídelní strukturu. Také návrh monitoringu podzemních vod zůstává pouze obecný a neumožňuje posoudit jeho dostatečnost.

Lze uzavřít, že podstatná část informací chybějících v příloze je alespoň v základním nebo podrobnějším rozsahu obsažena ve vlastní dokumentaci, zejména pokud jde o hydrologické a hydrogeologické poměry, záplavová území, staré ekologické zátěže, rozsah záboru území, bilanci srážkových vod, technické řešení první etapy, nebezpečné látky, havarijní zabezpečení a obecné hodnocení vlivů na podzemní a povrchové vody. Vlastní dokumentace je z hlediska správnosti a dostatečnosti těchto údajů hodnocena samostatně v příslušných částech posudku.

Příloha č. 13 nicméně představuje jediný samostatný odborný podklad dokumentace zaměřený přímo na vodní prostředí. Zpracovatel posudku proto považuje za politováníhodné, že byla pojata pouze jako velmi stručné souhrnné posouzení, namísto aby komplexněji propojila identifikaci dotčených vodních útvarů s místními hydrogeologickými poměry, konkrétními parametry záměru, změnou infiltrační bilance, podmínkami ochrany vodních a přírodních léčivých zdrojů, relevantními opatřeními plánu povodí a konkrétním návrhem monitoringu. Z přílohy současně nevyplývá, že by byla zpracována osobou s příslušnou odbornou způsobilostí v oboru geologie a hydrogeologie, ačkoli obsahuje závěry vztahující se k hydrogeologickým poměrům území, režimu podzemních vod a ochraně přírodních léčivých zdrojů.

V rámci podkladů společnosti DEKONTA, a.s., obdržených dne 24. 9. 2026 na základě žádosti zpracovatele posudku ze dne 17. 9. 2026, viz samostatná příloha posudku, bylo nicméně následně uvedeno, že závěry dokumentace vycházejí mimo jiné z průzkumů společností SG

Geotechnika a.s. a G-Consult, spol. s r.o., přičemž odpovědným řešitelem geologických prací průzkumu z března 2026 byl Ing. Michal Kofroň. Kapitoly dokumentace EIA týkající se vod a hydrogeologických poměrů zpracovala Mgr. Zdenka Szurmanová, držitelka odborné způsobilosti v hydrogeologii a sanační geologii č. 2166/2012. Nadále však platí, že vlastní příloha č. 13 tuto odbornou odpovědnost transparentně neuvádí a některé její závěry nejsou dostatečně propojeny s konkrétními výsledky odborných průzkumů.

Dodatečně předložená úplná závěrečná zpráva inženýrskogeologického, hydrogeologického a radonového průzkumu tuto informační mezeru částečně odstraňuje. Obsahuje konkrétní výsledky vrtů, penetračních sond, laboratorních rozborů zemin a podzemních vod a vsakovacích zkoušek a zpřesňuje geologické, hydrogeologické a vsakovací poměry území. Potvrzuje prostorovou proměnlivost geologického prostředí, izolační až poloizolační funkci jílovitých vrstev a lokální kolektorskou funkci písčitých a štěrkovitých poloh. Souvislá hladina podzemní vody nebyla v území ověřena. Předložený průzkum však nenahrazuje souhrnnou vodní bilanci ani posouzení konečného vodohospodářského řešení všech etap záměru. Nemění proto závěr, že vlastní příloha č. 13 propojuje výsledky odborných průzkumů s hodnocením vlivů na podzemní vody a přírodní léčivé zdroje pouze omezeně.

V předložené podobě příloha poskytuje základní přehled o vztahu záměru k vodním útvarům a o navrženém nakládání s vodami, její samostatná vypovídací hodnota je však omezená. Některé údaje o stavu vodních útvarů se liší od aktuálních listů hodnocení, aniž je jednoznačně doložen jejich odlišný zdroj a hodnocené období. Část závěrů není odvozena z doložených technických a hydrogeologických parametrů a řada podstatných informací musí být dohledávána v jednotlivých částech vlastní dokumentace. Závěr o souladu záměru s čl. 4 směrnice 2000/60/ES lze proto považovat za doložený pouze v obecné a koncepční rovině. Jeho konečné potvrzení je podmíněno dopracováním technického řešení všech etap záměru, ověřením hydrogeologických předpokladů, vyjasněním vztahu navrhovaných zemních zásahů k ochrannému režimu přírodních léčivých zdrojů a konkretizací ochranných a monitorovacích opatření.

Příloha 14 Osvědčení o autorizaci zpracovatele Dokumentace

Příloha obsahuje původní osvědčení odborné způsobilosti Ing. Pavla Veselého a rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 4. 11. 2021, kterým byla jeho autorizace ke zpracování dokumentace, posudku a vyhodnocení prodloužena do 31. 12. 2026.

<u>Komentář zpracovatele posudku:</u>

Příloha dokládá, že zpracovatel dokumentace EIA byl v době jejího zpracování držitelem platné autorizace podle § 19 ZPV. Platnost autorizace zpracovatel posudku ověřil také v IS EIA.

Pro účely posouzení vlivů záměru na životní prostředí lze správnost informací uvedených v této příloze hodnotit jako akceptovatelnou.

SOUHRNNÝ KOMENTÁŘ ZPRACOVATELE POSUDKU KE SPRÁVNOSTI DOKUMENTACE

Zpracovatel posudku podrobně ověřil správnost vstupních údajů, použitých metod, dílčích výpočtů, interpretace výsledků a vzájemné návaznosti jednotlivých částí dokumentace. Provedl vlastní kontrolní výpočty a porovnání s dostupnými databázemi, mapovými podklady, evidencemi veřejné správy a dalšími odbornými zdroji. Současně vyžádal a vyhodnotil doplňující podklady a vysvětlení ke skutečnostem, které nebyly z dokumentace jednoznačně zjistitelné nebo vyžadovaly podrobnější odborné ověření.

Takto byly podrobněji prověřeny zejména geologické, hydrogeologické a vsakovací poměry, hydrotechnické řešení hospodaření se srážkovými vodami, havarijní zabezpečení, vstupní údaje akustických studií, rozdíly mezi hlukovými výpočty, klimatická odolnost technického řešení, stav souvisejících těžebních záměrů a další věcné vazby, které z původních podkladů nevyplývaly dostatečně jednoznačně. Výsledky tohoto přezkumu vedly v řadě případů ke zpřesnění, korekci nebo doplnění dílčích údajů a závěrů dokumentace. Zpracovatel posudku rovněž ověřil zohlednění požadavků předchozích procesů SEA a územně plánovací dokumentace.

Použité průzkumy, modelové nástroje a metody hodnocení převážně odpovídají charakteru záměru a posuzovaným složkám životního prostředí. Hlavní obecnou nejistotu představuje rámcové vymezení druhé a zejména třetí etapy. Dokumentace zahrnuje základní plošné, kapacitní, dopravní a infrastrukturní parametry cílového stavu, konečná provozní náplň, technologická zařízení a technické řešení dalších etap však dosud nejsou známy. Hodnocení proto umožňuje posoudit rozsah rozvoje území a jeho základní environmentální souvislosti, nikoliv všechny možné vlivy konkrétních budoucích provozů. Předpoklady použité pro hodnocení dalších etap bude nezbytné ověřit podle jejich skutečného technického, provozního a dopravního řešení v navazující projektové přípravě.

Akustické, rozptylové, dopravní, biologické, dendrologické, hydrogeologické, klimatické a krajinářské podklady jsou v základním metodickém rámci použitelné. Zpracovatel posudku však identifikoval řadu dílčích metodických, interpretačních a formálních nedostatků. Ty se týkají zejména neúplných vstupních parametrů dalších etap, rozdílné podrobnosti popisu metod, omezené přezkoumatelnosti některých dílčích údajů a odhadů, několika nesprávně převzatých hodnot, nejednotné terminologie a ne vždy jednoznačného propojení výsledků odborných příloh s hlavním textem dokumentace. V některých případech dokumentace rovněž používá příliš kategorické závěry nebo dostatečně nevymezuje předpoklady a podmínky jejich platnosti. Tyto nedostatky nesnižují použitelnost odborných podkladů jako celku, vyžadují však jejich obezřetnou interpretaci a následné ověření konkrétního řešení záměru.

Podrobnější technické ověření je potřebné zejména u vodohospodářského a hydrogeologického řešení jednotlivých etap, místních vsakovacích podmínek, kapacity a vzájemných vazeb retenčních, vsakovacích a regulačních objektů, havarijního zabezpečení a vlivů hlubších zásahů na podzemní vody a přírodní léčivé zdroje. Dokumentace rovněž neobsahuje závěrečné ověření klimatické odolnosti konkrétního technického řešení vůči identifikovaným klimatickým rizikům.

V oblasti hluku je nutné podrobněji ověřit provozní a dopravní hluk dalších etap, ochranu konkrétních hlukově zatížených objektů, účinnost navrhovaných protihlukových opatření a skutečné kumulativní působení záměru s dalšími zdroji. V oblasti ovzduší zůstává k upřesnění zejména konkrétní systém snižování emisí těkavých organických a pachových látek a vyhodnocení jednotlivých emitovaných látek podle skutečně používaných nátěrových hmot a dalších přípravků.

V oblasti biologické rozmanitosti a krajiny je třeba podrobněji doložit rozsah, umístění, hydrologickou funkčnost a dlouhodobou péči o náhradní biotopy, funkční řešení přeloženého LBK 46, migrační prostupnost oploceného areálu a navazujících komunikací, vegetační začlenění areálu a ochranu biologicky citlivých ploch před světelným, hlukovým, provozním a rekreačním rušením. Dokumentace navrhuje základní rámec příslušných opatření, jejich konečné technické a prostorové řešení a měřitelná kritéria funkčnosti však musí být upřesněna v navazující přípravě.

Další potřeba konkretizace se týká zejména světelnětechnického řešení, ochrany půdy a organizace výstavby, koordinace záměru s těžbou štěrkopísků, návaznosti LBK 1 na sanaci a rekultivaci těžební plochy, ochrany archeologického dědictví a bezpečnosti chodců a cyklistů. Jde převážně o otázky řešitelné v navazující projektové přípravě, kdy budou známy konečné parametry jednotlivých částí záměru.

Hodnocení kumulativních vlivů je nejpodrobněji doloženo pro dopravu a související hlukové, imisní a zdravotní působení. U ostatních složek životního prostředí je syntéza vzájemných vazeb méně podrobná, zejména ve vztahu k postupné realizaci jednotlivých etap, související těžbě, změnám vodního režimu, fragmentaci území a dlouhodobé funkčnosti náhradních biologických a krajinářských opatření. Tyto vazby je nutné zohlednit při konečném řešení jednotlivých etap i výsledného stavu celého záměru.

Kapitola D.IV dokumentace obsahuje rozsáhlý soubor opatření pokrývající rozhodující oblasti ochrany životního prostředí a veřejného zdraví. Jejich úroveň, určitost a možnost přímého převzetí do závazného stanoviska jsou však rozdílné. Vedle konkrétních opatření obsahuje kapitola také obecné zásady, doporučení, odkazy na povinnosti vyplývající z právních předpisů a podrobné realizační návody. Některá opatření se věcně překrývají, jiná vyžadují spojení, zpřesnění, rozšíření nebo převedení do konkrétní a kontrolovatelné podoby. Jednotlivá opatření, jejich opodstatněnost a způsob případného převzetí budou podrobně posouzeny v kapitole IV posudku.

Závěrem zpracovatel posudku konstatuje, že provedený přezkum potvrdil odbornou použitelnost dokumentace a jejích příloh, současně však odhalil řadu dílčích nedostatků, nesrovnalostí a nejistot, které nebyly z původních podkladů vždy zřejmé. Zpracovatel posudku je podrobně prověřil, v potřebném rozsahu korigoval nebo zpřesnil jejich interpretaci a vymezil oblasti vyžadující další technické, odborné nebo kontrolní ověření. Zjištěné skutečnosti nebrání posouzení záměru ani vydání závazného stanoviska EIA a nemění základní závěry dokumentace. Odůvodňují však stanovení konkrétních požadavků pro navazující projektovou přípravu a následné ověřování skutečných vlivů záměru.

Dokumentaci lze proto považovat za odborně použitelný a dostatečný podklad pro vydání závazného stanoviska EIA.

3. Pořadí variant (pokud byly předloženy) z hlediska vlivů na životní prostředí

V dokumentaci je záměr z hlediska umístění a základního technického řešení předložen jako invariantní. Jeho vlivy na životní prostředí a veřejné zdraví jsou v relevantních aspektech porovnány s nulovou variantou, tedy se stavem bez realizace záměru, která představuje variantu referenční. Stanovení pořadí rovnocenných projektových variant proto není rozhodující.

Aktivní varianta zahrnuje první etapu hlavního výrobního závodu o rozloze přibližně 65,32 ha, druhou etapu jeho možného rozšíření o rozloze přibližně 25,5 ha a třetí etapu o rozloze přibližně 16,4 ha s navazující plochou přibližně 2,94 ha, určenou pro dodavatelské, subdodavatelské a doplňkové provozy.

První a druhá etapa jsou předmětem stanoviska v rozsahu technického a provozního řešení vymezeného v dokumentaci. U třetí etapy nejsou v současném stupni přípravy známi konkrétní provozovatelé, výrobní program ani technologické řešení. Třetí etapa je proto předmětem stanoviska pouze v rozsahu plošného vymezení a předpokládaného kapacitního obsazení pracovníky a související dopravní zátěže zahrnuté do cílového stavu rozvoje území. Konkrétní provozy umisťované ve třetí etapě budou muset být posouzeny podle jejich skutečných parametrů v příslušných navazujících postupech.

V rámci aktivní varianty byly pro výhledový rok 2035 posouzeny dvě subvarianty dopravního řešení, a to bez železničního překladiště a s využitím železničního překladiště v ŽST Cheb. Nejde o odlišné varianty umístění ani technického řešení výrobního areálu. Subvarianty se liší pouze distribucí části nákladní dopravy, přičemž celkový objem logistické dopravy se nemění a ve variantě s překladištěm je část přepravních výkonů převedena ze silnice na železnici.

Předložená aktivní varianta byla v obou dopravních subvariantách při splnění podmínek tohoto závazného stanoviska vyhodnocena jako podmíněně akceptovatelná a doporučena k realizaci.

4. Hodnocení významných vlivů záměru na životní prostředí přesahujících státní hranice

Významné přeshraniční vlivy byly vyloučeny. Záměr je sice umístěn v příhraničním regionu a jeho dopravní napojení prostřednictvím dálnice D6 směřuje rovněž ke státní hranici s Německem, vlastní výrobní areál ani související dopravní a technická infrastruktura však státní hranici nepřekračují.

S ohledem na umístění záměru, charakter a dosah vyhodnocených hlukových, imisních, vodohospodářských, přírodních a krajinných vlivů se nepředpokládá významné ovlivnění území sousedního státu. Přeshraniční charakter nemá ani doprava vyvolaná záměrem pouze z důvodu, že její část může využívat dálnici D6 ve směru ke státní hranici.

Významné vlivy záměru přesahující státní hranice se proto nepředpokládají a nebyl shledán důvod pro mezistátní posuzování.

III. POSOUZENÍ TECHNICKÉHO ŘEŠENÍ ZÁMĚRU S OHLEDEM NA DOSAŽENÝ STUPEŇ POZNÁNÍ POKUD JDE O ZNEČIŠŤOVÁNÍ ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Informace o technickém řešení záměru a jeho environmentálních souvislostech jsou v dokumentaci EIA a jejích přílohách uvedeny v rozsahu dostačujícím pro posouzení základní technické koncepce a rozhodujících vlivů. Dílčí nejasnosti zpracovatel posudku prověřil porovnáním jednotlivých částí dokumentace, odborných studií, dodatečně poskytnutých podkladů a obdržených vyjádření. Zjištěné nedostatky se týkají především rozdílné podrobnosti zpracování jednotlivých řešení, nikoliv nedostatečného poznání nebo provozní neověřenosti použitých technologií.

Základní stavební, výrobní, dopravní a infrastrukturní řešení vychází z běžně používaných a provozně ověřených postupů automobilového průmyslu a průmyslové výstavby. Jedná se zejména o montážní a logistické provozy, robotizovanou montáž komponentů, automatizovanou a dokončovací lakovnu, testování vodotěsnosti kabin, mytí rámů podvozků, úpravu vody reverzní osmózou, skladování provozních látek a baterií, záložní dieselagregáty a související dopravní a energetickou infrastrukturu. Nejde tedy o nové nebo dosud prakticky neprověřené technologie, jejichž environmentální účinky by nebylo možné na základě současných poznatků dostatečně předvídat.

Také opatření k omezení znečišťování odpovídají standardním a ověřeným technickým principům. Zahrnují zejména filtraci odpadní vzdušiny z lakoven, uzavřené nebo recirkulační vodní okruhy, oddělené odvádění splaškových, technologických a srážkových vod, předčištění vod z komunikací a manipulačních ploch v odlučovačích lehkých kapalin, retenční, vsakovací, akumulační a regulační objekty, uzavíratelné kanalizační větve a záchytné prostory pro závadné látky a kontaminované hasební vody. Součástí řešení jsou rovněž opatření k omezení hluku a soubor vegetačních, biologických a migračních opatření, zejména izolační zelený pás, náhradní výsadby, náhradní vodní a mokřadní biotopy a přeložení LBK 46.

Nejistoty přetrvávají zejména ve vztahu ke konečným parametrům technologických a hlukových zdrojů dalších etap, kapacitě a vzájemnému propojení vodohospodářských objektů, havarijní retenci závadných látek a hasebních vod, monitoringu podzemních vod a podrobnému provedení biologických a krajinářských opatření. Tyto otázky lze řešit v navazující projektové přípravě bez změny základní technické koncepce záměru. Požadavky na jejich konkretizaci, odborné ověření a kontrolu účinnosti byly promítnuty do podmínek tohoto závazného stanoviska.

U třetí etapy nejsou konkrétní provozovatelé, výrobní program ani používané technologie dosud známy. Technické řešení této etapy proto nelze hodnotit na stejné úrovni jako řešení hlavního výrobního závodu. Předmětem stanoviska je pouze její plošné vymezení, předpokládané kapacitní obsazení pracovníky a související dopravní zatížení. Konkrétní provozy třetí etapy musí být posouzeny podle svých skutečných technických, technologických a kapacitních parametrů v příslušných navazujících postupech.

Zpracovatel posudku nezjistil, že by navržené technické řešení bylo překonané nebo že by existovalo jiné jednoznačně vhodnější a současně realizovatelné řešení, které by při zachování účelu a kapacity záměru vedlo k podstatně nižším vlivům na životní prostředí. Technická koncepce záměru odpovídá současnému stupni poznání v oblasti prevence a omezování znečišťování životního prostředí.

V navazujících fázích přípravy záměru může dojít k upřesnění nebo dílčím úpravám jeho technických parametrů, mimo jiné v důsledku plnění podmínek tohoto závazného stanoviska. Takové změny musí zachovat parametry a předpoklady, z nichž vychází hodnocení vlivů záměru, a nesmí vést ke vzniku nových významných vlivů nebo k významnému zvýšení již posouzených vlivů. Předložené

podklady lze pro účely procesu EIA považovat za dostačující. Při respektování podmínek tohoto závazného stanoviska nebyly zjištěny takové nedostatky technického řešení, které by bránily realizaci záměru.

IV. POSOUZENÍ NAVRŽENÝCH OPATŘENÍ K PREVENCI, VYLOUČENÍ, SNÍŽENÍ, POPŘÍPADĚ KOMPENZACI NEPŘÍZNIVÝCH VLIVŮ NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ A VEŘEJNÉ ZDRAVÍ A K JEJICH MONITOROVÁNÍ

Posouzení vychází z návrhu opatření uvedených v části D kapitole IV dokumentace EIA „Charakteristika a předpokládaný účinek navrhovaných opatření k prevenci, vyloučení a snížení všech významných negativních vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví“. Jedná se o preventivní, zmírňující, kompenzační a monitorovací opatření vztahující se k další projektové přípravě, výstavbě a provozu záměru, včetně opatření k připravenosti na mimořádné situace a reakci na ně.

V kapitole D.IV dokumentace EIA je uvedeno celkem 78 samostatně formulovaných opatření, z toho 20 opatření pro další projektovou přípravu, 45 opatření pro období výstavby a 13 opatření pro období provozu. Opatření se týkají zejména dopracování vodohospodářského a akustického řešení, ochrany vod, ovzduší, půdy, veřejného zdraví, biologické rozmanitosti, krajinného rázu a archeologického dědictví, dále nakládání s odpady, omezení světelného znečištění a monitorování vybraných vlivů.

Předpokládaný účinek opatření je v úvodu kapitoly popsán pouze obecně a není soustavně vymezen u každého jednotlivého opatření. V řadě případů jej lze dovodit z obsahu opatření a z hodnocení příslušných vlivů v části D.I dokumentace EIA. Vedle konkrétních opatření přímo podmiňujících přijatelnost záměru kapitola obsahuje také obecné provozní zásady, podrobné realizační postupy, doporučení a povinnosti vyplývající z právních předpisů.

Zpracovatel posudku opatření navržená v dokumentaci EIA dále komentuje, případně zpřesňuje, doplňuje nebo vypouští, a to na základě posouzení úplnosti a správnosti dokumentace EIA, obdržených vyjádření, závěrů veřejného projednání a dalších podkladů uvedených v posudku. Podrobné posouzení jednotlivých opatření je provedeno níže v této kapitole. Opatření vyhodnocená jako odůvodněná, potřebná a přímo související s výsledky posouzení jsou po úpravě do konkrétní, kontrolovatelné a vymahatelné podoby zapracována jako podmínky do návrhu závazného stanoviska pro příslušný úřad. Jedná se o následující:

OPATŘENÍ NAVRŽENÁ V KAPITOLE D.IV. DOKUMENTACE EIA

(Jednotlivá opatření jsou zpracovatelem posudku komentována přímo pod opatřeními textem s kurzívou. V případě návrhu vypuštění ze strany zpracovatele posudku jsou přeškrtnuta)

Opatření pro další projektovou přípravu:

- ~~V dalším stupni projektové dokumentace konkretizovat doporučení pro zakládání budov z hlediska seismických rizik na základě výsledků inženýrsko-geologického průzkumu a radonového průzkumu, který upřesní rizika pronikání radonu z podloží.~~

Zpracovatel posudku opatření do návrhu závazného stanoviska nepřebírá. Opatření spojuje požadavky na založení staveb podle místních inženýrskogeologických a případných seismických podmínek s ochranou staveb proti pronikání radonu z podloží. Úplná zpráva inženýrskogeologického, hydrogeologického a radonového průzkumu byla v průběhu zpracování posudku doložena.

Podle § 98 odst. 1 zákona č. 263/2016 Sb., atomového zákona, musí být při navrhování nové stavby nebo přístavby s obytnými nebo pobytovými místnostmi zajištěno stanovení radonového indexu pozemku, není-li naplněna některá ze zákonných výjimek. Konkrétní

způsob ochrany stavby proti pronikání radonu se následně navrhuje podle výsledků stanovení radonového indexu, typu a konstrukčního řešení stavby a požadavků ČSN 73 0601.

Jde tedy o povinnost a standardní technický požadavek navazující projektové přípravy, který se uplatní u konkrétních objektů s obytnými nebo pobytovými místnostmi bez ohledu na výsledek procesu EIA. Z provedeného hodnocení současně nevyplývá takový vliv radonu nebo seismického působení, který by podmiňoval přijatelnost záměru a vyžadoval stanovení samostatné podmínky závazného stanoviska EIA.

- Detailní technické řešení systému odvádění dešťových vod v rámci 1. etapy záměru bude provedeno v dalším stupni projektové dokumentace, kdy bude rovněž provedena vsakovací zkouška, která upřesní koeficient vsaku v lokalitě budoucího zasakovacího objektu. Taktéž bude upřesněno geometrické a technické řešení vsakovací a retenční nádrže.
- Technické řešení systému odvádění dešťových vod v rámci 2. a 3. etapy rozvoje SPP Cheb, provedení vsakovací zkoušky a návrh geometrického a technického řešení příslušné vsakovací a retenční nádrže bude provedeno v dalším stupni projektové přípravy.

  V rámci 2. a 3. etapy bude nutné respektovat podmínku, která v povodí řeky Odravy připouští zasakování pouze čistých srážkových vod ze střech objektů. Srážkové vody z komunikací a parkovišť budou muset být likvidovány mimo toto povodí.
- V dalším stupni projektové přípravy bude zpracován hydrologický posudek vlivu záměru na odtokové poměry v území. Jedná se o podmínku vyplývající z platné legislativy.

Opatření vycházejí z předpokladů hodnocení a věcně spolu souvisejí, zpracovatel posudku je proto hodnotí společně. První dvě opatření požadují dopracování systému hospodaření se srážkovými vodami pro všechny tři etapy záměru, včetně ověření místních vsakovacích podmínek a upřesnění geometrického a technického řešení retenčních a vsakovacích objektů. Třetí opatření požaduje podrobnější vyhodnocení vlivu záměru na odtokové poměry. Jde o vzájemně provázané podklady pro konečné vodohospodářské řešení jednotlivých etap.

Zpracovatel posudku tato opatření po věcném přeskupení, rozšíření a zpřesnění přebírá do návrhu závazného stanoviska. Návrh souhrnné podmínky požaduje, aby bylo pro každou etapu doloženo hydrologické a hydrogeologické posouzení a konečné vodohospodářské řešení vycházející z aktuálních výsledků inženýrskogeologického a hydrogeologického průzkumu a místně příslušných vsakovacích zkoušek. Posouzení zahrnuje zejména bilanci srážkových vod, retenční a vsakovací kapacitu, regulovaný odtok, porovnání infiltračních a odtokových poměrů, konečné umístění a technické řešení retenčně-vsakovacích zařízení a ověření kapacity a dlouhodobé funkčnosti systému. Současně zohledňuje všechny dříve povolené etapy i výsledný stav celého záměru.

Zpracovatel posudku požadavek dále rozšiřuje o hydrogeologické posouzení založení staveb, hlubších zemních zásahů, vrtů, odvodňovacích prvků a úprav vodních linií. Důvodem jsou nejednotné vsakovací poměry, střídání málo propustných souvrství s místními propustnějšími polohami a dosud neurčené parametry založení některých objektů. Podmínka proto požaduje vyloučení narušení izolační funkce jílovitých souvrství, vzniku preferenčních cest do hlubších kolektorů, změn proudění podzemních vod, podmáčení, nežádoucího drenážního účinku a ovlivnění vodního zdroje Jesenice - Nebanice a přírodních léčivých zdrojů Františkových Lázní.

Do souhrnné podmínky je rovněž začleněn požadavek, aby byly v části záměru náležející do povodí Odravy zasakovány pouze neznečištěné srážkové vody ze střech, zatímco odpadní vody a srážkové vody z komunikací, parkovišť, odstavných a manipulačních ploch budou

odváděny mimo toto povodí, a to i po jejich předčištění. Tento požadavek je zachován jako konkrétní předpoklad ochrany povodí Odravy, vodní nádrže Jesenice a vodního zdroje Jesenice - Nebanice.

Konstatování dokumentace, že zpracování hydrologického posudku představuje podmínku vyplývající z platné legislativy, je formulováno příliš kategoricky. Právní předpisy vyžadují vyhodnocení vlivu stavby na odtokové poměry a odpovídající řešení hospodaření se srážkovými vodami, obecně však nestanoví povinnost zpracovat toto vyhodnocení právě jako samostatný dokument označený jako hydrologický posudek. V daném případě jde o konkrétní odborný podklad potřebný k ověření kapacity, dlouhodobé funkčnosti a environmentální přijatelnosti systému hospodaření se srážkovými vodami.

Původní tři opatření se proto samostatně nepřebírají. Jejich věcný obsah, včetně konkrétního požadavku na nakládání s vodami v povodí Odravy, je po přeskupení, rozšíření a zpřesnění zahrnut do souhrnné vodohospodářské a hydrogeologické podmínky zpracovatele posudku.

- Z hlediska bezpečnosti bude rovněž nutné zpracovat plošný pyrotechnický průzkum území, kde budou probíhat výkopy a terénní úpravy a zajistit pyrotechnický dozor v průběhu realizace záměru. SIRS v tomto ohledu plánuje v průběhu léta 2026 provést pyrotechnický průzkum založený na magnetometrickém měření. Jde o metodu, kdy dochází k cílevědomému vyhledávání munice nebo výbušnin pomocí detekční techniky a jejich identifikace stanoveným postupem, případně jejich vyzvednutí, nebo dohled při zemních pracích, při nichž se očekává nález munice nebo výbušnin, identifikace nalezené munice nebo výbušnin. Výše uvedený magnetometrický průzkum může zároveň odhalit polohu a tvar archeologických struktur uložených pod povrchem.

Opatření je věcně opodstatněné, neboť vychází z doložené válečné historie území v rámci dokumentace EIA. Podle dokumentace se záměr nachází v blízkosti bývalého vojenského letiště Cheb, které bylo v letech 1944 až 1945 opakovaně bombardováno, přičemž zásahy postihly také jeho širší okolí a na historických leteckých snímcích jsou patrné četné krátery. Dokumentace současně odkazuje na vyjádření Vojenského historického ústavu Praha ze dne 21. 3. 2026, podle něhož nelze v území vyloučit pozůstatky nevybuchlé munice. Vzhledem k tomuto konkrétnímu riziku a k rozsahu plánovaných výkopů a terénních úprav považuje zpracovatel posudku provedení pyrotechnického průzkumu za odůvodněné.

Povinnost provést pyrotechnický průzkum před každou stavbou obecně nevyplývá z právních předpisů. Potřeba průzkumu se posuzuje podle konkrétních poznatků o možném výskytu munice a podle charakteru zamýšlených zemních prací. V daném případě jsou tyto předpoklady naplněny historickými údaji o bombardování, vyjádřením Vojenského historického ústavu Praha a rozsahem plánovaných zemních zásahů. Vlastní provádění pyrotechnického průzkumu se od 1. 1. 2026 řídí zákonem č. 91/2024 Sb., o munici, a souvisejícími prováděcími předpisy.

Dokumentace uvádí, že SIRS plánovala v létě 2026 provést průzkum založený na magnetometrickém měření. Z podkladů dostupných při zpracování posudku však není zřejmé, zda byl průzkum již dokončen, jaký byl jeho prostorový a hloubkový rozsah a zda jeho výsledky umožňují vyloučit potřebu pyrotechnického dozoru při následných zemních pracích. Požadavek proto nelze bez dalšího považovat za splněný pouze na základě oznámeného záměru průzkum provést.

Zpracovatel posudku opatření po zpřesnění přebírá do návrhu závazného stanoviska, s upřesněním, že plošný pyrotechnický průzkum dostačuje provést před zahájením výkopů a terénních úprav v rozsahu stanoveném podle historického vyhodnocení rizika a parametrů

plánovaných zemních zásahů, tj. nikoliv nutně v celém rozsahu území záměru. Potřeba a rozsah navazujícího pyrotechnického dozoru při zemních pracích mají být stanoveny podle výsledků průzkumu a podmínek, za kterých nebylo možné území předem úplně prověřit. Předpokládaným účinkem opatření je ochrana života a zdraví osob, bezpečnosti stavby a okolí před rizikem nevybuchlé munice.

- Z důvodu provádění terénních úprav a stavební činnosti v území s možnými archeologickými nálezy kategorizovaném ÚAN III je třeba tyto činnosti v předstihu oznámit Archeologickému ústavu AV ČR. Jedná se o podmínku vyplývající z platné legislativy.

Podmínka vychází z relevantních informací dokumentace o možném významnějším archeologickém potenciálu území, omezuje se však na připomenutí zákonné oznamovací povinnosti, která se do podmínek závazného stanoviska standardně samostatně nepřebírá. Zpracovatel posudku však na základě upřesňujících požadavků Ministerstva kultury navrhuje podrobnější podmínku zahrnující archeologickou rešerši, povrchové sběry a mikrosondy, do níž současně začleňuje i uvedenou oznamovací povinnost.

- U nevyhovujícího objektu na parc.č. 59 (č.p. 8 Dolní Dvory) nadlimitního z hlediska hluku z provozu výrobního areálu je potřeba na náklady investora provést individuální akustické opatření – odejmutí chráněného venkovního prostoru stavby pomocí řízeného větrání, tj. např. pomocí větracích štěrbin, rekuperace apod.). V dalším stupni projektové přípravy je tedy třeba specifikovat a provést daná opatření.

  Poznámka: V současné době je vedeno řízení o odstranění uvedené stavby na č.p. 8. V případě odstranění stavby, nebudou uvedená opatření realizována.

Opatření je věcně opodstatněné, neboť vychází z výsledků akustické studie, která u objektu č. p. 8 na pozemku parc. č. 59 identifikovala překročení nočního hygienického limitu hluku a předpokládá provedení individuálního protihlukového opatření. Původní formulace však bez dalšího předpokládá existenci chráněného prostoru a nepřesně popisuje navrhované řešení jako „odejmutí chráněného venkovního prostoru stavby“. Podstatou opatření je ve skutečnosti takové technické řešení větrání chráněné místnosti, při kterém nebude nutné její přímé přirozené větrání nadlimitně exponovaným otvorem. Nejprve je proto nutné ověřit skutečné užívání a stavební uspořádání objektu, polohu případného chráněného vnitřního prostoru a způsob jeho větrání.

Zpracovatel posudku opatření po zpřesnění přebírá do návrhu závazného stanoviska. Bude-li v objektu potvrzen chráněný vnitřní prostor, musí být doloženo konkrétní technické řešení zajišťující ochranu před hlukem a požadovanou výměnu vzduchu a jeho přijatelnost musí být projednána s příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví. Bude-li objekt před povolením první etapy odstraněn, podmínka se ve vztahu k němu stane bezpředmětnou.

- U nevyhovujících akusticky chráněných objektů v k.ú. Cheb parc. č. 2126, č. p. 1752; parc. č. 1728, č. p. 1723; parc. č. 1734, č. p. 1728; parc. č. 1735, č. p. 1730 při ulici Pražská provést snížení maximální povolené rychlosti na 50 km/h (stávající povolená rychlost 70 km/h) v úseku od železničního viaduktu po konec/začátek obce Cheb pro splnění hygienických limitů hluku z automobilové dopravy v denním i nočním období.

  Poznámka: V případě nemožnosti realizace snížení rychlosti jsou další možná opatření – protihlukové stěny, změna povrchu vozovky, větrací štěrbiny apod. V případě potřeby budou tato případná alternativní opatření prověřena v dalším stupni projektové přípravy.

Opatření je věcně opodstatněné, neboť vychází z výsledků akustické studie (Příloha 4c), podle nichž doprava vyvolaná provozem záměru dále zvyšuje již existující nadlimitní noční hlukovou zátěž u obytných objektů v ulici Pražská reprezentovaných výpočtovým bodem č.

28. K tomuto navýšení dochází ve výhledovém stavu roku 2029 po realizaci první etapy i ve výhledovém stavu roku 2035 při plném rozvoji záměru. Pro rok 2035 byl tento nepříznivý vliv zjištěn jak ve variantním scénáři bez příp. železničního překladiště, tak s jeho realizací, přičemž variantní řešení dopravy nemá na výsledný závěr pro dotčenou lokalitu podstatný vliv. Zpracovatel posudku na základě svých zjištění a provedených zhodnocení souhlasí s potřebou účinného protihlukového opatření i s navrženým snížením nejvyšší dovolené rychlosti ze 70 na 50 km/h v daném úseku.

Původní opatření však nezajišťuje, že snížená rychlost bude skutečně dodržována. Výpočtově stanoveného akustického účinku lze dosáhnout pouze při reálném snížení rychlosti dopravního proudu, nikoli samotným osazením dopravního značení. Také alternativní opatření jsou v dokumentaci pouze obecně vyjmenována, aniž je stanovena jejich proveditelnost, konkrétní technické řešení nebo minimální dlouhodobý akustický účinek.

Zpracovatel posudku proto opatření po zpřesnění přebírá do návrhu závazného stanoviska. Snížení rychlosti doplňuje požadavkem na zajištění a kontrolu jejího skutečného dodržování. Pro případ, že takové řešení nebude možné účinně realizovat, nahrazuje obecný výčet alternativ požadavkem na konkrétní a dlouhodobě účinné protihlukové opatření s prokázaným akustickým účinkem nejméně odpovídajícím nárůstu hlukové zátěže vyvolanému záměrem.

- V dalším stupni projektové přípravy je potřeba vyhodnotit hlukovou zátěž z areálové rozvodny 110/22 kV, která má být umístěna v severozápadním cípu areálu SPP Cheb a pro kterou v současné době nejsou dostatečné podklady pro provedení akustického posouzení.

Opatření je věcně opodstatněné, neboť vychází z relevantních informací dokumentace EIA, podle nichž nebylo kumulativní hlukové působení areálové rozvodny 110/22 kV vyhodnoceno z důvodu neznalosti jejího konečného technického a provozního řešení. Z podkladů však současně není jednoznačně vymezen vztah rozvodny k posuzovanému záměru ani způsob a čas jejího samostatného povolování. Samostatný požadavek na její akustické posouzení v navazující projektové přípravě posuzovaného záměru proto nelze dostatečně konkrétně a účinně uplatnit.

Zpracovatel posudku proto opatření v původním znění přímo nepřebírá, ale jeho věcný účel však začleňuje do podmínky ověřovacího měření hluku po uvedení první etapy záměru do provozu, která zahrnuje měření v relevantních výpočtových bodech. Hlukové působení rozvodny, včetně případné tónové složky, bude při jejím provozu zohledněno jako součást skutečné kumulativní hlukové situace.

- Pro zmírnění světelného znečištění v nočním období je třeba v návrhu projektu respektovat § 24 vyhlášky č. 146/2024 Sb. o požadavcích na výstavbu, Metodický pokyn MŽP ČR k předcházení a snižování světelného znečištění (č.j. MZP/2023/710/2146) z 29.9.2023 a ČSN 36 0459 Omezování nežádoucích účinků venkovního osvětlení. Osvětlení budov bude navrženo tak, aby mimo osvětlované objekty unikalo co nejméně světla. Lampy venkovního osvětlení by proto měly mít dle ČSN 36 0459 maximální barevnou teplotu 2700 K a měly by být vybaveny stíněním, aby se zabránilo rozptylu světla směrem vzhůru a do okolí. Venkovní areálové osvětlení a osvětlení parkovišť by mělo směřovat výhradně dolů – lampy budou vybaveny stíněním, aby se zabránilo rozptylu světla směrem vzhůru a do okolí. Reklamní cedule by měly být omezeny pouze na podsvícené nápisy.

Opatření je věcně opodstatněné, neboť vychází z požadavků na omezení světelného znečištění a ochranu okolní krajiny a živočichů, které jsou v dokumentaci EIA zohledněny zejména směrováním světelného toku do osvětlovaného prostoru, stíněním svítidel, použitím

světelných zdrojů s barevnou teplotou nejvýše 2 700 K a omezením reklamního osvětlení. Zpracovatel posudku se s těmito požadavky ztotožňuje.

Zpracovatel posudku opatření po zpřesnění přebírá do návrhu závazného stanoviska. Na základě vyjádření AOPK ČR je doplňuje zejména o jednoznačné časové vymezení omezeného nočního režimu osvětlení, zachování zelených ploch bez osvětlení v rozsahu slučitelném s bezpečnostními požadavky a minimalizaci osvětlení směrem k náhradním biotopům. Obecné odkazy na právní, metodické a normové požadavky jsou tím převedeny do konkrétních a ověřitelných požadavků na projektové a provozní řešení záměru.

- ~~Konkretizovat hospodárné využití přebytečné ornice ke zlepšení půdní úrodnosti na zemědělskou půdu. Souhlasy s uložením na vhodné pozemky budou předloženy v rámci žádosti o vynětí ze ZPF v rámci jednotlivých etap rozvoje v SPP Cheb. Jedná se o podmínku vyplývající z platné legislativy.~~

Zpracovatel posudku opatření do návrhu podmínek závazného stanoviska EIA samostatně nepřebírá. Jeho obsah představuje standardní součást postupu při odnímání půdy ze ZPF, v jehož rámci bude pro jednotlivé etapy konkretizována bilance skrývky, způsob využití přebytečné ornice, cílové pozemky a podmínky jejího rozprostření. Samostatná podmínka závazného stanoviska by proto pouze opakovala požadavky uplatňované v navazujícím postupu podle předpisů na ochranu ZPF.

- Z hlediska ochrany krajinného rázu je vhodné celkovou výšku staveb omezit na 25 m nad stávajícím terénem. Okolo záměru je navržen 50 m široký pás izolační zeleně, který bude tvořen jednak stávající zelení podél polních cest, která by neměla být do té doby odstraněna, jednak i novými prvky zeleně. Podle etapizace dané územním plánem je stanovena povinnost vybudovat ochrannou a izolační zeleň nejpozději současně s hlavní stavbou jako její nedílnou součást.

Opatření je věcně opodstatněné, protože výškové omezení staveb a obvodový pás ochranné a izolační zeleně představují podstatné předpoklady, z nichž vycházelo zejména hodnocení vlivů záměru na krajinný ráz. Pás zeleně je v Příloze 7 – Hodnocení vlivu na krajinný ráz označen za jedno z hlavních zmírňujících opatření ke snížení viditelnosti výrobních objektů a začlenění areálu do krajiny.

Původní formulace však není dostatečně určitá ani závazná. Spojení „je vhodné“ a „neměla být odstraněna“ vyjadřují pouze doporučení a nezajišťují zachování parametrů, na nichž bylo hodnocení založeno. Rovněž výškový limit 25 m neodpovídá konkrétnímu posuzovanému řešení, podle něhož mají výrobní haly dosahovat nejvýše 17 m včetně atiky a technologické nástavby a výduchy nejvýše 20 m. Výškové řešení současně respektuje omezení vyplývající z ochranných pásem letiště Cheb.

Zpracovatel posudku proto opatření po zpřesnění přebírá do návrhu závazného stanoviska. Doporučující formulace nahrazuje jednoznačnými požadavky na dodržení výškových parametrů posuzovaného řešení, zachování stávajících dřevin určených k začlenění do ochranného pásu a realizaci ochranné a izolační zeleně nejpozději současně s hlavní stavbou. Splnění těchto požadavků bude doloženo v projektové dokumentaci pro povolení záměru. Tím bude zajištěno zachování předpokladů hodnocení krajinného rázu, respektování výškových omezení letiště Cheb a účinné pohledové odclonění areálu.

- Z důvodu ochrany čolka obecného provést tato ochranná opatření: vybudovat náhradní biotop na podzim před plánovaným jarním transferem čolků, aby zde byl pro živočichy alespoň částečně funkční ekosystém. Ve vegetačním období předcházejícím likvidací tůní (ideálně v dubnu až květnu) je nutné jedince ze stávajících tůní v maximálních počtech transferovat do

náhradních, nově vytvořených, tůní. Likvidace obou tůní v remízu při komunikaci ke štěrkopískovně musí být realizována pouze v termínu od září do konce února, po předchozí kontrole biologického dozoru, po provedení záchranného transferu čolků.

Nejpozději na podzim před zahájením uvedených transferů vybudovat 2 až 3 tůně náhradní o hloubce 50 až 100 cm. Zbytky dřevní hmoty vykácené při výstavbě, jako jsou větší kmeny a pařezy, je možné umístit do těchto tůní pro posílení biodiverzity. Okolí těchto tůní je vhodné částečně osázet dřevinami.

Poznámka: Tůně do velikosti 300 m² a hloubky 1,5 metru, které jsou umístěny mimo vodní tok, obvykle nevyžadují povolení záměru (podle stavebního zákona se považují za terénní úpravy).

- Požádat příslušný orgán ochrany přírody – Krajský úřad Karlovarského kraje o udělení výjimky z ochranných podmínek zvláště chráněného druhu živočichů - čolka obecného z důvodu zásahu do jeho biotopu a umožnění záchranného transferu.
- Z důvodu ochrany ptáků a obojživelníků provést tato ochranná opatření: minimálně půl roku před zahájením zásahu do stávajících polních mokřadů, vytvořit jako kompenzaci několik náhradních tůní a mokřadů o různých velikostech přírodě blízkým způsobem. Umístění vodních ploch je navrženo na jižním okraj plochy záměru, do zeleného izolačního pásu a dále do přeloženého LBK 46, kde budou volně navazovat na stávající zemědělské pozemky a štěrkopískovnu. Biotopy jsou navrženy tak, aby byly na co nejméně frekventovaných místech s minimální fragmentací.

  Maximální hloubka tůní by měla být 30–80 cm, s pozvolným sklonem břehu. Vhodné je rozčlenění břehové linie a plynulé napojení litorálního pásma na okolní terén. Plocha litorálního pásma se ponechá samovolné sukcesi, není vhodné ani účelné osazovat pásmo mokřadními rostlinami.

  Bezprostřední i širší okolí vodních ploch je nutné udržovat s nízkou vegetací pro možnost hnízdění ptáků, jako např. čejka chocholatá, či rozmnožování obojživelníků, jako je např. ropucha krátkonohá. Na těchto plochách je doporučen řídký osev druhově obohacenou jetelotravní směsí ŽIVA (https://www.kvetnatelouky.cz/ziva-druhove-obohacena-jetelotravni-smes/), aby vegetace neruderizovala. Seč se provádí 2-3 x ročně, mozaikově – tedy ne celá plocha najednou. Seč se nesmí realizovat v období od března do června, kdy dochází ke hnízdění ptáků. Plocha se před výsevem směsi zásadně nehnojí.

Uvedená opatření spolu věcně a procesně souvisejí, zpracovatel posudku je proto hodnotí společně. Opatření jsou věcně opodstatněné, neboť jejich potřeba vyplývá z hodnocení vlivů na zájmy ochrany přírody a krajiny v dokumentaci EIA a jejích přílohách. Realizací záměru dojde k zániku dvou tůní využívaných čolkem obecným jako rozmnožovací biotop a periodického polního mokřadu významného pro ptáky a další obojživelníky. Náhradní tůně pro čolka obecného a náhradní mokřadní biotopy přitom plní rozdílné biologické a stanovištní funkce, jejich umístění, provedení a časový postup však musí být vzájemně koordinovány.

Zpracovatel posudku proto opatření spojuje a po zpřesnění je přebírá do návrhu závazného stanoviska jako společný požadavek na zpracování projektu předstihových ochranných opatření a náhradních biotopů. Projekt musí zachovat rozdílné parametry náhradních tůní pro čolka obecného a náhradních tůní a mokřadů určených pro ptáky a další obojživelníky a musí umožnit jejich odborné posouzení a koordinaci před realizací v území. Samostatný požadavek na podání žádosti o výjimku pouze odkazuje na zákonný postup, a proto se samostatně nepřebírá. Navržená podmínka nepředjímá výsledek řízení o výjimce ani

nezasahuje do správní úvahy příslušného orgánu ochrany přírody, který posoudí předložený projekt a stanoví konečné podmínky ochrany dotčených druhů a jejich biotopů.

Přesný procesní postup bude určen podle právní úpravy účinné v době navazující přípravy záměru, neboť probíhající změny stavebního práva a souvisejících předpisů mohou ovlivnit způsob povolování záměru i začlenění postupů podle zákona č. 114/1992 Sb. Projekt proto musí být doložen v příslušném řízení podle tohoto zákona, případně jako součást projektové dokumentace záměru. Nebude-li žádné takové řízení vedeno, musí být předchozí realizace náhradních biotopů doložena nejpozději k žádosti o navazující povolení relevantních částí první etapy záměru. Tím bude zajištěno, že náhradní biotopy budou nejprve konkrétně navrženy a odborně posouzeny a následně realizovány ve stanoveném předstihu před zásahem do původních biotopů.

- ~~Specifikovat způsob ověření vlastností materiálů z demolic, zejména u znovuzískané asfaltové směsi a jejich následného zařazení v návaznosti na podmínky vyhlášky č. 283/2023 Sb., při jejichž splnění jsou znovuzískaná asfaltová směs a znovuzískaný penetrační makadam vedlejším produktem nebo přestávají být odpadem, ve znění pozdějších předpisů. Jedná se o podmínku vyplývající z platné legislativy.~~

Zpracovatel posudku opatření do návrhu podmínek závazného stanoviska EIA nepřebírá. Způsob vzorkování, laboratorního zkoušení, zařazení a doložení vlastností znovuzískané asfaltové směsi a penetračního makadamu upravuje přímo vyhláška č. 283/2023 Sb., včetně kvalitativních kritérií, přípustných způsobů využití a náležitostí průvodní dokumentace.

Dokumentace EIA již předpokládá selektivní demolici komunikace, provedení analýz získané asfaltové frakce a její následné zařazení podle této vyhlášky. Opatření tedy pouze připomíná zákonný postup a nestanoví žádný další požadavek vyplývající ze specifických vlivů záměru. Jeho převzetí do závazného stanoviska by proto pouze opakovalo platnou právní úpravu.

- Specifikovat způsob odstraňování odpadní vody z oplachu rámu podvozků, tj. zda bude shromažďována v IBC kontejnerech a předávána oprávněné osobě k odstranění, nebo bude předčišťována na areálové čistírně zaolejovaných vod a se souhlasem správce kanalizace a splněním podmínek kanalizačního řádu vypouštěna do splaškové kanalizace.

Opatření je věcně opodstatněné, protože dokumentace ponechává otevřené dvě alternativy nakládání s odpadní vodou z oplachu rámů podvozků. Základní řešení předpokládá její shromažďování v IBC kontejnerech a předávání oprávněné osobě. Alternativně připouští její předčištění v areálové čistírně zaolejovaných vod a následné vypouštění do splaškové kanalizace při splnění podmínek kanalizačního řádu a provozovatele kanalizace. Konečný způsob nakládání má být upřesněn v navazující projektové přípravě.

Zpracovatel posudku proto opatření po rozšíření a zpřesnění přebírá do společné podmínky pro vodohospodářské a havarijní zabezpečení jednotlivých etap záměru. Požaduje jednoznačné doložení konečného způsobu nakládání s touto vodou, včetně jejího předpokládaného množství a složení, způsobu případného předčištění a podmínek vypouštění do splaškové kanalizace. Požadavek je současně provázán s vymezením ostatních proudů technologických odpadních vod a se zabezpečením veřejné kanalizace proti nekontrolovanému vypuštění havarijně kontaminovaných vod.

Původní opatření se proto samostatně nepřebírá. Jeho věcný obsah je po konkretizaci zahrnut do souhrnné podmínky, a to pro etapu, jejíž součástí bude technologie oplachu rámů podvozků.

- Specifikovat způsob snížování emisí těkavých organických látek vč. látek pachových z lakování rámů podvozků (tj. např. za použití biofiltru nebo dopalovací jednotky), a to vč. parametrů dané technologie pro potřebné navazující povolení vyjmenovaného zdroje znečišťování ovzduší.

Opatření je věcně opodstatněné, neboť lakovna podvozků bude vyjmenovaným stacionárním zdrojem a dokumentace dosud nestanoví konkrétní způsob snižování emisí těkavých organických a pachových látek ani technické parametry a účinnost příslušné technologie. Uvádí pouze možná řešení, například biofiltr nebo dopalovací jednotku, s tím, že konkrétní technologie bude určena v navazující projektové přípravě.

Zpracovatel posudku proto opatření po formulačním zpřesnění přebírá do návrhu závazného stanoviska jako podmínku pro fázi přípravy záměru a váže jeho splnění na podklady pro povolení vyjmenovaného stacionárního zdroje. Požaduje doložení konkrétního způsobu snižování emisí, technických parametrů a předpokládané účinnosti zvolené technologie. Samostatnou podmínkou před uvedením lakovny do provozu současně požaduje ověření skutečného látkového složení emisí VOC a souvisejících zdravotních rizik podle skutečně používaných nátěrových hmot a dalších přípravků.

- Specifikovat architektonické řešení stavby (odstín fasád).

Opatření je věcně opodstatněné, neboť barevné řešení rozsáhlých výrobních objektů ovlivní jejich pohledové uplatnění a začlenění do krajiny. Původní formulace je však příliš obecná, protože požaduje pouze specifikaci odstínu fasád a neurčuje jeho základní parametry ani vazbu na další krajinářská opatření. Zpracovatel posudku proto opatření po rozšíření a zpřesnění přebírá do návrhu závazného stanoviska, a to rovněž na základě požadavků AOPK ČR. Požadavek začleňuje do společné podmínky pro krajinné a architektonické řešení záměru, která vedle tlumených a málo odrazivých odstínů fasád upravuje také barevnost střešních ploch, vegetační odstínění areálu, případnou modelaci terénu a prověření zelených střech nebo vegetačních stěn.

- Navrhnout řešení k zajištění bezpečného pohybu chodců a cyklistů v prostoru ulice Pražská a přes tuto komunikaci.

Opatření je věcně opodstatněné, neboť očekávané zvýšení motorové a nákladní dopravy může ovlivnit bezpečnost chodců a cyklistů v prostoru ulice Pražská i při jejím překonávání. Původní formulace však požadované řešení vymezuje pouze obecně a neurčuje jeho vazbu na projektovou dokumentaci ani konkrétní dopravně-bezpečnostní parametry.

Zpracovatel posudku proto opatření po rozšíření a zpřesnění přebírá do návrhu závazného stanoviska. Požadavek začleňuje do společné podmínky pro související dopravní infrastrukturu záměru a doplňuje jej o bezpečné a souvislé vedení cyklotrasy č. 2070 v úseku dotčeném přeložkou komunikace D4 směrem k vodní nádrži Jesenice. Podmínka současně stanoví, že konkrétní technické a dopravně-bezpečnostní řešení obou částí musí být součástí projektové dokumentace a musí zohlednit očekávané zvýšení motorové a nákladní dopravy.

Opatření pro období výstavby záměru

Aby nedošlo k nadměrnému úhynu rostlin, zraňování, úhynu živočichů nebo ničení jejich biotopů, je nutné respektovat následující opatření k omezení vlivů stavební činnosti na faunu, flóru a ekosystémy. V případě dodržení těchto opatření nedojde k ohrožení obecně chráněných druhů na bytí nebo k jejich degeneraci, k narušení rozmnožovacích schopností druhů, zániku populace druhů nebo zničení ekosystému, jehož jsou součástí:

- Během realizace záměru je nezbytné smluvně zajistit biologický dozor odborně způsobilou osobou k vyloučení případných přímých negativních vlivů na stávající biotu. Pokud se na lokalitě

určené k bezprostřední realizaci záměru vyskytnou především hnízdící ptáci, jedinci zvláště chráněných druhů živočichů, anebo živočichové s omezenou mobilitou, zajistí osoba, vykonávající dozor, jejich transfer, anebo jiné vhodné opatření k zamezení negativního vlivu. Biologický dozor by měla zajišťovat odborně způsobilá osoba (vzdělání v oboru biologie/ekologie, zkušenosti v oboru). Transfery budou prováděny osobou, jež je dle §56 oprávněna výjimkou k manipulaci se zvláště chráněnými druhy rostlin a živočichů. Účelem biologického dozoru bude také zajištění dodržování stanovených podmínek pro provádění prací z biologicko-ekologického hlediska.

Opatření je věcně opodstatněné, neboť biologický dozor umožňuje během realizace záměru průběžně kontrolovat dodržování stanovených podmínek a reagovat na aktuální výskyt hnízdících ptáků, zvláště chráněných druhů a živočichů s omezenou mobilitou v místech bezprostředně dotčených stavebními pracemi.

Zpracovatel posudku proto opatření po formulačním zpřesnění přebírá do návrhu závazného stanoviska jako podmínku pro fázi výstavby. Doporučující formulaci požadavku na odbornou způsobilost biologického dozoru nahrazuje závazným vymezením požadovaného vzdělání a odborné praxe. Současně zachovává požadavek na smluvní zajištění dozoru, kontrolu plnění biologických a ekologických podmínek, přijímání operativních ochranných opatření a provádění manipulace se zvláště chráněnými druhy pouze osobami oprávněnými podle příslušné výjimky.

- Stavební práce v ploše záměru, resp. v rámci SPP Cheb etapizovat tak, aby nedošlo k jednorázovému plošnému zásahu a živočichové měli prostor se přesunout do náhradních biotopů, tj. do navazujících stavebních etap rozvoje SPP Cheb, které jsou plánovány až po roce 2032. Etapizace rozvoje SPP Cheb je popsána v kapitole B.I.2., etapizace hrubých terénních úprav v rámci 1. etapy záměru je popsána v kapitole B.I.6.

Opatření je věcně opodstatněné, neboť jednorázový plošný zásah do celého území by omezil možnost živočichů přesunout se do náhradních biotopů a navazujících dosud nezastavěných částí SPP Cheb. Dokumentace EIA již popisuje etapizaci rozvoje SPP Cheb a hrubých terénních úprav první etapy, původní opatření však nepožaduje její závazné promítnutí do projektové dokumentace.

Zpracovatel posudku proto opatření po zpřesnění přebírá do návrhu závazného stanoviska jako podmínku pro fázi přípravy záměru. Požaduje, aby konkrétní etapizace stavebních prací a hrubých terénních úprav byla součástí projektové dokumentace, vycházela z kapitol B.I.2 a B.I.6 dokumentace EIA a vyloučila jednorázový plošný zásah do celé plochy záměru. Současně zachovává požadavek na možnost postupného přesunu živočichů do náhradních biotopů a navazujících dosud nezastavěných etap rozvoje SPP Cheb plánovaných po roce 2032.

- Kácení dřevin, zásahy do a vegetačního krytu (zemědělská půda) na ploše záměru musí být realizovány mimo období hnízdění ptáků, tedy od října do konce února. Pokud bude třeba provést dílčí (tj. ne velkoplošné) zásahy do dřevin mimo uvedené období, je třeba zajistit biologický dozor.

- V prostorech s navrhovaným kácením dřevin provádět terénní úpravy a kácení co nejšetrnějším způsobem s minimálním poškozením vegetačního pokryvu určeného k zachování, zajistit ochranu dřevin v blízkosti stavebních prací a přepravních tras v souladu s ČSN 83 9061: Technologie vegetačních úprav v krajině – Ochrana stromů, porostů a vegetačních ploch při stavebních pracích. Jedná se o podmínku vyplývající z platné legislativy.

Uvedená opatření spolu věcně souvisejí, zpracovatel posudku je proto hodnotí společně. Navazují na obecné povinnosti ochrany volně žijících ptáků a dřevin rostoucích mimo les podle zákona č. 114/1992 Sb., jejich konkrétní obsah však z právních předpisů v celém rozsahu přímo nevyplývá. Zejména časové vymezení zásahů od října do konce února, kontrola biologickým dozorem a ochrana zachovávané vegetace podle ČSN 83 9061 představují konkrétní zmírňující opatření vycházející z hodnocení vlivů záměru na přírodu a krajinu. Dokumentace přitom sama požaduje ochranu dřevin při stavebních pracích podle uvedené technické normy.

Zpracovatel posudku proto obě opatření spojuje a po formulačním zpřesnění přebírá do návrhu závazného stanoviska jako společnou podmínku pro fázi výstavby. Zachovává období pro provádění zásahů od října do konce února, možnost dílčích zásahů do dřevin mimo toto období pouze za účasti biologického dozoru a po prokazatelném vyloučení aktivních hnízd a požadavek na ochranu vegetace určené k zachování podle ČSN 83 9061. Neurčitou formulaci o co nejšetrnějším provádění prací nahrazuje konkrétními a kontrolovatelnými požadavky.

- Náhradní výsadbu je vhodné koncipovat jako izolační a krajinotvorný prvek oddělující plochu záměru od okolní krajiny. Přednostně by měla být umístěna do pásu zeleně, v rámci veřejně přístupných ploch v rámci výrobního areálu, případně v prostoru biokoridoru LBK 46. V případě nedostatečné kapacity těchto ploch lze výsadbu situovat dále od areálu záměru v rámci prvků ÚSES. Druhová skladba vhodných dřevin je popsána v kapitole D.I.7. a podrobněji v Příloze č. 6 této Dokumentace.

Opatření je věcně opodstatněné, neboť náhradní výsadby mají plnit izolační a krajinotvornou funkci a současně navazovat na zelený pás, lokální biokoridor LBK 46 a další vegetační prvky v území. Původní formulace je však pouze doporučující a nestanoví povinnost doložit před realizací konkrétní umístění, rozsah ani druhovou a prostorovou skladbu výsadeb.

Zpracovatel posudku proto opatření po zpřesnění přebírá do návrhu závazného stanoviska jako podmínku pro fázi přípravy záměru. Požaduje, aby byl projekt náhradních výsadeb součástí projektové dokumentace a aby vycházel z druhové skladby uvedené v kapitole D.I.7 a Příloze č. 6 dokumentace EIA. Současně zachovává přednostní umístění výsadeb do pásu zeleně, na veřejně přístupné plochy areálu a do prostoru LBK 46 a možnost umístění zbývajících výsadeb v navazujících prvcích územního systému ekologické stability.

- Po výsadbě je pod dřeviny potřeba zasít krycí plodinu, která omezí zaplevelení a vytvoří příznivé mikroklima nad povrchem půdy. Krycí plodina, která hustě pokryje půdu, neumožní invazi plevelů a škodlivých druhů. Doporučena je směs z důvěryhodných zdrojů, např.: https://www.agrostis.cz/produkt/papilio-smes pro-dosev-travniku.

- Součástí realizace náhradní výsadby by měla být i zajištěná následná péče. Doporučená doba povýsadbové péče činí u keřů minimálně 3 roky, u stromů 3–5 let v závislosti na velikosti vysazovaného jedince.

- Náhradní výsadbu provést v souladu s platnými arboristickými standardy a příslušnými technickými normami ČSN s cílem zajistit odpovídající kvalitu, stabilitu a dlouhodobou udržitelnost nově zakládané zeleně. Jedná se o podmínku vyplývající z platné legislativy.

Uvedená opatření spolu věcně souvisejí, zpracovatel posudku je proto hodnotí společně. Krycí vegetační porost omezuje zaplevelení a šíření nežádoucích druhů, zatímco následná péče a dodržení příslušných arboristických standardů a technických norem jsou nezbytné

pro ujmutí, stabilitu a dlouhodobou funkčnost náhradní výsadby. Odkaz na konkrétní komerční směs není pro dosažení požadovaného účinku rozhodující.

Zpracovatel posudku proto opatření spojuje a po zpřesnění přebírá do návrhu závazného stanoviska jako společnou podmínku pro fázi výstavby. Doporučující formulace nahrazuje závazným požadavkem na založení souvislého krycího vegetačního porostu a zajištění následné péče nejméně po dobu 3 let u keřů a 3 až 5 let u stromů, včetně kontroly, údržby a náhrady uhynulých jedinců. Obecný požadavek na dodržení arboristických standardů a technických norem není samostatně opakován, protože jeho věcný účel je dostatečně promítnut do konkrétně formulované podmínky. Tvrzení, že celé opatření přímo vyplývá z platné legislativy, je příliš obecné, neboť konkrétní délka následné péče ani založení krycího porostu nejsou v uvedeném rozsahu pouhým převzetím zákonné povinnosti.

- Na ploše záměru je nutné odstranění invazních druhů lupina mnoholistá a bolševník velkolepý dle nařízení EP a Rady (EU) č. 1143/2014 a dle platného standardu AOPK ČR Likvidace vybraných invazních druhů rostlin. Jedná se o podmínku vyplývající z platné legislativy.

  Před zahájením zemních prací bude provedeno podrobné vymezení všech porostů lupiny mnoholisté a bolševníku velkolepého v prostoru staveniště a v jeho bezprostředním okolí. Dotčené plochy budou v terénu jednoznačně označeny a pracovníci zhotovitele stavby budou s jejich polohou prokazatelně seznámeni.

  Veškeré porosty bolševníku velkolepého budou odstraněny ještě před zahájením stavebních prací. Likvidace bude provedena v souladu se standardem SPPK D02 007 „Likvidace vybraných invazních druhů rostlin“. Porosty lupiny mnoholisté budou odstraněny před vytvořením zralých semen. Podrobněji viz kapitola D.I.7.

  Při manipulaci s bolševníkem musí pracovníci používat kompletní ochranné prostředky včetně ochrany obličeje z důvodu vysoké fototoxicity rostlinných šťáv.

  Veškerá biomasa invazních druhů i zemina obsahující semena nebo vegetativní části rostlin budou během stavebních prací ukládány odděleně. Nesmí dojít k jejich rozprostření po staveništi ani k využití kontaminované zeminy pro terénní úpravy. Při transportu bude materiál zabezpečen proti úniku rostlinných částí a semen. Stavební mechanizace opouštějící kontaminované plochy bude před přesunem na jiné části staveniště důkladně očištěna od ulpělé zeminy a rostlinných zbytků.

- Na nově obnažených plochách dotčených stavebními pracemi sledovat případný rozvoj invazních druhů rostlin (např. křídlatka, celík kanadský, vlčí bob, lupina mnoholistá, netýkavka malokvětá, bolševník velkolepý, pajasan žláznatý apod.). V případě zjištění jejich výskytu a šíření do okolního prostředí přijmout konkrétní technická opatření pro jejich likvidaci (sečení, eventuálně cílený a přísně kontrolovaný postřik apod.).

Uvedená opatření spolu věcně souvisejí, zpracovatel posudku je proto hodnotí společně. Jejich potřeba vyplývá z doloženého výskytu lupiny mnoholisté a bolševníku velkolepého v území a z rizika jejich dalšího šíření při zemních pracích, přesunech zemin, pohybu stavební mechanizace a vzniku obnažených ploch. U bolševníku velkolepého je cílem úplná eradikace, zatímco u lupiny mnoholisté a dalších invazních a nepůvodních druhů je nezbytné zamezit jejich dalšímu šíření.

Zpracovatel posudku proto opatření spojuje, zpřesňuje a přebírá do návrhu závazného stanoviska jako společnou podmínku pro fázi výstavby. Podmínka zahrnuje vymezení a označení porostů, jejich odstranění ve stanovených termínech, bezpečné nakládání s biomasou a kontaminovanou zeminou, čištění mechanizace, ochranu pracovníků při manipulaci s bolševníkem a kontrolu nově obnažených ploch. Obecný výčet možných

způsobů likvidace nahrazuje požadavkem na mechanické nebo cílené a kontrolované chemické odstranění podle konkrétního výskytu.

Tvrzení dokumentace, že celé opatření vyplývá z platné legislativy, je příliš obecné. Právní úprava se přímo vztahuje zejména na bolševník velkolepý jako invazní nepůvodní druh s významným dopadem na Evropskou unii. Lupina mnoholistá na unijním seznamu uvedena není a požadavky na její odstranění, stejně jako konkrétní pravidla označení ploch, nakládání se zeminou, čištění mechanizace a sledování obnažených ploch, představují specifická preventivní opatření vycházející z hodnocení dokumentace EIA.

- V rámci výstavby přeložky komunikace ke štěrkopískovně D4 nesmí být dotčeny rákosiny s výskytem zvláště chráněných druhů živočichů. Ty se stanou součástí lokálního koridoru LBK 46.

Opatření je věcně opodstatněné, neboť zachování rákosin s výskytem zvláště chráněných druhů živočichů je předpokladem jejich začlenění do přeloženého lokálního biokoridoru LBK 46 a zachování jeho stanovištní a ekologické funkce. Z dokumentace současně vyplývá, že označení D4 představuje novou účelovou komunikaci, která nahrazuje stávající přístupovou komunikaci ke štěrkopískovně Dřenice.

Zpracovatel posudku opatření přebírá do návrhu závazného stanoviska ve fázi realizace záměru. Jeho věcný obsah nemění, pouze zpřesňuje označení dotčené komunikace a lokálního biokoridoru tak, aby byla podmínka srozumitelná a jednoznačně použitelná i bez znalosti interního značení dokumentace EIA.

- Z důvodu ochrany břehule říční provést tato ochranná opatření: v případě budování stavební základové jámy s kolmými stěnami většími než 3 m, v nichž by mohla zahnízdit břehule říční, je potřeba v období únor–září tyto stěny pozvolně svahovat (ve stěnách se sklonem 0°– 85° břehule v naprosté většině případů nehnízdí), anebo kolmé stěny ponechat na lokalitě jen mimo hnízdní období břehule – tj. kolmé stěny ponechat od září do února.

Opatření je věcně opodstatněné, neboť kolmé stěny stavebních základových jam vyšší než 3 m mohou vytvořit vhodné podmínky pro zahnízdění břehule říční. Pokračování stavebních prací po zahnízdění by představovalo riziko poškození nebo zničení hnízd a mohlo by vyvolat nutnost přerušení prací.

Zpracovatel posudku proto opatření přebírá do návrhu závazného stanoviska pro fázi výstavby po formulačním a časovém zpřesnění. Původní překrývající se vymezení období únor až září a září až únor bylo nahrazeno jednoznačným navazujícím členěním. Podmínka byla dále doplněna o postup při zjištění zahnízdění. Předpokládaným účinkem je předcházení zahnízdění břehule říční v prostoru aktivního staveniště a omezení rizika poškození nebo zničení jejích hnízd.

- Z důvodu ochrany čolka obecného provést tato ochranná opatření: likvidace dvou tůní v remízu při komunikaci ke štěrkopískovně musí být realizována pouze v termínu od září do konce února, po předchozí kontrole biologického dozoru. Ve vegetačním období předcházejícím likvidací tůní (ideálně v dubnu až květnu) je nutné jedince ze stávajících tůní v maximálních počtech transferovat do náhradních, nově vytvořených, tůní. Realizace náhradních biotopů musí být provedena na podzim před plánovaným jarním transferem čolků, aby zde byl pro živočichy alespoň částečně funkční ekosystém.

Opatření je věcně opodstatněné, neboť podle hodnocení vlivů na zájmy ochrany přírody a krajiny dojde k odstranění dvou tůní v remízu při komunikaci ke štěrkopískovně, které představují rozmnožovací biotop čolka obecného. Předstihové vytvoření náhradních

biotopů, následný záchranný transfer jedinců a časové omezení odstranění původních tůní jsou nezbytné k omezení přímého usmrcování jedinců a zachování místní populace druhu.

Zpracovatel posudku proto opatření po dílčím formulačním zpřesnění přebírá do návrhu závazného stanoviska jako podmínku pro fázi výstavby. Zachovává původní časovou posloupnost realizace náhradních biotopů, transferu jedinců a následného odstranění stávajících tůní. Současně doplňuje, že se uvedený postup uplatní, nestanoví-li pravomocné rozhodnutí o výjimce podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. odlišné podmínky. Tím není předjímán výsledek řízení o výjimce ani dotčena vlastní správní úvaha příslušného orgánu ochrany přírody.

- Z důvodu ochrany obojživelníků a plazů provést tato ochranná opatření: nově vytvořené tůně budou od staveniště odděleny bezodchytovými ochrannými bariérami proti vniku obojživelníků do prostoru staveniště, dle platného standardu AOPK ČR 02 001 Zřizování a provoz mobilních zábran pro obojživelníky podél komunikací.

  Během stavby je nutné přijmout opatření, které obojživelníkům zabrání se rozmnožovat v nestálých vodních tělesech, jež se během stavby vytvoří. Jakékoliv vodní plochy, u kterých nebude v plánu je zachovat (např. prohlubně od pojezdu těžké techniky naplněné vodou), musí být ihned odstraněny, aby se zabránilo osídlení takové vodní plochy obojživelníky. Během období zimování (září – únor) nemusí být odstraněny ihned.

  Během stavby budou vznikat deponie, které mohou být atraktivní pro plazy i obojživelníky. V případě, že nebude v plánu tyto deponie zachovat, je nutné je odstraňovat ve spolupráci s biologickým dozorem, který zvolí vhodné načasování. Deponie k zachování budou opatřeny bariérami.

  V blízkosti vybudovaných tůní v jižní části zeleného pásu umístit 4 plazníky (viz výkres kompenzačních opatření) z pokácených dřevin a jiného biologického materiálu, které poskytnou obojživelníkům a plazům útočiště. Plazník je uměle vytvořené místo, které slouží jako úkryt, zimoviště a místo rozmnožování plazů. Tato struktura napodobuje přirozené úkryty, například hromady kamení, dřeva nebo kompostu, které hadi vyhledávají v přírodě. Umístění je vhodné tam, kde není frekventovaný pohyb osob. Okolí plazníku je nutné udržovat nezarostlé. Základ plazníku tvoří dřevěná nebo drátěná konstrukce naplněná vrstvami větví, hoblin, listí či kompostu. Doporučuje se plocha alespoň 2 x 2 metry. Ohrádka musí fungovat zároveň i jako průlez, musí tedy obsahovat mezery. Na výšku je ideální 1 až 1,20 metru. Na ohrádku lze použít dílce drátěného plotu s oky 5 cm, nebo ji lze sestavit i z prken či klád. Mezi prkny musí být ale otvory (mezery) minimálně 6 cm, aby se obyvatelé plazníku dostali dovnitř a ven, maximální šířka otvoru se uvádí 20 cm, aby se na živočichy v plazníku nedostali predátoři zvenčí. Dřevo musí být nenamořené, nenalakované.

- Pro podporu bezobratlých živočichů provést tato opatření: na vyznačené ploše, částečně zasahující též do LBK 45 (viz výkres kompenzačních opatření v kapitole D.I.7.), je doporučeno založení travobylinné louky podle uvedené směsi. Kosení se provádí postupně, mozaikově – tedy ne celá plocha najednou. Plocha se před výsevem směsi zásadně nehnojí. Vhodná období pro zakládání jsou pozdní podzim a jaro. Seká se nejlépe lištovou nebo bubnovou travní sekačkou nebo kosou na výšku minimálně 4-5 cm nad povrchem půdy. Porost kvete postupně ve druhém až třetím roce, počet sečí 1-3x za rok.

Uvedená opatření spolu věcně souvisejí, zpracovatel posudku je proto hodnotí společně. Opatření k oddělení nových tůní od staveniště, odstraňování nestálých vodních těles a řízenému nakládání s deponiemi jsou opodstatněná, protože omezují vnikání obojživelníků a plazů do míst, kde by mohli být ohroženi stavební činností. Vytvoření čtyř plazníků doplňuje náhradní stanoviště o úkryty, zimoviště a místa rozmnožování. Založení travobylinné louky

na ploše vymezené dokumentací představuje podpůrné opatření pro bezobratlé a ke zvýšení potravní nabídky a spojitosti nelesních stanovišť.

Zpracovatel posudku proto opatření po spojení a formulačním zpřesnění přebírá do návrhu závazného stanoviska jako společnou podmínku pro fázi výstavby. Doporučující formulace převádí na závazné požadavky a zachovává standard pro ochranné bariéry, časový režim odstraňování nestálých vodních těles, zapojení biologického dozoru při odstraňování deponií, počet, umístění a technické parametry plazníků i požadavky na založení a mozaikovou údržbu travobylinné louky. Popisné části původního opatření, které pouze vysvětlují funkci plazníků nebo předpokládaný vývoj lučního porostu, se do závazné podmínky samostatně nepřebírají. Jejich věcný účel je zahrnut v konkrétních realizačních požadavcích.

K omezení vlivů na povrchové vody a významné krajinné prvky jsou pro dobu výstavby navržena následující opatření:

- V rámci realizace záměru budou přeloženy drobné vodoteče IDVT10233980 a 10224556 do území jižního zeleného pásu po obvodu SPP Cheb. Koryto vodního toku bude realizováno přírodě blízkým způsobem, tedy bez opevnění, mělké a s meandry. Vodní tok je doporučeno revitalizovat dle platného standardu AOPK ČR „Revitalizace vodních toků a jejich niv“.

Opatření je věcně opodstatněné, neboť přeložením vodních linií IDVT 10233980 a 10224556 má být nahrazen jejich zánik v ploše záměru a zachována jejich dílčí hydrologická, retenční, biotopová a migrační funkce. Toto opodstatnění potvrzuje také hodnocení dokumentace EIA, podle něhož přírodě blízké provedení přeložek a zachování průtočnosti představují odpovídající zmírňující opatření. Hodnocení však současně upozorňuje, že dokumentace samostatně neposuzuje změnu vodnosti, vedení odtoku, návaznost na recipienty ani dlouhodobou hydrologickou a hydromorfologickou funkčnost přeložených linií. Přestože jde převážně o periodicky zavodněné meliorační strouhy, jejich přírodě blízké provedení a funkční návaznost na lokální biokoridor LBK 46, tůně a mokřadní plochy představují podstatný předpoklad přijatelnosti navrženého řešení.

Zpracovatel posudku proto opatření po zpřesnění přebírá do návrhu závazného stanoviska. Doporučující formulace původního opatření, zejména ve vztahu k použití standardu SPPK B02 003:2022 Revitalizace vodních toků a jejich niv, neodpovídá významu přeložek pro zachování uvedených funkcí a nezajišťuje konkrétní a kontrolovatelné řešení. Zpracovatel posudku ji proto nahrazuje závazným požadavkem na přírodě blízké provedení a jeho doložení v dokumentaci pro povolení přeložek, případně nejpozději v dokumentaci pro povolení souvisejících částí první etapy záměru. Tím je zohledněna možnost, že přeložky budou podle konečného posouzení právního režimu vodních linií povolovány samostatně.

Zpřesnění dále zajišťuje koordinaci přeložek s jižním zeleným pásem, LBK 46 a předstihově vytvořenými náhradními biotopy. Přeložené linie musí být dokončeny a funkčně napojeny před zrušením původních linií a jejich realizace nesmí poškodit již vytvořené náhradní tůně a mokřadní plochy. Požadavek na předchozí projektové řešení a koordinovanou posloupnost realizace má zabránit tomu, aby byl způsob přeložení určován až při stavebních pracích, aby došlo k přerušení funkcí původních vodních linií nebo k narušení již založených náhradních biotopů.

Ke zmírnění negativních účinků stavení činnosti na podzemní vody, vodní a lázeňské zdroje je doporučeno:

- Únikům látek závadným vodám (pohonné hmoty, mazadla, hydraulické oleje apod.) je nutné předcházet udržováním technických zařízení dopravní techniky v dobrém technickém stavu. Je

nutno eliminovat veškeré zdroje možného znečištění. V případě úniku těchto látek je třeba zamezit průsaku látek do okolního horninového prostředí a povrchových vod. Jedná se o podmínku vyplývající z platné legislativy.

- Před zahájením výstavby vypracovat a schválit „Plán opatření pro případ úniku látek závadných vodám pro období výstavby“; s obsahem pokynů budou prokazatelně seznámeni všichni pracovníci stavby; v případě havárie bude nezbytné postupovat podle tohoto Plánu.
- Přijetí opatření proti smyvu ornice a výkopových zemin z prostoru staveniště do místních vodotečí při intenzivních deštích. Jedná se o podmínku vyplývající z platné legislativy.

Uvedená opatření spolu věcně souvisejí, neboť směřují k ochraně povrchových a podzemních vod před úniky závadných látek a před smyvem ornice a výkopových zemin během výstavby. Zpracovatel posudku je proto hodnotí společně. Opatření jsou s ohledem na rozsah stavebních prací, používání stavební mechanizace a citlivost dotčeného vodního a hydrogeologického prostředí věcně opodstatněná.

Zpracovatel posudku opatření po rozšíření a zpřesnění přebírá do souhrnné podmínky pro vodohospodářské a havarijní zabezpečení jednotlivých etap záměru. Požadavky na předcházení únikům závadných látek a postup při havárii promítá do havarijního plánu, technického zabezpečení staveniště, kontroly stavební a dopravní techniky a vybavení prostředky pro zachycení a odstranění případných úniků. Obecně specifikovaný požadavek na ochranu vodotečí před smyvem ornice a výkopových zemin zpřesňuje požadavkem na konkrétní technická a organizační opatření řešená již v dokumentaci pro povolení příslušné etapy.

Opatření v jejich původním znění se proto samostatně nepřebírají, ale jejich věcný obsah je po konkretizaci zahrnut do společné podmínky, která propojuje preventivní, technická, organizační a havarijní opatření a stanoví jejich doložení v dokumentaci pro povolení každé etapy záměru. Obecná tvrzení, že opatření vyplývají z platné legislativy, nejsou samostatně přebírána, protože návrh závazného stanoviska jejich obsah vyjadřuje konkrétními a kontrolovatelnými požadavky.

- V rámci přípravy území a hrubých terénních úprav odstranit nezákonně uložený komunální odpad nahromaděný v příkopech podél komunikací a v remízu při komunikaci ke štěrkopískovně, který představuje riziko vůči kvalitě půdy a podzemní vody. V případě zjištění zakryté rozsáhlejší černé skládky je nutné provedení odborné sanace k zabránění residuální kontaminace a ohrožení kvality půdy a podzemní vody.

Opatření je věcně opodstatněné, neboť dokumentace EIA uvádí výskyt nezákonně uloženého komunálního odpadu v příkopech podél komunikací a v remízu při komunikaci ke štěrkopískovně a současně jej označuje za možné riziko pro kvalitu půdy a podzemních vod. Dokumentace rovněž požaduje jeho odstranění při přípravě území a odbornou sanaci v případě zjištění zakryté rozsáhlejší černé skládky.

Zpracovatel posudku proto opatření po zpřesnění přebírá do návrhu závazného stanoviska jako podmínku pro fázi výstavby. Zachovává požadavek na odstranění nezákonně uložených odpadů před zahájením zemních prací a doplňuje jejich předání oprávněné osobě. Požadavek na automatické provedení sanace při zjištění rozsáhlejší černé skládky nahrazuje odborným a analytickým prověřením zakrytých odpadů, navážek a zemin vykazujících známky znečištění. Způsob jejich využití, odstranění nebo případné sanace bude stanoven podle výsledků tohoto prověření.

~~Z hlediska nakládání s odpady je doporučeno:~~

- ~~před zahájením stavby upřesnit jednotlivé druhy odpadů z výstavby, jejich množství a předpokládaný způsob využití, respektive odstranění. Specifikovat prostory pro shromažďování nebezpečných odpadů a případných ostatních látek závadných vodám ze všech předpokládaných aktivit v rámci stavby uvažovaného záměru,~~
- ~~dodavatel stavby v rámci staveniště vytvoří podmínky pro třídění jednotlivých druhů odpadů (dostatečným počtem označených sběrných nádob a kontejnerů, které musí být pravidelně vyprazdňovány, a zabezpečí místa pro shromažďování odpadů),~~
- ~~dodavatel stavby povede odpovídající evidenci odpadů (množství, druh, katalogové číslo, způsob využití nebo odstranění). Jedná se o podmínku vyplývající z platné legislativy,~~
- ~~nebezpečné odpady (hadry z běžného čištění mechanismů nasycené olejem nebo mazadly, plechovky se zbytky maziv nebo barev atd.) budou shromažďovány do zvláště označených nádob zabezpečených proti neoprávněné manipulaci s odpady. Jedná se o podmínku vyplývající z platné legislativy,~~
- ~~odpady kategorie ostatní budou přednostně využívány; využitelné odpady (kovy, dřevo, plasty, sklo, vratné obaly) budou recyklovány nebo zužitkovány. Tyto odpady ze stavby budou přímo ukládány do připravených kontejnerů. Jedná se o podmínku vyplývající z platné legislativy,~~
- ~~při kolaudaci stavby bude předloženo vyhodnocení nakládání s odpady (vyhodnocení bude shrnovat nakládání s odpady během celé stavby).~~

Uvedená opatření zpracovatel posudku do návrhu podmínek závazného stanoviska EIA nepřebírá. Jejich obsah představuje standardní povinnosti při nakládání s odpady vyplývající ze zákona č. 541/2020 Sb., o odpadech, a jeho prováděcích předpisů, zejména ve vztahu k zařazování, oddělenému soustřeďování a zabezpečení odpadů, vedení průběžné evidence, předávání odpadů oprávněným osobám a jejich přednostnímu využití. Formulace opatření jako pouhého doporučení navíc neodpovídá závaznému charakteru těchto zákonných povinností. Konkretizace předpokládaných druhů a množství odpadů a způsobu nakládání s nimi bude provedena v navazující projektové a realizační přípravě. Samostatné převzetí uvedených požadavků do závazného stanoviska EIA by proto pouze opakovalo platnou právní úpravu, aniž by stanovilo další opatření vyplývající ze specifických vlivů posuzovaného záměru.

~~Z hlediska ochrany ovzduší je při provádění zemních prací a manipulaci se sypkými materiály třeba vhodnými technickými a organizačními prostředky v maximální možné míře minimalizovat sekundární prašnost a její vliv na okolní životní prostředí, a to zejména při nejméně příznivých podmínkách pro rozptyl prachu, tj. za podmínek první třídy stability atmosféry při rychlostech větru na úrovni cca 1,7 m/s. Je proto nezbytně nutné uplatňovat opatření k předcházení vzniku prašnosti a k omezování jejího šíření na staveništi při provádění staveb, terénních úprav nebo odstraňování staveb podle přílohy č. 10 k zákonu č. 201/2012 Sb. o ochraně ovzduší, tj. zejména:~~

- ~~hrubé terénní úpravy provádět po navržených fázích vždy v nezbytně nutném rozsahu,~~
- ~~při nakládce a vykládce minimalizovat spádové výšky,~~
- ~~provádět čištění staveništních ploch a staveništních komunikací,~~
- ~~v průběhu celé výstavby provádět důsledné čištění a oplach aut před výjezdem na veřejné komunikace, instalovat čistící systém nebo zavést postupy čištění vozidel a pravidelné kontroly těchto opatření, a to především v průběhu provádění zemních prací,~~
- ~~odkryté suché plochy zvlhčovat (skrápět), a to v době déletrvajícího sucha nebo při větrném počasí, ozelenit případnou deponii ornice,~~

- ~~skrápět drcený materiál v drtičce stavebních odpadů,~~
- ~~minimalizovat zásoby sypkých stavebních materiálů a ostatních potenciálních zdrojů prašnosti, případně snižovat prašnost jejich skrápěním či zaplachtováním,~~
- ~~zaplachtovat automobily, které budou odvážet a dovážet surovinu s frakcí menší než 4 mm,~~
- ~~plochy určené k následným vegetačním úpravám, osázet nebo oset co nejdříve po dokočení prací tak, aby nová vegetace byla co nejrychleji půdokryvná, popř. aplikovat jiné řešení pro zvýšení soudržnosti povrchu,~~
- ~~redukovat volnoběhy nákladních automobilů a strojů na minimum,~~
- ~~kontrolovat technický stav strojní techniky a podmínky na staveništi (technický stav hrazení, povětrnostní podmínky, dostupnost protiprašných opatření) před zahájením jednotlivých etap stavebních prací,~~
- ~~a dále pro staveništní nákladní dopravu v maximální možné míře využívat východní sjezd/nájezd na dálnici D6 (tj. EXIT 152).~~

Opatření k omezení sekundární prašnosti jsou věcně opodstatněná vzhledem k rozsahu zemních prací, množství přemisťovaných zemin, provozu mobilní drtičky, pohybu stavební mechanizace a staveništní dopravy. Rozptylová studie při výpočtu imisních příspěvků výstavby zohlednila opatření podle přílohy č. 10 zákona č. 201/2012 Sb. a redukční účinek skrápění. Závěr o přijatelnosti vlivů výstavby je proto podmíněn jejich důsledným uplatňováním. Studie současně upozorňuje na relativně vysoké krátkodobé příspěvky PM_{10} a na potřebu zesílit protiprašná opatření při nejméně příznivých rozptylových podmínkách.

Příloha č. 10 zákona č. 201/2012 Sb. stanoví konkrétní a přímo závazná opatření k předcházení vzniku prašnosti a omezování jejího šíření při provádění staveb, terénních úprav a odstraňování staveb. Jejich dodržování je podle § 16 odst. 10 tohoto zákona povinností zhotovitele a jejich porušení je postižitelné jako přestupek. Část A přílohy obsahuje obecně použitelná opatření, zatímco část B se uplatní pouze při splnění stanovených územních a imisních podmínek.

Zpracovatel posudku proto jednotlivá opatření proti prašnosti do návrhu závazného stanoviska samostatně nepřebírá, neboť jejich převážná část odpovídá přímo závazným požadavkům přílohy č. 10 zákona č. 201/2012 Sb. Jde zejména o postupné odkrývání ploch, omezení spádových výšek, čištění staveniště, komunikací a vozidel, omezení prašnosti sypkých materiálů a včasné vegetační zabezpečení dokončených ploch. Jejich nepřevzetím do závazného stanoviska není dotčena jejich zákonná závaznost. Jejich neuplatnění by současně znamenalo nesplnění předpokladů, za nichž byly v rozptylové studii vypočteny emise a imisní příspěvky výstavby.

Samostatně se nepřebírá ani obecný požadavek na minimalizaci prašnosti „v maximální možné míře“, neboť není dostatečně určitý ani kontrolovatelný. Údaj o první třídě stability atmosféry a rychlosti větru přibližně 1,7 m/s vychází z modelového hodnocení, původní opatření s ním však nespojuje jednoznačný provozní postup, jehož plnění by bylo možné ověřit. Konkrétní protiprašná opatření proto zůstávají přímo zákonnou povinností zhotovitele a jejich uplatnění je současně předpokladem závěrů rozptylové studie.

Požadavek na využívání exitu 152 „v maximální možné míře“ není v původním znění dostatečně určitý ani kontrolovatelný a současně nevyplývá z přílohy č. 10 zákona. Jeho věcný účel zpracovatel posudku nahradil v rámci společné podmínky pro fázi přípravy záměru požadavkem na vymezení tras staveništní dopravy v projektové dokumentaci, s přednostním vedením dopravy východním směrem na exit 152 a omezením průjezdu

obytným územím. Tím je zároveň zajištěno zachování dopravního předpokladu použitého v rozptylové studii, která počítá s primárním vedením staveništní dopravy na nadřazenou komunikační síť východním směrem.

~~Ke zmírnění negativních účinků hluku ze stavební činnosti je doporučeno:~~

- ~~hlučné práce provádět pouze v době mezi 7:00 a 21:00, tj. maximálně 14 hodin během dne. Jedná se o podmínku vyplývající z platné legislativy,~~
- ~~nasazená stavební mechanizace dodrží akustické parametry uvedené ve hlukové studii. V případě nutnosti zvýšit uvedené hladiny hluku, je nutné hlukové hodnocení aktualizovat,~~
- ~~pro staveništní nákladní dopravu v maximální možné míře využívat východní sjezd/nájezd na dálnici D6 (tj. EXIT 152).~~

Uvedená opatření spolu věcně souvisejí, zpracovatel posudku je proto hodnotí společně. Akustická studie posoudila stavební stavy s největším předpokládaným souběhem mechanizace. Nejvyšší vypočtená hladina hluku činí 56,0 dB při hygienickém limitu 65 dB, tedy s rezervou 9,0 dB. Staveništní doprava má způsobit zvýšení hluku nejvýše o 0,2 dB, pouze v denní době a bez vzniku nového nadlimitního stavu. Výsledky hodnocení proto neprokazují potřebu ověřovacího měření hluku během výstavby.

Zpracovatel posudku první dvě opatření do návrhu závazného stanoviska nepřebírá. Časové omezení hlučných prací je již předpokladem akustické studie a požadavek na dodržení akustických parametrů mechanizace nebo aktualizaci výpočtu představuje pouze obecné ověření deklarovaných vstupů, nikoli průkaznou kontrolu skutečné hlukové zátěže. S ohledem na dostatečnou rezervu vůči hygienickému limitu nebyla pro fázi výstavby zjištěna potřeba ukládat kontrolní měření, které by představovalo jediný přímý způsob závazného ověření skutečného hluku.

Požadavek na využívání exitu 152 „v maximální možné míře“ není v původním znění dostatečně určitý ani kontrolovatelný. Jeho věcný účel zpracovatel posudku nahradil v rámci společné podmínky pro fázi přípravy záměru požadavkem na vymezení tras staveništní dopravy v projektové dokumentaci, s přednostním vedením dopravy východním směrem na exit 152 a omezením průjezdu obytným územím.

~~Další opatření pro zmírnění vlivů na životní prostředí, obyvatelstvo a majetek:~~

- ~~zajistit řádnou koordinaci souběhu prací, aby nedocházelo ke zbytečnému poškozování životního prostředí (minimalizace časových prodlev, minimalizace běhu mechanismů naprázdno, provádění hlučných prací pouze ve vymezené době, minimalizace období prací se zvýšenou prašností, omezení průjezdu staveništní dopravy obcemi atd.),~~

Opatření je formulováno příliš obecně a zahrnuje různorodé požadavky, které jsou buď řešeny samostatnými konkrétními podmínkami, nebo nejsou v uvedené podobě dostatečně určité, kontrolovatelné a vymahatelné. Zejména formulace o řádné koordinaci prací, minimalizaci časových prodlev, běhu mechanismů naprázdno nebo období zvýšené prašnosti nestanoví konkrétní rozsah ani způsob plnění.

Zpracovatel posudku proto opatření jako celek do návrhu závazného stanoviska nepřebírá. Jeho věcně odůvodněné části jsou dostatečně zahrnuty v samostatných podmínkách upravujících etapizaci stavebních prací, trasy staveništní dopravy, dobu provádění hlučných prací a další konkrétní opatření pro fázi přípravy a výstavby. Protiprašná opatření jsou současně přímo stanovena přílohou č. 10 zákona č. 201/2012 Sb. Samostatné převzetí původního obecného opatření by proto nepřineslo další konkrétní ani vymahatelný požadavek.

- před zahájením stavby provést místní šetření o stávajícím stavu vybraných používaných komunikací; dodavatel stavby bude odpovědný za zajištění řádné údržby a sjízdnosti všech jím využívaných přístupových komunikací k zařízením staveništ po celou dobu výstavby a za uvedení komunikací do původního stavu po ukončení stavby; tato skutečnost bude potvrzena místním šetřením po ukončení stavby.

Opatření je věcně opodstatněné, neboť dokumentace EIA předpokládá v období výstavby zvýšený provoz staveništní dopravy po stávajících přístupových komunikacích a z tohoto důvodu požaduje zdokumentování jejich výchozího stavu, průběžné zajištění údržby a sjízdnosti a kontrolu stavu po dokončení stavby. Dopravní podklady pro výstavbu uvažují až 200 pohybů těžkých nákladních vozidel denně. Hodnocení vlivů na přírodu a krajinu současně předpokládá využívání stávající komunikace ke štěrkopískovně Dřenice staveništní dopravou.

Zpracovatel posudku proto opatření po formulačním zpřesnění přebírá do návrhu závazného stanoviska jako podmínku pro fázi výstavby. Zachovává požadavek na místní šetření před zahájením stavby, zajištění údržby a sjízdnosti komunikací během výstavby a závěrečnou kontrolu po jejím ukončení. Obecný požadavek na uvedení komunikací do původního stavu zpřesňuje na povinnost odstranit poškození způsobená staveništní dopravou, jejichž vznik bude ověřen porovnáním dokumentovaného výchozího a závěrečného stavu.

Z hlediska nakládání s půdou je doporučeno:

- odděleně uložit odtěženou ornici a podorniční vrstvy půdy. Po dokončení stavby použít ornici k ohumusení okolních ploch, svahů nebo nově vzniklých zelených ploch, případně pro zemědělské účely na okolních pozemcích ZPF, výsadbu stromů apod. Při dlouhodobém uložení zakrýt ornici vegetačním krytem (např. travní směsí), aby se zachovala mikrobiální aktivita a struktura půdy. Jedná se o podmínku vyplývající z platné legislativy.

Opatření je věcně opodstatněné, neboť dokumentace EIA předpokládá skrývku značného množství ornice a podorničních vrstev, jejich dočasné uložení a následné využití při vegetačních úpravách v území záměru nebo na okolních pozemcích ZPF. Dokumentace současně požaduje oddělenou skrývku ornice, její uložení na předem vymezených plochách a ochranu před znehodnocením, zhutněním, erozí a zaplevelením.

Zpracovatel posudku proto opatření po zpřesnění přebírá do návrhu závazného stanoviska jako podmínku pro fázi výstavby. Zachovává požadavek na oddělené nakládání s ornicí a podorničními vrstvami, ochranu deponií před promísením, zhutněním, kontaminací, erozí a zaplevelením a následné využití ornice podle schválené bilance skrývky. Doporučující formulaci nahrazuje jednoznačným požadavkem odpovídajícím rozsahu skrývky a předpokládanému dlouhodobějšímu uložení části ornice.

Konstatování dokumentace, že opatření vyplývá z platné legislativy, je správné pouze částečně. Zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, stanoví ochranu produkčních i mimoprodukčních funkcí ZPF a u odnětí půdy vytváří právní rámec pro skrývku kulturních vrstev, jejich hospodárné využití a stanovení konkrétních podmínek orgánem ochrany ZPF. Konkrétní bilance skrývky, mocnost skrývaných vrstev, způsob a místo jejich dočasného uložení, ochrana deponií a následné využití ornice se zpravidla konkretizují v podkladech žádosti a v souhlasu s odnětím půdy ze ZPF.

Z právní úpravy však nelze bez dalšího dovodit celé původní opatření v jeho konkrétní podobě, zejména požadavek na vegetační zakrytí dlouhodobě uložené ornice. Jde o technické opatření k zachování biologické aktivity a struktury půdy a k omezení eroze a

zaplevelení. Vzhledem k rozsahu skrývky a předpokládanému dlouhodobějšímu uložení části ornice je proto účelné tento požadavek výslovně zachovat také v podmínce závazného stanoviska, nikoli jej ponechat pouze na obecné aplikaci předpisů na ochranu ZPF.

~~Z hlediska ochrany památek a přírodního bohatství je doporučeno:~~

- ~~v případě zjištění nových skutečností, např. odkrytí neočekávaných archeologických, kulturně cenných nálezů či geologických nálezů, postupovat dle platných legislativních předpisů např. neprodleně nahlásit nálezy příslušnému stavebnímu úřadu a úřadu státní památkové péče, realizovat opatření zajišťující nepoškození/zničení těchto nálezů včetně neprodleného zastavení stavebních prací v místě nálezu a umožnění provedení případného záchranného archeologického průzkumu atd. Jedná se o podmínku vyplývající z platné legislativy.~~

Zpracovatel posudku opatření v původním znění do návrhu podmínek závazného stanoviska EIA nepřebírá. Opatření obecně odkazuje na povinnosti při nálezu archeologických, kulturně cenných nebo geologických objektů, které vyplývají z příslušných právních předpisů. Jeho doporučující formulace neodpovídá závaznému charakteru těchto povinností a ve vztahu k náhodným archeologickým nálezům ani přesně nevystihuje zákonný postup, zejména určení subjektu, kterému se nález oznamuje. Ochrana archeologického dědictví je současně konkrétněji zajištěna samostatnou podmínkou týkající se archeologické rešerše, povrchových sběrů, mikrosond a přípravy záchranného archeologického výzkumu. Samostatné převzetí obecně formulovaného opatření proto není potřebné.

Opatření pro období provozu záměru

- Nákladní dopravu v maximální možné míře směrovat na východní sjezd/nájezd na dálnici D6 (EXIT 152).

Opatření je věcně opodstatněné a vychází z dopravního řešení a hodnocení vlivů dokumentace EIA. Dokumentace předpokládá primární vedení staveništní dopravy na nadřazenou komunikační síť východně od areálu přes exit 152 dálnice D6. Toto směrování je současně vstupním předpokladem rozptylového a akustického hodnocení a má omezit zatížení obytného území staveništní dopravou.

Původní formulace požadující využívání exitu 152 „v maximální možné míře“ však není dostatečně určitá ani kontrolovatelná. Zpracovatel posudku proto opatření v této podobě samostatně nepřebírá. Jeho věcný účel začleňuje do společné podmínky pro fázi přípravy záměru, která požaduje vymezení konkrétních tras staveništní dopravy v projektové dokumentaci, s přednostním vedením nákladní dopravy východním směrem na exit 152 a omezením průjezdu obytným územím. Tím je současně zajištěno zachování dopravního předpokladu použitého při hodnocení vlivů výstavby.

- Provádět pravidelnou údržbu travnatých ploch v rámci areálu – osít je tzv. květnatou luční směsí a sekat max. 2 až 3x ročně (pokosenou trávu vždy odvážet).

- Zajistit povýsadbovou péči o vysazené keře po dobu minimálně 3 let a o vysazené stromy po dobu minimálně 5 let, zahrnující pravidelnou zálivku, kontrolu stability kotvení, ochranu proti poškození, odstraňování konkurenční vegetace, výchovné řezy a případnou náhradu uhynulých jedinců, s cílem zajistit ujmutí a dlouhodobou prosperitu realizovaných výsadeb.

- V okolí vodních ploch v jižní části zeleného pásu udržovat nízkou vegetaci pro možnost hnízdění ptáků či rozmnožování obojživelníků. Seč je proto třeba provádět 2-3 x ročně, mozaikově – tedy nesekat celou plochu najednou. Seč se nesmí realizovat v období od března do června, kdy dochází ke hnízdění ptáků. Na těchto plochách je doporučen řídký osev druhově obohacenou

jetelotravní směsí ŽIVA (https://www.kvetnatelouky.cz/ziva-druhove-obohacena-jetelotravni-smes/), aby vegetace neruderizovala. Plocha se před výsevem směsi zásadně nehnojí.

- Na travobylinné louce v jižní části zeleného pásu pro podporu bezobratlých částečně zasahující též do LBK 45 provádět 1-3x za rok mozaikové kosení (tj. kosit postupně, ne celou plochu najednou), a to nejlépe lištovou nebo bubnovou travní sekačkou nebo kosou na výšku minimálně 4-5 cm nad povrchem půdy. Louka je doporučena založit dle: travobylinná louka klasická. Plocha se před výsevem směsi zásadně nehnojí. Vhodná období pro zakládání jsou pozdní podzim a jaro.

Uvedená opatření spolu věcně souvisejí, zpracovatel posudku je proto hodnotí společně. Jejich potřeba vyplývá z hodnocení vlivů dokumentace EIA na zájmy ochrany přírody a krajiny, které předpokládá vytvoření a následné udržování květnatých a travobylinných porostů, náhradních výsadeb a nízké vegetace v okolí vodních ploch. Biologické hodnocení výslovně požaduje v okolí vodních ploch zachování nízké vegetace, mozaikovou seč dvakrát až třikrát ročně a ponechání těchto ploch bez hnojení. Založení travobylinné louky současně představuje podpůrné opatření pro bezobratlé a pro zachování potravní nabídky a spojitosti nelesních stanovišť.

Zpracovatel posudku proto opatření spojuje a po formulačním zpřesnění přebírá do návrhu závazného stanoviska jako společnou podmínku pro fázi provozu. Zachovává požadavky na četnost a mozaikový způsob seče, odvoz posečené biomasy, zákaz hnojení, časové omezení seče v okolí vodních ploch, minimální výšku seče travobylinné louky a rozsah a délku povýsadbové péče. Požadavky na druh použitých směsí a období založení porostů nejsou součástí provozní podmínky, protože se vztahují k jejich založení ve fázi výstavby. Samostatné převzetí jednotlivých opatření proto není potřebné, neboť jejich věcný obsah týkající se dlouhodobé péče je zahrnut do společné podmínky.

- Velké prosklené plochy opatřit polepy proti nárazům ptáků do skel. To má speciální význam v případě, že bude do okolí prosklených ploch vysazována vegetace.

Opatření je věcně opodstatněné a přímo vychází z hodnocení vlivů dokumentace EIA na zájmy ochrany přírody a krajiny. Biologické hodnocení identifikuje transparentní a reflexní výplně jako významný faktor zvyšující riziko kolizí ptáků a současně dokládá využívání dotčeného území ptáky při tahu, hnízdění a odchovu mláďat. Riziko nárazů může být zvýšeno zejména odrazem okolní vegetace nebo průhledem na vegetační prvky za prosklenou konstrukcí.

Zpracovatel posudku proto opatření po rozšíření a zpřesnění přebírá do návrhu závazného stanoviska jako podmínku pro fázi přípravy záměru. Obecný požadavek na polepy velkých prosklených ploch nahrazuje požadavkem na specifikaci účinných ochranných prvků po celé ploše rizikových průhledných a reflexních konstrukcí v projektové dokumentaci, a to v souladu se standardem SPPK E02 007:2022. Současně stanoví jejich integraci do konstrukce nebo umístění na vnější povrch skla a vylučuje použití jednotlivých siluet dravců jako jediného ochranného opatření.

Na základě vyjádření AOPK ČR zpracovatel posudku podmínku dále rozšiřuje o ochranné řešení případně instalovaných fotovoltaických panelů. Tento požadavek neposkytlo původní biologické hodnocení, ale byl doplněn s ohledem na riziko záměny rozsáhlých ploch panelů za vodní plochu ptáky a na přitahování vodního hmyzu polarizovaným odrazem. Zařazení podmínky do fáze přípravy umožní promítnout ochranná opatření přímo do konstrukčního řešení prosklených výplní a technické specifikace fotovoltaických panelů před jejich zabudováním.

- ~~Zajistit důsledné třídění vznikajících odpadů a minimalizovat jejich množství. Dodržovat ustanovení § 62 odst. 1 zákona o odpadech, který stanovuje povinnost právnické osoby, která umožňuje ve své provozovně nepodnikajícím fyzickým osobám odkládání komunálního charakteru vzniklého v rámci provozovny, zajistit místa pro oddělené soustřeďování odpadu, a to alespoň pro odpady papíru, plastů, skla, kovů a biologický odpad. Za tímto účelem budou v areálu umístěny vhodné shromažďovací prostředky, které umožní třídit fyzickým osobám odpady komunálního charakteru. Jedná se o podmínku vyplývající z platné legislativy.~~

Zpracovatel posudku opatření do návrhu podmínek závazného stanoviska EIA nepřebírá. Požadavek na minimalizaci množství odpadů, jejich důsledné třídění a zajištění míst pro oddělené soustřeďování komunálního odpadu v provozovně vyplývá přímo ze zákona č. 541/2020 Sb., o odpadech. Dokumentace EIA sama výslovně odkazuje na § 62 odst. 1 tohoto zákona a opatření nestanoví žádný další požadavek vyplývající ze specifických vlivů posuzovaného záměru. Jeho převzetí do závazného stanoviska EIA by proto pouze opakovalo platnou právní úpravu.

- Provádět pravidelnou údržbu venkovních otevřených retenčních nádrží/mokřadů pro zachování vhodných podmínek pro obojživelníky.

Opatření je věcně opodstatněné a navazuje na hodnocení vlivů dokumentace EIA na zájmy ochrany přírody a krajiny, které předpokládá využití vytvořených vodních a mokřadních ploch jako biotopů obojživelníků. Jejich dlouhodobá funkčnost je podmíněna odpovídající údržbou vodních ploch, jejich břehů a navazující vegetace. Potřebu pravidelné péče podporuje rovněž vyjádření AOPK ČR.

Zpracovatel posudku proto opatření po formulačním zpřesnění přebírá do návrhu závazného stanoviska jako součást společné podmínky pro fázi provozu, která upravuje dlouhodobou péči o náhradní výsadby, travní porosty a mokřadní a vodní biotopy. Původní obecný požadavek začleňuje do diferencovaného režimu péče zaměřeného na zachování podmínek vhodných pro obojživelníky a dlouhodobé plnění ekologických funkcí vytvořených biotopů.

- Pro kontrolu vlivu provozu záměru na kvalitu podzemních vod vybudovat síť vrtů pro monitoring znečištění podzemní vody východně od SPP Cheb ve směru toku podzemní vody k vodnímu zdroji Nebanice. Monitoring bude zaměřen zejména na ukazatele související s případnou kontaminací ropnými látkami a dalšími látkami nebezpečnými vodám.

Opatření je věcně opodstatněné a vychází z hodnocení dokumentace EIA, podle něhož podzemní vody proudí z prostoru záměru směrem k vodnímu zdroji Jesenice - Nebanice a monitoring představuje vhodný doplňkový nástroj pro kontrolu provozních vlivů a ověřování účinnosti ochranných opatření. Původní opatření však vymezuje pouze obecné umístění monitorovacích objektů a zaměření na ropné a další závadné látky. Nestanoví objekty proti směru proudění potřebné pro určení pozaďového stavu, konstrukční a časové parametry monitoringu, četnost sledování, hodnoticí kritéria ani postup při zjištění nepříznivého vývoje.

Zpracovatel posudku proto opatření po podstatném rozšíření a zpřesnění přebírá do společné podmínky pro podrobný projekt monitoringu. Zachovává požadavek na monitorovací objekty ve směru proudění podzemních vod k vodnímu zdroji Jesenice - Nebanice a doplňuje objekty proti směru proudění, sledování výchozího stavu, hladiny, režimu a jakosti podzemních vod před výstavbou, během výstavby a po uvedení jednotlivých etap do provozu. Současně konkretizuje četnost odběrů, rozsah sledovaných ukazatelů podle skutečně používaných závadných látek, hodnoticí kritéria a návazná opatření. Monitoring je pojímán jako kontrolní nástroj, který nenahrazuje preventivní technické,

provozní a havarijní zabezpečení záměru. Samostatné převzetí původního opatření proto není potřebné.

- ~~Nepřekročit akustické parametry venkovních stacionární zdrojů hluku uvažované v hlukové studii, vč. toho, že tyto zdroje hluku nebudou vykazovat tónovou složku. V případě nutnosti zvýšit uvedené akustické parametry, je třeba hlukové hodnocení aktualizovat.~~

Zpracovatel posudku opatření do návrhu podmínek závazného stanoviska EIA nepřebírá. Požadavek na nepřekročení vstupních akustických parametrů pouze formálně opakuje předpoklady výpočtového modelu, aniž by sám zajišťoval jejich dodržení u skutečně instalovaných a provozovaných zařízení. Obdobně ani případná aktualizace akustického posouzení představuje pouze výpočtové ověření založené na deklarovaných parametrech zdrojů.

Skutečná hluková zátěž a případná tónová složka budou účinněji ověřeny měřením po uvedení první etapy do provozu v konkrétních relevantních bodech a při reprezentativním provozním zatížení. Podmínka ověřovacího měření současně stanoví postup při překročení hygienických limitů, včetně realizace dodatečných protihlukových opatření a ověření jejich účinnosti opakovaným měřením. Samostatné převzetí původního obecného opatření by proto nepřineslo další věcný ani kontrolovatelný požadavek.

- V rámci zkušebního provozu záměru je doporučeno v koordinaci s orgánem ochrany veřejného zdraví provést kontrolní měření hluku ověřující očekávanou hlukovou zátěž nejbližších chráněných objektů v dotčeném území, vč. objektů u kterých budou realizována protihluková opatření.

Opatření je věcně opodstatněné a vychází z hodnocení dokumentace EIA a jejích akustických příloh, podle nichž je účelné po zahájení provozu ověřit skutečnou hlukovou zátěž chráněných objektů a účinnost realizovaných protihlukových opatření. Původní formulace je však pouze doporučující a nevymezuje konkrétní měřicí místa, hodnocené zdroje hluku, provozní podmínky měření ani postup při zjištění nevyhovujícího stavu. V této podobě proto není dostatečně určitá ani vymahatelná.

Zpracovatel posudku proto opatření ve výrazně zpřesněné podobě přebírá do návrhu závazného stanoviska. Stanoví konkrétní měřicí místa, reprezentativní provozní a dopravní zatížení, rozsah hodnocených zdrojů, zohlednění kumulativního působení a ověření účinnosti protihlukových opatření. Současně doplňuje postup při překročení hygienických limitů nebo nedosažení požadovaného účinku, včetně realizace dodatečných opatření a ověření jejich účinnosti opakovaným měřením.

- Pro zmírnění světelného znečištění v nočním období bude po skončení výrobní směny (tj. po 22:30) úroveň venkovního osvětlení snížena nebo zcela vypnuta. V rámci možností bezpečnostního osvětlení zůstanou plochy zeleně neosvětlené z důvodu ochrany hmyzu a drobných zvířat.

Opatření je věcně opodstatněné a vychází z hodnocení dokumentace EIA, které omezení intenzity venkovního osvětlení po skončení výrobní směny a ponechání zelených ploch bez osvětlení zohledňuje jako opatření ke snížení světelných emisí do okolní krajiny a omezení vlivů na okolní ekosystémy. Požadavky AOPK ČR na toto opatření navazují a zpřesňují zejména jeho časový a prostorový rozsah.

Zpracovatel posudku proto opatření v podstatně zpřesněné podobě přebírá do návrhu závazného stanoviska jako součást požadavků na světelnětechnické řešení v projektové dokumentaci. Původní opatření neurčuje konec omezeného nočního režimu, minimální úroveň nezbytného osvětlení ani konkrétní prostorové a technické parametry. Formulace „v

rámci možností bezpečnostního osvětlení“ je rovněž neurčitá. V původním znění proto není opatření dostatečně kontrolovatelné ani vymahatelné.

Zpracovatel posudku opatření zpřesňuje stanovením nočního režimu od 22.30 do 5.30 hodin, omezením osvětlení na minimální úroveň nezbytnou pro bezpečnost a ochranu areálu a ponecháním zelených ploch bez osvětlení v rozsahu slučitelném s bezpečnostními požadavky. Současně je začleňuje do širší podmínky upravující technické a prostorové parametry osvětlení, zejména výšku a clonění svítidel, směrování světla, teplotu chromatičnosti a ochranu zelených ploch, náhradních biotopů a navazující volné krajiny.

- Po ukončení stavby bude nejméně po dobu pěti let prováděn pravidelný monitoring výskytu invazních druhů lupiny mnoholisté a bolševníku velkolepého, a to minimálně dvakrát během vegetační sezóny. Veškeré nově zjištěné rostliny budou bezodkladně odstraněny ještě před jejich vykvetením nebo vytvořením semen. Cílem následné péče je zabránit vzniku nových zdrojových populací invazních druhů v okolí stavby a zajistit dlouhodobou stabilizaci vegetačního krytu.

Opatření je věcně opodstatněné, protože následný monitoring umožní zjistit opětovný výskyt lupiny mnoholisté a bolševníku velkolepého po ukončení stavebních prací a zabránit vzniku nových zdrojových populací. Navazuje na opatření prováděná před zahájením zemních prací a během výstavby a zajišťuje jejich účinnost i po dokončení stavby.

Zpracovatel posudku proto opatření přebírá a začleňuje je do společné podmínky upravující prevenci a regulaci invazních a nepůvodních druhů před zahájením zemních prací, během výstavby a po jejím ukončení. Zachovává požadavek na monitoring po dobu nejméně pěti let, nejméně dvě kontroly během vegetační sezony a odstranění nově zjištěných rostlin před jejich vykvetením nebo vytvořením semen. Samostatné převzetí opatření proto není potřebné, neboť jeho obsah je plně zahrnut do uvedené společné podmínky.

Z hlediska opatření navržených v dokumentaci EIA lze s ohledem na výše uvedené konstatovat, že z celkových 78 opatření uvedených v kapitole D.IV zpracovatel posudku 28 opatření samostatně nepřevzal. Jedná se zejména o požadavky, které opakovaly právní povinnosti, byly příliš obecné nebo jejichž věcný účel byl účinněji zahrnut do jiné podmínky. Zbývajících 50 opatření zpracovatel posudku po menší či podstatné úpravě, rozšíření nebo sloučení s věcně souvisejícími požadavky převzal do návrhu závazného stanoviska.

Zpracovatel posudku současně formuloval další samostatné podmínky, které vyplynuly z kontroly dokumentace EIA, jejích odborných příloh, obdržených vyjádření a hodnocení provedeného v rámci posudku. Všechny převzaté, upravené, sloučené a nově doplněné podmínky jsou souhrnně uvedeny v návrhu závazného stanoviska EIA, který tvoří přílohu posudku. Nové samostatné podmínky jsou uvedeny níže.

DOPLŇUJÍCÍ OPATŘENÍ NAVRŽENÁ ZPRACOVATELEM POSUDKU

Nad rámec výše uvedených opatření dle dokumentace EIA, doplňuje zpracovatel posudku následující samostatná opatření, která vzešla z provedených zjištění a zhodnocení v rámci posudku:

I. Podmínky pro fázi přípravy záměru:

- *V dokumentaci pro povolení druhé a třetí etapy záměru doložit samostatné akustické posouzení jejího působení u nejbližších chráněných venkovních prostorů staveb a chráněných venkovních prostorů, které zohlední kumulativní působení všech dříve povolených etap a související dopravy a bude zahrnovat:*

a) *hluk ze stavební činnosti včetně související staveništní dopravy, vycházející z konkrétního rozsahu stavebních prací, použité mechanizace, zařízení staveniště, intenzit a tras staveništní dopravy a časového režimu výstavby příslušné etapy,*

b) *hluk z provozu příslušné etapy včetně stacionárních zdrojů, provozních a manipulačních činností a vyvolané automobilové dopravy, vycházející z konkrétní provozní náplně, technických zařízení, provozních dob, dopravních intenzit a tras.*

Odůvodnění a předpokládaný účinek: Podmínka vychází z nečíslovaných opatření dokumentace EIA a jejích akustických příloh, která zpracovatel posudku zpřesnil požadavkem na samostatné posouzení druhé a třetí etapy. Tyto etapy jsou vymezeny pouze rámcově a jejich konkrétní provozní zdroje hluku nebyly posouzeny. Podmínka proto požaduje vyhodnocení výstavby, provozu, související dopravy a kumulace s dříve povolenými etapami podle skutečného řešení. Předpokládaným účinkem je ověření předpokladů dokumentace a splnění hygienických limitů hluku.

- V dokumentaci pro povolení každé ze tří posouzených etap záměru doložit podrobný projekt monitoringu vlivů příslušné etapy na životní prostředí a veřejné zdraví, který zohlední všechny dříve povolené etapy a výsledný stav celého záměru. Projekt pro každý monitorovaný okruh stanoví monitorovací místa, výchozí stav, sledované ukazatele, metody, termíny, četnost a dobu sledování, hodnoticí kritéria, způsob vyhodnocování a předkládání výsledků a opatření při zjištění nepříznivého vývoje. Projekt bude zahrnovat minimálně následující:

  a) Monitoring podzemních a srážkových vod:

     a. monitorovací objekty proti směru i ve směru proudění podzemních vod od areálu k vodnímu zdroji Jesenice - Nebanice, včetně jejich počtu, umístění, hloubky, konstrukce a sledovaných kolektorů,

     b. sledování hladiny, režimu a jakosti podzemních vod před zahájením výstavby, během výstavby a po uvedení příslušné etapy do provozu, s odběry nejméně dvakrát ročně, přednostně na jaře a na podzim,

     c. sledování nejméně ukazatelů C10–C40, BTEX, etylenglykolu, propylenglykolu, chloridů, základního chemického rozboru vody a dalších látek odpovídajících skutečně skladovaným, používaným nebo přepravovaným závadným látkám, včetně kritérií pro přijetí opatření při nepříznivé změně hladiny, režimu nebo jakosti podzemních vod.

  b) Monitoring hluku:

     a. kontrolní měření hluku z provozu při reprezentativním provozním zatížení v chráněných venkovních prostorech stanovených podle akustického posouzení příslušné etapy. U první etapy provést měření u objektů č. 4 a 5, včetně kumulativního působení záměru a okolních provozoven u objektu č. 5,

     b. po uvedení celého záměru do plného provozu kontrolní měření hluku z automobilové dopravy u obytných objektů reprezentovaných bodem RVB 28,

     c. ověření splnění hygienických limitů a účinnosti realizovaných protihlukových opatření, včetně opakovaného měření po provedení případných dodatečných opatření.

  c) Monitoring biologické rozmanitosti a funkčnosti opatření:

     a. hydrologickou a biologickou funkčnost náhradních mokřadů, tůní a vodních linií, včetně jejich zavodnění, zanášení a zarůstání, výskytu a rozmnožování obojživelníků a využívání náhradních stanovišť ptáky,

b. stav travobylinných porostů, rákosin, plazníků a náhradních výsadeb a funkčnost LBK 46, migračních propustků, naváděcích prvků a dalších migračních opatření,

c. mortalitu obojživelníků na komunikacích v období jarní a podzimní migrace, nárazy a mortalitu ptáků na prosklených konstrukcích a případně instalovaných fotovoltaických panelech a výskyt a šíření invazních a nepůvodních druhů,

d. měřitelná kritéria funkčnosti sledovaných biotopů a ochranných, zmírňujících a kompenzačních opatření.

d) Monitoring světelného působení:

a. kontrolu světelného působení areálu za nočních podmínek na LBK 46, mokřadní biotopy, tůně, vodní linie, rákosiny, klidové části zeleného pásu a navazující volnou krajinu, včetně ověření směrování, clonění, intenzity, barevnosti a časového režimu venkovního osvětlení a světelných přesahů do biologicky citlivých ploch,

b. opakované ověření světelného působení po provedení případných úprav osvětlení.

Biologická část podrobného projektu monitoringu bude zpracována v součinnosti s příslušným orgánem ochrany přírody a AOPK ČR pro období před výstavbou, během výstavby a nejméně pět let po uvedení příslušné etapy do provozu. Výsledky budou každoročně vyhodnoceny a předloženy uvedeným orgánům. Monitoring bude ukončen až po prokázání stabilní funkčnosti sledovaných biotopů a opatření. V opačném případě bude prodloužen a budou provedena a následně ověřena nápravná opatření. Odpovědným zpracovatelem projektu bude držitel platné autorizace podle § 19 zákona č. 100/2001 Sb.

<u>Odůvodnění a předpokládaný účinek:</u> Podmínka vychází z hodnocení dokumentace EIA a jejích odborných podkladů, které zpracovatel posudku doplnil o požadavek na koordinaci záměru s těžbou v dobývacích prostorech Dřenice a Dřenice I. Podklady nevymezují jednoznačně aktuální stav těžebních záměrů, návaznost LBK 1 na sanaci a rekultivaci těžební plochy ani náhradu stávajícího přístupu ke štěrkopískovně. Předpokládaným účinkem je koordinace těžby s vodohospodářským řešením a realizací LBK 1 a zachování dopravní obsluhy dobývacích prostorů.

- V dokumentaci pro povolení příslušných částí záměru dotčených těžbou štěrkopísků nebo dopravní obsluhou dobývacích prostorů doložit koordinované řešení záměru s aktuálním a předpokládaným rozvojem těžby v dobývacích prostorech Dřenice a Dřenice I, které bude zahrnovat:

a) ověření aktuálního stavu přípravy, povolení a realizace rozšíření těžby štěrkopísků v severozápadním předpolí dobývacího prostoru Dřenice I a dalších připravovaných nebo povolených těžebních záměrů v území ovlivnitelném záměrem a doložení, že jejich aktuální prostorový rozsah, postup a výsledný stav území byly zohledněny v hydrologickém a hydrogeologickém posouzení, návrhu hospodaření se srážkovými vodami a souvisejícím monitoringu,

b) u objektu LBK 1 doložení aktuálního stavu těžby na pozemku parc. č. 417/19 v k. ú. Dřenice u Chebu, podmínek a předpokládaného postupu jejího ukončení a schváleného způsobu sanace a rekultivace dotčené plochy a doložení koordinace terénního, půdního a vegetačního řešení LBK 1 se sanací a rekultivací těžební plochy tak, aby byla zajištěna jeho technická proveditelnost a výsledná ekologická funkčnost,

c) technické a časové řešení náhradní přístupové komunikace k dobývacím prostorům Dřenice a Dřenice I, které zajistí jejich nepřerušenou dopravní obsluhu. Stávající přístupovou komunikaci navrhnout ke zrušení až po dokončení, povolení k užívání a zprovoznění plně funkční náhradní komunikace.

<u>Odůvodnění a předpokládaný účinek:</u> Podmínka vychází z hodnocení dokumentace EIA a jejích odborných podkladů, které zpracovatel posudku doplnil o požadavek na koordinaci záměru s těžbou v dobývacích prostorech Dřenice a Dřenice I. Podklady nevymezují jednoznačně aktuální stav těžebních záměrů, návaznost LBK 1 na sanaci a rekultivaci těžební plochy ani náhradu stávajícího přístupu ke štěrkopískovně. Předpokládaným účinkem je koordinace těžby s vodohospodářským řešením a realizací LBK 1 a zachování dopravní obsluhy dobývacích prostorů.

- V dokumentaci pro povolení každé ze tří posouzených etap záměru doložit komplexní projekt vegetačních úprav, náhradních výsadeb, migračního řešení a dlouhodobé péče, který bude obsahovat:

  a) návrh vegetačního odstínění nejméně 70 % obvodu areálu víceetážovými porosty geograficky původních a stanovištně vhodných druhů dřevin, včetně umístění, rozsahu, druhové a prostorové skladby výsadeb a případné modelace terénu,

  b) návrh náhradních výsadeb podle kapitoly D.I.7 a Přílohy č. 6 dokumentace EIA jako izolačního a krajinotvorného prvku oddělujícího areál od okolní krajiny, včetně náhrady biotopových, migračních, mikroklimatických, krajinotvorných a ekostabilizačních funkcí odstraněných dřevin. Výsadby budou umístěny přednostně do pásu zeleně, na veřejně přístupné plochy areálu a do prostoru LBK 46. Při nedostatečné kapacitě těchto ploch budou zbývající výsadby umístěny do navazujících prvků územního systému ekologické stability,

  c) podrobné vymezení přeloženého LBK 46, včetně jeho funkční šířky, prostorové a druhové skladby, vodních a vegetačních prvků a návaznosti na okolní krajinu. Funkčnost LBK 46 nebude přerušena stavbami, oplocením, komunikacemi ani přímým osvětlením,

  d) vyhodnocení migrační prostupnosti oploceného areálu a navazujících komunikací a podle ekologických nároků cílových skupin živočichů návrh umístění a parametrů migračních propustků, naváděcích prvků, oplocení a souvisejících vegetačních a vodních úprav,

  e) požadavky na realizaci výsadeb podle příslušných arboristických standardů a technických norem,

  f) řešení jižní části určené pro náhradní mokřadní a nelesní biotopy se zachováním otevřeného charakteru stanovišť, bez souvislé výsadby dřevin a zastínění mělkých vodních ploch,

  g) plán dlouhodobé péče o náhradní mokřady, tůně, vodní linie, travobylinné porosty, rákosiny, plazníky, náhradní výsadby a LBK 46, včetně režimu seče a ponechávání neposečených částí, regulace náletových dřevin a invazních druhů, údržby otevřených mělkých vodních ploch, nakládání s odstraněnou biomasou, nejméně tříleté péče o vysazené keře a pětileté péče o vysazené stromy, náhrady uhynulých nebo neprosperujících dřevin a pravidel pro úpravu péče podle výsledků biologického monitoringu.

  <u>Odůvodnění a předpokládaný účinek:</u> Podmínka vychází z nečíslovaných opatření dokumentace EIA, která zpracovatel posudku spojil a zpřesnil podle biologického hodnocení a vyjádření AOPK ČR. Projekt propojuje vegetační začlenění areálu, náhradní výsadby, migrační prostupnost, funkčnost LBK 46 a dlouhodobou péči. Předpokládaným účinkem je náhrada funkcí odstraněných dřevin, omezení fragmentace a dlouhodobé zachování funkčnosti založených biotopů a migračních opatření.

- V dokumentaci pro povolení každé ze tří posouzených etap záměru doložit dostatečnou klimatickou odolnost technického a adaptačního řešení příslušné etapy po dobu předpokládané životnosti záměru, se zohledněním dříve povolených etap a výsledného stavu záměru.

Posouzení zohlední klimatická rizika identifikovaná v klimatické studii, zejména extrémní srážky, povodně, sucho, teplotní extrémy a změny vodní bilance, a ověří zejména hospodaření se srážkovými vodami, odvodnění areálu, retenční a vsakovací objekty, technickou a zelenou infrastrukturu a chlazení a ventilaci budov.

Odůvodnění a předpokládaný účinek: Podmínka vychází z klimatické studie a jejího hodnocení odolnosti záměru vůči změně klimatu, které zpracovatel posudku opatření zpřesnil požadavkem na ověření klimatické odolnosti konkrétního řešení každé etapy, které zejména u druhé a třetí etapy nebylo v době zpracování dokumentace známo. Předpokládaným účinkem je ověření dlouhodobé funkčnosti a klimatické odolnosti záměru před povolením příslušné etapy.

II. Podmínky pro fázi realizace (výstavby):

- -

III. Podmínky pro fázi provozu záměru:

- Před uvedením technologie lakování do zkušebního provozu doložit příslušnému orgánu ochrany ovzduší látkové složení emisí VOC podle skutečně používaných nátěrových hmot a dalších přípravků a vyhodnocení emisních, imisních a zdravotních rizik jednotlivých látek relevantních z hlediska ochrany veřejného zdraví. Nelze-li na základě tohoto vyhodnocení vyloučit nepřijatelné zdravotní riziko, zajistit před uvedením technologie do trvalého provozu náhradu těchto látek méně nebezpečnými látkami nebo odpovídající snížení jejich emisí.
- *Odůvodnění a předpokládaný účinek: Podmínka vychází z hodnocení rozptylové studie a vlivů na veřejné zdraví, které zpracovatel posudku doplnil o požadavek na vyhodnocení emisí jednotlivých těkavých organických látek. Dokumentace hodnotí emise pouze souhrnným ukazatelem VOC, přestože zdravotní význam závisí na složení používaných směsí a vlastnostech jednotlivých látek. Předpokládaným účinkem je vyloučení nepřijatelného zdravotního rizika a přijetí cílených opatření před uvedením technologie do trvalého provozu.*

IV. Podmínky pro monitorování a rozbor vlivů záměru na životní prostředí:

- V průběhu výstavby a provozu záměru realizovat monitoring složek životního prostředí dle Podrobného projektu monitoringu a jednotlivých upřesnění v rámci výše uvedených podmínek tohoto stanoviska. V případě, že požadovaný monitoring zjistí překračování limitů či jiné významné negativní vlivy předmětného záměru, neprodleně zahájit řešení nápravy tohoto stavu ve spolupráci s dotčenými orgány státní správy.

  Odůvodnění a předpokládaný účinek: Podmínka navazuje na podmínky předchozích fází, které stanoví podrobný projekt monitoringu a požadavky na sledování jednotlivých složek životního prostředí. Zajišťuje provádění monitoringu během výstavby a provozu a přijetí nápravných opatření při zjištění nepříznivých vlivů. Předpokládaným účinkem je průběžné ověřování skutečných vlivů záměru a účinnosti stanovených opatření a včasná náprava nepříznivého vývoje.

Kromě výše uvedených zcela nových samostatných podmínek zpracovatel posudku významně přepracoval také opatření navržená v kapitole D.IV dokumentace EIA, jak je podrobně doloženo v předchozí kapitole posudku. Z celkových 78 původních opatření převzal 50 opatření po menší či podstatné úpravě, rozšíření nebo sloučení s věcně souvisejícími požadavky. Původní opatření přitom nebyla pouze formulačně upravena. Obecné, doporučující nebo dílčí požadavky byly převedeny do konkrétní, kontrolovatelné a vymahatelné podoby a vzájemně propojeny podle jednotlivých fází přípravy, výstavby a provozu záměru.

V oblasti vod a horninového prostředí byly dílčí požadavky rozšířeny zejména o etapové hydrologické a hydrogeologické posouzení, ověření retenční a vsakovací kapacity, ochranu jílovitých

souvrství, vodního zdroje Nebanice a přírodních léčivých zdrojů Františkových Lázní, kapacitní řešení havarijní retence, zabezpečení napojovacích komunikací, nakládání s technologickými a kontaminovanými vodami a koordinaci zimní údržby s odvodněním a monitoringem. V oblasti hluku byly požadavky doplněny o konkrétní protihluková opatření, samostatné akustické posouzení dalších etap, stanovení měřicích míst a provozních podmínek kontrolního měření a povinnost ověřit účinnost realizovaných opatření.

V oblasti biologické rozmanitosti a krajiny byly původní požadavky rozšířeny o předstihovou a funkčně ověřenou náhradu dotčených vodních a mokřadních biotopů, podrobné řešení přeloženého LBK 46, migrační prostupnost území, ochranu před světelným a provozním rušením, konkrétní parametry vegetačního odstínění, náhradních výsadeb a migračních opatření, dlouhodobý plán péče a měřitelná kritéria jejich funkčnosti. Zpřesněny byly rovněž požadavky na ochranu půdy, etapizaci a organizaci výstavby, nakládání s invazními druhy, ochranu živočichů, architektonické a světelnětechnické řešení, bezpečnost chodců a cyklistů, ochranu archeologického dědictví a koordinaci záměru s těžbou štěrkopísků.

Zpracovatel posudku současně sjednotil původně roztříštěné monitorovací požadavky do podrobného projektu monitoringu zahrnujícího podzemní a srážkové vody, hluk, biologickou rozmanitost, funkčnost ochranných, zmírňujících a kompenzačních opatření a světelné působení. Pro jednotlivé okruhy doplnil monitorovací místa, sledované ukazatele, četnost a dobu sledování, hodnoticí kritéria, vyhodnocování výsledků a návazná nápravná opatření. Tím původní soubor opatření nejen zpřesnil, ale podstatně rozšířil a vytvořil z něj vzájemně provázaný systém požadavků pro projektovou přípravu, výstavbu, provoz a následnou kontrolu skutečných vlivů záměru.

Všechny převzaté, upravené, sloučené, rozšířené a nově doplněné podmínky jsou souhrnně zahrnuty v návrhu závazného stanoviska EIA, který tvoří přílohu posudku.

V. VYPOŘÁDÁNÍ VŠECH OBDRŽENÝCH VYJÁDŘENÍ

Z důvodu obsáhlosti následuje vypořádání všech obdržených vyjádření k dokumentaci a vyjádření uplatněných na veřejném projednání za textem posudku samostatně, spolu s kopiemi obdržených vyjádření.

VI. CELKOVÉ POSOUZENÍ AKCEPTOVATELNOSTI ZÁMĚRU Z HLEDISKA VLIVŮ NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ A VEŘEJNÉ ZDRAVÍ

Předmětem záměru „Mercedes-Benz Truck Park v Chebu“ je vybudování výrobního závodu na nákladní automobily Mercedes-Benz v rozvojové ploše Strategického podnikatelského parku Cheb. Posuzovaný záměr zahrnuje realizaci první etapy hlavního výrobního závodu, druhou etapu jeho možného rozšíření včetně objektů administrativy a školení a plošné vymezení třetí etapy určené pro možné umístění subdodavatelských a doplňkových provozů. Součástí posouzení jsou rovněž související dopravní a technická infrastruktura, předpokládaná dopravní zátěž a kapacitní obsazení pracovníky odpovídající cílovému stavu rozvoje území. Parametry dalšího rozvoje, které byly v dokumentaci konkrétně vymezeny a použity jako vstupy odborných hodnocení, jsou součástí posuzovaného záměru. Případná konkretizace dosud blíže neurčených provozů nebo odchylky od posouzených parametrů budou muset být posouzeny z hlediska změny záměru podle zákona č. 100/2001 Sb.

Záměr je umístěn v Karlovarském kraji, v okrese Cheb, na území města Cheb a obce Odrava, zejména v katastrálních územích Dřenice u Chebu a Dolní Dvory. Plocha je v územně plánovací dokumentaci dlouhodobě určena pro Průmyslový park Cheb a pro umisťování ekonomických aktivit nadmístního významu. Záměr navazuje na dálnici D6, silnici III/0218, stávající průmyslové a logistické plochy a těžební areál Dřenice.

Záměr je posuzován v jedné projektové variantě, která byla porovnána s nulovou variantou zachování současného stavu území. Nulová varianta představuje metodický srovnávací stav, nikoliv nutně nejpravděpodobnější dlouhodobý vývoj lokality. Vzhledem k územně plánovacímu vymezení plochy lze předpokládat její budoucí využití pro jiný průmyslový, výrobní nebo obdobný záměr, jehož konkrétní parametry však nejsou známy a nelze je spolehlivě porovnat s posuzovaným záměrem.

SHRNUTÍ ÚDAJŮ O STAVU ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Dotčené území tvoří převážně intenzivně obhospodařovaná zemědělská krajina s rozsáhlými půdními bloky a omezeným zastoupením přírodě blízkých stanovišť. Biologická a ekologická hodnota území není rovnoměrná. Významnější přírodní prvky představují zejména periodicky podmáčené zemědělské plochy, polní mokřad, prameniště se dvěma tůněmi, meliorační strouhy a další vodní linie, rákosiny, remíz na jižním okraji, liniová doprovodná zeleň a travobylinné lemy. Tyto prvky zvyšují strukturální rozmanitost krajiny a poskytují potravní, hnízdní, rozmnožovací, úkrytové a migrační podmínky pro živočichy.

Půdní prostředí je tvořeno převážně zemědělskou půdou III. třídy ochrany, okrajově půdou V. třídy ochrany. Půdy I. ani II. třídy ochrany ZPF nejsou dotčeny. Převládají pseudogleje modální a luvické, místy gleje a fluvizemě, zpravidla středně humózní, hluboké až středně hluboké a středně těžké půdy se známkami hydromorfismu a periodického zamokření. Vzhledem k převážně rovinatému reliéfu nejsou za současného stavu významně ohroženy vodní ani větrnou erozí. Hodnota půdního prostředí spočívá vedle produkční funkce také ve funkcích retenčních, infiltračních, biologických, transformačních, půdotvorných a mikroklimatických.

Geologické prostředí náleží do Chebské pánve. Svrchní část profilu tvoří převážně méně propustné jílovité sedimenty, místy s propustnějšími polohami písků a štěrkopísků. Regionální hladina podzemní vody se předpokládá zpravidla hlouběji než 10 m pod terénem, po dlouhodobých srážkách však mohou vznikat lokální mělká zvodnění a zamokřené horizonty. Území leží v CHOPAV Chebská pánev a

Slavkovský les a v ochranném pásmu IIB přírodních léčivých zdrojů Františkových Lázní. Severní a východní okraj lokality sousedí s ochranným pásmem II. stupně vodního zdroje Nebanice.

Plocha záměru se nachází zejména v prostoru výhradního ložiska hnědého uhlí Odravská pánev, které není v současnosti využíváno. V jižní části a jejím okolí se nacházejí ložiska štěrkopísků Dřenice a Dřenice-západ, chráněné ložiskové území Dřenice a aktivní dobývací prostory Dřenice a Dřenice I. V ploše záměru nejsou evidovány významné geologické lokality, důlní díla ani poddolovaná území.

Území náleží převážně do povodí Ohře, menší jihovýchodní část do povodí Odravy, které souvisí s vodní nádrží Jesenice a vodním zdrojem Nebanice. Plocha záměru neleží v záplavovém území Ohře ani Odravy. Vodní prostředí v lokalitě tvoří především periodicky zvodnělé meliorační strouhy, prameniště, tůně, polní mokřad a lokální zamokřené polohy. Tyto prvky mají místní retenční, ekostabilizační, biotopovou a migrační funkci.

Biologická rozmanitost intenzivně obhospodařovaných polí je převážně nízká, významnější druhy a ekologické vazby jsou soustředěny do mokřadních, vodních, travobylinných a dřevinných prvků. Zvláště chráněné druhy rostlin nebyly zjištěny. Z živočichů jsou významné zejména druhy ptáků otevřené zemědělské krajiny a mokřadů, obojživelníci včetně čolka obecného a ropuchy obecné, plazi, bezobratlí a letouni. Polní mokřad o rozloze až přibližně 2 ha představuje významné tahové, potravní a místy i hnízdní stanoviště ptáků. Prameniště se dvěma tůněmi představuje rozmnožovací biotop čolka obecného.

Záměr nezasahuje do zvláště chráněných území ani lokalit soustavy Natura 2000. Významný vliv na předměty ochrany nebo celistvost evropsky významných lokalit a ptačích oblastí byl vyloučen stanoviskem příslušného orgánu ochrany přírody. Dotčen bude lokální biokoridor LBK 46, který má být přeložen jižním směrem a propojen s náhradními vodními, mokřadními a vegetačními prvky.

Krajina má otevřený až polootevřený zemědělský charakter s dálkovými pohledovými vazbami. Její současná struktura je již významně ovlivněna dálnicí D6, silniční infrastrukturou, štěrkopískovnou Dřenice a výrobními, logistickými a komerčními areály na východním okraji Chebu. Přesto si zachovává otevřenost a přírodně hodnotnější vodní, mokřadní a vegetační prvky, zejména při jižním okraji řešeného území.

Kvalita ovzduší v dotčeném území nepřekračuje platné imisní limity hodnocených znečišťujících látek. Hluková situace je ovlivněna zejména provozem na dálnici D6 a navazujících komunikacích. Na některých objektech při ulici Pražská je již za současného stavu překračován hygienický limit hluku z automobilové dopravy v noční době. Dokumentace a posudek proto věnují zvláštní pozornost příspěvku dopravy vyvolané záměrem a potřebným protihlukovým opatřením.

Plocha záměru je převážně nezastavěná a zemědělsky využívaná. Nenachází se v ní obytná zástavba, evidované kulturní památky ani památkově chráněná území. V navazujícím území se nachází pamětní kámen a památník 1. divize americké armády, které musí být zachovány a chráněny. Území je zařazeno do kategorie ÚAN III, a proto nelze při rozsáhlých zemních pracích vyloučit dosud neznámé archeologické nálezy.

Celkový stav životního prostředí odpovídá zemědělsky využívanému a částečně urbanizovanému území na okraji města. Stávající stav s výjimkou hlukové zátěže v širším území obecně nepřekračuje platné limity. Posouzení únosnosti však musí vedle zákonných limitů zohledňovat také stav složek bez stanovených kvantitativních limitů, zejména půdy, biologické rozmanitosti, krajiny a vodního režimu, a kumulativní působení dalšího rozvoje území.

SHRNUTÍ ZÁVĚRŮ PROVEDENÉHO HODNOCENÍ VLIVŮ ZÁMĚRU NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Posouzení prokázalo, že realizace záměru bude spojena s významnou a převážně nevratnou změnou využití rozsáhlého území, trvalým záborem zemědělské půdy, změnou srážkoodtokových a

infiltračních poměrů, zánikem některých vodních a mokřadních biotopů, zásahem do biologické rozmanitosti a krajinného rázu a se vznikem nových zdrojů dopravy, hluku, emisí a světelného působení. Při realizaci navržených technických, organizačních, ochranných, kompenzačních a monitorovacích opatření však nebyly zjištěny vlivy, které by realizaci záměru vylučovaly.

Vlivy na obyvatelstvo a veřejné zdraví budou spojeny zejména s hlukem, emisemi znečišťujících látek, dopravou, světelným působením a dočasnými vlivy výstavby. Za provozu budou zdravotní rizika z chemických škodlivin nízká a příspěvky záměru nepovedou k překročení platných imisních limitů. Hluková zátěž se u většiny hodnocených objektů významně nezmění. V ulici Pražská však záměr dále zvýší již existující nadlimitní noční zatížení, a přijatelnost je proto podmíněna realizací a ověřením účinného protihlukového opatření. Negativní vlivy budou vyváženy pozitivními socioekonomickými účinky, zejména vznikem pracovních míst, podporou odborného vzdělávání, příjmů města a navazujících podnikatelských aktivit. Socioekonomické přínosy však nepředstavují kompenzaci případných nepříznivých zdravotních vlivů.

Vlivy na ovzduší budou během výstavby dočasné a budou spojeny především se sekundární prašností, spalovacími motory stavebních mechanismů a staveništní dopravou. Za provozu budou hlavními zdroji automobilová doprava, lakování a záložní spalovací zdroje. Kumulativní působení technologických a dopravních zdrojů nepovede k překročení platných imisních limitů. Zpřísněné mezní hodnoty podle směrnice (EU) 2024/2881 budou podle provedeného orientačního hodnocení rovněž splněny, hodnocení denního limitu PM_{10} je však zatíženo nejistotou při stanovení krátkodobého imisního pozadí.

Vlivy na klima budou spojeny s emisemi skleníkových plynů, energetickou náročností provozu, dopravou a změnou využití území. Záměr nezpůsobí samostatně významnou změnu klimatických podmínek. Jeho dlouhodobá odolnost však musí být zajištěna zejména dostatečnou kapacitou hospodaření se srážkovými vodami, ochranou před přívalovými srážkami, přehříváním a dalšími projevy změny klimatu.

Vlivy na hlukovou situaci budou během výstavby dočasné a technicky regulovatelné. Za provozu jsou podmíněny dodržením akustických parametrů stacionárních zdrojů, vyloučením tónové složky, aktualizací akustického posouzení pro další etapy a rozvodnu 110/22 kV, realizací opatření v ulici Pražská a ověřením skutečné hlukové zátěže kontrolním měřením. Při splnění těchto podmínek lze vlivy považovat za přijatelné. Vibrace a záření nebudou představovat významný vliv.

Vlivy na povrchové a podzemní vody budou spojeny zejména se změnou srážkoodtokových a infiltračních poměrů, zvýšením podílu řízeného povrchového odtoku, přeložením vodních linií, zánikem prameniště a tůní a rizikem havarijní kontaminace. Retenční, vsakovací a regulační systém, oddělení čistých a potenciálně znečištěných vod, předčištění, havarijní zabezpečení a monitoring tyto vlivy zmírní, nemohou však zcela zachovat původní vodní režim území. Přijatelnost je podmíněna dopracováním vodohospodářského řešení všech etap, ověřením místních vsakovacích podmínek, kumulativní kapacity systému, bezpečného převodu mimořádných srážek a havarijní retence. Závěr o nezhoršení stavu útvarů vod lze v současném stupni přijmout v obecné a koncepční rovině.

Vlivy na půdu budou patřit mezi nejvýznamnější negativní vlivy záměru. Realizací dojde k trvalému záboru přibližně 105,5 ha zemědělské půdy, odstranění půdního profilu a úplné nebo zásadní ztrátě jeho funkcí na zastavěných a zpevněných plochách. Významnost snižuje umístění mimo půdy I. a II. třídy ochrany, dlouhodobé územně plánovací vymezení plochy a návaznost na infrastrukturu. Skrývka a hospodárné využití ornice, etapizace záboru, rekultivace dočasně dotčených ploch, ochrana proti erozi a rozsáhlé plochy zeleně mohou omezit sekundární degradaci, nemohou však kompenzovat vlastní trvalý zábor. Výsledný vliv je hodnocen jako málo až středně významný nepříznivý a podmíněně akceptovatelný.

Vlivy na horninové prostředí a přírodní zdroje budou spočívat zejména v trvalém překrytí části výhradního ložiska Odravská pánev, změně připovrchového geologického prostředí a dlouhodobé změně infiltračních poměrů. Vzhledem k současnému nevyužívání ložiska, absenci konkrétního záměru těžby a vyjádření báňského úřadu je vliv na nerostné zdroje hodnocen jako málo významný nepříznivý a trvalý. Významné ovlivnění přírodních léčivých zdrojů Františkových Lázní se nepředpokládá, pokud nebudou bez odborného a správního posouzení prováděny hlubší zásahy, narušeny izolační vrstvy ani změněny rozhodující předpoklady vodohospodářského řešení.

Vlivy na biologickou rozmanitost budou spojeny s přeměnou otevřené zemědělské krajiny, zánikem polního mokřadu, prameniště se dvěma tůněmi, zásahy do vodních linií, remízu, liniové zeleně a LBK 46, rušením a rizikem mortality živočichů. Přijatelnost je podmíněna předstihovým vytvořením plošně, hydrologicky a biologicky odpovídajících náhradních mokřadů a tůní, transferem obojživelníků, funkčním přeložením LBK 46, zachováním migrační prostupnosti, omezením světelného a provozního rušení a dlouhodobým monitoringem s možností nápravných opatření. Nově vytvořené biotopy nebudou bezprostředně po realizaci ekologicky rovnocenné původním stanovištím a jejich funkčnost bude nutné dlouhodobě ověřovat.

Vlivy na krajinu a její ekologické funkce budou spočívat v rozsáhlé a trvalé přeměně otevřené zemědělské krajiny na výrobní a logistický areál, ve změně měřítka a prostorového uspořádání území a v dlouhodobém vizuálním působení rozsáhlých objektů. Vliv bude zmírněn veřejně přístupným zeleným pásem, vegetačním odstíněním, tlumeným barevným a materiálovým řešením staveb, omezením jejich výšky a odrazivosti a regulací venkovního osvětlení. Vzhledem k rozsahu změny je výsledný vliv hodnocen jako středně významný nepříznivý, dlouhodobý až trvalý a podmíněně akceptovatelný.

Vlivy na hmotný majetek a kulturní dědictví budou převážně málo významné až zanedbatelné. Záměr nezasáhne do evidovaných kulturních památek ani památkově chráněných území. Musí být zachována ochrana, přístupnost a pietní funkce pamětního kamene a památníku 1. divize americké armády. Nejvýznamnějším rizikem je možnost zásahu do dosud neznámých archeologických situací při rozsáhlých zemních pracích. Přijatelnost je proto podmíněna splněním povinností archeologické památkové péče a zajištěním záchranného archeologického výzkumu.

Kumulativní vlivy byly posouzeny zejména ve vztahu k etapovému rozvoji Strategického podnikatelského parku Cheb, okolním průmyslovým a logistickým areálům, štěrkopískovně Dřenice, dopravě na dálnici D6 a navazujících komunikacích, připravované energetické infrastruktuře a možnému využití železničního překladiště v ŽST Cheb. Nejvýznamnější kumulativní působení se týká dopravy a hluku, postupného zastavování území, změny srážkoodtokových a infiltračních poměrů, ztráty zemědělských a mokřadních stanovišť, fragmentace krajiny a posilování průmyslového charakteru území. Při splnění stanovených podmínek nebude jejich významnost zvýšena na nepřijatelnou úroveň.

Významné nepříznivé přeshraniční vlivy se vzhledem k charakteru, umístění a rozsahu záměru nepředpokládají. Přeshraniční vazbu bude mít především nákladní doprava vedená po dálnici D6 ze směru od Německa. Provedená hodnocení však neprokázala takové imisní, hlukové, vodohospodářské, krajinné ani jiné působení, které by představovalo významný přeshraniční vliv.

Celkově lze konstatovat, že záměr bude mít vedle pozitivních socioekonomických účinků také řadu dlouhodobých a trvalých nepříznivých vlivů, zejména na půdu, biologickou rozmanitost, vodní režim, krajinu a její ekologické funkce. Tyto vlivy nelze označit za nevýznamné ani je zcela odstranit. Při splnění podmínek uvedených v návrhu závazného stanoviska však mohou být omezeny, zmírněny, částečně kompenzovány a průběžně kontrolovány tak, aby nedosáhly nepřijatelné úrovně.

Posuzovanou variantu záměru lze proto v předloženém umístění, rozsahu a kapacitě považovat z hlediska vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví za podmíněně akceptovatelnou. Tento závěr se vztahuje pouze na parametry jednotlivých etap a cílového rozvoje území, které byly v dokumentaci EIA

konkrétně vymezeny a zohledněny v odborných hodnoceních. Jeho nedílnou součástí je splnění preventivních, zmírňujících, kompenzačních a monitorovacích podmínek uvedených v návrhu závazného stanoviska.

ZÁVĚR

V rámci posouzení vlivů záměru na životní prostředí a veřejné zdraví nebyly zjištěny významné negativní vlivy, které by při přijetí navržených preventivních, zmírňujících, kompenzačních a monitorovacích opatření vylučovaly realizaci záměru. Při hodnocení byly zohledněny závěry dokumentace EIA a jejích odborných příloh, výsledky posouzení provedeného zpracovatelem posudku, obdržená vyjádření dotčených orgánů, územních samosprávných celků a veřejnosti i skutečnosti projednané při veřejném projednání.

Na základě provedeného posouzení lze uzavřít, že vlivy výstavby a provozu záměru „Mercedes-Benz Truck Park v Chebu“, včetně jeho etapového rozvoje, související dopravy a kumulativního působení s dalšími aktivitami v území, budou při splnění stanovených podmínek přijatelné. Záměr lze v předloženém umístění, rozsahu, kapacitě a projektové variantě považovat z hlediska vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví za podmíněně akceptovatelný.

Nedílnou součástí závěru o přijatelnosti záměru jsou podmínky k prevenci, vyloučení, snížení a kompenzaci nepříznivých vlivů a k jejich monitorování. Tyto podmínky byly zpracovatelem posudku upraveny a doplněny na základě závěrů posouzení a jsou uvedeny v návrhu závazného stanoviska, který tvoří samostatnou přílohu tohoto posudku.

Zpracovatel posudku proto Ministerstvu životního prostředí doporučuje vydat k záměru „Mercedes-Benz Truck Park v Chebu“ souhlasné závazné stanovisko podle § 9a zákona č. 100/2001 Sb., v platném znění. Doporučení se vztahuje k předložené variantě záměru zahrnující realizaci první etapy hlavního výrobního závodu, druhou etapu jeho možného rozšíření včetně objektů administrativy a školení a plošné vymezení třetí etapy určené pro možné umístění subdodavatelských a doplňkových provozů. Zahrnuje rovněž předpokládanou dopravní zátěž a kapacitní obsazení pracovníky odpovídající cílovému stavu rozvoje území. Realizace záměru je podmíněna dodržením podmínek uvedených v návrhu závazného stanoviska, který tvoří samostatnou přílohu tohoto posudku.

Ve vztahu k žádosti o jednotné environmentální stanovisko zpracovatel posudku konstatuje, že žádost o toto stanovisko není součástí podkladů předmětného procesu. Skutečnosti s tímto spojené tak zpracovatel posudku samostatně nezohlednil.

VII. NÁVRH STANOVISKA

Návrh stanoviska následuje za textem posudku samostatně.

POVINNÉ ÚDAJE O ZPRACOVATELI POSUDKU

DATUM ZPRACOVÁNÍ POSUDKU:

V Praze dne: 4. 10. 2026

JMÉNO, PŘÍJMENÍ, BYDLIŠTĚ A TELEFON ZPRACOVATELE POSUDKU A OSOB, KTERÉ SE PODÍLELY NA ZPRACOVÁNÍ POSUDKU:

Zpracovatel posudku

Jméno a příjmení:

Ing. Mario Petrů

Bydliště:

Olgy Havlové 2902/19

130 00 Praha 3

Telefon:

(+420) 721 621 059

Osoby, které se podílely na zpracování posudku

Konzultace hydrogeologické problematiky v souvislosti s vlivem záměru na podzemní vody a přírodní léčivé zdroje.

Jméno a příjmení:

RNDr. Jakub Nedvěd

Osoba odborně způsobilá k projektování, provádění a vyhodnocování geologických prací v oborech environmentální geologie a hydrogeologie podle zákona č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, ve znění pozdějších předpisů, číslo oprávnění 2359/201 (bez uvedení omezení platnosti, viz https://apps.mzp.cz/www/geo-experti.nsf)

Bydliště:

Velké Hamry 281

468 45 Velké Hamry

Telefon:

(+420) 721 139 984

Mimo výše uvedených se na zpracování posudku nepodílely žádné další osoby ve smyslu § 9 odst. 4 ZPV.

PODPIS ZPRACOVATELE POSUDKU:



.....

Ing. Mario Petrů

AUTORIZACE KE ZPRACOVÁNÍ POSUDKU:

Autorizace ke zpracování dokumentace a posudku dle § 19 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů: rozhodnutí MŽP o udělení autorizace č. j. 58628/ENV/12 ze dne 11. 7. 2012, s aktuálním prodloužením platnosti č. j. MZP/2022/710/1750 ze dne 18. 5. 2022.

POUŽITÉ ZDROJE

Legislativní a metodické podklady:

LEGISLATIVA

- Zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí
- Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny
- Zákon č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech
- Zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší
- Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů
- Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví
- Zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu
- Zákon č. 541/2020 Sb., o odpadech
- Zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči
- Zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství
- Zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví
- Zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon
- Zákon č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku
- Zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby strategicky významné infrastruktury
- Nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací
- Vyhláška č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování

METODICKÉ POSTUPY

- Metodický pokyn MŽP pro autorizované osoby k rozsahu a podrobnosti zpracovávaných dokumentů v souvislosti se závazností výstupů z postupů dle zákona o posuzování vlivů na ŽP ze srpna 2016,
- Metodický výklad MŽP k aplikaci vybraných nových pojmů (biologická rozmanitost, změna klimatu) a požadavků ZPV z října 2017,
- Metodický výklad vybraných ustanovení zákona a bodů přílohy č. 1 k zákonu o posuzování vlivů na životní prostředí z října 2018,
- Metodický pokyn MŽP k předcházení a snižování světelného znečištění, opatření související se světelným zářením z června 2020, ve znění Aktualizovaného metodického pokynu k předcházení a snižování světelného znečištění ze září 2023.
- Obsahové náležitosti rozptylové studie dle přílohy č. 15 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší,
- Metodický pokyn MŽP, OOO pro vypracování rozptylových studií podle § 32 odst. 1 písm. e) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší,

- Náležitosti hodnocení vlivu závažného zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny dle § 7 vyhlášky č. 142/2018 Sb., o náležitostech posouzení a hodnocení podle zákona o ochraně přírody a krajiny a zákona o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie,
- Metodika posouzení vlivu navrhované stavby, činnosti nebo změny využití území na krajinný ráz (Vorel, Bukáček, Matějka, Culek, Sklenička, 2004),
- Aktualizace metodiky pro výpočet hluku ze silniční dopravy – manuál 2025 (EKOLA group, spol. s r.o., 2025).

Internetové zdroje

http://portal.gov.cz
https://drusop.nature.cz
https://eur-lex.europa.eu
https://geoportal.gov.cz
https://geoportal.npu.cz
https://heis.vuv.cz
https://mapy.vumop.cz
https://nahlizenidokn.cuzk.cz
https://portal.nature.cz
www.cenia.cz
www.cuzk.cz
www.geology.cz
www.cheb.cz
www.chmi.cz
www.mapy.cz
www.mzp.cz
www.natura2000.cz
www.npu.cz
www.sekm.cz
www.uhul.cz
www.zakonyprolidi.cz

Další zdroje jsou uvedeny průběžně v textu posudku formou přímých odkazů.

PŘÍLOHY POSUDKU

Součástí posudku jsou tyto samostatné přílohy (následují za textem posudku):

1) Kopie autorizace a prodloužení autorizace zpracovatele posudku
2) Návrh závazného stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí
3) Vypořádání všech obdržených vyjádření
4) Kopie obdržených vyjádření k dokumentaci EIA
5) Sdělení spol. DEKONTA, a. s., oprávněného zástupce oznamovatele ze dne 24. 9. 2026 k žádosti o poskytnutí podkladů, které byly použity pro zpracování dokumentace EIA*

** Z důvodu rozsahu a objemnosti nejsou ostatní poskytnuté podklady oprávněného zástupce oznamovatele součástí samostatných příloh posudku a jsou uloženy v archívu zpracovatele posudku, příp. je lze vyžádat přímo od oprávněného zástupce oznamovatele, resp. zpracovatele dokumentace EIA.*